

Δ. ΧΑΡΜΑΝΤΑ

Ίατρομαευτήρος

2869

ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑ

ἩΤΟΙ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ

ΤΗΣ ΣΤΕΙΡΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ

ΚΑΙ

ΠΕΡΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΑΥΤΩΝ

معارف نظارت جلیله سنک ۲۸ نومروی و ۲۳^۱ مارت ۳۱۲ تاریخلی رخصتیه

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

1896

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ

ΤΟΜΟΣ

Πάν αντίτυπον μη φέρον την ιδίόχειρον υπο-
γραφήν μου θεωρείται κλοπιμαίον.

ΤΗΣ ΣΤΕΡΕΩΣ ΚΑΙ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ

ΚΑΙ

ΠΕΡΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΑΥΤΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΕΝ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΕΟΛΟΓΟΥ

1881

SISMANOGLIO

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ ἐπιστημονικὴ ἡμῶν πείρα καὶ ἡ συχνὴ περὶ τῆς παθήσεως τῶν οὖρογεννητικῶν ὀργάνων εἰδικωτέρα ἐνασχόλησις ἡμῶν καὶ ἡ ἐκάστοτε ἐκπληκτικὴ τῶν μερῶν τούτων καταστροφή, ἥτις τοσοῦτον μᾶλλον εὐχερῶς ἐξασπλῶνται, ὅσον μάλιστα ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς σεμνοτύφου αἰδοῦς καὶ κρυψινοίας ἀνετώτερον ὑπονευομένη ἐπεκτείνεται μετὰ πασῶν τῶν κακῶν συνεπειῶν αὐτῆς, ἀπαρτίζουσα, ὡς εἰπεῖν, τὸν διη λεγόμενον κοινωνικὸν λοιμὸν, ᾗθησεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἔκδοσιν πονήματος τιτλοφορουμένου **Ἡ ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑ**, ἢτοι **Περὶ τῶν αἰτίων τῆς Στεριώσεως καὶ Ἀδικανότητος καὶ περὶ Θεραπείας αὐτῶν**, προὐδὸν ἐμβριθοῦς πολυχρονίου μελέτης διαφόρων τῆς Ἑσπερίας ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων καὶ ἐπιστημονικῆς πείρας.

Ὁ σκοπὸς οὖν τοῦ πονήματος οὐκ ἔστι μόνον ἐπιστημονικὸς, ἀλλὰ καὶ κοινωφελὴς, προσιτοῦ ὄντος τοῖς πᾶσι καὶ καταδεικνύοντος ἀκριβῶς καὶ καθαρῶς ἐν ἐκτάσει, τίνι τρόπῳ δύναται τις οὐ μόνον ν' ἀπομακρύνῃ τὰ προκαλοῦντα ταύτας τὰς παθήσεις αἰτία, ἢτοι νὰ

διατηρηθῆ ἀκμαῖα καὶ ὑγιᾶ τὰ ὄργανα τῆς ζωικῆς ἀναπλάσεως, ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται σύμπτασα ἢ συσκευὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ εὐδιαθεσία τοῦ πνεύματος, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑποδεικνύη, ὅσον οἶόν τε, διὰ καταλλήλων εἰκόνων καὶ δι' ὑγιεινῶν παραγγελμάτων τὰ μέσα πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν νοσηρῶν τούτων αἰτιῶν καὶ ἐπανόρθωσιν τῆς ἀπολεσθείσης ὑγείας αὐτῶν.

Δι' ὃ πέπεισμαι ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι ὁ ἀναγνώστης οὐκ εὐκαταφρονήτους ὠφελείας ἀρύσεται ἐκ τοῦ παρόντος πονήματος, ἀρμοδίου ὄντος οὐ μόνον τοῖς ἰατροῖς, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἀνεπτυγμένοις, τοῖς προσεκτικῶς περὶ τὴν ἑαυτῶν διαίταν καὶ συντήρησιν τῶν δυνάμεων αὐτῶν μεριμνῶσι.

Διήρησα δὲ τὸ πόνημα τοῦτο εἰς τέσσαρα μέρη· καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ περιωρίσθην νὰ πραγματευθῶ ἐν ὀλίγοις περὶ τῆς ἐπιδράσεως ἐνὸς ἐκάστου τῶν παραγωγικῶν ὀργάνων ἐφ' ὅλου τοῦ ὀργανισμοῦ, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς περιγραφῆς τῶν παραγωγικῶν ὀργάνων τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς κατὰ φύσιν σχέσεως αὐτῶν ἐν ὑγιεῖ καταστάσει, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ πραγματεύομαι, ὅσον μοι ἐπιτρέπει ὁ σκοπὸς τοῦ πονήματος, περὶ τῶν παθολογικῶν φαινομένων καὶ ἀλλοιώσεων τῶν γεννητικῶν ὀργάνων· ἐν τῷ μέρει τούτῳ ἀπέθην κάπως ἐκτενέστερον νὰ περιγράψω τὰς διαφόρους αἰτίας πρὸς ἀποφυγὴν ἀποπλανήσεων τοῦ ἐρευνῶντος καὶ πρὸς διευκρίνησιν καὶ ἄρσιν τῶν ἀληθῶν αἰτιῶν, ὑφ' ὧν

δυνατὸν ἢ φυσιολογικὴ δρᾶσις τῶν ὀργάνων τούτων νὰ προσβάλληται· ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ καὶ τελευταίῳ μέρει πραγματεύομαι Περὶ θεραπείας τῆς σπερματορροίας καὶ ἀνικανότητος τοῦ ἀνδρὸς καὶ περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν προδιαθετικῶν αἰτιῶν αὐτῶν· ἐν τῷ μέρει δὲ τούτῳ συνάμα πάντα τὰ διαιτητικὰ ἐνδεδειγμένα παραγγέλματα περὶ τῶν νοσηρῶν τούτων καταστάσεων, τὸ γ' ἐφ' ἡμῖν, ἀνέπτυξα. Βεβαίως τὸ τέλειον ἔργον τῆς παρουσίας πραγματείας, δι' ἣν ἡ ἰατρικὴ φιλολογία πολλὰ μὲν πλὴν ἀτελῶς ἔγραψε, δὲν εἶναι δυνατὸν ἀνευ ἐπικρίσεως νὰ παραδοθῆ τῷ δημοσίῳ, καίτοι κατὰ τὴν παρούσαν δεκαετηρίδα ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη πολλὰ ἄλματα προόδου ἐποίησεν, οὐχ ἦττον τοὺς μυστηριώδεις τούτους νόμους τῆς γεννητικῆς σφαίρας ἤκιστα διηρεύνησε. Δι' ὃ ἐπικαλοῦμαι τὴν εὐγενῆ ὑποδοχὴν καὶ ἐπιείκειαν τῶν φιλομούσων καὶ φιλοδαιτῶν ἀναγναστῶν τοῦ πονήματος τούτου.

Ἐγράφηον ἐν Κων/πόλει, ῖννι Ὀκτωβρίῳ 1896.

Ὁ ἰατρομαευτῆρ

Δ. Θ. ΧΑΡΜΑΝΤΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΠΕΡΙ ΓΕΝΟΥΣ, ΖΩΗΣ

ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΜΟΡΙΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Πᾶν ὅ,τι ἐν τῇ φύσει ὑπάρχει λογίζεται ἐπ' ἄπειρον, ἀτελεύτητον.

Ἡ ζωὴ ἀδύνατόν ἐστι νὰ ἐξαφανισθῇ, ὡς διαρκούσης αἰωνίως τῆς γεννήσεως πρὸς νέαν ζωὴν. Διότι ἐσαεὶ ὡς ζωσά τις φύσις πλησιάζει πρὸς τὴν ὠριμότητα αὐτῆς, φέρει ἐν αὐτῇ καὶ αὐθις τὸν βλαστὸν πρὸς νέαν ζωὴν καὶ νέαν φύσιν. Οὕτω διασώζεται, τῇ ἀναπλάσει τῆς ὕλης, ἡ ὑπαρξίς νέων ἑτερογενῶν δυνάμεων καὶ δι' ἀμφοτέρων ἀναπλάσσεται ἡ γένεσις νέας ζωογόνου φύσεως.

Μόλις τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἀναπτυσσόμενον ἀφικνεῖται εἰς ὠριμότητα, ἐγείρονται ἐν αὐτῷ ὄργανα πρὸς ἐνέργειαν, ἅτινα μέχρι τοῦ χρόνου αὐτοῦ καθηῦδον· αἱ πρότερον μὴ γνωσταὶ ἔμφυτοι ἐπιθυμίαι ὠθοῦσι τὸν ἄνθρωπον εἰς ἄλλην φύσιν, ἵνα ἐκπληρώσῃ τὴν ἐγκάρδιον συνένωσιν, ἧς ὁ σκοπὸς ἡ διαίωσις τοῦ γένους.

Εἰς τινὰ ἐκ τῶν ζῶων κατωτέρου εἴδους τὰ γένη εἰσὶν ἀχώριστα, ἀδιάκριτα. Καίτοι δὲ ἐν τοιοῦτῳ κατωτέρῳ βαθ-

SISMANTOGLIO

Εργασίον ἐν Κωνσταντινῇ, τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1890.

Ο ἰατροποιεὺς
Δ. Θ. ΧΑΡΜΑΝΤΑΣ

οὔτω διηγοῦνται τοιοῦτοι πάσχοντες «σαλεύει ὁ ἐγκεφα-
λος αὐτῶν ἐν τῇ κοιλότητι τοῦ κρανίου».

Ἐπιτραπήτω μοι ᾧδε νὰ παρενθέσω συνοπτικὴν τινα
νοσολογικὴν εἰκόνα πάσχοντός τινος ὑπὸ σπερματορ-
ροίας μετὰ μεγίστων καταχρήσεων περὶ τὰ ἀφροδίσια καὶ
παρ' ἐμοῦ κατὰ ὀκτώβριον 1892 ἐντελῶς θεραπευθέντος·
ὁ ἐξ Ἑλλάδος ὀρμώμενος καὶ ἐν Ρουμανία διαμένων κύ-
ριος Π., ἑτῶν 26, πατὴρ δύο τέκνων, παθὼν συνεπείᾳ
ἀφροδισιακῶν καταχρήσεων, πάσας τὰς μορφάς, ὡς ἄνω
περιεγράψαμεν, τῶν ἐγκεφαλικῶν καὶ σωματικῶν διατα-
ράξεων, ἤχθη ἐν συνοδείᾳ φύλακός τινος καὶ τοῦ ἀδελ-
φοῦ του ἐνταῦθα εἰς διάφορα νοσοκομεῖα ἐπὶ 8 μῆνας
καὶ μετὰ διαφόρους θεραπευτικὰς ἀγωγὰς, μὴ ἐξαιρουμέ-
νων καὶ τῶν ἀντισυφιλιτικῶν, ὁ ἀσθενὴς πρὸς μεγίστην
θλίψιν τῶν συγγενῶν του οὐδεμίαν βελτίωσιν ἔσχε, δι' ὅ,
ἀπνυδνκότες ἐκ τε τῆς μερίμνης καὶ ἐξόδων οἱ συγγε-
νεῖς αὐτοῦ, ἀπεφάσισαν, ὅπως διὰ παντὸς ἐγκλείσωσι
αὐτὸν ἐν τινι φρενοκομείῳ, ὡς μὴ ὑπαρχούσης οὐδεμιᾶς
ἐλπίδος περὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ. Λοιπὸν ἐν τοιαύτῃ
σκέψει καὶ ἀπογνώσει διατελούντων τῶν συγγενῶν
τοῦ πάσχοντος, παρωτρύνθη ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ παρά τι-
νος, βεβαιοῦντος, ὅτι συγγενῆ αὐτοῦ ὁμοίως παθόντα
προσφάτως ἐθεράπευσα, νὰ προσέλθῃ πρὸς με ἐν συνο-
δείᾳ μετὰ τοῦ φρενοβλαβοῦς ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀλέλπιδος
ὄντος περὶ τῆς θεραπείας, αἰτιωμένου, ὅτι, ἐπειδὴ κατηνά-
λωσε πολλὰ χρήματα ἄνευ ἀποτελέσματος, ὡς θεωρηθέν-
τος τοῦ νοσήματος ἀνιάτου, δὲν δύνανται οὐδεμίαν
ἀμοιβὴν νὰ προσφέρῃ, πρὶν τῆς παρ' ἐμοῦ ὑπισχνουμέ-

νης ἐντελοῦς θεραπείας τοῦ πάσχοντος ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
Καγὼ δὲ δεχθεὶς τὰ προταθέντα ὑπέβαλον τὸν ἀσθενῆ
εἰς τὴν λελογισμένην θεραπείαν μου, εἶχε δ' οὗτος δια-
νοντικῶς καὶ σωματικῶς ὡς ἐξῆς: Παραλογίζων ἠτιᾶτο
τὴν ἀρχὴν τοῦ νοσήματος του εἰς φάρμακά τινα δηλητη-
ριώδη, ἅτινα ἐπὶ σκοπῷ αὐτῷ προσνήχθησαν, ἦτοι —
Παραλογισμὸς. — Ὡσαύτως τὴν ἀνιάτου καὶ κατα-
τρύχουσας αὐτὸν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας συφιλιδικὴν δυσ-
κрасίαν, ἣν ἄγαμος προσεκτίσατο, ἀπέδιδεν εἰς τὴν ἀ-
τάκτως καὶ ἐλικινδύνως ἀντιταχθεῖσαν θεραπείαν αὐτῆς,
ἐξ ἧς ἐπήγασεν ἢ ἐσχάτως ἀναφανείσα ἀνικανότης αὐ-
τοῦ. Ἐξεϊκόνιζε τὴν νοσηρὰν πάθησιν αὐτοῦ διὰ διαφό-
ρων ψευδοπαραστάσεων καὶ ἀκρισιῶν, ἐνθυμούμενος
ἀκριβῶς τὰ παρελθόντα, ὧν ἡ ἐντύπωσις τῷ παρεῖχε ψυ-
χικόν τι ἄλγος ἀνέκφραστον δι' αὐτόν. Ἀπελπίς δ' ἐνε-
βάλλετο εἰς ἀπορίαν, ὥκτειρε τὴν ἀθλίαν καὶ ἀπαρηγό-
ρητον θέσιν αὐτοῦ, οὐδὲν τὸν ἐχαροποίει, οὐδὲν τὸν νύ-
χαρίσκει, κακίστη μάλιστα ἐντύπωσις τῷ προσεγίνετο,
ὁπότεν οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν δὲν ἐθρύνουν τὴν
θέσιν του συλλυπούμενοι. Εἰς οὐδεμίαν δὲ θεραπείαν
ἤλπιζε καὶ ἐκ τῶν προτέρων ἦν βέβαιος, ὅτι ἡ προσ-
φερομένη αὐτῷ φαρμακευτικὴ βοήθεια ἐπεσκόπει τὴν
παράλυσίν του, ἵνα μὴ δυνηθῆ νὰ πράξῃ τὴν σωστικὴν
αὐτοῦ αὐτοχειρίαν, ἣν εἶχε κατὰ νοῦν, δι' ὅ καὶ ἐκά-
στοτε ἀπέρριπτεν αὐτὴν καὶ ἀνέμενε μετ' ἀνυπομο-
νησίας τὸν «μαῦρον θάνατον», κατὰ τὸ λέγειν του.
Νῆστις δὲ καὶ ἠρέμα κατακλινόμενος ἀνέμενε τὸν
ἐπικείμενον θάνατον, θεωρῶν αὐτὸν ὡς τὸν μόνον

μῶ τὰ τοιαῦτα ζῶα ἴστανται, ἐπόσαι ὅμως ἐλπίδες, ἀπὸ πειραί, προαιρέσεις δὲν παλαίουσι κατὰ τὴν ἀμοιβαίαν συναλλαγὴν μεταξὺ γένους καὶ γένους, εἰσφορᾶς καὶ ὑποδοχῆς ἐν τῇ φυσικῇ προσκλήσει, ἵνα παραγωγεῖς τοῦ Γένους γένωνται;

Τὰ φυτά, ὅτε εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς λαμπρότητος καὶ ὠραιότητος αὐτῶν ἀφικνοῦνται ἐν τῇ πνοῇ τῆς ἐρασμίου μαγικῆς δυνάμεως, ἀπανθίζουσι διὰ τοῦ γάμου αὐτῶν, καὶ ἐξικνοῦνται διὰ τούτου εἰς τὴν ὠριμότητα αὐτῶν, ἥτοι ἀπανθίζουσι καὶ μαραίνονται, τὸ δ' ἔργον αὐτῶν, ἡ παραγωγή τοῦ φύλου αὐτῶν περαίνεται.

Τινὰ τῶν ζῶων, ὧν ἡ ζωὴ ἐπὶ μίαν ἡμέραν διαρκεῖ, τὰ δὲ καλούμενα ἐφήμερα, γεννῶνται, ἀγᾶλλονταί κατὰ τὴν ὀλιγοχρόνιον αὐτῶν ὑπαρξιν ἐν τῇ τοῦ θέρους κυανῇ αἰθρᾷ ἀτμοσφαιρᾷ, συμμίγνυνται καὶ θνήσκουσιν, ἡ δὲ ζωὴ αὐτῶν ὡς ἄτομον διεκπεραίνεται διὰ νέας παραγωγῆς ἀπέλων βλαστῶν πρὸς νέαν ζωὴν.

Ἡ ἐφεσις αὕτη τῆς παραγωγῆς, ἥτοι ὁ Ἔρωσ οὗτος, συνδεδεμένος διὰ τοῦ πλέον ἡδονικοῦ ὄργασμοῦ καὶ χαρᾶς, ἔχει τὰς ἀτελευτήτους ἐνεργείας αὐτοῦ.

Τῷ κατὰ τὴν Ἡβὴν ἀνθοῦντι ἀνθρώπῳ μετ' ἐντελοῦς ὠραιότητος, ἀρμονίας, ἐξωτερικῆς διαπλάσεως καὶ μεθ' ἀπάντων τῶν ὀργάνων, σφριγόντων μετὰ πλήρους νεανικῆς δυνάμεως καὶ ἰσχύος, ἐπιγίγνεται ἔστιν ὅτε ἡ ἀνώνυμος ἐπιθυμία πρὸς τι ἄγνωστον, πρὸς τι ἐν τῇ φαντασίᾳ αὐτοῦ ἰδεῶδες καὶ πλήρες ἐρωτικοῦ ὄργασμοῦ.

Ὁ ὄργασμός λοιπὸν οὗτος, ἥτοι ἡ ἐφεσις, ἡ πρὸς γονιμοποίησιν ὁρμή, ἡ μετὰ ζέσεως μέριμνα διὰ πλήρους προέσεως καὶ πλήρους ἀλλαγῆς τοῦ ἀτόμου πρὸς τὴν γενεαλογικὴν ἀντίθεσιν—πρὸς τὸ ἕτερον—, ἡ ἐφεσις αὕτη, λέγω, ἔστιν ἐκείνη, ἥτις τὸν νεανίαν ὁδηγεῖ πρὸς ἀποφασιστικὸν σκοπὸν, διεγείρουσα αὐτὸν πρὸς τὸ θάρρος καὶ παρακινουσα πρὸς τὴν πράξιν, ἵνα χορηγήσῃ τὴν συνεισφορὰν αὐτοῦ πρὸς διατήρησιν τῆς ἐκ τῆς ἰδεολογικῆς φύσεως γενομένης γενεᾶς ἐν τῇ μεγάλῃ φύσει.

Θαυμασία ἔστιν ἀληθῶς ἡ συσκευὴ αὕτη, ἥτις, πρὸς ἀνωτάτην διοργάνωσιν αὐτῆς ἐξανθοῦσα καὶ καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς ἐντελῶς ἀναπτυσσομένη, δεικνύει τὴν ἔδραν, ἐξ ἧς προέονται τὰ παραγωγικὰ ὄργανα πρὸς νέαν ζωὴν, ὁ ἐρεθισμὸς καὶ ἡ διέγερσις πρὸς ἡδονὴν, ἡ ἐφεσις τῆς πρὸς γονιμοποίησιν ὁρμῆς καὶ τῆς ἐρωτικῆς ἐνώσεως.

Ὁ νεανίας οὗτος, ὁ εἰς ὠριμότητα καὶ Ἡβὴν ἀναπτυχθεὶς, ἀγνοεῖ ἐντελῶς τὸ μυστηριῶδες τεῦτο λαμπρὸν δημιουργεῖον τῶν παραγωγικῶν ὀργάνων, ὅπερ προώρισταὶ αὐτῷ καὶ οὐ χρεῖαν ἔχει, ἵνα ἀληθῆς πατὴρ γένηται, πατὴρ τῶν τέκνων αὐτοῦ ἐπονομασθῆ, ἥτοι πατριάρχης τῆς γενεᾶς τῶν φίλων αὐτοῦ.

Καὶ τοιοῦτος μὲν ἔστιν ἐκεῖνος, ὁ εἰς ἀνδρικὴν ὠριμότητα καταστάς, ὃς προώρισταὶ γεννητικῶς δράσαι, τεῦθ' ὅπερ ὁ ἐπιτακτικὸς νόμος τῆς φύσεως καὶ ἡ κυσμικὴ διάταξις παρ' αὐτοῦ ἀπαιτεῖ.

Ἄνῆρ δ' εὐρωστος καὶ ὑγιής ἔστιν ἐκεῖνος, ὅστις ἀγάλλε-

ται διὰ μόνης τῆς φυσικῆς ὁδοῦ μετὰ τοῦ ιδεώδους ἐρωτικοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, μετὰ τῆς ἐρασμίας αὐτοῦ γυναικὸς καὶ ἐπὶ τῇ τεκνογονίᾳ εὐφραίνεται.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν λοιπὸν τοῦ σκοποῦ τούτου μίαν καὶ μόνην ὁδὸν ἔχομεν, ἥτις ἀληθής, ἀρμόδια καὶ φυσικὴ ἐστίν. Ἡ ὁδὸς δ' αὕτη, εἶναι οἱ ὑπὸ τῆς φύσεως διατεταγμένοι καὶ ἐσχαί ἀναλλοίωτοι κανόνες, καθ' οὓς ὀφείλει ὁ ἀνὴρ ν' ἀνταποκρίνηται ἐν τῇ ἀπαιτήσει τοῦ μεγίστου Ζητήματος, τοῦτέστιν, ἐὰν ὀφείλῃ μόνον πρὸς ἰδίαν αὐτοῦ διατήρησιν καὶ ζήσῃ ἢ ἂν πρόκηται ἐπίσης πρὸς διάπλασιν νέας φύσεως καὶ συμβάλλῃ καὶ τίνι τρόπῳ καὶ διὰ ποίας ὁδοῦ δύναται ταύτην τὴν γόνιμον διάταξιν ἐκπληρῶσαι.

Παρατηρήσωμεν τὰ ἀνθη! Ἐπὶ τοῦ στίλβοντος σιμιέου τῆς ὠραιότητος καὶ λαμπρότητος αὐτῶν ἀκολουθεῖ ἡ ἀλλαγὴ ἀμροτέρων τῶν γενῶν. Ἐκεῖ μόνον τὸ ἄνθος βέπει, ἐνθα τὸ ἑτερογενὲς ἄτομον τοῦ αὐτοῦ εἶδους ἐστίν, ἥτοι τὰ ἄρρενα ἀνθη πρὸς τὰ θήλεα, μόνον ἀνθη πρὸς ἀνθη, μόνον καλυξὶ πρὸς κάλυκα, μόνον ῥόδον πρὸς ῥόδον κλπ.

Βεβαίως ἀρκετὴ ἡ ἀπόδειξις αὕτη· ἵνα δὲ καὶ αὐθις ἀνθρωπος γέννηται, δεόν ἐν ἀγάπῃ τὰ δύο γένη τοῦ ἀνθρώπου συνευφραίνεσθαι.

Ὁ ἀληθὴς ἀνὴρ ὀφείλει μόνον τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἀφοσιῶσθαι μετὰ γονίμου ἐρώτος μὴ ἀναμιγνύμενος ἀτόμοις, ἅτινα ἐκτὸς τῆς τάξεως τοῦ γένους ἡμῶν, τοῦ αὐτοῦ εἶδους ἡμῶν ἵστανται.

Ποῦ ὅμως κεῖται τὸ αἴτιον, οὗ τὰ ὑλικά θεμέλια συμ-

πράττουσι πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νεανίου, πρὸς τὰς τέρψεις τοῦ ἐρώτος καὶ πρὸς τὴν ὅσον οἶόν τε φυσικὴν ἐντελῶς καὶ ἐμβριθῶς παρεπομένην ἐκτέλεσιν αὐτῆς;

Ποῦ κεῖται λέγω, ἡ φυσικὴ ὁρμὴ, ἡ τέρψις καὶ ἡ φυσικὴ ἠδυσπάθεια τῆς ἀνωτάτης δυνάμεως, ἥτις τὴν φύσιν μετὰ τῆς γονίμου πράξεως συνέζευξεν; Ἡ δύναμις αὕτη κεῖται ἐν τοῖς παραγωγικαῖς μορίοις, ἐν αἷς διακρένομεν διάφορα παραγωγικὰ ὄργανα, τὰ μὲν τὸν ἀνδρα ὀρίζοντα, τὰ δὲ τὴν γυναῖκα χαρακτηρίζοντα καὶ ἐπιτηδευόμενα τὴν σύλληψιν καὶ γονιμοποίησιν.

Ἦδη δὲ περὶ τῶν σχέσεων τῶν παραγωγικῶν ὀργάνων καὶ περὶ τῆς ἐπιδράσεως αὐτῶν ἐφ' ὄλου τοῦ ἀνθρώπινου οργανισμοῦ καὶ ἰδίως τῶν παρ' ἀνδρὶ ἠλλοιωμένων, τοῦθ' ἔπερ ὡς θέμα τοῦ ἡμετέρου προβλήματος παρίσταται. Εἶτα δ' ἀρξόμεθα ὅσον οἶόν τε ἀπὸ τῆς ἰδιαίτης περιγραφῆς τῶν παραγωγικῶν μορίων τοῦ ἀνδρός, τῶν ὀργάνων καὶ ἰστών καὶ τῶν τούτοις ἀνηκόντων, ἵνα τὸν ἀληθῆ ἀνδρα ἐν πλήρει σημασίᾳ τῆς λέξεως ἐξεικονίσωμεν.

ΜΕΡΟΣ Α΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΜΟΡΙΩΝ
ΕΦ' ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Ἡ ἐπενέργεια, ἣν ἡ ἡρεμία τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ἐφ' ὅλου τοῦ ὀργανισμοῦ ἐξασκεῖ, καθ' ἣν περιπτώσιν οὐδεμία χρῆσις ἢ κατάχρησις πρὸς ὀρᾶσιν λαμβάνει χώραν, ἢ δὲ τάσις πρὸς ἡδονὴν ἐν αὐτοῖς καθεύδει, ἐστὶ μᾶλλον ἢ ἥττον ἢ πολλοῦ λόγου ἀξία.

Παρατηρήσωμεν τοὺς ἐκτομίας, τοὺς ἐκ παιδικῆς αὐτῶν ἡλικίας ἐκτετηγημένους καὶ ὧν τὸ σῶμα, πνεῦμα καὶ καρδία ἀνευ τῆς ἐπιροῆς τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ἀνεπτύχθησαν, πῶς διάκεινται τούναντίον τοῖς μὴ ἐκτετηγημένοις κατὰ τε τὴν φύσιν, διανοητικὴν καὶ φυσικὴν σχέσιν αὐτῶν. Ἡ γενικὴ ἀνάπτυξις τοῦ σώματος, ὁ σχηματισμὸς τοῦ λάρυγγος, ἡ ἀνάπτυξις τῶν τριχῶν τοῦ πώγονος πόσον εἰσὶν ἠλλοιωμένα καὶ ἠλλαττωμένα.

Ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ περὶ ζῶων ἱστορίᾳ, βιβλ. θ'. κεφάλ. 52, ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: «Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων, ἐὰν μὲν γὰρ παῖδας ὄντας πηρώσῃ οἷτις, οὔτε αἱ ὑστερογενεῖς ἐπιγίγνονται τριχες· οὔτε ἡ

»φωνὴ μεταβάλλει, ἀλλὰ ὀξεῖα διατελεῖ· ἂν δὲ ἦδη
»ἠβῶντας, αἱ μὲν ὑστερογενεῖς τριχες ἀπολείπουσι πλὴν
»τῶν ἐπὶ τῆς Ἥθης· αὐταὶ δὲ ἐλάττονες μὲν, μένουσι
»δέ· αἱ δὲ ἐκ γενετῆς τριχες οὐκ ἀπολείπουσιν· οὐδεὶς
»γὰρ γίνεται εὐνοῦχος φαλακρός».

Τὰ ἡρεμοῦντα ἦδη γεννητικὰ ὄργανα παρὰ τοῖς μὴ ἀναπήροις ἀνθρώποις χρωματίζουσι καὶ τονοῦσι τὸ τε δέρμα καὶ ὀργανισμόν. δίδουσι μᾶλλον σύστασιν εἰς τὰς μυϊκὰς σχέσεις καὶ ἐπιδρῶσι τὰ μάλα ἐπὶ τῆς δραστηριότητος καὶ φυσικῆς ἐνεργείας καὶ ἐπὶ τῶν ψυχικῶν συγκινήσεων.

Ὁ ἐκτομίας, μετὰ σωματικῆς ἀτονίας τὸν χαρακτῆρα τῆς λυμφαντικῆς δυσκρασίας φέρων, διατηρεῖ ἐκ τῆς παιδικῆς αὐτοῦ ἡλικίας, τούτέστιν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκτομῆς, ἐκείνην τὴν διάθεσιν τῆς νωθρότητος, ἥτις καθιστᾷ αὐτὸν δειλόν, τρομώδη καὶ μικρόψυχον μέχρις ἀνανδρίας· τὴν ἰσχυροτάτην ὁμῶς ὀρμὴν, ἥτις τὴν ψυχὴν φαιδροτέραν ποιεῖ, ἀπώλεσε καὶ ἔνεκα τούτου καθίσταται οὗτος σκυθρωπὸς καὶ πλήρης ἀνδιῶν, ζῆ δὲ καὶ αὐξάνει μάλιστα μόνον δι' ἑαυτὸν, γινόμενος ὁ ἐντελέστατος ἐγώιστις καὶ ἀγνοεῖ τὰ αἰσθήματα, ἅτινα τὸ ἄτομον τῆς ὁμοιώσεως αὐτοῦ δεσμεύουσιν, ὡς τὴν ἀφοσίωσιν, τὸν ἔρωτα καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς καὶ ἀντὶ τούτων διατηρεῖ μᾶλλον τὸν φθόνον καὶ τὸ μῖσος· οὕτω λοιπὸν ἢ ἀποστέρησις τῶν παραγωγικῶν μορίων τοῦ ἀνθρώπου ἐπιδρᾷ, ὡς ὀρίζουσα καὶ μεταβάλλουσα, εἰς ὅλην τὴν ζωὴν αὐτοῦ.

Ὁ Richerand παρετήρησε παρὰ στρατιώταις, ὧν οἱ

ὄρχεις ὑπὸ βολῆς ὄπλου ἀφῆρέθησαν, σπουδαίαν μεταβολὴν καὶ ἐκνεύριαν, ἥτοι ἐκλυσιν ὄλου ἐν γένει τοῦ χαρακῆρος αὐτῶν. Μεταξὺ δὲ ἄλλων ἀναφέρει στρατιώτην τινά, ὅστις πρότερον διὰ τῆς δραστηριότητος καὶ ἀνδρίας αὐτοῦ μεγάλην δόξαν ἑαυτῷ περιήψατο καὶ μετὰ τὴν ἀναπηρίαν αὐτοῦ πρὸς ἐκάστην κἀπως βαρεῖαν ἐργασίαν, σωματικὴν ἐκπόνησιν ἢ ἐξάγκησιν, δυσκόλως εἶχεν, ὥστε τοῦ λοιποῦ πρὸς προσηθείαν τῶν τοῦ βίου ἐπιτηδείων εἰς γυναικείας χειρουργίας κατεγίνετο καὶ μάλιστα ἐκ τῆς ῥαπτικῆς τῶν χειροκτιῶν ἐργασίας τὰ τοῦ ζῆν ἀπελάμβανεν.

ἡλικίᾳ καὶ ἀσθενείᾳ

Τὸ γῆρας ἄρα γε μετὰ τὴν ἕνεκα καταχρήσεων ἐξάντλησιν καὶ ἀπώλειαν τῆς γονιμότητος δὲν ἐξασθενεῖ ὡσαύτως τὸν ἄνθρωπον κατὰ τε τὴν ἰδρυπαθῆ αἴσθησιν, δραστηριότητα, φαντασίαν καὶ διανοητικὴν δύναμιν καὶ δὲν ἀποκτᾷ ἕνεκα τούτου μᾶλλον ἢ ἥτιον τεκμήρια, ἥτοι σημεῖα τοῦ εὐνουχισμοῦ;

Ἄλλος δὲ στρατιώτης, περὶ τοῦ ὁ Bedor διηγείται, μετὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν ὄρχεων αὐτοῦ ἐδείκνυεν ἐσαεὶ τὴν ῥάθυμον ἐκείνην ἔξιν, τὴν μαλθακότητα, ἣν παρὰ τοῖς ἐκτομίαις περιεγράψαμεν, ἀποφεύγων δηλονότι τὴν πάλιν, τοὺς δρόμους, τὰ ἄλματα καὶ δὲν ἐδείκνυε ποτε πρόθυμον ἐμπιστοσύνην περὶ οὐδενὸς πρὸς ἕτερον.

Ἐπίσης ἐν οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ἐποχῇ τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου τοσοῦτον προφανῶς τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀναπτύσσεται, ὅσον ἐν καιρῷ τῆς Ἡβῆς. Αἱ παρατηρήσεις τοῦ Quetelet καὶ τοῦ Vilerme περὶ βάρους καὶ μεγέθους τῶν τοῦ ἀνθρώπου σωματῶν κατὰ τὰς διαφόρους ἡλικίας τοῦ

βίου αὐτῶν παρέχουσι περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀκριβοστάτην καὶ σαφῆ ἐξήγησιν, καθὼς ἐπίσης οἱ S. Gideon, Smith, Gedieke, Darpuhtren καὶ πλείστοι ἄλλοι ἀπέδειξαν. Ἡ ἐξ ὄλου λοιπὸν τοῦ σώματος, ἥτοι τοῦ ὀργανισμοῦ ἐπενεργεῖα τῶν ἐν ἡρεμίᾳ διατελούντων γεννητικῶν ὀργάνων ἐστὶ μείζων ἀναλόγως τῆ σφριγώσει αὐτῶν, τούτεστι μᾶλλον ἰσχυροτέρα ἐν ἡ περιπτώσει τὰ ὄργανα ταῦτα διάκεινται ἐν ἐργονόρσει ἢ τούναντίον μείζων, φέρ' εἰπεῖν, θερμότης παρατηρεῖται κυκλοφεροῦσα καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματος, οἱ σφυγμοὶ πάλλουσιν, οἱ ὀφθαλμοὶ στίλβουσιν, ἢ χροιά τοῦ προσώπου ἐρυθροτέρα, μόνον δὲ ἢ θρέψις πάσχει. Τῆς καταστάσεως δὲ ταύτης, τῆς ἐργονόρσεως τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ἐπὶ μακρῷ παρατεινομένης, ἀναφαίνεται, ὡς καθ' ἐκάστην παρατηροῦμεν, πυρετώδης ταραχὴ πρὸς ἔφεσιν γονίμου προέσεως, ἥτις εἰς τὸν ὑψιστον αὐτῆς βαθμὸν ἐξικνουμένη, παριστᾷ τὴν εἰκόνα τῆς Σατυριάσεως καὶ Νυμφομανίας ὁμοίως τὸ τοιοῦτον παρατηρεῖται καὶ εἰς τὰ ζῶα, ἅτινα ἐν καιρῷ τῆς πρὸς τὸ θῆλυ ἐφέσεως αὐτῶν ἀπισχναίνονται.

Ὅθεν τὰ γεννητικὰ ὄργανα ἐν ὑψίστῃ ζωνῇ αὐτῶν ἐνεργεῖα διατελοῦντα παρίστανται ὡς θέατρον τὴν εἰκόνα ὄλου τοῦ ἀνθρώπινου ὀργανισμοῦ, ἥτοι ἐρύθημα τῶν μύλων τοῦ προσώπου, ἐξοίδνησιν τῶν τραχηλιακῶν φλεβῶν, ἀύχμηρὸν θερμὸν δέρμα, ἀσθμαίνουσαν ἀναπνοὴν κλπ. Τῆς δὲ καρδίας θορυβωδῶς καὶ βιαίως παλλούσης, προσγίγνεται πυρετώδης τι προδρομικὸν σύμπτωμα μέχρι λειποθυμίας καὶ ἀτονίας ὑποσυνταράσσον τὴν ὅλην ζωὴν.

Τοιαύτης λοιπὸν καταστάσεως καθ' ὅλον τὸν ὄργανισμόν τοῦ ἀνθρώπου ἐπιγιγνομένης, προκαλοῦνται ἐνίοτε καὶ σπασμωδικαὶ ἢ τετανικαὶ ταραχαί, αἵτινες ἐνταντικῶτερον ἀναφαίνονται, ὅσον ἢ κοπιώδης πρὸς κτῆσιν τοῦ ἔρωτος προσπάθεια παρατείνεται. Δι' ὃ εὐκόλον ἐντεῦθεν καταμετρηῆσαι πόσον ἐτι μείζων καταστροφὴ ἐπιγίγνεται ἐκ τῆς παρατεταμένης ταύτης καταστάσεως καὶ τῆς συνελπῶς καταρρευούσης ἰσχύος τῶν γεννητικῶν ὀργάνων κατὰ τὰς καταχρήσεις καὶ ἀλλοκότους ἀκολασίας αὐτῶν.

Οἱ λαοὶ τῆς ἀρχαιότητος ἀπέδιδον τοῖς τοιοῦτοις ὄργανοις, ἐξ ὧν ἡ νέα Ζωὴ παράγεται, μεγάλαν τιμὴν.

Μεγίστη δὲ προσπάθεια κατεβάλλετο πρὸς σπουδὴν καὶ κατανόησιν τῶν ἀξιολογωτάτων τούτων μορίων τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος πρὸς τὴν φειδῶ καὶ ἀσφαλεστέραν διατήρησιν καὶ κραταίωσιν αὐτῶν. Ἡ εἰκὼν τούτων τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τοῦ ἀνθρώπου πόρρω τοῦ νῦν ἵναι ἀπομεμακρυσμένη, ὡς αἰδοῦς ἀντικείμενον ἢ ἀπῆδον τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐγένετο τῇ ιδέᾳ τῆς ἀναπλάσεως τοῦ εἶδους, οἰκογενειακόν τι ἀντικείμενον. Οὕτω λοιπὸν τὰ ἦθη τῶν ἀρχαίων καὶ οἱ κλασικοὶ ἐκεῖνοι χρόνοι ἦκμασαν!

Καὶ παρὰ μὲν τοῖς Ἰνδοῖς π. χ. ἐτελεῖτο ἡ ἑορτὴ τοῦ Singam, τούτέστι τῶν γεννητικῶν ἀνδρικῶν μορίων διὰ μεγάλης θρησκευτικῆς πομπῆς. Οἱ δὲ τεχνῖται κατεσκεύαζον ὀρειχάλικα γυναικεῖα κοσμήματα ἀπεικονίζοντα τὰ ἀνδρικά μόρια, ἅτινα κοινῶς ὡς γυναικεῖος κόσμος ἐχρησίμευον.

Παρὰ δὲ τοῖς ἀρχαίοις Αἰγυπτίοις ἐξετυποῦτο ἐν ἀπᾶσι τοῖς ἀνδριάσιν αὐτῶν τὸ ἔμβλημα τῶν γεννητικῶν

μορίων καὶ εἶναι λίαν πιθανόν, ὅτι ὁ σκοπὸς τῶν περιφύμων μυστηρίων αὐτῶν ὑπῆρχεν ἡ **Ἀνθρωπογονία.**

Ὡσαύτως καὶ παρ' Ἑλλήσιν ἐτελοῦντο τοιαῦται ἑορταί, αἵτινες εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ γένους ἡμῶν ἀνήγοντο· π. χ. ἡ ἑορτὴ τοῦ Βάκχου, οὗ ἡ λατρεία ὡς θεοῦ τῆς ἀμπελοουργίας μετέβη ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἑλλάδα· παρίστατο δὲ οὗτος ἰδίως εἰς Θήβας, Νάξον καὶ Ἀθήνας ὡς νέος χαρίεις, ἐστεμμένος μὲν κισσὸν καὶ κληματόφυλλα, κρατῶν θύρσον ἀντὶ δόρατος καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ πλήθους Σατύρων καὶ Μαινάδων.

Οὕτω καὶ ἡ τελετὴ τοῦ Πριάπου, ὅστις ἐλατρεύετο πρὸ πάντων ὑπὸ τῶν Λαμψακινῶν, ὡς θεὸς πάσης γονιμότητος ὑπὸ τὸ σύμβολον ἀνδρὸς ἔχοντος μέγα καὶ ἐντεταμένον πέος.

Ἐν ἀπάσαις δὲ ταῖς σημαντικωτέραις πόλεσι τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρχον βωμοὶ καὶ ἀνδριάντες τοῦ Θεοῦ Πριάπου· οἱ Ἀθηναῖοι μάλιστα, ὁ πλεόν ἐξηνυγενισμένος λαὸς τῆς Ἑλλάδος, εἶχον τοὺς ἀνδριάντας τοῦ τε Πριάπου καὶ Ἑρμοῦ ἐν τε ταῖς πλατείαις καὶ κήποις αὐτῶν.

Ἀληθῶς καὶ τὴν σήμερον πολλῶν κρεῖσσον ἂν ἦν τὸ δι' ἀπεικονισμάτων ἐκ φυσικῶν ὑμεναίων τὴν νεολαίαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος τῆς ἀνδρότητας προσεκτικὴν ποιεῖν καὶ πᾶσαν φειδῶ τῶν μερῶν τούτων φυλάττειν τοῦ ὑποκρύπτειν, διὰ τινος ὠρισμένου ὑποκριτικοῦ ψευδοῦς σεμνοτύφου, πᾶν φυσικόν, ἄχρῖς οὗ ἡ τρομερὰ μᾶστιξ τῆς διαφθορᾶς καὶ τοῦ ἀννανισμοῦ ἀναφανῆ καὶ τὰ ὀλέθρια αὐτῆς ἐγκολάψῃ στίγματα μέχρι τῆς τρομερᾶς ἀνικανότητος. Naturalia non sunt turpia, εἶπεν ὁ Κικέρων.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΦΥΣΙΝ ΑΛΛΗΛΟΥΧΙΑΣ ΑΥΤΩΝ

Ἐὰν παρατηρήσωμεν τὰ ἐξωτερικὰ γεννητικὰ μέρη τοῦ ἀνδρός, ὅπως ταῦτα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν παραστάνται, δυνάμεθα διττῶς νὰ ἐξετάσωμεν αὐτὰ ἢ ἐκ τῆς ἐκστομώσεως τοῦ θορικοῦ ὑγροῦ ἀρχίζοντες νὰ προβῶμεν τοιοῦτοτρόπως μέχρι τῆς πηγῆς τούτου, εἰς τὴν ἔδραν, ἐν ἣ τὸ ὑγρὸν τοῦτο κατασκευάζεται, τούτέστι νὰ παρατηρήσωμεν πρῶτον τὴν βάλανον, τὸ ἀνδρικὸν πέος κλπ. μέχρι τῶν ὄρχεων, ἢ ἀντιστρόφως ἀρχόμενοι ἐκ τῆς πηγῆς ν' ἀκολουθήσωμεν τὸν ῥοῦν, ὡς ὁ ὀδοιπόρος τὸν ῥύακα καὶ οὕτως ἐκ τῶν ὄρχεων, σπερματογωγῶν, σπερματικῶν κυστίγγων ἀφιεξόμεθα εἰς τὸ πέρασ τοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας καὶ βάλανου.

Καὶ πρῶτον ποιήσωμεν τὰς παρατηρήσεις ἡμῶν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὀργάνων, ἥτοι τῶν ὄρατῶν καὶ κατὰ δεύτερον λόγον εἶτα ἐπὶ τῶν ἐντὸς τοῦ σώματος κειμένων ὀργάνων.

Ἡ Φύσις λοιπὸν δι' ἀξιολογωτάτου τρόπου συνῆψε

δύο διαφόρους λειτουργίας ἐν τοῖς παραγωγικοῖς μορίοις τοῦ ἀνδρός καὶ προώρισε διὰ τῶν γεννητικῶν τούτων ὀργάνων οὐ μόνον πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ Γάμου, ἥτοι πρὸς χρῆσιν τοῦ θείου σκοποῦ, τοῦ ἔρωτος, τὴν τοῦ θοροῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν οὔρων ἀπέκκρισιν.

Ὅσον δ' ἀμφοτέραι αἱ λειτουργίαι αὐταὶ εἰσιν διάφοροι, τόσον λίαν καταλλήλως ἀναμεταξύ των διαμενούσιν. Διότι ἔνθεν μὲν ἢ ἔξωσις μιᾶς, οὐκέτι διὰ τὸν ὀργανισμὸν χρῆσιμου, ἀνωφελοῦς ὕλης, ἥτις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν τῇ συνήθει ζωῇ χρησιμεύει πρὸς γέννησιν ἀμωνιακοῦ ἁλατος καὶ κόπρου (δηλ. οὔρου), ἔνθεν δὲ ἢ ἔκχυσις μιᾶς, διὰ τὸν σωματικὸν ὀργανισμὸν οὐκέτι ἀναγκαίως σπουδαίας, ὑπ' αὐτοῦ ὅμως τοῦ ὀργανισμοῦ λίαν προβλεπτικῶς καὶ ἀβρῶς προπαρασκευαζομένης καὶ ὡσαύτως διὰ τὴν ὑπαρξιν μελλούσης γενεᾶς, μάλιστα δὲ διὰ τὴν ἐπέκτασιν ὕλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐπὶ τοῦ πλανήτου, ὃν ἡμέτερον καλοῦμεν, ἀπολύτως ἀναγκαίας ὕλης (δηλ. θοροῦ), τοσοῦτόν εἰσι στενῶς ἀναμεταξύ των συνδεδεμένα καί, τόσον ὑλικῶς, ὅσον καὶ ὀργανικῶς καὶ συμπαθητικῶς ἀμφοτέραι αἱ λειτουργίαι αὐταὶ ἐν τῷ αὐτῷ ὄργανῳ ἐνούμεναι συμπλέκονται καὶ ἀδελφικῶς συμπάσχουσι πρὸς ἀλλήλας, ὥστε τὰ ὄργανα ταῦτα τὰ ἐκκρίνοντα τὸ οὔρον καὶ ἐκεῖνα τὰ τοῦ θοροῦ δὲν δυνάμεθα ὡς χωριστὰ νὰ ἐξετάσωμεν.

Πειραματικῶς γινώσκομεν πλείστας περιπτώσεις καθ' ἃς ἐκ παθήσεως τῆς οὐρήθρας αἱ καταστρεπτικώταται συνέπειαι τῆς ὅλης γεννητικῆς σφαιρας ἐγένοντο καὶ τάνάπαλιν.

Διατί λοιπὸν δεόν νὰ χωρίσωμεν θεωρητικῶς πᾶν ὅ,τι ἢ φύσις συνέδεσε;

Ποιάκις δὲν ἐπιγίγνεται ἀφροδισιακὸς ὄργασμὸς τῇ λήξει ἐρεθιστικοῦ τινος ἐπὶ τῆς οὐρήθρας ἐπιδρωῶντος;

Ποσάκις δὲ τοῖς νέοις, ὧν ἀστοχοῦσιν αἱ ἀφροδισιακαὶ δυνάμεις, τοῖς καταφυγοῦσιν εἰς διάφορα ἀφροδισιακὰ φαρμακευτικὰ μέσα, ὡς εἰς κανθαρίδας κλπ., ἵνα εὐφραίνόμενοι καρπῶνται τῆς ποθουμένης σαρκικῆς αὐτῶν ἡδονῆς, δὲν ἀνεπτύχθη τῇ χρήσει τούτων τῶν φαρμακευτικῶν μέσων φλεγμονὴ τῶν νεφρῶν, τῆς κύστεως καὶ τῆς οὐρήθρας;

Τούτων ἕνεκα ἐξετάσωμεν πῶς ἀμφότεραι αἱ λειτουργίαι τούτων τῶν ὀργάνων, οὕτως ἀναμεταξύ των συννημῆναι ἐν ἡρεμίᾳ καὶ εἰρήνῃ, δύνανται νὰ συνυπάρχωσι, καὶ τίνι τρόπῳ ἑκάτερον θάτερον πολεμεῖ καὶ μάχεται, μὴ δυναμένου τοῦ ἑτέρου καλῶς ἔχοντος ὑπάρχειν ἄνευ τῆς ὑγιούς ἀναπτύξεως τοῦ ἑτέρου.

Α'. Περὶ τοῦ ἀνδρικοῦ μορίου,

ἢτοι περὶ τοῦ πέους.

Τὸ ἀνδρικὸν μῶριον, τὸ πέος ἦτοι ἢ λυκῶ, ἐστὶ συνήθως κεκαλυμμένον κατὰ τὴν ἄκρὰν αὐτοῦ, ἦτοι τὴν βάλανον, ὑπὸ πτυχῆς δέρματος, ἣν **πόσθη** ὀνομάζομεν—**Praeruptium**.—Χρησιμεύει δ' αὕτη, ὅπως προφυλάττει καὶ διατηρῆ θερμὴν καὶ ἄθραν τὴν βάλανον. Ἡ πόσθη αὕτη, παρὰ παισὶ καλύπτουσα σύμπασαν τὴν βάλανον, ἀνασύρεται κατὰ μικρὸν παρὰ τοῖς ἐφήβοις καὶ ἐνίοτε

ἐντελῶς ἀναστρέφεται ἐγκαταλείπουσα ἐν μέρει τὴν βάλανον γυμνὴν.

Ἐν τῇ θέσει δέ, ἐν ἣ ἢ πόσθη συμφύεται τῇ βάσει τῆς βάλανου παρίσταται ἡ **στεφανιαία αὐλαξ**, ἐν ἣ ἐγκρύπτονται ἄφθονοι σμηγματογόνοι ἀδένες—**Glandulae Tysonianae**,—οἵτινες ἐκκρίνουσιν ὑγρὸν τι ἐν εἴδει στεατώδους ὕλης, ὅπερ ἡ Φύσις προώρισεν, ἵνα διατηρῆ τὴν βάλανον ὀλισθηρὰν, μαλακὴν καὶ λείαν καὶ ἵνα μὴ αἱ προστριβαὶ εὐκόλως τρώσεις ἐπιφέρωσι. Τοῦ σμηγματος ὅμως τούτου ἀφθόνως ἐκκρिनόμενον, δεόν ἐκάστοτε ν' ἀνασύρωμεν τὴν πόσθη καὶ νὰ καθαρίζομεν αὐτὴν ἐκ τούτου, οὗ ἢ περίσσεια ἐπιβλαβὴς ἐστὶ, διότι, ὡς παχεῖα ὕλη ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ὀξειδουμένη, ἐπενεργεῖ ἐρεθιστικῶς καὶ συνεπῶς διαφόρους λύσεις ἢ πληγὰς κατεργάζεται, τούτέστι τὴν φλεγμονὴν τὴν οὕτω ὀνομιζομένην **Βαλανοποσθήτιδα**.

Εἰς τινὰς ὅμως συμφυεῖς περιπτώσεις ἡ πόσθη καλύπτει ἐπὶ τοσοῦτον τὴν βάλανον, ὥστε μόλις ἐναπολείπεται μικρὸν τι τρημα περὶ τὴν τομὴν τῆς οὐρήθρας πρὸς ἀπέκκρισιν τοῦ τε οὔρου καὶ θοροῦ.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, καθ' ἣν ἢ ἐπαναγωγὴ τῆς πόσθης ἐστὶ δύσκολος ἢ ἐντελῶς ἀδύνατος, ὡς συνεπάγουσα ἰσχυρὰς ὀδύνας, ἐνίοτε καὶ αἱμορραγίας, ἕνεκεν ἰσχυρᾶς **διατάσεως** καὶ **ρήξεως** τῶν χειλέων αὐτῆς, ἣν περιίπτωσιν **φίμωσιν** καλοῦμεν, τὸ ἐκκρυνόμενον σμηγμα ἔσωθεν ἐγκλειόμενον, ἕνεκα τῆς ἀδυνατοῦ καθάρσεως τῆς βάλανου, μένει ἐν τῇ στεφανιαίᾳ αὐλακί στερρῶς ἐν εἴδει πλακῶν καὶ πρὸ πάντων ἐν τῇ ὀπισθίᾳ

θέσει τῆς στεφανιαίας αὐλακος, μάλιστα περὶ τὸν χαλινὸν τῆς οὐρήθρας καὶ διὰ τῆς θερμότητος ἢ ἄλλης τινὸς ἀφορμῆς, ἰδίως ἐκ κόνεως τῶν περικαλυπτόντων αὐτὴν ἐνδυμάτων, γίνεται σαπρὸν, δυσῶδες, πυῶδες καὶ προξενεῖ οὕτω, διὰ τινος λιπώδους ἀναπτύξεως, ἐκλεπίσεις καὶ ἀποπτώσεις τοῦ βλενωδούς ἐπιθηλίου, **ῥαγάδας**, καθ' ἃς ἐπιγίνεται διηνεκῆς καὶ ἀκατάπανστος ἐρεθισμός, κνησμός, καῦσις κλπ.

Ἡ Πίθη λέγει ῥητῶς περὶ τούτου, ὡς ἐξῆς: ὅτι ἐπιγίνεται διὰ τὸ δύσκολον τῆς ἀπογυμνώσεως τῆς βαλάνου οὐ μόνον συσσωρεύσεις καὶ διαφθορὰ τοῦ σμήγματος, ὡς κωλυμένης, ἔνεκα τῆς τοιαύτης φημώσεως, τῆς καθαριότητος, ἀλλὰ κατὰ συνέπειαν καὶ ἐκδάρσεις καὶ φλεγμοναὶ τῆς βλεννομεμβράνης καὶ βολανοβλεννόρροια καὶ κονδυλώματα καὶ λεπιδώδη σκληρίσματα καὶ ὑψυδροὶ ἐξοιδήσεις τῆς πόσθης καί, διὰ τῆς συνεχοῦς ἐπαναλαμβάνομένης τοιαύτης φλεγμονώδους καταστάσεως, ὑπερτροφία αὐτῆς. Οὕτω ἢ πρὸς τὰ χεῖρῶ μεταβολὴ τῆς πόσθης ταύτης καὶ μάλιστα χρονία ἂν καταστῆ, συνεπιφέρει διαφόρους συμψύσεις αὐτῆς μετὰ τῆς βαλάνου, αἵτινες ἐνίοτε ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιτείνονται, ὥστε πολλάκις παρακωλύουσιν οὐ μόνον τὴν ἀπέκκρισιν τοῦ θοροῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν τῆς γονιμότητος παραβλάπτουσι.

Χείριστον δὲ μάλιστα ἐστὶν εἰς τοιοῦτους πάσχοντας τοιαύτην φήμωσιν, ὅτι, ἐὰν προσβληθῶσιν ὑπὸ βλεννορροίας ἢ ἔλκους, ἔνεκα τῆς δυσκόλου ἀγοίξεως τῆς πόσθης διὰ τὸ ὀδυνηρὸν καὶ συμψύες, αἱ παθήσεις αὗται μετὰ πάντων τῶν φλογιστικῶν προϊόντων πύου

κλπ. ἐπιτείνονται καὶ ἐπιφέρουσι τρομερὰς συνεπείας, ὅτε ἐνδείκνυται ἡ **περιτομὴ**—Circumcisio.

Ἐκ τῆς κνησμῶς δ' οὗτος, ὁ ἔνεκα τῆς συσσωρεύσεως τοῦ σμήγματος προκαλούμενος, ἐπιτείνεται ἐνίοτε ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ὁ πάσχων πρὸς ἀνακούφισιν αὐτοῦ προάγεται ἐνίοτε εἰς διαφόρους ἀφροδισιακοὺς ἐρεθισμοὺς, τούτέστιν εἰς τὸν **ἀνανισμόν**—Masturbatio,—ὡς κἀγὼ οὐκ ὀλίγας τοιαύτας περιπτώσεις ἔσχον πρὸς θεραπείαν· ὁ ἀφροδισιακὸς οὗτος ἐρεθισμὸς φλεγμαίνει ἐνίοτε τοὺς σμήγματογόνους τούτους ἀδένας καὶ ἐμπυεῖ αὐτοὺς ὀδυνηρῶς, οὕτως ὥστε, ἀνατρέποντες πρὸς τὰ ὀπίσω τὴν πόσθην καὶ διερευνῶντες τὴν προκαλέσασαν αἰτίαν τῆς τοιαύτης φλεγμονῆς, ἐκπλησσομεθα ἀνευρίσκοντες κατὰ τὴν στεφανιαίαν αὐλακα 20—30—50 φυσαλίδια στίλβοντα καὶ ὑφ' ὑγροῦ ἐξωδηκῶτα. Οὕτω κύριος τις, 46 περίπου ἐτῶν ἡλικίας, ἐλθὼν πρὸς με μετὰ τοιαύτης πόσθης παρεπονεῖτο πικρῶς βεβαιῶν μετὰ συνειδήσεως, ὅτι οὐδέποτε γυναικὶ συνωμίλησεν. Ἐξετάσας δ' αὐτὸν εὔρον, ὅτι ἔφερεν 20—30 κατὰ τὴν στεφανιαίαν αὐλακα τῆς βαλάνου ἐξελκώσεις. Ἠτιάτο δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς μολύνσεως αὐτοῦ δι' ὅλως ἀλλοίου καὶ παραξένου τρόπου, ὅτι δῆθεν ἐκ τῆς κλίνης ἢ ἐκ τῆς ἀμίδος, ἥτινι μετὰ τινος φίλου αὐτοῦ κοινῶς ἐχρῶντο, προῆλθε. Τὸ πλῆθος ὅμως τῶν περιγραφείσων ἐξελκώσεων, ἃς ὁ κύριος οὗτος ἔφερε καὶ δι' ἃς ἀναμφιβόλως δεδιῶς διέκειτο, μοι ἐνέπνευσαν ἀμέσως τὴν ἰδέαν καὶ τοσοῦτον γὰρ ἄλλον καθ' ὅσον καὶ πρὸ ὀλίγων μόνον ἡμερῶν παρὰ τοῦ ἰδίου παρετηρήθη καὶ μάλιστα ἐν τῇ ἐποχῇ τῶν κυνικῶν

καυμάτων, ὅτι τὸ νόσημα αὐτοῦ, ἥτοι αἱ εἰς 25 σχεδὸν ἀριθμοῦμεναι ἐξελεκώσεις αἱ βαθέως αὐτὸν λυποῦσαι, οὐδὲν ἕτερον ἦσαν, ἢ πλεῖστοι συγγαμογόνοι ἀδένες τῆ φθορᾶ τοῦ ἐκκρίματος αὐτῶν ἐρεθισθέντες καὶ διεμπυθθέντες, ὧν ἡ νοσηρὰ καὶ ἐπώδυνος κατάστασις διὰ τῆς ἐπιμελοῦς καθαριότητος τῆ χρήσει ἀντισηπτικῶν πλύσεων καὶ διαλύσεων ὀξικοῦ μολύβδου καὶ διὰ τῆς ἀναγωγῆς τῆς πόσθης ἐντὸς ὀλίγων, 2—3, ἡμερῶν πρὸς μείζω χαρὰν τοῦ πάσχοντος ἐντελῶς ἰάθη.

Ποσάκις αἱ τοιαῦται κνησιμῶδεις φλεγμοναὶ τῶν συγγαμογόνων ἀδένων ὁὲν γίνονται αἱ κυριώτεραι αἰτίαι τοῦ **Αὐνανισμοῦ** ;

Πολλάκις ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι πρὸς θεραπείαν τῶν ἔνεκα στενώσεως τῆς πόσθης ἐπιγυνομένων διαφόρων νόσων ὄφειλον τὴν περιτομὴν ἐπιχειρῆσαι — **Phimosis-Operation**, — ἢ ἀναγαγεῖν τὴν πόσθην πρὸς θεραπείαν αὐτῶν. Ἄλλως ἡ τοιαύτη πόσθη ἐστὶν ἡ τροφὸς καὶ ὁ φύλαξ ἐκάστου μολυσμοῦ, ὅστις δυνατὸν τῆ ἀκαθάρτῳ συνομιλίᾳ νὰ συμβῇ. Ὁ μολυσματικὸς οὗτος ἴδως παραλαμβάνεται καὶ ἐμφωλεύει, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μεταξύ βαλάνου καὶ πόσθης: μένων δὲ καὶ προσερχόμενος εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς μαλακῆς καὶ τρυφερᾶς βλεννομεμβράνης τῆς βαλάνου καὶ θερμαινόμενος ἐντὸς τῶν πτυχῶν τῆς στεφαναίας αὐλάκος ἐξαπλοῦται ἀμέσως καὶ μάλιστα μετὰ μεγάλης ταχύτητος. Μάλιστα δὲ καὶ ἡ θερμότης τὰ μάλα συμβάλλει πρὸς ἀνάπτυξιν παντὸς μολυσμοῦ, ὡς οὔσα ἢ μᾶλλον συνεργὸς δύναμις πάσης περαιτέρω μολυσματικῆς ἀναπτύξεως καὶ πρωτίστη αἰτία

ἐκάστου προϊόντος ζυμώσεώς τε καὶ ἀποσυνθέσεως.

Τούτου ἔνεκα ἐν τοῖς θερμοῖς κλίμασιν, ἔνθα οἱ στεατώδεις ἀδένες ἀφθονώτερον ἐκκρίνουσι τὰς ὑλας αὐτῶν, αἵτινες τῆ σήψει πρὸ πάντων καὶ ἀποσυνθέσει πολὺ ταχύτερον φθείρονται καὶ συνεπῶς ὡς δρυμεῖαι καυστικαὶ ὑλαὶ ἐπιδρῶσιν, ἐξ ὧν οἱ λεγόμενοι **ἄνθρακες** τῆς πόσθης ἀνεφαίνοντο καὶ δι' οὓς αἱ Μωσαϊκαὶ διατάξεις ἐπέτασον τὴν περιτομὴν τῆς πόσθης. Ἔστι δ' αὕτη ἀληθῶς ἢ μᾶλλον σοφὴ καὶ ὑγιεινὴ διάταξις σχετικῶς πρὸς διατήρησιν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων καὶ ἰδίως τοῦ πέους καὶ μάλιστα πρὸς φύλαξιν ἀπὸ παντὸς εὐκόλου συφιλιτικοῦ μολυσμοῦ. Διὰ ταύτην καὶ μόνην τὴν αἰτίαν αἱ Μωσαϊκαὶ διατάξεις διέταπτον τοῖς πιστοῖς αὐτῶν αὐστηρῶς ἐπὶ αἰωνία τιμωρία τὰς πλύσεις μεθ' ἐκάστην συζυγικὴν προσλαλίαν ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ, ὅπως διὰ τῆς αὐστηρᾶς ταύτης καθαριότητος ἑαυτοὺς νὰ διατηρῶσιν ὑγιεῖς καὶ πρὸς γονιμοποίησιν ἐπιτηδείους.

Καὶ παρὰ πολλοῖς τῶν χριστιανῶν γενομένη ἡ ἐγχείρησις αὕτη καὶ θεραπεύσασα ἀδιάλειπτον κνησμόν κατὰ τὴν βάλανον καὶ καταστήσασα οὕτω εὐκόλον τὴν τε πλύσιν καὶ ἀπομόλυνσιν αὐτῆς, ἐπίνεγκε τὴν θεραπείαν τοῦ αὐνανισμοῦ καὶ τῶν ὀλεθρίων συνεπειῶν αὐτοῦ. Δι' ὅ πάντες ἀνεξαιρέτως ὀφείλομεν πρὸς ἴδιον ἡμῶν ὑγιεινὸν συμφέρον νὰ μὴ παραμελῶμεν **τῶν καθημερινῶν πλύσεων** καὶ ἰδίως τῶν ἀντισηπτικῶν ἢ ἀντιμολυσματικῶν τῶν μερῶν τούτων τῶν γεννητικῶν ὀργάνων.

Β'. Περὶ Βαλάνου.

Ἡ βάλανος, ἢτοι τὸ ὑπὸ τῆς πόσθης συγκλειόμενον μέρος τοῦ πέους, τὸ αἰσθητικώτερον τοῦτο μέρος τοῦ πέους, ἐστὶν ἀμβλῦ κωνοειδὲς ὄργανον, ὅπερ περιλαμβάνει τὰ ἔμπροσθεν πέρατα τῶν μετὰ τῆς οὐρήθρας συνδεδεμένων σπραγγωδῶν σωμάτων τοῦ πέους καὶ διαστρυπᾶται ὑπ' αὐτῆς.

Ἐν αὐτῇ τῇ βαλάνῳ ἀναφαίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ κύριος τόπος τοῦ μολυσμοῦ, ἢ ἔδρα αὐτοῦ, ἐν ἣ τοποθετοῦνται τὰ ἔλκη· ἐστὶ δ' ὡσαύτως καὶ ὁ μᾶλλον εὐαίσθητος φέρεις τῆς ἡδοναθείας τοῦ ἀνδρός, ὡς καὶ τὸ ἐντελῶς τῇ ἀνδρικῇ βαλάνῳ ὅμοιον ὄργανον τοῦ θήλεως, τὸ δὴ καλούμενον **κλειτορίς**. — Ἔστι δ' αὕτη ἐπίσης ἢ μᾶλλον προαγωγεὺς τῶν ἀνωτάτων ἡδονικῶν αἰσθημάτων.

Τὸ σῶμα, ἢτοι τὸ ὄργανον τοῦτο παρὰ γυναικὶ ἀναπτύσσεται ἐνίστε παρὰ φύσιν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε καθίσταται ὅμοιον τῷ ἀνδρικῷ μορίῳ, τὰς δὲ τοιαύτας γυναικας, ἀνδρογυναικας ἢ ἔρμαφροδίτους προσαγορεύομεν.

Ἡ τοιαύτη δὲ παρὰ φύσιν ἀνάπτυξις τῆς κλειτορίδος ἐγένετο παρὰ ταῖς λεσβιᾶσιν αἰτία τοῦ γνωστοῦ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λεσβιακοῦ ἔρωτος. Ὡσαύτως καὶ τὴν σήμερον δὲν σπανίζουσι τοιαῦται περιπτώσεις, καθ' ἃς ἀνευρίσκονται εἰς τὰ μέρη, ἐνθα ἡ **ἐλεφαντίασις** ἐνδημεῖ, γυναῖκες λίαν ὑπερτροφικὸν τὸ μόριον τοῦτο ἔχουσαι καὶ μεγίστην ῥοπὴν πρὸς τοὺς ἀφροδισιακοὺς ὀργασμούς,

τοῦθ' ὅπερ ἐν τῶν συμπτωμάτων τῆς **ἐλεφαντιάσεως** ἐστὶ· ὁ δὲ Parent-Duchatelet καὶ ἄλλοι, ὡς π.χ. ὁ ἰατρός Hildenbrandt, ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ ἱατρικῷ αὐτοῦ συγγράμματι ἀναφέρει περιπτώσεις συνουσιῶν γυναικὸς πρὸς ἑτέραν.

Ὅθεν ἢ τῇ βαλάνῳ ὅμοια Κλειτορίς, ἐστὶν ὡσαύτως ἐκείνη, ἢπερ παρὰ γυναικὶ πρὸς πλείους καταχρήσεις τῆς ἀφροδισιακῆς ἡδονῆς κλειτορισμὸν προκαλεῖ. Διαφέρει δ' αὕτη τῷ ἀνδρικῷ μορίῳ κατὰ τοῦτο, ὅτι ἀδιάρτητος ἐστὶ καὶ οὐδένα ἐκκριτικὸν πόρον φέρει, ὡς ἡ βάλανος.

Ὁ Βερχόβιος ἀναφέρει, ὅτι γυνὴ τις ἔφερε τὴν κλειτορίδα ἔδακτύλων μακρὰν καὶ ἐνός δακτύλου εὐρείαν. Ὡσαύτως ἕτερον ὅμοιον παράδειγμα νεάνιδος, ἥτις 20 ἐτῶν ἡλικίας, ἐπὶ κεφαλῆς ληστροικῆς τινος συμμορίας κατεδικάσθη ἐν Ρήῳ ὑπὸ τοῦ ἐν Βηροτσιβούργῳ κακουργοδικείου· ἔφερε δ' αὕτη τὴν κλειτορίδα ἰσχυρῶς ἀνεπτυγμένην καὶ σχεδὸν ὅλον τὸ σῶμα αὐτῆς παρεμφερὲς τῷ τοῦ ἀνδρός κατὰ τύπον ἐφαίνετο. Τὸ δὲ διανοητικὸν αὐτῆς ἦτο ἐντελῶς ἀνδρικὸν κλπ.

Παρατηρητέον ἐνταῦθα τὴν μεγίστην συνάφειαν τῶν νοερῶν αἰσθήσεων μετὰ τῆς διαπλάσεως τῶν γεννητικῶν ὀργάνων.

Γ'. Περὶ σπραγγωδῶν σωμάτων

Ἐν τῇ βαλάνῳ διεκπεραίνονται συγκλειόμενα τὰ οὕτω ὀνομαζόμενα σπραγγώδη σώματα, τὰ τὸ πέος ἀπαρ-

τίζοντα καὶ τὰ ὅποια συνίστανται ἐξ ἰστοῦ λεπτοῦ βρογχωδῶς διεστραμμένον, σπογγώδους καὶ διὰ θαυμασίως συνηγμένου ἀγγειώδους δικτίου, ὅπερ ὑπ' ἀπείρου πλήθους μεγάλων καὶ μικρῶν, πολυτρόπως συνεστραμμένων ἀρτηριῶν τε καὶ φλεβῶν διατυπᾶται.

Τὰ σπραγγῶδη ταῦτα σώματά εἰσιν ἐκεῖνα, ἅπερ φέρουσιν εἰς στήσιν καὶ ἐρεθισμὸν τὸ παραγωγικὸν μόριον, ὅτε προσκτᾶται τὸν τριπλοῦν σχεδὸν ὄγκον αὐτοῦ καὶ ἐντατικὴν τινα σκληρὰν στιφρότητα, ἄνευ τῆς ὁποίας ἢ τῆ γυναικί προσλαλιά καὶ ἢ ἐκπλήρωσις τοῦ ἀνδρικοῦ καὶ ἀμοιδαίου καθήκοντος ἀδύνατός ἐστιν.

Εἰς αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς βρόγχους τοῦ ἀγγειώδους συστήματος τῶν σπραγγῶδων σωμάτων ἐν φυσιολογικῇ καταστάσει τὸ αἷμα ἀκωλύτως εἰσρέει καὶ ἐκρέει· γίνεται δὲ τοῦτο τῇ ἐπιροῇ τῶν νωτιαίων νεύρων καὶ ἰδίως τοῦ κατὰ τὸν κόκκυγα ἱεροῦ πλέγματος, τῶν τελευταίων διακλαδώσεων τῶν νωτιαίων νεύρων—cauda equina.—Ἡ ἐπενέργεια τῶν νεύρων τούτων μεταδίδεται διὰ τῶν αἰσθητικῶν ὀπισθίων δεσμίδων τοῦ νωτιαίου μυελοῦ καὶ ζωογονεῖ μέρη τινὰ τοῦ ἐγκεφάλου, ἰδίως δὲ τῆς παρεγκεφαλίδος.

Ὅποια δὲ στενὴ συνάφεια μεταξὺ παρεγκεφαλίδος καὶ σφριῶγος τοῦ πέους διὰ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ διαπράσσεται καὶ ὑπάρχει, ἀπεδείχθη πολλάκις καὶ μάλιστα εἰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἔνεκεν ἀλλοιώσεως, ἢ βλάβης τοιούτων ὀρισμένων ἐγκεφαλικῶν μερῶν, τὸ ἀφροδίσιον σφριῶγος καὶ ἢ διέγερσις πρὸς στήσιν τοῦ Μορίου ἐντελῶς ἀπώλοντο.

Ὁ Waston διηγεῖται ἡμῖν τὸ ἔξῃς, ὅτι ἀγνοῦ τις τῶν ἠθῶν νεανίου, ἔνεκα τῶν λίαν παρατεταμένων καὶ ἐπιμελῶν σπουδῶν του καὶ τῶν μεγάλων διανοητικῶν κόπων αὐτοῦ, ἐμειώθησαν ἐπὶ τοσοῦτον αἱ σωματικαὶ αὐτοῦ δυνάμεις, ὥστε κατὰ τὴν ἀπόπειραν περὶ τὴν προσλαλίαν, καίτοι σφοδρότατα ἐπεθύμει, τὸ μόριον αὐτοῦ ἀπέλυε τὴν ἔντασιν καὶ στιφρώδη αὐτοῦ διέγερσιν.

Εἶχον κἀγὼ ποτε ὑπὸ τὴν θεραπείαν μου ἀσθενῆ τινα ἡλικίας 40 ἐτῶν, ὅστις μέχρι πρὸ 2 ἐτῶν μεθ' ὅλων τῶν ἀνδρικῶν δυνάμεων πεπροικισμένος ἦν καὶ πατὴρ τέκνων ἐγένετο· ἔχων δ' ὅλως ὑγιῶς μετ' ἀνθηρᾶς δυνάμεως ἀπασχολεῖτο ὡς ἐργάτης. Πρὸ 2 δὲ χρόνων ἔσχε τὸ ἀτύχημα νὰ καταρριφθῆ σανίδωμά τι ἐπὶ τῆς ράχεώς του εἰς τρόπον, ὥστε κατὰ μῆκος τῆς σπονδυλιακῆς στήλης ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ὀστοῦ μέχρι τοῦ ἀνωτέρου μέρους, τῆς ὀσφύος ἢ ράχης αὐτοῦ διεσείσθη καὶ ἐτρώθη· ὅτε ἀμέσως μετὰ ταῦτα κατελήφθη ὑπὸ παραλύσεως τῆς κύστεως καὶ ἐπὶ 2 ἐβδομάδας ἄνευ τεχνικῆς βοήθειας ἀδύνατος ἀπέβαινε ἢ ἐκκρίσις τῶν οὔρων, γενόμενος συνάμα ἐντελῶς ἀνίκανος πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ συζυγικοῦ καθήκοντος. Καὶ ἡ μὲν δυσουρία τῇ ἀντιτεταγμένῃ θεραπείᾳ κατέπαυσεν, ἡ δὲ ἐντελής ἀνικανότης προελθοῦσα πιθανῶς ἐκ τῆς διασείσεως τοῦ νωτιαίου μυελοῦ ἐξηκολούθει εἰσέτι· ὁ δὲ τρωθεὶς ἐξ αὐτοῦ τοῦ χρόνου οὐ μόνον οὐδεμίαν διέγερσιν ἠσθάνετο, ἀλλὰ καὶ πᾶς λογισμὸς ἠδυναθείας, ἐκάστη ἐκπλήρωσις ἀνδρικοῦ καθήκοντος, πρὸ πάντων πᾶσα αἰσθησις ἀφροδισιακῶν ἐφέσεων δι' αὐτὸν ἀπωλέσθη. Ἐκ τούτου

ἔπεται ὅποσον ἐστὶ σπουδαία ἢ μετὰ γεννητικῶν ὀργάνων καὶ Νωτιαίου μυελοῦ συνάφεια καὶ ἀλληλουχία καὶ διὰ τούτου μετὰ τοῦ ἐγκεφάλου.

Ἐσαύτως καὶ ὁ Larrey, ἀρχίατρος τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ ἐν καιρῷ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος τοῦ Α', παρετήρησεν εἰς πλείστας περιπτώσεις, ἕνεκα τρώσεως ἢ λύσεως τοῦ Νωτιαίου μυελοῦ διὰ ξίφους ἢ πυροβόλου ὄπλου, κατ' ἀρχάς μὲν ἐλαφροὺς ἐρεθισμοὺς διεγέρσεως, κατόπιν δὲ ἀπώλειαν τῆς σφριγώδους γενετησίου ὁρμῆς καὶ ἐντελῆ ἀνικανότητα μετὰ πλήρους ἀπισχνάνσεως, ἥτοι ἀτροφίας τῶν γεννητικῶν μορίων.

Καὶ κατὰ τὸν Ἱπποκράτην ἡ ἀποκοπὴ τῶν ὀπισθεν τῶν ὠτων κειμένων φλεβῶν ἀνικανότητα ἐπίνεγκε. Τὸ τοιοῦτον δὲ διαβεβαίωσι καὶ ὁ Larrey, ὡς παρετήρησε, καθ' ἣν ἐποχὴν διέμεινεν ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι διὰ συχνῶν ἐπὶ τοῦ ἀυχένος σικυῶν κατηύναζον καὶ ἠτόνουν τὴν ἀφροδισιακὴν ἔφεσιν.

Ἐσαύτως γνωστὸν εἶναι πόσον καὶ αἱ ψυχικαὶ ἐπιρροιαὶ συμβάλλουσι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνδρικοῦ καθήκοντος. Ποσάκις εἰς ὑγιᾶ ὅλως καὶ μετ' ἀνθούσης ἀνδρότητας ἄτομα ὁ φόβος, ἡ αἰδώς, ὁ τρόμος κλπ. ἠνάγκασαν αὐθωρεὶ τὸ ἐν αἰχμηρᾷ καὶ πελυρωμένη ἡδονῇ διατελοῦν μόριον νὰ συρρικνωθῇ; καὶ ἐν τῇ πείρᾳ ἡμῶν ἔγνωμεν νεανίαν τινα, ὅστις ἅπαξ γυναικί τινι παραγενόμενος, ἥς τὴν ἡδονὴν ἐπὶ πολὺ ἐπόθει, ὀπισθοδρομήσεν ἀνάνδρως καὶ ἀνεπιτηδείως, καίτοι ἐβούλετο καὶ σφόδρα ἐπεθύμει αὐτῆς, συνεπεία βεβαίως ἐκπλήξεως καὶ μεγι-

στης τεταραγμένης μερίμνης τρυφερᾶς αἰσθήσεως κλπ. Ὅστε πᾶσαι αἱ ψυχικαὶ αὐταὶ καὶ διανοητικαὶ ἐντυπώσεις ἐπιδρῶσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, ἐν εἶδει ἠλεκτρισμοῦ, παραλυτικῶς ἐπὶ τοῦ πέους καὶ προκαλοῦσιν ἡμῖν κατὰ τὴν καὶ ἀπεγνωσμένην ἐντύπωσιν.

Ὁ δὲ πατὴρ τῆς κρανιοσκοπίας **Γαλινὸς** λίαν ἐμβριθῶς ἀπέδειξε τὴν ἀλληλουχίαν τῆς παρεγκεφαλίδος μετὰ τῆς γεννητικῆς Ζωῆς. Ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ λοιπὸν εὐρίσκειται ἡ πλαστικὴ δύναμις τῆς Φαντασίας, ἥτις πλείστας ἡδονικὰς εἰκόνας συνενοῖ. Ἐν καιρῷ δὲ τῆς πορείας ταύτης, τῆς τῶν εἰκόνων ἀναπτύξεως τῶν ἀναγομένων ἰδίως ἐπὶ ἐρωτικῶν ἀντικειμένων, λαμβάνουσι μέρη τινὰ τοῦ ἐγκεφάλου κέλευσμά τι, ὅπερ ταῦτα τὰ ἐγκεφαλικά μέρη μεταδίδουσι διὰ τῶν νευραγωγῶν, δίκην τηλεγράφου, εἰς τὸν νωτιαῖον μυελόν, οὗ αἱ αἰσθητικαὶ ἴνες λαμβάνουσι τὴν διαταγὴν ταύτην καὶ διεγείρουσι τὰς κινητικὰς αὐτοῦ δεσμίδας, ἰδίως τῆς χώρας ἐκείνης, ἐξ ἧς ἐξέρχονται τὰ εἰς τὰ γεννητικὰ μόρια διήκοντα νεῦρα. Τὰ νεῦρα λοιπὸν ταῦτα συμβάλλουσι εἰς τὴν διεγερσιν καὶ σφρίγωσιν τοῦ πέους, στήσιν καὶ πλήρωσιν τῶν σπραγγωδῶν τῆς οὐρήθρας καὶ πέους σωμάτων καὶ ἐξακόντισιν τοῦ θοροῦ κλπ.

Ὅτι δὲ αἱ διεγέρσεις ἐκ τε τῆς παρεγκεφαλίδος καὶ νωτιαίου μυελοῦ τὴν ἀρχὴν τῶν ἔχουσιν, ἀποδεικνύει ἡμῖν ἢ τὰς νυκτερινὰς ἐκσπερματώσεις προξενούσα ὑπτία θέσις τοῦ ἀνδρός ἐν θερμῇ καὶ μαλακῇ κλίνῃ, ὡς καὶ τὰ μάλα ἐνδιαφέροντα φαινόμενα τῆς σφριγώδους καταστάσεως τοῦ πέους τῶν καρατομηθέντων καὶ ἀπαχονισθέντων.

Ἐκ τῆς φυσιολογικῆς ταύτης θεωρίας καὶ τῶν ἐν τῇ πείρᾳ παρατηρουμένων ὁμολογῶν ἔστιν, ὅτι ἐκ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ ἐξαρτᾶται ὁ ζωηρὸς ἐρεθισμὸς ὁ διεγείρων ἐν τετανικῇ παρατεταμένῃ καταστάσει τὰ διήκοντα εἰς τὰ γεννητικὰ μόρια νεῦρα, κωλύων, ὡς εἶπειν, τὴν ἐκροὴν τοῦ ὡς ἐκ τῆς διεγέρσεως ἐν τοῖς σπραγγώδεσι σώμασιν εἰσρεύσαντος αἵματος, ἐξ οὗ τὸ πέος καθίσταται στερρότερον, θερμότερον μετ' ἐντατικῆς σφριγώσεως τῆς συμβαλλούσης τὰ μάλα πρὸς πλείω ἀνάπτυξιν τῆς ἀνδρικῆς ὀρμῆς. Ἐπίδρων δὲ ὁ ἐρεθισμὸς οὗτος καὶ ἐπὶ τῶν σπερματικῶν κυστίγγων καὶ λοιπῶν γειτνιαζόντων μερῶν, ἰδίως ἐπὶ τοῦ αἵροντος τὸν προκτὸν μῦς, τοῦ πιέζοντος τῇ συνεργασίᾳ πάντων τῶν περιναίων μυῶν, ἰδίως τοῦ *Musculus transversus Perinei posterior et anterior*, καὶ ὄλων τῶν πλατυσμάτων τοῦ περιναίου διεγείρει, λέγω, ὁ ἐρεθισμὸς οὗτος ὠθηστικὰς τινὰς κινήσεις ἐπὶ τῶν σπερματοθηκῶν ἐν εἰδει τιναγμοῦ πρὸς ἐκτόξευσιν τοῦ θοροῦ, οὗ ἄνευ ἢ γέννησις καὶ ἢ γονιμότης ἀδύνατος ἔστιν. Ἐπὶ παθήσεως δὲ ἔνεκα συμφορήσεως αἱμορροϊδικῆς τῶν συμβαλλόντων τούτων τοῦ περιναίου μερῶν καθίσταται δύσκολος ἢ προσλαλιὰ ἢ ἐντελῶς ἀδύνατος.

Ἀφαιρουμένων δὲ τῶν αἰτίων τῶν προκαλούντων τὴν παρακώλυσιν τῆς πρὸς τὰ ὀπίσω ἀναρροῆς τοῦ ἐκ τοῦ πέους αἵματος, παρέρχεται πάραυτα τὸ ἀφροδισιακὸν σφριγῶδες τοῦ πέους, ὡς καταπραΰνομένου τοῦ μεγίστου ἐρεθισμοῦ καὶ ἐπανακάμπει τὸ εἰσρεύσαν αἶμα διὰ τῶν συνήθων φυσιολογικῶν ὁδῶν, ὅτε οἱ βρόγχοι τῶν σπραγγῶδων

σωμάτων κατὰ μικρὸν ἐκκενοῦνται τοῦ ἐμπιεχομένου αὐτῶν καὶ τὸ πέος διάκειται ἐν ἡρεμίᾳ.

Τὸ ὑπὸ τῶν σπραγγῶδων σωμάτων συνιστάμενον πέος, τὸ διαλλακτικὸν τοῦτο μέσον ἀμφοτέρων τῶν μεγάλων γενῶν τῶν πολικῶν ἀντικειμένων, προσάπτεται μετὰ τῶν δύο σπραγγῶδων αὐτοῦ σκελῶν ἐκατέρωθεν κατὰ τὰ ἔμπροσθεν μέρη τῆς λεκάνης, δι' ὧν καταφύεται στερεῶς ἐκατέρωθεν διὰ τοῦ ἐγείροντος τὸ πέος μῦς— *Musculus erator penis* — εἰς τὴν συνένωσιν τοῦ ἴστου τῆς Ἡθῆς. Ἀμφότερα τὰ σκέλη ταῦτα συννημένως λαμβανόμενα σχηματίζουν ἐν ὄλῳ τὰ ἄνω εἰρημένα σπραγγῶδη σώματα, ἅτινα εἰς τὰ κατώτερα μέρη αὐτῶν τὸν σωλῆνα τῆς οὐρήθρας φέρουσι. Κατὰ δὲ τὴν διαίρεσιν εἰς δύο ἡμίση τοῦ σπραγγῶδους σώματος ὑπὸ τοῦ διατρήτου διαφράγματος, ὅπερ παρατηρεῖται μεταξὺ τῶν δύο σπραγγῶδων σωμάτων, ἀναφαίνεται τῇ δε κάκεισε διασωζομένη συγκοινωνία.

Ὁ δὲ ἐγείρων ἢ αἷρων τὸ πέος μῦς συγκρατῶν εὐθέα τὰ σπραγγῶδη ἡμίση σώματα τοῦ πέους ὡς καὶ ὄλον τὸ πέος κατὰ τὴν σφριγῶσιν καὶ πρὸς τὰ ἔμπροσθεν τεταμένα καὶ συνέλκων τὴν ῥίζαν τοῦ πέους πρὸς ἐκπλήρωσιν μείζονος σφριγώσεως, ἵνα τὴν δέουσαν θέσιν καταλάβῃ ἐν καιρῷ προσλαλιᾶς, δυνατὸν ὑπὸ διαφόρους περιπτώσεις, ἔνεκα πολλῶν καταχρήσεων, νὰ χαλαρωθῇ καὶ οὕτω ἢ τοιαύτη μερικὴ παράλυσις ἢ χαλάρωσις τοῦ μῦος τούτου γίνεται πολλάκις ἢ κυρίως αἰτία τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος, ὅτε ἐνδείκνυται πρὸς θεραπείαν σὺν τοῖς τονικοῖς καὶ ὑδροθεραπευτικοῖς μέσοις καὶ ὁ ἠλεκτρισμός.

Ὁ Hyrtl, καθηγητῆς τῆς Ἀνατομίας ἐν Βιέννῃ, ἀναφέρει τοιοῦτου εἶδους περιπτώσεις, καθ' ἃς διὰ σκληρᾶς βίας τοῦ ἐν ἰσχυρᾷ σφριγῶσει διατελοῦντος πέους θραύσεις καὶ ῥήξεις τῶν σπραγγωδῶν, ἤτοι σπογγωδῶν σωμάτων καὶ τοῦ ἐγείροντος τὸ πέος μυὸς πολλακίς ἔλαβον χώραν ὡς π. χ. ἄτομόν τι, ἐν παρατεταμένῳ ὀργασμῷ διατελοῦν καὶ ἔλλειπούσης ἄλλης χρήσεως, προσέκρουσε μετὰ τοσαύτης ἰσχύος ἐπὶ τῶν τῆς κλίνης σκληρῶν μερῶν, ὥστε ἔθραυσε τὸ πέος αὐτοῦ καὶ ἔκτοτε αἱ σφριγῶσεις καὶ στήσεις αὐτοῦ ἀνωμάλως καὶ ἀτελῶς ἐξετελοῦντο, ἔνεκα τῆς ἐπισυμβάσης, μετὰ τὴν θεραπείαν τῆς θραύσεως, οἰδηματώδους καὶ ὑποσκληρῶς οὐλῆς, κωλυούσης τὴν φυσικὴν καὶ εὐθεῖαν διάταξιν τοῦ πέους.

Ὁ ἴδιος περιγράφει ὡσαύτως ἑτέραν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἀνὴρ τις διὰ λίαν ἰσχυρᾶς ὀπίσεως κατὰ τὴν προσλαλιάν νέας, ἀρκετὰ ἰσχυρὸν τὸν παρθενικὸν ὑμένα ἔχούσης, διέρρηξε τὸν βολβὸν τῆς οὐρήθρας, ἀντιστοιχοῦντα κατὰ τὴν ῥίζαν τοῦ πέους, ἐξ οὗ προῆλθε ἄφθονος αἱμορραγία καὶ θάνατος.

Ἄλλος δὲ μετὰ σφοδροῦ ἐρεθισμοῦ νύκτωρ ἀψυπνισθεὶς καὶ μετὰ σπουδῆς προσπαθῶν νὰ ἐνδυθῆ, ὤθησε λίαν ἀπροσέκτως τὸ ἐν σφριγῶσει διατελοῦν πέος αὐτοῦ ἐν τῇ λίαν στενῇ τοῦ νεωτερισμοῦ περισκελίδι καὶ διέρρηξεν οὕτω τὰ σπραγγώδη σώματα τοῦ πέους αὐτοῦ.

Εἰς τοιαύτας ὄθεν περιπτώσεις, καθ' ἃς τὸ πέος μετὰ τοῦ ἐγείροντος αὐτὸ μυὸς συνεθλάσθησαν, ἐναπυμένει μετὰ τὴν θεραπείαν αὐτῶν, ὡς ἄνω εἴρηται, μερικὴ τις

παράλυσιν ἔνεκα τῆς τῶν σπραγγωδῶν σωμάτων θλάσεως, ἥς ἔνεκα ἢ διέγερσις αὐτῶν γίνεται ἀνομοίως λαμβάνουσα κωμικὴν τινα μορφήν καὶ διεύθυνσιν πρὸς τε τὰ ἄνω ἢ πρὸς τὰ κάτω ἀποκλίνουσα, ἥτις τῇ βοήθειᾳ τοῦ ἠλεκτρογαλβανισμοῦ πολλακίς διωρθώθη καὶ ἔσχε τὴν φυσικὴν αὐτοῦ μορφήν καὶ διεύθυνσιν.

Αὐτὸ λοιπὸν τὸ σπραγγώδες τοῦ αἰδοίου σῶμα ἔνεκα ἀνικανότητος, ἀτονίας, καταχρῆσεως, ἀνυπνισμοῦ, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἔλλειψις ἀφροδισιακῆς διεγέρσεως ἐπέρχεται, συστέλλεται ἐπὶ τοσοῦτον καὶ καθίσταται, δι' ἔλλειψιν αἵματος, ψυχρὸν καὶ ἔνεκα τοῦ ἐν μέτρῳ συρρικνωμένου κυτταρώδους ἰστοῦ ἡμιναρκομένον, λείψαιμον καὶ ἀφανές, ὥστε μόλις ἐκ τοῦ ἡβικοῦ τριχώματος αὐτοῦ παρατηρεῖται. Μετὰ δὲ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν αἰτίων, μετὰ τὴν ἄρσιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀνυπνισμοῦ προξενηθέντων κακῶν ἀποτελεσμάτων, μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς ἀτονίας καὶ ἀφοῦ ὁ πάσχων αὐθομολογουμένως παραιτηθῆ τοῦ ἀνυπνισμοῦ, ἢ μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆδε κάκεισε διαφόρων νοσηρῶν αἰτίων τῆς οὐρήθρας, ἤτοι στενώσεων, σπερματορροιῶν κτλ. βεβαιοῦται ἐκ πείρας, ὅτι ἐντελῶς συνεσταλμένον ἄτονον ψυχρὸν ἐξησθετισμένον πέος ἐπανέρχεται καὶ αὐθις, τῇ χρήσει ἐνδεδειγμένων μέσων, ὡς προείρηται, ἐν τῇ προτέρᾳ αὐτοῦ σφριγῶσει καὶ ζωηρᾷ καταστάσει.

Δ'. Περὶ τῆς οὐρήθρας. (Εἰκὼν 1).

Ἡ οὐρήθρα, ἥτοι ὁ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀφροδι-
σιακῶν ὀργάνων ἀξιόλογος σωλὴν καὶ ἡ διὰ τὴν τῶν
οὐρῶν ἀπέκκρισιν λίαν σημαντικὴ ὁδός, διατρυπᾷ τὴν
βάλανον καὶ ἐκστομοῦται ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς· φέρει δὲ
κατὰ τὸ στόμιον αὐτῆς μικράν τινα διαστολήν, τοῦτέστι
ἐγκόλπωσιν, ἐνθα αἱ μολυσματικαὶ καὶ βλεννορραϊκαὶ
ῥυαὶ εὐκολώτερον ἐμφωλεύουσι. Ἡ ἐγκόλπωσις αὕτη
ἐστὶν ὁ οὕτως ὀνομαζόμενος **σκαφοειδὴς λάκκος**—Fos-
sa navicularis.

Τὸ μῆκος δὲ τῆς οὐρήθρας ποικίλεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον κατὰ τὰ διάφορα ἄτομα, ἥτοι ἀπὸ 6—8 δακτύλων,
ὅπερ συνηθέστερον, καίτοι ἀπαντῶνται περιπτώσεις τι-
νές, καθ' ἃς ἀνευρέθη 4 δακτύλων, ὡς καὶ ὑπὲρ τῶν
12 δακτύλων τὸ μῆκος.

Ἀκολουθοῦντες οὖν τὴν οὐρήθραν πρὸς τὰ ἔσω καὶ
διερευνῶντες πορροτέρω ἀφικνούμεθα εἰς τὸν βολβὸν 20
αὐτῆς, ἐνθα σχηματίζεται μικρά τις κλίσις καὶ ἀρχεται,
γυμνουμένης ἐκ τῶν σπραγγωδῶν σωμάτων τῆς οὐρή-
θρας, ἡ μεμβρανώδης μοῖρα τῆς οὐρήθρας ὑπὸ ἀφθόνου
κνυελώδους ἰστοῦ περιβαλλομένη, εἶτα δὲ καὶ ἐν τῇ τοῦ
Προστάτου μοῖρα αὐτῆς, ἐν ἣ ἐγείρεται ὁ σπερματικὸς
λόφος, ἥτοι τὸ αὐχμηρὸν ὄρος—veru montanum—ἡ κε-
φαλὴ τοῦ σκολόπακος 23—caput gallinaginis, — ἐκατέρωθεν
τοῦ ὁποίου ἰδίως κατὰ τὴν βᾶσιν αὐτοῦ παρίστανται δύο
μικραὶ ἐκστομώσεις, αἱ ἐκβόλαι τῶν σπερματικῶν ἀγωγῶν.
Τὸ μέρος τοῦτο τῆς οὐρήθρας ἐστὶ τὸ σπουδαιότατον

κατὰ τὰς πλεῖστας τῶν γεννητικῶν ὀργάνων παθήσεις,

- 1, Περιτόναιον,
- 2, πιεστήρ μῆς τῆς κύστεως,
- 3, βλενώδης χιτῶν,
- 4, ἐκστόμωσις οὐρητήρος,
- 5, σφυγκτήρ τῆς κύστεως,
- 6, ἐπιστόμιον, ἐπιγλωττίς,
- 7, σπερματικὸς λόφος,
- 8, ἐκστόμωσις σπερματαγωγῶν,
- 9, ἐκστομώσεις προστάτου,
- 10, " κουπεριανῶν ἀδένων,
- 11, σπραγγῶδες σῶμα τῆς οὐρήθρας,
- 12, σπραγγῶδες σῶμα τοῦ πέους,
- 13, μοργάνιος κοιλότης ἢ ἀδένες τοῦ
Litte.
- 14, ὀρρώδης χιτῶν,
- 15, πόσθη,
- 16, στόμιον τῆς οὐρήθρας,
- 17, βάλανος,
- 18, I, τὰ διάτρητα μέρη τοῦ σπραγγί-
δους σώματος τοῦ πέους.
- 20, βολβὸς τῆς οὐρήθρας,
- 21, μεμβρανώδης μοῖρα τῆς οὐρήθρας,
- 22, προστατικὴ μοῖρα τῆς οὐρήθρας,
- 23, κεφαλὴ τοῦ σκολόπακος,
- 24, ὁ πυθμὴν τῆς κύστεως,
- 25, σῶμα τῆς κύστεως,
- 26, οὐρητήρες,
- 27, κορυφὴ τῆς κύστεως,
- 28, σκαφοειδὴς λάκκος,
- 29, σπραγγώδης μοῖρα τῆς οὐρήθρας,
- 30, προστάτης,
- 31, κύστις,
- 32, τὸ τρίγωνον τῆς κύστεως μετ' ἀφθό-
νων βλεννοποτιῶν ἀδένων.

(Εἰκὼν 1.

τὰς μετὰ βλεννορροίας, ὄνειρώξεων καὶ ἀνικανότητος

συνδεομένας. Διήκοντες οὕτως ἐπὶ μακρῷ εἰσέτι τὴν οὐρήθραν ἀφικνούμεθα ἐν τῷ σημαντικῷ μέρει αὐτῆς, ἐντὸς τῆς πυέλου, ἐν τῇ κύστει. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπαντῶμεν προσέτι τὰς ἐκστομώσεις τῶν ἀγωγῶν τῶν κουπεριανῶν ἀδένων, ¹⁰ κειμένων κατὰ τὸ μεμβρανῶδες μέρος τῆς οὐρήθρας παρὰ τὸν βολβὸν αὐτῆς—Glandulae Cowper καὶ τὰς τῶν ἀδένων τοῦ προστάτου, κειμένου πρὸ τοῦ στομίου τῆς κύστεως· οἱ δ' ἀδένες οὗτοι, ἐκκρίνοντες εἰδικόν τι ὑγρὸν, ἐπισκοποῦσι ἀφ' ἑνὸς μὲν, ἵνα τὸν ἐξερχόμενον θορὸν βευστότερον καταστήσωσι πρὸς εὐκολωτέραν ἐξώθησιν ἀφ' ἑτέρου δέ, ὅπως διατηρῶσιν ἐν ὑγρᾷ καὶ ὀλισθηρᾷ καταστάσει τὰ ἐσωτερικὰ τοιχώματα τῆς οὐρήθρας πρὸς πρόληψιν πάσης ῥήξεως τῶν τριχοειδῶν ἀγγείων τῆς βλεννομεμβράνης αὐτῆς κατὰ τὴν διέγερσιν τοῦ πέους.

Ἐπὶ παρατεταμένης δὲ διεγέρσεως τοῦ πέους ἡ παθολογικῆς ἀλλοιώσεως αὐτοῦ αἱ ἐκκρίσεις τῶν ἀδένων τούτων ἀφθονότεραι γίνονται.

Τὸ ἀπέκκριμα δὲ τῶν ἀδένων τούτων ἐστὶν ὑγρὸν λευκὸν ὡς τὸ ὕδωρ, κολλῶδες, γεύσεως ἀλμυρᾶς, ἐλαφρῶς πηγνύμενον ἐν οἴνοπνεύματι καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ὅμοιον θορῷ πλὴν στερεῖται σπερματοζωύφιων καὶ λευκῶν σφαιριδίων τοῦ σπέρματος (διάκρισις διὰ μικροσκοπίου).

Τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τῆς οὐρήθρας περιβάλλεται ὑπὸ βλεννομεμβράνης, ἥτις, ὡς πᾶσαι αἱ βλεννομεμβράναι, ἐστὶ λεπτή, εὐερέθιστος, μαλακὴ καὶ εὐκόλως δυναμένη νὰ φλογίζηται. Εἰσχωροῦσα δὲ περιβάλλει πᾶσαν ἐν γέ-

νει τὴν συνέχειαν τῶν οὐροποιητικῶν καὶ σπερματικῶν ὀργάνων, τοὺς σπερματοφόρους ἀγωγούς καὶ λοιπὰ ἐν γένει συνεχόμενα τούτοις ἐσωτερικὰ ὄργανα. Ἡ τάσις πρὸς ἐπέκτασιν πάσης φλογιστικῆς νόσου τῆς βλεννομεμβράνης ταύτης καὶ ἡ εὐερέθιστος αὐτῆς ιδιότης ἐστὶ μεγίστη, ὡς παρατηρεῖται, ἐπὶ βλεννορροίας τῆς οὐρήθρας, καθ' ἣν ἅπαντα τὰ γεννητικὰ ὄργανα δυνατὸν νὰ συμπάσχωσι.

Ἦδη δὲ μεταβαίνομεν εἰς τὸ σημαντικώτερον ἡμῶν, εἰς τὸ ἐν τῇ προστατικῇ μοίρᾳ κείμενον ὄργανον, εἰς τὸν **Σπερματικὸν Λόφον.** 22

Ὁ σπερματικὸς οὗτος λόφος κείμενος ἐν τῷ προστατικῷ μέρει τῆς οὐρήθρας ἐστὶν ἐπιμήκης καὶ στενὸς κάλυξ 4—5''' γραμμῶν προερχόμενος ἐξ ἀναδιπλώσεως τῆς βλεννομεμβράνης τῆς οὐρήθρας καὶ ἐγκλείει σπραγγῶδες τι μικκύλον σῶμα· ὑψοῦται δὲ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ἐντὸς τῆς κοιλότητος τῆς οὐρήθρας.

Ἔστι δὲ κατὰ τὸ πρὸς τὴν κύστιν ἄκρον αὐτοῦ ὀγκωδέστερος, πλατύτερος καὶ μᾶλλον προεξέχων, ἐν ᾧ πρὸς τὰ ἔμπροσθεν ἀπολήγει εἰς μικράν τινα στενὴν αἰχμήν. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ ὀπισθεν τούτου ἄκρου εὐρίσκονται ἐκατέρωθεν αἱ δύο ἐκστομώσεις τῶν θορικῶν ἀγωγῶν—ductii, ejaecclatorii, — ἄνωθεν τῶν ὁποίων λεπτή τις καὶ πλαγία πτυχὴ ἐν εἶδει ἐπιλώματος ἐκ τῶν ὀπισθεν πρὸς τὰ ἔμπροσθεν παρατηρεῖται καὶ ὁμοιοτρόπως, ὡς ἡ ἐπιγλωττις κωλύει τὴν εἰσοδὸν τῶν ἐδεσμάτων ἐν τῷ λάρυγγι, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἡ πτυχὴ αὕτη παρέχει φυσικὸν τι κώλυμα, ἵνα μὴ ἐν φυσιολογικῇ κα-

ταστάσει ὁ θορὸς πρὸς τὰ ὀπισθεν τῆς οὐρήθρας, πρὸς τὴν κύστιν ἐπανακάμπτη.

Ἡ πτυχὴ λοιπὸν αὕτη, ἥτοι ἡ ἐπιγλωττὶς τοῦ σπερματικοῦ λόφου, ὡθεὶ τὸν θορὸν πρὸς τὰ ἔξω μετὰ τιναγμοῦ διὰ τῆς ἐν εἰδει ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἐκ τῶν τοῦ νωτιαίου μυελοῦ νεύρων ἐπενεργείας. Ἔστι δὲ λίαν εὐαίσθητος, καὶ καντηριάζοντες αὐτήν, ἔνεκα παραλύσεως, χαλαρώσεως, ἀτονίας, συρρικνώσεως ἢ ἰσχυρᾶς συνουλώσεως, ἢ ἄλλης ἀλλοιώσεως αὐτῆς, ἐμποιεῖ μεγίστας ὀδύνας.

Ἡ ἐλαχίστη ἀλλοίωσις τῆς πτυχῆς ταύτης συνεπάγεται ἀτέλειαν τοῦ ἀνδροκοῦ καθήκοντος ἄχρις ἀνικανότητος, καθότι ὁ θορὸς ἀντὶ νὰ ἐκτοξεύηται μετὰ τῆς φυσικῆς αὐτοῦ ἰσχύος καὶ ἐξωθήσεως τοῦ πτυχώδους αὐτοῦ ἐπιλώματος πρὸς τὰ ἔξω ἐπανακάμπει εὐρίσκων κώλυμα ἢ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἐξωστικῆς δυνάμεως ἢ στένωσιν καὶ στρέβλωσιν τῆς οὐρήθρας, ὅτε διαμένων ἐν αὐτῇ ἢ ἐγχεόμενος πρὸς τὰ ὀπίσω εἰς τὴν κύστιν, ἐκκρίνεται ἀργότερον ὅλως χαλαρῶς ἢ κρουνηδὸν μᾶλλον ἀναισθητῶς μετὰ διεφθαρμένων ζωοσπερμίων. Ἡ διαμονὴ δὲ τοῦ ἐν τῇ κύστει ἢ οὐρήθρᾳ θοροῦ ἀπόλλυσι τὴν γονιμότητα αὐτοῦ καὶ οὐκ ὀλίγας νοσολογικὰς τῆς κύστεως παθήσεις προξενεῖ.

Ὁ σπερματικὸς οὗτος λόφος, ἥτοι ἡ τὸ μικκύλον σπαραγγῶδες σῶμα ἐγκλείουσα πτυχὴ, ἐστὶν ἡ αἰτία, ὡς οἱ Ἀνατόμοι ἀπέδειξαν, τῆς μὴ ἀπεκκρίσεως τῶν οὔρων ἐν καιρῷ σφριγώσεως τοῦ πέους—erection, —καθότι ἐπὶ γενικῆς διεγέρσεως καὶ ἐξογκώσεως τοῦ πέους, ἐξογκού-

ται ταῦτοχρόνως καὶ ὁ σπογγώδης ἰστός τοῦ σπερματικοῦ λόφου, ὅτε ἀποφράσσει ἐντελῶς τὸ μέρος αὐτὸ τῆς οὐρήθρας εἰς τρόπον, ὥστε πάνυ ἀδύνατον σταγῶν τῶν οὔρων νὰ διέλθῃ. Αὕτη λοιπὸν ἐστὶν ἡ κυρίως αἰτία, δι' ἣν καθίσταται κατὰ τὴν διεγερσιν τοῦ πέους ἀδύνατος ἢ οὔρησις ἐπὶ φυσιολογικῆς καὶ ὑγιοῦς καταστάσεως τοῦ σπερματικοῦ λόφου.

Ὁ εἰδικὸς περὶ τὰ τοιαῦτα Steinbacher ὑπέδειξεν ἡμῖν ἀξιοσημεῖωτον περιστατικὸν ἀσθενοῦς τινος, ὅστις παρεπονεῖτο, ὅτι μετὰ τινὰς ἡμέρας, συνεπεῖα ἀκαθάρτου προσλαλιάς, ὁ θορὸς αὐτοῦ μόνον διὰ τῆς μεγάλης βίας καὶ ταῦτοχρόνου πιέσεως τοῦ πέους, δίκην σιέλου, ἐκ τῆς οὐρήθρας ἀπεκκρίνετο, ἐν ᾧ τὸ οὔρον τούναντίον ἀκωλύτως καὶ εὐκόλως ἐξίετο. Κατὰ δὲ τὴν οὐρήθραν οὐκ ἀνεκαλύπτετο κώλυμά τι μήτε που συστολὴ αὐτῆς ἢ ἄλλη τις ὑπερσάρκωσις δυναμένη παρακωλύσαι τὴν τῶν οὔρων καὶ θοροῦ ἐκροήν· θανόντος δὲ τοῦ ἀσθενοῦς τούτου ὑπὸ τινος ἄλλου ὀξέως νοσήματος, ἀνεκαλύφθη τῇ νεκροψίᾳ, ὅτι ὑπῆρχεν οὐλί τις ἔνεκα βλεννοροϊκῆς ἐξεγκώσεως ἐπὶ τοῦ σπερματικοῦ λόφου καὶ διέστρεφε τὰς ἐκστομώσεις τῶν σπερματικῶν ἀγωγῶν πρὸς τὴν κύστιν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε αἱ πτυχᾶι αὐτοῦ παρεκάλυον τὴν πρὸς τὰ ἔξω ἐκκρῖσιν τοῦ θοροῦ καὶ ἀντὶ ταύτης πρὸς τὰ ἔσω εἰς τὸν τράχηλον τῆς κύστεως διεύθυνσιν ἐδίδον καὶ ὅτι, κατευναζομένης τῆς διεγέρσεως, κατὰ σταγόνας, δίκην σιέλου, ὁ θορὸς ἀπεκκρίνετο.

Λίαν σοφῶς καὶ ἐνταῦθα ἡ φύσις, ὡς ἐγγωμεν ἄνω, διὰ τῆς συσκευῆς τοῦ σπερματικοῦ λόφου ἐμερίμνησεν,

ὅπως τῇ καταλλήλῳ βοηθείᾳ τῶν διαφόρων περιναίων μυῶν καὶ νεύρων ὁ ἐκκενωθησόμενος θορός μόνον πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἐκτοξεύηται, αἱ δὲ ὀπισθεν πτυχαὶ τοῦ σπερματικοῦ λόφου κωλύωσι τὴν πρὸς τὰ ὀπίσω ἐπιστροφὴν τοῦ σπέρματος.

Ἡ δὲ βλεννομεμβράνη τῆς οὐρήθρας ἔχουσα μεῖζω τῶν ἄλλων βλεννομεμβρανῶν εὐαισθησίαν καὶ ἐρεθισμὸν, ἢ φλεγμονὴν τῆς ὁποίας ταχέως ἐπεκτείνεται διὰ τῆς συνεχείας, καθ' ὅλα τὰ πέρατα αὐτῆς, ἐκστομώσεων, σπερματογωγῶν, σπερματοκυστιγγῶν κλπ. προκαλεῖ φλογισμὸν οὐκ ὀλίγας καταστροφὰς τῶν γεννητικῶν ὀργάνων.

Ὁ Deslandes-Waston διηγεῖται περὶ τινος ποιμένου, ὅτι εἰσῆγεν ὁ λάγνος οὗτος ἰθύφαλλος ἐν τῇ οὐρήθρᾳ αὐτοῦ πλεῖστα ἀλλότρια σώματα, ὡς ἐλάσματα σιδήρων, περόνας, καρφωδελονας, πτίλον κλπ. φλεγμανθεῖσα δ' ἢ οὐρήθρα ἢ μᾶλλον ἢ βλεννομεμβράνη αὐτῆς καὶ διὰ ταύτης συνεπῶς πάντα ἐν γένει τὰ συνεχόμενα οὐροποιτικὰ καὶ γεννητικὰ ὄργανα αὐτοῦ, ἐπέφερε τὸ οἰκτρὸν τέλος αὐτοῦ.

Πλεῖσθ' ὅσα ἐν τῇ καθημερινῇ πράξει παραδείγματα ἀναφέρονται, καθ' ἃ οἱ ἀνάνιστα ἐν γνώσει ἢ οὐ, διάφορα ἀλλότρια σώματα εἰσαγαγόντες ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, προὔξενσαν σπασμωδικούς ἐρεθισμούς, φλεγμονὰς τοπικὰς μὲν τὸ πρῶτον, εἶτα δὲ πάραυτα γενικῶς ἐπεκταθείσας καὶ συνεπαγαγούσας χαλάρωσιν τοῦ σπερματικοῦ λόφου, ὧν ὡς συνέπεια τοιούτων ἐγένετο ἢ σπερματορροία καὶ ἢ κατάρρευσις τῶν ζωϊκῶν δυνάμεων ἄχρις ἐντελοῦς ἀνικανότητος.

Δι' ὃ ὡσαύτως καὶ ἡ χαλάρωσις τῶν ἐκστομώσεων τοῦ σπερματικοῦ λόφου, ἢ διαστολὴ τούτων, ἢ παράλυσις τῶν συστελλόντων τὰ στόμια μυϊκῶν ἰνῶν, ἢ σπασμωδικὴ κατάστασις αὐτῶν δύνανται νὰ ἐπιφέρωσιν ἀκουσίας σπερματορροίας, ὡς καὶ ἄλλας ἀλλοιώσεις τῶν γεννητικῶν ὀργάνων· ὅποταν δὲ τὰ ἐπιπώματα ταῦτα τῶν ἐκστομώσεών εἰσιν, ὡς ἐκ τοῦ παρατεταμένου ἐρεθισμοῦ, κεχαλαρωμένα ἢ πρὸς τὰ ἄνω ἐστραμμένα οὕτως, ὥστε τὰ ὑπ' αὐτῶν στόμια δὲν ἀποφράσσονται, τότε βεβαίως ἢ ἐκροὴ τοῦ θοροῦ δι' ἐλάχιστην ἀφορμὴν εὐκόλως ἐκρέει καὶ μάλιστα ἄνευ ἐρεθιστικοῦ ὄργασμοῦ, τοῦθ' ὅπερ συμβαίνει παρ' ἀτόνοις ὀργανισμοῖς, παρ' οἷς αἱ ἐλάχισται εὐαίσθητοι ἐπίρρειαι, ψυχικαὶ ἢ διανοητικαὶ ἢ σωματικαί, ὡς καὶ ἐπίσης αἱ ἐλαφροὶ ἐξωτερικαὶ ἐπιψεύσεις τάχιστα σπερματορροίαν προκαλοῦσι.

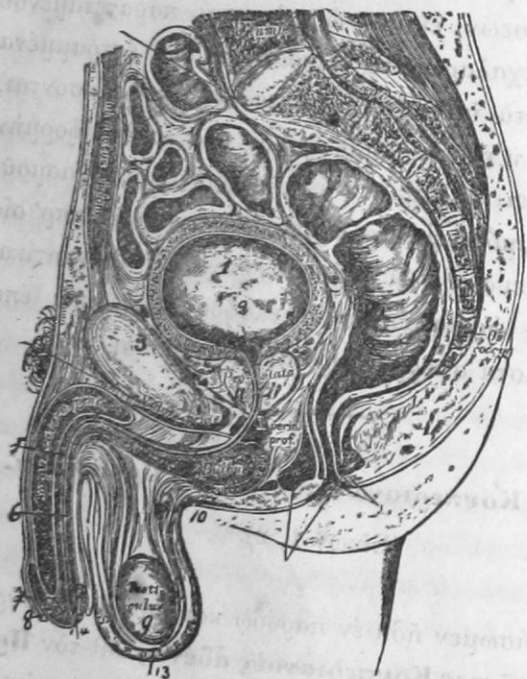
Ε'. Περὶ Κουπεριανῶν ἀδένων καὶ Προστάτου.

(Εἰκὼν 1, 2).

Παρατηρήσωμεν ἤδη ἐν παρόδῳ καὶ τοὺς ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ἐκστομοῦντας **Κουπεριανούς ἀδένας** καὶ τὸν **Προστάτην**. Εἶτα δὲ μέλλομεν νὰ μεταβῶμεν εἰς τὴν ἀνιούσαν σπερματικὴν ὁδόν, εἰς τὰ ἀνιόντα καὶ κατιόντα σπερματικὰ ἀγγεῖα καὶ σπερματικὰ κυστιδία, εἰς τὰς δεξαμενὰς μέχρι τῶν τοῦ σπέρματος ἐργαστηρίων τῶν ὀρχεων. Καὶ τοιοῦτοτρόπως θέλομεν ἔχει κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥπτον τὴν εἰκόνα ἐν γένει τῆς ἀκριβοῦς κυκλοφορίας τῆς

γεννητικῆς σφαίρας, ἣν ἡ φύσις μετὰ μεγίστης προνοπτικῆς καὶ ἀληθοῦς μπτρικῆς μερίμνης προὔβλεψε.

Εἰς ταύτην λοιπὸν τὴν σοφὴν μέριμναν τῆς φύσεως δέον καὶ ἡμεῖς ν' ἀνταποκρινώμεθα, τὰς μυστηριώδεις ταύτας συσκευὰς μετὰ φειδοῦς νὰ προφυλάττωμεν καὶ

- 1, κύστις
- 2, ἐσωτ. στομ. κύστεως
- 3, ἡθικὴ σύμψησις
- 4, ἡδὴ
- 5, οὐρήθρα
- 6, σπρραγγ. σῶμα οὐρήθρας
- 7, πόσιη
- 8, Βάλανος
- 9, ὄρχις
- 10, βολβός οὐρήθρας
- 11, προστάτης
- 12, σφογκτῆρ πρῶκτοῦ
- 13, ὄσχεον
- 14, στόμιον οὐρήθρας

(Εἰκὼν 2).

οὐχὶ τῇ καταχρήσει νὰ ἐξανθῶμεν, καὶ ἔλαεινοὶ καὶ γενηρακότες νὰ παριστάμεθα.

Οἱ **Κουπεριανοὶ ἀδένες** : παρίστανται δ' οὔτοι, ὡς εἴρηται, ἐκ δύο μικρῶν στρογγύλων, ὅσον ἐρεβίνθου τὸ μέγεθος, ἐρυθροκιτρίνων σωμάτων. Ἐσχον δὲ τὸ ὄνομα

ἐκ τοῦ ἐφευρέτου ἀνατόμου William Cowper, οὗ ἡ λαμπρὰ αὐτῶν ἀνατομικὴ περιγραφὴ—*Glandularum quarundam nuper delectarum descriptio*—ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ κατεδείχθη. Ἔχουσι δὲ τὴν ιδιότητα παρὰ τοῖς ὑγιέσιν ἀνδράσι νὰ ρευστοποιῶσι διὰ τοῦ ἀπεκκρίματος αὐτῶν μᾶλλον ἢ ἥττον τὸ πλαστικόν, ἥτοι τὸ σπερματικόν ὑγρὸν πρὸς κρείτονα ἐξολίσθησιν αὐτοῦ. Τὸ βλενωδὲς δ' αὐτῶν ἔκκριμα ἐξέρχεται ἐκ τῶν δύο βλενωγῶν ἐν τῇ βλεννομεμβρᾶνῃ τῆς οὐρήθρας.

Καὶ οἱ ἀδένες οὔτοι συμπάσχουσι κατ' ἀνάγκην λόγῳ συνεχείας, ὡς φέρ' εἰπεῖν, ἐπὶ παρωνυχίδος συμπάσχουσιν οἱ τῆς μασχάλης ἀδένες, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ παθήσεως ἢ παθολογικῆς ἀλλοιώσεως τῆς οὐρήθρας ἔστιν ὅτε ἐμπνίσκονται καὶ εἰς ἀποστήματα περιουρηθρικὰ μεταβάλλονται, ὧν πρὸς τὰ ἔξω ἢ διάρρηξις αὐτῶν οὐροχόα σπρήγγια προκαλεῖ.

Ὅπισθεν δὲ τούτωντῶν ἀδένων καὶ μικρὸν πρὸς τὰ ἔσω κεῖται ὁ πολὺ ἀξίος λόγου ἀδὴν, ὁ **Προστάτης**.

Οὗτος δ' ὅσον καστανίου τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα, συγκεκαλυμμένος ὑπὸ μύδους οὐσίας, διαιρεῖται εἰς τρεῖς λοβούς, ὧν οἱ δύο πλάγιοι τῆς οὐρήθρας καὶ ὁ ἕτερος κάτωθεν αὐτῆς. Περιβάλλει δὲ τὸν τράχηλον τῆς κύστεως καὶ τὴν προβολὴν αὐτοῦ δηλαδὴ τὴν ἀρχὴν τῆς οὐρήθρας. Περιεμπλάσσεται δὲ ὑπὸ τῆς συνεχείας τῆς βλεννομεμβράνης τῆς οὐρήθρας καὶ περιβάλλει τὸ στόμιον τῆς οὐρήθρας ἥτοι τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς ἄκρην κερκοειδῶς κατὰ τὴν περικάμπτουςαν θέσιν αὐτῆς πρὸς ὑπεράσπισιν καὶ στεγασμὸν τοῦ στομίου τῆς κύστεως

τούτέστι, ἐκεῖ ἔνθα ἡ οὐρήθρα περὶ τὴν συνένωσιν τοῦ ἡδικοῦ ὄστου τῆς λεκάνης περικάμπτεται. Ἐχει δέ, ὡς ἐκ τοῦ καστανοειδοῦς αὐτοῦ σχήματος, τὴν μὲν βάσιν αὐτοῦ πρὸς τὰ ὀπίσω, τὴν δὲ κορυφὴν πρὸς τὰ πρόσω μετὰ ἄνω καὶ κάτω ἐπιφανείας· περιβάλλων δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς οὐρήθρας—*pars prostatica urethrae*,—συνορεύεται ἐκ τῶν ὀπισθεν καὶ ἄνω μετὰ τῶν σπερματικῶν κυστιδίων, ἐκ τῶν ἔμπροσθεν δὲ μετὰ τοῦ συνδέσμου τῆς οὐρήθρας—*Ligamentum triangulare urethrae*—καὶ πρὸς τὰ κάτω μετὰ τοῦ ἔμπροσθίου τοίχου τοῦ ἀπευθυμένου, ἔνθα καὶ διὰ τοῦ δακτύλου ἐπιψάεται. Ἡ κάτω ἐπιφάνεια αὐτοῦ ἐστὶν οὐχὶ ὀμαλὴ ὡς ἡ ἄνω, ἀλλὰ διχοτομεῖται ὑπὸ δύο αὐλάκων, οἵτινες παριστῶσι τὸ τρίλοβον αὐτοῦ, ἐξ οὗ ὁ μεσαῖος λοβὸς ἐστὶν ὁ μικρότερος, ὅστις ἐνίοτε καὶ ἰδίως εἰς προδεβηκότηας ἐπὶ τοσοῦτον ἐξοιδούται, ὥστε καθίσταται, ὡς πιέζων τὴν ἀρχὴν τῆς οὐρήθρας, ἀπότοκος δεινῆς δυσουρίας καὶ ἀνικανότητος.

Ὁ ἀδὴν λοιπὸν οὗτος, ὃς τοῦνομα ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἑλλήνων ἔλαβε **Παραστάτης**—*Parastata adenoïdes*,—ἐκ τῶν τριῶν λοβῶν συνιστάμενος, ἐγκλείει 40—45 περίπου τὸν ἀριθμὸν ἀδένας βοτρυοειδῶς μεμονωμένους ριπιδοειδῶν ὑποδαιρέσεων, οἵτινες ἐκκρίνουσι τὸ ἀδενῶδες αὐτῶν ὑγρὸν διὰ τῶν ἐκατέρωθεν ἐκστομώσεων αὐτῶν—*Colliculis seminalis*—ἐν τῇ οὐρήθρᾳ.

Ἐκ τούτων πάντων βλέπομεν, ὅποσαι θύραι προσβολῆς τοῦ Προστάτου διανοίγονται ἐπὶ παθήσεως τῆς βλεννομεμβράνης τῆς οὐρήθρας φλεγμαίνουσαι ὅτε μὲν κατὰ μόνους τοὺς λοβοὺς αὐτοῦ, ὅτε δὲ **σύμπαντα** τὸν

Προστάτην, ὅτε ἡ δυσουρία, ἀποστήματα ὑπερτροφία κλπ., ἐξ ὧν ἡ ἀνικανότης, προέρχονται.

Καὶ ἐκ πείρας ἐπίσης γινώσκουμεν, ὅτι ὁ Προστάτης καθίσταται ἐκ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ἰδίως εἰς τοὺς πάσχοντας βλεννόρροϊαν τὸ πρῶτον καὶ μᾶλλον ἐνδιαφέρον ὄργανον, ὅπερ τὴν ἔδραν τῶν βλεννορροϊῶν ὑποθάλλει καὶ εἰς τὴν ἐπέκτασιν καὶ διαιώνισιν αὐτῶν συμπράττει καὶ παρίσταται ἕνεκα τούτου ὡς αἰτία ἀπείρων κολοσσιαίων καὶ σπουδαιῶν νοσολογικῶν συνεπειῶν.

Οἱ ἀδένες οὗτοι, ὡς βραδύτερον θέλομεν διακρίνει, τῇ βλεννορροϊκῇ παθήσει τῆς οὐρήθρας, λόγῳ συνεχείας ἐμπνίσκονται· εὐκολώτερον δ' οἱ μονήρεις βοτρυοειδεῖς ἀδένες, προσβαλλόμενοι διὰ τῶν 10—15 ἐκκριτικῶν πόρων αὐτῶν, ὅτε μὲν ταύτοχρόνως, ὅτε δὲ ἀλληλοδιαδόχως, διηθῶνται ὑπὸ φλογιστικοῦ ἐξιδρώματος καὶ μαλακνόμενοι διανοίγουσιν εἴτα συρῆγγια, ἢ σκληρυνόμενοι λιθώδη συντρίμματα ἀπεργάζονται καὶ ἐπὶ τέλους συρρίκνωσιν ἢ αὐξήσιν τοῦ ὄγκου αὐτῶν—**Ἀτροφία ἢ Ὑπερτροφία τοῦ Προστάτου.**

Οὗτοι δ' οἱ πολυἀριθμοὶ ἐκκριτικοὶ ἀγωγοὶ τοῦ Προστάτου ἀθρόοι κείμενοι πλησίον ἀμφοτέρων τῶν σπερμαγωγῶν, συμπάσχουσιν ἕνεκα τούτου εὐκόλως ἐκ τῶν πρώτων, προκειμένου περὶ παθήσεως τούτων τῶν σπερματικῶν ἀγωγῶν. Προσέτι ἡ θέσις τοῦ Προστάτου αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ μεγάλης ἐστὶ σπουδαιότητος οὐ μόνον ὡς πρὸς τὴν συσκευὴν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὰ γειτνιαζόντα ὄργανα, ἅτινα ἐπίσης ἀλλοιοῦν-

ται κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν, νοσηρῶς ἔχοντος τοῦ Προστάτου.

Κείμενος λοιπὸν ὁ Πρόστατος κατ' εὐθείαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς λεκάνης ἔχει ἔμπροσθεν μὲν τὸν τράχηλον τῆς κύστεως, ὀπισθεν δὲ τὸ ἀπευθυμένον ἔντερον, ἥτοι κεῖται ἐν τῇ ἀντιστοιχοῦσῃ χώρῃ μεταξὺ ὄρχεων, ἥτοι ὀσχεοῦ καὶ πρωκτοῦ ἐν τῷ περιναίῳ.

Ἐν φυσιολογικῇ μὲν καταστάσει οὐκ ἀνιχνεύεται διὰ τοῦ ἀπευθυμένου· ἐξογκούμενος δέ, καθὼς εἰς τὰς βλεννοροϊκὰς παθήσεις τῆς οὐρήθρας κλπ. δύναται ν' ἀναπτύξῃ τοσοῦτον ὄγκον, ὥστε οὐ μόνον τὴν ἀφόδουσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν οὐρησιν ὀδυνηρῶς νὰ παρακωλύσῃ. Τῇ πίεσει δ' αὐτοῦ πρὸς τὰ ὀπίσω γίνεται στένωσις τοῦ ἀπευθυμένου, παρακωλύουσα τὴν τῶν χοδῶν (κοπράων) ἐξαγωγήν, ὅποτε αἱ κόπροι αὗται, μηχανικῶς ὀπισθεν αὐτοῦ συγκρατούμεναι, ἐξέρχονται ἐπὶ τέλους πεπιεσμένοι ἐν εἰδει ταινίας ἢ συμπικνοῦνται, τοῦ ὕδαρου αὐτῶν μέρους ἕνεκα τῆς παρατεταμένης ἐν τῷ ἐντῷ διαμονῆς αὐτῶν ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς ἐντερικῆς βλεννομεμβράνης ἀπορροφούμενον, καὶ καθίστανται οὕτως ἢ συνεχῆς καὶ ἐπίμονος αἰτία τῆς δυσκοιλίότητος καὶ τῶν σκληρῶν συνεπειῶν αὐτῆς, οἷον σχηματισμοῦ αἰμορροϊδῶν κλπ.

Καὶ ἐπὶ μεγάλης κέξιοδῆσεως ἢ ὑπερτροφίας τοῦ Προστάτου πιέζεται ὡσαύτως καὶ ἡ ἔμπροσθεν αὐτοῦ κείμενη Κύστις, ἰδίως ὁ τράχηλος αὐτῆς, συνεπεία τῆς ὁποίας ἐπέρχεται στραγγουρία ἢ ἐντελής ἐπίσχεσις τῶν οὔρων. Τὰ οὔρα ταῦτα ἐμμένοντα τότε ἐπὶ πολὺν ἐντός

τῆς κύστεως, γίνονται μᾶλλον πυκνά, πλέον ἀλατοῦχα, τοῦ ὕδατώδους μέρους αὐτῶν ἀπορροφούμενον ὡς ἐκ τῆς ἐν τῇ Κύστει παρατεταμένης αὐτῶν διαμονῆς καὶ ἀκαλκὰ μᾶλλον ἐρεθιστικῶς ἐπιδρῶντα καὶ βαρύτερα τὸ εἰδικὸν βάρος αὐτῶν καὶ οὕτως ὡς νοσηρὰ ἐρεθιστικὴ ὕλη ἐπιδρῶσα, κατεργάζονται οὐ μόνον φλεγμονὰς τῆς βλεννομεμβράνης τῆς κύστεως καὶ ἐτι βαθύτερον αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν πέραν αὐτῆς κειμένων ὀργάνων, ὡς οὐρητήρων, νεφρῶν κλπ. Ταύταις δὲ συμπαρομαρτοῦσι γενικὴ ἀδιαθεσία, κεφαλαλγία, ἰσχυροὶ πόνοι κατὰ τὴν νεφρικὴν χώραν, ὀσφῦν, ἔνθα οἱ νεφροὶ κεῖνται καὶ συχνάκις καὶ αὐτὸς ὁ πάσχων ἐννοεῖ, ὅτι οἱ πόνοι οὔτοι εἰσι συνέπεια τῆς βλεννοροϊκῆς αὐτοῦ παθήσεως.

Ὅποσοι δὲ πόνοι καὶ ἰσχυραὶ ἐνοχλίσεις, δυσουρία, συνεχεῖς ἐπέξεις πρὸς οὐρησιν, αἶσθημα βάρους καὶ διατάσεως μετὰ τῶν διαφόρων φάσεων τῆς οὐραιμίας ἐπιγίγνονται, ταῦτα πάντα μνημονεύσομεν ἀργότερον ἐν καταλλήλῳ μέρει.

Ἐμπυθέντος δὲ τοῦ Προστάτου, ἐπέρχεται ῥῆξις ὅτε μὲν πρὸς τὰ ἔξω πρὸς ἐξοδὸν τοῦ πύου, ὅτε συρῆγγιον σχηματίζεται, ὅτε δὲ πρὸς τὰ ἔσω ἐν τῇ κύστει, ὅτε οὐραιμία ἀναφαίνεται εἰς θάνατον ἀπολήγουσα, ἢ ἐπὶ τέλους ἐν τῷ ἀπευθυμένῳ, ἐν ᾧ ὡσαύτως λίαν δυσάρεστοι καὶ σχεδὸν ἀνίατοι συρῆγγίων ἀγωγοὶ συνεπεία τῆς ῥίξεως ταύτης ἐναπομένουσι. Πρόχειρα περιστατικὰ ἐμπυθέντων Προστατῶν ἔσχον τελευταίως τὴν εὐκαιρίαν, ὡς ἐκ τῆς πολυχρονίου πείρας μου, νὰ παρατηρήσω

παρά τινι νεανία 25 ἐτῶν ἡλικίας, παρ' ᾧ ἀνεῦρον περὶ τὰ 10 συρήγγια ἐντὸς τοῦ ἀπευθυμένου καὶ 16 ἐξῶθεν ἐν τῷ περιναίῳ προελθόντα ἐξ ἐμπυύσεως τοῦ Προστάτου ἕνεκα βλεννορροϊκοῦ μολυσμοῦ μετὰ ἀφροδισιακῶν καταχρήσεων ἀναντισμοῦ κλπ.

Ἡ κυριώτερα αἰτία τῆς ὑπερτροφίας τοῦ Προστάτου καὶ τῶν ὀδυνηρῶν αὐτοῦ φλογιστικῶν παθήσεων ἐστὶν ἡ ἐπίτασις τοῦ ἐρεθισμοῦ τῆς οὐρηθρικής βλεννομεμβράνης, ἡ προερχομένη, ἰδίως εἰς τοὺς πάσχοντας βλεννόρροϊαν, ἐκ τῆς παρατεταμένης βαδίσσεως, ἀφροδισιακῶν καταχρήσεων, ἀναντισμοῦ, διαφόρων κινήσεων, προστριβῶν καὶ πιέσεων κλπ., ὧν ἕνεκα εὐκόλως, λόγῳ συνεχείας, προσβάλλει καὶ ἐξοιδαίνει τοὺς παρακειμένους ἀδένας.

Ὁ προστάτης ἀδὴν ἐπισκοπεῖ, ὡς καὶ οἱ κουπεριανοί, σὺν τῇ ἐκκρίσει βλεννώδους τινὸς ὑγροῦ τὸν θορὸν νὰ λεπτύνη· οὐ σπανίως δὲ τὸ λεπτὸν τοῦτο κολλῶδες ἔκκριμα κατὰ τοὺς ἐλαφροὺς ἐρεθισμοὺς τῆς γεννητικῆς σφαίρας ἐκκενοῦται ἐκ τῆς οὐρήθρας, ἐνῶ οὐδεμία πραγματικὴ εὐχαρίστησις ἀφροδισιακῆς ἡδονῆς ἐπακολουθεῖ, περίπτωσις, καθ' ἣν πλεῖστα ἄτομα ἄτομα, ὧν ὁ προστάτης ἐν χρόνιᾳ φλεγμονῇ διατελεῖ, παρετήρησαν, ὅτι ὑγρὸν τι κολλῶδες ἐκ τῆς οὐρήθρας αὐτῶν ἀπεκκρίνετο καὶ δι' ὃ προστρέξαντες πρὸς με, ἐβεβαιώθησαν, ὅτι τοῦτο χρόνιᾳ γονόρροια ἦν, ἥτοι προῖόν φλεγμονῆς τοῦ Προστάτου, λείψανον προηγηθείσης βλεννορροίας.

Ἐπίσης ὑπερτροφία τοῦ Προστάτου ἕνεκα στάσεως ἢ αἱμορροϊδικῆς συμφορῆσεως ἀπαντῶνται λίαν συχνά

παρὰ τοῖς προβεβηκῶσιν, οἵτινες τὴν μὲν ἀφόδευσιν ἐπίπονον, τὴν δ' οὐρησιν λίαν ὀχληρὰν αὐτοῖς καθιστῶσιν, ὥστε τινὲς μάλιστα τῶν γερόντων καὶ αὐτὴν ἐτι τὴν ζώην τῶν βαρύνονται.

ΣΤ'. Περὶ κύστεως. *Vesica urinaria.* (Εἰκ. 1).

Ἡ κύστις εἶναι ὠοειδῆς σάκκος κείμενος ὀπισθεν τοῦ ἡδικοῦ ὀστοῦ καὶ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσι ἔμπροσθεν τοῦ ἀπευθυμένου καὶ τῶν σπερματικῶν κυστίγγων, παρὰ δὲ ταῖς γυναῖξι ἔμπροσθεν τοῦ κόλπου καὶ τῆς μήτρας. Διακρίνομεν δ' ἐν αὐτῇ τὸ ὑψηλότερον μέρος αὐτῆς, τὴν κορυφὴν—Vertex—, τὸ σῶμα—corpus— καὶ τὸ πλατύτερον μέρος αὐτῆς, τὸν πυθμένα—Fundus—. Συγκρατεῖται δ' αὐτὴ ἐκ μὲν τῆς κορυφῆς αὐτῆς μετὰ τοῦ ὀφθαλοῦ διὰ τοῦ μεσαίου κυστομυαλικοῦ συνδέσμου, ὅστις ἐν τῇ ἐμβρυακῇ ζωῇ ἦν ὁ οὐραχὸς—Ligamentum vesicoumbilicale medium—, ἐκ δὲ τῶν πλαγίων τοῦ σώματος αὐτῆς διὰ τῶν πλαγίων κυστομυαλικῶν συνδέσμων—Ligamentum vesicoumbilicalia lateralia—, οἵτινες ἐν τῇ ἐμβρυακῇ ζωῇ ἦσαν ἀρτηριαὶ τοῦ ὀφθαλικοῦ λώρου, ὡσαύτως καὶ μετὰ τῶν παρακειμένων κυψελωδῶν ἰσθῶν καὶ ὑπὸ τοῦ τὴν κορυφὴν καὶ τὰ ὀπισθεν μέρη αὐτῆς ἐπικαλύπτοντος περιτοναίου καὶ κατὰ τὸν πυθμένα αὐτῆς ὑπὸ τῶν ταινιωδῶν πλατυσμάτων τῆς Λεκάνης.

Τὰ τοιχώματα τῆς κύστεως συνίστανται ἐξῶθεν μὲν ἐκ τοῦ κυψελώδους καὶ ἐν μέρει περιτοναϊκοῦ καλύμματος, ἢ φ' οὗ ὁ μυϊκὸς χιτῶν, ὅστις ἀρχεται διὰ τῶν μακρῶν

αὐτοῦ ἰνῶν ἐκ τῆς κορυφῆς καὶ κατέρχεται πρὸς τὸ στόμιον τῆς κύστεως, ἔνθα συμπυκνοῦται εἰς τρόπον, ὥστε κατὰ τὴν συστολὴν αὐτοῦ σμικρίνεται καὶ ἡ κύστις συστέλλεται, ἐξ οὗ κατὰ τὸ ὄνομα πιεστήρ τῆς κύστεως.— *Detrusor urinae*. Ἡ δ' ἕτερα ἔσωτέρα ἰνώδης κυκλοτερῆς στιβάς ἀπαρτίζει τὸν κυκλοτερῆ τῆς κύστεως χιτῶνα, ὅστις διασταυροῦται μετὰ τοῦ πιεστήρος καὶ κατέρχεται ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῆς κύστεως ἄχρι τοῦ τραχήλου αὐτῆς, ἔνθα συμπυκνοῦται καὶ σχηματίζει οὕτω σκληρόν τι δακτύλιον, τὸν δὲ λεγόμενον **σφινγκτήρα**—*Sphincter vesicae*—τῆς κύστεως.

Ὁ δ' ἔσωτερικὸς βλεννώδης χιτῶν, ὁ περιβάλλων τὴν ἔσωτερικὴν ἐπιφάνειαν τῆς τε κύστεως καὶ τῶν οὐρητῶν, δεικνύει ἐν καταστάσει συστολῆς ἀνωμάλους συρρικνώσεις (ὄρα εἰκ. 1). φέρει δὲ κατὰ τὸν τράχηλον τῆς κύστεως πλείστους βλεννοποιούς ἀδένας, οἵτινες πολλάκις κατὰ τὴν ἀποθεραπείαν τῆς βλεννορροίας ἐριθισθέντες ἀφθονοῦν ἐκκρίνουσι βλένναν μετὰ τὴν οὐρησιν ὅτε μὲν λευκὴν ἐν εἰδει γονῆς, ὅτε δὲ κεχρωματισμένην λίαν τοὺς πάσχοντας ἀνψυχοῦντες. Οἱ βλεννοποιοὶ οὗτοι ἀδένες ἀναπτυσσόμενοι προεξέχουσι σχηματίζοντες τρίγωνόν τι κατὰ τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς κύστεως, κατὰ τὴν βᾶσιν αὐτῆς, ἐκατέρωθεν τοῦ ὁποίου σχηματοειδῶς οἱ ἐκ τῶν Νεφρῶν τὰ οὖρα ἐν τῇ κύστει εἰσκομίζοντες οὐρητῆρες ἐκστομοῦνται ἐντεῦθεν ἄρχεται ὁ μυϊκὸς πυκνότερος, σχηματίζων οὕτω τὴν ἄμεσον προεκβολὴν τῆς Κύστεως, ἐξ ἧς ἄρχεται ἡ οὐρήθρα περικλείουσα καὶ αὕτη ἐν τῇ ἔσωτερικῇ αὐτῆς βλεννομεμβρᾶνῃ ἀφθόνους βλε-

νοποιούς ἀδένας τοὺς δὴ λεγομένους βοτρυοειδεῖς—*Glandulae Littrii*. Εἶναι δ' αὕτη ὁ ταυτοχρόνως ἀγωγὸς τοῦ θοροῦ, διήκουσα ἀμέσως ἐκ τῆς κύστεως καὶ διαπεύρουσα τὸν Προστάτην ἀνέρχεται εἶτα πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἔμπροσθεν ὑπὸ τὸ κάτω χεῖλος τῆς ἠβικῆς συμφύσεως, ἔνθα μέχρι ἡμίσεως δακτύλου κεῖται ἐλευθέρῃ διατρυπῶσα τὰ βαθέα πλατύσματα τοῦ περιναίου καὶ εἰσβάλλει οὕτω ὑπὸ καμπὴν πρὸς τὰ κάτω εἰς τὸν σωλῆνα τῶν σπραγγωδῶν σωμάτων τῆς οὐρήθρας. Ἐχει δὲ μῆκος 6 μέχρι 12 δακτύλων καὶ ἡ πορεία αὐτῆς οὐκ ἐστὶν εὐθεῖα ἀλλὰ σιγματοειδῶς κεκαμμένη. Τὸ δ' ὑπὸ τοῦ Προστάτου περικλειόμενον μέρος ἐστὶ 10—12 γραμμῶν—*Pars prostatica*. Τὸ δ' ἐλεύθερον μέρος αὐτῆς—*Pars membranacea urethra*—εἶναι τὸ στενώτερον μέρος τῆς Οὐρήθρας, ὅπερ ὑπὸ κυψελῶδους μαλακοῦ ἴστοῦ καὶ λεπτῶν μυῶν *Musculi transversi urethrae* περιορίζεται καὶ διερχόμενον τὸ βαθὺ πλάτυσμα τοῦ περιναίου ἐξέρχεται περιβαλλόμενον τὰ σπραγγώδη σώματα τῆς οὐρήθρας καὶ τούντεῦθεν ἡ οὐρήθρα εὐρύνεται καὶ μάλιστα πρὸς τὰ κάτω οὕτως, ὥστε ὁ εἰσαγόμενος καθήτηρ εὐρίσκων συνεπῶς στενωτέραν τὴν θέσιν ταύτην τῆς οὐρήθρας, ἥτοι τὴν μεμβρανώδη μοῖραν αὐτῆς, κωλύεται ἐνίστε ἐνεκα ἀδεξίου χειρισμοῦ καὶ μικρᾶς ὠθήσεως καὶ δύναται οὐ μόνον τὴν οὐρήθραν, ἀλλὰ καὶ τὸ πλάτυσμα τοῦ περιναίου νὰ διατρυπήσῃ, σχηματίζων οὕτω ψευδῆ ὁδόν, περίπτωσις, ἣν δεῖον κατὰ τὸν καθητηριασμὸν νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ταύτης νὰ διενθύνωμεν τὸν καθήτηρα κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν μᾶλλον

πρὸς τὰ ἄνω πρὸς διεύρυνσιν τοῦ ἐστενωμένου μέρους τῆς οὐρήθρας. Ἐν τούτῳ τῷ ἀνευρισμένῳ μέρει τῆς οὐρήθρας ἀποστέλλουσιν οἱ ὀπισθεν τοῦ βολβοῦ τῆς οὐρήθρας κείμενοι κουπεριανοὶ ἀδένες τὰς ἐκστομώσεις αὐτῶν. Εἶτα πρὸς τὸ μέσον ἢ οὐρήθρα διατρέχει στενωτέρα καὶ πρὸς τὴν βάλανον εὐρύνεται καὶ αὐθις ὀλίγον, σχηματίζουσα οὕτω τὴν σκαφοειδῆ κοιλότητα—Fossa navicularis.—

Z'. Περὶ Σπερματαγωγῶν. (Εἰκ. 2 καὶ 3).

Ἀναδράμωμεν ἤδη εἰς τὰς τὸν Προστάτην διατρυπούσας ἐκστομώσεις τῶν πρὸς ἐξακόντισιν τοῦ θοροῦ ἀγωγῶν καὶ συμπαρακολουθήσωμεν τοὺς ἀγωγούς αὐτῶν πρὸς τὰ ἄνω καὶ κάτω ἐν τῷ ἐσώτερικῳ τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου ἐν σχέσει πρὸς τὴν κοιλότητα τῆς λεκάνης.

Αἱ ἐκστομώσεις λοιπὸν τῶν θοραγωγῶν ὀδηγοῦσιν ἡμᾶς κατ' ἀρχὰς εἰς αὐτοὺς τούτους τοὺς ἀγωγούς, εἰς τὸν ἀναρρίπτοντα τὸν θορὸν σωλῆνα—Ductus ejaculatorius—, ὅστις οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν, εἰμὴ ἢ αὐτὴ κυρίως συνέχεια τῆς μεμβρανώδους κυλινδρικής ἐπεκτάσεως τῶν σπερματικῶν κυστιδίων, συννευμένη ἐντὸς τοῦ προστατικοῦ μέρους διὰ τοῦ ἑτέρου σπερματικοῦ σωλῆνος, τοῦ ἐκ τῶν κατωτέρω μερῶν, τῶν ὄρχεων προσκομίζοντος θορὸν,—vas deferens.—

Ὁ κοινὸς λοιπὸν οὗτος ἀγωγός, ὅστις συννεοῖ καὶ ἐγκλείει ἀμφοτέρας τὰς ἐξόδους τῶν τε σπερματικῶν

κυστίγγων καὶ σπερματαγωγῶν ἔχει ἐν φυσιολογικῇ καταστάσει τῆς οὐρήθρας παρὰ τῷ αὐχμηρῷ ὄρει—veru moulapum—μόνον δύο μικκύλους καὶ στενοὺς ἐκκριτικούς ἀγωγούς συνεσταλμένους, ἵνα ὁ θορὸς κωλύηται ἐν ἰσχύρῳ καταστάσει τοῦ πέους νὰ ἐκβλύσῃ ἐν τῇ οὐρήθρᾳ καὶ οὕτω νὰ μένη κατ' ἀνάγκην ἐν αὐτοῖς τοῖς κυστιδίοις, ἥτοι ἐν ταῖς σπερματαποθίκαις.

Τὰ μάλα δὲ συμβάλλεται καὶ ὁ μικρὸς πιεστήρ ἡμῶν, ὅστις προελαίνει ἐπὶ ἰσχυρᾶς ἀφροδισιακῆς διεγέρσεως τὸ σπερματικὸν ἕγγραν διὰ τῶν φυσικῶν στενῶν ἐκστομώσεων.

Ἐπὶ νοσηρᾶς ὅμως χαλαρώσεως τῶν τελευταίων περράτων τοῦ κατὰ τὸν σπερματικὸν λόφον ἀναρρίπτοντος σπερματικοῦ σωλῆνος εὐκόλως διπλὸν ἐστὶ, πῶς αἱ ἀκούσιοι σπερματόρροιαὶ προσγίγγονται, τοῦτέστι ὑπέκων ὁ θορὸς εἰς τοὺς νόμους τῆς βαρύτητος πρὸς τὰ κάτω μέρη εὐκόλως εἰς τὴν οὐρήθραν εἰσρέει.

Ἄλλ' ὁμοίως καὶ οὗτοι οἱ ἐκκριτικοὶ σωλῆνες δύνανται διὰ τῆς συγκοινωνίας, ἣν ἔχουσι, διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς βλεννομεμβράνης τῆς οὐρήθρας νὰ συμπάσχωσιν ἐν ἐκάστη βλεννοροικῇ παθήσει αὐτῆς καὶ ἐστ' ὅτε οἱ σωλῆνες οὗτοι συμπάσχοντες καθίστανται στενώτεροι, σκληρότεροι, ἐνίοτε δὲ χαλαροῦνται ἢ χονδροφυεῖς γίνονται, ὅτε ἢ τοῦ θοροῦ ἀναγωγὴ δύσκολος ἀποβαίνει, ἐξ οὗ ἢ ἀνικανότης.

Μνημονεύσωμεν ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην περιστατικοῦ τινος, καθ' ὃ ἀσθενής τις συνεπεῖα σκληρύνσεως, στρεβλώσεως ἢ πιθανὸν ἀποφράξεως τούτων τῶν σπερ-

ματαγωγῶν, κατελήφθη οὐ μόνον ὑπὸ νοσηρᾶς καταστάσεως τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἀπαραμυθίτων ψυχικῶν διαταράξεων μέχρι τρομερᾶς μελαγχολίας, ἀδυνατῶν τὸ συζυγικὸν καθῆκον ἢ ἀποπερατώσει, ὅστις, ἅμα ἢ ἐκκένωσις τοῦ θοροῦ ὄφειλε ἢ ἀκολουθήσει, ἐκωλύετο καὶ ἐν μεγίστη ἐκπλήξει ἵναγκάζεται καὶ αὐθις νὰ ἐπανακάμπτη ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ταπεινῇ θέσει αὐτοῦ.

Ἦως δ' ἐπιδρῶσι τοιαῦται περιπτώσεις ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος προκαλοῦσαι ψυχικὰ πάθη κτλ. δῆλόν ἐστι.

Ἄρκει νὰ φαντασθῇ τις τὸν διηνεκῆ ὄργασμόν, συνεπείᾳ ἐρεθισμοῦ τοῦ ἐγκεκλεισμένου θοροῦ, ὅς καὶ διὰ τῆς προπαρασκευῆς αὐξάνεται, τὰς προσπάθειάς τοῦ πέους καὶ τὰς ἰσχυρὰς στήσεις καὶ συμφορήσεις αὐτοῦ ἄνευ κατευνάσεως, τοῦτέστιν ὡς πυρετὸς ἄνευ διαλείψεως· βεβαίως οἱ διηνεκεῖς τῶν παραγωγικῶν ὀργάνων ὄργανοι ὅμοιοί εἰσι τῷ πυρετῷ, ὡς καὶ ἡ κατευνασις ἴση τῇ **ἀπυρεξίᾳ**.

Ἐσαύτως καὶ παρὰ τοῦ ἐξωδηκτότος Προστάτου, ἐνεκα φλεγμονῆς, βλεννορροίας, δύναται τοιαύτη πίεσις ἐπὶ τῶν σπερματικῶν σωλῆνων νὰ ἐξασκηθῇ, ὥστε οὔτοι ἢ ἀποφραχθῶσιν, ἢ ἀτροφήσωσιν καὶ νὰ συρρικνωθῶσιν καὶ οὕτω νὰ ἀπολεσθῶσιν ἐν συνόλῳ, τοῦτέστι ἀδρανεῖς καὶ ἄπεργοι νὰ καταστῶσιν καὶ ἐπὶ τέλους ἢ ἀπόσβεσις τῆς ὅλης γεννητικῆς σφαίρας νὰ ἐπέλθῃ καὶ διὰ τῆς πρὸς τὰ ὀπίσω ἀναδρομικῆς ἐπιδράσεως τοῦ θοροῦ, ὡς μὴ δυναμένου νὰ ἐξέλθῃ, νὰ προκαλέσῃ διαφόρους φλογιστικὰς παθήσεις εἰς τὰ προπαρασκευάζοντα τὸν θορὸν

ὄργανα, τοῦτέστιν εἰς τοὺς ὄρχεις, ἐπιδυδιμίδας κλπ.

Ὁ ἐκτοξεύων λοιπὸν τὸν θορὸν ἀγωγὸς—ductus ejaculatorius—διὰ τῶν ἐκστομώσεων τῶν παρὰ τῷ σπερματικῷ λόφῳ κειμένων, ἄγει ἡμᾶς κατ' εὐθείαν εἰς τὰς δεξαμενὰς τοῦ θοροῦ, τοῦτέστι εἰς τὰ σπερματικά κυστίδια.

Ἐκαστος δ' ἐκτοξευτικὸς σωλὴν διερχόμενος διὰ τοῦ πυκνοῦ παρεγγύματος τοῦ Προστάτου εἰσβάλλει εἰς τὰ σπερματικά κυστίδια, πρὸ τῆς εἰσβολῆς τοῦ ὁποίου κεῖται ἢ μετὰ τῶν σπερματικῶν κυστιδίων συγκοινωνοῦσα ἐκστόμωσις τοῦ—vas deferens—σπερματικοῦ εἰσκομιστικοῦ σωλῆνος. Τὰ κυστίδια ταῦτα παρίστανται ὀπισθεν τοῦ πυθμένου τῆς κύστεως πλησίον τῆς ἐν τῇ κύστει εἰσόδου τῶν οὐρητήρων, ὡς δύο ἐπιμήκεις σάκκοι, μετὰ τῆς κύστεως καὶ τοῦ ἀπευθυμένου κείμενοι. (ὄρα εἰκ. 3). Ἐκαστος δὲ σάκκος τῶν σπερματικῶν τούτων κυστιδίων ἐστὶν ἡ τελευταία ἐγκόλπωσις τοῦ συντείνοντος προσαγωγικοῦ θορικοῦ σωλῆνος, τοῦ εἰσκομίζοντος τὸν ἐκ τῶν ὄρχεων προπαρασκευασθέντα θορὸν ἐν τῇ τοιαύτῃ δεξαμενῇ, ὅπως προφυλάττῃ αὐτὸν καὶ εἰς ἐντελῆ ὄριμότητα μεταβάλλῃ.

Οἱ σπερματικοὶ οὗτοι σάκκοι, σίτινες κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῶν ἐπιφάνειαν παρίστανται ὑβώδεις, ὄρμώδεις καὶ ἀνώμαλοι διαιροῦνται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ αὐτῶν εἰς πλείστας ἀναμεταξύ των συγκοινωνούσας θήκας· ὁ πυθμὴν δὲ τῶν συνεστραμμένων τούτων θορικῶν κυστιδίων ἐστὶ στρογγύλως καὶ σακκοειδῶς κεκλεισμένος. Καὶ ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τῶν κυστιδίων τού-

των ἐκκρίνεται ὑγρὸν τι λευκωματῶδες πρὸς ζωογόνησιν καὶ διατήρησιν τοῦ θοροῦ.

Τὸ πάλαι μάλιστα οἱ Φυσιολόγοι ἔνεκα τῶν διπλῶν σπερματικῶν σάκκων καὶ τῶν σπερματικῶν ἀγωγῶν καὶ τῶν διπλῶν ὄρχεων τῶν ὑπὸ τῆς φύσεως οὕτω τεταγμένων προήχθησαν νὰ γνωματεύσωσιν, ὅτι ἕκαστον τῶν δύο τούτων μερῶν ἰδίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ εἶδους τοῦ γένους ἔχει, ἥτοι ὁ θορὸς ὁ προερχόμενος ἐκ τοῦ δεξιῦ ὄρχεως, δεξιῦ σπερματικοῦ σωλῆνος, δεξιῶν σπερματικῶν κυστιδίων, τὰ ἄρρενα γονιμοποιεῖ καὶ ὁ ἐκ τῶν ἀριστερῶν ὁμωνύμων μερῶν τὰ θήλεα. Τὴν δοξασίαν ταύτην ἐπὶ πολὺ διετήρησάν τινες ὡς καὶ ὁ Henke ἐν Μονάχῳ, ὅστις παρεδέχετο ρητῶς, ὅτι τὰ γεννητικὰ μέρη τοῦ δεξιῦ μέρους εἰς ἀρρενοποιίαν εἰσὶ προωρισμένα τὰ δὲ ἀριστερὰ εἰς τὴν θηλεοποιίαν.

Αὕτη ὅμως ἡ γελοία τῇ φύσει καὶ ἐντελῶς ἀναξία λόγου θεωρία εἰσήγαγεν οὐκ ὀλίγα κενὰ συγγράμματα ἐν τῷ κόσμῳ, δι' ὧν ἐδιδάσκετό τις τὸν τρόπον, δι' οὗ κατὰ προαίρεσιν διαδόχους ἠδύνατο ν' ἀποκτήσῃ.

Βεβαίως ἐναντίον τῆς γελοίας ταύτης σαθρᾶς θεωρίας ἀρκεῖ μόνον ἡ ἀπόδειξις, καθ' ἣν ὑπῆρξαν ἄνδρες μόνον τὸν ἓνα ὄρχιν φέροντες καὶ ὅμως ἀμφοτέρων τῶν γενῶν τέκνα ἐγέννησαν.

Ἐσχάτως ὅμως ὁ ἐν Γενεύῃ καθηγητῆς κ. Thury, καταγινόμενος ἐν τῷ εἰδικῷ κύκλῳ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τούτου ζητήματος, ἐπέτυχε καὶ ἐγνώρισε τὰ ἀποτελέσματα τῶν λίαν περιέργων αὐτοῦ πειραμάτων τῶν ἐπὶ τῆς τάξεως τῶν ἀνωτέρων ζώων γενομένων.

Ὁ ἐπιτίθειος οὗτος καὶ σοφὸς φυσιολόγος ἐρειδόμενος ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Hubert καὶ πλείστων ἄλλων σοφῶν πειραμάτων, τῶν γενομένων ἐπὶ τῶν διαφόρων ζώων κατὰ τὴν γενεαλογίαν αὐτῶν, ἐπέτυχεν ν' ἀποδείξῃ, ὅτι τὸ γένος τῶν ζώων ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ βαθμοῦ τῆς ὠριμότητος τοῦ ὠαρίου, ἐν ἧ τοῦτο εὐρίσκεται καθ' ἣν στιγμὴν γονιμοποιεῖται (γίνεται συνάντησις σπερματοζωῦφιου μετὰ τοῦ ὠαρίου). Ἴδου τι λέγει ὁ συγγραφεὺς οὗτος : γνωστὸν εἶναι, ὅτι τὰ ὠάρια τῶν μαστοφόρων ζώων ἀποσπῶνται ἐκ τῆς ὠοθήκης ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ χρόνου τῆς καθάρσεως, τούτέσσι τοῦ ὄργασμοῦ καὶ θάλπους καὶ δύνανται νὰ γονιμοποιηθῶσιν, ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα τῆς περιόδου ταύτης συμβῇ σύμμιξις, καθ' ἣν τὰ ὠάρια παρίστανται ὠριμα, ἀλλ' ὁ καιρὸς οὗτος τῆς ὠριμότητος εἶναι ἐλάχιστος κατὰ τὰς πρώτας φάσεις τῆς γεννητικῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐποχῆς τῆς γονιμοποιήσεως, ὅτε πάντα τὰ οὐσιώδη στοιχεῖα τοῦ μέλλοντος ὄντος τίθενται περὶ τὸ βλαστικὸν σπέρμα καὶ ἡ πλαστικὴ δύναμις ἐργάζεται δραστηρίως καὶ αἱ κυριώτεραι ἀλλαγαὶ διαδέχονται ἐν ἐλαχίστῳ χρονικῷ διαστήματι.

Ἡ ὀλικὴ διάρκεια τῆς καθόδου τοῦ ὠαρίου εἰς τὰς σάλπιγγας καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὴν μήτραν ὑπελογίσθησαν διὰ τὰς βούς ὥραι 24—48· διαιρεῖται δὲ εἰς δύο περιόδους· καὶ α') εἰς τὴν περίοδον τῆς ἀποσπάσεως τοῦ ὠαρίου ἐκ τῶν ὠοθηκῶν μέχρι τῆς εἰς τὰς σάλπιγγας καθόδου αὐτοῦ καὶ β') εἰς τὴν περίοδον τῆς καθόδου τοῦ ὠαρίου ἐκ τῶν σαλπίγγων εἰς τὴν μήτραν. Λοιπὸν ἐὰν τὸ σπερματοζωῦφιον γονιμοποιήσῃ τὸ ὠάριον κατὰ τὴν

πρώτην περίοδον τὸ τεχθσόμενον ἔσεται **Θῆλυ**, ἐὰν δὲ κατὰ τὴν β' περίοδον τὸ τεχθσόμενον ἔσεται **ἄρρεν**.

Ὁ κ. Thury καὶ ὁ κ. Cognaz διευθυντῆς τοῦ ζωοτροφείου τοῦ Montei ἐπιθυμοῦντες τὴν συμπλήρωσιν τῶν πειραμάτων τῶν συνήνωσάν τινος τῶν βοῶν ἅμα τῇ πρώτῃ στιγμῇ τοῦ θάλλους, τῆς καθάρσεως καὶ δὲν ἔσχον εἰμὴ πάντα τὰ τεχθέντα **θῆλεια** περιμείναντες δὲ δι' ἄλλας βοῦς τὸ τέλος τῆς περιόδου τοῦ θάλλους καὶ συνενώσαντες αὐτὰς ἐπέτυχον μόνον **ἄρρενα**. Τὰ ἀποτελέσματα λοιπὸν ταῦτα ἐπεβεβαίωσαν τὴν ἀνωτέραν θεωρίαν, ἐξ ἧς οἱ παρατηρηταὶ οὗτοι ἤχθησαν εἰς τοὺς ἐξῆς συλλογισμούς, ἥτοι

α') τὸ εἶδος τοῦ γένους ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ βαθμοῦ τῆς ὀριμότητος τοῦ ὠαρίου καθ' ἣν στιγμὴν κατελήφθη ὑπὸ τοῦ σπερματοζωοφθίου πρὸς γονιμοποίησιν,

β') τὸ ὠάριον, ὅπερ δὲν ἀφίκετο εἰς βαθμὸν ὀριμότητος ἐντελοῦς γονιμοποιηθὲν παράγει **θῆλυ**, ὅταν ὅμως τοῦτο, τὸ ὠάριον, διέλθῃ τὸν βαθμὸν τῆς ὀριμότητος γονιμοποιούμενον παράγει **ἄρρεν**,

γ') ὅταν ἐν καιρῷ τῆς καθάρσεως ὡς τι ἀποσπώμενον ἐκ τῆς ὠοθήκης κατέλθῃ βραδέως τὸ διάστημα τοῦ γεννητικοῦ σωλῆνος παρὰ τοῖς μονοτόκοις ζώοις (animaux unipares) ἀρκεῖ ἡ γονιμοποίησις νὰ λάβῃ χώραν ἐν ἀρχῇ τῆς καθάρσεως, ὅπως ἐπιτευχθῇ τὸ **θῆλυ** καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς καθάρσεως, ὅπως ἐπιτευχθῇ τὸ **ἄρρεν**. γίγνονται δὲ αἱ τροποποιήσεις αὗται ἐν καιρῷ τῆς πορείας τοῦ ὠαρίου ἐν τῷ γεννητικῷ σωλῆνι καὶ

δ') ὅποταν πλεῖστα ὠάρια ἀποσπῶνται διαδοχικῶς ἐκ

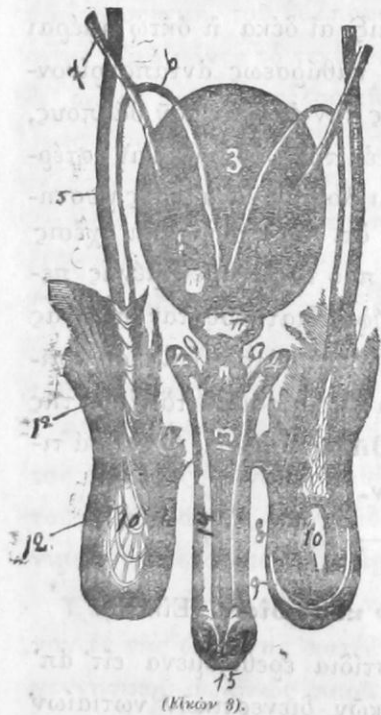
τῆς ὠοθήκης κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς αὐτῆς γεννητικῆς περιόδου, τούτέστι τῆς καθάρσεως, παρὰ τοῖς πολυτόκοις ἢ ὠοτόκοις ζώοις τὰ μὲν πρῶτα ὠά εἰσιν ἐν γένει ὀλιγότερον ὠρίμως ἀνεπτυγμένα καὶ συνεπῶς παράγουσι τὸ **θῆλυ**, τὰ δὲ τελευταῖα εἰσι πλέον ὠριμα καὶ παράγουσι τὸ **ἄρρεν**.

Ὅθεν καὶ παρὰ ταῖς γυναιξὶ αἱ δέκα ἢ ὀκτὼ ἡμέραι τῆς διαρκείας τῆς ἐμμήνου καθάρσεως ἀνταποκρίνονται κατὰ τὴν ἄνω θεωρίαν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ θάλλους, καθ' ἣν τὸ ὠάριον ἀποσπᾶται ἐκ τῆς ὠοθήκης καὶ κατέρχεται εἰς τὴν μήτραν. Ἐπεταὶ λοιπὸν κατὰ τοὺς μυστηριώδεις νόμους τῆς φύσεως, ὅτι πᾶσα συζυγικὴ σχέσις λαμβάνουσα χώραν ἀμέσως πρὸ τῆς ἀναμενομένης περιόδου (διότι τὰ σπερματοζωύφια διατηροῦνται ἐπὶ τινος ἡμέρας ἀκμαῖα ἐν τε τῷ κόλπῳ καὶ μήτρῳ καὶ εἰσὶν ἐπιτίθεται πρὸς γονιμοποίησιν) ἢ ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τῆς περιόδου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον **θῆλυ** παράγει, ἐνῶ μετὰ τινος ἡμέρας ἀργότερον **ἄρρεν**.

Η'. Περὶ σπερματικῶν κυστιδίων. (Εἰκ. 3).

Τὰ σπερματικὰ ταῦτα κυστίδια ἐρεθιζόμενα εἴτ' ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν ἰδίων αἰσθητικῶν διεγερτικῶν νωτιαίων νεύρων, εἴτε πλαγίως διὰ μηχανικῆς ἐπιρροῆς ἐκ τῶν παρὰ τὴν κύστιν καὶ ἀπευθυσμένον ἐρεθιστικῶν αἰτιῶν ἢ ἐκ ψαμμιάσεως, ἢ ἐκ λιθιάσεως τῆς κύστεως, ἢ ἐκ σκωλήκων καὶ κίρσοειδῶν φλεβικῶν διαστολῶν τοῦ ἀπευθυσμένου, τῶν δὲ λεγομένων κόμβων τοῦ αἱμορροϊδικοῦ πλέγ-

ματος, ἢ διὰ μεταφορᾶς οὐσιῶν προκαλουσῶν κνησμὸν, ἢ ἐξάνθημα ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν κλπ. διεγείρονται πρὸς ἐκκένωσιν τοῦ ἐμπεριεχομένου αὐτῶν ἄνευ τῆς διατάξεως, τῆς ὑπὸ τῆς φύσεως ἐφέσεως καὶ τῆς ἀφροδισιακῆς ἡδονῆς.

- 1, βάλανος
- 2, κουπεριανοὶ ἀδένες.
- 3, ὄπισθεν μέρος κύστεως, κατὰ τὴν βάσιν τῆς ἧσιν κείνται οἱ σπερματικοὶ κύστιγγες.
- 4, σπρραγγιῶδη σώματα πέους.
- 5, σπερματικὸς λῶρος.
- 6, εἰσκομιστικοὶ σπερμαγωγοί.
- 7, ἀρρητήρ.
- 8, χιτῶνες ὄρχεος.
- 9, ὄρχεον.
- 10, ὄρχις.
- 11, σπερματικοὶ κύστιγγες.
- 12, κρεμαστήρ μῦς.
- 13, βολβοὶ οὐρήθρας.
- 14, οὐρήθρα.
- 15, σπρραγγιῶδη σώματα πέους.

(Μυῶν θ).

Ἄλλ' ἐὰν ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, ἐν τῷ προστατικῷ σπερμαγωγῷ ἀναπτυχθῇ φλεγμονή τις μετ' ἐμπυύσεως ἢ βλεννόρροια, ἰδίως εἰς άτομα λυμφαντικοχοιραδικά, τότε ἢ ἄμεσος, λόγῳ συνεχείας, ἐνδεχομένη μετάβασις τῆς φλογιστικῆς ταύτης ἐπεξεργασίας ἐπὶ τῶν σπερματικῶν

κυστιδίων γίνεται κακίστη συνέπεια ἀπείρου σπουδαιότητος.

Ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τούτοις σωλῆσι καὶ κοιλότησι τῶν σακκοειδῶν κυστιδίων ἢ ἅπαξ ἐκεῖ ἀφίχθεῖσα νοσηρὰ ὕλη φλεγμαίνει καὶ ἐμπυεῖ αὐτά, ὧν ἡ φλογιστικὴ ἐπεξεργασία δυσκόλως δύναται νὰ ἐκκενωθῇ καὶ οὕτως ἐμμένονσα πυκνοῦται πολὺ περισσότερον. Τῶν ὕδατῶδων δὲ συστατικῶν μερῶν τῆς φλογιστικῆς ἐκείνης ὕλης ἐξατμιζομένων, ἀνευρίσκονται συχνάκις ἐν τοῖς σπερματικοῖς κυστιδίοις καὶ ἐν τῷ Προστάτῃ κιμωλώδεις ἢ γυψώδεις ὕλαι ὅμοιαι τοῖς ἀποτετιτανωμένοις ψυματίοις.

Αἱ παθήσεις αὗται συχνάκις παραγνωρίζονται καὶ εἰς τὰς τοιαύτας θέσεις μὴ εὐκόλως προγιγνωσκόμεναι ὠθοῦσιν εἰς πλνυμελεῖς πολλάκις καὶ ἀτόπους θεραπείας, αἵτινες ἄγουσιν οὕτω τοὺς πάσχοντας ἠρέμα ἐπὶ τέλους εἰς πλήρη ἀνικανότητα.

Ἐπὶ μεταστάσεως λοιπὸν τοιούτων χρονίως γενομένων φλογιστικῶν προϊόντων, ἃ προπαιτίως ἢ οὐρήθρα προσεπεκτείνει εἰς τὰ γεινιαζόντα ὄργανα ἢτοι Προστάτην, σπερματικὰ κυστίδια διὰ τῶν νοσηρῶν αὐτῆς ἐπιδράσεων, ἢ φυσιολογικῆ ἐπενέργεια τῶν καυτηριάσεων εἰς νέα, ὡς εἶπεῖν, ὄξέα φλεγμονῆς συμπτώματα ἐμβάλλει, δι' ὧν νέα τις φλεγμονὴ ἐπισκοπεῖται, ἥτις διὰ τῆς ἐπεκτάσεως αὐτῆς λόγῳ συνεχείας ἐπὶ τῶν γεινιαζόντων μερῶν νέον ἰάσιμον ἀγῶνα προκαλεῖ.

Δι' ὃ λίαν ἐπιφελῶς ἐθεώρουν τὰς καυτηριάσεις τῆς οὐρήθρας ἐπὶ παθήσεως τῶν σπερματικῶν κυστιδίων κλ.

καὶ ἰδίως εἰς ἀτόνους καταστάσεις, ὡς ἐπισκοπούσας διὰ τῆς τεχνητῆς φλεγμονῆς τὴν ἀπορρόφησιν τῶν φλογιστικῶν χρονίων προϊόντων, ὡς ἐνεργοῦμεν π.χ. διὰ τῶν παροχευτικῶν καὶ ἐπισπαστικῶν μέσων ἐπὶ πλευρίτιδος κλπ. Οὕτω καὶ ἐνταῦθα· διότι ὁ νέος οὗτος πρὸς φλεγμονὴν τεχνητὸς ἐρεθισμὸς, ἕνεκα τῆς στενῆς συνεχείας τῶν ὀργάνων τούτων, ἀμοιβαίως πρὸς ἀλλήλα ἐπισπαστικῶς φέρεται καὶ διεγείρει οὕτω τὰ χρονίως φλογισθέντα καὶ ἄτονα μέρη εἰς ζωτικότητα. Τῆς ἐναντίας γνώμης ἐστὶν ὁ E. Schwarg, ὃς συμβουλεύει ἐπὶ χρονίων φλογιστικῶν προϊόντων ἐν τοῖς κυστιδίοις ἀποφυγὴν παντὸς ἐρεθισμοῦ τῆς οὐρήθρας καὶ ἐντελῆ ἰσχυρίαν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων.

Ἄλλ' ἐὰν ἐκτὸς τῆς φυσικῆς ὕλης, δηλαδὴ τοῦ θοροῦ, ἀλλότριον τι ἑτερογενὲς ἐν ἀμφοτέροις τοῖς σπερματοκυστιδίοις εἰσδύσῃ π. χ. πῦον, αἷμα, ἐξιδρώμα κλπ. τότε κωλύεται φυσικῶς ἕνεκα τούτου ἡ φυσικὴ εἰσροὴ τοῦ θοροῦ ἐκ τῶν σπερματογαγωγῶν—*vas deferens*—. Ἡ δὲ θέσις, ἡ ὑπὸ τῶν ἀλλοτρίων τούτων ὑλῶν πληρουμένη, δὲν δύναται δι' ἑλλείψιν χώρου νὰ ὑποδεχθῆ τὸ σπερματικὸν τοῦτο ὑγρὸν· ὁ δ' ἀλλότριος νοσοποιὸς καὶ ἐπιβλαβὴς ἐπιδρομεὺς παρεσκευάσατο τοιαύτην ἐν τοῖς σπερματικοῖς κυστιδίοις θέσιν, ἣν ὁ φυσικὸς τῶν κυστιδίων ἰδιοκτήτης, ὁ θορὸς, ἦτοι ἡ γονὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ καταλάβῃ, καὶ οὕτω κακῶς ἐναποτεθηκευμένη ἡ γονὴ ἐμμένει μέχρις οὗ χρησιμοποιοθῆ ὑπὸ τῆς φύσεως κατὰ τὰς μυστηριώδεις ἀφροδισιακὰς προσκλήσεις καὶ ἐστ' ὅτε ἀναγκάζεται ἔ-

νεκα ἐλλείψεως χώρου πρὸς τὰ πρόσω κατὰ τοὺς νόμους τῆς βαρύτητος ν' ἀπεκκρίνεται.

Αὕτη λοιπὸν ἢ πρὸς τὰ πρόσω καὶ τὰ κάτω ἐκροή, ἰδίως εἰς ἄτονα καὶ ἐξησθημένα ἄτομα, ἐν οἷς ἕνεκα τοιούτων φλογιστικῶν ἐπεξεργασιῶν, τὸ σπερματικὸν ὑγρὸν ἐκκενοῦται ἐκ τῶν κοινῶν σπερματογαγωγῶν—*ductus ejaculatorius*— ἄνευ οὐδεμιᾶς αἰσθήσεως διὰ τῶν συμπασχόντων ἐκστομώσεων ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, ἐστὶν ἡ συνήθης αἰτία τοῦ **ὄνειρωγμοῦ** καὶ **σπερματορροίας**. Ἡ κατάστασις αὕτη δύναται κατὰ μικρὸν διὰ πωρώσεως, χονδροειδοῦς συρρικνώσεως, παραμορφώσεως τῶν σπερματικῶν κυστιδίων, πρὸ πάντων τοιαύτας ἐπιβλαβεῖς συνεπειᾶς διὰ τὴν ἐξέλασιν τοῦ θοροῦ ἐκ τῶν κυστιδίων νὰ παρουσιάσῃ καὶ νὰ κατασταθῆ ἡ κυρίως αἰτία εἰς τοὺς πλείστους τῶν πασχόντων τῆς μερικῆς ἢ ἐντελοῦς **ἀνικανότητος**.

Καὶ τὰ σπερματικά κυστίδια ἐρεθιζόμενα προκαλοῦσι ποῖαν τινα ἐνεργητικὴν καὶ φυσικὴν προδιαθετικὴν ἀφορμὴν διεγέρσεως τοῦ πέους, ὡς συχνάκις γίνεται δῆλον κατὰ τὴν διὰ τοῦ πρωκτοῦ εξέτασιν, καθ' ἣν ἡ πίεσις τοῦ ἐν τῷ ἀπευθυσμένῳ ἐξετάζοντος δακτύλου τοῦ ἱατροῦ ἢ σωλῆνος κωλύματός τινος, σφριγώσεις τοῦ πέους προκαλεῖ, αἵτινες προδιαθέτουσι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸν θορὸν, ὅπως ἐρευνήσῃ καὶ προσδράμῃ διὰ τὸν προορισμὸν του.

Τὸ ἐν τοῖς κυστιδίοις ἐκκρινόμενον ὑγρὸν, τὸ πρὸς διατήρησιν καὶ ὠρίμασιν τῶν ζωοσπερμίων, ὅπερ παρατηροῦμεν καὶ εἰς τοὺς παθόντας ἀπώλειαν τῶν ὀρ-

χεων, καθ' οὓς διὰ νευρικοῦ τινος ἐρεθισμοῦ, προσψαύσεως ἀνατακλαστικῆς τινος ἐνεργείας, ἀληθῶς ὑπερβολικαὶ διεγέρσεις ἀναφαίνονται, μεθ' ἧς ἀπέκρισις τις λευκὴ παρουσιάζεται, ὅτι ὅμοιον θορῶ ἐστὶ καὶ ἐν τῷ ἀέρι ἐκτιθέμενον εὐκόλως πήγνυται—λευκωματώδες ὑγρόν—.

Τὰ σπερματικὰ κυστίδια λίαν στενῶς συνάπτονται μετὰ τῶν προσκομιστικῶν ἀγωγῶν, οἵτινες συνδέονται τοῖς ἐγγύς ἀλλήλοις συμφυόμενοις ἕλιξιν ὑπὸ ὀξειαν γωνίαν μετὰ τῶν πρώτων· ὁ ἐσωτερικὸς δὲ χιτῶν τούτων τῶν προσκομιστικῶν ἀγωγῶν—*vasa deferentia*— ἐπέκτασις ἐστὶ τῆς βλεννομεμβράνης τῆς ὅλης οὐρηθρογεννητικῆς συσκευῆς καὶ ἐξαργαται ἐξ αὐτῆς οὐ μόνον συμπαθητικῶς, ἀλλὰ καὶ ὑλικῶς.

Ὁ κυλινδρικός λοιπὸν οὗτος σωλὴν τοῦ προσκομιστικοῦ σπερμαγωγῶ προεκτείνεται ἐκ τῶν κυστιδίων πρὸς τὰ κάτω καὶ τὸ κατώτερον ἄκρον αὐτοῦ συνεστραμμένον καὶ περιειλημμένον ἀφικνεῖται εἰς τὴν κυρίως ἐπιιδυμίδα καὶ διὰ τῶν ἐκατέρωθεν τούτων ἐπιιδυμιδῶν ὡς ὁ ὁμώνυμος προσκομιστικὸς ἀγωγὸς, ὑπὸ διαφόρων ἐλιγμῶν ἐν ὀρισμένῳ σημείῳ ἐγκλειόμενος ἀφικνεῖται εἰς τὴν τελευταίαν πηγὴν πάντων τῶν γεννητικῶν προδρόμων, εἰς τὸ κέντρον τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, εἰς τὴν κυρίαν ἐστίαν τῆς τοῦ σπέρματος συσκευῆς, τούτέστιν εἰς τοὺς **ὄρχεις**.

Ἄπασαι δὲ αἱ ὁδοὶ αὗται, ἕλικες, σπερματαγωγοὶ, κυστίδια κλπ., εἰσὶν ὑπέρβηται ἢ μᾶλλον οἱ λειτουργοὶ τοῦ διὰ τὴν γέννησιν ἀξιολογωτάτου ὀργάνου—τῶν ὄρχεων.

Ἐπομένως καὶ οὗτοι οἱ σπερματαγωγοὶ οἱ τὸν σπερματικὸν λῶρον ἀποτελοῦντες καὶ μετὰ τῆς ἐπιιδυμιδος συγκοινωνοῦντες συμπαθητικῶς εὐκόλως προσβάλλονται καὶ τῶν ὁποίων μάλιστα ἡ πάθησις δεικνύει μεγίστην ῥοπὴν σπουδαιότητος ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τῆς νοσολογίας τῶν γεννητικῶν ὀργάνων. Ἐὰν, φέρ' εἰπεῖν, φλογιστικόν τι ἐξίδρωμα ἐν αὐτοῖς ἐναποτεθῆ, τότε τὸ προῖον τοῦτο δυσκόλως ἐξαλείφεται, συναθροίζεται δὲ εἰς ἰδιαίτερα μέρη, διαστέλλον μέρη τινὰ περισσότερον τοῦ συνήθους καὶ οὕτω κατεργάζεται ἐγκολπώσεις, διευρύνσεις καὶ μεταξὺ τούτων συρρικνώσεις οὕτως, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ πάσχων αἰσθάνεται διὰ τῆς ἐπιψαύσεως τὸν σπερματικὸν λῶρον σκληρὸν ἐν εἴδει κομβολογίου.

Ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν παραμορφώσει τῶν σπερματαγωγῶν ἐπιγίγνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συγκλίσεις, ἀποφράξεις, ἐπουλώσεις καὶ ὡς ἀναγκαία συνέπεια ἐπέρχεται ἡ κάθειρξις τοῦ σπερματικοῦ ὑγροῦ ἐν αὐτοῖς τοῖς **ὄρχεσι**, ὅτε πᾶσα πλέον γενετήσιος δύναμις, πᾶσα γονιμοποίησις καταστρέφεται, ἀπόλλυται!

Δυστυχῶς οὐκ ὀλίγας περιπτώσεις ἀποσκληρύνσεων καὶ ἀποφράξεων τῶν προσκομιστικῶν ἀγγείων ἐν τῇ πολυχρονίῳ πείρᾳ μου ἀνεῦρον, καθ' ἧς οἱ σπερματαγωγοὶ διεκρίνοντο ἐν τῷ σπερματικῷ λῶρῳ ὑβωδῶς ἐσκληρυνμένοι καὶ ἐντελῶς ἔνεκα συμφύσεων ἀποπεφραγμένοι. Τὸ δὲ λυπηρότερον πάντων ἦν, ὅτι τὰ μάλα ἐξεπληττόμην διαπυρηνθάνομενος, ὅτι αἱ οἰκτραὶ αὗται μέχρις **ἀνικανότητος** καταστάσεις ἐπῆλθον ἔνεκα παρημελημένης ἢ ὀλιγορρημένης βλεννορροίας ἢ σπερματορροίας τῆς οὐ-

ρήθρας, καθ' ἣν διὰ φαινομενικῆς αὐτοθεραπείας ἀπηλλαγμένοι τῆς νόσου ἐφαίνοντο καὶ εἰς δοκιμὰς μολυσμοῦ πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἰάσεως αὐτῶν ἐπεδίδοντο.

Καὶ ἐξ ἄλλων καταχρήσεων, πύσεως, ἰδίως τῶν ἐνεκεν αὐνανισμοῦ, δύναται ν' ἀναπτυχθῆ συμφορήσις καὶ φλεγμονὴ τῶν μερῶν τούτων καὶ νὰ προξενήσῃ ὁμοίως τῇ βλεννορροίᾳ ἀλλοιώσεις ἐν τοῖς σπερματογωγοῖς σωλῆσι.

Διὰ τῆς ἐμπύσεως τῶν τοιούτων ἐν τοῖς σπερματογωγοῖς συνηθροισμένων φλογιστικῶν προϊόντων ἀναπτύσσονται ἀποστήματα, ἅτινα πρὸς τὰ ἐξω κινούμενα εἰς συρίγγια ἀπολήγουσι· οἱ δὲ ἀπεσκληρυνμένοι, ἀποκεχονδρωμένοι καὶ ἐνίοτε ἀπωστεωμένοι σπερμαγωγοὶ—*Vasa differentia*—ὄντες, συνέπεια τῆς φλεγμονῆς τῆς οὐρήθρας, διαχέουσι τὴν φλεγμονὴν ταύτην μέχρι τῶν ὄρχεων, καὶ ἔσθ' ὅτε οὐ σπανίως ἡ συσκευὴ ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ αὐτῆς σημείου, ἀπὸ τοῦ ὄρχεως, μέχρι τῶν ὀπισθεν τοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας νοσοποιεῖται μετὰ τῶν πλέον ἐπιπελεγμένων παθήσεων. Μικρὰ τις φλεγμονή, φέρ' εἰπεῖν, ἐκ τῆς κορυφῆς τῆς βαλάνου ἀρχομένη, προστρέχει τοσούτον ταχέως πρὸς τὰ ἔσω, ὥστε ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν καταλαμβάνει σύμπασαν τὴν συσκευὴν μέχρις ἐπιδιδυμίδων καὶ ὄρχεων, προξενούσα καθ' ὅλον τὸν διάδρομον τοῦτον μεγίστην βλάβην τῶν ἐν αὐτῇ κειμένων ὀργάνων.

Οἱ σπερμαγωγοί, εἰσφέροντες τὸν θορὸν ἐκ τῶν ὄρχεων εἰς τὰ σπερματικά κυστίδια, κατέρχονται διὰ τῶν οὕτω λεγομένων βουβωνικῶν σωλῆνων ἐκ τῆς κοιλότη-

τος τῆς λεκάνης πρὸς τὰ ἐξω καὶ κάτω εἰς τοὺς ὄρχεις, ἥτοι ἀρχόμενοι ἐκ τῶν ὀπισθεν τοῦ μέρους τῆς κύστεως κειμένων σπερματικῶν κυστιδίων, ἐπεκτείνονται ὑπεράνω τοῦ πυθμένος αὐτῆς τοξοειδῶς καὶ διήκουσι διὰ τοῦ βουβωνικοῦ σωλῆνος εἰς τοὺς ὄρχεις. Συγκατέρχονται δὲ μετὰ τοῦ ἀφθόνως περιβάλλοντος τοὺς σπερματογωγούς κυψελώδους ἰστοῦ καὶ αἱ ἀρτηριαὶ καὶ αἱ ὁμώνυμοι φλέβες καὶ νεῦρα, τὰ ὅποια εἰσχωροῦσιν εἰς τὰς ἐπιδιδυμίδας καὶ ὄρχεις καὶ σχηματίζουνσι τοιουτοτρόπως στρογγύλον τι χαλαρὸν ἱμάντα τὸν οὕτω ὀνομαζόμενον **Σπερματικὸν λῶρον**—, ἡ ἀντιστρόφως οἱ σπερματογωγοὶ οὗτοι, οἵτινες θεωροῦνται ὡς συνέχεια ἢ ὡς ἐπέκτασις τῆς ἐπιδιδυμίδος, διακρίνονται διὰ τῆς πυκνότητος καὶ ὀφιοειδοῦς αὐτῶν συστροφῆς. Ἀρχόμενοι δ' ἐκ τῆς ἐπιδιδυμίδος εἰς τὸ ὀπισθεν χεῖλος ἐκάστου ὄρχεος καὶ ἀνερχόμενοι πρὸς τὰ ἄνω διακρίνονται τῇ ἀπλῇ ἐπιψαύσει ὡς ἀπλοῦν σχοινίον εἰσδύοντες εἰς τὸν βουβωνικὸν σωλῆνα καὶ οὕτω περικάμπτοντες τὴν κατωτέραν ἐπιγαστρὶον ἀρτηρίαν καὶ, σχηματίζοντες ὀπισθεν τῆς κύστεως τόξον, εἰσβάλλουσιν ἐτέρωθεν ὑπὸ ὀξείαν γωνίαν κατὰ τὴν βάσιν τῆς κύστεως εἰς τὰ σπερματικά κυστίδια καὶ συνενούμενοι μετὰ τοῦ μικκύλου σωλῆνος τῶν σπερματικῶν κυστιδίων ἐκστομοῦνται ἐκατέρωθεν ὡς—*Ductus ejaculatorius*,—ἥτοι ὡς ἐκτοξευτικὸς σπερματογωγὸς εἰς τὸ προστατικὸν μέρος τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ Σκολόπακος—*caput galinaginis*—. Ἀποβάλλουσι δὲ κατὰ τὴν ἄνοδον αὐτῶν πάντα τὰ περιεληνύματα αὐτῶν κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν, ἥτοι πρῶτον πρὸ τῆς εἰσόδου ἐν τῷ βουβωνικῷ σωλῆνι

γίνονται λεπτότεροι τῇ ἐπιψύσει διὰ τῆς ἀπεκδύσεως τοῦ μυϊκοῦ πλατύσματος αὐτῶν—Fascia Coarcti—, δευτέρον ἐντὸς τοῦ βουβωνικοῦ σωλῆνος τὸν κρεμαστῆρα, τρίτον εἰς τὴν ἐσωτερικὴν εἴσοδον ἐν τῇ κοιλίᾳ τὸν κοινὸν χιτῶνα—Tunica vaginalis communis— καὶ τελευταῖον κατὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὰ σπερματικὰ κυστιδία ἀπομονοῦνται ἀποθωβῶντες τὰ τε ἀγγεῖα καὶ νεῦρα ἐν τῷ κριλῷ τῆς λεκάνης.

Ἦδη δὲ ἀφικνούμεθα εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐπιδιδυμίδων καὶ ὄρχεων, τῶν κυρίως θεμελιωδῶν στοιχείων τῆς πλήρους ὀραστηριότητος καὶ πάσης ἐνεργείας τοῦ συνόλου γεννητικοῦ ἐργαστηρίου.

Θ'. Περὶ ἐπιδιδυμίδος—Epididymis.

Ὁσαύτως καὶ αὕτη κατὰ τὰς παθήσεις τῆς οὐρήθρας ἐκ τῶν πρώτων ἐπιπλέκεται ὑπὸ τὴν ἐκάστοτε ἀναφερομένην ἐπωνυμίαν **ἐπιδιδυμῖς**, ἰδίως μετὰ βλεννορροίας, ἐκόηλουμένη διὰ πόνου, ἐρυθρότητος, ὄγκου καὶ διατάσεως.

Ἔστι δ' ἐπιμήκης ἐλαφρῶς κεκυρτωμένη, ὡς σχοινοειδῆς ἐξάρτησις ἐκ τοῦ ὄρχεως ἐν τῷ ὀπισθίῳ χεῖλει αὐτοῦ ἐπικαθημένη. Συνίσταται δ' ἐκ κεφαλῆς, σώματος καὶ κέρκου καὶ σχηματίζει κατὰ μέγα μέρος κυλινδρικόν τινα σωλῆνα, ὅστις ἐξελισσόμενος 20—30 σχεδὸν ποδῶν μῖκος ἀριθμεῖ καὶ κεῖται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὄρχεως, τοῦτέστι πρὸς τὰ ἔσω καὶ ἄνω, ἔνθα δέχεται τὰ καθέκαστα ἐκστομωτικὰ ἀγγεῖα τοῦ ἰδίου ὄρχεως καὶ ὑπὸ μικρᾶς καὶ πολυτρόπους διὰ κυψελῶδους ἰστοῦ πρὸς ἀλλή-

λας συνδεδεμένης ἐλικοειδεῖς στροφᾶς κατέρχεται στροφῆδὸν πρὸς τὸ κέρκος. Κατὰ τὸ κατώτερον δὲ μέρος αὐτῆς καθίσταται πυκνότερα ὀλίγον κατ' ὀλίγον μακρότερα παριστώσα ἥπτους ἐλιγμούς, τοῦτέστι τὸ κέρκος, ὅπερ μεταβαίνει εἰς τὸν πρὸς τὰ ἄνω διευσθυνόμενον σπερματικὸν λῶρον.

Πῶς ἦδη ἡ ἐπιδιδυμῖς ταῦτοχρόνως, ὡς συνεχομένη μετὰ τῶν ὄρχεων καὶ τῶν σπερμαγωγῶν, ἕκαστον ἀναπτυχθέντα φλογιστικὸν ἐρεθισμόν ἐν τοῖς προμνησθεῖσι μετ' αὐτοῖς συναπτομένοις ὄργανοις ἐπεκτείνει καὶ ἰδίᾳ ἐν ἑαυτῷ ἐγκλείει, ἔστι, λόγῳ συνέχειας, πασίδηλον.

Ἔστι λοιπὸν αὕτη ἡ μεταδίδουσα πάντα τὰ ἐκκρινόμενα ἢ ὑποδεχόμενα φλογιστικὰ προϊόντα ὑπὸ τοῦ ὄρχεως καὶ ἔνεκα τοῦ τε ἰδίου βάρους καὶ ἐκείνου τῶν ὄρχεων ἢ φλεγμονῆ αὐτῆς αὐξάνει περισσότερο ἐπιφέρουσα σκλήρυνσιν καὶ διόγκωσιν αὐτῆς μετὰ πλείστων κακῶν συνεπειῶν, μετ' ἀλλοιώσεως αὐτῆς, διανοίξεως συριγγίων κλπ.

Ἡ δύναμις τῆς ἔλξεως ἐκ μέρους τῶν ὄρχεων καὶ ἐπιδιδυμίδος, ἥτοι ἡ ἔνεκα τῆς φλεγμονῆς ἔλξις καὶ ἐκτάνυσις, ὡς ἐκ τοῦ αὐξανομένου βάρους αὐτῶν τῶν ὀργάνων, ἐστὶν ἡ περίπτωσις, καθ' ἣν πρὸ πάντων διὰ τὸ βάδισμα, διὰ τὴν ἰπλασίαν καὶ διὰ πλείστας κοπιώδεις ἐργασίας, εἰς τὰς βλεννορροϊκὰς παθήσεις τῆς οὐρήθρας ἀνάζωστρον—Suspensorium—ἐπιθέτομεν, φροντίζοντες οὕτω νὰ προλαμβάνωμεν τὸν κίνδυνον, ὅστις δυνατὸν νὰ προέλθῃ ἔνεκα τῆς ἐκτανύσεως καὶ ἔλξεως τῶν ἐξιόντων καὶ

εἰσιόντων ἀγγείων τοῦ σύμπαντος πεπονθότος συστήματος.

Πολλάκις δυστυχῶς συμβαίνει πολλαὶ τοιαῦται παθήσεις νὰ προβαίνωσιν ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος εἰς τὸν ὑψιστον αὐτῶν βαθμὸν μετὰ μεγίστης ταχύτητος καὶ νὰ προεκτείνωνται ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀναπτύσσουσαι ἐπιδιδυμίτιδας, καθ' ἃς ὁ ἀσθενὴς μόλις ἔσχε τὸν καιρὸν νὰ γνωστοποιηθῇ, ὅτι ὑπὸ βλεννορροίας ἔπαθεν.

Ἦδη δὲ ἀφικόμεθα ἐν τῇ κυρίᾳ πηγῇ, ἔνθα δι' ὅλην τὴν γεννητικὴν συσκευὴν εὐρίσκεται τὸ ἀξιολογώτατον μέρος, τὸ εὐγενέστατον ὄργανον, ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ὁποίου ἡ Φύσις ἄπειρον πρόβλεψιν καὶ μέριμναν ἐπεδαψύλευσεν. Ἔστι δὲ τοῦτο—**οἱ ὄρχεις**—, ἐκείνη ἰοργανικὴ συσκευὴ μεθ' ἧς συνδέεται λίαν στενῶς ἐν φυσικῇ καταστάσει ἡ ἐπέκτασις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ ἡ ὑγεία τοῦ σώματος, οὐ σπανίως ὡσαύτως καὶ ἡ τοῦ πνεύματος.

Ἄνθρωπος ἀνευ ὄρχεων οὐκ ἔστιν ἀνὴρ, ἦττον δὲ ἢ ἐρμαφρόδιτος, ἀνευ πάντων ἐκείνων τῶν μεγάλων ἰδιοτήτων, αἵτινες τὰ ἀνδρικὰ ἄτομα κατ' ἀρχὰς ἐπιρρώνουσι καὶ τὰ γέννη ἰσχυροποιοῦσι πρὸς εὐρωστίαν τοῦ σώματος καὶ πνεύματος, πρὸς εὐεργετικὴν δραστηριότητα, διὰ κοσμικὴν ἐκπόθησιν καὶ διὰ φυσικὰς ἐπικρατίσεις, ἦτοι φυσικὰς νίκας· καὶ λοιπὸν,

Γ'). Περὶ ὄρχεων. (Εἰκ. 2 καὶ 3).

Οἱ ὄρχεις εἶναι τὰ τὴν πλαστικὴν ἢ γεννητικὴν ὑλὴν προετοιμάζοντα ὄργανα, τὰ ἀξιολογώτατα ἀδενώδη ἐργοστάσια δι' ὅλην τὴν γεννητικὴν ζῶν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐν τούτοις ἡ Φύσις προβλεπτικώτατα ἐμερίμνησε πρὸς συντήρησιν τοῦ γένους αὐτῆς.

Δι' ὃ οἱ ἀδένες οὗτοι οὐ μόνον παρασκευάζουσι τόσον γονίην, ὅση ἐπάναγκες πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ γένους ἡμῶν ἔστι, ἀλλὰ καὶ δὲν παύουσι τοῦ ν' ἀποκρίνωσιν ἐν ἀνεξαντλήτῳ ποσότητι, ἐν ἰσχυρᾷ ἀκμῇ ὑπερβολῆς, τὸ εὐγενὲς αὐτὸ ὑγρὸν ἀκαταπαύστως, τὸν εὐγενῆ τοῦτον ὀπὸν, ὅστις ἀνωτέρω τοῦ αἵματος ἴσταται κατὰ τε τὴν λαμπρότητα καὶ ἀβρότητα αὐτοῦ, ἐξ οὗ καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἐπρέσβευον, ὅτι σταγὼν τις σπέρματος μόλις μετ' οὐγκίας αἵματος ἀντάξιον εἶναι.

Ὅσον σπέρρον σκόλυμός τις ἐκφύει, ὅστις ἤθελεν εἶσθε ἀρκετός, ἵνα πρωίαν τινὰ ἀγρὸν εἰς σκολυμοπαιδιάδα μεταβάλλῃ, τόσον σπέρμα ἐν ζευγος ὑγιῶν ὄρχεων γεννᾷ, ἵνα διὰ τούτου ὀλόκληρον γενεὰν παράγῃ. Διὰ τοῦτο ἡ Φύσις αὐτὴ ἐμερίμνησεν, ὡσεὶ ἐγίνωσκε καλῶς ἐν τῇ προεσκευμένῃ σοφίᾳ αὐτῆς, ὀπόσον ἐκ τούτου τοῦ εὐγενοῦς ὑγροῦ ἀσκόπως καὶ ἀνωφελῶς ἠδύνατο νὰ διασκορπίζεται, τούτέστι νὰ καταδαπανηθῇ ἢ ἀπολεσθῇ ἀνοήτως καὶ ἀσκόπως χωρὶς νὰ ῥιφθῇ ἐν ἐπιτηδείῳ πρὸς βλάστησιν ἐδάφει.

Ἰνωρίζομεν ὡσαύτως, ὅτι πολλὰ τῶν ζῶων, καὶ ἰδίως οἱ ἰχθύς, τοσαῦτα ὡὰ ἐκκρίνουσιν, ὡς ἐκ τῶν ἰχθύων ὁ

σαλαμός, ὥστε διὰ τούτων δύναται εἰς πάντα τὰ ρεύματα τῶν θαλασσῶν οἰκήτορας νὰ καταστήσωσι.

Καὶ ἐὰν μὲν ἡ Φύσις, ὡς ὁ Franklin λέγει δὲν ἐπέθετεν εἰς τὸν ἄνθρωπον χαλινὸν διὰ τε τοῦ λογικοῦ αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ συμπεφυκτοῦ ἔρωτος περὶ διατηρήσεως τῆς πρὸς εὐζωίαν τόσον ἀναγκαίας ὑγείας, οὐκ ἂν ἐξήρκει τὸ ἔδαφος διὰ τὰ γεννήματα τοῦ σπέρματος αὐτοῦ. Καὶ ἐπειδὴ ἡ διατήρησις ὄλου τοῦ γένους ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ὑγείας καὶ ἀκεραιότητος τῶν ὄρχεων, διὰ τοῦτο ἡ οἰκοδομὴ αὐτῶν λίαν προοπισμένη, ἡ δραστηκότης αὐτῶν ὅλως ἀκριβῶς λελογισμένη καὶ ἐπεσκοπυμένη καὶ ἡ ἐπήρεια αὐτῶν ὡς ὁ μᾶλλον βαθὺς ἀντιλίπτωρ ἐπὶ τοῦ σύμπαντος ὄργανισμοῦ ἐστὶ.

Οὗτοι λοιπὸν οἱ σπερματικοὶ ἀδένες, ἦτοι οἱ ὄρχεις, εἰσὶ δύο ὡσειδῆ καὶ ἀπ' ἀλλήλων δι' ἐνὸς διαφράγματος κεχωρισμένα, λεπτῶ παρεγγύματι κατεσκευασμένα σώματα, κείμενα ἐντὸς ἰδίου σάκκου, τοῦ Ὁσχείου καὶ ἐμπεριέχουσιν ἐντὸς τῶν ἐσωτερικῶν αὐτῶν πλῆθος μικρῶν πολυειδῶς συστρεφόμενων σωληναρίων, τῶν οὕτω ὀνομαζομένων σπερματικῶν σωληναρίων — Canaliculi seminaferi —, μεθ' ὧν διακλαδίζονται κατὰ τὰς συστροφὰς αὐτῶν πλεῖστα αἱματοφόρα καὶ λυμφαντικὰ ἀγγεῖα καὶ νεῦρα.

Τὰ σωληνάρια ταῦτα, ὧν ὁ ἀριθμὸς κατὰ τὸν South ὑπὲρ τὰ 750—850 ἀνέρχεται καὶ ὧν τὸ μῆκος ἐκάστου 1—2 γραμμὴ ἐστὶ, ὅπερ ἀθροιστικῶς ἐξελισσόμενον κατὰ τὸν Morgan ὑπερβαίνει τοὺς 3,200 πόδας, εἰσὶν ὑπὸ κυψελώδους ὕλης εἰς ἐπιμήκη ἐν εἴδει πυραμίδων συστρέμ-

ματα ἢ εἰς λοβοὺς τεταγμένα. ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀπὸ 100-200 ἀνέρχεται. — Corpora pyramidalia s. corni vasculosii Halleri. Συγκοινωνοῦσι δὲ μετὰ τῆς ἐπιδιδυμίδος διὰ 17—18 λοβοειδῶν πυραμίδων. Τῶν ἐν εἴδει πυραμίδων τούτων σωμάτων ἡ βᾶσις ἐστὶν ἐστραυμένη πρὸς τὰ ἄνω καὶ ὀπισθεν, ἡ δ' ὀξεία πὼς κορυφὴ πρὸς τὸ σῶμα τοῦ ὄρχεως, ἦτοι πρὸς τὰ κάτω καὶ ἔνδον αὐτοῦ.

Αἱ κορυφαὶ τῶν κόνων τούτων, ἢ τῶν ἐν εἴδει πυραμίδων τὸ ἀπὸ τοῦδε ὡς σωλῆνες, $\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{6}$ τῆς γραμμῆς τὴν διάμετρον, διατρήσασαι τὸν ἰνώδη χιτῶνα. — Tunica albiginosa — εἰσέρχονται εἰς τὸ σῶμα τῶν ὄρχεων ὡς — vasa efferentia testis — s. grafiiana — 12—17 τὸν ἀριθμὸν· συστρεφόμενα ἐντεῦθεν πολυειδέστατα δι' ἀλλήλων καὶ διχοτομούμενα διαδοχικῶς ἀποτελοῦσι πυκνότερον πλέγμα, ὅπερ ἀποκαλεῖται δίκτιον τοῦ ὄρχεως — Rete testis — s. Rete vasculosum Halleri. —

Ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν ὄρχιν πέρας τοῦ δικτίου τούτου ἐκφύονται πολυᾶριθμοὶ κλάδοι 300—400, ὧν δύο ἢ τρεῖς, ἐνίοτε καὶ εἰς μόνος, κατ'εὐθείαν τανῦν διατρέχοντες (δι' ὃ καὶ ἀποκαλοῦνται ἐνταῦθα εὐθύποροι ἀγωγοὶ — ductuli recti) — καὶ διάμετρον ἔχοντες ὡσεὶ $\frac{1}{10}$ τῆς γραμμῆς, εἰσέρχονται εἰς τὸ σῶμα τοῦ ὄρχεως καὶ γίνονται ἡ βᾶσις ἐκάστου τῶν ἐν εἴδει πυραμίδων λοβίων. Ἀπαρτίζονται δὲ τὰ λοβία ὡς ἔπεται. Ἐκαστος δηλαδὴ τῶν δευτερευόντων τούτων κλάδων ἢ δύο ἢ καὶ τρεῖς συνάμα ἄρχονται πάλιν τούντεῦθεν, καθ' ὅσον εἰσδύουσιν εἰς τὰ ἔνδον τοῦ ὄρχεως, νὰ σχηματίζονται εἰς ἐλιγμοὺς πυκνοτάτους καὶ πολυπληθεστάτους καὶ διχοτομοῦνται διαδοχικῶς ἐφ'

ἑτέρους τρεῖς ἢ τέσσαρας τριτεύοντας κλάδους, μέχρις οὐ ἀφιχθῶσιν εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὄρχεων, ἔνθα ἢ περατοῦνται ἢ τυφλῶς ἐπανακάμπτουσιν εἰς τὰ ὀπίσω.

Ἐκ τῶν ἐλιγμῶν δὲ τούτων ἐκάστου τριτεύοντος κλάδου ἐκ δύο ἢ τριῶν ἐξ αὐτῶν συγκροτεῖται ἕκαστον τῶν λοβίων, ὧν ἡ μὲν ἀπιοειδῆς βάσις ἐστὶ πρὸς τὴν περιφέρειαν τῶν ὄρχεων ἐστραμμένη, ἡ δὲ κορυφή πρὸς τὴν ἐπιδιδυμίδα καὶ ἅτινα διαχωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων δι' ἀτελῶν τινῶν διαφραγμάτων ἢ προβολῶν τῆς ἰνώδους θήκης—septula testis.—

Πάντες δ' οὗτοι οἱ σωλῆνες μετὰ τῶν ἐκ τῆς σπερματικῆς ἀρτηρίας διαρρεόντων ἀγγείων κλπ. ἀποτελοῦσιν, ὡς ἄνω περιεγράψαμεν τὸ παρέγχυμα τοῦ ὄρχεος ἢ τὸν πολφὸν αὐτῶν, τὸν χαλαρόν, τὸν εὐραγῆ, τὸν ὑπωχρον ἢ ἐρυθρόφαιον τὴν χροιάν καὶ ὑπενδύμενον ὑπὸ τοῦ ἰνώδους χιτῶνος, ἦτοι τοῦ—Tunica albuginea, s. fibrosa.—

Ἔστι δ' οὗτος ὁ χιτῶν ὑμῆν στιλπνός, λευκός, συγκείμενος ἐξ ἰνῶν ἐλαστικῶν καὶ ἰνῶν κυτταρώδους ἰστοῦ διαπελεγμένων εἰς στρώμα παχὺ καὶ κραταῖον καὶ τῷ ὄρχει περιφύομενος, ὡσπερ ἡ θήκη τῷ νεφρῷ.

Ἐκ τῆς θήκης ταύτης ἐκπέμπονται εἰς τὰ ἔνδον τῶν ὄρχεων προβολαὶ πολυάριθμοι, ὡσεὶ τινα διαφράγματα—Septa testis—διήκοντα μεταξὺ τῶν διαφόρων λοβίων καὶ χρησιμεύοντα ὡς στρώματα ἐκείνων ἢ ὡς ὑποστηρίγματα. Πᾶσαι δ' αἱ προβολαὶ αὗται συννεοῦνται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πλευρὰν τῶν ὄρχεων εἰς σῶμα ἰνώδες τι ἱγμόριον, ὅπερ, εἰς πέταλον κάθετον $\frac{3}{4}$ — $\frac{1}{2}$ δακτύλου τὸ μῆκος, ἐμβυθίζεται εἰς τὴν μνησθεῖσαν πλευρὰν, τὴν

ἐσωτερικὴν, τρεῖς περίπου γραμμὰς εἰς τὰ ἔνδον τῶν ὄρχεων.

Ἄλλὰ πρὸς τῷ ἰνώδει ἐπενδύεται ἕκαστος ὄρχεις καὶ ὑπ' ἄλλων ὑμένων, ἦτοι ὑπὸ τῶν ἐξῆς, πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐλυτροειδοῦς—Tunica vaginalis propria testis—, ὅστις λεπτός ὢν καὶ ὄρρογόνος ἔχει πρὸς τὸν ὄρχιν ἀπαραλλάκτως, ὡσπερ τὸ περικάρδιον πρὸς τὴν καρδίαν, δεύτερον ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ἐλυτροειδοῦς χιτῶνος—Tunica vaginalis communis—, ὅστις παχὺς ὢν καὶ στερεὸς καὶ συγκροτημένος ἐξ ἰνῶν ἐλαστικῶν καὶ ἰνῶν κυτταρώδους ἰστοῦ πρὸς τῷ ὄρχει περιενδύει καὶ τὴν ἐπιδιδυμίδα καὶ τὸν σπερματικὸν ἀγωγὸν καὶ τρίτον ὑπὸ τοῦ μνώδους χιτῶνος τοῦ καὶ δαρτοῦ ὀνομαζομένου, περὶ ὃ κεῖται τὸ ἐξωτερικὸν δέρμα τοῦ Ὀσχέου. Ἔστι δὲ γνωστόν, ἐν ὅσῳ τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρὸς αὐτοῦ εὐρίσκεται, ὅτι οἱ ὄρχεις αὐτοῦ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς κοιλίας αὐτοῦ συγκρατοῦνται καὶ μόνον μεταξὺ τοῦ 6—8 μηνὸς τῆς ἐμβρυακῆς ζωῆς διὰ τῶν βουβωνικῶν σωλῆνων εἰς τὸν σάκκον αὐτῶν, εἰς τὸ ὄσχεον κατερχόμενοι εἰσδύουσι.

Τῆδε κάκεισε ὅμως ἀναφαίνεται περίπτωσις, ὡς παρὰ φύσιν παράδειγμα, καθ' ἣν οἱ ὄρχεις ἐν τῇ κοιλότητι τῆς κοιλίας μέχρι τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας καὶ πλεον διαμένουσιν, ὅτε τὸ πρῶτον ἅμα τῇ ἐγκαταστάσει τῆς ἀνδρικῆς ὠριμότητος ἄρχονται οἱ ὄρχεις τῆς εἰδικῆς πρὸς ἀπέκκρισιν τοῦ θοροῦ λειτουργίας αὐτῶν.

Τοιαῦτα λοιπὸν ἄτομα, ὧν οἱ ὄρχεις, προϊόντων τῶν χρόνων, ἐν τῇ κοιλότητι τῆς κοιλίας διάκεινται, ὡς ἀνορχα φαίνονται, ὡς εἰδός τι εὐνούχων, καίτοι μὴ ὄντες

τοιούτοι, πολλάκις μετά τινα μέγα κόπον, φωνασκίαν, αὐλωδίαν, παρμόν, ἀναίρεσιν βάρους τινὸς κλπ. συνήθως οἱ ὄρχεις παρουσιάζονται ἀφηνδιῶς μετά τινος μικρᾶς ὀδύνης κατὰ τὴν κάθοδον αὐτῶν ἐν τῷ βουβωνικῷ σωλῆνι, ὅτε τὸ ἄτομον δείκνυται ἐξωτερικῶς ἥδη, ὅτι ἀληθῆς ἀνήρ ἦν, τοῦθ' ὅπερ καὶ πρότερον ἐφαίνετο, διότι οἱ ἐν τῇ κοιλότητι τῆς κοιλίας ἐναπολείφθεντες ὄρχεις οὐδεμίαν αἰτίαν ἀνικανότητος προξενούσιν.

Ὁ δὲ διάσημος φυσιολόγος Haller λέγει, ὅτι ἄτομα τοιούτου εἶδους, ὧν οἱ ὄρχεις ἐν τῷ βουβωνικῷ σωλῆνι ὑπελείφθησαν ἐξελαμβάνοντο προσέτι ὡς ὁ μέγιστος ἥρως ἐν τῇ πάλῃ τῆς Ἀφροδίτης, ἢ οἱ συνήθεις ἄνδρες, ὡς μάλιστα ὄρᾳ τις καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ζῶα π. χ. τὰ στρουθία, ὧν οἱ ὄρχεις ἔσθθεν τοῦ σώματος κεῖνται, πόσον θερμότερον ἐν τῇ πάλῃ ταύτῃ ἐπιδίδονται ἢ τὰ ζῶα, ὧν τὰ ἀφροδίσια ὄργανα αὐτῶν ἐντεθλακισμένα ἐκτὸς τῆς κοιλίας κεῖνται. Ἐπεται λοιπόν, ὅτι ὅσον μᾶλλον τὰ ὄργανα ταῦτα ἐν τῇ ψυχρᾷ ἐπιρροῇ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος εἰσὶν ἐκτεθειμένα, τόσον ἕλαττον ἐπιταχύνεται ἡ θορική ἐκ τῶν χυμῶν αὐτῶν κυκλοφορία, ἐξ ἧς βραδύτερον κατεργάζεται ἡ τοῦ θοροῦ ἐκκρίσις. Δι' ὃ παρὰ τοῖς καλουμένοις κρυπτόρχεσιν, εἴ ποτε ἐγείροντο ἀγῶνες περὶ γεννητικῆς ἰκανότητος, δεόν διὰ τοῦ μικροσκοπίου νὰ πείθηται τις, ἐὰν ἀληθῶς παρ' αὐτοῖς ὁ θορὸς ἐλλείπη.

Ἄλλως τε ὁ Simon διηγεῖται, ὅτι νεανίας τι, οὗ ἀμφοτέρω οἱ ὄρχεις ἔλειπον, ἦν λίαν ἐκδοτος πρὸς συνουσίαν.

Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι δέ, ὅτι ἡ συνουσία ἀνευ ἀποτελέσματος ἤθελεν εἶσθε, τῷ ἐπετρέπη ἡ προσλαλιὰ πλειόνων δεσποινίδων, ὅτε δυστυχῶς καὶ παρ' ἐλπίδα λίαν ἠπατήθησαν, διότι ἅπασαι αἱ δεσποινίδες ἐγκύμονες ἐγένοντο.

Ὡς δ' ἐν τῇ ἐπιδιδυμίδι, οὕτω καὶ ἐν τοῖς ὄρχεσι δύνανται ἐρεθιστικαὶ καταστάσεις τῆς οὐρήθρας, λόγῳ συνεχείας τῆς βλεννομεμβράνης, νὰ ἐγκλείσωσι τὰ φλογιστικὰ προϊόντα αὐτῶν, ὡς πῦον κλπ., ἅπερ ἐπεκτετεινόμενα ἐμπυήσεις, φλεγμονὰς καὶ ἀπώλειαν τῆς ἐκκριτικῆς ἐπιτηδειότητος τῶν ὄρχεων κατεργάζονται. Οὕτω π. χ. τὸ πῦον ἐν τοῖς ὄρχεσι κατεχόμενον δυνατὸν εἰς γυνήδων τινὰ μάζαν νὰ μεταβληθῇ καὶ νὰ ἐμφράξῃ καὶ παραμορφώσῃ τὰ σωληνάρια—ducti recti—, ὅτε προσγίνεται ὡς συνέπεια ἡ ἐλλείψις τοῦ θοροῦ, τοῦτέστι ἡ ἀνικανότης ἐν πλήρει σημασίᾳ τῆς λέξεως.

Ὅρῶμεν λοιπόν, ὅτι ὁ ἐκ τῶν ὄρχεων ἐκκρινόμενος θορὸς ὀπόσιν μεγίστην σπουδαιότητα καὶ σημασίαν πρὸς ὀρισμὸν τῆς ἀνικανότητος ἔχει.

Τὸ ὑπὸ τῶν ὑγιῶν ἀνδρῶν ἀπεκκρινόμενον ἐκ τῶν ὄρχεων ὑγρὸν, ἢ γόνιμος ὑλη, ἢ βλαστική, ἦτοι ὁ θορὸς, σπερματικὸν ὑγρὸν ὀνομασθὲν, ὅπερ ἐν τοῖς ὄρχεσι προπαρασκευάζεται καὶ δι' οὐδὲν ἕτερον ὄργανον πρὸς ἀντικατάστασιν ὑπάρχει, προώριστα μόνον, ἵνα τὸ τοῦ θήλεως ὦν γονιμοποιήσῃ. Παρίσταται δὲ ὡς ὑγρὸν ὑδαρὲς ὑπόπαχες, γλοιῶδες, ὑπόλευκον, ἀδιαφανὲς μετ' ἰδιαζούσης ὀσμῆς, τῆς παρομοιαζούσης τοῖς ἄνθεσι τοῖς ἀγρίας καστανέας, ἀναπτυσσομένης κυρίως κατὰ τὰς

σμίξεις. Ἀξιοπαρατήρητόν ἐστιν ὡσαύτως τὸ ἀνώτερον εἰδικὸν βάρος τοῦ θοροῦ.

Ἀπεκρινόμενον δ' ἐξωθεν τῆς βάλανου φαίνεται πάντοτε λεπτότερον καὶ ὑδαρέστερον τῆ προσθήκῃ τῶν ἐκκριμάτων τῶν κουπεριανῶν ἀδένων, τοῦ προτάτου, τῆς βλεννομεμβράνης, τῶν σπερματικῶν κυστιδίων καὶ τῆς οὐρήθρας καὶ οὕτω καθίσταται τὸ ὑγρὸν τοῦτο πλέον ὀλισθηρὸν πρὸς ἐκτόξεσιν αὐτοῦ.

Ἡ πυκνότης τοῦ θορικοῦ ὑγροῦ ὑπὸ φυσιολογικὴν καὶ θεραπευτικὴν ἐποψίν ἐστὶ ἀξία μεγίστου ἐνδιαφέροντος· ἐστὶ δὲ βαρύτερος τοῦ ὕδατος καὶ ἐνθήμενος ἐν αὐτῷ κατέρχεται πάραυτα ἐν τῷ πυθμένι τοῦ ἀγγείου, ἐν τῷ τοῦ ὁποίου πομφόλυγες ἀναπτύσσονται.

Ὁ δ' Ἀριστοτέλης περὶ ἱστορίας τῶν ζῶων βιβλ. Β. Κεφ. β. λέγει τάδε :

»Περὶ τῆς τοῦ σπέρματος φύσεως ἀπορήσειεν ἂν τις· τὸ γὰρ σπέρμα ἐξέρχεται μὲν ἐκ τοῦ ζώου παχὺ καὶ λευκόν· ψυχόμενον δέ, γίνεται ὑγρὸν, ὡσπερ ὕδωρ καὶ τὸ χρῶμα ὕδατος. Ἄτοπον δὲ ἂν δόξειεν· οὐ γὰρ παχύνεται ὕδωρ θερμῷ· τὸ δ' ἐσωθεν ἐκ θερμοῦ ἐξέρχεται παχὺ· ψυχόμενον δέ, γίνεται ὑγρὸν. Καίτοι πύγνυται ἂν τὰ ὑδατώδη· τὸ δὲ σπέρμα οὐ πύγνυται τιθέμενον ἐν τοῖς πάγοις· ὑπαίθριον, ἀλλὰ ὑγραίνεται, ὡς ὑπὸ τοῦ ἐναντίου παχυθέν.

»Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὑπὸ θερμοῦ παχύνεσθαι εὐλογον· ὅσα γὰρ γῆς πλέον ἔχει, ταῦτα συνίσταται καὶ παχύνεται ἐψόμενα, οἷον καὶ τὸ γάλα. Ἔδει οὖν ψυχόμενον στερεοῦσθαι.

»Νῦν δὲ οὐδὲν γίνεται στερεόν, ἀλλὰ πᾶν ὡσπερ ὕδωρ. Ἡ μὲν οὖν ἀπορία αὕτη. Εἰ μὲν γὰρ ὕδωρ, τὸ ὕδωρ οὐ φαίνεται παχυνόμενον ὑπὸ τοῦ θερμοῦ· τὸ δ', ἐξέρχεται παχὺ καὶ θερμὸν, ἐκ θερμοῦ σώματος. Εἰ δ' ἐκ γῆς, ἢ μικτὸν ἐκ γῆς καὶ ὕδατος, οὐκ ἔδει ὑγρὸν πᾶν γίνεσθαι καὶ ὕδωρ· ἢ οὐ πάντα τὰ συμβαινόντα διηρῆκαμεν. Οὐ γὰρ μόνον παχύνεται τὸ ἐξ ὕδατος καὶ γαιώδους συνιστάμενον ὑγρὸν, ἀλλὰ τὸ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος· οἷον καὶ ὁ ἀφρός γίνεται παχύτερος καὶ λευκός. Καὶ ὄσφ' ἂν ἐλάττους καὶ ἀδηλότεραι αἱ πομφόλυγες ᾧσι, τοσοῦτ' καὶ λευκότερος καὶ στιφρότερος ὁ ὄγκος φαίνεται. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ τὸ ἐλαιον πάσχει. Παχύνεται γὰρ τῷ πνεύματι μιγνύμενον». Οὕτω καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἦσαν γνωσταὶ αἱ ιδιότητες τοῦ θορικοῦ ὑγροῦ, οὗ τὴν ἐξόγκωσιν καὶ τὸ λευκὸν αὐτοῦ εἰς πνεῦμα ἀπέδιδον. Ἐπικρίνων δὲ τὸν Ἡρόδοτον ὁ Ἀριστοτέλης ἀναφέρει οὕτω. «Ἡρόδοτος γὰρ οὐκ ἀληθῆ λέγει, φάσκων μέλαιναν εἶναι τῶν Αἰθιοπῶν γονήν· ὡσπερ ἀναγκαῖον ὄν τῶν τὴν χροάν μελάνων εἶναι πάντα μέλαινα· καὶ ταῦθ' ὄρων καὶ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν λευκοὺς. Αἴτιον δὲ τῆς λευκότητος τοῦ σπέρματος, ὅτι ἡ γονὴ ἐστὶν ἀφρός».

Ἐν θερμῇ καὶ ξηρᾷ ἀτμοσφαιρᾷ ὁ θορὸς ἀποξηραίνεται εἰς κερατοειδῆ εὐθραστον διάφανῆ οὐσίαν μετὰ τινὰς στιγμὰς ἀπὸ τῆς ἀπεκρίσεως αὐτοῦ, ἐν ὑγρᾷ δ' ἀτμοσφαιρᾷ γίνεται διαφανής, σιελώδης, λαμπρός, ῥευστός. Τὰ συστατικὰ μέρη αὐτοῦ κατὰ τὸν Vanquelin εἰσὶν ὡς ἑξῆς· ἐπὶ 100 μερῶν, φέρον εἶπεῖν, 90% ὕδατος, 6% ἰδια-

ζούσης βλεννώδους ὕλης, 3% φωσφορικοῦ κάλεως καὶ 1% Νάτρου. Ἐν προσφάτῳ ὅμως καταστάσει ὁ θορός ἐμπεριέχει προσέτι αἰθέριον ὕλην, ἥτοι τὸ σπερματικὸν πνεῦμα, ὅπερ αὔραν σπερματικὴν — *aura seminalis* — καλοῦσι παρέχον ἰδιάζουσαν ὁσμὴν τῷ θορῷ, ὡσαύτως ὀλίγους τινὰς στρογγύλους πυρῆνας, ὧν ἡ διάμετρος $\frac{1}{325}$ — $\frac{1}{550}$ τῆς γραμμῆς ἐστίν, ὡς καὶ τὸ σπουδαιότατον συστατικὸν μέρος, ἥτοι τὰ διὰ μικροσκοπίου μόνον ὄρατά, Σπερματοζῶφια ἢ Ζωοσπέρμα καλούμενα, ἃ τὸ πρῶτον ὑπὸ Ludwiz von Hammen ἐκ τῆς πόλεως Danzig κατὰ τὸ 1677 καὶ μικρὸν μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ Lennethouk ἀνεκαλύφθησαν.

Καὶ κατὰ τὸν Valetin δὲν ἐπετεύχθη εἰσέτι ἡ ἐντελής χυμικὴ ἀνάλυσις τοῦ θορικοῦ ὑγροῦ, καίτοι τοῦ Fferich διατεινομένου, ὅτι εὔρεν ἐν τῷ μετ' ἁώρων Ζωοσπερμίων μειγμένῳ θορῷ λεύκωμα, ἐν ᾧ μεθ' ὠρίμων τούναντιόν ἐτέραν τινὰ ὕλην εἰς κερατοειδῆ οὐσίαν μεταβληθεῖσαν, ὡς καὶ ἀρκετὴν ποσότητα λίπους, φωσφορικοῦ κάλεως, ἐλευθέρου φωσφόρου κλπ.

Κατὰ δὲ τὸν Miescher τὰ συστατικὰ τοῦ θοροῦ εἰσὶν ὡς ἐξῆς, 82-90 μέρη ὕδατος, δύο σώματα λευκωματοῦχα, ὧν ἡ ἀναλογία ἐστὶν ἀόριστος, ἥτοι λεύκωμα ὡς ἐκείνου τοῦ ὄροῦ λευκωματοῦχον—Serumalbumin καὶ λευκωματοῦχον ἄλκαλι—Alcalialbuminat—, ὡς καὶ ἄλλα συστατικὰ βλεννώδη π.χ. τὴν λικιθίνην, τὴν προπικτίνην, ὡς καὶ χρωματιστικὰς οὐσίας, τὴν ὑποξανθίνην, τὴν χολοστεαρίνην, τὸ λίπος, τὴν προταμίνην κλπ. ὡς καὶ ἀνόρ-

γανα ἄλατα πρὸ πάντων ἄλκαλικά ἠνωμένα μετὰ χλωρίου καὶ φωσφορικοῦ ὀξέος.

Ἐνίοτε ὁ ἰατρός θεωρεῖ ἐπάνεγκες τὴν χρῆσιν τοῦ μικροσκοπίου πρὸς ὠρισμὸν τῆς ποιότητος τοῦ θοροῦ καὶ ἰδίως εἰς περιπτώσεις, καθ' ἃς τινὲς τῶν πελατῶν νομίζουσι, ὅτι κατατρύχονται ὑπὸ Σπερματορροίας, ἐν ᾧ αἱ ἀπεκρίσεις οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ βλένναι τῶν ἀδένων τῶν ἐν τῇ οὐρίθρῳ παρακειμένων, ὡς καὶ τούναντιόν πολλοὶ τῶν ἀσθενῶν νομίζουσι, ὅτι εἶναι ἡ ἔκκρισις αὐτῶν προστατικὸν ὑγρὸν, ἐνῶ τούναντιόν ἀληθῆς Σπερματορροία ἀνευρίσκεται.

Προσέτι εἰς ἄτομα πάσχοντα ἀνικανότητα ἐρευνητέον, ἐὰν ἡ κατὰ τὴν προσομιλίαν ἐκκρινόμενη ὕλη μετέχη ἀληθῶς τῆς γεννητικῆς πλαστικῆς δυνάμεως· τοῦτο δὲ δ' ἀκριβοῦς μικροσκοπικῆς ἐρεύνης δυνατόν νὰ βεβαιωθῇ καὶ νὰ καταδεχθῇ, ἐὰν διπλαθῇ τὰ θορικά ζῶφια, ἥτοι οἱ θορικοὶ στήμονες ζῶντες ἐν τῷ θορικῷ ὑγρῷ ἀνευρίσκονται ἢ οὐ.

ὑπὸ τὸ μικροσκοπίον λοιπὸν τὸ θορικὸν ὑγρὸν ἐν προσφάτῳ καταστάσει ἐξεταζόμενον παρουσιάζει θαυμασίαν τινὰ ἐμψυχον εἰκόνα, ἥτοι πλῆθος ἐμψύχων σωμάτων ὄρα τῆς ἐπὶ τοῦ ὀπτικοῦ πεδίου τάχιστα βαλλόμενον ὅτε μὲν διατελοῦν ἐπὶ τινα στιγμὴν ἐν ἡρεμίᾳ, ὅτε δὲ καὶ πάλιν ἐν ταχίστῃ ἀσχολίᾳ, ὡς πρότερον, βαλλόμενον. Διακρίνει τις διὰ τοῦ ἐνόπλου ὀφθαλμοῦ τὰ σπερματοζῶφια ταῦτα τῆδε κακεῖσε νὰ περιφέρωνται καὶ ταχέως νὰ κινῶνται, ὅτε μὲν πρὸς τὰ πρόσω, ὡσεὶ ἤθελον εἰς τι πύρας ἢ σκοπὸν ν' ἀφίχθῶσιν, ὅτε δὲ πάλιν πρὸς τὰ ὀπί-

σω, ὡς μὴ εἶχον εὐρῆ τὸν σκοπὸν αὐτῶν. Κινοῦνται δὲ ταῦτα φύρδην, ἥτοι ποικιλοτρόπως ἀναμεταξύ των· καὶ συνωθούμενα συσταυροῦνται κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν καὶ ἀποχωρίζονται πάλιν ἀπ' ἀλλήλων ἐν ἀδειαλείπτῳ κινήσει (ὄρα εἰκὼν 4).

(Εἰκὼν 4).

Ἐπιτήδειός τις καὶ ἐξησκυμένος παρατηρητῆς εἶδεν, ὅτι ἐντὸς 8 στιγμῶν τὰ σπερματοζωύφια ταῦτα ἐνὸς μέτρον πορείαν διέτρεξαν.

Μεγάλῃ ὄντως ταχύτητις τῆς κινητικῆς αὐτῶν δυνάμεως! Ἄλλοι δὲ πάλιν πα-

ρατηρηταὶ εὔρον τοῦναντίον, ὅτι, ἵνα τὰ ἀκαριαῖα ταῦτα μικρὰ σωματῖα διανύσωσι πορείαν ἐξ ἐνὸς ὀακτύλου, χρειάζονται $7 \frac{1}{2}$ —9 στιγμῶν καιρόν.

Ἡ δὲ κινητικὴ αὕτη δύναμις αὐτῶν ἐξαρτᾶται μάλιστα κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῶν τῆδε κακεῖσε κυματοειδῶν κινήσεων τοῦ κέρκου αὐτῶν· τοῦθ' ὅπερ παρατηρεῖται καὶ παρὰ τοῖς βατραχοσκώληξι, μεθ' ὧν ὁμοιοτήτιά τινα ἔχουσι.

Ἐκ τῆς μικροσκοπικῆς ταύτης ἐρεύνης εὐκόλως πείθεταί τις, ὅτι τὰ σπερματοζωύφια μετέχουσιν ἐμψύχου τινὸς ζωϊκῆς δυνάμεως· παριστῶσι δὲ μετρίαν τινα κανονικὴν κεφαλὴν καὶ κινητόν, τοῖς πᾶσιν ὁμοιομόρφως, κανονικῶς ἐσχηματισμένον κέρκος. Ἡ κεφαλὴ ἐστὶ ἐπίμνηκός τι ἀμυγδαλοειδὲς ἢ ὠσειδὲς μέρος τοῦ σώματος, τὸ δὲ

κέρκος νηματοειδές, οὗ τὸ μήκος ὑπὲρ τοῦ $\frac{1}{50}$ τῆς γραμμῆς ἀνέρχεται.

Τὸ ὑγρὸν δὲ ἐν ᾧ ταῦτα κινῶνται εἶναι τὸ οὕτω καλούμενον θορικὸν ὑγρὸν, ὅπερ ἐκτὸς τούτων πλῆθος στρογγύλων σωμάτων ἐμπεριέχει, ἅτινα σπερματικά σωματῖα ὀνομάζονται καὶ ἐξ ὧν παραδέχονται, ὅτι ἀναπτύσσεται τὸ μητρικὸν ὑγρὸν ἢ αἱ μητρικαὶ κυψέλαι, ἐν αἷς ἀναπτύσσονται καὶ ἐνδιαιτῶνται οἱ σπερματοστήμονες, ἥτοι τὰ Σπερματοζωύφια ἢ Ζωοσπέρμια.

Ταῦτα λοιπὸν τὰ σπερματοζωύφια κέκτννται μεγάλης ζωϊκῆς δυνάμεως καὶ προάγουσι τὸν βίον αὐτῶν ἐντὸς τοῦ γυναικείου κόλπου μετὰ τὴν ἐπισυμβᾶσαν προσλαλιὰν ἐπὶ τινὰς εἰσέτι ἡμέρας. Ὡσαύτως ἐπιβιοῦσι τοσοῦτον χρόνον καὶ ἐν τῷ αἵματι καὶ ἐν τῷ γάλακτι.

Ὁ δὲ Donne παρετήρησεν, ὅτι τὰ σπερματοζωύφια ἀνθίστανται ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν σῆψιν! καθ' ὅτι ἀνεῦρεν αὐτὰ ζῶντα εἰς διεφθαρμένα οὔρα 3 ἐβδομαδῶν! Κατ' ἀλλοὺς μὲν θεωρεῖται ὡς λίαν καταστρεπτικῶς ἐπιδρῶσα ἢ διάλυσις μαγειρικοῦ ἁλατος, μεταβάλλουσα αὐτὰ εἰς μικκύλην μυελώδη μάζαν, ὡς καὶ τὰ οὔρα, ἅτινα ἐπιταχύνουσι κατ' ἀρχὰς τὰς κινήσεις αὐτῶν ἐπὶ 2—3 ὥρας καὶ ἔστιν ὅτε διαχέονται σπασμωδικῶς καὶ φαίνονται ἐν τῷ ὑπὸ τὸ μικροσκοπίον ὀπτικῷ πεδίῳ βασανιζόμενα νὰ καταστραφῶσι (ὄρα εἰκὼν 5). Ψυχρὸν ὕδωρ ἐστὶν ὁμοίως αὐτοῖς ἐπιθλαβές, καίτοι τινὰ ἐξ αὐτῶν ἐν κινήσει θεωροῦνται μένοντα, οὐχ ἥπιον ὅμως τὸ πλεῖστον ἐξ αὐτῶν ἀπόλλυται.

Ἐκ τούτων λοιπὸν τῶν ζωοσπερμίων ἐξαρτᾶται ἡ γο-

νιότητος τοῦ ἀνδρός. Μόνον ἢ ὑπαρξίς αὐτῶν ἐν τῷ θο-
ρικῷ ὑγρῷ καὶ ἢ πρὸς ζῶν ἐπιτηδειότης αὐτῶν δύναται
τὸ ἐκ τῆς ὠθητικῆς ἀπολυόμενον ὠριμον ὠάριον ἐν και-
ρῷ ἄρμοδιῳ, συνεπεία προσλαλιᾶς, γόνιμον καταστῆσαι.

Δέον λοιπὸν τὴν ἰδίως Ἀνικανότητα τοῦ ἀνδρός, ὡς
ἐν τῇ συνήθει ζῶῃ χαρακτηρίζομεν, νὰ τὴν θεωρῶμεν
ὑπὸ φυσιολογικὴν ἐποψίαν διττῶς, ἢτοι ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ
ἐννοῶμεν, ὑπὸ τὴν λέξιν Ἀνικανότης, τὴν ἀπώλειαν τῆς
ικανότητος τῶν διεγέρσεων, ὡς τὸ πέος ὠφείλειν ἔχειν,
τούτέστι τὴν ἀδυναμίαν ἢ ἀνεπιτηδειότητα, δι' ἣν ὁ
ἀνὴρ ἀδυνατεῖ νὰ διατηρήσῃ ἐπὶ πολὺν κατὰ τὴν προσ-
λαλιᾶν τὴν ἀναγκαίαν, ὡς εἶπειν, σφρίγγωσιν τοῦ γεννη-
τικοῦ μορίου, ἧς χρείαν ἔχει, ἄχρῃς οὐ ἐπισυμβῆ ἢ ἐν
τῷ γυναικίῳ κόλπῳ ἀπέκκρισις τοῦ θοροῦ καὶ ἀφ' ἑτέ-
ρου, ὑπὸ τὴν κυρίως ἐννοίαν τῆς λέξεως Ἀνικανότης, ἐν-
νοοῦμεν τὴν ἔλλειψιν σπερματικῶν ζωύφιων ἐν τῷ σπερ-
ματικῷ ὑγρῷ.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἂν καὶ δύναται
μὲν διεγέρσεις τοῦ πέους νὰ ὑπάρχωσι καὶ αἱ ἀπεκκρι-
σεις κατὰ τε τὴν μορφήν καὶ τρόπον ὅμοιαι τῷ σπερμα-
τικῷ ὑγρῷ νὰ ἐπακολουθῶσιν, οὐχ ἥττον ὅμως ἢ γονι-
μοποίησις ἀδύνατός ἐστιν, διότι οἱ φορεῖς τῆς νέας Ζωῆς
οἱ ἀκαριαῖοι γίγαντες, οἱ γονιμοποιοὶ οὗτοι τοῦ βλαστή-
ματος δράσται, ἔλλείπουσιν—Azospermia—, ἢ εἰσὶν
ἐξησθενισμένοι, ἀνάπηροι πρὸς γονιμοποίησιν τοῦ ὠοῦ,
ἢ τέλος ἀποθνήσκουσι πρὶν συναντήσωσι τὸ ὠριμον
βλαστικὸν ὠάριον τοῦ θήλεος ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ.

Τὰ σπερματικὰ ταῦτα ζωύφια ἀνευρίσκονται ἐν τῷ θο-

ρικῷ ὑγρῷ πάντων τῶν ζωογονούντων ζώων, εἰσὶ δὲ δια-
φορα τὴν τε μορφήν καὶ τὸ μέγεθος κατὰ τὰς διαφόρους
κλάσεις τῶν ζώων, ὡς π. χ. τὰ τοῦ μυδῆ καὶ ἐλαιοῦ εἰσι
μυνοειδῆ, τὰ δὲ τοῦ σκόλοπος (τυφλοποντικὸς) μυστροει-
δῆ, τὰ δὲ τῶν πτηνῶν ἀγκυστροειδῆ ἢ ἐλικοειδῆ, ὡς τὸ
ἐκπωμαστήριον—*lirre-bouchon*—. Τὸ ἐλικοειδὲς μάλιστα
σχῆμα φαίνεται ἰδίως ἐξεικονισμένον παρὰ τοῖς φιλῶδοις
πτηνοῖς. Τὰ μέγιστα δὲ σπερματοζωύφια ἔχουσι τινὰ τῶν
ἀμφιβίων, τὰ ὅποια ὡσαύτως καὶ τὰ μέγιστα αἱματοσφαι-
ρίδια κατέχουσι, ὡς ὁ Ἀσκάλαθος (γουςτερίτσα), ἢ Σαλα-
μάνδρα καὶ τινὰ ἄλλα.

Τὰ δὲ τῶν πιθήκων σπερματοζωύφια εἰσι τὴν τε μορ-
φήν καὶ τὸ μέγεθος σχεδὸν ὅμοια τοῖς τοῦ ἀνθρώπου,
διὰ τὴν ταπεινῶσιν τῆς ὑπεροψίας, ἴσως, τοῦ ἀνθρωπί-
νου γένους· παρίστανται δὲ μόνον τὰ τοῦ ἀνθρώπου
μεῖζω.

Τὸ μέγεθος λοιπὸν τῶν σπερματοζωύφιων δὲν ἐξαρτᾶ-
ται ἐκ τοῦ τῶν ζώων μεγέθους, ὡς παρετηρήσαμεν, διότι
τὰ μέχρι τοῦδε ἀνακαλυφθέντα μέγιστα σπερματοζωύφια
εἰσι τὰ τοῦ ἄρρενος Ἐλαιοῦ. Ὅτι δὲ τὰ ζωύφια ταῦτα
παρέχουσι τὸν κυρίως συνδυασμὸν πρὸς καρποφοροῦσαν
γονίην, ἔστι τοῖς πᾶσι γνωστόν. Καὶ παρὰ μὲν τοῖς πτη-
νοῖς τὰ ζωύφια ταῦτα εὐρίσκονται ἀφθονώτερα καὶ ἐν
καιρῷ τῆς συμμίξεως καὶ μᾶλλον ἀνεπτυγμένα, παρὰ δὲ
τοῖς θηλαστικοῖς ἐν καιρῷ τοῦ πρὸς ὄχειαν ὄργασμοῦ.
Παρὰ δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἀναφαίνονται πρῶτον ταῦτα ἐν
καιρῷ τῆς Ἡβῆς, εἶτα δ' εἰσὶν ἀδύνατα, ἄτονα καὶ λίαν
ἀφανῆ καὶ ἀπόλλυνται ἐν προβεβηκυῖα ἡλικίᾳ ἢ ἐντελῶς

ἐλλείπουσιν, ὡς παρὰ τοῖς ἐκτομίαις. Παρὰ τοῖς ἔχουσι τοὺς ὄρχεις ἠλλοιωμένους οὐδόλως ἀνευρίσκονται ταῦτα.

Τοῦ δ' ἡμίονος τὸ θορικὸν ὑγρὸν οὐδὲν ἴχνος σπερματοζωφίου ἐμπεριέχει· τούτου ἕνεκα οὐδεμία τοῦ γένους τούτου ἐπέκτασις ἢ διαδοχὴ λαμβάνει χώραν.

Κατὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν θορικοῦ τινος ὑγροῦ πρὸ παντὸς ἄλλου δέον οὐσιωδῶς καὶ ἀκριδῶς νὰ ἐξετάζωμεν τὴν κατάστασιν ταύτην τῶν ζωφίων, τούτέστι νὰ παρατηρῶμεν τὴν ἐντελῆ ἢ μερικὴν ἔλλειψιν αὐτῶν.

Ἐάν τις ἐξετάζη τὸ οὔρον ἀνδρός τινος ὑπὸ σπερματορροίας πάσχοντος ἢ ὑπὸ προσφάτου ὄνειρωγμοῦ ἢ προσλαλιᾶς, μεθ' ἧν ἐν τῇ οὐρήθρᾳ τινὰ τῶν σπερματοζωφίων ἐναπολείπονται, ἀνευρίσκει αὐτὰ ζῶντα, κινούμενα, ἐνῶ ἐν ξηρᾷ ἀποψυχράνσει, μεθ' ἧν δέον διὰ θερμοῦ ἀπεσταγμένου ὕδατος τὸ πρῶτον ν' ἀναμίξη, παραίστανται ταῦτα ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον τεθνεῶτα, ἀκίνητα μετὰ διαφόρων κρυστάλλων οὔρικοῦ ὀξέος, ὀξαλικῆς ἀσβέστου, φωσφορικῶν ἀλάτων κλπ.

Καὶ εἰς μὲν τοὺς προσφάτους ὄνειρωγμοὺς καὶ τὰς σπερματορροίας τὰ ζωφία ταῦτα ἀνευρίσκονται κατὰ φύσιν, εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς μετὰ τῶν οὔρων ἀπεκκρίνονται, δὲν δύνανται ἐν ὑγιῇ καταστάσει νὰ διακινηθῶσι, ἐκτὸς μόνον μετὰ τὴν πρόσφατον προσλαλιάν, καθ' ἧν τινὰ τούτων ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ἐγκαταλείπονται καὶ ὑπὸ τῶν οὔρων διελευνόμενα ἀνευρίσκονται.

Οὕτως, ἐάν π. χ. παρατηρήσωμεν σταγόνα τινὰ τοιοῦτου θορικοῦ ὑγροῦ ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον, μᾶς δεικνύει ὄλως πεποικιλμένον τινὰ κόσμον ἐν σμικρότητι, ἥτοι

Σπερματοζωφία, σπερματοσωμάτια, σπερματοπυρήνια καὶ κρύσταλλα διαφόρου εἶδους καὶ ὅτι κινούνται ἐπιπλέοντα ἐπὶ τοῦ ὀπτικοῦ πεδίου. Νομίζει τις πραγματικῶς, ὅτι ἐν μιᾷ σταγόνῃ τοιοῦτου ὑγροῦ κατὰ τὴν μικροσκοπικὴν παρατήρησιν ἐφορᾷ πρὸ αὐτοῦ τοὺς λαμπροὺς κρυσταλλίνους λίθους τῆς οἰκοδομῆς, τῆς ζωηρᾶς παλλούσης φύσεως, τοὺς πυρήνας, τὰ σφαιρίδια καὶ ἄλλα τεθραυσμένα σωμάτια διαφόρου εἶδους, ὅπερ ἐπὶ τοῦ ὀπτικοῦ πεδίου ἐπισωρεύονται, τούτέστι τὸ ὑλικὸν ἐν γένει πρὸς ἀνοικοδόμησιν νέου κόσμου ἐν σμικρότητι πρὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ παρατηρητοῦ παρίσταται. Οὕτω

διακρίνομεν κρύσταλλον ἔχοντα μορφήν γραμματοφακέλλου ἐν τοῖς οὔροις τῶν πλείστων καὶ τὰ ὅποια κατὰ τὰς παθήσεις τῶν οὔρογεννητικῶν ὀργάνων ἀφθονώτερον ἀπεκκρίνονται, ὡς καὶ ὀξικτικῆς τιτάνου, φωσφορικῆς

(Εἰκὼν 5).

κιωλίας, ἴχνη κυστικοῦ ἐπιθηλίου, βλέννης καὶ σὺν τούτοις σπερματοζωφία αἱματοσφαιρίδιοις ὑπομεμιγμένα (ἴδρα εἰκὼν 5).

Τὰ σπερματοζωφία ταῦτα δυνατόν μάλιστα καὶ ἐν ἀπεξηραμενῇ καταστάσει διὰ τοῦ μικροσκοπίου ν' ἀνακαλυφθῶσι, ὡς π. χ., ἐάν τὰς ἐκ σπερματικοῦ ὑγροῦ ἐπιτινος ἀνευρισκομένας κηλίδας ἀποπλύνωμεν θερμῷ ὕδατι καὶ οὕτω σταγόνα τινὰ ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον ὑπο-

βάλλωμεν, ἀνευρίσκομεν τὰ συστατικά αὐτοῦ, τούτέστι τὰ σπερματοζωύφια.

Δι' ὃ καὶ πᾶν θορικὸν ὑγρὸν ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον ἐν προσφάτῳ καταστάσει ὑποβαλλόμενον, μὴ δεικνύον τὴν ἰνώδη ταύτην κατεσπευσμένην κίνησιν τῶν σπερματοζωύφίων, ὁλοῖ ἀνικανότητα ὑπὸ τὴν κυρίαν σημασίαν τῆς λέξεως.

Ἡ ἀνικανότης αὕτη, ἥτις ἐγκλείει ἐν ἑαυτῇ τὴν ἐννοίαν τῆς ἀπολύτου πρὸς γονιμοποίησιν ἀνεπιτηδειότητος τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἥς ἡ κυρίως αἰτία ἐστὶ πρὸ πάντων ἡ εἰρημένη ἔλλειψις τῶν σπερματοζωύφίων ἐν τούτῳ τῷ μικρῷ κόσμῳ, παρίσταται φυσικῶς εἰς ἐκείνους ἰδίως τοὺς ἀναπήρους, ὧν ἀμφοτέροισι ὄρχεις ἐσκυλεύθησαν, ἐνῶ ἡ ἀπώλεια τοῦ ἑνὸς μόνον ὄρχεως δὲν ἀναιρεῖ τὴν πρὸς γονιμοποίησιν ἐπιτηδειότητα. Τὰ δὲ τοιαῦτα ἄτομα **σπαδόνας** — Spadonen — ὀνομάζομεν, τούτέστιν ἀκάρπους, δηλαδὴ ἀνευ σπέρματος.

Ταῦτα λοιπὸν τὰ ἄτομα ὡς καὶ οἱ ἐκτομίαι, ὧν μόνον οἱ ὄρχεις ἀφῆρέθησαν, δύνανται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τὴν προσλαλίαν φαινομενικῶς νὰ ἐξασκήσωσι κάπως καλῶς, τὴν γονιμοποίησιν ὅμως οὐχί, καθ' ὅτι οὐδὲν σπερματοζωύφιον ἐν αὐτοῖς, εἰ μὴ μόνον βλενωδὴς τις ἐκκρίσις τῶν σπερματικῶν κυστιδίων, προστάτου, κουπεριανῶν ἀδένων, ἀναμιξέ ἐκβάλλεται.

Οὕτω λοιπὸν παρατηρήσαμεν ἤδη κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον τὴν σπουδαίαν κυκλοφορίαν, ἣν ὁ θορὸς ἐκ τῶν ὄρχεων μέχρις αὐτῆς τῆς βαλάνου, ἥτοι τῆς ἐκστομώσεως αὐτοῦ διήκει. Ὅρχεις δὲ καὶ σπερματικά κυστίδια καὶ ἐν

γίνει πᾶσα ἡ γεννητικὴ συσκευὴ ὑφίσταται τοιαύτην ἐπιρροὴν ὑπὸ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ καὶ ἐγκεφάλου, ὥστε τὸ διάμεσον ὄργανον τῆς νοσητικῆς ἡμῶν δυνάμεως, αἰσθήσεως, βουλήσεως λίαν ἰσχυρῶς ἐπηρειάζεται ὑπὸ τῆς δραστηρίου ἐνεργείας τῶν ὄρχεων, ὡς καὶ τούναντίον οἱ τελευταῖοι ὑπὸ τῶν πρώτων, δηλαδὴ ὑπὸ τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Τούντεῦθεν δηλοῦται πόσον ἐνεκεν ἐρεθισμοῦ ἐκ τοῦ ὑπὲρ τὸ δέον συνθηροισμένου θορικοῦ ὑγροῦ ἐν τοῖς σπερματικοῖς ἀγγείοις παρὰ ὑγιεῖ, ῥωμαλέῳ, εὐτόνῳ ἀνδρὶ ἡ θορικὴ αὕτη δαψίλεια ἐρεθισμὸν προκαλεῖ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ τῇ συμπράξει τοῦ Νωτιαίου μυελοῦ καὶ πόσον ἐν ἐρωτικαῖς ὄνειρώξεσιν ὑπὸ προηγουμένην παράστασιν ἐνθουσιωδῶν διεγερτικῶν ἀφροδισιακῶν εἰκόνων καὶ φαντασιωδῶν διαπλάσεων καὶ ἰδαλμάτων ἀναγκάζεται ἡ φύσις ταύτης τῆς θορικῆς δαψιλείας διὰ τῶν δὴ καλουμένων ὑγιεινῶν ὄνειρώξεων ἀποφορτιζομένη ν' ἀνακουφίζεται. Ἡ ἐπὶ τῆς ῥάχεως κατάκλισις, ὡς ἐπὶ τῆς ἀκάνθης τῆς σπονδυλικῆς στήλης ἐρεθισμὸς καὶ οἱ ἐκ πτεῖλων στρωμνῆς τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ἐρεθισμοὶ εἰσι συχνάκις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐπαρκῆ αἰτία παρὰ τοῖς εὐτόνοις ἀνδράσι, μὴδὲ τῶν ἐγκρατῶν ἐξαιρουμένων, ὅπως προκαλέσωσιν, ὑπὸ ἰσχυρὰν σφρίγωσιν τοῦ πέους, τὰς τοιαύτας νυκτερινὰς ὄνειρώξεις.

Ἀντιστρόφως δύνανται ὡσαύτως αἱ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ κατ' ἀρχὰς γεννώμεναι ἀκούσιοι ἢ ἐκούσιοι διανοητικαὶ διαπλάσεις ἢ τρυφεραὶ τινες τῆς φαντασίας εἰκόνες ὑπὸ τῶν αἰσθήσεων παριστάμεναι διὰ τοῦ Νωτιαίου μυε-

λοῦ καὶ συμπαθητικοῦ γαγγλιώδους συστήματος νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τε τῶν ὄρχεων καὶ σπερματικῶν κυστιδίων, ὥστε ὁμοίως ἢ ἀπέκκρισις τοῦ θορικοῦ ὑγροῦ νὰ ἐπέλθῃ.

Θαυμασία ὄντως ἡ ἐμφυτος σχέσις καὶ ἡ καθ' ἐκάστην βεβαιουμένη ἀλληλουχία παρίσταται ἐνταῦθα καὶ ὑπάρχει μεταξὺ πνεύματος καὶ φύσεως, μεταξὺ ψυχικῆς ἐνεργείας καὶ γεννητικῆς ζωῆς.

Πρὸ πάντων δὲ ἡ παρεγκεφαλὶς, κατὰ τὸν Γαληνδὸν καὶ κατ' ἄλλους κρανιολόγους, ἐρεθιζομένη προκαλεῖ εἰς ἀμφότερα τὰ γένη τοιαύτας διεγέρσεις. Τούτοις ὡσαύτως συνάδουσι πλεῖστα πειράματα ὑπὸ τοῦ καθηγοῦ Hufje παρασκευασθέντα καὶ τὰ ὁποῖα ἀπέδειξαν, ὅτι ὁ κατὰ τὴν παρεγκεφαλίδα τῶν ζῶων ἐπιγιγνόμενος ἐρεθισμὸς παρὰ μὲν τοῖς θήλεσι κινήσεις τῆς μήτρας καὶ τῶν ὠαγωγῶν προὔξενε, παρὰ δὲ τοῖς ἄρρεσι κινήσεις τῶν σπερματαγωγῶν μετ' ἐμπνευματώσεων καὶ οἰδήματος τῶν ὄρχεων· οὕτω ὁ καθηγὴν Volkman παρητήρησεν ἐπὶ ἐρεθισμοῦ τῆς παρεγκεφαλίδος ἰσχυρὰς σπασμωδικὰς κινήσεις τοῦ πέους. Τοιουτοτρόπως ἐπιγίγνονται καὶ κατὰ τὰς τρώσις τοῦ ἰνίου αἱ συνήθεις τοῦ πέους διεγέρσεις. Ἐνεκα τούτου ἐστὶ πειραματικῶς βεβαιωμένον γεγονός, ὅτι διὰ τῶν ὀπισθεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σικυῶν τοὺς ἀφροδισιακοὺς ἐρεθισμοὺς καὶ διεγέρσεις κατευνάζομεν ἢ μάλλον προλαμβάνομεν, τοῦθ' ὅπερ τοῖς οὕτω ὑπὸ σπερματορροίας ἢ ὄνειρωγμῶν πάσχουσιν ὡς μέγιστον καὶ ἀξίον λόγου θεραπευτικὸν μέσον ἐνδείκνυται.

Ὁσαύτως, ὅπως ψύξεις τὰς ἐρεθιστικὰς καταστάσεις

τῆς παρεγκεφαλίδος καὶ σὺν τούτοις καὶ τὴν γεννητικὴν σφαῖραν κατευνάζουσι καὶ στιγμιαίως χαλαροῦσι, τοιουτοτρόπως προξενουσι τούναντίον καὶ αἱ κατὰ τὸ ἰνίον ἐπαφαὶ ἐν εἶδει κνησμοῦ ἢ ὄξαδισμοῦ ἢ γαργαλισμοῦ ἠδυσπαθῆ τινα αἰσθησιν διὰ τοῦ ἐπιμήκου μυελοῦ καὶ λοιπῶν γαγγλιωδῶν τοῦ συμπαθητικοῦ νεύρου.

Δι' ὃ, ὡς γνωστόν, καὶ αὐτὰ μάλιστα τὰ θηρία διὰ τῶν μέσων τούτων εὐτιθάσσευτα καὶ οἰκεία γίγνονται· Παρατηρεῖ τις τὸν ἀτιθασσότατον αἴλουρον, ἐνῶ καθάπτεται τις καὶ κνίζει αὐτὸν ἐκ τοῦ ὀπισθίου μέρους τῆς κεφαλῆς πρὸς τὴν ὄαχιν, μετὰ ποίου τρόπου οἰκείου καὶ ἠδονὴν δεικνύοντος τριγμοῦ καὶ κολακείας προσπτύσσεται, διότι βεβαίως ὁ γαργαλιώδης κνησμὸς ἠδυσπάθειάν τινα αὐτῷ διεγείρει.

Ὁ Γαληνδὸς πειράται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι καὶ παρὰ ταῖς ὑπὸ νυμφομανίας πασχούσαις γυναῖξιν, ὡς καὶ παρὰ τοῖς ὑπὸ τῆς αὐτῆς νόσου, ἤτοι σατυριάσεως κατεχομένοις ἀνδράσι ἡ παρεγκεφαλὶς ἐκάστοτε ἐντελῶς μείζων καὶ ἱκανῶς ἀνεπνυγμένη ἦν. Ὡς πλεῖστα παραδείγματα ἀνδρῶν ἐν λίαν ἰσχυρᾷ ἀφροδισιακῇ ὀρμῇ διατελούντων ἀναφέρουσιν ὁ Ericus, ὁ Mirabeau καὶ ὁ Franz I. ὅτι τὴν παρεγκεφαλίδα αὐτῶν μεγάλως ἐκπεφρασμένην εἶχον. Τούναντίον δὲ ἄνδρες, ὧν ἡ παρεγκεφαλὶς ἀλλοκότως μικρὰ ἦν, ὀλιγωτέρας ἠδονικὰς διεγέρσεις ἐπαρουσίαζον. Κατὰ τὴν θεωρίαν ταύτην τοῦ Γαληνοῦ καὶ οἱ φιλόσοφοι Kant, Κάρολος ὁ 12 ἐκ Σουηδίας καὶ ὁ φυσιοδύφης Newton, ἐπιδοθέντες εἰς διανοητικὰς παρατεταμένας ἀσχολίας κατέστησαν ἑαυτοὺς περιφύμους

μὲν διὰ τὴν διανοητικὴν αὐτῶν δύναμιν, ἐλάσσους δὲ διὰ τὴν ἀνδρικήν, διότι, ἀναπτυσσομένων τῶν ἐγκεφαλικῶν ἡμισφαιρίων τῇ διανοητικῇ ἀπασχολήσει, συρρικνοῦται ἢ συστέλλεται ἢ παρεγκεφαλῆς, ἥς ἀνευ ἢ πρὸς θυσίαν τῆς Ἀφροδίτης ἐπιτηδειότης ἀπόλλυται.

Αἴλουροι, νῆτται, κύνες, χῆνες καὶ τὰ τοιαῦτα ζῶα προσπαθοῦσι δι' ἐλαφρῶν δηγμῶν ἐπὶ τοῦ αὐχένος νὰ διεγείρωσι τὴν ἀμοιβαίαν ἰδυπάθειαν αὐτῶν.

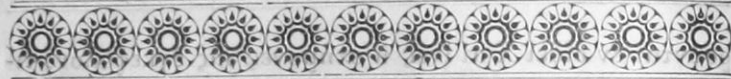
Κατὰ δὲ τὸν Lagrey αἱ ψυχραὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἰδίως ὀπισθεν αὐτῆς καταιώνησεις, αἱ σικῦαι, τὰ ψυχρὰ ἐπιθέματά εἰσι λίαν λυσιτελῆ, ἐπωφελῶς ἐπιδρῶντα τὰ μάλιστα κατὰ τῆς νυμφομανίας καὶ σατυριάσεως ὡς καὶ κατὰ τῆς συχνῆς ὄνειρώξεως. Τὰ δ' ἐκδόρια τούναντιον, ὡς ὁ λημνίσκος, αἱ αἰθεριοῦχοι ἢ οἶνοπνευματοῦχοι ἐντριβαὶ ἐν τῇ τοῦ αὐχένος χώρᾳ διεγείρουσι τὴν ἀφροδίσιον ὀρμὴν καὶ παροξύνουσι αὐτὴν εἰς ὄνειρώξεις.

Ὁ Γαλνὸς ἀναφέρει ὡσαύτως περίεργόν τι συμβάν, καθ' ὃ ἡ ἀποκοπὴ τοῦ ἐνὸς ὄρχεως παρὰ τοῖς ζώοις ἐπὶ τοῦ ἀντιθέτου μέρους τῆς κεφαλῆς καταφανῆ τινα ἐπιπέδωσιν τοῦ κατ' ἰνίον κυρτώματος, ἔνθα ἢ παρεγκεφαλῆς κεῖται, ὡς συνέπειαν ἐπέφερον, ὡς καὶ ἀπίσχνανσιν καὶ ἱστολογικὴν ἀλλοίωσιν τοῦ ἀντιστίχου ἰδίου λοβοῦ ἐν ταῖς νεκροτομαῖς, κατὰ δὲ τὴν ἀποκοπὴν ἢ ἀποστέρησιν ἀμφοτέρων τῶν ὄρχεων ἐπιπέδωσιν ὁμοίως ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τῆς κατ' ἰνίον κυρτώσεως. Ἡ δ' ἐπιπέδωσις αὕτη τοῦ κυρτώματος κατὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ ὄρχεως γίνεται ἐν τῷ ἐγκέφαλῳ ἀντιθέτως, διότι διασταυ-

ροῦνται ἐν εἶδει X αἱ ἴνες ἢ στήμινες τῆς ἐγκεφαλονωτιαίας οὐσίας κατὰ τὴν ἐκ τῆς κρανιακῆς αὐτῶν κοιλότητος ἐξοδον.

Ἐκ τούτων πάντων τοῖς πᾶσιν ἤδη καταληπτὸν ὀπίσον ἢ ὑπὸ τῆς φύσεως ἀπαιτητικῆ διατάξεως καὶ ἐπαγρύπνησις, ἔνεκα τῆς λεπτότητος τῆς συσκευῆς τῶν γεννητικῶν ὀργάνων καὶ ἔνεκα τῆς τῆς εὐκόλου ἀλλοιώσεως καὶ διαθροῆς αὐτῶν, ἀναγκαῖα ἐστίν, ἥτις διατάσσει ἐκάστοτε ἡμᾶς μετὰ πάσης εὐσεβείας τῶν ὀργάνων τούτων νὰ φειδόμεθα καὶ ν' ἀπέχωμεν ἐκάστης καταχρήσεως ἐν τῇ ἐπιπεπλεγμένῃ αὐτῶν μάλιστα λαμπρᾷ συσκευῇ καὶ ἐν τῇ ὑγιεῖ δραστηριότητι αὐτῶν, ἥτοι ἐν τῷ Ἐρωτι καὶ Μίσει, ἐν τῷ Πένθει καὶ Χαρᾷ διὰ τὴν ὑπαρξιν καὶ εὐδαιμονίαν τῶν μεταγενεστέρων.

Δραστηριότης ὅθεν καὶ ἀδυναμία, θάρρος, ἥτοι ἀνδρία καὶ ἀθηνμία ἢ δειλία πνευματικὴ καὶ σωματικὴ εὐπραγία οὕτω συχνὰ σχεδὸν ἐσαεὶ στενωῶς συννηυμένα εἰσίν.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ

ΚΑΙ

ΑΛΛΟΙΩΣΕΩΝ ΤΩΝ ΓΕΝΝΗΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΤΟΥ ΘΟΡΟΥ ΕΚΚΡΙΣΕΩΝ

Ἐνῶς μέχοι τανῦν τὰ γεννητικά ὄργανα, τοῦτέστι τὰ τὸν θορὸν παρασκευάζοντα, τὰ τὸν θορὸν προφυλάσσοντα καὶ τοῦτον διοχετεύοντα ἐν φυσιολογικῇ καταστάσει, τὸ γ' ἐφ' ἡμῖν, κατεδείξαμεν, ἥδη ἀρχόμεθα τῆς παθολογικῆς αὐτῶν καταστάσεως, ἵνα ὅσον τὸ δυνατόν ἐγγύτερον διευκρινίσωμεν αὐτήν.

Πλὴν τῶν κατὰ φύσιν κατὰ τὴν προσλαλίαν ἐπισυμβαίνοντων θορικῶν ἀπεκκρίσεων, ἐπιγίνονται καὶ ἄλλαι μὴ κατὰ φύσιν καὶ ὡς ἐκ τούτου νοσηραὶ θεωροῦνται καὶ ἐκλαμβάνονται.

Αἱ ἀκούσιοι σπερματορροιαί, αἱ ἄνευ ἀσκίσεως τῆς ἀφροδισιακῆς πράξεως προκαλούμεναι, παρίστανται ὑπὸ διαφόρους μορφὰς καὶ εἰσὶν διαφόρου βαθμοῦ καὶ σπουδαιότητος.

Τοιαῦται ἀκούσιοι σπερματορροιαί—Pollutions—, αἵτινες παρ' ὄλως ἰσχυρῶ, ὑγιεῖ καὶ ἐγκρατεῖ ἀτόμῳ, μάλιστα ἐν καιρῷ τοῦ ὕπνου, κατ' ἐλεύθερα διαλείμματα, ὑπὸ ἠδονικᾶς ὄνειροφαντασίας καὶ μετὰ διεγέρσεως τοῦ πέους λαμβάνουσαι χώραν, δύνανται ἐπὶ τοσοῦτον νὰ θεωρῶνται ἀβλαβεῖς, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἀπαλλάσσουν τὸν ὄργανισμὸν ἐρεθισμοῦ τινος, οὔτινος ἢ ὑπερβολικῆς αὐξήσεως δύναται νὰ προξενήσῃ ἐνόχλησιν ἢ διατάραξιν τῆς λειτουργίας αὐτῆς. Ἡ ἐπίδρασις τούτων ἐστὶ τρόπον τινὰ ἀνάλογος ταῖς ἐκ τῆς ῥινὸς ἐπιστάξεσιν, αἵτινες κατὰ τὴν νεανικὴν ἡλικίαν καίτοι συχνὰ συμβαίνουσιν, οὐχ ἥττον ὅμως θεραπευτικῶς ἢ ὑγιεινῶς ἐπιδρῶσι.

Τοῦντεῦθεν εἰς τὰς ὑπὸ τῶν συγγραφέων ὄνειρώξεις, τὰς ἀκουσίους καλουμένας σπερματορροίας, μόνον περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τοιούτων θοραπεκκρίσεων λόγος γίνεται, διότι τῷ ὑγιεῖ, εὐτόνῳ καὶ ἐγκρατεῖ ἀτόμῳ ὑπὸ τῶν ἐτέρωθι φυσιολογικῶν σχέσεων δύναται μόνον ἢ ὑπὲρ ἄγαν συχνὴ ἀλληλοδιάδοχος ἐξακολούθησις τοιούτων ὄνειρώξεων ἐπιβλαβὴς γίγνεσθαι.

Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ὄνειρώξεων, ὅπερ, ἔνεκα τῆς συχρότητος καὶ ἀφθονίας αὐτῶν, τὸ κατὰ φύσιν εὖρος τῆς ὑγείας οὐδόλως διαταράσσει, οὐκ ἔστι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμετέρας Πραγματείας.

Αἱ δὲ τοιαῦται θοραπεκκρίσεις δύνανται νὰ προκαλῶνται διὰ τοῦ παρὰ φύσιν ἐπιτεινομένου ἐρεθισμοῦ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, διὰ τῆς, ἔνεκεν ὑπερβολικῆς καταχρήσεως, προσλαλιᾶς, διὰ τοῦ ἀναντισμοῦ κτλ.

Ἡ τοιαύτη ἐρεθιστικὴ κατάστασις ἐπὶ πολὺν εἰσέτι

παρατεινομένη καὶ μάλιστα μετὰ τὴν λήξασαν ἀκολασίαν δύναται ὑπέρμετρόν τινα πύξημένην καὶ ὑπὲρ ἄγαν συνεχῆ ἀπέκκρισιν τῆς θορικῆς ὕλης νὰ προκαλῆ καὶ ταύτην ἄνευ ἐντελοῦς διεγέρσεως τοῦ πέους καὶ σχεδὸν ἄνευ ἠδονικοῦ αἰσθήματος.

Τὰς σπερματορροίας ταύτας, τὰς ὁμοίως ἀκουσίους, τὰς συμβαινούσας μετ' αἰσθήσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀτόμου, τούτέστι τὰς ἐν γνώσει αὐτοῦ τελουμένας, καλοῦμεν ὡσαύτως—Pollutions—ὄνειρώξεις, ὡς καὶ ἐκεῖνας, αἵτινες καθ' ἡμέραν ἐν ἠδονικῷ τινι βλέμματι ἐρεθιστικῆς εἰκόνας, π. χ. γυναικός, ἐν ἠδυναθείᾳ λογιζομένους, ἐν διανοητικαῖς φαντασίαις καὶ ἐν ὑπνῷ ἐπιγίγνονται. Αὗται αἱ τελευταῖαι διαφέρουσιν ἐκ τῶν φυσικῶν μόνον κατὰ τὴν συχνότητα αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ προξενούντα αὐτὰς αἷτια καὶ κατὰ τὴν πρὸς ἐξασθένεισιν ροπὴν τοῦ ὀργανισμοῦ, τούτέστιν αἱ φυσικαὶ οὐκ ἐξασθενοῦσι τὸν ὀργανισμόν ἐν ᾧ τῇ προθύμῳ μερίμνῃ τῆς φύσεως τὴν ἐκφόρτωσιν τοῦ θορικοῦ πλεονασμοῦ κατεργάζονται.

Βραδύτερον ὅμως ἢ, ὡς ἄνω εἶρηται, παρὰ φύσιν ἐρεθιστικὴ κατάστασις, ἣτινι προσγίγνεται καὶ χαλάρωσις τῶν τε θορικῶν σωλῆνων καὶ τῶν σπερματικῶν ἐκτομῶσεων καὶ ἰδίως τοῦ τοσοῦτον σπουδαίου σπερματικοῦ σπυραγγώδους ἀύχμηρου λοφίσκου καὶ τῶν θορικῶν κυκτιδίων, ἐπιτείνεται τοσοῦτον, ὥστε ἡ ἀπέκκρισις τοῦ θοροῦ ἐκάστοτε κατὰ τὴν ἀφόδουσιν καὶ οὖρησιν, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης διεγέρσεως τοῦ πέους, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης λεπτοτάτης αἰσθήσεως, ἄνευ μάλιστα τῆς συναισθήσεως, τῆς γνώσεως αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀτόμου, ἐπι-

συμβαίνει, ὅτε λίαν συχνὰ ἀνευρίσκεται ἐν τοῖς οὔροις ὁ θορός, ὃν ἐ πάσχων ἀγνοεῖ καὶ οὐδόλως προαισθάνεται τὴν ὑπαρξίν τούτου· ὁ ἰατρός δὲ, ὁ πρὸς συμβουλὴν προσκαλούμενος ἔνεκα τῆς τὸν πάσχοντα κατατρυχούσης γενικῆς ἀτονίας καὶ ἐρευνῶν ἐπακριβῶς διὰ τοῦ μικροσκοπίου τὰ οὔρα, ἀνευρίσκει τὴν ἀληθῆ αἰτίαν αὐτῆς.

Ταύτας οὖν τὰς περιπτώσεις τῶν θοραπεκκρίσεων καλοῦμεν Σπερματορροίας. Ἡ μετάβασις ὅμως ἐκ τοῦ ἐνδὸς εἶδους τούτου τῆς σπερματικῆς ἐκκρίσεως πρὸς τὸ ἄλλο ἐστὶν ἐνίοτε τοσοῦτον ἀνεπαίσθητος, ἥτοι ἀνεπίγνωστος, ὥστε ἀδυνατεῖ ὁ τε ἀσθενὴς καὶ ἰατρός τὰ ὄρια τῆς ὑγείας ἀπὸ τὰ τῆς νόσου εὐκρινῶς κατανοῆσαι.

Ἐκάστη ὑπέρμετρος θορικὴ ἐκχυσις, καθ' οἰονομίαν τε τρόπον καὶ χρόνον λαμβάνουσα χώραν, ἐστὶν ἐπὶ τέλους ἱκανὴ νὰ προκαλέσῃ οὕτω ταῦτοχρόνως ἐπιβλαβεῖς ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς οἰκονομίας τοῦ σύμπαντος ὀργανισμοῦ.

Ὅθεν τὰ διάφορα ταῦτα εἶδη τῶν ἀκουσίων σπερματορροιῶν δυνατόν νὰ ἐπισυμβαίνωσιν, οὐχ ἥττον ὅμως ἐν τῇ πράξει ἐστὶ δύσκολον ἐπακριβῶς πρὸς ἀλλήλα νὰ διακριθῶσι.

Αἱ νοσηραὶ ὄνειρώξεις καὶ αἱ ἀκούσοι σπερματορροιαὶ εἰσιν οὐχὶ πάντοτε, ὡς δυστυχῶς συχνάκις ἐπιστεύετο, αἱ συνέπειαι τῶν περὶ τὰς ἀφροδισιακῆς ἠδονῆς ἀκολασιῶν ἢ πονηρῶν ἀσώτων ἐθίμων, ἀλλὰ συνέπειαι μᾶλλον πλείστων ἄλλων διαφόρων παθολογικῶν αἰτίων, ἅπερ εἰς τὴν γένεσιν τῶν ἀκολασιῶν τούτων συμβάλλ-

λουσι καὶ τὰς νοσηρὰς ταύτας σπερματορροίας προκαλοῦσι.

Ἡ ἐπίδρασις τῶν τοιούτων αἰτίων δυνατὸν ἀπ' εὐθείας ἢ πλαγίως συγχρόνως νὰ λαμβάνῃ χώραν. Πλεῖστα δὲ τῶν αἰτίων, ἅτινα τὰς νοσηρὰς θοραπεκκρίσεις προκαλοῦσι καὶ μέχρι τανῦν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀπαράτητα σχεδὸν ἔμειναν καὶ παρίστανται, ὡς ἐκ τούτου, ὡς τὰ κινδυνωδέστατα, τῆς ἐπιρροίας αὐτῶν ἐλάχιστα παρατηρηθεῖσιν καὶ μέχρι τοῦδε βεβαιωθεῖσιν.

Δι' ὃ πρὸ παντὸς ἄλλου ἢ σπουδῆ τῶν αἰτίων ἐστὶ βεβαίως, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τὸ ἀξιολογώτατον καὶ ἐπίσης χαλεπώτατον, πρὸ πάντων δὲ ἐν τῇ Ἰατρικῇ καὶ ἰδίως ἐν ἐκείνοις τοῖς νόμοις, ἐν οἷς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμετέρας Πραγματείας ἐξεικονίζεται πρὸς ἀνίχνευσιν τῶν νοσηρῶν αἰτίων τῶν θοραπεκκρίσεων, ἐξ ὧν ἡ πορεία τῆς θεραπευτικῆς ἀγωγῆς ἐξαρτᾶται καὶ ἐναντίον τούτων τῶν αἰτίων διευθύνεται. — *Cessante causa cessat effectus*, — τοῦτέστι μόνον ἔνθα τὰ αἷτια αἴρονται, ἐκεῖ καὶ αἱ συνέπειαι αὐτῶν θεμελιωδῶς ἐκρίζουνται.

Οὗτός ἐστιν ὁ βαθέως θεμελιωθεὶς νόμος τῆς θεραπευτικῆς διδασκαλίας.

Παρατηρήσωμεν ἤδη, ἀριθμοῦντες τὰ αἷτια, ποῖα προκαλοῦσι τὰς παρὰ φύσιν σπερματορροίας καὶ

- 1) αἱ φλογιστικαὶ καταστάσεις τῆς οὐρήθρας συνεπείᾳ διαφόρων ἐπιρροῶν,
- 2) αἱ στενώσεις τῆς οὐρήθρας,
- 3) αἱ παθήσεις τοῦ ἀπευθυομένου ἐντέρου καὶ πρωκτοῦ καὶ ἰδίως αἱ ἐξῆς: α') ἡ ἐπισυσώρευσις κοπρανι-

δῶν ὑλῶν, β') αἱ σχισμαί, ἦτοι αἱ ἐσοχάδες ἢ ἐξοχάδες, γ') αἱ αἱμορροϊδικαὶ παθήσεις καὶ δ') τὸ ἐρπητικὸν ἐξάνθημα,

4) οἱ σκώληκες ἐν τῷ ἐντερικῷ σωλῆνι ἢ οἱ ἐν τῷ ἀπευθυομένῳ καὶ

5) οἱ λίθοι τῆς κύστεως ἢ τὰ λιθώδη συντρίμματα ἐν αὐτῇ.

Μετὰ δὲ τὴν ἀντίληψιν τῶν κυρίων τούτων αἰτίων, ἅτινα ἐν τοῖς ἐπομένοις ἐκτενέστερον περιγράψομεν, δεόν ἡμῖν καταφανὲς ἐν γένει νὰ γείνη, πῶς αἱ ἐγγύτεραι ἐπιδράσεις τούτων τῶν αἰτίων, τῶν κυρίως τὴν ἀνικανότητα προξενούντων, ἐν γένει παρίστανται.

Πάντα τὰ αἷτια ταῦτα ἐν τῇ πορείᾳ τῶν σπερματορροῶν προσβάλλουσιν ἐκ διαφόρων ὀρχικῶν σημείων τὴν γεννητικὴν σφαιρᾶν, τοὺς κυρίως θοραγωγούς, τὰ θορικά κυστίδια, ὡς καὶ τὸ ἐργοστάσιον τοῦ θοροῦ, τοῦτέστι τοὺς ὄρχεις. Διὰ συνεχοῦς ἐρεθισμοῦ ἐγείρεται συμφόρησις, ὑπεραιμία, ἐξοίδησις, ὑπερβολικὴ εὐαισθησία τῶν ὄρχεων, τῶν θορικῶν κυστιδίων, τῶν θορικῶν ἀγωγῶν καὶ τῶν ἐκτοξευτικῶν θοραγωγῶν μετ' ἐρεθισμοῦ τοῦ προστάτου καὶ τοῦ ἐπιμήκουσιν σπερματικοῦ λοφιδίου, ὧν ἡ συνέπειά ἐστίν ἡ χαλάρωσις αὐτῶν, μεταπίπτόντων εἰς ἀτροφίαν καὶ εἰς παράλυσιν τῶν συγκρατούντων τὰ ὄργανα ταῦτα νεύρων, ἐξ οὗ ἀληθεῖς θοραπεκκρίσεις ἐπιγίνονται, αἷτινες εἴτα γίνονται συνεχέστεραι, ταχυεργέστεραι καὶ ἐπὶ τέλος μεταπίπτουσιν εἰς συνεχεῖς ἀκουσίους σπερματορροίας.

Αἱ δὲ διεγέρσεις τοῦ πέους ἀεὶ σπανιότερον γίνον-

ται, καίτοι αἱ θοραπεκκρίσεις καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπέρχονται.

Ἡ δὲ σφρίγσις τοῦ πέους κατὰ μικρὸν ἀπόλλυται, τῶν θοραπεκκρίσεων ἐντελῶς ἀκουσίως ἐπισυμβαίνουσῶν ἀνευ ἡδονικοῦ γαργαλισμοῦ, καὶ ἐνίοτε ὑπὸ ἀνιαρῶν καὶ λίαν ὀχληρῶν αἰσθημάτων τῆς πρὸς οὐρην καὶ ἀφρόδευσιν ἐπειξεως. Πολλάκις αἱ ἐλάχισται διασεῖσεις τῆς κάτω κοιλίας, ἕνεκεν ἰπασίας, ὀχήσεως, ἐπαρκούσιν ἐνίοτε τὴν ὀλεθρίως ἐξασθενούσαν ἔκκρισιν τοῦ θοροῦ νὰ προκαλέσωσι. Τὸ ἀπεκκρινόμενον συνάμα τοῦτο ὑγρὸν, τὸ κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν ἐποψιν τῷ θορῷ ὅμοιον, ἀπόλλυσι, συνεπεία τῆς ὀλεθρίας ταύτης νόσου, τὸν χαρακτῆρα τοῦ ὑγιοῦς, ἰσχυροῦ, ἀνδρικοῦ θοροῦ καὶ παρίσταται ἐπὶ τέλους ὡς βλεννώδες κολλῶδες λευκωματοῦχον ὑγρὸν, ἐν ᾧ τὰ σπερματοζωῦφια σπανιώτερον ἀνευρίσκονται.

Τούναντίον δὲ ἐν τῷ ὑγιεῖ ἀνδρικῷ θορῷ, μικροσκοπικῶς ἐξεταζομένῳ, τὰ σπερματοζωῦφια ἐπὶ σπερματοζωῦφίων εἰς στενοὺς συνωστιζομένους στοίχους τῆ ζωηρᾶ κινήσει ἐπισυνάπτονται, ἐνῶ ἐν τῷ θορικῷ ὑγρῷ τῶν σπερματοόρροϊαν πασχόντων οἱ θορικοὶ στήμονες, ἥτοι τὰ σπερματοζωῦφια πόρρω δισπαρμένα σποραδικῶς καὶ ἀμυδρῶς ἀναφαίνονται κεκμηκότα καὶ τῆδε κακεῖσε μόλις κινούμενα.

Τὰ τοιαῦτα λοιπὸν σπερματοζωῦφια παριστῶσιν εἰκόνα τινὰ ὁμοίαν τοῖς ἐπὶ τοῦ καλυφθέντος πεδίου τῆς μάχης νεκροῖς, ἐνῶ τούναντίον ἐν ὑγιεῖ καταστάσει παρίστανται πρόσφατα στίφη ἐπὶ στιφῶν ζωηρῶς καὶ γεν-

ναίως παρατασσόμενα. Διὰ τοῦτο οὐδὲν θαῦμα, ἐὰν εἰς τοιοῦτους πάσχοντας, ἂν καὶ ἡ προσλαλία κατ' ἀρχὰς ἐκτελεῖται εἰσέτι, ἕνεκα τῶν προῶρων σπερματικῶν ἀπωλειῶν καὶ τῶν κατατροχυομένων ἢ πλέον διεφθαρμένων σπερματοζωῦφίων, ἄγονος ἔσεται ὁ σκοπὸς αὐτῆς, διότι τοιαῦτα σπερματοζωῦφια οὐκ εἰσὶ πλέον ἱκανὰ τὴν πρὸς τὸ ὠάριον τοῦ θήλεος πορείαν αὐτῶν διὰ τῆς μικροπύλης ἐν τῇ διαφανεῖ Ζωῆ—Zona pellucida—ν' ἀποπερατῶσιν καὶ οὕτω νὰ γονιμοποιήσωσιν αὐτό.

Ἐπὶ τέλους πάντα ἀπόλλυνται, ὡς καὶ αἱ ἐλάχισται διεγέρσεις τοῦ πέους, μόνον μικρά τις ὑγρασία ἐν τῇ οὐρήθρῳ, τῇ βλεννορροεῖα προσομοιάζουσα, διατηρεῖται καὶ χαρακτηρίζει τὴν εἰσέτι ὑπάρχουσαν νόσον καὶ τὴν διεφθαρμένην ἀφροδισιακὴν συσκευήν. Τὸ οὔρον δὲ τῶν τοιοῦτων ἀσθενῶν ἐστὶ πάντοτε σχεδὸν νεφελῶδες, θολόν, ἐμπεριέχον κροκώδη νημάτια καὶ ἀναδίδον ἑτερογενῆ ὄσμίν, ἥτις προέρχεται ἐκ τοῦ συμμεμιγμένου καὶ κατὰ τὴν ποιότητα ἡλλοιουμένου σπερματικοῦ ὑγροῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ,

ΕΝΕΚΑ ΦΛΕΓΜΟΝΩΔ. ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΟΥΡΗΘΡ.,

ΑΙΤΙΩΝ ΤΗΣ ΣΠΕΡΜΑΤΟΡΡΟΙΑΣ

Φλεγμοναί, μάλιστα χρονίου είδους καὶ ἐπὶ μακρὸν παραταθεῖσαι, συνεπεῖα ἐπανειλημμένων ἐρεθισμῶν, προξενούσι ἀκουσίους σπερματορροίας· δυνατόν, φέρ' εἶπεῖν, φλογιστικὴ τις κατάστασις ρευματικῆς ἢ ἀρθριτικῆς φύσεως, τραυματικῆς αἰτίας, ἢ ἔνεκα ἀφροδισιακῶν μολυσμῶν, ἢ προσέτι ἐξ οἰασδύποτε, διὰ κατάχρησιν οἰνοπνευματωδῶν ἢ φαρμάκων, προξενηθείσης φλεγμονῆς νὰ διατηρῆ τὴν οὐρήθραν ἐπὶ μακρὸν προσβεβλημένην καὶ νὰ προεκτείνῃ τὴν προσβολὴν αὐτῆς, λόγῳ συνεχείας καὶ ἀλληλουχίας, ἐκ τῆς οὐρήθρας εἰς τὴν κύστιν, εἰς τοὺς οὐρητήρας, εἰς τὴν νεφρικὴν πύελον καὶ εἰς τοὺς νεφρούς. Τίνι τρόπῳ ὅμως ἡ φλεγμονὴ αὕτη μεταβαίνει καὶ εἰς τὰ γεννητικὰ μέρη ἐν τῷ ἀνατομικῷ μέρει ἤδη περιεγράψαμεν τὴν συνεχῆ ἀλληλουχίαν τῶν ὀργάνων τούτων.

ὑπὸ παθολογικὴν καὶ ἀνατομικὴν ἐποψιν ἐπικρατεῖ ἐντελής ὁμοφωνία ἀμφοτέρων τῶν κλάσεων τούτων τῶν ὀργάνων καὶ ἐὰν μάλιστα οἱ νεφροὶ ἦσαν τοσοῦτον προσιτοὶ τῇ ἡμετέρῃ παρατηρήσει, ὡς οἱ ὄρχεις, τότε ὁ παραλληλισμὸς οὗτος ἦθελεν εἶσθε ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς συμπαθείας ἔτι σαφέστερος.

Κατὰ τὰς παθήσεις τῆς οὐροποιοτικῆς συσκευῆς ἐπι-συμβαίνει ἰδίως, ἐνθα ἐρεθισμὸς ἐν τῇ κύστει προσγίγνεται, τὰ οὔρα ὀλιγώτερον χρονικὸν διάστημα τοῦ φυσιολογικοῦ ἐν τῇ κύστει νὰ διαμένωσι, περίπτωσις καθ' ἣν ἡ ἀνάγκη τοῦ οὔρειν ἐνωρίτερον ἐπέιγεται· τὸ δ' οὔρον ἐκρέει ἀφθονώτερον, λεπτότερον καὶ ὑδαρέστερον κατὰ τὰ συστατικὰ αὐτοῦ· ἡ κύστις, ἔνεκα τῆς ἀνατομικῆς ιδιότητος αὐτῆς, φλογιζομένη συστέλλεται ταχέως καὶ σπασμωδικῶς, ὅτε ὁ πάσχων οὐχ εὐρίσκει τὸν καιρὸν πρὸς ἐκκένωσιν τῶν οὔρων, ὁπότε μάλιστα ἀνεπαισθῆτως πολλάκις καὶ ἀκουσίως ταῦτα διαρρέουσι.

Παραπλησίως καὶ ὁμοίως συμβαίνει καὶ ἐν τῇ Σπερματορροίᾳ· ἐπακριβῶς αἱ αὐταὶ καταστάσεις ἐπιδρῶσι καὶ εἰς τοὺς ὄρχεις καὶ εἰς τοὺς θοραγωγούς ὡς καὶ εἰς τὰ θορικὰ κυστιδία. Ἐκ τῆς ἀντανακλαστικῆς ἐπιδράσεως, τῷ ἐρεθισμῷ τῆς οὐρήθρας, συμπαθητικῶς οἱ ὄρχεις συνελκόμενοι ἀπεκκρίνουσι μᾶλλον ἢ τὸ σύνηθες, πλὴν οὐχὶ ἀρκετά, ἐπεξεργασμένον θορικὸν ὑγρὸν, ἐπειδὴ ἡ ἔκκρισις καὶ ἡ ἀποχώρησις αὐτοῦ ταχέως γίγνεται. Τὸ λεπτὸν λοιπὸν θορικὸν ὑγρὸν ἐξωθεῖται ταχύτερον ἐκ τῶν κυστιδίων, λίαν εὐαισθίτων καθισταμένων ὑπὸ τῆς ἀλλοίας ταύτης τοῦ θοροῦ καταστάσεως, τῆς ἐπιδρώσεως ἐπ' αὐτῶν μᾶλλον ἐρεθιστικῶς, ἐξ ἧς αἱ συστολαὶ τῶν θορικῶν κυστιδίων, ἐν εἴδει σπασμοῦ, προξενούσι τὴν ταχεῖαν ἐξοδὸν τοῦ θοροῦ, ὡς καὶ κατὰ τὴν προσλαλίαν καὶ κατὰ τὰ διεγερτικὰ ὄνειρα.

Πρὸς τοιαύτας ἐκ τῆς οὐρήθρας ὀπισθοδρομικῶς καὶ κατ' ἀντανάκλασιν ἐπὶ τῶν σπερματικῶν ὀργάνων μετα-

φερομένας νοσηρὰς καταστάσεις ἐπαρκεῖ συχνάκις ἡδονικός τις συλλογισμὸς ἢ προσέγγισις γυναικός, ἵνα θεωρηπείκρυσιν προκαλέσῃ. Αἱ τοιαῦται δὲ θεωρηπείκρυσεις εἰσὶ χαλαραὶ καὶ ἄνευ δυνάμεως, ἄτονοι.

Αἱ ἡμεριναὶ ἐκσπερματώσεις—Pollutions diurnae—ἐπιπλέκονται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μετὰ φλογιστικοῦ ἐρεθισμοῦ ἢ κατάρρου τῆς οὐροδόχου κύστεως.

Τὸ ἀπόφθεγμα τῶν ἀρχαίων «Raro mingitur castus», ἥτοι σπανίως κατουρεῖ ὁ ἐγκρατής, ἀξιοπαρατήρητόν ἐστι καὶ τὰ μάλα σπουδαῖον ὑπὸ τὴν εἰδικὴν αὐτοῦ ἐποψίν· διότι ἐστὶν ἐναργής ἀπόδειξις, ὅτι οἱ εἰς τὰς ἀκολασίας τοῦ ἔρωτος ἢ τοῦ ἀννανισμοῦ ἐπιδοθέντες μετέχουσι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συχνότερον τῆς χρείας τοῦ οὔρειν ἢ οἱ τούναντίον. Πόσον δ' εὐκόλως τὰ οὔροποιητικὰ ὄργανα συμπάσχουσι κατὰ τοὺς ἐρεθισμοὺς τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τοῦτο πολλάκις ἀνεπτύξαμεν.

Τὰ μάλα συμβάλλει διὰ τὴν σπερματόρροϊαν ἢ πρὸς ἐξώθησιν τῶν τελευταίων σταγόνων τοῦ οὔρου συστολὴ τῆς κύστεως καὶ ἢ ἐπὶ τούτῳ ταύτοχρόνως συνεργασία τῶν παρακειμένων μερῶν καὶ ἰδίως τῶν ἐξοσθενημένων θορικῶν κυστιδίων, κατὰ τὰς τελευταίας σταγόννας τῶν οὔρων, ὅτε καὶ θορὸς στάγδην συναπεκκρίνεται. Τοιούτῳτρόπως ἐπενεργοῦσι καὶ τὰ ἰδίως καλούμενα διουρητικά, τοῦτέστιν ἢ πολυποσία, τὰ ὀξεία ἐρεθιστικά οἶνοπνευματώδη ποτά, ὁ κακῶς τῇ ζυμώσει ζῦθος κλπ., ἰδίως τὰ ποτά, ἅτινα κοιλιακὰς ἐμπνευματώσεις προκαλοῦσι καὶ ταύτοχρόνως ἀέρια ἐν τοῖς οὔροις, ἅπερ συμπαθητικῶς ἐπὶ τῶν σπερματικῶν κυστιδίων ἐπιδρῶσι.

Τίς δ' ἀγνοεῖ, ὅτι ἐκάστη Γονόρροια, ἥτις μόνον ἔνεκα φλογιστικῆς καταστάσεως τῆς οὐρήθρας ἡπίως ἐμμένει, μετὰ τινα πόσιν ζύθου ἢ ἄλλων πνευματωδῶν ποτῶν πόσον δυσκόλως θεραπεύεται ἢ ὁπόσον ὡσαύτως εὐκόλως ἐπανερχεται, ἔνεκα καταχρήσεως ἐκτάκτου ποσότητος οἰνοπνευματωδῶν ἢ κακῆς ποιότητος ζύθου ἢ ἄλλων ποτῶν;

Ἔστιν ὡσαύτως ἀξιοσημείωτον, ὅτι παῖδες, οἵτινες πρότερον ἐν τῇ παιδικῇ αὐτῶν ἡλικίᾳ οὐκ ἠδύναντο τὰ οὔρα συγκρατῆσαι, ἐν τῇ ἐφηβικῇ ἡλικίᾳ σπερματορροίας ἔπαθον.

Ἔνεκα τούτου λοιπὸν τοῦ στενοῦ ἐμφύτου συνδέσμου, τοῦ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς βλεννομεμβράνης τῶν οὔροποιητικῶν ὀργάνων μετ' ἐκείνης τῶν θορικῶν συνάπτοντος, ἀμφοτέρων αἱ λειτουργίαι ἔχουσι μεγάλην ἀναλογίαν, ἀναφορικῶς μάλιστα τῆς ἀμοιβαίας αὐτῶν παθήσεως. Φλεγμονὴ τῆς οὐρήθρας, φέρ' εἰπεῖν, ἐκτείνεται ἔνεκα τούτου μᾶλλον καὶ μᾶλλον μέχρι τῶν τελευταίων ἐκκριτικῶν ὀργάνων, τοῦτέστι τῶν τελευταίων πηγῶν τοῦ θοροῦ καὶ τῶν οὔρων· οὕτω τὰ τελευταῖα ὄργανα, ὄρχεις καὶ Νεφροί, ἐν ταύτοχρόνῳ συμπαθεῖα νοσοῦσι.

Τοιαῦται δὲ περιπτώσεις, αἵτινες ἐρεθιστὸν ἢ φλεγμονὴν τῆς οὐρήθρας προκαλοῦσιν, εἰσὶν

α.) τραύματα ἢ δι' ἰσχυρᾶς βίας ἐπιδρῶντα αἰτία ἐπὶ τῆς οὐρήθρας· οὐ σπανίως συμβαίνει τοῖς ἀννανισταῖς εἰς ἀλλοκότους ἰδέας ἐξικνεῖσθαι, ἵνα τὴν ἥδη ἀναίσθητον, ἔνεκα παρατεταμένων καὶ συχνῶν ἀννανισμῶν, γενομένην οὐρήθραν διὰ μηχανικῶν μέσων, ὡς περόνης, γραφικοῦ καλάμου, πτίλου καὶ τῶν ὁμοίων, πρὸς ἀκολα-

σίαν διεγείρωσιν, ἐξ ὧν ὑπόλοιπόν τι τοιούτου ἐργαλείου ἐν αὐτῇ ἐνίοτε ἐμπεπηγμένον ἐμμένει καὶ διὰ τῆς ἐπιβλαβοῦς αὐτοῦ δράσεως, ὡς ἀλλότριον σῶμα, φλεγμονὰς προκαλεῖ, ὡς—Deslandes—καὶ ἄλλοι τοιαῦτα ἡμῖν παραδείγματα διηγούνται.

Ὡσαύτως καὶ τυχαῖαι βλάβαι, ὧσεις, τρώσεις, θλάσεις καὶ πλήξεις δύνανται διὰ τῆς φλεγμονῆς τῆς οὐρήθρας σπερματορροίας νὰ προκαλέσωσι.

Ἡ μεγίστη εὐαισθησία τῆς οὐρήθρας καὶ ἡ μετὰ τῶν τρωθέντων ἀνέκφευκτος ἀνάμιξις καὶ διήθησις τῶν οὔρων ἐστὶν ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν διὰ τὰ τραυματισθέντα μέρη σπουδαία σημαντικότης,

β'.) Τροφαί, ποτὰ καὶ φάρμακα, ἅτινα ἐπὶ τῆς οὐρήθρας ἐπιδρῶσιν, ἄωρος καὶ ἀπερισκέπτως διδόμενα, πρὸ πάντων μάλιστα ἡ ἀξιόμειπτος χρῆσις τῶν ἀφροδισιακῶν, ὡς καὶ ἡ τῶν διουρητικῶν, μάλιστα ἡ τῶν τελευταίων, ἐν ἀμέτρῳ χορηγουμένη, δυνατὸν φλεγμονὰς τῆς οὐρήθρας νὰ προκαλέσωσι καὶ ὡς συνέπειαν αὐτῶν τὴν Σπερματορροίαν,

γ'.) Οὕτως ἔχει καὶ ἡ περίπτωσις καθ' ἣν, συνεπεῖα μόλυσμοῦ ἐξ ἀκαθάρτου προσλαλαῖας, συνεπεῖα χρονίας γενομένης γονορροίας, συνεπεῖα τῆς, ἔνεκα παροραθέντος ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ἔλκουσ, ἐπιγενομένης στενώσεως αὐτῆς, Σπερματορροία ἐπιγίγνεται καὶ

δ'.) Ὁ ἀννανισμός. Εἰς ἐκ τῶν κυρίως ἐρεθιστικῶν μέσων διὰ τὴν οὐρήθραν, ὁ ἀτονίζων συνάμα τὰ γεννητικὰ ὄργανα καὶ ὁ ὁποῖος προκαλεῖ πραγματικῶς φλεγμονὴν τῆς οὐρήθρας μετ' ἐκκρίσεων καὶ ὅστις λίαν σπουδαίως

συντελεῖ πρὸς παραγωγὴν ἢ ἀνάπτυξιν τῶν ὄνειρώξεων—Pollutions—καὶ τῆς γονορροίας, εἶναι καὶ ὁ ἀννανισμός· ὁ ἐρεθισμὸς λοιπὸν οὗτός ἐστι τὸ μοχθηρὸν ἀμάρτημα, ἢ ἐν τῷ βόθρῳ τοῦ ἀννανισμοῦ ἐμβάλλουσα νόσος.

Περὶ τοῦτου δ' ἐν ἐκτάσει θέλομεν πραγματευθῆ ὡς μὴ δυνάμενοι ν' ἀποσιωπήσωμεν τὰ ἐκ τούτου συχνότατα καὶ μᾶλλον ἐπιβλαβῆ αἷτια, τὰ ἐπιδρῶντα νοσηρῶς ἐπὶ τῆς οὐρήθρας καὶ συνεπῶς τὴν σπερματορροίαν προκαλοῦντα.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Γ'.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ,
ΕΝΕΚΕΝ ΑΥΝΑΝΙΣΜΟΥ, ΤΩΝ ΓΕΝΝΗΤΙΚΩΝ ΜΟΡΙΩΝ
ΕΡΕΘΙΣΜΟΥ

Ἄλθως ἐστὶ λίαν δυσχερὲς διὰ κοινῶν συγγραμμάτων νὰ πραγματευθῶμεν περὶ τοιούτου θέματος καὶ μάλιστα ἐν τῇ ἐξεικονίσει αὐτοῦ· νὰ ἐμμένωμεν μόνον ἐν ἐκείνῃ τῇ χρυσῇ μεσότητι, ἥτοι ἐν τῷ «πᾶν μέτρον ἄριστον», ἐν ἧ, ἀναφορικῶς τῶν κακῶν συνεπειῶν τοῦ ἀννανισμοῦ, μῆτε τρόμος καὶ φόβος νὰ προκαλῆται, μῆτε εὐκολον ἢ ἀκίνδυνον τὸ ζήτημα νὰ θεωρῆται καὶ οἱ ἐκ τούτου ἀποπλανηθέντες ἀμέριμνοι νὰ διατηρῶνται. Ὁ Tissot ἐκτὸς τοῦ λαμπροῦ τῆ δεινότητι συγγράμματός του «περὶ ἀκολασίας τῶν ἀννανιστῶν», ὕπερ βεβαίως ἐβλάψε μὲν, ἀπέχρη δ' ἐν τῇ ἐποχῇ του, προσεπάθησε νὰ παραστήσῃ τῇ

ἀνθρωπότητι τρομερὰ παραδείγματα τῶν ἐν τοιαύταις ἀκολασίαις ὑπερέτως ἐμπεσόντων. Συνεπεία μάλιστα τῶν τρομερῶν ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ εἰκόνων λίαν συχνὰ συνέβαινον μελαγχολίαι, αὐτοχειρίαι τῶν ἰσχυρῶς ἐν τῇ ἀκολασίᾳ ἐμπεσόντων τοιούτων ἀτόμων, ὡς αὐτὸς ὁ Tissot περιγράφει.

Ὁμοίως περὶ τοῦ θέματος τούτου ἀποφαίνεται καὶ ὁ μέγας ἰατρός καὶ κριτικὸς Carl Vogt εἰς πλείστα συγγράμματα αὐτοῦ, ἔχοντα δωδέκατον σχῆμα καὶ ἐπιγραφόμενα διὰ τοῦ τίτλου «σπουδαία συμβουλή τοῖς νεονύμφοις» καὶ εἰς ἕτερα φέροντα τὸν τίτλον «περὶ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων» καὶ εἰς ἄλλα «περὶ ἀτομικῆς προφυλάξεως» καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Πάντα ταῦτα ὅμως, ἀποκνήματα ἀναιδοῦς σαρλατανισμοῦ καὶ ἀπάτης, ἐφέροντο ἀπὸ χεῖρα εἰς χεῖρα καὶ οὕτω βραίνοντα εὔρισκον σπουδαίαν ὑποδοχὴν ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ πάντοτε προθύμους καὶ ἀκουσίους ἀγοραστάς. Ἐξηπλοῦτο δ' οὕτως ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἀλλόκοτος παράνοια καὶ ἐνεσπεύροντο πλείστοι προλήψεις, ὧν ἡ ἐκρίζωσις πολλὰς δυσκολίας παρεῖχεν.

Δι' ὃ μόνον διὰ τῆς πειραματικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς χειρὸς ὀφείλει τις καὶ πρέπει τὰ τοιαῦτα θέματα νὰ πραγματεύεται καὶ τὰ ὅποια, εἰ μὲν ὡς συντεταγμένα ἀνεὺς ἐπιστημονικῆς πείρας καὶ ἀβεβαιότητος, μᾶλλον βλάπτουσιν ἢ ὠφελοῦσι καὶ πολλάκις μάλιστα πρὸς μεγίστην δυστυχίαν τὸν ὀλεθριώτατον βλαστὸν ἐνσπείρουσι.

Οἱ ἀρχαῖοι φιλόσοφοι καὶ ἰατροὶ περιέγραφον διὰ τοῦ

βδελυροῦ τρόπου τὰς συνεπειὰς τῶν τοιούτων κατὰ χρήσεων.

Ἐν καιρῷ λοιπὸν τῆς μεταβολῆς δι' ὀριμότητα τῶν γεννητικῶν ὀργάνων καὶ ἐτι μᾶλλον ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῶν προέρχονται ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ νεανίου αἱ εἰσέτι ἄγνωστοι αὐτῷ ἐπιθυμίαι καὶ ὄρμαί· εἰσὶ δ' αὐταὶ ἀμυδραὶ καὶ ἀνιγματώδεις ἐρωτικαὶ ἐφέσεις γονίμου ὄρμης μὴ εἰσέτι, ὡς τοιαῦται, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἀναγνωρισθεῖσαι.

Πειραματικῶς ἐστὶ γνωστὸν, ὅτι παρὰ τοῖς πλείστοις ἢ τοιαύτη ἐπιθυμία, ἢ πρότερον ἐντελῶς ἀσυνήθης καὶ ἢ μετὰ τῆς ἥθης παραυτίκα ἀναπτυχθεῖσα μεθ' ὑπερφυοῦς ἰσχύος, ἐν ὅλῳς ἀλλοκότῳ τρόπῳ καὶ διευθύνσει, αἰτιᾶται τὴν προδιάθεσιν γενικῆς εὐερεθίστου φύσεως, σωματικόν τι πάθος ἢ βδελυρὰν αἰσχύτητα.

Λίαν συχνὰ συμβάλλουσι πρὸς τοῦτο αἱ ἀπ' εὐθείας διεγέρσεις, οἱ ἐρεθισμοί, ὡς καὶ αἱ διαφθοραὶ δι' ἄλλων πλαγίων πειρασμῶν, αἵτινες τὴν θεμελιώδη αὐτῶν ἀρχὴν ἐν ἀπρεπέσιν ἀναγνώσμασιν, ἐν διεστραμμένῃ ἀνατροφῇ καὶ ἐν ἐκθηλύσει ἔχουσιν.

Ἐλλειψις σωφροσύνης καὶ ἐγκρατείας τοῦ νεανίου, διεγερσις τῆς φαντασίας αὐτοῦ διὰ διαφόρων ψυχικῶν ἐρεθισμῶν ἄγουσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διὰ ταύτης τῆς ἐνστίκτου ὄρμης, εἰς καταχρήσεις τῆς γεννητικῆς σφαίρας.

Κατὰ τῶν ψυχαγωγικῶν ἐπικινδύνων δελεασμάτων μόνον ἢ αὐστηροτάτη γονέων τε καὶ παιδαγωγῶν ἐπιβλεψις, μάλιστα ἢ οὐχ ἅπαξ, ὡς καὶ ἡ καλὴ καὶ ἀγνή θέλησις δύνανται νὰ προασπίσωσι τὴν ἄλλῳς εὐερεθί-

στον νεανικὴν ψυχικὴν ὀρμίν, τὴν ὁποῖαν ταῦτα, τὰ ψυχαγωγικὰ ἐπικίνδυνα δελεάσματα, πολυτρόπως καὶ κατὰ διαφόρους μορφὰς συνταράσσουσιν.

Καὶ ὅμως τῇ ἐγκρατεῖα καὶ τῇ μετὰ περιβλέψεως χρήσει ταύτης τῆς ὑπὸ τῆς Φύσεως ἐν ἡμῖν ἐναποταμιευθείσης ἐρωτικῆς ἐφέσεως συνδέεται ὁ ὄλβος καὶ ἡ ὁδύνη τοῦ νεανίου καὶ τῆς παρθένου καθ' ἅπασαν τὴν μέλλουσαν αὐτῶν ζωὴν!

Ἔστιν ὡσαύτως τόσον ἀνιάρων, ὅσον καὶ ἀληθῆς, ὅτι πλείστοι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἡθῆς, οὐ σπανίως καὶ κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, συνελεῖται ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς αἰτίας, φέρονται εἰς βεβαίαν τινα διανοητικὴν διεγερσιν ἢ ἀληθῆ τινα κατάχρησιν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων (ἀνιανισμόν), ὅτε μὲν ἐν τούτῳ ὅτε δὲ ἐν ἐκείνῳ τῷ νύξημένῳ σημείῳ καὶ μορφῇ τῆς ἀνίας κατατρυχώμενοι.

Διὰ τῶν τοιούτων ἀπορρήτων ἀθεμιστιῶν δὲν προσβάλλονται μόνον καὶ νοσοῦσιν αὐτὰ τὰ γεννητικὰ μόρια ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἀλλ' ὑπονομεύεται ἐκ τούτων ἡ τε δύναμις καὶ ἡ εὐρωστία τῆς ζωῆς, τὸ κάλλιστον μέρος τῆς φύσεως ἡμῶν κατὰ τὰ διάφορα μέρη αὐτῆς.

Οἱ κίνδυνοὶ τῶν τοιούτων ἀθεμιστιῶν εἰσὶν ἑσσεὶ ἄμετροι, δυνάμενοι μάλιστα κατὰ μικρὸν νὰ φέρωσι τὸ τε σῶμα καὶ πνεῦμα εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ταραχῆς, ἐξ ἧς λίαν δύσκολον καθίσταται τὸ ἔργον τῆς λογικῆς διαγωγῆς, δι' ἧς ἢ ἔδρα τῆς νόσου δυνατὸν ἐγκαίρως ν' ἀνακαλυφθῆ, πρὶν ἔτι αἱ κακαὶ συνέπειαι αὐτῆς ῥιζοῦναι χρόνιαι καταστῶσι.

Τὸ θέμα τοῦτο ἐν τοῖς ἀποχρώσεσιν αὐτοῦ ἔστιν, ὡς

ἐπὶ τὸ πλεῖστον, δύσκολον, αἶρεται ὅμως τῇ ἀγαθῇ βουλήσει μεθ' ὑπομονῆς καὶ ἐπιμονῆς καὶ ἰδίως διὰ τῶν φυσικοθεραπευτικῶν Μεθόδων.

Ὡς μέγιστον πάντων πρὸς ἀποτροπὴν ταύτης τῆς τοσοῦτον βαθέως εἰσφρουσάσης φθορᾶς δεόν ἢ ἰσχυροποιήσεις, ὑπὸ πνευματικὴν ἐποψιν, τοῦ νεανίου νὰ ἐπιτευχθῆ, ὡς καὶ ἡ προσήκουσα ἐπαγρύπνησις τοῦ τρόπου τῆς ζωῆς ὑπὸ φιλανθρώπου καὶ φιλοστόργου ἐπιστασίας ἔστω αὐτῇ: μῆτε ἄμετρος σκληρότης, μῆτε σκιαγραφία, ἀλλὰ πλαγία τις ἀποτροπὴ τῶν τὴν γεννητικὴν φαντασίαν διεγειρόντων ἀντικειμένων, χωρὶς ὅμως νὰ ὑποδεικνύται ἐν τοῖς παιδαγωγικοῖς διαγράμμασι τοῦ παιδὸς καὶ θυγατρὸς ὁ σκοπὸς ταύτης τῆς ἀποτροπῆς.

Ἡ ὀδηγοῦσα λοιπὸν θεμελιώδης ἀρχὴ πρὸς ἀποτροπὴν πάντων τῶν ἀπατηλῶν καὶ διαφθειρουσῶν σκέψεων καὶ ἐπιθυμιῶν, πρὶν ἔτι βαθύτερον αἱ ῥίζαι αὐτῶν εἰσδύσωσιν, ἔστιν ἡ ἐνασχόλησις σώματος καὶ πνεύματος διὰ τῆς σκοπίμου ἀνατροφῆς.

Δι' ὃ ὁ τρόπος τῆς ζωῆς τῶν παίδων καὶ αἱ ἐνασχολήσεις αὐτῶν δεόν ἀκριβέστατα νὰ ἐποπτεύωνται, ὡς καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ αἱ συναναστροφῆαι μετ' ἄλλων παίδων ἀσθηρῶς νὰ ἐπαγρυπνῶνται.

Ἐάν τις παρουσιάζῃ νευρικὴν τινα μαλθακότητα, εὐαίσθητον τεθρυμμένην Φύσιν, ἐξάψεις, ἀνατρεπόμενον ὀπισθοχωροῦν βλέμμα, δυσθυμίαν μεμονωμένην, σύνουγκιαν, ὁ τοιοῦτος ῥεπεί εἰς τὸ πονηρὸν καὶ δυστυχῶς λίαν συχνὰ εἰς τὸ πάθος τοῦ ἀνιανισμοῦ ἐμυθίζεσθαι.

Τούτου ἔνεκα ἐκ τῆς πρώτης ἡθικῆς ἡλικίας δεόν πᾶς

καθεστῆκώς βίος, ἀναπαυτικός, διεγείρων τὸ πνεῦμα εἰς πονηρὰς σκέψεις, ὡς καὶ πᾶν εἶδος ζωῆς ἀποθρῦπτον ἢ διαφθειρον καὶ ἐκλῦον τοὺς παῖδας, ν' ἀπειργηται, ὑποπτα ἀναγνώσματα, ἐρωτικά μυθιστορήματα αὐστηρῶς νὰ ἐξοστρακίζονται, διαφθείρουσαι θεατρικαὶ παραστάσεις, χορὸς καὶ παρόμοιαι διασκεδάσεις ἢ τέρψεις, προξενούσαι τὴν ἐλαχίστην τῆς φαντασίας διέγερσιν, ἐκ τῆς ἠθικῆς ταύτης ἡλικίας ν' ἀπομακρύνονται. Ἀποφευκτέα ὡσαύτως καὶ ἡ συναναστροφὴ μετὰ τῶν ἡμιυπόπτων ἀτόμων καὶ μετὰ τῶν μᾶλλον ἠκμασμένων φίλων ἐξ ἑκατέρου τοῦ φύλου. Παιδιαὶ μετ' ἀρρένων καὶ θηλέων, ἰδίως ἐκεῖναι, δι' ἃς συνέρχονται ἐν μεμονωμένῃ γωνίᾳ καὶ κρύβδῳ, ἢ συγκοίμησις τῶν παίδων ἐν ἡλικίᾳ ἐξ ἑτῶν καὶ πλέον, εἴτε ἄρρενα εἴτε θήλεα ὧσιν, ἐν ἐνὶ λόγῳ πάντα ταῦτα δέον ἀκριβέστατα νὰ ἐπαγρυπνῶνται, ἢ ἔτι κάλλιον ν' ἀπαγορεύονται.

Τοῖς μετὰξὺ διαφόρου φύλου παιδίοις ἔξεστι δημόσια κοινὰ μόνον παιγνίδια ἐν ὑπαίθρῳ ἐπιτελεῖσθαι, ἀλλὰ πώποτε καὶ ταῦτα κρύβδῳ.

Ἐντὶ δὲ τοῦ ταλαιπωρεῖν μονομερῶς καὶ ἡμιτελῶς τὸ πνεῦμα τῶν παίδων δι' ἐπισωρεύσεως ἐκ τῆς νεαρᾶς αὐτοῦ ἡλικίας δυσλῆπτων ἀντικειμένων, ἔστι μᾶλλον σκόπιμον καὶ σωτήριο, ὡς καὶ ἀπολύτως ἐπάναγκες, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ῥώμην τοῦ σώματος αὐτῶν μεθοδικῶς τό τε σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐνασχολεῖν καὶ διὰ τῶν γυμναστικῶν κινήσεων καὶ ἀσκήσεων ἐπιρρῶνῆναι καὶ σκληραγωγεῖν. Δι' ὃ ἀσκήσεις καὶ λοιπὰ παιγνιώδη γυμνάσματα, ὡς τὸ λούεσθαι καὶ νήχεσθαι, εἰσὶν ὄδε

λίαν ἐνδεδειγμένα. Οὕτω δέον τὸ νεανικὸν πνεῦμα δι' ἐμφρόνων τῶ σώματι ἀναλόγων παιγνιδίων, οἷον περιπάτου, συνδιαλέξεως κλπ. ἀναζωπυροῦσθαι.

Τὸ ἀσφαλέστερον λοιπὸν μέσον πρὸς ἀποτροπὴν ἐκείνης τῆς ἀρᾶς, τῆς τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν κατατροχούσης, συνίσταται ἐν τῇ, ὅσον οἷόν τε, εὐρεία ἐπιδράσει τῆς ὑγιοῦς φυσικῆς ἰσορροπίας μετὰξὺ σώματος καὶ πνεύματος, ὡς καὶ ἐν τῇ συμπράξει καθαρῶ τινος ἠθικοῦ αἰσθήματος καὶ νεανικῆς αὐτεγκρατείας.

Ἄρα μόνον διὰ τῆς τοιαύτης πορείας, τῆς καθ' ἕξιν ἠθικῆς ἀνατροφῆς, δέον νὰ ἐπιδρῶμεν ἐπὶ τῶν παίδων, ἀφοῦ διὰ πρίων παραιρέσεων, διὰ δικαίως ἐπιδεικνυμένων λόγων, διὰ λεπτῆς ἐξελέγξεως καὶ δι' εὐνοικῆς πνευματώδους καὶ ἠθικῆς ἐπιρροῆς, ἰδίως παρὰ τρυφερᾶς Μητρὸς καὶ Πατρὸς, δὲν ἐπετεύχθη ἡ πρὸς σωτηρίαν αὐτῶν προφύλαξις ἐκ ταύτης τῆς αἰσχροῦς ἀνίας.

Ἐχὼν τις, φέρ' εἰπεῖν, πραγματικὴν τινα ὑπόνοιαν περὶ τινος, ὡς εἶδους ἀκολασίας, δέον ἄνευ θορύβου νὰ ἐρευνᾷ καὶ οὐχὶ ἀπ' εὐθείας νὰ ἐρωτᾷ περὶ πάντων τῶν ἔργων καὶ πράξεων τοῦ ὑπόπτου· π. χ. ἐὰν ὁ ὑπόπτος παρὰ τὸ σύνθηρες εὐχαρίστως ἐν μονήρῃ μέρει ἢ ἀφόδῳ ἐνδιατρίβῃ, ἐὰν εἴτα ἀσυνήθην ταραχὴν δεικνύῃ, ἐὰν ὠχρὸν καὶ καταπεπτωκὸς τὸ πρόσωπον ἔχῃ, ἐὰν ἐν τοῖς παιγνιδίοις καὶ ἐρωτήσεσιν ἀμήχανος γίνηται κλπ., τὰ τοιαῦτα τότε εἰσὶν ἀρετὰ τεκμήρια τῆς κυριευσάσης αὐτὸν ἀνίας. Ὁσαύτως κρυψίνους τις αἰδημοσύνη τῶν παίδων καὶ τῶν ἐφήβων, ἀμβλύτης τῶν πνευματικῶν δυνάμεων, δηλουμένη συχνάκις ἐν ἀπερισκεψίᾳ καὶ ἀπα-

θεῖ νοθεΐα, εἰσὶ συμπτώματα, ἢ ὠρισμένως δεικνύουσι τὰς τοιαύτας ἀποπλανήσεις, ὅτε δεόν νὰ ἐρευνᾶ τις πρὸς πλείω βεβαιότητα τὰ ἱμάτια, τοὺς χιτῶνας καὶ τὰς κλίνας αὐτῶν καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ καταλάβῃ τὸν παρανομοῦντα ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ νὰ συμβουλευσῇ αὐτὸν εἴτα φιλανθρωπικῶς καὶ πατρικῶς καὶ οὐχὶ δι' ἐξαγορευτικῶν ὑπερβολῶν, αἰτίνες δύνανται πολλάκις τὴν νεανικὴν ψυχὴν εἰς μελαγχολίαν καὶ ἀπόγνωσιν νὰ φέρωσιν· οὐχὶ δέ, ὡς εἶπειν, μετὰ σκληρίας καὶ βαρβαρότητας, ἀλλὰ δι' ἀρμοδίου συμβουλῆς καὶ παραινέσεως, διὰ διδασκαλίας περὶ τῶν ὀλεθρίων συνεπειῶν, διὰ τῆς καταδείξεως τῆς ἐκλύσεως τῆς ὑγείας καὶ καταστροφῆς τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Οὕτω διὰ τῆς μετριοφροσύνης καὶ χρηστότητος δύνανται τις τὸν νέον δράστην καὶ τὴν νεανικὴν αὐτοῦ ψυχὴν, τὴν μὴ εἰσέτι ἐν τῇ ἰσχυρογνωμοσύνῃ διεφθαρμένην, τὴν εὐάγωγον καὶ ὑπεκτικὴν, προσεκτικὴν νὰ καταστήσῃ εἰς τὰς κακίστας συνεπείας τοῦ ἀνομήματος τούτου, —**τοῦ ἀνυανισμοῦ**—. Καὶ ἐπειδὴ ὁ παρανομῶν, ἦτοι ὁ πάσχων ἐστὶν ἀνεπιτήδειος πρὸς πᾶσαν προσπάθειαν καὶ κόπον νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν παρανομίαν του καὶ στερεῖται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἰσχύος καὶ βουλήσεως, ἵνα συγκρατήσῃ ἑαυτὸν καὶ ἐμπιστευθῇ, τῇ συμπτῶσει τῶν ἰδίων αὐτοῦ δυνάμεων, τὴν ἐκ τοῦ ἀνομήματος ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται συχνάκις μηχανικὰ ἢ φυσικὰ μέσα, ὅπως ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ αὐτοφαγίας ἀπαλλαγῆ, ὅπως π. χ. παρὰ Ῥωμαίοις πλεῖστα τοιαῦτα μηχανήματα πρὸς παρακώλυσιν τοῦ ἀνομήματος εἶχον ἐπινοηθῆ (δρα μηχανήμα εἰκ. 6).

Δι' ὃ πρόποτε μὴ ὀκνεῖτω τις ἰατρῷ συμβουλευέσθαι αὐτῷ γὰρ καὶ μόνῳ ἐπιβάλλεται ἡ ἐντολὴ αὕτη, ὅπως ἐπαρκῶς διὰ ψυχικῶν καὶ φυσικῶν μέσων καὶ διὰ τῆς βοηθείας τῆς πλήρους ἠθικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς, δυνθῆ ν' ἀποτρέψῃ τοὺς ἀποπλανηθέντας εἰς τὴν παρανομίαν ταύτην.

Πολλάκις μάλιστα ὁ νεανίας οὐκ ἔστι πρωταίτιος τοῦ ἀνομήματος αὐτοῦ· οὐδόλως ἐστὶν οὗτος ὁ διαμαρτάνων, ἀλλὰ μόνον ὁ πάσχων. Σκώλικες, φέρ' εἶπειν, ἐν τῷ ἀπευθυμένῳ ἐντέρω, κνησιμῶδη δερματικά νοσήματα παρὰ τὰ γεννητικὰ μόρια δύνανται εὐκόλως τὸν παῖδα ν' ἀναγκάσωσιν εἰς τοῦτο ἀκουσίως καὶ ἐν ταύτῳ ἄνευ ἀντιστάσεως νὰ ὀδηγήσωσιν αὐτόν, κνήθοντα τὰ γεννητικὰ ὄργανα αὐτοῦ, εἰς τὸν ἀνυανισμόν καὶ οὕτως ἄνευ πονηρᾶς βουλήσεως, ἄνευ αἰσχροῦς φαντασίας ἀνυανιστικῆς μὲν νὰ καταστῆ, ἄνευ ἐρεθισμοῦ τῆς περισεΐας τοῦ θοροῦ, ἔκλυτος δὲ καὶ ἀδύνατος νὰ καταστῆ, συνεπεία τῆς σωματικῆς αὐτοῦ παθήσεως, ὅτε τότε μόνον τῷ ἰατρῷ, καὶ αὐτῷ καὶ μόνῳ, προσήκει νὰ συντελέσῃ πρὸς θεραπείαν τοῦ πάσχοντος, ἐπειδὴ μῖτε ὁ ὄνειδισμός, μῖτε ἡ ἠθικὴ, μῖτε ὁ ἐξαγορευτικὸς, μῖτε ἐπὶ τέλους ἡ ῥάβδος τοῦ διδασκάλου καὶ πατρὸς εἰς τοιαύτας περιπτώσεις δύνανται πρὸς θεραπείαν νὰ συντελέσωσι.

Διατὶ δὲ καὶ τίνι τρόπῳ ὁ ἀνυανισμὸς παρὰ τοῖς νέοις τοιαύτας ἐπιβλαβεῖς ἐπιδράσεις πολυειδῶς προξενεῖ, ἂν καὶ τισι τούτων μάλιστα εἰς ὑπέρτατον βαθμὸν ἀναφαίνεται, διηυκρινίσθη κάλλιστα ἐν τῇ λίαν στενῇ ἀλληλουχίᾳ τῆς γεννητικῆς σφαιράς μεθ' ὅλου τοῦ ὁργανισμοῦ,

ἐν ἣ κυρίως ἡ αἰτία κεῖται, τοῦτέστι ἐν τῇ συμπαθήσει τῶν νωτιαίων νεύρων καὶ ἰδίως τοῦ ἐγκεφάλου.

Ἐκ ταύτης λοιπὸν τῆς αἰτίας προέρχονται πᾶσαι ἐν γένει αἱ ἀλλοιώσεις τοῦ ἀνυανισμοῦ ἐπὶ τῆς πρὸς ἀλλαγὴν τῆς ὕλης συμπρατούσης συσκευῆς καὶ ἐπὶ τῶν οὖρο-ποιητικῶν καὶ πεπτικῶν ὀργάνων· ἐν δὲ τῇ συσκευῇ, ἐν ἣ κεῖται ἡ κύστις, τὸ ἀπευθυσμένον, τὰ σπερματικά κυστίδια, ἡ οὐρήθρα, ἀναπτύσσεται ἰσχυρότατος ἐρεθισμός, οὐχὶ διότι τὰ μέρη ταῦτα κεῖνται πλησίον ἢ λόγῳ συνεχείας μετέχουσι τούτου, ἀλλὰ διὰ τοῦ κατ' ἀντανάκλασιν τοῖς νωτιαίοις νεύροις διεγειρομένου ἐρεθισμοῦ.

Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ οὕτω καλούμενος **ψυχικός ἀνυανισμός**, ἡ συσσώρευσις διεφθαρμένων εἰκόνων καὶ συνεπὼς καὶ ἡ ἐξερέθισις τῆς νεανικῆς φαντασίας διεγείρει ὑπερβολικῶς τὸν ἐγκεφάλου καὶ διὰ τούτου πᾶσαν τὴν διάνοιαν καὶ ζωϊκὴν σφρίγωσιν. Ἐξερχομένων δ' ἀπάντων τῶν αἰσθητικῶν νεύρων ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου, οὐδὲν θαῦμα ἂν οἱ τοιοῦτοι νοεροὶ ἀνυανισμοὶ ἐπιδεικνύουσι τὰς ἐπιβλαβεῖς αὐτῶν σωματικὰς ἐπιρρέας.

Τὰς συνεπειὰς τούτου, τῆς κατὰ διάνοιαν ἀσελγείας ἢ ψυχικοῦ ἀνυανισμοῦ, λίαν ἐπιτυχῶς περιέγραψεν ὁ εὐφυνῆς Eduard Reich. Ταύτης δὲ τῆς κατὰ διάνοιαν ἀσελγείας ἐπὶ πολὺ παρατεινομένης, ἐπισυμβαίνουνσι ψυχικαὶ δυσθυμίαι, ὁ πάσχων καθίσταται αἰδοῖος, ὀκνηρός, ἀτολμος, δύσπιστος, πρὸ πάντων δὲ πρὸς τὰς ἰδίας αὐτοῦ δυνάμεις καὶ δεικνύει ἀσυνήθως ἐντελῆ ἀνικανότητα ἐν ἐκάστη στιγμῇ. καθ' ἣν ἔδει ἢ μετὰ γυναικὸς συνομιλία νὰ λάβῃ χώραν καί, ἀξανομένης μᾶλλον ὥς ἐκ τούτου

τῆς δυσθυμίας αὐτοῦ, μεταπίπτει εἰς τὰς πλέον θολερὰς ψυχικὰς παθήσεις, ἐν αἷς ἡ ἀπόγνωσις ὑπερισχύει ἑαυτοῦ καὶ ἄγει ἐπὶ τέλους ἑαυτὸν διὰ τῆς ὑποχονδρίας καὶ μελαγχολίας εἰς τὴν αὐτοχειρίαν· οὐχ ἥττον καὶ γυναικες ὑπόκεινται εἰς τιοαύτας παθήσεις ἐπὶ ὁμοίων περιπτώσεων, μεθ' ἃς ὁ ὑστερισμὸς καὶ πλεῖσται ἄλλαι ψυχικαὶ διαταράξεις, ὡς συνέπεια, ἐπισυμβαίνουνσι.

Ποσάκις δὲν ὑπωπτεύετο τῇ σπουδαίᾳ συγκοινωνίᾳ τοῦ μεταξὺ θρησκευτικοῦ καὶ ἐκάστου εἶδους ὑπερβολικοῦ ἐρεθισμοῦ, ἰδίως ἐν ταῖς γυναικείαις Μοναῖς, ἡ κατὰ διάνοιαν αὐτῆ ἀσελγεία;

Τί ἄλλο ὑπῆρξαν αἱ ὑπὸ τοῦ διαδόλου κατεχόμεναι μοναχαί, ὡς π. χ. ἐν Loudoun (ἀρχαία πόλις τῆς Γαλλίας) κλπ., ἢ ὑστερικά; καὶ ἐξερεθιζόμεναι οὕτω σωματικῶς καὶ ψυχικῶς διὰ τῆς ψυχικῆς ἀσελγείας ἔκλυτοι καὶ δυστυχεῖς ἐγένοντο.

Ἡ σωματικὴ ἀσελγεία, ἥτις οὐ μόνον γενικὴν τινὰ ταραχὴν ὄλου τοῦ ὀργανισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ὑπεράφθονον θορικὴν ἀπώλειαν προξενεῖ, εἶναι πρᾶξις προξενούσα ταχεῖαν κατάπτωσιν τῶν δυνάμεων καὶ ἐκλυσιν τοῦ σώματος καὶ ἐφ' ὄλων τῶν νεύρων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν στερεῶν μερῶν τοῦ ὄλου σώματος, ὑπερβολικῶς ἐπιδρῶσα. Καὶ μεταξὺ πάντων τῶν μερῶν τοῦ σώματος τὸ πρῶτον πάσχει ὁ ἔχων πολλὰ νεῦρα στόμαχος, ἐκδηλούμενος κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς πέψεως. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ μιᾶς ὑγιῶς πέψεως ἢ κανονικῆς ἐνέργειας σχεδὸν πάντων τῶν μερῶν τοῦ σώματος ἐξαργαται, ἔπεται, ὅτι οὐδεμίᾳ ἀπορία, ἐὰν στατὰ τὴν κακὴν πέψιν ἐπὶ τέλους σύμπαν τὸ σῶμα ἐξα-

σθενῆ καὶ ἀπισχναίνονται, τῶν χυμῶν ἀνεπαρκῶς ἐπεξεργαζομένων καὶ συνεπῶς πρὸς διάθρεψιν ἀνεπιτηδείων καὶ ἀχρήστων ὄντων.

Ἡ δὲ διὰ τῆς τοῦ θοροῦ ἀφειδίας καὶ τοῦ ἐκάστοτε ἐρεθισμοῦ ἐπισυνημμένη ἐκκλισηὶς τῶν νεύρων ἐπιρροεῖται πρὸς πᾶν εἶδος παραλύσεων καὶ σπασμῶν. Τούντεῦθεν οἱ ἰσχυρότατοι τετανικοὶ σπασμοὶ τῶν νεύρων ἐν καιρῷ ἀνιανοῦ καὶ τὸ ταῦτοχρόνως πρὸς τε τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στῆθος ἐπισωρευόμενον αἷμα, ἐξ οὗ δηλοῦνται, ἔνθεν μὲ παραδείγματα ἀποπληξιῶν καὶ ἢ παρὰ τοῖς ἀνιανισταῖς ὑπάρχουσα διαρκῶς κεφαλαλγία καὶ ἢ κατὰ καιρὸν λειποθυμία καὶ ἀναισθησία αὐτῶν, ἔνθεν δὲ αἱ ἐπιβλαβεῖς συνέπειαι τῶν τε πνευμόνων καὶ καρδίας, δύσπνοια, παλμοὶ καρδίας κτλ.

Ἔστι δὲ γνωστὸν καὶ ἰδίως ἀποδεδειγμένον, ὁποῖαν στενὴν συνάφειαν ἢ συναρμογὴν διὰ τῶν νωτιαίων νεύρων τὰ γεννητικὰ ταῦτα μόρια μετὰ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ ἔχουσιν. Ἐκ πολλῶν παρατηρήσεων ἐξάγεται καὶ ἰδίως ἐκ τῶν πειραμάτων καὶ παραδειγμάτων, ἃ ἡμῖν ὁ Nasse, Bourzoini, Tissot, Sallement, Griesinger καὶ ἄλλοι διηγούονται, ὅτι πρὸς τὰς συχνοτάτας παθήσεις ἔνεκα ἐξαντλήσεως καὶ καταχρήσεως τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ἐπιγίνονται ὡσαύτως παθήσεις μετὰ μανιώδους παραφροσύνης καὶ ψευδαισθήσεων· μάλιστα δὲ οἱ κατάλογοι τῶν φρενοκομείων καθ' ἐκάστην ὑπέρμετρον ἀριθμὸν τοιούτων ψυχικῶν παθήσεων ἀναγράφουσιν. Ἰδίως δ' ὁ ἰατρός S. A. Schillings ἐν τῇ ψυχιατρικῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ «περὶ τῆς κολοσσαίας ἐπιρροῆς τοῦ ἀνιανοῦ» παρέ-

χει ἐπαρκῶς ἐπιτυχῆ ἐλεγχον καὶ σπουδαίως ἐνδιαφέροντα γεγονότα περὶ τῶν ψυχικῶν τούτων ἀλλοιώσεων.

Ὅσον ἀτονώτερον τὸ σῶμα τοῦ παρανομοῦντος, τόσοι ταχύτερον καὶ βεβαιότατον πλησιάζει τῇ ἀσελγείᾳ πρὸς τὴν Φθίσιν, ὅσον δὲ νεώτερος ὁ ὀράστης, τόσοι μᾶλλον ὑποκείμενος ταῖς σωματικαῖς καὶ ψυχικαῖς ὀρέξεσι καὶ συνεπῶς αἱ τῆς ψυχῆς καὶ σώματος ταραχαὶ μᾶλλον ἐπιβλαβεῖς αὐτῷ προσγίνονται.

Ὅς ἰδιότητα δὲ τοῦ παρανομοῦντος, ἢν εὐρίσκομεν μάλιστα εἰς ἀμφότερα τὰ γένη καὶ ἰδίως κατὰ προτίησιν εἰς τὰς γυναῖκας, ἔστιν ἡ ψυχρότης καὶ ἡ ἀπάθεια, μάλιστα ἡ εὐσεβὴς ἀποστροφὴ πρὸς τὴν διὰ τοῦ γάμου φυσικῶν καθηκόντων ἐκπλήρωσιν.

Ἡ ἐπιβλαβὴς αὕτη συνήθεια τῆς αὐταρσεκείας τοῦ τοιούτου παρὰ φύσιν ἐρεθισμοῦ ἢ κωλύουσα, ὡς ὁ Tissot λέγει, πλείστας νέας καὶ νέους δυναμένους εἰς γάμον κοινωνίαν συνελθεῖν καὶ ἢ συγκρατοῦσα αὐτοὺς μακρὰν τούτου, ἔστιν αἰτία πολλῶν τῶν ἀγάμων διαμενοντων, οἵτινες διὰ τοῦ ἐπιτεινομένου τούτου ἀνομήματος, διὰ τῆς τοιαύτης παρὰ φύσιν σαρκικῆς ἐκπληρώσεως, λεληθότως ἐνταφιάζουσι τὴν ὑγίαν καὶ τὰς ἡδονὰς τοῦ βίου αὐτῶν, ἰδίως δ' αἱ νέαι ἐκ τοῦ ὑψίστου καὶ ἰδεώδους καθήκοντος τῆς γυναικὸς—τοῦ νὰ γείνη Μήτηρ—διὰ τούτου ἐντελῶς ἐκπίπτουσι.

Σπουδαία ὡσαύτως ἀπώλεια καὶ ἐρεθισμὸς διὰ τὸν ὀργανισμόν ἐστὶ τὸ ὑγρὸν τὸ ἐκ τοῦ θήλεος ἐν καιρῷ συζυγικοῦ καθήκοντος ἐκκρινόμενον, πλὴν οὐχὶ ἐπάναγκες, ὡς τὸ τοῦ ἀνδρός. Ἐπειδὴ τὸ ὑγρὸν

τοῦτο παρὰ γυναιξὶ προῖον ἐκκρίσεως τῶν ἐκ τοῦ ἐρεθισμοῦ συμπεφορημένων μερῶν, ἐνῶ τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκ τῶν ὄρχεων μετὰ σπερματοζωῶφίων προκαλεῖ τὴν ἐξάντλησιν αὐτοῦ. Ἐντεῦθεν εἰς τὰς γυναῖκας ἀργότερον τοῦ ἀνδρὸς αἱ ὀλέθριαi συνέπειαι τοῦ ἀνομήματος παρουσιάζονται. Ὅσον δὲ χρονιώτερον καὶ συχνότερον τὸ θῆλυ ἐν τῷ ἀνομήματι ἐπιδίδεται, τοσοῦτον σφοδρότερον αἱ συνέπειαι γίνονται, διότι τὰ γυναικεῖα νεῦρά εἰσι μᾶλλον λεπτὰ κατεσκευασμένα ἢ τὰ τοῦ ἀνδρὸς.

Ὁ ἰατρὸς Rogier ἀναφέρει, ὅτι ὁ ἀνάνισμὸς παρὰ τοῖς θήλεσι διὰ τῆς συχνότητος καὶ ἰσχύος τῶν τούτοις συνδεδεμένων σωματικῶν διαταράξεων καὶ σπασμωδικῶν συσπάσεων, τῶν ἐν καιρῷ τῆς ἐκπλήρωσεως τοῦ ἀνομήματος παρομαρτουσῶν, προξενεῖ ἐξοἰδήσιν τοῦ τραχήλου, ὡς παρὰ ταῖς ἐπιληπτικαῖς, καὶ χρωματίζει πυρῶς τὸ δέρμα καὶ οὐ σπανίως εἰς πλείστας λειχνηῶδες ἐξάνθημα ἐν τοῖς γεννητικοῖς μορίοις ἐκδηλοῖ. Ὁ δὲ Charman ἐξ Ἐδινβούργου λέγει, ὅτι ἡ παρεγγυματώδης μπτρίτις, ὡς καὶ ὁ κατάρρους τῆς μήτρας, ἡ λευκόρροια καὶ ἡ ἄφθονος ἐμμηνόρροια, ὡς καὶ πολλαῖς αἱ φλογώσεις τοῦ κόλπου, συνεπεία τοῦ ἀνομήματος τούτου, πλειστάκις παρετηρήθησαν, ὡς καὶ κατὰ τὰς ὠοθήκας, ὅτι ἀνεπτύχθησαν ἐπίμονοι νευραλγίαι, συμφορήσεις ἐνίοτε καὶ φλεγμοναί.

Πρὸ πάντων παρὰ γυναικί, ὡς παρ' ἀνδρί, τὰ εὐερέθιστα, ἔνεκα τῶν ἀνάνιστικῶν προστριβῶν, μέρη ἀπόλλυσιν ἡρέμα καὶ ταχέως τὴν πρὸς διέγερσιν ἐρεθιστικότητα αὐτῶν, καὶ οὕτω διάκεινται ἐπὶ τέλος ἀπαθῆ καὶ

ἀναίσθητα πρὸς πᾶσαν ἡδονὴν ἀληθοῦς φυσικῆς τοῦ βίου τέψεως. Ἡ φωνὴ τῶν ἀνάνιστῶν γίνεται ἀμβλεῖα καὶ ἄτονος ἢ ἀπόλλυσι τοῦλάχιστον τὴν μεταλλικὴν αὐτῆς κλαγγίν. Ὁ δὲ Vogel ὁμογνωμῶν προσθέτει, ὅτι πᾶσαι αἱ νόσοι, εἰς ἃς οἱ ἀνάνισταὶ ἐμπίπτουσι, σχεδὸν ἐκάστοτε ἄτακτον πορείαν διατρέχουσι. Οἱ πεφηρημένοι, ἔνθεν μὲν ὑπερβολικὴν, ἔνθεν δὲ τοσοῦτον πεπιεσμένην ἐπίδρασιν πολλῶν πρὸς ἀλλήλας συντεινουσῶν ἐπιθυμιῶν καὶ ἰσορροπίας τῶν συνηρμισμένων δυνάμεων συνενοῦσι ταῖς οἰστροῦδεσιν ὀρμαῖς ἡμιπαραλυτικοῦ τινος καὶ ταῖς λίαν ὀξυρρόποις ἀτονίαις τῶν ἀσυνήθων βλενωδῶν φλεγμονῶν τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος κλπ., ἵνα τὰς ἐκάστοτε νοσηρὰς εἰκόνας τροποποιῶσι καὶ ἐπὶ τὰ χεῖρω μεταβάλλωσι.

Τὰ αἷτια δέ, ἅτινα κυρίως τὸν ἀνάνισμὸν ἐπικινδυνώδεστερον ἢ ἢ διὰ φυσικῆς ὁδοῦ ἀπώλεια τοῦ θοροῦ καθιστῶσιν, εἰσὶν διάφορα καὶ ἐν τοῖς ἐπομένοις συνοπτικῶς συγκεφαλαιούμεν.

Ἐπειδὴ ὁ ἀνάνισμὸς, ὡς εἴρηται, δεῖται πόρρω μείζονος ἐρεθισμοῦ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ἢ ἢ προσλαλίῳ, ἐν ἧ τὸ ἀληθὲς ἀντικείμενον τῆς ἐπιθυμίας, ἥτοι τοῦ πόθου καὶ τοῦ ἔρωτος ὑπάρχει, ἐνῶ κατὰ τὸν ἀνάνισμὸν τοιοῦτόν τι ἀντικείμενον μόνον ἐν τῇ φαντασίᾳ προεικονίζεται, διὰ τοῦτο μᾶλλον οὗτος ἐξασθενεῖ τὸν ἀνάνιστὴν ἢ ἢ προσλαλία. Διότι ἐν τούτῳ ἡ συμπάθεια καὶ τὸ ἰδεῶδες ἀντικείμενον πρὸς ἐπιτέλεισιν τῆς πράξεως ἐλείπει.

Ἐτέρα δὲ θεμελιώδης αἰτία τῆς ἐπιβλαβοῦς συνεπειᾶς τοῦ ἀνανισμοῦ ἔγκειται ἐν τῇ, διὰ τοῦ παρὰ φύσιν συχνάκις ἐπαναλαμβανομένου ἐρεθισμοῦ, ἐκλύσει τῶν δυνάμεων καὶ ἀτονία τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, διότι διὰ τοῦ ἐρεθισμοῦ τούτου οἱ θρεπτικοὶ χυμοὶ συχνότερον καὶ πολυειδέστερον ἐξ ἄλλων μερῶν εἰσρέουσι καὶ οὕτως ἰσχυρῶς φερόμενοι ἄτονα καὶ ἀτροφικὰ τὰ ἐστερηνέμενα τούτων μέλη καθιστῶσι.

Ὡσαύτως ἢ ἐτι μείζων αἰτία τῆς μεγίστης ἐπιβλαβοῦς ἐπιρροῆς τοῦ ἀνανισμοῦ κεῖται ἐν τῇ ἐπιτρεπούσῃ εὐκαιρία πρὸς συχρὴν ἐπανάληψιν τῆς πράξεως, ἥτις θεμελιούται ἐν τῇ κουφότητι καὶ εὐχερείᾳ, μεθ' ἧς τὸ κοῦφον καὶ ἐνεδὸν πάθος ἐπληροῦται. Συνάμα τὰ διάφορα μέσα καὶ ἰδέαι, ἅτινα ἐπιτακτικῶς παρίστανται πρὸς ἐπιτέλειαν τούτου, ἐνῶ ἢ φυσικὴ συνομιλία, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κωλύματα πρὸς ἐξάσκησιν αὐτῆς ἐμβάλλει.

Ἐτι ἢ θέσις, ἢ στάσις, ἢ κάθισις κατὰ τὴν ἐπιτέλειαν τοῦ ἀνομήματος προξενεῖ τὰ αὐτὰ ἐπιβλαβῆ καὶ ἐπικίνδυνα ἀποτελέσματα. Καὶ κατὰ τὴν στάσιν καὶ κάθισιν ταλαιπωροῦνται ταύτοχρόνως μῦς καὶ νεῦρα μᾶλλον, ἢ κατὰ τὴν κατάκλισιν. Ἐνεκα τούτου ἐπέρχεται τῷ ἀνανιστῇ ἢ μεγίστη τῶν μυῶν καὶ νεύρων ἀτονία. Ὡσαύτως ἕτερον αἴτιον τῆς μεγάλης βλάβης τοῦ ἀνανισμοῦ ἔγκειται καὶ ἐν τούτῳ, ὅτι ἐν μὲν τῇ συνομιλίᾳ ἢ παρουσία ἐπιθυμητοῦ ἢ ἐρωτικοῦ προσώπου προκαλεῖ τὴν διέγερσιν, ἐν δὲ τῷ ἁμαρτήματι ἢ ἐναπόλησις τοῦ παρελθόντος ἐρεθίζει καὶ διεγείρει ἡδονικῶς πρὸς τὴν τοῦ ἀνανισμοῦ πράξιν. Ἐν τῇ τοῦ καθήκοντος συνομιλίᾳ ἔγ-

κεῖται ἢ ἀναγέννησις τῆς ἡδονῆς καὶ τῆς τέρψεως, ἐν δὲ τῷ ἀνανισμῷ ἢ ἐπανάληψις μόνον τούτου καὶ αὕτη διὰ μηχανικοῦ ἐρεθισμοῦ.

Ἡ αὐτερέθισις δέ, ἢν ὁ ἀνανιστὴς προσπαθεῖ ἐν ἑαυτῷ νὰ ἐπιτύχη καὶ τὴν φαντασίαν αὐτοῦ πρὸς ἡδονικὰς εἰκόνας ν' ἀναγκάσῃ, ἐξ ἧς τὸ σύνολον τῶν ἐγκεφαλικῶν νεύρων συμπάσχει, ἐστὶν ἀμέτρως ἔνεκα τούτου λίαν ἐπικίνδυνωδεστέρα, ἢ ἡ μετρία αἰδημόνως καὶ φρονίμως ἐπιτελουμένη συζυγικὴ προσλαλιά· ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ τελευταίᾳ ἢ τε διέγερσις καὶ ὁ πρὸς συνομιλίαν ἐρεθισμὸς ἐκ δευτέρου προσώπου ἀπορρεῖ καὶ συνυπάρχει ὁ δεδιχασμένος ἐρεθισμὸς, ἢ προσφορὰ καὶ ἡ ὑποδοχή, ταύτοχρόνως ὁ ἐσωτερικὸς καὶ ὁ ἐξωτερικὸς ἐρεθισμὸς, ἐνῶ κατὰ τὸν ἀνανισμὸν μόνον ἔσωθεν ἢ μερικὴ διέγερσις τῶν ἐρεθιστικῶν καὶ αἰσθητῶν τεχνητῶν εἰκόνων· τούτεστι κατὰ τὴν συνομιλίαν ἐγείρεται ἢ φυσικὴ ἐπιθυμία, ἢ φυσικὴ διάμεψις τῶν ποτικῶν ἀντικειμένων τοῦ γένους ἡμῶν.

Διὰ τοῦτο ὁ ἀνανισμὸς, συγκριτικῶς τῇ φυσικῇ ἐξασκίσει τῆς γεννητησίου ὀρμῆς, ἐστὶ μᾶλλον ἐπικίνδυνος, διότι ἀποτρέπων τὸν διαμαρτάνοντα ἐκ τῶν συναναστροφῶν καὶ ὠθῶν κρύβδην εἰς τὸ ἀποτρόπαιον ἁμάρτημα, ἄγει ἐπὶ τέλος αὐτὸν εἰς μεταμέλειαν καὶ αἰσχος, εἰς μελαγχολίαν καὶ ὑποχονδρίαν.

Ἀναφορικῶς τούτου τοῦ ἀντικειμένου ὀφείλομεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν νὰ ἐπιστήσωμεν εἰς ἐκεῖνα τῶν σημείων, δι' ὧν ἀκριβῆς ἔρευνα καὶ διευκρίνησις γίνεται, πῶς καὶ τίνι τρόπῳ συνήθως αἱ πλεῖστα τῶν αἰτιῶν τοῦ εἰρημένου πάθους προξενοῦνται.

Καὶ ὡς πρὸς τὴν γέννησιν τούτου τοῦ παραπτώματος ἀναγκαζόμεθα δυστυχῶς, ὡς μὴ ὀφείλει, ν' ἀποδώσωμεν τὴν σχετικὴν ἀρχικὴν αἰτίαν ταύτην εἰς τινὰς κοινωνικὰς καταχρήσεις. Διερευνῶντες δ' ἔσχομεν ἀρκετοὺς λόγους, ἵνα πολλάκις τὸ πρωτόγονον τῆς ἀσελγείας ταύτης αἴτιον ἀνεύρωμεν ἐν τῇ ἔλλειπεί ἑξελέγξει τῶν ὑπηρετριῶν καὶ παιδαγωγῶν, πρὸς ἃς ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ φροντίς τῶν τέκνων προσεπιτάσσεται. Ἡ εἰσόδισις, ἢ τοὶ ἢ εἰσαγωγή ἐν τῷ κόλπῳ, τὸ μετὰ τοῦ πέους τοῦ μικροῦ παίζειν ἐστὶ παρὰ τοῖς παισὶ δυστυχῶς λίαν σύννητες, ἄλλως τε καὶ ἐραστὴ ἐνασχόλησις, ἣτις ὑπὸ τινῶν παιδαγωγῶν οὐ μόνον δὲν ἀποτρέπεται, ἀλλὰ μᾶλλον μετ' εὐχαριστήσεως θεωρεῖται· τινὲς τῶν παιδαγωγῶν μάλιστα καταφεύγουσιν αἱ ἴδιαι εἰς τὸ ἐπικίνδυνον τοῦτο παιγνίδιον μετὰ τῶν μικρῶν, ἵνα διὰ τοῦ μέσου τούτου καθησυχάσωσιν αὐτά· ἐστὶν ὅτε ὁ ἄπαξ ἐνοφθαλμισθεὶς ἴδῃ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ, τῇ τῆς βλαστήσεως ἀναγεννήσει αὐτοῦ, κληρονομεῖ διηνεκῶς ἅπαντα τὰ μέλλοντα ἔτη.

Προσέτι καὶ τινὰ τῶν παιγνιδίων, ἃ οἱ ἴδιοι τρυφεροὶ πατέρες τοῖς ἑαυτῶν τέκνοις ὑποδεικνύουσι, μὴ ὑποπτευόμενοι ὅμως, ὅτι διὰ τούτων ἢ μᾶλλον εὐκολοῦς ἀφορμὴ δύναται τοῦ ἁμαρτήματος νὰ παραχθῇ, ὡς μάλιστα δυστυχῶς γίνεται. Τὸ ἀναβαίνειν π. χ. κάλαμον, ὡσπερ ἵππον, οἱ κέλητες ποσάκις δὲν διέφθειραν συνήθως ἀρχικῶς, κατὰ τὴν ὁμολογίαν μερικῶν δυστυχῶν ἀνάνιστῶν, καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὸ πάθος; Ἡ αἰώρα ὡσαύτως, τὸ ἀναρριχᾶσθαι, δι' οὗ κρυπτοὶ τινες ἐρεθισμοὶ τῶν γεννητικῶν μερῶν ἐπιγίγονται, εἶναι ὡσαύ-

τως ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην τὰ ἐπικινδυνωδέστερα παιγνίδια.

Τὰ ὑπὸ ἐλμινθιάσεως πάσχοντα θυγάτρια αἰσθάνονται ἴδιόν τινα κνησμόν ἐν τῷ κόλπῳ καὶ ἔνεκα τούτου πρὸς ἀνάνισμόν δυνατὸν νὰ παρακινήθῳσι.

Δι' ὃ πολλάκις γονεῖς τε καὶ παιδαγωγοὶ εἰς οἰκείαν τινὰ ἀπορίαν περιάγονται, ἐν ἧ ἀδυνατοῦσι τίνι τρόπῳ δεόν νὰ ἐπεμβῶσι πρὸς πρόληψιν τῆς προσιωπιζομένης μάλιστα, τῆς μετὰ βεβαιότητος ἥδη ἐγκολαψάσης αὐτοῖς τὰς κακὰς συνεπειὰς αὐτῆς.

Οἱ γονεῖς ὀφείλουσι νὰ ἐπιβλέπωσι καὶ ἐννοῶσιν, ὅτι ἢ ἀληθῆς ἀγάπη ἐγκείται οὐχὶ ἐν τῇ γελοίᾳ διαφθορᾷ καὶ σκιατραφίᾳ, οὐχὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἀπλῶς καλουμένῃ στοργῇ, ἀλλ' ἐν τῇ αὐστηρᾷ μετ' εὐνοικῆς πραότητος ἐπιβλέψει τῶν τέκνων αὐτῶν πρὸς προφύλαξιν ἐκ τε τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τῶν τῆς φύσεως ἀποπλανήσεων αὐτῶν.

Οἱ δὲ διδάσκαλοι δὲν ὀφείλουσι μετὰ τῶν γονέων ν' ἀποκρύπτωσιν ἐκ τοιαύτης ἀναισχύντου πράξεως καὶ κρυψινοίας ὅ,τι ἡ Φύσις κελεύει τούναντίον ὀφείλουσι νὰ προνοῶσιν, ἵνα μηδὲν φαῦλον ἢ, ὅ,τι εὐγενὲς πλάσσει καὶ ἐνεργεῖ ἡ Φύσις. Ἐὰν οἱ παῖδες, φέρ' εἰπεῖν, ὀρῶσι συχνάκις καθ' ἡμέραν τίνι τρόπῳ οἱ κύνες ἐν ταῖς ὁδοῖς ὀχεύονται, διατί δεόν αὐτοῖς ν' ἀποσιωπῶμεν, τοῦθ' ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι τὸ μόνον λυσιτελὲς καὶ σωτήριον πρὸς διάσωσιν αὐτῶν, εἴ ποτε ἀνοικείως ἀποπλανηθῶσι, συνεπεῖα παραδειγμάτων τινῶν τοῦ γένους τῆς φυσικῆς ὁδοῦ, ἢ πρὸς αὐτὴν πλησιάζοντες νὰ προσκρούσωσι. Μέγας ὄντως καὶ εὐγενὴς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος,

μεγάλη καὶ εὐγενής ἐστὶν ἢ πρᾶξις, ἐὰν διδάσκαλοι καὶ παιδαγωγοὶ προπόντως καὶ ἐπιτηδείως ὁμοίως ἐν ἐκτάσει σαφῶς καὶ ἀληθῶς μεριμῶσιν, ἵνα συνεισφέρωσι τοῖς ἐκτραφεῖσι αὐτῶν μαθηταῖς σαφῆ ἔννοιαν περὶ τῆς κανονικῆς διατηρήσεως τῆς Φύσεως, νουθετοῦντες αὐτοὺς καὶ ἀποτρέποντες ἐκ τῶν παρὰ φύσει κακῶν πλημμελημάτων, ὧν αἱ καταστρεπτικώταται συνέπειαι δέον μετὰ φλογώδους περιγραφῆς ἐν ταῖς νεανικαῖς καρδίαις αὐτῶν νὰ ἐγχαράσσονται.

Ἐγχειρίδιόν τι, φερ' εἰπεῖν, τῆς Ἀνατομίας ἢ Φυσιολογίας, ὅπερ εὐκρινῶς καὶ ἀπλῶς δεικνύει τὰς σχέσεις τῆς ἡμετέρας γεννητικῆς ζωῆς, ἥκιστα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὠρισμένως βλάπτει ἢ οὐδόλως, ἐνῶ τούναντίον ἀπρεπῆ μυθιστορήματα μετ' ἐπαμφότεριζούσης αἰσχροῦς κυναϊδολογίας ἀπρεπῶν κωμωδιῶν, ὡς ὁ Dumas καὶ Eugen Sue κλπ., δυνατόν νὰ ἐνσπείρωσι πανταχοῦ ὑπὸ κεκρυμμένας μορφάς τὸ ἀρχικὸν σπέρμα τῶν ἐκατέρου φύλου πλημμελημάτων.

Ποσάκις ὀρώμεν συνήθως νεανίας καὶ δεσποινίδας κομπορημονούσας καὶ ἀλαζονευόμενας ἐπὶ τῇ μυθιστορικῇ βιβλιοθήκῃ των! . . . Καὶ πρὸς τούτοις πατὴρ καὶ μήτηρ νὰ σεμνύνωνται ἐπὶ τῇ δὴ λεγομένη διαμορφώσει τῶν τέκνων αὐτῶν, ἐκποδῶν ποιοῦντες καὶ αὐστηρότατα ἀπαγορεύοντες ἕκαστον ἐγχειρίδιον Ἀνατομίας καὶ Μαθηματικῆς; ἰδίως μάλιστα τῆς τελευταίας, ὡς τὰ μάλα ἐπικινδύνου θεωρουμένης, ἐνῶ τούναντίον τὸ μέγιστον πνευματικὸν καὶ σωματικὸν δηλητήριο ἐκ τοῦ ἀναγνωστηρίου αὐτῶν ἀρύονται, ὅπερ καθ' ἑκάστην ἐν ἐπαφῇ

τοῖς ἄκροις τῶν χειλέων αὐτῶν κεῖται, ἀρδευόμενον διὰ τῆς καθημερινῆς ἀναγνώσεως τοιούτων μυθιστοριῶν.

Ἀληθῶς λυπηρὸν ἐστὶ μανθάνοντες τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀτυχῶν ἀνανιστῶν καὶ ταύτοχρόνως ὀρῶντες, ὅτι οὐδεὶς τῶν νέων σκέπτεται τὴν βλάβην τοῦ ἀσελγοῦς τούτου ἐγκλήματος, ἔστω κατ' ἐλάχιστον· τὰ δὲ τῇ ἀληθεῖ διδασκαλίᾳ συντελοῦντα συγγράμματα περὶ τῶν σπουδαιοτάτων τούτων ἀντικειμένων, ὡς μὴ ὄφειλεν, ἐν οὐδεμιᾷ γυμνασιακῇ βιβλιοθήκῃ εὐρίσκονται, καὶ οἱ ἐκ τούτων σχετικοὶ λόγοι καὶ διδασκαλίαι ὑπ' οὐδεμιᾶς διδασκαλικῆς ἔδρας ἀπαγγέλλονται. Καὶ οὕτως τὸ πλημμελημα τοῦτο ἀφίεται, ἵνα, ἀνέτως μεταβαλλόμενον εἰς ἀληθῆ λοιμὸν, ἐξαπλώται λίαν ἐπιτηδείως ἐπὶ τῶν μαθητῶν ἡμῶν καὶ ἐγκαταλείπη ἡμῖν κληρονομικῶς τὴν διαφθορὰν αὐτοῦ ἀπὸ ἄτομον εἰς ἄτομον ἀπὸ γένος εἰς γένος· καὶ ὅμως οὐδὲν ἐπιτελεῖται, ἵνα ἡ ἐπέκτασις αὐτοῦ ἐμποδισθῇ. Καὶ εἰς μὲν τὸν πνευμονικὸν λοιμὸν τῶν βοῶν — Peste bovin, — εἰς τὴν βλεννώδη νόσον, εἰς τὴν κόρυζαν, εἰς τὴν Μάλιν τῶν ἵππων καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μολυσματικὰ νοσήματα ἀντέταξαν ἤδη αὐστηρὰ καὶ προσεκτικὰ ὑγιεινὰ δημόσια μέσα, εἰς δὲ τὸ νόσημα τοῦτο, τὸ διαφθεῖρον ἦθη, σῶμα, πνεῦμα καὶ ψυχὴν, εἰς τοῦτον, λέγω, τὸν λοιμὸν τῆς νεότητος οὐδένα σωτήριον φραγμὸν ἐφρόντισαν ν' ἀντιτάξωσι. Δι' ὃ οἱ τε γονεῖς καὶ οἱ κατ' οἶκον παιδαγωγοὶ δέον νὰ μεριμῶσιν, ἐφιστῶντες ἑκάστοτε τὴν προσοχὴν τοῖς διὰ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν τέκνων αὐτῶν ἐντεταλμένοις ἀτόμοις καὶ μὴ ἀξιοῦντες τῆς θέσεως τοῦ αὐτοπροαιρέτου

ἐξίλαστικοῦ, καὶ νὰ διευκολύνωσιν αὐτοῖς τὴν ἐντολὴν πρὸς σωτηρίαν τῶν τέκνων αὐτῶν. Ἡ ἐξωτερικὴ, φέρ' εἰπεῖν, κακίᾳ, ὠχρά, πελιδνὴ ὄψις τῶν εἰς συνάφειαν ταῖς συναναστροφαῖς προσγιγνομένων παίδων, ἡ ἀπώλεια τοῦ τῆς αἰδοῦς ἐρυθύματος, ἡ οὕτω καλουμένη ὑποκριτικὴ εὐλάβεια τῶν παίδων καὶ νέων ἐστίν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, σύννηθες καὶ βέβαιον τεκμήριον τοῦ ἀφροδισιακοῦ ἐκείνου πλημμελήματος. Τὸ παρὰ φύσιν ὅμοιον αὐτῷ γεννᾷ καὶ παρὰ φύσιν, ὡς ὁ ἀνανισμός ἐστιν ὁ ἀμαυρότερος τοῦ ἀνθρώπου λοιμὸς ἐν τοῖς νεανικοῖς αὐτοῦ χρόνοις.

Ὅθεν ὁ ἀνανισμὸς θεωρεῖται τὸ χεῖριστον ἀναντιρρήτως πάντων τῶν κακῶν, ὅστις σχεδὸν ἅπασαν τὴν νεανικὰν ἡλικίαν, ὡς ἡ ἐννεακέφαλος Λερναία Ὕδρα, περιπτύσσει καὶ ἐπαυξανόμενος ἐπεκτείνεται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάς: «οὗτος λοιπὸν ἐστὶν ἡ ἀρὰ τῆς αἰσχροτήτος», ἥτις βεβαίως ἀναπτυσσομένη αἰσχροδὸν δέον νὰ παράγη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΣΤΕΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΥΡ. ΩΣ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΣΠΕΡΜΑΤΟΡ.
ΚΑΙ ΣΤΕΠΡΩΣΕΩΣ ΘΕΩΡΟΥΜΕΝΑΙ.

Αἱ στενώσεις τῆς κυλινδρικῆς κοιλότητος, ἥτοι τοῦ σωλῆνος τῆς οὐρήθρας, προκαλοῦνται ἐκτὸς τῶν ἄλλων περιπτώσεων καὶ παθολογικῶν καταστάσεων, ὡσαύτως λίαν συχνὰ καὶ ἐκ τῆς παρὰ φύσιν παρατεταμένης συχνῆς σπερματορροίας.

Καὶ περὶ μὲν τῶν ἐπικτίτων στενώσεων ὁ λόγος ἐνταῦθα, περὶ δὲ τῶν συμφύτων ἀλλαχοῦ, ὡς μὴ ἀνηκουσῶν τῷ θέματι τούτῳ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐπιγιγνομένων βλαβῶν.

Αἱ στενώσεις λοιπὸν τῆς οὐρήθρας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀποτελέσματα οὐλώδους σχηματισμοῦ ἐν τῷ κοίλω αὐτῆς, συνεπεῖα λύσεως τῆς συνεχείας, τῆς φλεγμονῆς, τῆς ἐμπυύσεως αὐτῆς ἢ τοῦ ἔλκουσ τῆς οὐρήθρας, εἰσὶν συνήθως ἐξοιδήσεις διαφόρων πτυχωδῶν ἐξαναστάσεων ἐν εἰδει ὑποστομίων, κονδυλωμάτων ἢ ὑπερσαρκώσεων ἐν τῷ κυλινδρικῷ σωλῆνι αὐτῆς ἐξ ἰνωδῶν ἀποσκληρύνσεων τῆς τε βλεννομεμβράνης καὶ τοῦ συνδετικοῦ ἰστοῦ τῆς οὐρήθρας συνιστάμεναι (ὄρα εἰκ. 6).

Αἱ ἐκ φλογιστικῶν καταστάσεων ἢ ἐμπυύσεων ἐπιγιγνόμεναι στενώσεις, αἰτινες, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, αἱ συνηθέστεραί εἰσιν, ἐδρεύουσι κατὰ τὴν τοῦ βολβοῦ τῆς οὐρήθρας χώραν—Pars bulbosa—καὶ κατὰ τὸ μεμβρανῶδες μέρος αὐτῆς—Pars membranacea—, ἔμπροσθεν δὲ συνηθέστερον κατὰ τὸν σκαφοειδῆ λάκκον—Fossa navicularis—αὐτῆς.

Αἱ στενώσεις αὐταὶ εἰσι συνήθως μεμονωμένα, οὐ σπανίως δ' ἀνευρίσκονται καὶ πλείονες, ἢ μία διαδοχικῶς κατόπιν τῆς ἄλλης, συνεστραμμένα ὑπὸ μορφῆν χωνοειδῆ, κρασπεδοειδῆ, σελινοειδῆ ἢ **ἐλικοειδῆ**. Κατὰ δὲ τὴν στερεότητα καὶ σύστασιν ἡ ἀφῆ τῶν στενώσεων τούτων ποικίλλεται ἀπὸ τῆς ὀλοσπρικοειδοῦς ἀπαλότητος μέχρι τῆς χονδρώδους σκληρότητος, ὡς καὶ ὁ βαθμὸς αὐτῆς ἀπὸ τινος, φέρ' εἰπεῖν, αἰσθητῆς

στενώσεως μέχρι πλήρους συγκλείσεως ἢ ἀποφράξεως τοῦ κυλινδρικοῦ σωλῆνος τῆς οὐρήθρας.

(Εἰκὼν 6).

Αἱ συνηθέστεραι πασῶν τῶν στενώσεων καὶ ἰδίως ἐκεῖναι, αἵτινες βαρέως ὡδε τὴν τρυτάνην τῆς πλάστιγος καταρρίπτουσιν, εἰσὶν αἱ ἰσχυρῶς οὐλώδεις, τυλώδεις καλούμεναι, οὔσαι ἀπότοκοι κακῶς θεραπευθείσης καὶ ἐπὶ πολὺ διαρκεσάσης βλεννορροίας. Τίτι τρῶ-
 πῳ δὲ αἱ στενώσεις αὗται καθίστανται σπονδαῖαι αἰτια-

Ἡ εἰκὼν αὕτη παριστᾷ τὸν σωλῆνα τῆς οὐρήθρας προσθεβλημένον ὑπὸ διαφόρων ἐγκολπώσεων καὶ συρίγγιων·

1) τράχηλος τῆς κύστεως διηρησμέ-
 νος καὶ παραμεμορφωμένος.

2) προστατικὸν κατώτερον μέρος τῆς οὐρήθρας, ὃ ἢ βλεννομεμβρᾶνῃ πε-
 φλοισμένη καὶ ὑπερτροφική.

3) ἑσωτερικὸν στόμιον συρίγγιου, ὃ τὸ στόμιον καλύπτεται ὑπὸ τινος ὑπερ-
 τροφικῆς ἐνώσεως βελβίδος ἐκ τοῦ ἐξω-
 τερικοῦ δὲ στομίου, κειμένου κάτωθεν τοῦ πέους, εἰσέλθῃ καθετῆρ.

4) σφραγγώδες σῶμα τῆς οὐρήθρας ὑπὸ πλαστικῆς ὕλης διηθημένον.

5) ἐγκόλπωσις τῆς οὐρήθρας ἕνεκα στενώσεως, ἐν ἣ ἕτερον συρίγγιον ἠνεψήθη, δι' ὃ καθετῆρ ἐμπεπαρμένος ἐστὶ.

6) ἀρχικὴ στενώσις τῆς οὐρήθρας κάτωθεν τοῦ σκαροειδοῦς λάκκου.

7) ἐγκόλπωσις, ἣτοι σάνκος οὐρη-
 θρικός, ἐν ᾧ ἠνεψήθη ἕτερον συρίγγιον.

8) σπλωδῆς σκληρία ἕνεκα στενώ-
 σεως τῆς οὐρήθρας.

9) κονδυλώδεις ἐκασκρῶσεις ἕνεκα στενώσεως καὶ πρὸς τὰ ἄνω ἀπολή-
 γουσαι.

10) σπερματικὸς λόφος—veru montanum—καὶ.

11) ἀνώτερον προστατικὸν μέρος τῆς οὐρήθρας.

ταὶ συνέπειαι τῆς παραγωγῆς τῶν παρὰ φύσιν καὶ ἀφθόνων σπερματορροϊῶν εὐκόλως καὶ ἐκ τῶν προει-
 ρημένων καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς δηλοῦται, διότι αἱ στενώ-
 σεις ἐκάστοτε προκαλοῦσι μᾶλλον ἢ ἥττον ἀνάλογον τῷ βαθμῷ αὐτῶν κώλυμα τῆς τῶν οὔρων καὶ θοροῦ ἐκκρίσεως.

Δι' ὅ, ὅσον ἢ συσταλεῖσα θέσις τῆς οὐρήθρας ἐστὶ στενωτέρα καὶ μεγαλειτέρα τό τε μῆκος καὶ τὴν σύστα-
 σιν, τόσον μᾶλλον κωλύει αὕτη τὴν διάβασιν τῶν τε οὔρων καὶ θοροῦ καὶ ἀνακόπτει τὴν ἐξοδον αὐτῶν, συγ-
 κρατοῦσα τὸν κρουνὸν αὐτῶν ὀπισθεν αὐτῆς. Τὰ δὲ ὀπισθεν ἐκάστης στενώσεως κείμενα μέρη τῆς οὐρήθρας κατὰ φυσικὸν νόμον, ἕνεκα τῆς παλινδρομήσεως τοῦ κρουνοῦ, ἐπὶ μᾶλλον διατείνονται καὶ διευρύνονται, ὅτε πᾶσαι αἱ κινήσεις τοῦ τε τραχήλου τῆς κύστεως καὶ τῶν τῶν θορὸν πρόσω ἐλαυνόντων μυῶν καὶ τῆς συνεργού-
 σης κοιλιακῆς πίεσεως κλπ. τῶν παρομοίων, θηρεύουσι μετὰ πάσης δυνάμεως πρὸς τὰ ἐξω τὸν κρουνὸν τῶν οὔρων καὶ θοροῦ νὰ ἐξωθήσῃ. Τῆς δ' ἐκροῆς αἴφνης κωλυομένης καὶ παρεμποδιζομένης. ἐγκρατεῖται, μικρὸν δὲ μέρος αὐτῆς δύναται διὰ τῆς στενώσεως νὰ διέλθῃ, τὸ δὲ πλεῖστον ἐπίσχεται καὶ ἀναγκαίως ὀπισθεν τῆς στενώσεως συναθροίζεται ὡς ἄμεσοι δὲ συνέπειαι τῆς ἐπισχέσεως ταύτης εἰσὶν ἐγκολπώσεις, εὐρύνσεις τῶν ὀπισθεν τῆς στενώσεως κειμένων μερῶν τῆς οὐρήθρας, ἐν αἷς οὔρον καὶ θορὸς ἕνεκα τῆς στενώσεως ἐγκρατοῦν-
 ται καὶ ἐνίοτε μεθ' ὅλας τὰς προσπαθείας τῶν πασχόν-
 τῶν μόλις τῇ πίεσει ἐξέρχονται τὰ οὔρα τῷ θορῷ μεμιγ-

μένα ἐν εἴδει ἀτόνου, ἀμυγχανῶν καὶ λεπτῆς συνεστραμμένης ἀκτίνος (ὄρα εἰκ. 7).

(Εἰκὼν 7).

Ἡ ἐπίσχεσις, ἔνεκα στενώσεως, τῶν τε οὐρῶν καὶ θοροῦ ἐν τῇ, ἔνεκα τῆς παρεκτροπῆς τῆς ῥοῆς αὐτῶν, γινομένη ἐγκολπώσει τῆς οὐρήθρας, ἢ στάσις αὐτῆς τοιούτων ἀπεκκρίσεων ἐπιδρῶ οὐ μόνον ἐπὶ τῆς οὐρήθρας, ἀλλὰ καὶ ὀπισθεν αὐτῆς εἰς τὴν κύστιν κλπ., ὡς ἐκ τῆς στενῆς δ' ἀλληλουχίας τῶν οὐροποικτικῶν ὀργάνων καὶ ἐφ' ὅλου τοῦ συστήματος τούτου, ἐνίοτε καὶ μέχρι τῶν Νεφρῶν. Ἐπὶ ταύτοχρόνως περισσοτέρων στενώσεων ἐπιγίγνονται ἀνάλογοι στενώσεις, ὧν ἡ ὑπαρξίς πολλαπλασιάζει φυσικῶς καὶ αὐξάνει τὰς προειρημένας συνεπειάς ἐτι περισσότερο.

Ἐνταῦθα σκεπτέον, ὅτι φλεγμονώδης κατάστασις χρονίας φύσεως προξενεῖ μὲν τὴν αἰτίαν στενώσεως, ἀλλὰ

Ἡ εἰκὼν 7 δεικνύει στενώσεων ἐδράζουσιν κατὰ τὴν μεμβρανώδη μοῖραν τῆς οὐρήθρας μετὰ διεσπάρσεως τοῦ προστάτου μέρους· οὐρήθρα δὲ καὶ προστάτης διατέμνεται ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐπιφανείᾳ αὐτῶν.

1) μεμβρανώδης μοῖρα τῆς οὐρήθρας προσβληθεῖσα ὑπὸ στενώσεως,

2) προστάτικὸν μέρος τῆς οὐρήθρας διεσταλμένον ὀπισθεν τῆς στενώσεως, ἐν ᾧ ἡ βλεννομεμβράνη ἐστὶ περλοισμένη, μεμαλακωμένη καὶ διαδευρωμένη καὶ

3) σφραγγώδη σώματα τῆς οὐρήθρας.

καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς γεννηθεῖσα στενώσις ἐπαυξάνει τὴν ἐν τῇ ἐγκολπώσει φλεγμονήν. Εἰς τοῦτο δὲ συντελεῖ ἐτι μᾶλλον ὁ ἐρεθισμὸς καὶ ἡ φλογιστικὴ ἐπεξεργασία ὑποστηριζόμενα ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἀνευρισμένῃ θέσει ἐπισχομένων καὶ ἀποσυντεθειμένων οὐρῶν. Διὰ τοῦτο, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, οἱ ὑπὸ στενώσεων κατατροχόμενοι ἀσθενεῖς πάσχουσι πάντοτε βλεννόρροιαν, ἥτις, καίτοι τῆδε κακεῖσε περιορισμένη ἀναφαίνεται, οὐχ ἥττον ὅμως δυσκόλως ὑποχωρεῖ ἀνευ λελογισμένης εἰδικῆς θεραπείας (ὄρα εἰκ. 8).

Ἡ εἰκὼν αὕτη παριστᾷ στενώσεων τῆς οὐρήθρας, ἰδίως κατὰ τὸ μέσον αὐτῆς, συνεπεία πολλῶν βλεννορροϊῶν, αἵτινες ἐθεραπεύθησαν διὰ ἐμμόνου καθετήρος — bougie en demeure, — παρατηρηθεῖσα παρ' ἀνδρὶ 46 ἐτῶν ἡλικίας, θανάτῳ ὑπὸ ἀξείως πνευμονικοῦ νοσήματος.

1) ἡλλοιωμένη βλεννομεμβράνη τῆς οὐρήθρας πλησίον τῆς στενώσεως, ὅστις δὲ εἰς τὰ ἐπίλοιπα μέρη,

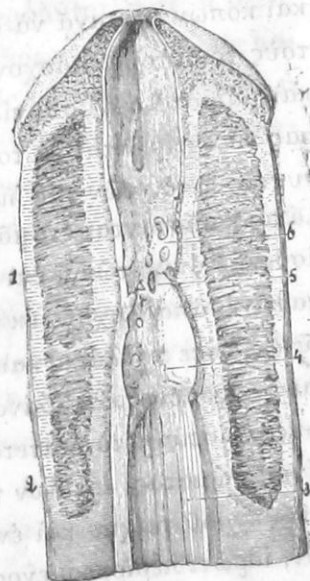
2) σφραγγώδη σώματα τῆς οὐρήθρας,

3) βλεννομεμβράνη τῆς οὐρήθρας πρὸς τὸν βολῶν αὐτῆς μᾶλλον διεσταλμένη καὶ ὑπερτροφικῆ προχωροῦσα,

4) τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς στενώσεως, ἐν ᾧ ἡ βλεννομεμβράνη παριστᾷ διαφόρους στρογγύλας ἐξελκώσεις μετὰ ἐν μέρει καταστροφῆς αὐτῆς, τείνουσα νὰ σχηματισθῇ διαστολὰς καὶ ἐγκολπώσεις, ἐν αἷς συναβρίζονται οὐρα, θορὸς καὶ φλογιστικὰ προϊόντα,

5) ἡ ὄρα τῆς στενώσεως, ἐν ᾗ ἀναφαίνονται διάφοροι στρογγύλοι ἐξελκώσεις, προκληθεῖσαι πιθανῶς ἐκ διαφόρων διατρήσεων κατὰ τοὺς διαφόρους καὶ ἀνεπιτηθείους καθετηριασμοὺς καὶ

6) ἐξελκώσεις καὶ ἀπόπτωσις τοῦ ἐπιθηλίου τῆς βλεννομεμβράνης.

(Εἰκὼν 8).

Ἐρεθιστικὴ φλεγμονὴ τοῦ τραχήλου τῆς κύστεως τῶν γειτνιαζόντων σπερμαγωγῶν, τοῦ προστάτου, τῶν σπερματοκυστιδίων εἰσὶ τὰ προεξάρχοντα ἀποτελέσματα ταύ-

της τῆς χρονίας φλεγμονῆς, ὡς τῶν πλείστων στενώσεων περὶ τὴν χώραν τοῦ κωνοειδοῦς ὄρου—*veru montanum*—εὕρισκομένων, καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἐρεθιστικὴ φλεγμονὴ ἐπεκτείνεται ἐπὶ τῶν σπερματικῶν ὀργάνων.

Προσέτι ἐπιγίνεται καὶ ἐν αὐτῇ τῇ κύσει μετὰ ταῦτο χρόνων ἐπαυξήσεων τῶν ἐσωθεν στενώσεων ἀλλοιώσις τοῦ μυϊκοῦ τῆς κύστεως χιτῶνος καὶ μάλιστα εἰς τοσοῦτον βαθμὸν, ὥστε ὁ πάσχων μετὰ μεγίστης στενοχωρίας τῇ ἀεὶ συνεχεῖ καὶ ἀκουσίᾳ ἐπισυμβαίνουσῃ ἐλείξει, πρὸς οὖρῃσιν ἐπιδίδεται καὶ ταύτην δι' ἰσχυρῶν προσπαθειῶν καὶ κόπων μεριμᾶ νὰ διευκολύνῃ. Ὁρῶμεν φέρ' εἰπεῖν, τοὺς τοιούτους πάσχοντες συχνὰ καθ' ἡμίσειαν ὥραν καὶ μάλιστα οὐχὶ σπανίως ἀπὸ 10 ἕως 10 στιγμᾶς τῆς ὥρας νὰ ἐγείρονται ἐκ τοῦ ἥδη τεταραγμένου ὕπνου τῆς νυκτὸς ἐκτὸς τῶν τῆς ἡμέρας ἐνοχλήσεων, αἵτινες πολλάκις καθίστανται ἔτι μᾶλλον τυραννικώτεραι, καθ' ἃς ὁ ἀσθενὴς ἀκινήτων ἢ ἐπὶ τῶν γονάτων καθεζόμενος προσπαθεῖ ν' ἀπαλλαγθῇ ἐκ τῶν ἐπασχολήσεων τῶν οὖρων οὕτως, ὥστε πολλάκις καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς κλίνης παραφέρεται ἐγείρομενος, λαμβάνων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀλλοκότους στάσεις μετὰ διατεταμένων σκελῶν καὶ προσκεκαμμένου σώματος, ἐρείδων τὴν ψυχρὰν αὐτοῦ κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ ψυχροῦ τοίχου καὶ ἐν ἀγωνιώδει καταστάσει διατελῶν, ἰδρῶτι περιρρέομενος, μετ' ἐκπληκτικῆς ἀγωνίας, ὡς ὑπὸ τρομερᾶς ὠδίνος τοκετοῦ, ἐπείγεται μετὰ κόπων καὶ βασάνων, ἵνα μόνον κρουνηδὸν ὀλίγον τι οὖρον ἐκθλίψῃ, ὅπερ τῷ ἀπειλεῖ τὴν κύστιν νὰ διαρρήξῃ. Εἰς τινὰς μάλιστα τῶν περιπτώσεων παραλύει ὁ συγκλειῶν

τὴν κύστιν μῦς, ὅτε ἀναφαίνονται τὰ φαινόμενα τῆς συνεχοῦς στραγγουρροίας.

Κατὰ τὴν μεγαλειτέραν μάλιστα ἐπίτασιν τοῦ βαθμοῦ τοῦ νοσήματος ἐπισυμβαίνουνσι ρήξεις τῆς οὐρήθρας μετ' οὖροχόων συριγγίων καὶ διὰ τοῦ ἐν τῷ αἵματι εἰσβάλλοντος οὔρου δηλητηριάσεις—οὔραιμία.—Ἐπεκτεινομένης ὁμως τῆς στενώσεως πρὸς τὰ ἔσω ἐπὶ τοῦ ὄλως μεγάλου, ἀπείρου διακεκλαδωμένου καὶ συμπεπλεγμένου σωληνοειδοῦς συστήματος μέχρις ἄνω πρὸς τὰ λεπτότατα τῆς διαπλαστικῆς ἐπεξεργασίας σωληνάρια τῶν οὔρων, ἥτοι πρὸς τοὺς νεφρούς, μορφοῦται τότε ἡ ὄλως μεγάλη ὑπερδιακλαδουμένη τῶν οὔρων συσκευὴ εἰς μοναδικόν τι στάσιμον, τοῦτέστι εἰς οὔρικόν ἕλος, οὗ ἡ ἐξέτασις καὶ αἱ νοσηραὶ συνέπειαι κείνται ἐκτὸς τοῦ ποθουμένου σκοποῦ τοῦ ἡμετέρου ἔργου.

Πρὸ πάντων ἐστὶν ἡμῖν ἐνδιαφέρον αἱ ἐπιβλαβεῖς ἐπιδράσεις τῶν στενώσεων ἐπὶ τοῦ προστάτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀνατομικῆν συνάφειαν ἐχόντων σπερματικῶν κυστιδίων. Ἐπιγίνεται λοιπὸν τῇ προεκταθείσῃ φλεγμονῇ τῆς οὐρήθρας, ἐξοίδησις, ἀπόφραξις, ἐμπύσις, ἐπούλωσις, συρρίκνωσις τοῦ σπερματικοῦ κωνοειδοῦς λόφου, τῶν προστατῶν καὶ ἐκκομιστικῶν ἀγωγῶν αὐτῶν τοῦ θοροῦ κλπ., ὅτε κωλύεται ἡ ἐκκρίσις—*ejaculation*,—ἥτοι ἡ πρόεσις τοῦ θοροῦ, ἥτις μόνον ἀτελῶς ἢ ἐπωδύνως λαμβάνει χώραν. Ἐνίοτε συμβαίνει, ὅπερ καὶ σπουδαιότατον ἡμῖν τυγχάνει, ἕνεκα ἀλλοιώσεων τούτων τῶν μνημονευθέντων ὀργάνων, ἰδίως διὰ τῆς χρονίας ταύτης νοσηρᾶς καταστάσεως, τοῦτέστι διὰ τῆς χρονίας βλεννορροίας νὰ

παρουσιάζονται παραλυτικά φαινόμενα, ἤτοι τὸ εὐτονον, ἢ πρὸς ἔντασιν δύναμις ταύτης τῆς οὐρήθρας διὰ τῆς φλεγμονώδους καταστροφῆς ἐν αὐτῇ νὰ καταργῆται, αἱ δὲ τῆς φυσικῆς αὐτῶν ἐλαστικῆς ἀποστερνηθεῖσαι ἐκστομώσεις τῶν ἐκκομιστικῶν τοῦ θοροῦ ἀγωγῶν ἐν τῷ κωνοειδεῖ λόφῳ παραλυτικῶς διακείμεναι ἐγκαταλείπουσιν ἐλεύθερον τὸ θορικὸν ὑγρὸν νὰ ἐκρέη ἀκουσίως καὶ ἀπαρτηρητῆ ἄνευ αἰσθητικοῦ ἐρεθισμοῦ καὶ λορδώσεως τοῦ πέους. Κατ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν τρόπον ἄρχεται ἢ ἄνευ συναισθήσεως σπερματόρροια.

Ὡσαύτως αἱ ἐκ χρονίας φλεγμονῆς ἐρεθιστικαὶ καταστάσεις τῆς οὐρήθρας εἰσὶ πολλάκις πρόξενοι ρυπασμάτων, τούτέστι ὄνειρωγμῶν—pollutions, — ἰδίως κατὰ τὴν μεγάλην δραστηριότητα τῶν γεννητικῶν ὀργάνων.

Κατὰ δὲ τὰς στενώσεις, τὰς ἐντεῦθεν τῶν προστατικῶν μερῶν κειμένας, ἢ διάβασις τοῦ θοροῦ διὰ τῆς οὐρήθρας πρὸς τὰ πρόσω καὶ ἔξω ἐστὶν ἀδύνατος, ὅτε εἰσρέει οὗτος πρὸς τὰ ἔσω καὶ ὀπισθεν ἐν τῇ κύσει καὶ ἀνευρίσκειται μετὰ ταῦτα ἐν τοῖς οὔροις, ὡς πλεῖσται μικροσκοπικαὶ παρατηρήσεις ἀπέδειξαν.

Τὸ δ' ἀνδρικὸν καθῆκον δυνατὸν ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι καλῶς νὰ ἐπιτελῆται, πλὴν ἢ ἀνικανότης μένει σχεδὸν ἐσαεὶ ἐν τῇ κυρίᾳ ἐννοίᾳ τῆς λέξεως τὸ σύμβολον τῶν πασχόντων.

Ἐπεκτεινομένων δὲ τῶν νοσηρῶν ἐρεθισμῶν ἀπὸ τοῦ κωνοειδοῦς λόφου—verru montanum—καὶ ἐκ τούτων διὰ τῶν ἐκκομιστικῶν σπερμαγωγῶν εἰς τὰ σπερματικὰ κυστίδια καὶ σπερματικὸν χῶρον, ἐπιδιδυμίτιδα καὶ ὄρχιν

ἐπιγίνονται διάφοραί φλεγμοναὶ τῶν ὄρχων, ὡς ὑδροκῆλη κλπ., ὧν ὡς συνέπεια ἀναφαίνονται αἱ ἐπιμένουσαι καὶ ἐπανερχόμεναι σπραγγώδεις ἐμπυύσεις, ἐξ ὧν οὐλαὶ καὶ πρὸ πάντων ἢ διὰ τῆς διαφθορᾶς τῶν ἰσθῶν καὶ ἀλλοιώσεων αὐτῶν τελεία καταστροφή καὶ πλήρης ἀλλοίωσις τῶν γεννητικῶν καὶ αὐτῶν τῶν τὸν θορὸν παρασκευαζόντων ὀργάνων, ὧν τὰ ὄργανα ταῦτα δὲν δύναται ν' ἀποφύγῃσιν, ἔνεκα τῆς στενῆς συμπαθείας καὶ ἀλληλουχίας αὐτῶν, τούτέστι ταύτην τὴν ἀντανακλαστικὴν καὶ καταστρεπτικὴν ὀπισθενέργειαν ἐκ μέρους τοῦ πρώτου ἐξασθενισθέντος ὀργάνου.

Ἐνίοτε μάλιστα συμμετέχει τῷ νοσήματι καὶ τὸ ὑπὸ τὴν κύστιν ἀμέσως κείμενον ἀπευθυμένον. Αἱ βραδύνουσαι πρὸς οὔρησιν προσπάθειαι, ἢ μετὰ βίας ἔπειξις κλπ. προκαλοῦσι σπασμωδικὰς καταστάσεις τοῦ τὸν προκτὸν συγκαλείοντος μυὸς καὶ οὕτως ἐπιγίνονται, συνέπεια τῆς μηχανικῆς παρεμποδιζομένης ταύτης τοπικῆς τοῦ αἵματος κυκλοφορίας, σκολιῶδεις ἐκκολπώσεις τῶν φλεβῶν καὶ προέρχονται αἱ οὕτω ὀνομαζόμεναι **αἱμορροδοϊκοὶ κόμβοι**, ἐξ ὧν πολλάκις καὶ αἱμορραγίαι προέρχονται, ὡς καὶ προπτώσεις τῆς βλεννομεμβράνης τοῦ ἀπευθυμένου, ἐξοίδησις καὶ χαλάρωσις αὐτῆς κλπ., συνελόντι εἰπεῖν ἢ ὅλην σειρὰ τοῦ αἱμορροϊδικοῦ πάθους, οὗ ὁ χαρακτὴρ δυστυχῶς παραγνωρίζεται καὶ οὐδόλωσ ὑποπτεύεται ὑπὸ τινῶν ἰατρῶν καὶ ἀσθενῶν, ὅτι διπλαδὴ ἢ αἰτία ὄλων τούτων εἶναι σπασμωδικὴ τις στένωσις τῆς οὐρήθρας. Ἀλλὰ καὶ τοῦναντίον πολλάκις αἱ τοιαῦται αἱμορροϊδεὶς ἔχουσι τὴν πρωτόγονον αὐτῶν αἰτίαν ἐν τῇ παθήσει τῶν

γεννητικῶν ὀργάνων καὶ τῆς κύστεως, δι' ὃ ὀνομάζονται ψευδεῖς τῆς κύστεως αἰμορροίδες. ὡς προερχόμενα μᾶλλον ἔνεκα στενώσεως ἢ κωλύματος, προκαλοῦντος τὴν ἐπειξιν πρὸς οὖρῃσιν τῆς οὐρήθρας καὶ συνεπῶς σπασμωδικὰς καταστάσεις. Ὅστις ἀνέταμε τὰ κατὰ τὴν χώραν τοῦ περιναίου καὶ εἶδε τὰ κάτωθεν τοῦ κοινῶς πλατύσματος τῆς λεκάνης κείμενα ἀγγεῖα ποίαν κολοσσαίαν ἔκτασιν ἐν τῷ τοιχῷ τῆς κύστεως, πρὸς τὸ μέρος τοῦ προστάτου ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς θήκης αὐτοῦ ἔχουσιν, οὗτος βεβαίως δὲν θέλει θαυμάσῃ, ἐὰν πολλάκις κατὰ τοὺς κόπους καὶ προσπαθείας πρὸς τε οὖρῃσιν καὶ ἀφόδευσιν ἐπέρχηται μείζων τις συμφόρησις, οἰδηματώδη κατάστασιν προξενούσα καὶ συνεπῶς τὰς σπασμωδικὰς ταύτας στενώσεις τῆς οὐρήθρας.

Δι' ὃ καὶ πάλιν ἐπὶ ὀργανικῆς στενώσεως τῆς οὐρήθρας, καθ' ἣν ἢ ἐπειξίς πρὸς οὖρῃσιν ἐστὶ συνεχῆς, ἀναπτύσσονται, ἔνεκα τῶν πολλαπλῶν τούτων διακλαδώσεων τῶν αἰμορροϊδικῶν φλεβῶν τῆς κύστεως καὶ τῆς κολοσσαίας περιφερείας αὐτῶν, αἰμορροίδες, αἵτινες τὴν ἀρχικὴν αἰτίαν αὐτῶν ἐν τῇ ὀργανικῇ στενώσει ἔχουσιν. Ἔστιν ὅτε εἰς μάτην ὑποβάλλεται ὁ ἀσθενὴς εἰς πάντα τὰ χλιαρὰ διαλυτικὰ ἡμίλουτρα καὶ ψυχρὰ κατὰ διαφόρους θεραπευτικὰς ἀγωγὰς πρὸς θεραπείαν τῶν τῆς κύστεως αἰμορροϊδῶν—Blasen hämorrhoidarius—ἀνευ ἀποτελέσματος, ἐὰν δὲν ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἀρχέγονον αἰτίαν τῆς βλεννορροϊκῆς στενώσεως.

Δι' ὃ πολλάκις οἱ πάσχοντες τὰς οὕτω δὴ καλούμενας ψευδεῖς αἰμορροϊδας παροξύνουσιν ἐπὶ τὰ χεί-

ρῶ διὰ τῶν ἀντιτασσομένων μαλακτικῶν καὶ χλιαρῶν ὑδάτων καὶ ἐξερεθίζουσι μᾶλλον τὴν οὐρήθραν καὶ τὴν κύστιν, καὶ συνεπῶς ἐπιγίγνεται ἢ ὑπερπλήρωσις τοῦ ἔξωθεν αὐτῆς κολοσσαίου φλεβικοῦ δυκτίου· ὁ δὲ ἀσθενὴς ἐμπίπτει τότε εἰς τὰ ὅρια τῆς ἀπογνώσεως, καθ' ἣ ὡς ἄγγελος εὐτυχοῦς διαγνώσεως θεωρητέα ἢ προσγιγνομένη ἐπίσχεσις τῶν οὔρων, ὧν ἢ ἀνάγκη σύρει τὸν πάσχοντα πρὸς ἐπιτίθειον ἰατρόν, ὅστις ἀντὶ φαρμακευτικῶν διουρητικῶν μέσων καὶ λουτρῶν καταφεύγει εἰς τὸν λυσιτελῆ καθητηριασμὸν τῆς οὐρήθρας, ὅτε ἀνευρίσκεται ἢ ἀληθῆς πρωτόγονος αἰτία τῆς νόσου, ἢτοι ἢ ἀρχικὴ στένωσις τῆς οὐρήθρας, ἐξ ἧς πᾶσαι αὐταὶ αἱ ψευδεῖς αἰμορροίδες ἐπίγασαν.

Πᾶσα δ' ἀφορμὴ προξενούσα φλεγμονὴν τῆς οὐρήθρας δυνατόν νὰ σχηματίσῃ ὡσαύτως στενώσεις αὐτῆς. Ἀπαντῶνται δὲ καὶ τινες στενώσεις τῆς οὐρήθρας, ὧν ἢ γέννησις δὲν ἔχει ὡς αἰτίαν τὴν φλεγμονὴν, ἀλλὰ σπασμωδικὴν τινα ἐλικοειδῆ συστολὴν τῶν φλεβικῶν ἀγγείων τῆς οὐρήθρας, ἐν οἷς ἢ τοπικὴ κυκλοφορία τοῦ αἵματος ἐμποδίζεται.

Τὰς τοιαύτας δὲ στενώσεις ὀνομάζομεν νευρικὰς ἢ σπασμωδικὰς στενώσεις τῆς οὐρήθρας.

Ὁ Dittel λέγει, ὅτι ἔγνω ἀνθρώπους, παρ' οἷς μετὰ προηγηθείσας ἐρεθιστικὰς καταχρήσεις τοῦ ἀνναισμοῦ ἐπῆλθεν ἐρεθισμὸς τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, ἐν ᾧ ἢ οὖρῃσις μετ' αἰσθητῆς ἐπέξεως ἦν συνδεδεμένη καὶ μετ' ἡλλοιωμένης μικρᾶς τῶν οὔρων ἀκτίνος. Τοιοῦτοτρόπως ἀναφαίνεται συνήθως καὶ τὸ οὔρον τῶν πνευλιτικῶν, ἐὰν

εἶναι ἰσχυρῶς ὀξύ, ὡς καὶ τὰ οὔρα τῶν διαβητικῶν, ἐὰν ὑπερβαίνωσι τὴν ποσότητα $7 \frac{1}{10}$ τῆς σακχαρώσεως μετὰ φαινομένων σπασμωδικῶν στενώσεων.

Ὡσαύτως ταῦτ' συμβαίνει καὶ ἐπὶ ἐρεθισμοῦ τοῦ ἀπενθυσμένου ἕνεκα σκωλήκων, ἐκδόσεων—excretions—καὶ ρηγμῶν, ὡς καὶ παρὰ τοῖς ἀρθριτικοῖς, ὧν τὸ οὔρον ἐμπεριέχει ἀρκετὰ οὐρικά ὀξέα ἐν ἀμόρφῳ καταστάσει ἢ διαλελυμένα. Γνωσταὶ εἰσιν αἱ καταχρήσεις τῶν οἰνοπνευματῶδων ποτῶν καὶ ἡ ἐπενέργεια τοῦ νωποῦ ζύθου ἐπὶ τῆς κύστεως καὶ οὐρηθρικῆς βλεννομεμβράνης, ὡς καὶ αἱ ἐπενέργειαι τῶν ψυχικῶν διαθέσεων, ὧν πλεῖστοι τῶν ἰατρῶν ἔχουσι τοιαῦτα ἀξιοπεριεργα παραδείγματα. Οὕτω ὁ Gouthrie διηγεῖται περίπτωσιν τινα, καθ' ἣν δικηγόρος τις ἔχων σπουδαίαν ὑπόθεσιν ν' ἀντιπροσωπεύσῃ κατελαμβάνετο ὑπὸ σπασμωδικῆς καταστάσεως τῆς οὐρήθρας καὶ συνεπῶς ἐνόηλθιν τῶν οὔρων μέχρις ἐπισχέσεως, οὕτω καὶ τις μοναχὸς πρὸ τοῦ κηρύγματος τὰ αὐτὰ ἐπάσχε· ὁ ἴδιος Dithel ἐγνώρισεν ἰατρὸν, ὅστις πρὸ τῶν ἐξετάσεών του σπασμωδικὴν συστολὴν τῆς οὐρήθρας καὶ συνεπῶς σπαστικὴν ἐπίσχεσιν τῶν οὔρων ἐπάθε· ὁ αὐτὸς ὡσαύτως διηγεῖται, ὅτι κύριός τις ὁσάκις ἐπρόκειτο νὰ ταξειδεύσῃ πάραυτα ἕνεκα τῆς ἀναφαινομένης μερίμνης ἐπίσχεσις τῶν οὔρων τῷ ἐπύρχετο;

Ὁ δὲ καθηγητὴς τῆς ἐν Βιέννῃ χειρουργίας Dumreicher, ὅστις ἐν ἐκτάσει περὶ τούτου ἐν τῇ ἰατρικῇ ἐφημερίδι «ἰατρικὸς τύπος» ἐδημοσίευσεν, ἀναφέρει πολλὰς ὁμοίας περιπτώσεις, καθ' ἃς λίαν συνετέλεσεν ἡ ἀκρά-

δαντος βούλησις τοῦ πάσχοντος καὶ ἡ ἠθικὴ ἐπιρροὴ τοῦ ἰατροῦ.

Ἐπὶ τοιούτων περιπτώσεων τὰ μάλα λυσιτελῆ εἰσι πρὸς ἄρσιν τῶν σπασμωδικῶν στενώσεων ἡ εἰσαγωγὴ μεταλλικοῦ καθετῆρος, ὡς ὁ Charriere ἀποφαίνεται, καὶ ἅμα ἀφίχθῶμεν πρὸ τοῦ κωλύματος δέον ἡρέμα ν' ἀναμένωμεν ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας καὶ μετὰ ἐλαφρᾶς καὶ ὑπομονητικῆς διαχειρήσεως τοῦ καθετῆρος λύεται τὸ κώλυμα τοῦτο τῆς συσπάσεως, καὶ οὕτω εἰσδύομεν ἐν τῇ κύστει.

Ἡ σπαστικὴ στένωσις πολλάκις θεωρεῖται καὶ ὡς σύμπτωμα ἄλλης νόσου καὶ συνήθως συμβαίνει κατὰ τὰς φλογιστικὰς καὶ ὀργανικὰς στενώσεις, καθ' ἃς ἀρκετὰς ἀλλοιώσεις προηγούνται καὶ ἐπιδρῶσιν, ὡς ἐρεθίζουσαι αἰτίαι, ἐπὶ τοῦ μυὸς τῆς οὐρήθρας, διότι ἄνευ ἐρεθισμοῦ τῶν παρακειμένων ὀργάνων ἢ ἄλλης τινὸς δυσκрасίας ἀπότοκοι, ἐστὶ λίαν σπανία.

Καγὼ ὁ ἴδιος προσκληθεὶς ἐν τινὶ χωρίῳ μακρὰν τῆς πόλεως, ὅπως ἐπισκεφθῶ καὶ θεραπεύσω νεανίαν 20 ἐτῶν παθόντα αἰθνήδιον ἐπίσχεσιν τῶν οὔρων, ἥς τὴν αἰτίαν εἰς οὐδὲν ἕτερον εὔρον εἰ μὴ εἰς μέγα ἐκδόριον, ὅπερ τὴν προτεραίαν τῷ εἶχον συνεπέα ἄλλης παθήσεως, ἐπιθέση. Μεταχειρισθεὶς ὅθεν τὸν κοινὸν μεταλλικὸν καθετῆρα πολλάκις ἄνευ ἀποτελέσματος, ἕνεκα τῆς ἰσχυρᾶς συσπάσεως τῆς οὐρήθρας, κατέφυγον εἰς τὴν χρῆσιν τῶν χλιαρῶν λουτρῶν, ἅτινα παρατεταμένως διέταξα, πλὴν καὶ ταῦτα ἄνευ ἀποτελέσματος. Ἐπὶ τέλους, ἐλλειπόντων τῶν ἀναγκαίων ἀντισπασμωδικῶν φαρ-

μάκων, ἀντέταξα τὴν χρῆσιν τοῦ εὐχερῶς εὐρεθέντος ἐκλείγματος τῆς θηριακῆς, καὶ ἀφθόνως ἐπὶ τε τοῦ ὑπογαστρίου καὶ περιναίου ἐπιπάσσων καὶ ἐσωτερικῶς εἰς λίαν μικρὰς δόσεις χορηγῶν τοῦτον, ἔσχον τὸ εὐχάριστον ἀποτέλεσμα, ἦτοι τὴν λύσιν τῆς συσπάσεως, τὴν αὐτόματον οὖρησιν.

Τὰς τοιαύτας λοιπὸν στενώσεις ὀνομάζομεν νευρικὰς ἢ σπασμωδικὰς στενώσεις τῆς οὐρήθρας, ὧν ἡ θεραπεία συνίσταται εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἀντισπασμωδικῶν φαρμάκων, θερμῶν λουτρῶν, ἡμιλούτρων, νάρκωτικῶν ὑποθεμάτων ἐκ μορφίνης, ὀπίου ἢ εὐθαλείας καὶ ἐκ ναρκωτικῶν ὑποδαρείων ἐγχύσεων· ὁ δὲ Robert Rew συμβουλεύει τὴν αἰφνίδιον ψυχρολουσίαν—douche— μάλιστα ἀναφέρει, ὅτι πολλάκις συνεβούλευσε πελάτην του, παθόντα αἰφνίδιον σπαστικὴν ἐπίσχεσιν τῶν οὐρῶν, ὅπως ριφθῆ ἔντος ψυχρᾶς δεξαμενῆς, ἣν εἶχεν ἐν τῷ κήπῳ αὐτοῦ καὶ οὕτως οὔρει. Τῶν δ' οἰδηματωδῶν στενώσεων ἰδίως τῶν προερχομένων ἕνεκα συμφορήσεως τοῦ μεγάλου αἱμορροϊδοῦ πλέγματος ἡ θεραπεία συνίσταται 1) εἰς τὴν ἡσυχίαν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων καὶ ἀποφυγὴν παντὸς ἐρεθισμοῦ αὐτῶν, 2) εἰς ψυχρὰ ἡμίλουτρα καὶ εἰς περιτυλίξεις, 3) εἰς πίεσιν δι' ἰσχυροῦ μεταλλικοῦ καθετήρος, μὴ ὑπαρχούσης οὐδεμιᾶς ἐκ τῶν νεφρῶν συμπαθείας καὶ 4) εἰς ἐλαφρὰν καυτηρίασιν διὰ τοῦ καυτηριοφόρου τοῦ Dithel.

Εἰς δὲ τὴν βλεννόρροϊαν, ὡς εἴρηται, ἀποδίδεται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἡ συχνοτέρα αἰτία τῶν ὀργανικῶν στενώσεων, ἂν καὶ αὕτη δὲν ἐπιδρῶν ἐκάστοτε πρὸς σχηματι-

σμὸν αὐτῶν, καθ' ὅτι πλεῖστοι τῶν ἀσθενῶν μένουσιν ἐξ αὐτῶν ἐλεύθεροι, καίτοι ἔσχον πολυειδῶς ὀξείας καὶ συχνάς βλεννορροίας.

Ὡσαύτως αἱ πολυειδῶς μάλιστα γενικῶς αἰτιώμεναι ἐγχύσεις πρὸς θεραπείαν τῆς βλεννορροίας οὐκ εἰσὶν ἀπολύτως αἰτία τῆς κατηγορίας ταύτης, ὡς τινες νομίζουσιν τοῦθ' ὅπερ καὶ τὴν σήμερον πιστεύεται, διότι, ὡς καθ' ἡμέραν παρατηρεῖται πλεῖστοι μεταχειρισθέντες διαφόρους καυστικὰς καὶ στυπτικὰς ἐγχύσεις οὐδόλως ὑπὸ στενωμάτων ἔπαθον, ἐνῶ τούναντίον ἄλλοι, οἵτινες ἐγχύσει ἐν τῇ οὐρήθρᾳ μὴ χρῶσάμενοι, ὑπὸ μεγίστων καὶ τρομερῶν στενώσεων κατελήφθησαν, ὅθεν τὰ μάλα συμβάλλει εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν στενωμάτων ἡ ἀρθρικὴ καὶ χοιραδικὴ δυσκρασία διὰ διαφόρων αὐτῆς φλόγιστικῶν προϊόντων, ἡ παρατηρουμένη φλεγμονὴ τῆς οὐρήθρας, ἧς συνέπειαι εἰσὶ διάφοροι ἐκσαρκώσεις τοῦ ὑποβλεννίου αὐτῆς ἰστοῦ, ὡς καὶ τὰ ἐσφηνωμένα ψηγμάτια οὐρολίθων ἐν αὐτῇ τῇ οὐρήθρᾳ καὶ ὁ ἀδέξιος καθετηριασμός, καθ' ὃν διάφοροι τρώσεις καὶ ἐρεθισμοὶ γίνονται. Πάντα ταῦτα λοιπὸν δύναται στενώσεις τῆς οὐρήθρας νὰ προκαλέσῃ.

Αἱ συνέπειαι λοιπὸν τούτων τῶν γενομένων στενώσεων σχηματίζουσιν ἐν τῇ ἀμοιβαίᾳ αὐτῶν ἐναλλαγῇ κατὰ μικρὸν μεγάλην τινὰ ἄλυσον συμπτωμάτων, ἥτις ἐπὶ τέλος ἀγει τὸν πάσχοντα εἰς ἄθλων τρικεδόνα.

Ἡ ἐλαχίστη ἀφανὴς πάθσις τῆς οὐρήθρας, μόλις διακρινομένη, ὡς συνέπεια συνήθως μοναδικῶς παρημελημένης ἢ κακῶς τεθαραπενμένης βλεννορροίας, δύναται

ὑπούλως καὶ ἀπαρατηρητῆι ἐσαεὶ ἐπὶ τὰ πρόσω βαίνουσαν ὑποσκάψῃ τὸν ζωηρὸν ὄργανισμὸν, τὴν καλλίστην φυσικὴν διάπλασιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν εὐρωστον ὑγίαν αὐτοῦ.

Ἐκάστη τοῦ κόσμου ἴδονή, ἢ τῆς διαδοχῆς χαρά, πᾶσα ἐρωτικὴ τέρψις μαραίνει καὶ συντῆκει τὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πάσχοντα νέον καὶ προώρως μεταβάλλει αὐτὸν εἰς ἄχρουν, χλωμόν, πολιόν, πρεσβύτην. Ἡ διανοητικὴ αὐτοῦ δύναμις διαρρηγνυται καὶ καθίσταται ἐλαφρὸς τότε πνεῦμα καὶ σῶμα καὶ οὐ σπανίως ἐπέρχεται ὡς ἔκβασις τοῦ πάθους του κατῆφς τις μελαγχολία καὶ αὐτοκτονία. Τὸ γῆρας τῶν τοιούτων πασχόντων τελευτᾷ δι' ἀενάων ὀδυνῶν, βασάνων, πικρῶν ταλαιπωριῶν καὶ ἀδυναμιῶν. Ἐπὶ τέλος μετὰ τῶν ἐπὶ μακρὸν διαρκούντων σπασμῶν καὶ δυσπνοίας κλπ. οὐραιομικρῶν φαινομένων ἐπέρχεται ὁ θάνατος.

Ἐνῶ εἰς τοὺς τοιούτους ὑπὸ στενωμάτων κατατρυχομένους καὶ ἀπῶς τὸν κόσμον ἔχοντας ἐκδηλοῦται ἡ ὑπερβολικὴ αὐτῶν ἀπόγνωσις διὰ τοῦ βαθέος ἔρωτος τῆς αὐτοχειρίας, πόσον ἤθελεν εἶναι ἐκ τῆς ἐπιτυχοῦς θεραπείας αὐτῶν ὁ ἀληθὴς θρίαμβος τοῦ ἐπιτηδείου ἱατροῦ, ὃν μετὰ χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης ὡς ἀληθῆ σωτῆρα αὐτῶν θὰ θεωρῶσι;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΤΩΝ ΣΤΕΝΩΣΕΩΝ

Βεβαίως, ἔνεκα τῆς σπουδαιότητος τοῦ νοσήματος, ἐπιτρέπει ἡμῖν ὁ ἀναγινώσκων νὰ ἐπιρρίψωμεν ὧδε συνοπτικὴν τινα περιγραφὴν τῶν διακριτικῶν σημείων καὶ συμπτωμάτων τῆς στενώσεως τῆς οὐρήθρας.

Πλεῖστοί εἰσιν οἱ κατατρυχόμενοι τὸ ἡμῖς μέρος τοῦ βίου των ὑπὸ πεπαλαιωμένης βλεννοροΐας. Οἱ Γάλλοι καλοῦσι τὴν νοσηρὰν ταύτην χρονίαν κατάστασιν, καθ' ἣν μόνον τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς οὐρήθρας ἐν τῷ στόμῳ τῆς βαλάνου ὑπὸ τινος σταγόνος βλεννοπυώδους ὑγροῦ διυγραινεται, σταγόνα στρατιωτικὴν—goutte militaire,—διότι συνήθως ἡ τοιαύτη πεπαλαιωμένη βλεννοροΐα ἀνευρίσκεται συνήθως εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ.

Εἰς τινὰς δὲ τῶν περιπτώσεων τὰ φαινόμενα τῆς στενώσεως ἀναφαίνονται αἰφνυδίως. Πολλάκις ὁ προσβληθεὶς ἀσθενὴς νομίζων ἑαυτὸν ἐντελῶς ἀππλλαγμένον, παρορῶν δὲ τὸ ἐλάχιστον βλεννοροϊκὸν ἔκκριμα, καθ' οὗ μακρὰ καὶ σπουδαία θεραπεία ἀντετάχθη, ἐπίδιδεται κατὰ συγκαιρίαν ἀφειδῶς τῷ τε Βάκχῳ καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ, ὅτε αἰφνυδίως καταλαμβάνεται αὔθις ὑπὸ, ἐν εἶδει κεραυνοῦ ἐξ αἰθρίου οὐρανοῦ, ὀδυνηρῶν πόνων καὶ ἐπισχέσεως οὔρων, ἐξ ὧν δηλοῦται ἡδὴ ἡ τρομερὰ παρουσία τῆς λεληθότως ὑπαρχούσης στενώσεως. Τινὲς ὅμως τῶν προσεκτικῶν ἀσθενῶν προαισθάνονται μάλιστα καὶ τὴν πρώτην ἀρχὴν τῆς στενώσεως.

Πρῶτον δὲ φαινόμενόν ἐστιν, ὅτι ἡ ὄλη πρᾶξις τῆς ἐκκενώσεως τῶν οὐρῶν βραδύνεται, ἢ δ' ἀκτὶς ἢ ἐκροὴ τῶν οὐρῶν παρίσταται οὐχὶ τόσον κατεπείγουσα ἐν μιᾷ στιγμῇ, ἐν ἣ ὁ ἀσθενὴς ἐτοιμάζεται πρὸς τὸ οὐρεῖν, ἀλλὰ παρέρχονται στιγμαί τινες. Ὁ ἀσθενὴς αἰσθάνεται, ὅτι τὸ στόμιον τῆς κύστεως διαστέλλεται, ὅτι τὸ οὐρον ἐν τῇ οὐρήθρᾳ πλημμυρεῖ καὶ ὅμως ἡ ἐκροὴ τῆς οὐριακῆς ἀκτίνος δὲν φαίνεται εὐθύς ἐν τῇ αὐτῇ στιγμῇ, ἐν ἣ τὸ αἶσθημα τῆς οὐρήσεως ἐπισυμβαίνει, ἀλλὰ μετὰ τινα δευτερόλεπτα.

Ἐκ τούτων δηλοῦται, ὅτι τὸ οὐρον βραδύνει τὴν πορείαν αὐτοῦ ἕνεκα μηχανικοῦ κωλύματος τῆς στενώσεως ἐμποδιζόμενον δ' ὀπισθεν ἐν τῇ ἀνευρισμένῃ διόδῳ τῆς στενώσεως διοχετεύεται εἴτα πρὸς τὰ ἐξω διὰ πορρωτέρων προσπαθειῶν καὶ κόπων, ὧν ἡ συνέπεια διαφόρους διαστολικὰς ἐγκοπώσεις ὀπισθεν τῆς στενώσεως κατεργάζεται.

Ὁμοιότροπως κωλυόμενον τοῦ τέλους ἐκάστης οὐριακῆς ἐκκρίσεως, ἡ ἐκροὴ αὐτῆς δὲν καταπαύει, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ στόμιον τῆς κύστεως κλείει, ἀλλ' εἰσέτι ἐκκρίνονται ἀψθονοὶ ἀκούσιοι σταγόνες οὐρῶν.

Ὡσαύτως ἡ αὐτὴ ἀκτὶς τῶν οὐρῶν ὑφίσταται πάραυτα πολυειδεῖς καὶ ἐν μέρει ἀλλοκότους ἀλλοιώσεις, τούτεστι γίνεται λεπτοτέρα καὶ ἐπιτελεῖται μετ' ὀλιγωτέρας δυνάμεως, ἢ δ' ἐξωστικῆ τῆς ὀυάδος ταχύτης τῶν οὐρῶν ἐλαττοῦται.

Τὸ τόξον αὐτῆς τῆς ἀκτίνος καθίσταται ἑσαεὶ μικρότερον καὶ δύναται ἐντελῶς νὰ ἐκλείψῃ, ὥστε ἡ ὀυὰς τοῦ

οὐρῶν ἐν κατακαθῆτῳ στήλῃ ἐκ τοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας νὰ καταρρέῃ, δι' ὃ ὁ Guyon τὸ φαινόμενον τοῦτο—*pisse au pied*—ὀνομάζει.

Ἡ τελευταία αὕτη περίπτωσις ἀναφαίνεται ἐπὶ πολῶν ταύτοχρόνως συνυπαρχουσῶν στενώσεων τῆς οὐρήθρας.

Εἴτα ἡ φυσικὴ δύναμις τῆς ἐξωθούσης τὰ οὔρα συσκευῆς ἐντελῶς παραλύεται καὶ τὸ οὐρον, τοῖς φυσικοῖς νόμοις τῆς βαρύτητος ὑπεῖκοι, αὐτομάτως ἀπεκκρίνεται, — **Ἀκράτεια οὐρῶν.**— Τὸ δὲ σχῆμα τῶν ἀκτίνων ἀναφαίνεται, ὅτε μὲν πεπιεσμένον, ὅτε δὲ κυκλοειδῶς ἢ στρομβοειδῶς συνεστραμμένον ἐκ δύο πρὸς ἀλλήλας ἑλικοειδῶς ὑπερκειμένων ἀκτίνων συνιστάμενον.

Εἰς τινὰς τῶν περιπτώσεων ἡ ἀκτὶς τῶν οὐρῶν διασκορπίζεται διχαζομένη εἰς διαφόρους μακρὰς ἀκανόνιστους πρὸς ἀλλήλας (δισταμένας ἐκροάς, ὅτε παρίσταται τὸ οὐρον ὡς ὑπὸ πολλῶν τρημάτων ἐξωθούμενον καὶ ἡ βάλανος φαίνεται ὡσεὶ διάτρητος ἐν τῇ ἐκστομώσει αὐτῆς ἐν εἴδει κοινοῦ ποτιστηρίου. Τούτεστι ἐν συνόψει κατὰ μὲν τὸν Paul Gueterbock τὰ κυριώτερα ὑποκειμενικὰ συμπτώματα, ἃ τὰς στενώσεις τῆς οὐρήθρας μαρτυροῦσιν, εἰσὶ τὸ ὅλον ἐννέα: 1) ὁ ἐπὶ μακρὰν προσγιόμενος προδρομικὸς ἐρεθισμὸς καὶ ἡ ἐπιμένουσα φλεγμονὴ ἐν τινὶ μέρει τῆς οὐρήθρας, 2) συχνὴ ἐπειξις πρὸς οὐρησιν ἐν καιρῷ νυκτός, 3) ἐπώδυνοι καὶ ἐπὶ πολὺν παρατεινόμενοι προσπάθειαι πρὸς οὐρησιν πρὶν τὸ οὐρον ἐκβλύσῃ, 4) συχνότερα καὶ ἀκουσία μετὰ τὴν τελείαν οὐρησιν, καθ' ἣν ὁ ἀσθενὴς νομίζει, ὅτι οὐρησεν, 5) ἀνάβλησις βλεννοπυώδους ἀπεκκρίματος ἐκ τοῦ στομίου τῆς

οὐρήθρας, 6) τάσεις εἰς πυρετικὰς φρικιάσεις, αἵτινες ἐνίστε ὡς κεκουμμένοι διαλείποντες πυρετοὶ ἐκλαμβάνονται, 7) πόνοι καθ' ὠρισμένην θέσιν τῆς οὐρήθρας ἢ καῦσις τῆς οὐρήθρας, ὅτε τὸ οὖρον δι' αὐτῆς διέρχεται, 8) πόνοι ἐνίστε ἀκτινοβολοῦντες κατὰ τὰ ἄνω τῶν μηρῶν, κατὰ τοὺς ὄρχεις καὶ ὀσφῦν καὶ 9) αἰμορροϊδικοὶ κόμβοι ἢ καὶ ἐνίστε πρόπτωσις τοῦ ἀπευθυμένου ἐπὶ παρατεταμένων ἐπειξεων πρὸς οὐρησιν.

Κατὰ δὲ τὸν Dithel σὺν τούτοις ἔστι χαρακτηριστικὸν τῶν στενώσεων καὶ ἡ κατὰ τὴν διέγερσιν καὶ ἐπιτέλεσιν τοῦ ἀνδρικοῦ καθήκοντος ἀναφαινομένη ὀδύνη, προερχομένη ἐκ τῆς πίεσεως τοῦ παρακωλυθέντος θοροῦ ὑπὸ τῶν ἐστενωμένων μερῶν τῆς οὐρήθρας.

Τὰ δ' ἀντικειμενικὰ φαινόμενα τῶν στενώσεων εἰσιν ἐκείνα, ἅτινα ὁ ἰατρὸς δύναται ν' ἀνακαλύψῃ, τούτέστι τὰ διὰ τοῦ καθητῆρος καὶ τὰ διὰ τῆς ἐξωθεν ἐπιψαύσεως τῆς πασχούσης στένωσιν οὐρήθρας, καθ' ἣν ἀνευρίσκει σκλήρυσμά τι ἐν αὐτῇ, δεικνῦον τὴν ἕδραν τῆς στενώσεως, ἀνακαλυπτόμενα.

Οὕτω λοιπὸν ἔχουσιν αἱ συνήθεις καὶ ἀλλοκότως ποικιλότροποι εἰκόνες τῶν στενώσεων, ὧν τὸ σχῆμα τῶν ἀκτίνων τῶν οὐρῶν, τὸ εἶδος καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀπεκκρίσεως αὐτῶν εἰσι τὰ μάλα ἄξια λόγου φαινόμενα ὑπὸ διαγνωστικὴν ἔποψιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝΕΚΑ

ΠΑΘΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΠΕΥΘΥΣΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΚΤΟΥ
ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΣΠΕΡΜΑΤΟΡΡΟΙΑΣ

Ἐν αὐτῷ τῷ ἀπευθυμένῳ, ὡς καὶ ἐν τῇ περιβολῇ αὐτοῦ, ἐνθα πρὸς τὰ ἔξω διανοίγεται, ἐπιγίγνονται διάφοροι παθήσεις, αἵτινες διὰ τοῦ ἐρεθισμοῦ αὐτῶν παρὰ φύσιν **Σπερματορροίαν** δύναται νὰ προκαλέσῃ.

Καὶ ἐν τῷ ἀπευθυμένῳ θεωρεῖται ὡς αἰτία α'.) ἡ ἐπίσχεσις τῶν κοπράνων.

Ἡ συσσώρευσις αὕτη τῶν κοπράνων ἢ οἱ ἐντερόλιθοι ἢ κοπρανόλιθοι ἐκ στερεᾶς κοπρανώδους συστάσεως δυνατὸν νὰ πιέζωσι τὰς σπερματοθήκας, κειμένας, ὡς εἴρηται, μεταξὺ κύστεως καὶ ἀπευθυμένου καὶ νὰ ἐπιφέρωσιν εἰς αὐτὰς ἐρεθιστικὴν τὸ πρῶτον καὶ εἶτα ἀτονικὴν κατάστασιν.

Ἡ ἐπὶ μακρὸν ἐξασκουμένη πίεσις αὐτῶν ἐκ μέρους τοῦ ἀπευθυμένου, ὅπερ συνεχῶς μετὰ κοπρανώδους σκληρᾶς ὕλης πεπλήρωται, προξενεῖ ταύτοχρόνως μηχανικὴν παραλύουσαν ἐπιρροὴν τῶν σπερματοθηκῶν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τὰ τοιχώματα αὐτῶν ἀποβάλλουσι πᾶσαν τόνωσιν αὐτῶν, καί, μὴ δυνάμενα ν' ἀντιστῶσιν εἰς τὴν πίεσιν, δύναται διὰ παραμικρὰν ἐξωτερικὴν ἀφορμὴν νὰ ἐκκενῶσι τὸ ἐμπεριεχόμενον αὐτῶν, ὀπταδὴ τὸν θορόν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο παρατηρεῖται

πολλάκις καὶ μετὰ τὴν ἀφόδευσιν, καθ' ἣν αἱ διὰ τοῦ ἀπευθυσμένου διήκουσαι σκληραὶ ὕλαι θλίβουσιν ἐπὶ μᾶλλον κατὰ τὴν πάροδον αὐτῶν τὰς σπερματοθήκας, ἐξ ὧν ἐκκενοῦται ἀκουσίως ὁ θορός. Ταῦτ' συμβαίνει καὶ κατὰ τὴν οὔρησιν, καθ' ἣν, διεγειρομένης τῆς κύστεως πρὸς συστολὴν καὶ ἐξώθησιν τῶν οὔρων, συνεχίρονται καὶ οἱ παραγειτνιαζόντες περιναῖοι μῦς, πιέζοντες σπασμωδικῶς τὰς σπερματαποθήκας καὶ οὕτως ἐξωθεῖται ὁ ἐν αὐταῖς θορός.

Δι' ὃ δέον πρὸς θεραπείαν πάσης ἀκουσίου **Σπερματορροίας** τὴν τακτικὴν λειτουργίαν τῆς κοιλίας ὑπ' ὅψιν νὰ λαμβάνωμεν. Συχνάκις μάλιστα οὐδὲν ἕτερον αἴτιον οὕτως ἀτονοῦν καὶ νοσοποιοῦν τὰς σπερματαποθήκας ἀνευρίσκειται, ὅσον ἢ κατὰ συνήθειαν δυσκοιλιότης, ἥτις κατὰ μικρὸν μετὰ τοιαύτας **Σπερματορροίας** εἰς **Ἀνικανότητα** καταλήγει,

β) Πρὸς τε τὰς αἱμορροΐδας τοῦ τε πρωκτοῦ καὶ ἀπευθυσμένου, τὰς ὡς αἴτια τῆς Σπερματορροίας θεωρουμένας, ἔχομεν καὶ τὰς σχισμὰς αὐτῶν — Fissurem.

ὑπὸ τὴν λέξιν ταύτην σχισμὴν ἐννοοῦμεν μικρὰς τινὰς ἐξελκώσεις ἢ ραγάδας, ἐξοχάδας ἢ ἐσοχάδας ἢ ρήγματα κατὰ τὸ χεῖλος τοῦ πρωκτοῦ καὶ ἔσωθεν ἐν τῷ ἀπευθυσμένῳ.

Τοιαῦται σχισμὰὶ συνήθως συνοδεύονται ὑπὸ σπασμωδικῶν συστολῶν τοῦ περικλειόντος μυός τὸν πρωκτόν, ὧν ἕνεκα ἐπιγίνεται στένωσις τῆς ἐξόδου τοῦ ἀπευθυσμένου καὶ συνεπείᾳ ταύτης μεγίστη ἐν αὐτῷ συσσώρευσις κοπρανωδῶν ὑλῶν. Τούτου ἕνεκα λοιπὸν

ἢ πάροδος τῶν τοιούτων κοπράνων ἐστὶ δύσκολος καὶ ταυτοχρόνως λίαν ἐπώδυνος, ἀναλόγως τῶν σπανίων καὶ σκληρῶν ἀφοδεύσεων.

Αἱ σπασμωδικαὶ λοιπὸν αὐταὶ συνολκαὶ τοῦ πρωκτοῦ, αἱ ὑπὸ τινος ἐσοχάδος ἢ ῥωγμῆς προκαλούμεναι, προξενοῦσιν ἐπὶ τέλους τὸ παθολογικὸν αἴτιον τῆς **Σπερματορροίας**.

Αἱ σχισμὰὶ αὐταὶ, ἕνεκα τῶν σπασμωδικῶν συσφίξεων τοῦ πρωκτοῦ, κωλύουσι τὰς ἀφοδεύσεις καὶ καθιστῶσιν αὐτὰς βραδείας, αἵτινες τῇ σκληρότητι αὐτῶν οὐ μόνον μέγαν κνησμὸν καὶ γαργαλισμὸν μετ' ἐρεθισμοῦ τοῦ πεπονθότος μέρους προκαλοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχικὴν πρωτόγονον νόσον, ὁπλ. τὰς σχισμὰς πολλαπλασιάζουσι.

Καὶ ἡ μὲν ἀνάπτυξις τῶν ἐσοχάδων τούτων ἀναπτύσσεται κατὰ μικρὸν, συνεπείᾳ τροφῶν καὶ στυπτικῶν οὐσιῶν, προκαλουσῶν δυσκοιλιότητα. Ἡ δ' ἐλάττωσις, ἥτοι ἡ ἐξαφάνισις αὐτῶν ἐπιτυγχάνεται διὰ χλιαρῶν ἡμιλούτρων, θερμῶν ἐπιθεμάτων, ἐλαφρῶν ὑπακτικῶν, ἀποφυγῆς παντὸς ποτοῦ, καὶ ἐλαφρᾶς χλιαρᾶς τοπικῆς ἀντιστυπτικῆς πλύσεως καὶ καταψυκτικῆς διαίτης· οὐχ ἥττον ὅμως δὲν βραδύνουσι ν' ἀναφανῶσι καὶ αἴθις, μετὰ τινὰ παρεκτροπὴν περὶ τὴν δίαιταν, οἱ κνίζοντες καὶ αἰθοντες δριμεῖς πόνοι κατὰ τὴν ἀφόδευσιν.

Τῆς ἀφοδεύσεως ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐπισχομένης, προσγίνονται ἰσχυρότεροι πόνοι, ὅμοιοι τῷ πεπυρακτωμένῳ σιδήρῳ· ὁ δ' ἐπιμένων καὶ συχνὰ ἐπανερχόμενος ἀφόρητος κνησμὸς, σφύγγμος, καῦσις, ὠθεῖ τὸν πάσχοντα

τα εἰς κνησμόν, ὄντινα ἐκὼν ἄκων ἐπιτελεῖ, ὡς οὐκ ἂν ἦν ἄλλως γενέσθαι.

Τῆς ἐνοχλήσεως ταύτης παρατεινομένης, ἔπεται, ὡς ἐκ τῶν ἐπαναγενομένων ὀδυνῶν, τῶν κατὰ τῆς νυκτὸς τὴν ἀνάπαυσιν διαταρασσουσῶν, σπουδαία ἐξαχάμνησις τοῦ σώματος.

Οὗτος δ' ὁ κνησιώδης ἐρεθισμός, ὡς καὶ ἐκεῖναι αἱ τὰς ἐσοχάδας προκαλοῦσαι, συνοδεύουσαι καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀκολουθοῦμεναι, ἢ αἱ ἐξ αὐτῶν ἐξαρτώμεναι δυσκοιλιότητες, δύνανται νὰ προκαλέσωσι Σπερματορροίαν.

Υπείκων ὁ πάσχων τῷ κνησιώδει ἐρεθισμῷ διεγείρει διὰ τῆς προστριβῆς τοῦ περιναίου καὶ τῆς κατὰ τὸν πρωκτὸν χώρας τοὺς πλησίον κειμένους ὄρχεις καὶ ἐρεθίζει τὸ αὐτόθι διακλαδιζόμενον αἰσθητικὸν νευρικὸν πλέγμα καὶ διὰ τούτου τὰ γεννητικὰ ὄργανα, ἐν οἷς καθημερινὴν διέγερσιν προκαλεῖ, ἥτις, πόρρωθεν τῶν ὄρχεων ἐκτεινομένη, ἐρεθίζει σπερματαγωγούς καὶ σπερματικά κυστίδια, τὰ ὁποῖα, ὡς ἐκ τῶν διπνεκῶς ἐπανεληλυμένων ἐρεθισμῶν, καθίστανται κατὰ μικρὸν ἄτονα, ἀνεπιτήδεια, ἢτοι ἀδύνατα καὶ ἐν παραμικρᾷ ὠθήσει ἐκ μέρους τοῦ ἀπευθυσμένου ἢ ἐκ τῆς πρὸς οὐρῆσιν προσπαθείας πάραυτα ἐκκενοῦσιν αὐτομάτως καὶ ἀνευ ἀφροδισιακῆς διεγέρσεως τὸ ἐμπεριεχόμενον αὐτῶν, ὅτε ἢ σπερματορροία

Καὶ ἡ δυσκοιλιότης, ἥτις ταῖς ἐσοχάσι συμπαρομαρτεῖ καὶ δὴ καὶ τούτων προηγεῖται, ἐξασκεῖ ταύτην τὴν σπουδαίαν ἐπίδρασιν εἰς τὰ σπερματικά κυστίδια.

Αἱ σκληραὶ τυλώδεις κοπρανώδεις ὑλαί, αἵτινες ἐν τῷ

ἀπευθυσμένῳ ἐπὶ πολὺ ἐπεχόμεναι διαμένουσι, πιέζουσι τὰ σπερματικά κυστίδια καὶ διεγείρουσι πρὸς τούτοις καὶ αὐτῆς τὰ ἐν ἀτονίᾳ καταστάνα ὄργανα. Ἐνεκα τούτων ἐπισυμβαίνουν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κατὰ τὴν ἀφόδευσιν καὶ ἰδίως κατὰ τὸ τέλος αὐτῆς, τῇ συναρωγῇ καὶ τῶν συγκλειόντων τὸν πρωκτὸν μυῶν, αἱ ἀκούσιοι ἐκχύσεις θοροῦ.

Ἐκ τούτων λοιπὸν τῶν διττῶν σπουδαίων αἰτίων, τοῦ τε διπνεκοῦς κνησιμοῦ καὶ τῆς συμπαρομαρτούσης κατὰ τὰς ἐσοχάδας καθ' ἑξὶν δυσκοιλιότητος, ἐπισυμβαίνουν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐν τῇ ὄχληρᾷ καὶ ἀνιαρᾷ ταύτῃ καταστάσει ἀπαρατηρητῆ ἐκσπερματώσεως· οὕτως εὐκόλως δύνανται ὁ κνησιματώδης ἐρεθισμός καὶ ἡ πρὸς καταπράνυσιν τούτου προσπάθεια νὰ ὀδηγήσῃ τὸν πάσχοντα εἰς τὸν ἀνυανισμόν,

γ.) ἐσωτερικαὶ αἱμορροϊδικαὶ παθήσεις.

Αὗται ὡς αἰτία σπερματορροίας συμπίπτουσιν εἰς τινὰς σχέσεις μετὰ τῶν ἐσοχάδων. Ἡ ὑπὸ τῶν φλεβῶν τοῦ ὑπογαστρίου, λεκάνης, ἀπευθυσμένου ἐντέρου, καὶ τῶν γεννητικῶν νύξημένη εἰσροὴ αἵματος, συνεπεῖα κωλύματος τοπικῆς κυκλοφορίας ἢ συμφορήσεως, προκαλεῖ σπουδαῖον ἐρεθισμόν τῶν συμπεφορημένων μερῶν, μεθ' ὧν τὰ ὄργανα ταῦτα στενὴν ἀλληλουχίαν ἔχουσι. Αἱ δὴ λεγόμεναι λευκαὶ αἱμορροΐδες εἰσι βλένναι συνεπεῖα τῶν τοπικῶν ἐσωτερικῶν συμφορήσεων καὶ πιέσεων. Ἡ πίσις λοιπὸν αὐτῶν ἐνίοτε ἐν εἴδει φασιόλου τὸ μέγεθος ἢ λεπτοκρρῦου ἢ ἐν εἴδει κομβολογίου τὸ σχῆμα ἐξωδηκῶν φλεβῶν ὑπὸ τοῦ ἐν αὐταῖς εἰσρεύσαντος αἵματος ἐξασκεῖ

πίεσιν ἐπὶ τε τῶν σπερματοθηκῶν καὶ τῆς περιφερείας αὐτῶν καὶ οὕτω δύναται σπερματορροίαν νὰ προκαλέσῃ.

Ὅπως παρίσταται παρὰ τοῖς αἱμορροϊδικοῖς ἢ ἐξωτερικῇ περιφέρειᾳ τοῦ πρωκτοῦ νύξημένη ὑπὸ κισσῶδων φλεβικῶν ὄγκων, οὕτω συμβαίνει καὶ ἔσῳθεν ἐν τῷ περιτὸ ἀπευθυσμένον μῆρει τῆς λεκάνης, ἐν ἧ οἱ ἐκ στάσεως κισσῶδεις φλεβικοὶ ὄγκοι, πτυχαὶ ὀζῶδεις, πολυειδῶς συνεστραμμένοι φλεβῶν κλάδοι λίαν ἐξωδηκότες ν' ἀναπτύσσονται καὶ ἰδίως εἰς ἐκείνας τὰς θέσεις, ὅπερ καὶ ἐπικινδυνωδέστερον, ἐνθα αἱ σπερματοθῆκαι κείνται.

Αἱ φλεβῶδεις αὗται λοιπὸν στάσεις συνοδεύουσι καὶ προξενοῦσι τὰς ὀχληρὰς δυσκοιλιότητας τῶν αἱμορροϊδικῶν, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἡ πίεσις καὶ ὁ ἐρεθισμὸς ἐπὶ τῶν γειτναζόντων σπερματοθηκῶν ἐξασκεῖται, ἐξ ὧν ἡ σπερματορροία.

δ'.) Ἑρπης.

Ἡ νόσος αὕτη ἐστὶ τοῦ δέρματος ἐξάνθημά τι φλυκταινῶδες, ὅπερ πρότερον ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἑρπης τῆς ἀκροβυστίας—*Herpes preputialis*—διεκρίνεται· ὁ δὲ *Herpes* ἀργότερον ἕνεκα τῆς πρὸς τὰ πρόσω τάσεως αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ἐπεκτάσεως, μετωνόμασεν αὐτὸ—*Herpes pregenitalis*—. Τὸ ἐξάνθημα τοῦτο ἀναφαίνεται οὐ μόνον παρ' ἀνδράσιν, ἀλλὰ καὶ παρὰ γυναίξιν.

Ἐκαστον ἕρπητος ἐξάνθημα, τούτέστι ἐκάστη ἐκβολὴ φλυκταινῶν, ἄχρις οὗ ἀποξηρανθῆ παρέρχονται σχεδὸν 14 ἡμέραι, μεθ' ἧς δυνατὸν καὶ αὖθις ν' ἀναφανῆ, ὅπερ οὐδένα μὲν κνησμὸν προξενεῖ, ἀλλὰ μετὰ τὴν ῥῆξιν τῶν φλυκταινῶν αἰσθημὰ τι μᾶλλον ἐπώδυνον ὅμοιον

κανστικῷ πόνῳ ἐπιφέρει. Τὸ αἶσθημα τοῦτο παρατεινόμενον ἐπιμένει μέχρις οὗ ἀναφανῆ καὶ ἐκ δευτέρου τὸ ἐξάνθημα. Τοιοῦτοτρόπως τὸ ὀχληρὸν τοῦτο αἶσθημα τῆς ἀκροβυστίας οὐδόλως λαμβάνει τέλος ἕνεκα τῆς χρονίας πορείας οὗτοῦ, διότι μόλις μέρος τι ἰᾶται καὶ ἰδοῦ αὖθις ἢ ἔκκρηξις νέας ὀδύνης, νέου ἐξανθήματος. Αἱ καυσῶδεις λοιπὸν νοσῶδεις καὶ δακνώδεις αἰσθήσεις τῆς ἀκροβυστίας ἐπαναγκάζουσιν τὰ ἄτομα εἰς προστριβὰς ἀκουσίους, ἐξ ὧν ὁ ἀννισμὸς πρὸς σπερματορροίαν.

Ὁ διηνεκὴς λοιπὸν ἐρεθισμὸς τῶν χρονίων δερματικῶν παθήσεων προξενεῖ φυσικῶς χαλάρωσιν καὶ ἀτονίαν, ἐξ ἧς ἀδυνατοῦσιν αἱ σπερματοθῆκαι κατὰ τὴν φυσικὴν λειτουργίαν αὐτῶν, τούτέστι δὲν δύνανται πλέον ἀκριβῶς νὰ διαφυλάξωσι τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐταῖς παρακαταθήκην, ἥτοι τὸν θορόν,

5) Ἐλμινθες ὡς αἷτια τῆς σπερματορροίας.

Τὸ διὰ τὰ γεννητικὰ μόρια ἐπικινδυνωδέστατον παράσιτον τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ἰδίως τοῦ ἀπευθυμένου, εἶσιν αἱ ἀσκαρίδες σκώληκες—*oxyurus vermicularis*.—Οἱ σκώληκες οὗτοι ἀναφαίνονται πάντοτε ἐν τῷ παχεῖ κώλῳ καὶ κατὰ προτίμησιν ἐν τῷ ἀπευθυμένῳ ἐντέρω, προξενοῦσι δὲ τὰ αἷτια, ὧν ἕνεκα ὁ πάσχων, ὡς ἐκ τῶν ἀκουσίων σπερματώσεων καὶ ἀτόνου χαλαρώσεως τῶν γεννητικῶν ὀργάνων αὐτοῦ, καθίσταται ἀνίκανος.

Παιδὲς εἰσι συχνότερον τοῖς σκώληξι τούτοις ὑποκείμενοι ἢ οἱ πρεσβύτεροι.

Τὸ παράσιτον τοῦτο χαρακτηρίζεται διὰ κυλινδρικοῦ στρογγύλου λίαν ἐλαστικοῦ σώματος, διήκοντος κεστροει-

δῶς εἰς λεπτοτάτην κέρκους αἰχμὴν καὶ διὰ διακριτικοῦ κυκλοτεροῦς στόματος ἢ ὀπῆς. Τὸ δ' ἀμβλύ ἐν τέλει αὐτοῦ διῆκον κέρκος τοῦ ἀρρενός ἐστι πλατὺ ἐλικοειδῶς συνεστραμμένον, τοῦ δὲ θήλεός ἐστι εὐθὺ καὶ αἰχμηρόν. Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ἀσκαρίδων, τὸ ἐν τῷ ἀπευθυμένῳ ἐντέρω τῶν νεανίσκων ἀναφαινόμενον, χαρακτηρίζεται ἐκτός τούτου καὶ διὰ τῶν κατὰ τὰ ἀμβλέα πέρατα τοῦ σώματος προεξέχουσῶν ἐκατέρωθεν φλυκταινοειδῶν πλαγιῶν μεμβρανῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων γραμμοειδῆς τις σωλὴν ὁ οἰσοφάγος, στόμαχος. Τὸ δὲ μέγεθός ἐστι σπινίως πλέον τοῦ $\frac{1}{4}$ τοῦ δακτύλου τὸ μῆκος· κατέρχονται δὲ συνήθως σωρηδὸν ἐξωθούμεναι μετὰ τῶν ἀφοδεύσεων τοῦ πάσχοντος καὶ διακρίνονται διὰ τῆς σκιρτητικῆς αὐτῶν κινήσεως καὶ λευκῆς νηματοειδοῦς μορφῆς.

Σειρὰν ὀλόκληρον συμπτωμάτων οἱ σκώληκες ἐν γένει παρουσιάζουσι καὶ ἰδίως τὸ ἄπειρον πλῆθος τῶν ἀσκαρίδων, ὧν τὴν πολυμελῆ ἄλυσον τῶν συμπτωμάτων αὐτῶν καθ' ἐκάστην ἀπαντῶμεν, ἥτοι κνησμὸν κατὰ τὴν ῥίνα, διπλωπίαν, ἀμβλυωπίαν, σκοτοδινιάσεις, κοιλιακὰς διαταράξεις, κοιλιακοὺς πόνους καὶ αὐτὴν τὴν τρομερὰν ἐπιληψίαν ἐνίοτε προσβάλλουσι μάλιστα καὶ συμπαθητικῶς τὴν ὕλην κυκλοφορίαν, τὸν σφυγμὸν, ἐξ οὗ ἢ ἀναπνοή, ἢ πέψις, ὁ ὕπνος, ὡς εἶπεν, ἅπασαι αἱ λειτουργίαι καὶ τὰ μέρη τοῦ ὄργανισμοῦ ἡμῶν συνταράσσονται. Ἐντεῦθεν εὐκόλως καταδηλοῦται τίνι τρόπῳ ὁ σκώληξ οὗτος, μάλιστα διὰ τοῦ ἀπτήτου τούτου ἐρεθιστικοῦ κνησμοῦ, ὃν προκαλεῖ κατὰ τὸν πρωκτόν, ἀπευθυμένον, ὄρχεις, πέος κλπ. καὶ διὰ τῶν πόρρω

διαυγῶν ἐρεθιστικῶν συμπτωμάτων, ἃ ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν πλησιεστέρων παρὰ τῷ ἀπευθυμένῳ κειμένων σπερματοθηκῶν, θεωρεῖται ὡς αἰτία τοῦ ἀνανισμοῦ καὶ τῆς αὐτομάτου ἀπωλείας τοῦ σπέρματος. Τῆς νοσολογικῆς λοιπὸν ταύτης καταστάσεως ἐπὶ πολὺ παρατεινομένης, ἔπεται ἡ Σπερματορροία.

Δι' ὃ δέον τὰ αἷτια ταῦτα, τὰ παράσιτα ταῦτα, ὅσον τάχιστα, τῇ ἀντιδεδειγμένη θεραπείᾳ, ἐκ τοῦ ὄργανισμοῦ ν' ἀπομακρύνονται.

Αἱ ἀσκαρίδες ἐν τῷ ἀπευθυμένῳ προκαλοῦσι τὰ αὐτὰ συμπτώματα, ὡς οἱ λίθοι ἐν τῇ κύστει.

Παῖδες 2—3 ἐτῶν ἡλικίας συχνάκις ἀποκναίονται σχεδὸν ὑπὸ διηνεκῶν ἐρεθισμῶν, οἷς οἱ σκώληκες προκαλοῦσι. Μάλιστα οἱ ἐρεθισμοὶ οὗτοι ὑπὸ πλείστων μπτέρων καὶ τιθῶν ἀναγνωρίζονται ὡς διαγνωστικὸν κριτήριον συσσωρεύσεως σκωλήκων· οἱ παῖδες ἔχουσι ἀδιάλειπτον προσπάθειαν νὰ φέρωσι τὰς χεῖρας εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἐνθα ἡ ἔδρα τοῦ ὄχληροῦ καὶ σχεδὸν ἀκαταπαύστου κνησμοῦ κεῖται· καὶ ἐντεῦθεν ἐπίγνονται αἱ προστριβαί, ἃς κατ' ἐπανάληψιν ἐπιθυμοῦσι.

Ὡσαύτως καὶ παρὰ τοῖς θήλεσι τὰ ἀνάλογα φαινόμενα αἱ ἀσκαρίδες προκαλοῦσι. Συχνάκις αἱ μικραὶ παῖδες βασανίζονται ὑπὸ ἰσχυρῶν κνησμῶν τῶν γεννητικῶν μερῶν μετ' ἐκκρίσεως ἐκ τοῦ κόλπου, μετ' ἐρυθήματος καὶ διεγέρσεως τῆς κλειτορίδος καὶ ἐπὶ μακρὸν ἐπιδιδόμεναι εἰς τὸν ἐρεθισμὸν τοῦτον παρασύρονται ὡσαύτως εἰς τὸν κλειτορισμὸν.

Πλεῖστα παραδείγματα σκωλήκων ἀναφέρονται, καθ'

ἃ προὐκλήθη ὁ ἀννανισμὸς μετὰ τῶν τρομερῶν αὐτοῦ ἐπιβλαβῶν ἐπιπρειῶν. Ἰδίως ὁ Lallemand εἰς τὸ «Περὶ ἀκουσίων σπερματορροϊῶν» σύγγραμμά του ἀναφέρει παραδείγματα, καθ' ἃ σπερματορροία ἐπὶ μακρὸν λεληθότως διαμείνασα ἐγκεφαλικὰς συμφορῆσεις καὶ ταραχὴν τῆς ὅλης ὑγείας προὔξενεσε καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν σκωλήκων ἐπῆλθεν ἐντελῶς ἢ ἰασίς αὐτῆς ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Ὡς πρῶτιστον σύμπτωμα τοῦ ἀννανισμοῦ θεωρεῖ τοὺς λίαν βαθέως κειμένους καὶ ἐρυθροὺς ὀφθαλμοὺς μετὰ κτανῆς ἄλω, εἶτα τὴν ὑποχονδρίαν, τὴν ἀνικανότητα, τὰς ἐγκεφαλικὰς συμφορῆσεις μετὰ φαινομένων ἀποπληκτικῶν προσβολῶν κλπ. ἄτινα, ὡς συνέπεια ἐρεθισμοῦ τῶν σκωλήκων, δυνατὸν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ νὰ ἐξαλειφθῶσι.

Οἱ ἀσθενεῖς οὗτοι δυστυχῶς οὐδόλως σκέπτονται ἐν τοιαύτῃ αἰτιατῇ στιγμῇ περὶ τοῦ πάθους αὐτῶν, μηδόλως τὴν τῶν σκωλήκων ὑπαρξίν ὑποπτέοντες καὶ συχνάκις μάλιστα καταφεύγουσι πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ πάθους τῶν εἰς τὰς μεγίστας δεισιδαιμονίας, ὡς πολλαὶ ἱστορίαι τοισύτων ἀσθενῶν μᾶς γνωρίζουσι, καθ' ἃς ὁ πάσχων διηρμύνευε μετὰ σπουδῆς τὸ αἷτιον τῆς ἀνικανότητός του, βεβαιῶν, ὅτι πρὸ πολλοῦ χρόνου τὴν πόρπην αὐτῷ συνῆψαν—**ἐκουμπόδεσαν**,—εἰδός τι φράσεως παρὰ τῶν δεισιδαιμόνων διὰ τὴν ἀποδοτέαν ἐξήγησιν τῷ ἀνικάνῳ ἀνδρὶ !!

Καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἐπρεσβεύετο, ὅτι ἡ ἀνδρική ἰκανότης ἠδύνατο, τῇ βουλήσει ἄλλου, διὰ μυστικῆς τέχνης νὰ ἐπίσχεθῇ. Κατὰ τὸν Ἡρόδοτον καὶ ὁ Ἄ-

μασις βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ἦν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δεδεμένος καὶ ἠλευθερώθη ἐκ τούτου ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης μόνον.

Παρὰ δὲ τοῖς Ρωμαίοις ἦτο ἐν χρήσει ν' ἀλείψωσι τὰ θυρώματα τῶν οἰκιῶν τῶν νεονύμφων μὲ πιμελὴν λύκου, ὅπως προασπίζονται ἐκ τῶν τοιούτων ἀρῶν. Κατὰ δὲ τὸν μέσον αἰῶνα ἡ δοξασία αὕτη ἦν γενικὴ, ὅτι τοιοῦτον **κομπόδεμα** τῇ συνεργασίᾳ τοῦ διαβόλου ἔχει μαγικὴν δύναμιν, ὥστε τὴν ἀνικανότητα νὰ προξενῇ καὶ διὰ τοῦτο κατεδικάζετο εἰς θάνατον ἐκεῖνος, ὅστις ἀφήρει διὰ τοιαύτης μαγικῆς δυνάμεως τὴν ἀνδρικήν δύναμιν. Καὶ ἐν τῷ συμβουλίῳ τοῦ Ρεγενσβούρ ἐπανειλημμένως ἐσαφηνίσθη, ὅτι δεόν οἱ μαγικῶς συνδέοντες νὰ κατατομῶνται. Ἐντεῦθεν οὐχὶ σπανίως ὀρώμεν, ὅποσαι τοιαῦτα περιπτώσεις ἀνικανότητος τῶν παλαιῶν χρόνων προήρχοντο καὶ πόσοι πολυμαθεῖς, καὶ ἐπὶ ἰατροί, ὑπὸ δεισιδαιμονίας κατελαμβάνοντο, ὅτε ἡ διαγνωστικὴ αὐτῶν τέχνη πρὸς ἔρευναν τῶν πρωταρχικῶν αἰτίων διὰ τὰ τοιαῦτα πάθη δὲν ἐπύρκει !!! Βεβαίως ὑπῆρχον καὶ τότε φυσικαὶ καὶ ψυχικαὶ παθήσεις, ὡς σήμερον ἐτι, σκόλικες καὶ τὰ παρόμοια αἷτια τῆς ἀνικανότητος.

Ἐν τέλει τῶν ἐρευνῶν αὐτοῦ ὁ Lallemand προσθέτει: «τοιαῦτα γεγονότα ἐγκρατεύουσιν ἡμᾶς καὶ ἐπιβάλλουσι »τὴν ἐχεμύθειαν τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας.» Πόσοι τούτων τῶν δυστυχῶν οὐκ ἀποφεύγουσι τὰς κοινωνικὰς συναναστροφὰς καὶ καταισχυνόμενοι ἄνευ οἴκτου οὐκ ὀδύρονται, ὅτι ὄφειλον πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ θεραπευθῶσι;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΚΥΣΤΕΩΣ
ΩΣ ΑΙΤΙΑΙ ΤΩΝ ΝΟΣΗΡΩΝ ΣΠΕΡΜΑΤΟΡΡΟΙΩΝ

Ἐκ τῶν διαφόρων παθήσεων τῆς κύστεως ἐνδιαφέρονσιν ἡμῖν ἐνταῦθα τὰ λιθώδη συντρίμματα, — ψάμμος, νεφρόλιθοι, κυστόλιθοι κλπ., — τὰ ἰδίως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς κύστεως.

Πλὴν ἐν πρώτοις ἔχομεν συνοπτικῶς νὰ εἰπωμέν τινα περὶ τῆς νυκτερινῆς ἐνουρήσεως τῶν παιδῶν — enuresis nocturna, — ὡς καὶ περὶ τῆς χαλαρώσεως τοῦ σφικκτῆρος μυός τοῦ αὐχένος τῆς κύστεως, ἧτοι περὶ ἀκρατείας τῶν οὔρων — incontinentia urinae.

Ἡ νοσηρὰ αὕτη κατάστασις ἀπαντᾶται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, παρὰ τοῖς χοιραδικοῖς καὶ ἀτόνοις νέοις, παρ' οἷς ὁ ὑπὸ τῶν οὔρων ἐρεθισμὸς τῆς κύστεως οὐδεμίαν αἰσθησὶν αὐτοῖς ἐμποιεῖ καὶ ὁ κεχαλαρωμένος μῦς, ὁ συγκλείων τὸ στόμιον τῆς κύστεως, ὑποχωρεῖ καθ' ὑπνον ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ βάρους τοῦ τὴν κύστιν ὑπερπληρώσαντος οὔρου ἄνευ οὐδεμιᾶς αἰσθητικῆς διεγέρσεως.

Καὶ ὁ Lallemand ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ «Περὶ σπερματορροίας», ὅπερ ὁ μέγας τῆς Πράγας χειρουργὸς Pitha κλασικὸν ὀνομάζει, προσθέτει, ὅτι νέοι, οἵτινες ἔπαθον ἡμεροσίας ἐκσπερματώσεις, ἄνευ διεγέρσεως τοῦ πέους καὶ ἄνευ αἰσθήματος ἠδυναθείας, ἐν τῇ παιδικῇ αὐτῶν

ἡλικίᾳ νυκτερινὰς ἐνουρήσεις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἔπασχον.

Ὅθεν ἡ νοσηρὰ αὕτη κατάστασις ἐγκεῖται ἐν τῇ μεγάλῃ εὐρεθιστικότητι καὶ ἀτονίᾳ τῆς κύστεως, ἧς ἡ ἐπίτασις γίνεται μεγαλειτέρα ἐν καιρῷ νυκτὸς ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς θερμότητος τῆς κλίνης καὶ μεταδίδεται ἡ ἀτονία αὕτη ἐφ' ὅλων τῶν γειτνιαζόντων τῇ κύστει μερῶν, ἧτοι ἐπὶ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων καὶ τῶν σπερματοθικῶν καὶ ὡς συνέπεια αὐτῆς ἡ δριμύτης τῶν οὔρων, αἱ συμφορήσεις τῆς κάτω κοιλίας, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, ἐπέρχονται πάντα ταῦτα συνεργοῦσιν ἐτι περισσότερον εἰς ἐπαύξησιν τοῦ ἐρεθισμοῦ καὶ τῆς ἀτονίας τῆς κύστεως.

Οἱ κυστόλιθοι. οὔτοι σχηματίζονται, ὅτε μὲν ἐξ ἀλλοτρίων ἐξωθεν εἰσδυσάντων ἐν τῇ κύστει σωματίων καὶ ἐπὶ μακρὸν ἐν αὐτῇ διαμενόντων, ὅτε περικάθηνται ἐπ' αὐτῶν διάφορα οὐρικά ἅλατα, συμπύγματα αἵματος, ἰνίας, ὑποστάθμης, ἀλκαλικῶν κλπ, ἄπερ κρυσταλλοῦνται, ἐξ ὧν πλάσσονται οἱ τοιοῦτοι τῶν λίθων σχηματισμοί, ὅτε δέ, καὶ συνηθέστερον, ἐκ νεφρολίθων κατερχομένων ἐκ τῶν νεφρικῶν καλύκων διὰ τῶν οὔρητῶν ἐν τῇ κύστει καὶ σχηματιζόντων τὸν κεντρικὸν πυρῆνα, τὴν ἐστίαν κρυσταλλώσεως, πέριξ τῆς ὁποίας ἐπὶ μᾶλλον οὐρικά ἅλατα ἐπικάθηνται.

Οἱ κυστόλιθοι οὔτοι προξενοῦσιν ἀναλόγως τοῦ σχήματος, τοῦ μεγέθους καὶ τῆς ποιότητος αὐτῶν διάφορα φαινόμενα, ἅτινά εἰσιν ἐπὶ τοσοῦτον ἐνταντικώτερα, ἐφ' ὅσον συχνότερον καὶ ἐμμενέστερον ἐφάπτονται τῷ εὐαίσθητῳ μέρει τῆς κύστεως, ὡς φέρ' εἰπεῖν, τῷ αὐχένι

αὐτῆς ὅσον ὅμως αἱ παθήσεις αὐται τῆς κύστεως ἀναπτύσσονται, συνεπεία τῶν ἐκ τῶν οὐρολίθων ἐπιγιγνομένων ἐρεθισμῶν, καὶ ὅσον ἐπὶ πολὺν διαμένουσι, τοσοῦτον μᾶλλον προσβάλλονται καὶ τὰ τῆ κύστει παρακείμενα ὄργανα, ὡς οὐρητῆρες, νεφροί, προστάτης, οὐρήθρα, ἀπευθυμένον, γυναικεῖος κόλπος κλπ. δι' ὃ θεωρητέα ἢ πρότῃ τῶν οὐρολίθων πάθησις, ὡς νόσος παραυτίκα ἐπιπλεγμένη καὶ πάντοτε συνταράσσουσα καὶ ἀπειλοῦσα σὺμπαντα τὸν ὀργανισμόν.

Οἱ δὲ εἰδικοί νυγμοὶ ἐν τῷ αὐχένι τῆς κύστεως καὶ πυθμένι αὐτῆς κατὰ τὴν τε βάδισιν, κάθισιν καὶ ἀφόδουσι κλπ., πρὸ πάντων δ' οἱ ἐμποιοῦντες αἰσθησιν κατὰ τὴν κορυφὴν τῆς βαλάνου, ἢ καθ' ὅλην τὴν οὐρήθραν, ἐμβάλλουσι τοὺς ἀσθενεῖς, ἰδίως τοὺς νέους, εἰς ἰσχυρὰς ἀνασπάσεις καὶ διαστολὰς τοῦ πέους καὶ οὕτως παραπίπτουσιν εἰς ἀνανισμόν.

Ἡ παρουσία οὐρολίθου τινὸς ἐν τῇ κύστει παιδός, λέγει ὁ—Lallemant,—ὅτι προξενεῖ συχνάκις προώρους διεγέρσεις καὶ ὀδύνας, ἐξικνουμένας μέχρι τοῦ σκαφοειδοῦς λάκκου τῆς οὐρήθρας—Fossa navicularis,—αἵτινες καταπραΰνονται διὰ τῆς ἀνασπάσεως καὶ προστριβῆς κατὰ τὴν κορυφὴν τῆς βαλάνου. Οἱ τοιοῦτοι λοιπὸν χειρισμοὶ ὀδηγοῦσι φυσικῶς εἰς τὰς κακὰς συνηθείας, δι' ἃς ἀδυνατοῦσιν οἱ ἀσθενεῖς νὰ ᾧσιν ἀναπολόγητοι.

Τὸ ὑπερβολικὸν μῆκος τοῦ πέους καὶ ἰδίως ἢ παράδοξος ἐπιμήκυνσις καὶ σωματώσις τῆς ἀκροβυστίας προδίδουσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὑπαρξίν οὐρολίθων.

Ὁ ἀσθενὴς λοιπὸν διὰ τοῦ κνησμοῦ τούτου, ὄν οἱ οὐ-

ρόλιθοι προξενοῦσι κατὰ τὸ πέος, συχνάκις προβαίνει εἰς ἀκουσίους τοῦ θοροῦ προέσεις, ἐξ ὧν μέγας ἐρεθισμὸς ἐπιγίγνεται, ὅστις, ἐξικνούμενος ἀντανακλαστικῶς καθ' ὅλην τὴν γεννητικὴν σφαῖραν, δύναται συχνὰ ὄνειρωγμοὺς καὶ ἐπὶ τέλος σπερματορροίας νὰ προκαλέσῃ. Αἱ τελευταῖαι μάλιστα γίνονται ἔμμονοι, ἔνεκα τῶν παρατεταμένων ἀνανιστικῶν χειρισμῶν, καὶ ἀμέσως ἀναφαίνονται, συνεπεία τῶν συμπαθητικῶς παρασυρθέντων καὶ ταῦτοχρόνως ἰτονισμένων καὶ νοσηρῶς ἠρεθισμένων σπερματικῶν ὀργάνων.

Τοιουτοτρόπως λοιπὸν προέρχονται οὐκ ὀλίγαι περιπτώσεις, καθ' ἃς μόνον οἱ κυστόλιθοι θεωροῦνται, ἀφῶ κατὰ μικρὸν διέλθωσι τὰ διάφορα στάδια τῆς ἀτονίας τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, ὡς αἴτια προκαλοῦντα τὰς σπερματορροίας καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν ἀνικανότητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑ ΦΥΣΙΝ ΓΟΝΟΡΡΟΙΑΣ.

Αἱ παρὰ φύσιν γονόρροιαί, ὡς ἀνωτέρω διεξήλθομεν, ὑπάγονται εἰς δύο κατηγορίας, ἥτοι εἰς γονόρροϊαν συνεπεία ἀνανισμοῦ καὶ εἰς γονόρροϊαν συνεπεία ἀπωλείας τοῦ θοροῦ ἐξ ἐπανειλημμένης ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ συνουσίας ἢ ὄνειρωγμοῦ.

Λοιπὸν τὰς σκληρὰς συνεπείας τούτων θέλομεν, ὅσον οἷόν τε, ἐξετάσῃ καὶ ἀπαριθμήσῃ σχετικῶς τὰ αἷτια τῆς γεννήσεως αὐτῶν, τὰς ἀπωλείας τῶν γονορροϊκῶν προϊόντων. Παρατηρήσωμεν ὅθεν τὰς τε συνεπείας τοῦ ἀνανισμοῦ καὶ τὰς συνεπείας τῆς ἀπωλείας τοῦ θοροῦ ἐκ τε τοῦ ὄνειρωγμοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐπανελημμένης συνουσίας

α') παρὰ τοῖς ἄρρεσιν καὶ

β') παρὰ τοῖς θήλεσι.

Καὶ περὶ τῶν πρώτων. Αἱ συνέπειαι, αἵτινες ὑπὸ τοῦ ἀνανισμοῦ παρ' ἀνδράσι προκαλεῦνται, συνεννοῦνται ὑπὸ τὴν ἀκόλουθον εἰκόνα.

Ἐν πρώτοις παρατηρεῖται, ὅτι τὰ ἀποτελεσματικά φαινόμενα, ἅτινα ἀναφαίνονται μετὰ συχνοὺς ὄνειρωγμοὺς, ἔχουσι τοιαύτην ὁμοιότητα μὲ ἐκεῖνα τῶν ὑπερμέτρων ἀφροδισιακῶν ἠδονῶν, ὥστε λίαν δυσκόλως παρέχουσι ἡμῖν οὐσιώδη διαφορὰν τῆς αἰτίας αὐτῶν. Ἔνεκα τούτου λοιπὸν τοῦ ἀνανισμοῦ τὰ ἀποτελέσματα καὶ τῆς ὑπερμέτρως ἐξησκουμένης συνουσίας, ὡς καὶ τῆς ἀκουσίου γονορροίας εἰσὶ ταῦτα, τούτέστι προάγουσιν ἀναμφιβόλως παθήσεις τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, ὡς καὶ ἄλλας πλέον ἐπικινδύνους, ἐχούσας τὴν ἔδραν αὐτῶν ἐν διαφόροις τοῦ σώματος ὀργάνοις. Δι' ὃ ἡ κατάστασις αὕτη, ἐν ἧ τὰ γεννητικὰ ὄργανα, ἔνεκα καταχρήσεως, ἐμπίπτουσι, πάνυ δικαίως ἀληθῆς νοσηρὰ θεωρεῖται. Καὶ ὡς πρῶτον ἀποτέλεσμα τῶν διηνεκῶν ἐπιδράσεων τῆς ὑπερβολικῆς διεγέρσεως τῶν γεννητικῶν μορίων καὶ τῶν σὺν ταύτῃ

συνδεδεμένων ὄνειρωγμῶν ἐστὶν **ἀπίσχυασις** καὶ **ἀτονία** τοῦ σώματος.

Ὁ δὲ πατὴρ τῆς ἰατρικῆς, — Ἴπποκράτης, — ἀπέδιδε τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα εἰς φθίσιν τοῦ Νωτιαίου μυελοῦ καὶ περιγράφει, ὅτι τοιοῦτοι πάσχοντες εἶχον τὸ αἰσθηματῶν μυρμηκιάσεων καὶ ὅτι ἐξέβλυζεν ἐξ αὐτῶν κατὰ τὴν οὖρησιν καὶ ἀφόδενσιν ὑγρὸν τι ὅμοιον θορῶ. Εὐκόλος ἔκλυσις τῶν δυνάμεων, μάλιστα μετὰ τινα μικρὸν περίπατον, δύσπνοια, ὡς καὶ ταραχὴ τῆς ὅλης σταθερᾶς ὑγείας εἰσὶ κατὰ τὸν Ἴπποκράτην καὶ Κέλσον τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἄνω εἰρημένων καταχρήσεων.

Ἡ **ἀπίσχυασις** τοῦ ὅλου σώματος ἐπὶ τοσοῦτον καταφανής, ὥστε μὲ ὅλην τὴν ἀκόρεστον πείναν, καλῶς ἔχοντος τοῦ στομάχου, πάντοτε καταφανεστέρα δείκνυται, ἥτις, πολλάκις, παραγνωριζομένη παρὰ τοῖς νέοις, ὡς ταχεῖα ἀνάπτυξις περιγράφεται, δι' ὃ καὶ εἰ γονεῖς θαρραλέως νομίζουσι, ὅτι οἱ παῖδες αὐτῶν ταχέως ἀναπτύσσονται καὶ ὅμως τὸ τοιοῦτόν ἐστι συνέπεια ἀνανισμοῦ.

Ἰδίως ἀπισχναίνονται κατ' ἀρχὰς αἱ ὀσφρακαὶ χῶραι, οἱ γλουταῖοι μῦς καὶ οἱ τῶν κατωτέρων ἄκρων μῦς, ἐξ ὧν ὁ Jaint—Marie, ἐπὶ τῶν τοπικῶν τούτων συμπτωμάτων τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπιστήσας, περιγράφει νοσηρὰν τινα περίπτωσιν τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, ὡς συνέπειαν τῆς καταχρήσεως ταύτης.

Ὁ ἔκλυτος ἀνανιστής, παρ' ᾧ ἡ σωματικὴ δύναμις προδίλως ἀσθενεστέρα ἐστὶ μετ' ἐνδυνάμωσιν ἀπισχνασεως, καταλείπει τὴν πρωίαν λίαν χαλαρῶς τὴν κλίνην αὐτοῦ, ἐστὶ δὲ λίαν νωθρὸς καὶ δυσθύμως ἐξέρχεται εἰς

τὸ ἐπιτήδευμά του. Κατὰ τὴν ἀνάβασιν κλίμακος δύσπνοια καὶ καρδιακοὶ παλμοὶ αὐτὸν ἀποκναίουσι. Τὰ φαινόμενα ταῦτα τῆς ἀτονίας δύνανται, τῶν παραγωγικῶν αἰτίων μὴ ἀφισταμένων, ἐν δεινοτάτῃ βαθμῷ νὰ ἐπιτείνωνται. Παρητηρήθησαν ἀνιανισταί, ὧν ἡ σπονδυλικὴ στήλη ὑπὸ τὸ βάρος τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ θώρακος, ὡς εἰς προβεβηκότας γέροντας, ἐκυρτάτο, κατὰ τὴν ἐλαχίστην κίνησιν λειποθυμίαν καὶ σκοτοδινίαν νὰ αἰτιῶνται καὶ ν' ἀναγκάζονται ὑπὸ τῆς μεγίστης ἀτονίας νὰ διατελῶσι κλινήρεις.

Ὁ Γαλνὸς καὶ ὁ Ἀρεταῖος περιγράφουσι τὰς λυπηρὰς συνεπειὰς τῆς γονορροίας διὰ φοβερωτάτου τρόπου. Οἱ πάσχοντες περιέρχονται ἀτονοί, κεκυφότες καὶ ἀπειρηκότες, τὰ σκέλη αὐτῶν ἀπαγορεύουσι τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὰ γόνατα τὴν στάσιν· κατὰ τοῦτο ἀμφότεροι συνάδουσι. Ἰδίως ὁ Γαλνὸς περιγράφει ὡς ἐξῆς· «Εἰ δέ τις
» συνεχέσι λαγνεΐαις ἐξεκένωσεν ἅπαν τὸ σπέρμα· τού-
» του τοῦ ζώου μήτ' ἄλλο τι μόριον ἔχει σπέρμα, μήτε ἢ
» ἔλιξ. Κατὰ τοῦτον οὖν τὸν καιρὸν οἱ ὄρχεις ἔλκουσιν
» ἐκ τῶν ὑπερκειμένων φλεβῶν, ὅσον ἐν αὐταῖς περιέχε-
» ται, ὄρρωδες ὑγρὸν· ἐστὶ δὲ ὀλίγον τοῦτο καὶ δροσοει-
» δῶς ἀναμεμιγμένον τῷ αἵματι, τοιοῦτου δ' ἐδείχθησαν
» κάκειναι δεόμεναι. Βιαίως οὖν ἀφαιρουμένων πρὸς τῶν
» ὄρχεων αὐτῶν σφοδροτέρα ἐχόντων δύναμιν, αὐταὶ
» τῶν ὑπερκειμένων ἀντισπῶσιν· αἱ δ' αὖ πάλιν αὐτῶν
» ἐφεξῆς, εἴτ' ἐκείναι τῶν ἐχομένων, καὶ τοῦτ' οὐ παύε-
» ται γινόμενον ἄχρι περ ἂν εἰς μοῖραν πᾶσαν τοῦ σώ-
» ματος ἢ μετὰληψις ἐξικνεῖται, ὥστε τὰ καθ' ὅλον τὸ

» ζῶον μόρια κενουῖσθαι τῆς οἰκίας τροφῆς· ἀντισπᾶ γὰρ
» αἰεὶ τὸ τελέως ἐκκενωθὲν ἐκ τοῦ πλέον ἔχοντος οἶον
» ἐξαρπάσον βιαίως. αἰεὶ τοίνυν τούτου γενομένου καὶ
» πάντων, ὡσπερ ἐν χορῷ, μεταδιδόντων ἀλλήλοις μέχρι
» τοσοῦτου κενουῖσθαι τὰ καθ' ὅλον τὸ ζῶον ἀγγεῖα καὶ
» μόρια πάντα ἀναγκαῖόν ἐστιν, ἄχρι περ ἂν ἐμπλησθῆ
» τὸ ἰσχυρότερον, οὐ μόνον δὲ τῆς ὀρρώδους ὑγρότη-
» τος ἀφαιρεῖσθαι πᾶσι τοῦ ζώου τοῖς μέρεσι συμβῆσε-
» ται κατὰ τοὺς τοιτύτους καιροὺς, ἀλλὰ καὶ τοῦ πνεύ-
» ματος τοῦ ζωτικῆ· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἐκ τῶν ἀρτη-
» ριῶν ἐκκενοῦται μετὰ τῆς σπερματώδους ὑγρότητος,
» ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν ἀσθενεστέρους ἀποτελεῖσθαι
» τοὺς λαγνεύοντας ἀμετρώτερον, ἀφαιρουμένου τοῦ σώ-
» ματος ἅπαντος ἐκατέρου τῶν ὑγρῶν τὸ εἰλικρινέστα-
» τον, προσερχομένης δὲ καὶ τῆς ἡδονῆς, ἥτις αὐτῆ
» καθ' ἑαυτὴν ἐστὶν ἰκανὴ διαλύειν τὸν ζωτικὸν τόνον,
» ὥστ' ἤδη τινὲς ὑπερπυθθέντες ἀπέθανον.» Γαλν.
περὶ σπέρματος Βιβλ. Α'.

Τοῦθ' ὅπερ καὶ οἱ νεώτεροι μετὰ τινῶν τροποποιήσεων πειραματικῶς βεβαιοῦσιν, ὡς καὶ οἱ τῶν ἰατρῶν ὁ Santorius, ὁ Sommius, ὁ Tulpius, ὁ Blanchard, ὁ Tissot, ὁ Mays. ὁ Hoffmann ὁμοδοξοῦσι λέγοντες, ὅτι μετὰ συχνὰς γονορροίας αἱ δυνάμεις τῶν ἀνιανιστῶν ἐκλύονται, τὸ σῶμα ἐκτίκεται, τὸ πρόσωπον ὠχρίᾳ καὶ ἡ μνήμη ἐξασθενεῖ· διαρκῶς δὲ ῥίγος, αἰσθητὴ καταψύξεως καταλαμβάνει τὰ μέλη, ἡ ὄρασις ἀμβλύνεται, ἡ φωνὴ γίνεται κερχνώδης, ἐν συνόλω, ἅπαν τὸ σῶμα ἀνατρέπεται καὶ διηνεκῆς τις ἀνησυχία ἀπελαύνει ἐν καιρῷ νυκτὸς διὰ

τρομερῶν ὀνείρων τὸν γλυκὺν καὶ ψυχαγωγικὸν ὕπνον. Ὡσαύτως μοι εἶναι πρόχειρον γεγονός, καθ' ὃ, συνεπεῖα πολυχρονίου ἀνυανισμοῦ, ἐντελής τύφλωσις— Ἀμαύρωσις, — παρατηρήθη μετ' ἀναιμικῆς καὶ οἰδηματώδους καταστάσεως τοῦ πάσχοντος.

Ὁ δὲ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος Ἱπποκράτης Berhaave ἀναγράφει, ὡς σύμπτωμα τοῦ ἀνυανισμοῦ, σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ κεφαλαλίαν, ἰδίως κατὰ τοὺς κροτάφους, μετὰ χαλαρώσεως καὶ ἐκλύσεως τοῦ τε σώματος καὶ πνεύματος, ὡς καὶ ἀναισθησίαν, μαρασμὸν καὶ παράλυσιν τῶν μελῶν. Ὁ δὲ Seneca δοξάζει, ὅτι ἡ γονόρροια ληλατεῖ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου τὸ χαρίεν καὶ ἀκμαῖον τῆς νεότητος καὶ τίκει κατὰ τὴν ἀνθησιν τῶν χρόνων πάντα τὰ ἀνομήματα τῆς ἀβουλήτου θνητῆς ἡλικίας.

Μόνη δ' ἡ ἀπίσχυσις καὶ ἡ ἀπώλεια τῶν δυνάμεων οὐκ εἰσὶ τὰ μόνα σημεῖα τοιοῦτου εἴδους φθίσεως, ἀ ἀπαρτηρητεῖ τοὺς ἀνυανιστὰς ἀπειλοῦσιν, ἀλλὰ καὶ πλεῖστ' ἀλλὰ φαινόμενα ἀγγέλλουσι τὴν ἐκλυσιν τῶν δυνάμεων καὶ τὴν ἀδράνειαν, ὑφ' ἧς ἀπασαι αἱ λειτουργίαι τοῦ σώματος καταλαμβάνονται.

Τὸ τῆς αἰδοῦς ἐρύθημα τῶν μύλων τοῦ προσώπου, ὅπερ τὴν ἐνεργητικὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος δηλοῖ, ἀπόλλυται· παρίσταται δὲ τὸ πρόσωπον ὠχρὸν, ξανθόν, γαιόχρουν, γολυβόδοειδές, κυανοῦν, τὰ δὲ χεῖλη εἰσὶν ἄχρσα καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἀνειμένοι καὶ ἀλαμπεῖς. Ἡ κυανῆ ἄλωσις, ἡ περιβάλλουσα τοὺς ὀφθαλμούς, ἡ ἐξοἰδησις τῶν βλεφάρων, ἡ μαλθακότης τῶν μυῶν, ἡ ἀτονία καὶ μικρότης τοῦ σφυγμοῦ, οἱ ἄφθονοὶ ἰδρώτες, τὸ οἰδηματώ-

δες τῶν τε χειρῶν καὶ ποδῶν καὶ ἐπὶ τέλους ἰσχυρὸς τις πυρετὸς εἰσὶ τὰ φαινόμενα τῆς ἀτονίας, ἐξ ὧν ὁ ὄργανισμός, ἔνεκα τῆς γονόρροιας ταύτης, τίκει ἄχρις ἐξαντλήσεως ἀπάσας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις.

Ἀλλὰ καὶ ἡ πέψις διαταράσσεται κατὰ τὰς καταχρήσεις κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν τῆς γεννητησίου ὀργῆς. Ἡ κατ' ἀρχάς, ἔνεκα τῆς χρεῖας τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, ζωηρότερον γενομένη ὄρεξις ἀδυνατεῖ ἐπὶ πολὺν ἢ ἀντέχει εἰς τὰς καταχρήσεις τοῦ ἀνυανισμοῦ, ἐλαττοῦται δὲ κατὰ πρῶτον καὶ κατὰ μικρὸν ἀπόλλυται προξενούσα πραγματικὰς ἀνδρίας πρὸς ἕκαστον εἶδος τροφῆς. Καὶ παρά τισι μὲν γίνεται αὕτη ἄτακτος καὶ ἀλλόκοτος, παρ' ἄλλοις δὲ διατηρεῖται, πλὴν οἱ τοιοῦτοι πιθανῶς ἐτι μᾶλλον ὀλοφύρονται, ὡς ἐπιβιοῦντες διὰ τῆς πέψεως· «διετήρησα τὴν ὄρεξιν», γράφει ἀνυανιστὴς τις πρὸς τὸν Tissot, «μόνον δὲ δυστύχημα ἔχω, ὅτι μόλις ἀποφάγω πάσαι τα κατέχομαι ὑπὸ σφοδρῶν πόνων κατὰ τὸν στόμαχον καὶ ἐξεμῶ πάντα».

Καὶ πραγματικῶς πλεῖστοι τῶν παρανομούντων αἰσθάνονται μετὰ τὸ φαγεῖν ἰσχυρὰς τοῦ στομάχου ὀδύνας. Ἐπανελημμένοι ἔμετοι καὶ συνήθως κοιλιακοὶ πόνοι εἰσὶν οὐ σπανίως τὰ συμπτώματα τῆς νοσηρᾶς ἀλλοιώσεως τῶν πεπτικῶν ὀργάνων, συνεπεῖα τῶν ὁποίων, ὅτε μὲν ἐπέρχεται διάρροια καὶ φῦσαι, ὅτε δ' ἐπίμονος δυσκοιλίτης.

Πρὸς ταῖς παθήσεις, ἃς ἡ κατάχρησις τῶν ἀφροδισίων δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ, ὁ Deslandes συγκαταλέγει τὴν ἀποπληξίαν, τὴν χρονίαν πάθησιν τοῦ ἐγκεφάλου,

τὴν ἐπιληψίαν, τὴν χορείαν, τὰς διαταράξεις τοῦ πνεύματος, τὴν φλεγμονὴν τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, τὴν τύφλωσιν, τὴν κώφευσιν, τὴν ἀρθρίτιδα, τὴν ἐξοίδησιν τῶν ἀδένων, τοὺς κυρσοὺς, τὰς ὑδροκήλας κλπ.

Οἱ πλείστοι σχεδὸν τῶν ἀννανιστῶν καθίστανται ἀνεπιτήδευτοι πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ γένους αὐτῶν, εἴτε ἕνεκα ἀτονίας περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν, εἴτε ἕνεκα καταναλώσεως τῆ καταχρήσει παντός θερμογόνου, οὗ χρεΐαν ἔχει τὸ καλὸν πρὸς γονιμοποίησιν ὠάριον. Καὶ ἐὰν ὅμως οἱ τοιοῦτοι ἐκνευρισμένοι γεννήσωσι τέκνα, ἔσονται ταῦτα τῷ πατρὶ ὅμοια, παρηκμακότα ἐκ γεννήσεως, σκολιά, διεστραμμένα πλάσματα, ἃ μετ' ἀμβλύνωσσαντος ὄμματος καὶ ἀνδρικῆς σπουδαιότητος ἀθύρουσι μετὰ τῶν κορῶν, —κουκλῶν— καὶ ἐμπίπτουσι πρὸ τῆς ἐντελοῦς αὐτῶν ὀριμότητος εἰς τὸν τάφον, —ὡς τὰ ὅμοια μόνον ὅμοια αὐτοῖς τίκτουσι.

Βεβαίως, προκειμένου περὶ ἐκλογῆς ζώου, πρὸς διάθρηψιν παραγωγῆς ἐκλέγομεν τὰ ὠραιότατα καὶ ἰσχυρότατα τούτων, λαμβάνομεν μόνον τὸν καθαρώτατον καὶ τελειότατον σπόρον διὰ σποράν, ἵνα ἐντελεστέρου τινὸς καρπώμεθα· λοιπὸν μόνον παρ' ἀνθρώποις δέον ἢ ἐξαιρέσεις αὐτὴν νὰ λαμβάνη χώραν; ὅσον ἐντελεστέρος καὶ ὑγιέστερος ὁ πατήρ, τόσον βεβαίως ἐντελεῖς καὶ ὑγιεῖς ἀπογόνους δυνατόν νὰ συγκαταλέγη.

Ἄλλ' οὐ μόνον οἱ νόσοι τοῦ σώματός εἰσιν, οἷτινες τὸν ἀννανιστὴν καταδιώκουσιν, ἀλλὰ καὶ οἱ νόσοι τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος πηγάζουσιν ἐκ τῆς παρὰ φύσιν ἐκπληρώσεως τῆς γεννητησίου ὀρμῆς. Καταχρήσεις τῶν

γεννητικῶν ὑπέμετροι ἐπιδρῶσι γενικῶς, ἀτονίζουσαι τὸν ὄργανισμὸν καὶ πάντα τὰ συναφῆ γεννητικὰ μόρια. Ἡ ἐρεθιστικότης τῶν τελευταίων ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐξαντλουμένη προξενεῖ τὰς ψυχικὰς παθήσεις, τὰς τεθεμελιωμένας ἐν τῇ νοσηρῇ ταύτῃ ἀρμονίᾳ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων. Διαφόρως δ' ἔχει ἡ περίπτωσις, καθ' ἣν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀφθόνου καὶ καλῆς τροφῆς ὀρθῶς διατηρεῖται, καίτοι μὴ παύουσα νὰ ἐνεργῆ ἢ ἐξασθενοῦσα τὰ γεννητικὰ ὄργανα αἰτία.

Τὸ συνειδέναι τὴν ψυχὴν κακὸν ἑαυτῇ ποιήσασαν, ἢ μεταμέλεια, ἢ αἰδῶς, τὸ δέος τῶν τρομερῶν συνεπειῶν, ἢ ἀνάγνωσις ἀπρεπῶν ἀναγνωσμάτων, ἅτινα τὴν χαρακτηρίζουσαν διήγησιν αὐτῶν μετ' ἀλλοκότων χρωμάτων περιγράφουσιν, εὐκόλως ἐμβάλλουσι τοὺς πάσχοντας εἰς μελαγχολίαν καὶ ὑποχονδρίαν, ἀμιγλωμένου συχνάκις τοῦ πνεύματος αὐτῶν πρὸς τὴν ἀνίαν προξενούσαν ἐπιθυμίαν.

Τὸ πνεῦμα τῶν τοιούτων, ἕνεκα τῆς ἔσαι διανοήσεως τοῦ λάθους τῶν καὶ τοῦ νοσήματος, ἐν ᾧ ἐπέπεσον, ἐρεθίζεται, ὁ ἐγκέφαλος προσβάλλεται καὶ ἐπὶ τέλους ἐπέρχεται παράνοια καὶ μανιώδης οἴστρος καὶ οὐ σπανίως κατὰ τὸ τελευταῖον στάδιον τῆς ψυχικῆς ἀτονίας ἀνίατος ἀναισθησία — Βλακία — κλπ. Πάντα ταῦτα ἐστὶν ἡ ἐκβασίς τῶν δυστυχῶν πασχόντων.

Ἡ ἰδέα, ὅτι εἰσὶν ἀνίκανοι καὶ ἡ ἐκ ταύτης πρὸς παρηγορίαν τοῦ τε φόβου καὶ τῆς ἀνίας ἐπίδοσις τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἄγει τοὺς πάσχοντας εἰς ψυχικὰς καὶ σωματικὰς ταραχάς, καθ' ἃς ἀναφαίνονται

στιγμαί, αἵτινες ἀναποφεύκτως φέρουσιν αὐτοὺς εἰς τὸν πρόδρομον τῶν ψυχικῶν διαταράξεων.

Τὸ δέκατον ἢ δέκατον πέμπτον μέρος τῶν ἐν τοῖς φρενοκομείοις εἰσιόντων φρενοβλαβῶν ἀπαριθμεῖται ἐκ τῶν κρύβδην ἡμαρτηκότων, οἵτινες, καίτοι κατήντησαν εἰς τὰ ὅρια τῆς καταφανεστάτης πνευματικῆς καὶ σωματικῆς ἀνατροπῆς, δὲν ἔπαυσαν τὸ τοῦ ἀμαρτήματος αὐτῶν ἔργον. Παραφροσύνη μετὰ ψευδαισθήσεων, ἥτοι τῆς ὀσφρήσεως, τῆς ὀράσεως, τῆς ἀκοῆς, ὡς καὶ τὰ θρησκευτικὰ εἰς τὰ στάδια τῆς νόσον διαδραματίζει χαρακτηριστικώτατον πρόσωπον τῶν τριούτων φρενοβλαβῶν.

Καίτοι ὁ παρανομῶν δὲν ἔχει πάντοτε τοιαύτας λυπηρὰς εἰκόνας, οὐχ ἥττον ὅμως κατέχεται ὑπὸ διηνεκοῦς αἰσθήματος θλίψεως καὶ ἄλγους, ὅπερ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἐκτυποῦται καὶ προξενεῖ τὰς φυσικὰς συνεπειὰς τῆς ἀτερψίας καὶ νοσηρᾶς ἀτονίας, ὑφ' ὧν ἔσαεὶ κατατρήχεται ψυχικαὶ καὶ διανοητικαὶ χαλαρώσεις ἀναπτυσσόμεναι διαρκῶς συνοδεύουσιν αὐτὸν καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς πορείας.

Ἀξιοπαρατήρητόν ἐστι μόνον τοῦτο, ὅτι παρὰ τοῖς ἀνανισταῖς, οἵτινες εἰς βλακίαν ἐμπίπτουσιν, ἢ εὐαισθησία τῶν γεννητικῶν ὀργάνων πάντοτε αὐξάνει, ἐνῶ τούναντίον αἱ ἐξωτερικαὶ αἰσθήσεις καὶ ἡ διάνοια ἐλαττοῦται. Πᾶσαι αἱ δυνάμεις φαίνονται, ὅτι συντίκονται εἰς ἓν καὶ μόνον, οὗ αἱ σχέσεις ἐπὶ τοσοῦτον μείζονες γίνονται, ὅσον μᾶλλον αἱ ἄλλαι ἐλαττοῦνται.

Καὶ περὶ τῶν δευτέρων. Αἱ συνέπειαι, ἃς ὁ ἀνανισμὸς

ἐπιφέρει παρὰ τῷ θήλει, οὐκ εἰσὶν ἐλαττον μεγάλαι καὶ ἥττον ἐπιβλαβεῖς ἐν τῷ ὀργανισμῷ ἀπὸ τῶν τοῦ ἀνδρός. Τινὲς μάλιστα τῶν ἱατρῶν παρεδέχοντο, ὅτι ὁ τρυφηλὸς ὀργανισμὸς τῶν γυναικῶν διαταράσσεται μᾶλλον διὰ τοῦ πάθους τούτου ἢ ἡ μᾶλλον ἰσχυρὰ συσκευὴ τοῦ ἀνδρός.

Ἐκτὸς τῶν ὀδυνηρῶν συνεπειῶν, ἃς τὸ ἄχθος τοῦτο τοῦ ἀνομήματος παρ' ἄρρεσι προξενεῖ, συγκαταλέγονται παρὰ τοῖς θήλεσιν ἐκτὸς τῶν μυτρικῶν ἐνοχλίσεων καὶ αἱ διαταράξεις τῆς περιόδου, αἱ παρεγκλίσεις, αἱ προπτώσεις, αἱ ἐλκώσεις, αἱ σκληρύνσεις, οἱ καρκῖνοι τοῦτοῦ τοῦ ὀργάνου, τούτέστι τῆς μήτρας. Ἐν δ' ἐκ τῶν τρομερῶν ἐν νευρικῷ ἠλλοιωμένῳ συστήματι τῶν γεννητικῶν ὀργάνων κεκτημένων συνεπειῶν ἐστὶν ἡ οὕτω δὴ καλουμένη μυτρικὴ λύσσα — νυμφομανία —, σωματικὸν καὶ ψυχικὸν ταῦτοχρόνως πάθος, ὑφ' οὗ τὸ γύναιον λίαν βαθέως ταπεινοῦται καὶ χειρὸν τῶν ζώων καθίσταται.

Ὁ Rosier πρεσβεῦει, ὅτι τὸ ἀμάρτημα τοῦτο παρὰ τῷ θήλει διὰ τὸ συχνὸν καὶ ἰσχυρὸν τῶν σπασμωδικῶν συσπάσεων, τῶν συνδεδεμένων τῇ ἐπιτελέσει τούτου τοῦ πάθους, προξενεῖ ἔπαρσιν καὶ ἐξοίδησιν τῶν τραχηλικῶν φλεβῶν, ὡς συνήθως ἀπαντᾶται παρὰ τοῖς ἐπιληπτικοῖς ἀτόμοις, καὶ δίδει εἰς τὸ δέρμα χροιάν ὀχροκίτρινον· παρ' ἄλλαις δὲ προξενεῖ κολλῶδες ἐξάνθημα, ἔκζεμα, ἰδίως κατὰ τοὺς μηρούς. Ἡ δὲ φωνὴ τῶν τριούτων λάγων ἀτόμων γίνεται τραχεῖα καὶ βραχνώδης, ἀμβλεῖα καὶ ἀδύνατος καὶ ἀπόλλυσι τὴν ἠχητικὴν αὐτῆς μεταλλικὴν κλαγγίν.

Ἀἰσθημα θλίψεως κατὰ τὴν θωρακικὴν καὶ στομαχικὴν

χώραν, τῆδε κάκεισε συνολκαί, φενακίζουσαι τὴν ἀνάγκην τροφῶν, συσπάσεις τοῦ στομάχου, ὅμοια νευρικὰ φαινόμενα τοῦ γαστρικοῦ πλέγματος καὶ ταύτοχρόνως λευκόρροια συχνάκις ἀναφαίνονται ὡς συμπτώματα παρὰ ταῖς οὕτω πασχούσαις καὶ συνοδεύονται ταῦτα καὶ ὑπὸ ὀξυρεγμίας μετὰ τὸ φαγεῖν, ὑπὸ ἐπάρσεως τῆς κοιλίας, ὑπὸ δυσπεπτικῶν ἐνοχλήσεων, ὑπὸ καρυβαρίας, ὑπὸ κοπώσεως τῶν ἄκρων κλπ.

Τὸ πρόσωπον— τοῦτο τὸ κάτοπτρον τῆς ψυχῆς ἐν τῇ καθαρᾷ ἐκτυπώσει— ἐστὶν χλωρὸν καὶ διεφθαρμένον, παριστάνον ἐν αὐτῷ πάσας τὰς φυσικὰς καὶ ψυχικὰς ἀνατροπὰς. Ἡ ζωρότης τοῦ νεανικοῦ χρώματος ἀπόλλυται καὶ παρεμβάλλεται τὸ ἀμβλὺ ὄμμα ὑπὸ διακριτικῆς κυανῆς ἄλω, τὰ χεῖλη γίνονται ὠχρά, οἱ ὀδόντες ἐπικαλύπτονται ὑπὸ ἀκαθάρτου τινὸς βλέννης, ἢ σύμπασα χάρις τῆς θηλείας νεότητος ἀπόλλυται, καὶ ἡ ἐντελῶς διεστραμμένη μορφή τοῦ σώματος παριστᾷ τὴν κατάστασιν τοῦ προώρου ἐν ἀμφιδόλοις ῥοπαῖς μαραινομένου ὀργανισμοῦ.

Καρδία καὶ πνεῦμα νοσοῦσιν ὁμοίως καὶ ἔτι μᾶλλον ἢ παρ' ἀνδράσι διὰ τὴν τυραννικὴν θλίψιν τοῦ πάθους, εἰς ὃ αἰπαρανομοῦσαι ἐμπίπτουσι. Τὰ ἐξινότατα μεταξὺ ὄλων τῶν αἰσθημάτων εἰσὶ πιθανῶς ἢ ἐξέλεγχεις τῆς συνειδήσεως, ἧτις βασανίζει προσέτι τὰς πασχούσας καὶ προσθέτει συνάμα εἰς αὐτὰς πρὸς τῇ σωματικῇ ἐξαντλήσει καὶ τὴν πνευματικὴν χαλάρωσιν.

Τὸν ζυγόν, ὃν ὁ ἀνανισμὸς ἐπιθέτει εἰς τὰ ἐντελῶς ἐπιδιδόμενα τῷ ἀνομήματι ἄτομα, ἀδυνατοῦσι νὰ ἐγκατα-

λείψωσι καὶ διασεύονται ἐντὸς ἐνὸς κύκλου ἰδεῶν, ἐνῶ πᾶσα αὐτῶν φροντὶς διαλογίζεται, ὅπως τὰ βλέμματα τῶν ἄλλων ἐξ αὐτῶν ἀπομακρύνωσι καὶ προκαλῶσι πρὸ πάντων ἀπάσας ἐκεῖνας τὰς ἀναμνήσεις καὶ φαντασίας, αἵτινες ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν πρὸς νέαν ἡδυπαθῆ τροφήν συμβάλλουσι.

Δύναται ὡσαύτως ἐκ τοῦ ἀνανισμοῦ νὰ προκληθῇ καὶ διανοητικὴ πονηρία ἄλλου εἶδους. Τὸ πνεῦμα συνειθίζον εἰς τοὺς ἐφεξῆς ἀσελγικοὺς διαλογισμοὺς ἀδυνατεῖ ἀλλαχοῦ, ἥτοι εἰς ἄλλους ἰδεῶν κύκλους, νὰ εὐφραίνηται. Ἡ δὲ σύμμιξις τῶν γενῶν οὐδεμίαν πλέον παρέχει αὐταῖς εὐχαρίστησιν· ἐπιδίδονται μόνον εἰς ταύτην μετὰ μεγάλης ἀπθίας καὶ θέτουσι πόρρω τὰς χαρὰς τοῦ Γάμου, ὑπὸ τὴν ἡδονὴν τοῦ ἀφώνου μισαροῦ πάθους αὐτῶν, καὶ οὕτω ἐπισυμβαίνει δυστυχῶς ἢ διεφθαρμένη ἔφεσις ἐν τῇ θέσει τῆς ἀληθοῦς!!!

Ἡ τοιαύτη σκαιότης μᾶλλον ἐστὶ παρὰ γυναιξὶ ἢ παρ' ἀνδράσι, ὡς διηγεῖται καὶ ὁ Tissot, καθ' ὃν γυνῆ τις ὁμολογεῖ, ὅτι ὁ ἀνανισμὸς τοιαύτην ἐπ' αὐτῆς κυριαρχίαν ἀπέκτησεν, ὥστε ἐβδελύσσετο πλέον τὴν φυσικὴν ὁδὸν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ τε γεννητικοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἐφέσεως. Ὁ Deslandes πρεσβεύει, ὅτι αἱ γυναῖκες προτιμῶσι μᾶλλον τὸν ἀνανισμόν ἢ τὰς συζυγικὰς περιπτύξεις, διότι τὰ αἰσθητικὰ ἀποτελέσματα τούτων εἰσὶν ἐν γένει δι' αὐτὰς λίαν ἀβέβαια.

Αὕτη ἡ ἐπιβλαβὴς συνήθεια τοῦ ἀνανισμοῦ—Klitorismus,—κατὰ τὸν Tissot, ἐστὶν ἡ μόνη αἰτία, ἧτις ἀπείργει ἐν καιρῷ πλείστας νέας ἐκ τοῦ Γάμου. Νομίζουσι διὰ

τῶν παρὰ φύσιν ἐρεθισμῶν τῶν, ὅτι δύνανται ἐν ἑαυταῖς τὴν ἐπιθυμίαν νὰ εὔρωσι, τοῦθ' ὅπερ θεωρεῖται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς αἰτία τῶν πολλῶν ἀγάμων. ἀγνοοῦσι δ' ὅμως πόσον ἡ ὑγεία καὶ ἡ ζῶν διὰ τῶν παρὰ φύσιν σωματικῶν προσβολῶν καταστρέφεται!!!

Ἐὰν παρατηρήσῃ τις τὰς εἰς τοῦτο τὸ εἶδος ἀποπλανηθείσας, ὡς εἰπεῖν, γραίας παρθένους, ἐν συγκρίσει πρὸς γυναῖκα, ἥτις ἀληθῆς σύζυγος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, σώφρων, ἐγκρατῆς τῶν ἠδονῶν, εὐσχήμων, μήτηρ πλείστων τέκνων ἐστί, θέλει βεβαίως ἐκπλαγῆ πῶς αἱ γυναῖκες αὐταὶ μέχρι τοῦ ἀνωτάτου γήρατος κάλλιστα συντηροῦνται καὶ λίαν ζωνῶς, ὑγιῶς καὶ χαριέντως φαίνονται μᾶλλον ἢ αἱ πλείσται τῶν γεγηρακότων παρθένων, αἵτινες ἔνεκα τῶν ἀνομημάτων τῶν γυναικείων ἠθῶν πάσχουσιν ὑστερισμούς, σπασμούς, χλῶρωσιν, δυσειδαίμονίας καὶ καθίστανται ἐπὶ τέλους ἀφορῆτως ἀλλόκοτοι καὶ ἰδιότροποι καὶ συζῶσι μόνον μετὰ τῆς συναναστροφῆς καὶ ἐνδομύχου ἀγάπης τῶν τε κυνῶν καὶ γαλῶν.

Ὁ Pinel, ὁ Esquirol καὶ ἄλλοι ἰατροὶ παρετήρησαν πλεῖστα παραδείγματα μελαγχολίας, μανίας, νυμφομανίας, νωθρότητος, ἐξαγριώσεως καὶ αὐτοχειριάσεως, ἅπερ ἐπιγίνονται ἐν τοῖς φρενοκομείοις παντὸς χρόνου καὶ χώρας εἰς τοὺς τοιούτους φρενοβλαβεῖς.

Ἀξιωματικὸν ἐπιπέπαιον, τὰ μάλα προσήκουσαν ἐνταῦθα, ἀφηγεῖται ἡμῖν ὁ ἐν Βερολίῳ διδάκτωρ V. Gräfe, καθ' ἣν δι' ἀκρωτηριασμοῦ τῆς Κλειτορίδος παρά τινι, τῇ, ἔνεκα τοῦ ἀνανισμοῦ, ἀναισθητῶ καὶ ἠλιθίῳ γενομένη, ἐπανέφερεν αὐτῆς τὴν διάνοιαν αὐτῆς.

Ἀλυπθρόν ἐστὶ, ὅτι καὶ τὴν σήμερον οὐκ ὀλίγοι ἐπιδοῦνται εἰς τὸ παρὰ φύσιν πάθος φοβούμενοι μὴ διὰ τῆς φυσικῆς ὁδοῦ ὑπὸ τῶν συνειπειῶν αὐτῆς φωραθῶσι διὰ καὶ πλεῖσται τῶν Ρωμαίων, ὡς ὁ Juvenal ἀναφέρει, ἐδιδόν τὴν προτίμησιν εἰς τοῦτο, αἰτιώμεναι τὸ — quod abominoso non est opus, — τούτέστι, «διότι δὲν εἶχον χρεῖαν τῶν ἐκτροπικῶν».

Ἄλλ' οὐκ ἦν ἂν κάλλιον τὸν ὑγιᾶ καρπὸν θερμοῦ νεανικοῦ ἔρωτος ἐν τῷ κόσμῳ προσφέρειν ἢ δι' ἀθεμίτων ἀλλήλοισι ἐναντίον τῆς φύσεως καὶ τῆς ὑγείας, ἐν φθίσει καὶ ἀθλιότητι, τὰ νεανικὰ αὐτῶν ἔτη πρὸς εἰδεχθῆ γενοντικὴν ἡλικίαν ἐπισημαίνειν;

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Θ'.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΤΗΣ ΣΠΕΡΜΑΤΟΡΡΟΙΑΣ ΕΦ' ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Αἱ ἐξ ἀκουσίῳ ὄνειρώγων καὶ νοσηρῶν παθήσεων προερχόμεναι σπερματορροῖαι προξενοῦσι σειράν τινα βαρέων συμπτωμάτων εἰς τὸ ὄργανικὸν οἰκοδόμημα τοῦ ἀνθρώπου, ἰδίως παρ' ἀνδράσι, παρ' οἷς διαταράσσει σὺν πάσαν τὴν γενικὴν εὐεξίαν τοῦ σώματος. Ὁ πάσχων τοιαύτας ἀπωλείας θοροῦ, ἀνευ συναισθήσεως καὶ γνώσεως τοῦ πάθους, ὑφ' οὗ δάκνυται, αἰτιαται γενικὴν καχεξίαν, ἀτονίαν τῶν μελῶν, δυσθυμίαν, ἀνδρίαν πρὸς σωματικὰς καὶ διανοητικὰς ἐνασχολήσεις. Καὶ οὕτω,

δυσχεραίνων τῷ νοσήματι αὐτοῦ, ὅπερ ἀδυνατεῖ νὰ διερμηνεύσῃ, κείται ἐκ καταπονήσεως κλινίης καὶ ἐγείρεται αὐθις κεκοπιακῶς καὶ ἄνευ ῥώμης ἐκ τοῦ ταραχώδους αὐτοῦ ὕπνου. Ἐγκαταλείπει δὲ τὴν κλινὴν του ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἐγκεφαλικῆς πίεσεως καὶ ταραχῆς, ὑπὸ τὸ αἶσθημα τῆς σκοτοδινιάσεως καὶ λειποθυμίας.

Ἡ δὲ ψυχικὴ συναίσθησις, τούτέστι τὸ πνεῦμα καὶ ἡ διάνοια ταρασσονται καὶ κατάκεινται πολὺ κατωτέρω, κεκωλυμένα καὶ ἐξησθενημένα κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῆς. Διότι κατὰ φυσικὸν νόμον τὸ ἀμβλύ, νωθρὸν καὶ νοσηρὸν σῶμα καχεκτικὸν μόνον φορέα τοῦ πνεύματος δύναται νὰ παράσῃ, τὸ δὲ πνεῦμα, ὡς ἐξαρτώμενον ἐκ τῶν κεντρικῶν μερῶν τοῦ ἐγκεφάλου, ἔνθεν πᾶσαν παραγωγικὴν δύναμιν καὶ διαύγειαν ἀντλεῖ ἐκ τῆς ἀναγενομένης ὕλης, ἐξ ἧς σύμπασα ἡ συσκευή, θῆψις, ἀφομοίωσις καὶ ἀλλαγὴ τῆς ὕλης, ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ ὅλη ζωὴ νοσεῖ καὶ ἐξασθενεῖ, καταπίπτει, καὶ ἔστιν ὅτε πᾶσα τοῦ πνεύματος διαύγεια δύναται ἀμυδρῶς νὰ διαλάμπῃ καὶ τὸ σωματικὸν πῦρ τότε, ἔνδεῶς μόνον σπινθηρίζον, γλισχρῶς θερμαίνει καὶ ἐκλάμπει. Τοῦτο δὲ δηλοῦται ἐκ τῆς στενῆς συναφείας καὶ ἀμοιβαίας σχεδὸν σχέσεως μεταξὺ φύσεως καὶ πνεύματος, μεταξὺ σώματος καὶ ψυχῆς, μεταξὺ ὕλης καὶ δυνάμεως.

Πλείστοι τῶν ἀσθενῶν τοιοῦτον εἶδος, καίτοι ἀγνωρίζουσι δυστυχῶς τὴν αἰτίαν τοῦ βαράθρου αὐτῶν, οὐχ' ἥττον ὅμως, εἴτε ἀπὸ παραφροσύνης, εἴτε ἀπὸ τεταραγμένης συναίσθησιν, ἐπιδίδονται ἐκάστοτε εἰς τὸ νοσηρὸν ἀνόμημα αὐτῶν.

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνιαρὰ καὶ ταραχώδης διὰ τὴν ψυχὴν τῶν τοιούτων ἀνομοῦντων ἐστὶ μόνον ἡ συναίσθησις τῆς **ἀνικανότητος**. Κατάστασις, ἥτις, ἀποκλείουσα τὸν ἄνθρωπον ἐξ ἐκάστης ἐπιθυμίας, καθιστᾷ αὐτὸν ὑπερβαλλόντως ἀνυπόμονον. Ὀλίγιστοι δ' εἰσὶν ἐκεῖνοι, οἵτινες δύνανται διὰ λογικῆς θεραπείας νὰ ἐπιτύχωσιν αὐθις τὴν ἐξάνθησιν τῆς ὑγείας καὶ σωτηρίας αὐτῶν.

Πολλοὶ δ' ἐξ ἀγνοίας ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀληθῆν θεραπείαν καθίστανται διὰ πικρῶν δοκιμῶν ἄνανδροι καὶ μεταχειριζόμενοι πλεῖστα ἀνωφελῆ θεραπευτικὰ μέσα τῶν περιοδικῶν συγγραμμάτων, ἢ προσερχόμενοι παρὰ τοῖς τὴν θεραπείαν τῶν μυστικῶν παθῶν ἐπαγγελλομένοις ἀποπλανῶνται καὶ ἀπονενομημένως καὶ ἀνελπίστως ἀφίενται ἐν τῇ μελανωτάτῃ μελαγχολίᾳ καὶ τῇ πικροτάτῃ αὐτῶν ὑποχονδρία.

Ἐκ ταύτης λοιπὸν τῆς διηνεκοῦς ἀθυμίας, ἥτις κατ' ὀλίγον ἐπιτείνεται εἰς πλήρη κατῆφειαν καὶ μελαγχολίαν καὶ ἡ ὁποία μάλιστα ἐν τῇ παρατεταμένῃ διαρκείᾳ αὐτῆς ἄγει, ἔνεκα τῆς διηνεκοῦς περιεργείας καὶ συλλογισμοῦ, εἰς ἀληθεῖς ἐγκεφαλικάς παθήσεις, ἢ ἐξ ἄλλης ἀφορμῆς μᾶλλον μηχανικοῦ κωλύματος τῆς κυκλοφορίας ἐπιγίγνεται ὀργανικὴ ἀλλοίωσις ἐν αὐτῷ τῷ ἐγκεφάλῳ καὶ ἀναφαίνονται ἐπὶ τέλος πᾶσαι ἐκεῖναι αἱ λυπηραὶ συνέπειαι, ἃς ἡ μελαγχολία συμπαρασύρει, τούτέστιν ἡ ἀπόγνωσις, ἡ ἰδέα τῆς αὐτοχειρίας, ἡ ἄρνησις τροφῆς, ἡ ἄλυσος τῶν ψυχικῶν διαταράξεων, ἧς ὁ τελευταῖος κριτικὸς ἐστὶ ἡ ψυχικὴ καταστροφή, ἡ βλακία καὶ ὡς τελευταῖα φαινόμενα τῆς καταστάσεως ταύτης εἰσὶν ἡ ἐντελής κα-

τάπτωθις τῶν δυνάμων τῆς διανοίας καὶ ἀντιλήψεως, ἢ ἀπώλεια ὄλων τῶν ψυχικῶν ἐπιθυμιῶν καὶ ἐκάστης ἐνεργείας τῆς βουλήσεως, ἄχρις οὐ ἐπὶ τέλος οὐ σπανίως ἢ ἀποπληξία συγκλείσῃ τὸν χορὸν ταύτης τῆς σωματικῶς καὶ πνευματικῶς πασχούσης ζωῆς. καὶ

α' Παραλυτικὰ φαινόμενα ὡς συνέπεια σπερματορροίας.

Ἡ σπουδαία συνάφεια καὶ ἡ ἀνάλογος σχέσις τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἐκ τῆς ζωῆς τοῦ αἵματος, ὡς οὔσης τῆς ἐνεργείας τῶν νεύρων ἐξηρωμένης ἐκ τῆς ὑγείας καὶ ἰσχύος τοῦ φυσιολογικοῦ αἵματος, ἐξηγοῦσιν ὡσαύτως πληρέστατα τὰς, ἔνεκα σπερματορροίας, ἐπισυμβαινούσας χαλαρώσεις τῶν μυϊκῶν λειτουργιῶν, αἵτινες οὐ σπανίως ἄχρι παραλύσεων ἐπιτείνονται.

Ἡ σπερματορροία ἐπιδρᾷ, ὡς πολυειδῶς δηλοῦται, ἀφ' ἐνός μὲν διὰ τῶν ἀδιαλείπτων ἀπωλειῶν τῶν τοιούτων ἀξιολόγων ὑλῶν τῆς διαπλάσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῶν ἥδη ἐνταῦθα οἰκοθεν παραγομένων ἀντανακλαστικῶν ἐρεθισμῶν, τοσοῦτον μάλιστα ἐπὶ τῶν ἐγγύς κειμένων νωτιαίων νεύρων, ὅσον καὶ ἐφ' ὅλου τοῦ συστήματος τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, μάλιστα λίαν ἐξασθενίζουσα αὐτόν. Ἐκ τούτου ὅθεν ἐπιγίγνεται ἡ κατάσταση ἐκείνη, ἦν οἱ ἀρχαῖοι ὡς εἰδός τι ἐξικμάσεως περιέγραφον καὶ ἦτις διὰ τῆς συνεχείας ἐπὶ τοῦ ἐπιμήκου μυελοῦ καὶ πόρρω ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου ἐπεκτείνεται. Καὶ ἐκ μὲν τοῦ νωτιαίου μυ-

λοῦ πηγάζουσιν αἱ ἀτονίαι τῶν μυῶν, ἐξ ὧν ἐπιγίγνεται αἱ παραλύσεις, ἐκ δὲ τοῦ ἐγκεφάλου μάλιστα, οὐ ὡς αὐτῶς τινὰ τῶν μερῶν αὐτοῦ διαταράττονται ἢ ἀλλοιοῦμενα ἀτονοῦσι, πηγάζουσιν αἱ πορρωτέρω αἰτίαι παραλύσεων, αἵτινες ἐπιμένουσι καὶ αὐξάνουσι.

Καὶ ἐκ μὲν τοῦ πρώτου αἱ ἰδίως παραλύσεις τῶν κατωτέρω μελῶν, τοῦτέστι ἡμipαραλυτικὴ κατάσταση ἰδιαίτερας μορφῆς φαίνεται, καθ' ἣν ὁ ἀσθενὴς ἐν ἐκάστῳ βήματι φαίνεται, ὅτι τὰ σκέλη αὐτοῦ ἀπορρίπτει, εἶτα ἔπονται παραλύσεις κύστεως, ἀπευθυσμένον, τῶν σφηγικῶν τοῦ πρωκτοῦ, φαινόμενα παραλύσεως τῶν ὀσφρακῶν μυῶν κλπ. Οὕτως, ὥστε οἱ ἀσθενεῖς μόλις δύνανται ὄρθιοι νὰ συγκρατῶνται.

Ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου, ἦτοι ἐκ τῆς ἐγκεφαλικῆς παθήσεως ἐπιγίγνεται, οὐ σπανίως καὶ ἄνευ τῆς προδρομικῆς παραλύσεως τῶν ἄκρων χειρῶν τε καὶ ποδῶν ἐκ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, παραλυτικὴ τις κατάσταση τῆς γλώσσης, ἦτις μετὰ βατταρισμοῦ, ψελισμοῦ καὶ τραυλότητος ἀρχεται καὶ μέχρις ἐντελοῦς διαφθορᾶς τῆς λαλιᾶς ἐπεκτείνεται ὑπὸ μονίμου βράγχου. Αἱ τρομώδεις αὗται καταστάσεις καὶ παραλύσεις εἰκονίζουσι τὸ κυριώτερον σύμπτωμα καὶ τὸ προδρομικὸν στάδιον γενικῆς παραλύσεως καὶ τῆς ἐπομένης μεγίστης ἀθεραπεύτου φρενοβλαθείας.

Ὡς συνέπεια τοῦ πάθους τούτου ἀναφαίνονται ὡσαύτως καὶ ἡμipαραλυτικαὶ καταστάσεις τῶν προσωπικῶν μυῶν, αἵτινες παρέχουσι συνήθως τῷ ἀσθενεῖ εἰδικὴν τινα ἐκτύπωσιν τοῦ προσώπου, προσέτι καὶ ἀτονικὰ καὶ

ἡμιπαραλυτικὰ φαινόμενα τῆς ἀκοῆς, τῆς ὄρασεως ὡς καὶ παραλύσεις τῶν μυῶν τῶν βλεφάρων, ἐξ ὧν παρά τισι τῶν πασχόντων τὰ βλέφαρα μάλιστα κατὰ τὴν σύγκλεισιν αὐτῶν παρεμποδίζονται καὶ ἀτελῶς ἀναπετάσσονται.

Ἡ ἀδυναμία τῆς ὄρασεως οὐκ ἔστιν ἡ τελευταία συνέπεια τῆς σπερματορροίας, ἥτις τὴν αἴσθησιν ταύτην προσβάλλει, ἀλλὰ προχωρεῖ ἐτι βαθύτερον.

Ὁ Rognera, ἐν τῇ πραγματείᾳ αὐτοῦ περὶ ἀμαυρώσεως, θεωρεῖ, ὅτι αἱ καταχρήσεις τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, συνδεδεμένων μετὰ σπερματορροίας, προκαλοῦσιν ἐν τῷ τελευταίῳ σταδίῳ τὸ ἀνίατον ὀφθαλμικὸν νόσημα τῆς ἀμαυρώσεως. Τοιαύτης ἐκ τοῦ ἀναισθημοῦ — *Lixuria meniensis* — προκληθείσης ἀμαυρώσεως περιγράφει ὁ Rognera περίπτωσιν τινα, καθ' ἣν 19ετῆς Ἰησοῦίτης, ἐκ Παλέρμου, ἐξασκῶν καθ' ἐκάστην 6—7 φoρὰς τὸν ἀναισθημὸν καὶ διατελῶν ταῦτοχρόνως φίλος τῆς καταχρήσεως, προσεβλήθη, συνεπεία τῶν πολλῶν θορικῶν ἀπωλειῶν, ὑπὸ τῆς ἀμαυρώσεως.

Τῆς αὐτῆς γνώμης ἐστὶ καὶ ὁ Sanson, ὅστις ἀναφέρει ὁμοίας περιπτώσεις. Κατὰ τὴν δοξασίαν δὲ τοῦ Deslandes ἡ ἀμαυρωτικὴ τυφλότης ἐστὶ μᾶλλον σύμπτωμα διαφόρων νοσηρῶν παθήσεων ἢ αὐθύπαρκτον πρωτογενὲς νόσημα. Ὁ Hermann Cohn ἀναφέρει 15 περιπτώσεις τοιούτων ἀσθενῶν, καθ' ἃς πάντοτε, ὡς αἴτιον τῆς διοπτικῆς διαταράξεως, ἦτοι τῶν μαρμαρυγῶν, ἀνεύρισκε τὸν ἀναισθημὸν· εἰδικὸν δὲ σύμπτωμα αὐτῶν ἐπαρουσιάζετο κεφαλαλγία, ἰδίως ἐκατέρωθεν τῶν μετωπικῶν ὀγκῶν καὶ κατὰ τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς, ἀϋπνία, λίαν

ἐξαντλούσας τὸν ὀργανισμὸν ἐκσπερματώσεις — pollutions—καὶ μεγίστη νευρασθένεια ἐγκεφαλικὴ ἄνευ προφανοῦς συμμετοχῆς τοῦ Νωτιαίου μυελοῦ. Μαρμαρυγαὶ δὲ ἐπεφαίνοντο τῶν ὀφθαλμῶν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐκώλυον πᾶσαν ἀνάγνωσιν ἢ γραφὴν τοῦ πάσχοντος, ἔχοντος τὸ αἶσθημα, ὡσεὶ ἐνέβλεπεν ἐπὶ κατόπτρου, ἐφ' οὗ ὀλαμπρὸς δίσκος τοῦ ἡλίου διὰ τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ προσπίπτει, τῆδε κάκεισε σειομένου, τούτέστι σπινθηρισμοί, οἵτινες διετηροῦντο ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας. Τὰ συμπτώματα δὲ ταῦτα ἔπαυον μετὰ τὴν κλείσιν τῶν ὀφθαλμῶν καὶ εἰς τὸ σκότος. Τὸ δ' ὀφθαλμοσκόπιον οὐδεμίαν ἀνεκάλυπτε παρὰ φύσιν ἀλλοίωσιν τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Ἄλλ' ὡσαύτως σὺν τῇ τυφλότητι δυνατὸν ἐκ τῶν αὐτῶν αἰτίων, ὡς ἤδη δεδήλωται, οἱ κινητικοὶ μῦς τῶν ὀφθαλμῶν τὴν χειρίστην ἐπίδρασιν νὰ ὑποστῶσιν. Οὕτω δύναται ὡσαύτως, ὡς ὁ Logey ἀπέδειξε, καὶ ὁ στραβισμὸς νὰ εἶναι σύμπτωμά τινων θορικῶν καταχρήσεων· ὡσαύτως ὁ Hoffmann διηγεῖται περίπτωσιν ἰσχυρῶν σπασμῶν τῶν ὀφθαλμικῶν μυῶν· ὁμοίως ὁ Demours ἀπαριθμεῖ περιπτώσεις, καθ' ἃς συνεβάδιζον παραλύσεις τοιούτων μυῶν μετὰ σπερματορροίας, συχνὴν δακρυρροία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ συγκόλλησις τῶν βλεφάρων, ἥτις κατὰ τὴν πρωίαν παρατηρεῖται, οὐ σπανίως, ἐπὶ τοιούτων νοσηρῶν παθήσεων.

β' Ἐρεθισμοὶ

τῶν διαφόρων τοῦ σώματος ὀργάνων.

Μία ἐκ τῶν δυσαρέστων συνεπειῶν, ὡς ἐρεθιστικὴ κατάστασις ἐπισυμβαίνουσα παρὰ τοῖς σπερματορροϊκοῖς, ἐστὶν ἡ οὕτω διη καλουμένη πάθησις τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, ἣτις ἴστανται ἐν τῷ μέσῳ μεταξὺ νευραλγιῶν καὶ φλεγμονῆς τοῦ νωτιαίου μυελοῦ. Ἔσθ' ὅτε ἀναφαίνεται αἰσθητὰ τι διατάσεως, πίεσεως κατὰ τὴν ὄσφυν καὶ ἱερὰν χώραν, ψευδαισθήσεις, ἥτοι διαταράξεις τῆς αἰσθήσεως, μυρμηκίαισι, ὡς τὸ αἶσθημα τοῦ ἐναλλάξ ψύχους καὶ θερμότητος, τὸ τῆς πίεσεως καὶ βάρους, ὀδύνη κατὰ τὴν σπονδυλικὴν στήλην κλπ, ἅτινά εἰσι τὰ συμπτώματα παρὰ τοῖς πλείστοις τοῖς πάσχουσιν ἐρεθισμὸν τῆς σπονδυλικῆς στήλης ἢ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ. Ἐκ τοῦ ἐπεκτεινομένου ἐρεθισμοῦ, τῇ ἐκλύσει τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, ἐπὶ τοῦ κατωτέρου μέρους τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, ἥτοι ἐπὶ τοῦ—*Cauda equina*,—ἀναφαίνονται, ὡς εἰπεῖν, ἀκτινοειδεῖς πόνοι πρὸς τὰ παρακείμενα ὄργανα, ἥτοι πρὸς τοὺς ὄρχεις, πέος, βουβωνικὰς χώρας καὶ ὑπογάστριον, ἐν εἴδει ἐλκτικῶν ἀμβλείων ὀδυνηρῶν αἰσθήσεων.

Ἄλλ' ὡσαύτως ἐκ τοῦ σπασμωδῶς ἠρεθισμένου νωτιαίου μυελοῦ καὶ ἰδίως ἐκ τῶν χιτώνων αὐτοῦ ἀναπτύσσονται σπασμοὶ καὶ διαταράξεις τῆς αἰσθήσεως, ἐνίοτε κατὰ τὸ ἥμισυ μέρος πρὸς τὰ ἄνω τοῦ σώματος διατρέχουσαι. Οὕτως οἱ πάσχοντες ὑπὸ σπερματορροίας συχνάκις παραπονοῦνται, ὅτι οὐδόλως δύνανται ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἐπὶ ποδὸς νὰ ἴστανται· ἐπιθυμοῦντες δὲ ν' ἀπο-

φεύγωσιν, ὡς ἐπιβλαβῆ τὸν καθεστηκότα βίον, ἀκταίνονται τῆδε κάκεισε ἕνεκα τῆς διηνεκοῦς ἀνησυχίας, ἣν καθ' ὅλα τὰ μέλη αὐτῶν αἰσθάνονται.

Ὡσαύτως παραπονοῦνται αἰσθητὰ αἰμοδιάσεως τῶν δακτύλων, ὡσεὶ δέρματι περιτετυλιγμένων, ἀπονάρκωσιν τῶν βραχιόνων, διαταράξεις τῶν αἰχενικῶν μυῶν, διηνεκῆ παλμόν, φαινόμενα, ἅτινα ἐμποδίζουσι τοὺς δυστυχεῖς πάσχοντας νὰ λάβωσιν ἐπὶ μακρὸν ἥσυχον διαρκῆ θέσιν· ὁ Deslandes διηγεῖται περὶ τινος ἀσθενοῦς, ὅστις ὑπεξετίθετο ἐν ἀπάσῃ ταῖς γωνίαις τῆς οἰκίας ἐκ τοῦ βαθυτάτου ὑπογείου, μέχρι τῆς ἀνωτάτης ὀροφῆς καὶ οὐδαμοῦ ἥσυχίαν εὔρισκε καὶ τῆδε κάκεισε ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κατέπιπεν, ἵνα ἀνακουφισθῆ, ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ αὐθις ὑπὸ ἐσωτερικῆς ἀνησυχίας ἀνεπτοεῖτο.

Πρὸς ταύταις ταῖς ἐρεθιστικαῖς καταστάσεσιν, ἐπὶ πολὺ παρατεινομέναις, ἀνίκουσι καὶ τὰ ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου πηγάζοντα διήφορον μορφῆς φαινόμενα, τοῦτέστι μεγίστη ἀτονία καὶ εὐαισθησία τῶν ἀκουστικῶν νεύρων, καθ' ἣν οἱ πάσχοντες δὲν δύνανται νὰ ὑποφέρωσιν οὐδένα τόνον ἰσχυρᾶς λαλιᾶς ἢ μουσικῆς καὶ τῶν ὁμοίων. Ἐνεκα λοιπὸν τῆς τοιαύτης εὐαισθησίας τοῦ ἐγκεφάλου οἱ ἀσθενεῖς ἀδυνατοῦσι νὰ ὀρίζωσι συλλογισμοὺς καὶ ν' ἀσχολῶνται εἰς ἀναγνώσματα ἢ γραφικὴν ἐργασίαν· βεβαίως λίαν ἀπαρηγόρητον διὰ τοὺς τοιοῦτους πάσχοντας, οἵτινες δι' ἐκάστην σωματικὴν ἐνασχόλησιν, ὡς καὶ δι' ἀπλοῦν περίπατον, καθίστανται οἱ δυστυχεῖς ἀνίκανοι καὶ δύσθυμοι, μὴ δυνάμενοι οὐδὲν παραμυθίας μέσον διὰ τῆς ἀναγνώσεως νὰ εὔρωσιν—ἐν ἐκάστῳ συλλογισμῷ—

οὔτω διηγοῦνται τοιοῦτοι πάσχοντες «σαλεύει ὁ ἐγκεφαλος αὐτῶν ἐν τῇ κοιλότητι τοῦ κρανίου».

Ἐπιτραπίτω μοι ὧδε νὰ παρενθέσω συνοπτικὴν τινὰ νοσολογικὴν εἰκόνα πάσχοντός τινος ὑπὸ σπερματορροίας μετὰ μεγίστων καταχρήσεων περὶ τὰ ἀφροδίσια καὶ παρ' ἐμοῦ κατὰ ὀκτώβριον 1892 ἐντελῶς θεραπευθέντος ὁ ἐξ Ἑλλάδος ὀρμώμενος καὶ ἐν Ρουμανίᾳ διαμένων κύριος Π., ἑτῶν 26, πατὴρ δύο τέκνων, παθὼν συνεπείᾳ ἀφροδισιακῶν καταχρήσεων, πάσας τὰς μορφάς, ὡς ἄνω περιεγράψαμεν, τῶν ἐγκεφαλικῶν καὶ σωματικῶν διαταράξεων, ἤχθη ἐν συνοδείᾳ φύλακός τινος καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του ἐνταῦθα εἰς διάφορα νοσοκομεῖα ἐπὶ 8 μῆνας καὶ μετὰ διαφόρους θεραπευτικὰς ἀγωγὰς, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν ἀντισυφιλιτικῶν, ὁ ἀσθενὴς πρὸς μεγίστην θλίψιν τῶν συγγενῶν του οὐδεμίαν βελτίωσιν ἔσχε, δι' ὅ, ἀπνυδικότες ἔκ τε τῆς μερίμνης καὶ ἐξόδων οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ, ἀπεφάσισαν, ὅπως διὰ παντός ἐγκλείσωσι αὐτὸν ἐν τινὶ φρενοκομείῳ, ὡς μὴ ὑπαρχούσης οὐδεμιᾶς ἐλπίδος περὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ. Λοιπὸν ἐν τοιαύτῃ σκέψει καὶ ἀπογνώσει διατελούντων τῶν συγγενῶν τοῦ πάσχοντος, παρωτρύνθη ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ παρὰ τινος, βεβαιοῦντος, ὅτι συγγενῆ αὐτοῦ ὁμοίως παθόντα προσφάτως ἐθεράπευσα, νὰ προσέλθῃ πρὸς με ἐν συνοδείᾳ μετὰ τοῦ φρενοβλαβοῦς ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀπέλπιδος ὄντος περὶ τῆς θεραπείας, αἰτιωμένου, ὅτι, ἐπειδὴ κατηνάλωσε πολλὰ χρήματα ἄνευ ἀποτελέσματος, ὡς θεωρηθέντος τοῦ νοσήματος ἀνιάτου, δὲν δύναται οὐδεμίαν ἀμοιβὴν νὰ προσφέρῃ, πρὶν τῆς παρ' ἐμοῦ ὑπισχνομένης

νης ἐντελοῦς θεραπείας τοῦ πάσχοντος ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Κἀγὼ δὲ δεχθεὶς τὰ προταθέντα ὑπέβαλον τὸν ἀσθενῆ εἰς τὴν λελογισμένην θεραπείαν μου, εἶχε δ' οὗτος διανοητικῶς καὶ σωματικῶς ὡς ἐξῆς: Παραλογίζων ἠτιᾶτο τὴν ἀρχὴν τοῦ νοσήματος του εἰς φάρμακά τινὰ δηλητηριώδη, ἅτινα ἐπὶ σκοπῷ αὐτῷ προσπνέχθησαν, ἦτοι —

Παραλογισμὸς. — Ὡσαύτως τὴν ἀνιάτου καὶ κατακράσιαν, ἣν ἄγαμος προσεκτίσατο, ἀπέδιδεν εἰς τὴν ἀτάκτως καὶ ἐπικινδύνως ἀντιταχθεῖσαν θεραπείαν αὐτῆς, ἐξ ἧς ἐπύλασεν ἢ ἐσχάτως ἀναφανείσα ἀνικανότης αὐτοῦ. Ἐξεϊκόνιζε τὴν νοσηρὰν πάθησιν αὐτοῦ διὰ διαφορῶν ψευδοπαραστάσεων καὶ ἀκρισιῶν, ἐνθυμούμενος ἀκριβῶς τὰ παρελθόντα, ὧν ἡ ἐντύπωσις τῷ παρεῖχε ψυχικόν τι ἄλγος ἀνέκφραστον δι' αὐτόν. Ἀπελπισ δ' ἐνεβάλλετο εἰς ἀπορίαν, ὧκτειρε τὴν ἀθλίαν καὶ ἀπαρηγόρητον θέσιν αὐτοῦ, οὐδὲν τὸν ἐχαροποίει, οὐδὲν τὸν νύχαριστεῖ, κακίστη μάλιστα ἐντύπωσις τῷ προσεγίνετο, ὁπότεν οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν δὲν ἐθρῆνουν τὴν θέσιν του συλλυπούμενοι. Εἰς οὐδεμίαν δὲ θεραπείαν ἤλπιζε καὶ ἐκ τῶν προτέρων ἦν βέβαιος, ὅτι ἡ προσφερομένη αὐτῷ φαρμακευτικὴ βοήθεια ἐπεσκόπει τὴν παράλυσίν του, ἵνα μὴ δυνηθῆ νὰ πράξῃ τὴν σωστικὴν αὐτοῦ αὐτοχειρίαν, ἣν εἶχε κατὰ νοῦν, δι' ὅ καὶ ἐκάστοτε ἀπέρριπτεν αὐτὴν καὶ ἀνέμενε μετ' ἀνυπομονῆς τὸν «μαῦρον θάνατον», κατὰ τὸ λέγειν του. Νῆστις δὲ καὶ ἠρέμα κατακλινόμενος ἀνέμενε τὸν ἐπικείμενον θάνατον, θεωρῶν αὐτὸν ὡς τὸν μόνον

δυνάμενον νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ ἐκ τῆς ἀθλιότητος, ἐν ἧ ἐδυσθίσθη ἢ τάσις καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτὴ νύξανετο μετὰ βεβαιότητος καθ' ἐκάστην αἰ ἐξωτερικαὶ δ' ἐντυπώσεις καὶ αἱ παραινητικαὶ συμβουλαὶ ἐπέδρων ἐπὶ τινὰς μόνον στιγμὰς καὶ ἀντελαμβάνοντο παρ' αὐτοῦ, ὅτι ἐγίνοντο ἐπὶ σκοπῷ μᾶλλον παρηγορίας, καλυπτομένης τῆς κυρίως ἀθλίας θέσεως αὐτοῦ, ἐξ ἧς μόνος ὁ θάνατος, ὡς ἔλεγε, τῷ ἦν σωτήριος. Ἡσθάνετο δὲ διάφορα ψυχικὰ ἄλγη καὶ ἐνδόμυχον παραίνεσιν ὑπὸ τῶν ψευδῶν συλλογισμῶν πρὸς τὴν αὐτοχειρίαν, πλὴν, φοβούμενος μὴ ἡ χεὶρ του, ἕκαστα τῆς ἐπικειμένης παραλυσίας, δὲν ἀποπερατώσῃ αὐτήν, ὡπισθοχώρει καὶ μετ' ἀγωνίας ἀνέμενε τὸν θάνατον ἡπίως κείμενος ἐν τῇ κλίνῃ αὐτοῦ.

Σωματικῶς δὲ ἠτιᾶτο πλάνητας πόνους κατὰ τὰ ὑποχόνδρια καὶ ἐναλλάξ τετανικὰς συσπάσεις τῶν μυῶν τῶν ἄκρων, ἰδίως τῶν ἐκτεινόντων τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ δακτύλους μυῶν, τὴν κεφαλὴν βαρεῖαν καὶ ἰδίως τὴν κατ' ἰνίον χώραν, αἰσθητὰ τι διασεισεως τοῦ ἐγκεφάλου μετὰ σκοτοδινίας ὁ ἀσθενὴς οὐδὲν αἰσθητὰ πείνης ἠσθάνετο, πλὴν ἔτρωγεν ἄνευ αἰσθήσεως μηχανικῶς, ἐθεώρει δ' αὐτὸν ἀνίκανον καὶ ἀνεπιτήδειον πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν, ὡς μὴ ὑποτασσομένων τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐθεώρει δὲ πᾶσαν μέριμναν πρὸς θεραπείαν τοῦ ματαίαν, ὡς παρελθούσης ἤδη τῆς εὐκαιρίας καὶ τῆς ἐποχῆς, ἀναβοῶν ἐκάστοτε, ὅτι τετέλεσται δι' αὐτὸν τὸ πᾶν καὶ τὰ πάντα τῷ ἐνεποιοῦν ἀπδίαν. Παθὼν δὲ ἀνίκανότητα ἐτίθετο διὰ τὴν ἐπενεχθεῖσαν τῇ οἰκογενεῖα αὐτοῦ δυστυ-

χίαν. Ἐνίοτε μάλιστα διελογίζετο, ὅτι καλὸν ἦθελεν εἶσθαι, ἐὰν καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ κατενόουν καὶ κατέφευγον εἰς τὸ λυσιτελεῖς τοῦτο μέσον, εἰς ὃ ὁ ἴδιος μεθ' ὄριμον σκέψιν ἀπεφάσισε, δηλ. εἰς τὴν αὐτοχειρίαν.

Ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἦν ταραχώδης, καθ' ὃν ἐξέβαλλεν ἀγρίας καὶ πεφοβισμένας φωνὰς καὶ θρήνους, ἔνεκα τρομακτικῶν ὀνείρων καὶ ψευδοπαραστάσεων, ἅς καὶ μετὰ τὴν ἐγρήγορσιν ἐβλεπεν, — ὡς ὁ φύλαξ αὐτοῦ μοι ἐπληροφόρησε.

Ἐκ δὲ τῆς φυσικῆς ἐξετάσεως ἀνεκάλυψα σπερματοζωύφια ἐν τοῖς οὖροις, ἐξ οὗ ἡ καταβιβρώσκουσα αὐτὸν Σπερματορροία, τὸ δέρμα κεκαλυμμένον ὑπ' ἀπείρων χλωασμάτων ἦν ἀναιμικώτατον, οὐδεμίαν ζωηρὰ ἀρτηριώδη κυκλοφορία, ὁ σφυγμὸς ταχύς, νηματοειδής, ὑποτρέμων ὑπὸ ἀτάκτων διακυμάνσεων, ἄτακτος — Puls cellularis tricotus, — ἀριθμῶν ὑπὲρ τὰς 150 σφύξεις εἰς ἐκάστην τῆς ὥρας πρώτην στιγμὴν, κενός, οἱ τένοντες τοῦ μυῖκου συστήματος μᾶλλον τεταμένοι, τὸ κάτω μέρος τοῦ προσώπου καὶ ἰδίως, ἐνθα ὁ κατώτερος κλάδος τοῦ τριδύμου ἦν, μᾶλλον κεχαλαρωμένος, ἐνῶ τούναντίον ἡ ὑπερόφρητος χώρα συνεσπασμένη. Ἡ ἴρις δυσκόλως ἐκνεῖτο ἢ μᾶλλον βραδέως, ἦτοι ἐλαφρὸς βαθμὸς μυδριάσεως.

Τὰ ὑποχόνδρια σπλάχνα ἐν συμφορῆσει, οὐδὲν ἐκ τῆς καρδίας ἐκτὸς μικροῦ τινος συστολικοῦ φυσήματος κατὰ τὴν κορυφὴν αὐτῆς, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἀγγείοις κατεφαίνετο — **Ἀναμία.** — Ἐν τοῖς πνεύμοσιν οὐδὲν παρὰ φύσιν, καίτοι ἡ ἀναπνοὴ ἦν βραδεῖα, ἀντιθέτως διακειμένη πρὸς

τὴν συχνότητα τοῦ σφύγμου, μόλις 15 ἀναπνοαὶ ἐπετελοῦντο καθ' ἑκάστην πρώτην τῆς ὥρας στιγμῆν. Τὰ οὖρα μεθ' ὑποστάθμης φωσφορικῶν ἀλάτων, καὶ βλέννης καὶ διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἐβλεπέ τις ἀφθονα τεθνεῶτα σπερματοζώφια· τὸ βάδισμα στερεὸν μετὰ σκοτοδιναίσεως, ὁ ἀσθενὴς λαλῶν δὲν ἀπνύδιζε, προσπαθῶν ἔσαι νὰ πείσῃ τοὺς πάντας περὶ τῆς ὀδύνησός θέσεως αὐτοῦ πλπ.

Τοιαύτη οὖν ἐν συνόψει ἡ κατάστασις τοῦ προκειμένου πάσχοντος.

Ἐκ τούτων πάντων λοιπὸν διέγνωσα, ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος πάσχει, συνειρία ἀφροδισιακῶν καταχρήσεων, — *Luxuria menueusis* — σπερματορροίαν, ἥς ἡ συνέπεια ἡ ὑποχονδριακὴ διανοητικὴ ἐπίσχεσις τῆς λειτουργίας τοῦ ἐγκεφάλου, τούτέστι — *Melancholia, hypochondrica, Melancholia suicidii* — ἐν τῷ πρώτῳ σταδίῳ αὐτῆς — *Stadium depressionis* — καὶ ἐδράζουσα ἰδίως κατὰ τὴν ἀραχνοειδῆ Μήνιγγα, πρὸ πάντων κατὰ τὸ ἀριστερὸν τῆς κεφαλῆς μέρος, συνοδευομένη ὑπὸ παρὰ φύσιν ψυχικῶν διαθέσεων, τούτέστι ψυχώσεων, ὧν τὴν αἰτίαν τῆς ψυχικῆς ταύτης ὀδύνης καὶ ἐρεθιστικῆς διεγέρσεως τῆ Σπερματορροία ἀπεδώκαμεν.

Οὕτω θεθείσης τῆς διαγνώσεως καὶ ἐρειδόμενοι ἐπὶ τῶν θεωριῶν τῶν διαφόρων φρενολόγων, ἐξ ὧν τὰς θεωρίας ταύτας ἠρύσθημεν, προήχθημεν νὰ βεβαιώσωμεν πρὸς χαρὰν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἀναισθητοῦντος πάσχοντος, ὅτι ἡ πρόγνωσις ἡμῶν ἦν μᾶλλον εὐνοϊκὴ, ὡς ἡ ὀλιγομέρος παρ' ἡμῶν διαγραφεία θεραπεία, ἐπενεγκοῦσα τὰς

ἐπαισθητὰς βελτιώσεις, ἐπεβεβαίωσεν ἐπὶ τέλος τὴν ἐντελῆ ἴασιν καὶ σωτηρίαν τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἦσαύτως καὶ διαταράξεις τῆς ἀναπνοῆς, εἶδος τι αἰσθήματος, ἢ οὕτω λεγομένη προκάρδιος πίεσις, τούτέστι αἰσθημα πίεσεως καὶ συσφίξεως κατὰ τὴν καρδιακὴν χώραν ἐνοχλοῦσι μεγάλως τοὺς τοιοῦτους πάσχοντας· ὁ ἀσθενὴς γίνεται μελαγχολικὸς, ἀδυνατῶν ν' ἀπαλλαγῆ τοῦ βαρέως αἰσθήματος κατὰ τὴν καρδιακὴν χώραν. Τελειοποιοῦσι δὲ τὴν εἰκόνα τοῦ νοσήματος ὁ συνυπάρχων καρδιακὸς παλμὸς, αἱ νοσηρὰ σπασμωδικαὶ συσφίξεις τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὀργάνων καὶ ὁ παρατεταμένος ξηρὸς βήξ, ὅστις πολλάκις καὶ τινὰς πρωτοπείρους τῶν ἰατρῶν ἀπεπλάνησεν, ὥστε νὰ θρηνῶσι τοὺς τοιοῦτους ἀσθενεῖς ὡς φυματιῶντας καὶ οὕτω νὰ θεραπεύωσι. Ταῦτα πάντα εἰσὶ τὰ φαινόμενα, ἅτινα μόνον ἐξ ὑπηρεθισμένου νευρικοῦ συστήματος πηγάζουσι καὶ ἐν τῇ, ἔνεκα σπερματορροίας, ἐπιγιγνομένη ὑπερμέτρῳ νευρικῇ ἀδυναμίᾳ τὴν τελευταίαν ἐξήγησιν αὐτῶν εὐρίσκουσιν.

Τινὲς τῶν ἀσθματικῶν παθήσεων περιγράφονται σχεδὸν ὑφ' ὅλων τῶν συγγραφέων τῶν τὸ πεδίου τῶν ἀφροδισιακῶν παθήσεων σπουδασάντων ὡς παθήσεις συνειρία τῆς **σπερματορροίας**· ἡ δὲ καθημερινὴ πείρα ἐπαρκῶς ἀποδεικνύει, ὅτι ἐν γένει οἱ ἀσθματικοί, ὡς συνήθως δύναται τις εἰπεῖν, εἰσὶν ἄτομα ἀφθόνως τὰ τοῦ βίου αὐτῶν ἀπολαύσαντα.

Ἐπειδὴ δὲ τοιαῦται σπασμωδικαὶ παθήσεις συνδέονται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μετὰ τινος ξηροῦ βηχίου, ὅπερ

ἀδιαλείπτως καὶ ὀχληρῶς διὰ τῶν καταπονήσεων τῆς ἐρεθιστικῆς βηχὸς συνήθως ῥήξεις ἀγγείων προκαλεῖ καὶ παριστᾷ τὴν εἰκόνα αἱματηρᾶς βηχὸς —φυματώσεως,— διὰ τοῦτο οὐδὲν θαῦμα, εἴαν τις τὸν τοιοῦτον πάσχοντα μετ' ἀτονίας, κοπώσεως, ἀνσυχίας, ἰδρώτων, ὀδυνῶν, βελονισμῶν καὶ ἐν εἴδει ῥήξεων κατὰ τε τὰ διάφορα μέρη τοῦ στήθους ὡς φυματιῶντα — φθισικὸν — ὑπολάβη καὶ θεραπείη ὡς τοιοῦτον δι' ὄλων τῶν μέσων τῆς φυματικῆς διδασκαλίας. Τούτου ἕνεκα πάντα τὰ παραιοψήθορα ἀνωφελῶς θὰ καταναλωθῶσιν, ὡς καὶ τὸ ἔλαιον τῆς μυραίνης, ὁ ὄρρος τοῦ γάλακτος, ὁ ἀντιφθισικὸς ὄρρος τοῦ Kosh, ἡ θεραπεία τῆς σταφυλῆς καὶ τὰ διάφορα θερμὰ κλίματα διὰ τοὺς τοιοῦτους ἀσθενεῖς, παρ' οἷς οὐδὲν ἴχνος φυματώσεως ἀνευρίσκεται.

Πάν ὅ,τι ἐνταῦθα περὶ ἀσθματος ἐρρέθη ἀρμόσσει ὡσαύτως καὶ περὶ τῶν παθήσεων τῆς καρδίας καὶ τῶν μεγάλων ἀγγείων. Οὐ μόνον, ὡς ἤδη παρατηρήθη, ἐκ τοῦ ἐρεθισμοῦ τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἐπιγίγνεται ἀνώμαλος λειτουργία τῆς καρδίας, ἀλλὰ σχηματίζονται καὶ ἐνταῦθα, συνεπεῖα τῶν τὴν σπερματορροίαν προκαλούντων αἰτίων, τοῦτέστι τοῦ ἀνντισμοῦ καὶ τῶν ὑπερβολικῶν καταχρήσεων τῶν γεννητικῶν ὀργάνων διὰ τῆς συχνῆς καὶ δραστηρίως διαταρασσομένης ἐπὶ τούτῳ ἐνεργητικῆς λειτουργίας τῆς καρδίας, ἀληθεῖς μηχανικαὶ παθήσεις τοῦ ὀργάνου τούτου.

Πολλάκις μάλιστα προφαίνονται καθαρὰ καὶ εὐκρινῆ ὑποκειμενικὰ συμπτώματα τῆς καρδιακῆς παθήσεως, ἐνῶ οὐδεμία ἐλαχίστη ὑλικὴ ἀντικειμενικὴ ἀλλοίωσις

τῆς καρδίας παρουσιάζεται καὶ ἐν ταῖς νεκροψίαις τοιούτων ἀσθενῶν ἀνευρίσκονται τῆδε κακεῖσε μόνον φλεγμοναὶ τοῦ Νωτιαίου μυελοῦ ἢ ἐρεθισμοὶ τῶν ὑμένων αὐτοῦ, ἢ δὲ καρδία ἐστὶ συνάμα ὑγιής, ὡς καὶ ὁ Deslandes τοιαύτας περιπτώσεις ἀναφέρει. Καὶ τὰ συμπτώματα τῶν τρομερῶν καρδιακῶν παλμῶν, τοῦ διαλείποντος σφυγμοῦ, τῶν ὀδυνῶν κλπ. οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ φαινόμενα τοῦ, ἕνεκεν ὑπερμέτρου ἀπωλείας τοῦ θοροῦ, νοσηρῶς προσβληθέντος νωτιαίου μυελοῦ ἢ ἐγκεφάλου.

Τοῦτο δ' εὐκόλως δηλοῦται, διότι διὰ τοῦ ἐρεθισμοῦ τοῦ ἐγκεφάλου, τοῦτέστι τῆς χώρας ἐκείνης, ἐνθα τὸ —Nervus vagus— ἐκφέεται (πνευμογαστρικὸν νεῦρον), δύνανται νὰ προκληθῶσι διάφοροι τῆς καρδίας διαταράξεις. Σχηματίζει, ὡς γνωστόν, τὸ νευρικὸν τοῦτο ζευγος — vagus — τὸν ῥυθμιστὴν καὶ προαγωγὸν τῶν τῆς καρδίας καὶ στομάχου κινήσεων.

Ὡς παρὰ ταῖς ὑστερικοῦς γυναιξίν, ἐν αἷς ἡ νόσος ἐπὶ τῶν ἠρεθισμένων γεννητικῶν ὀργάνων βασίζεται, οὕτω συμβαίνουν καὶ παρ' ἀνδράσι παροδικοὶ σπασμοὶ κατὰ διαφόρους χώρας τοῦ σώματος καὶ σπασμωδικοὶ ἐρεθισμοί, οὓς ἀνδρας, δύναται τις καὶ ὑστερικοὺς νὰ ὀνομάσῃ, ὡς παρέχοντας ὁμοίαν αἰτίαν, πορείαν καὶ μορφήν ἐκείναις τῶν ὑστερικῶν γυναικῶν.

Ἄλλ' ἐπειδὴ, ὡς ἐν τῷ πρόσθεν κεφαλαίῳ εἶδομεν, αἱ ἀλληλουχίαι καὶ συναρμογαὶ τῆς παρεγκεφαλίδος καὶ αἱ σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὴν ζῶν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων εἰς λίαν στεναί, διὰ τοῦτο προέρχονται ὡσαύτως, κατὰ τινὰς ὑπερμέτρους ἐρεθιστικὰς καταστάσεις ἐν τῇ παρεγ-

κεφαλίδι, συνήθως πόνοι ὀχληροί, αἴσθημα πίεσεως καὶ μάλιστα σπασμωδικαὶ πρὸς τὰ ὀπίσω ἀποκλίσεις τοῦ τραχήλου — ὀπισθότονος, — ὡς παρὰ τῆ ἐκλαμψία.

Πόνοι τῶν ποδῶν, ἥτοι τῶν πελμάτων, εἶδος τι ἀνωμάλου ἀρθρίτιδος, νύσποντες πόνοι κατὰ τὸ γόνυ καὶ τῆδε κάκει ε κατὰ τὰς χεῖρας, ἐπιπλεκόμενοι μετὰ σπασμωδικῶν κινήσεων καὶ συνοδευόμενοι ὑπὸ τρόμου, εἰσὶν ὁμοίως τὰ συχνὰ συμπτώματα καὶ συνέπειαι τῆς **σπερματοροίας**.

Ἐν τοῖς προγενετέροις χρόνοις οὐδεὶς ἠμφισβήτει τὰς αἰτιατὰς σχέσεις μεταξὺ ἀρθρίτιδος καὶ γεννητικῶν καταχρήσεων. Ἰδίως κατὰ τὸν Ἱπποκράτην ἐν τοῖς ὄρισμοῖς αὐτοῦ ἀναφέρεται, ὅτι οἱ ἐκτομίαι καὶ οἱ ἄνθηοι — ἀνίκανοι — εἰσὶν ἀπρόσβλητοι ὑπὸ τῆς ἀρθρικῆς παθήσεως· ὁ δὲ Sydenham ἐν τῷ περὶ ποδάγρας συγγράμματι αὐτοῦ ἀναφέρει, ὅτι ὁ ἀπαίσιος σπόρος οὗτος τῆς νόσου ταύτης ἐστὶν ἢ κληρονομικὸς ἐκ τῶν γονέων ἢ ἐπίκτητος, συνεπεία θορικῶν ἀπωλειῶν καὶ καταχρήσεων ποτῶν.

Οὕτως ἐθεωρεῖτο ἡ ἀρθρίτις ὑπὸ τῶν ἀρχαίων, τοὔτεστι ὡς κόρη τοῦ Βάκχου καὶ τῆς Ἀφροδίτης (1).

(1) Ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς τοῦ Ἱπποκράτους εὐρηται «Eunuchi neque podagra laborant, neque catuenseunt» καὶ «Puer podagra non tentatur ante venereorum usum» οὕτως ἐθεωρεῖτο ἡ ποδάγρα ὡς θυγάτηρ τοῦ Βάκχου καὶ τῆς Ἀφροδίτης, ὡς καὶ τὸ δίστιχον γερμανικὸν ἀπεικονίζει «Gliederers chlassenden Wein und Gliederers chlassende Liebe Ward als tochter gezeugt gliederers chlassende gicht», ἥτοι ἐκ τοῦ τὰ μέλη παραλύοντος οἴνου καὶ ἐκ τοῦ τὰ μέλη παραλύοντος ἔρωτος ἐγεννήθη ὡς θυγάτηρ ἢ τὰ μέλη παραλύουσα Ἀρθρίτις.

Τοὺς πλάνητας πόνους, ὑφ' ὧν οἱ σπερματοροϊκοὶ πιέζονται καὶ οἵτινες ὡς συμπτώματα ἠρεθισμένου νωτιαίου μυελοῦ θεωροῦνται, παραδέχονται, ὡς καὶ ὁ Deslandes, ὅστις τὰς πολυειδεῖς του παρατηρήσεις ἐν Ἀγγλίᾳ ἐποίησεν, ὡς καθαρῶς νευρικούς, ἥτοι νευραλγίας· ὁ Rosenthal θεωρεῖ ὡς αἰτίαν τῶν ἀρθρικῶν νευραλγιῶν τὸν ἀνυανισμὸν καὶ τὰς ἐρεθιστικὰς καταστάσεις τῶν οὐρογεννητικῶν ὀργάνων. Οὕτω διηγοῦνται ὁ Hoffmann καὶ Tissot, ὅτι τινὲς τῶν πασχόντων μετὰ πᾶσαν ἀπώλειαν θοροῦ αἰσθηγὰ τι ὀδύνης ἐν εἶδει πλήθους βελονῶν διαπεπαρμένων ἐν αὐτοῖς ἠσθάνοντο.

Καὶ ἡ **ἐπιληψία** ἐστὶν ἐξ ἐκείνων τῶν νευροπαθίσεων, αἵτινες οὐ σπανίως ἔπονται ταῖς ἀφροδισιακαῖς καταχρήσεσι, ἐξ οὗ δύνανται τις νὰ ἐννοήσῃ, ὁποῖαν μεγάλην ὁμοίότητα ἔχουσι μὲ τὰς ἐπιληπτικὰς εἰσβολὰς αἱ ἀφροδισιακαὶ διεγέρσεις, αἱ πράξεις τοῦ ἀνυανισμοῦ καὶ τῆς συνουσίας ἐν τοῖς ἀνωτάτοις σταδίοις αὐτῶν, δι' ὃ καὶ οἱ ἀρχαῖοι τὴν συνουσίαν βραχεῖαν **ἐπιληψίαν**—Epilepsia brevis—ὠνόμαζον. Ὁμοίως καὶ ἡ πάθησις αὕτη ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἐρεθισμοῦ τῶν νωτιαίων νέρων. Δύσκολον καὶ ὑπερβολικὸν ἤθελεν εἶναι ἂν τὰ συνθηροισμένα παραδείγματα περὶ τούτων παντὸς χρόνου καὶ πάσης ζωῆς ὧδε παρεθέτομεν, περὶ ὧν πάντες ὁμοδοξοῦσιν, ὅτι αἱ ὑπερβολικαὶ ἠδυπάθειαι ἐπιληψίας δύνανται νὰ προκαλέσωσι.

Πρὸς τούτοις ὑπάρχουσι καὶ ἄτομα, ἅτινα, ἕνεκα τοῦ εὐερεθίστου νευρικοῦ συστήματος αὐτῶν, φέρουσιν ἐν ἑαυτοῖς μεγίστην προδιάθεσιν πρὸς ἐπιληψίαν καθὼς καὶ πρὸς χορεῖαν καὶ καταληψίαν. Τινὰ μάλιστα καταλαμβά-

νονται ὑπὸ μεγάλων καταληπτικῶν προσβολῶν ἐν ἐκάστη συζυγικῇ ἐκπληρώσει, ὡς Didier δηγεῖται περὶ τινος ἐμπόρου ἐν Montpellier. Ὡσαύτως καὶ ὁ Γαλνὸς ὅμοιον παράδειγμα ἀναφέρει, ὡς καὶ ὁ Tissot, ὁ Hoffman, ὁ Haller καὶ ἄλλοι πολλοὶ περιγράφουσιν ὁμοίως καὶ γὰρ ἔσχον τὴν σύμπτωσιν νὰ ἐπισκεφθῶ ἐν Καδίκιοι (Χαλκιδόνι) πρὸ δέκα χρόνων συνάδελφόν τινα, ὅστις ἐξέπνευσε περὶ τὸ λυκαυγὲς ἐκ τοιαύτης προσβολῆς ῥιθθεις ἐν ταῖς συζυγικαῖς ὥλέναις. Τὸ αὐτὸ ὡσαύτως παρατηρεῖται καὶ παρὰ τοῖς ζώοις.

Τινὰ δὲ τῶν ἀτόμων, ἅτινα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὑπῆρξαν ἀνυανισταὶ τῆς πρώτης νεότητος, καθίστανται, ἐκτὸς τοῦ εὐερεθίστου, λίαν θυμώδη καὶ διὰ τὴν ἐλαχίστην ἀφορμὴν λίαν δύσθυμοι καὶ ἐξωργισμένοι ἄλλοι δὲ προσβάλλονται, ὡς Zimmermann ἀναφέρει, μεθ' ἐκάστην ὄνειρωξιν ὑπὸ ἐπιληπτικῆς εἰσβολῆς καὶ ἐπανέρχονται αἷθις αἱ ἐπιληπτικαὶ αὐταὶ προσβολαὶ μεθ' ἐκάστην ἀπορρητον πρᾶξιν καὶ ἐσθ' ὅτε οἱ πλεῖστοι αἰσθάνονται ἰσχυροὺς πόνους κατὰ τὰς νευρικὰς χώρας καὶ περὶξ ἱεροῦ ὀστοῦ.

Ἡ Χορεία—Chorea Secti Viti,—ἦτοι χορὸς τοῦ ἀγίου—Veit—ἢ Ἰγνατίου,—δηλούμενος δ' ἀ διαφόρων ἀκουσίων κλονικῶν σπασμῶν τῶν μελῶν τοῦ σώματος, τελουμένων τοσοῦτον ταχέως καὶ διαρκούντων ἀπὸ 5 τῆς ὥρας στιγμὰς μέχρι ἡμισείας ὥρας ἄχρις οὗ καταβάλλῃ τοὺς πάσχοντας καὶ ὡς νεκροὺς καταρρίπτῃ. Ἔσχε δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐκ τινος ἐξωκλησίου, ἐν Ulm τῆς Βαυαρίας κειμένου, ἐν ᾧ κατέφηνον οἱ πάσχοντες, ἵνα ἐξαγια-

ζόμενοι ὑπὸ τοῦ ἱερέως, οὗ τὸ ὄνομα ἢ λόσος διετήρησε, θεραπευθῶσιν. Ἔστι δ' αὕτη ἕτερα σπασμωδικὴ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ πάθησις, οὐ σπανίως ἔνεκεν ἀφροδισιακῶν διαταράξεων, ἀναφαινομένη καὶ ἰδίως παρὰ τοῖς θήλεσι.

Ὁ Marc-Ant.-Petit ἐδημοσίευσε περίπτωσιν τινα, καθ' ἣν 11 εἰτὲς κοράσιον τάχιστα ἀπισχναίνεται καὶ συνάμα τὰ κάτω μέλη αὐτοῦ κατελήφθησαν ὑπὸ ἀτάκτων ἀκουσίων κινήσεων, αἵτινες μετ' ὀλίγον καὶ πρὸς τὰ ἄνω μέλη μετεδόθησαν εἰς τρόπον, ὥστε ἡ βούλησις τοῦ κορασίου οὐδόλως ἰδύνατο νὰ ἐπιδράσῃ, παρεμποδίζουσα τὰς σπασμωδικὰς ταύτας κινήσεις, οἱ μῦς τοῦ προσώπου καὶ τῶν ὀφθαλμῶν διέκειντο ὁμοίως ἐν τοιαύτῃ ταραχῇ, ὥστε τὸ ἀσθενὲς δὲν ἰδύνατο πλέον ἐν τῇ κλίνῃ αὐτοῦ νὰ ἐμμένῃ καὶ ἵνα γκάζετό τις νὰ καθέζη αὐτὸ διαρκῶς ἐπὶ τινος μεγάλου ἀνακλίντρου, οὗ τὰ ἐμπροσθεν ἦσαν κεκλεισμένα καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὴν δι' οἰκείας περιβλήψεως καὶ δι' ἀπομακρύνσεως πάσης ἀπορρητῶν καταχρήσεως καὶ διὰ διαφόρων λουτρῶν κλπ. θεραπείαν, ὡς ὁ Dr Morelot διηγεῖται.

γ' Φαινόμενα στομάχου, ἐντέρων καὶ κύστεως,

ἔνεκα ἀπορρητῶν καταχρήσεων.

Οὐ μόνον διὰ τῶν νευρικῶν διαταράξεων προσβάλλονται καὶ τὰ νεῦρα τοῦ στομάχου, ὧν ἔνεκα ἐπιγίγνεται ὀδύνη, βάρη, παρὰ φύσιν αἰσθήματα, συσπάσεις,

οὐ σπανίως καὶ γαστραλγίαι καὶ τὰ παραπλήσια αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐκ σπερματορροίας προσγινομένης ἀτονίας ὅλου τοῦ ὀργανισμοῦ, ἐκ τῆς καταπτώσεως τῆς ὅλης φυτικῆς σφαίρας, ἐξ ἧς διαταράξεις τῆς πέψεως καὶ τῆς ἀφομοιώσεως, τούτέστι τῆς ἀλλαγῆς τῆς ὑλῆς, ἐπέρχονται.

Ἡ χαλάρωσις τῶν μυῶν, ὅσον τῶν ἐσωτερικῶν, ὅσον καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὀργάνων προξενεῖ βραδείαν κίνησιν ἢ μερικὴν κατάπτωσιν τοῦ στομάχου καὶ τῆς ἐντερικῆς ἐνεργείας, ἥτοι τῆς δραστηριότητος. Ἀνορεξία, δυσπεψία, κωλυκαὶ πνευματώσεις, ἐρυγαὶ καὶ ἐπώδυνοι συσπάσεις ἢ διατάσεις τοῦ στομάχου βασανίζουσι συνήθως τοὺς ὑπὸ σπερματορροίας πάσχοντες. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ἡ λειτουργία τοῦ δέρματος εἰς τὰ ὑπὸ σπερματορροίας ἐξηντλημένα ἄτομά ἐστὶ λίαν τεταραγμένη καὶ καταπεπτωκυῖα· λίαν συχνὰ οἱ τοιοῦτοι πάσχοντες αἰτιῶνται κωλικοὺς πόνους, προερχομένους ἐκ διαφόρων δυσπεψιῶν καὶ συναθροίσεων ἐν τοῖς ἐντέροις ἀερίων, κεκωλυμένων ὑπὸ τῆς ἀτονίας τῶν περισταλτικῶν κινήσεων αὐτῶν. Καὶ ὅτε μὲν οἱ πόνοι οὗτοι κατὰ τὸ ἀριστερὸν τῆς κοιλίας μέρος ἀναφαίνονται, ὅτε δὲ κατὰ τὸ δεξιόν, αὐξανόμενοι ἢ μειούμενοι ἀναλόγως τῶν ἐκ τῆς δυσπεψίας ἀναπτυσσομένων καὶ ἐμπερικλεισμένων ἀερίων.

Ἀλλὰ καὶ ἐπίμονος **δυσκοιλιότης** δύναται νὰ θεωρηθῆται ὡς ἀπότοκος αἰτία τῆς Σπερματορροίας.

Σὺν τῇ ἀδρανείᾳ τῶν ἐπιλοίπων λειτουργιῶν τοῦ σώματος καὶ τῇ γενικῇ ἀτονίᾳ πάντων τῶν ὀργάνων προ-

βαίνει ἐπαισθητῶς καὶ ἡ τοιαύτη ἀτονικὴ κατάσταση τῶν ἐντέρων. Αἱ δυσκοιλιότητες αὗται, λίαν συνήθως ἐπίμονοι, ἐμμένουσι καὶ αὐξάνουσι τοσοῦτον τὰς εἰσέτι ἀκουσίους ἐκσπερματώσεις, ὡς ἐν τοῖς ἐμπροσθεν εἰδομέν, ὥστε ὁ δυστυχῆς πάσχων ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ χαλεπότερου εἶδους διακιγκλίζεται, ὡσεὶ περικυκλούμενος ὑπὸ δικεφάλου ὄφεως, οὗ ἢ τε κεφαλὴ καὶ κέρκος δάκνουσι, καθότι ἡ μὲν σπερματορροία προκαλεῖ τὴν ἐμμονον δυσκοιλιότητα, ἡ δὲ δυσκοιλιότης αὕτη περισσotέρας νέας ἐκσπερματώσεις καὶ οὕτω καθεξῆς.

Οἱ πλεῖστοι τῶν σπερματορροϊκῶν πάσχουσιν διάφορα εἶδη αἱμορροϊδικῶν παθήσεων.

Ἐκάστη δ' αἱμορροϊδικὴ πάθισις αὐξάνει καὶ χαλεπούται ἀναλόγως τῶν συχνῶν ἐκσπερματώσεων καὶ οὕτω διὰ τῆς ἐπιγινομένης ἀτονίας αὐξάνεται ἡ ἀνεπιτηδειότης τῆς τοῦ αἱμορροϊδικοῦ φλεβικοῦ πλέγματος συστολῆς. Κατὰ τὸν Montègre καὶ ἄλλους ἡ νευρικὴ ἀδυναμία, ἡ πηγάζουσα ἐκ τῆς καταχρήσεως τῶν γεννητικῶν ὀργάνων καὶ τῶν συχνῶν ὄνειρωγμῶν, κατὰ τὸν φυσικὸν νόμον διευκολύνει τὴν συμφόρησιν, ἥτις παρὰ τοῖς αἱμορροϊδικοῖς, πρὸ πάντων κατὰ τὰ ὄργανα τῆς κάτω κοιλίας καὶ ἰδίως τῆς λεκάνης, λαμβάνει χώραν.

Ὁ ὑπερβολικὸς δ' ἐρεθισμὸς τῶν σπερματοθηκῶν, ὅσας συνυπάρχει ταύτοχρόνως τῇ σπερματορροίᾳ, ἐπιδραῖ ἐκάστοτε ἐπὶ τῶν ἤδη πεπονθότων εὐαισθητῶν γειτνιαζόντων ὀργάνων ἐπὶ τοῦ ἀπευθυμένου καὶ τοῦ αἱμορροϊδικοῦ πλέγματος καὶ προξενεῖ οὐχὶ σπανίως φλεγμονὰς τῶν αἱμορροϊδικῶν ὄγκων, ῥήξεις τούτων,

ἀποστήματα περιπρωκτικά, ἐξοιδήσεις καὶ συνεπῶς ὀδυνηρὰς συσπάσεις τῶν πρωκτοῦ σφικκτῆρων κλπ.

Καὶ ἡ κύστις, ἥτις κεῖται παρὰ ταῖς σπερματοθήκαις καὶ τοῖς ἐκκριτικοῖς σπερμαγωγοῖς, δὲν δύναται εἰς τοὺς σπερματοροοικοὺς ἀνευ συμπαθείας νὰ μένη· ἀναλογισθῶμεν μόνον, πῶς συνέχονται τὰ βαθέως ἀπτόμενα νοσηρὰ αἷτια τῆς σπερματορροίας μετὰ τῶν ἀλλοιώσεων τῶν γεννητικῶν ὀργάνων· πῶς π. χ. στένωσίς τις ἢ ἐκκόλπωσις, ἐπὶ μακρῷ διακειμένη, δύναται νὰ προξενήσῃ ἀκουσίως σπερματορροίας χωρὶς νὰ προκαλέσῃ διὰ τοῦ ὀπισθεν τῆς στενώσεως συνηθροισμένου θοροῦ κλπ. καὶ διὰ τοῦ ἐκ τούτου ἐπιγιγνομένου ἐρεθισμοῦ ἐπὶ τῶν παρακειμένων μερῶν, ἰδίως τοῦ τραχήλου τῆς κύστεως καὶ ὅλης τῆς κύστεως, προσβολὴν ἕνεκα τούτου ἀνευρίσκομεν παρὰ τοῖς σπερματοροοικοῖς οὐ μόνον εὐρύνσεις τῆς κύστεως, χαλαρώσεις αὐτῆς, ἥτοι ἀτονίαν πρὸς συστολὴν αὐτῆς, ἐπίσχεσιν τῶν οὐρῶν, ἀνικανότητα πρὸς συγκράτησιν τῶν οὐρῶν (ἕνεκα χαλαρώσεως ἢ παραλύσεως τοῦ σφικκτῆρος μυὸς τοῦ τραχήλου τῆς κύστεως), ἀλλὰ καὶ σπασμωδικὰς συσπάσεις τῆς κύστεως, χρονίας ἐκροὰς βλεννοπυώδους ὑλῆς ὡς σημεῖον παρατεταμένου ἐρεθισμοῦ τῶν φλεγμονῶν καὶ οὕτω καθεξῆς. Αἱ τελευταῖαι μάλιστα καταστάσεις ἐγκαταλείπουσι πολλάκις τὸν ἐν τῇ εἰδικότητι ταύτῃ ἀνάπειρον ἰατρὸν νὰ συλλογίζηται περὶ τινῶν ψευδῶν ἢ κυστικῶν αἰμορροϊδῶν, ἐνῶ αἱ παθήσεις αὐταὶ εἰσι συμπαθοῦς φύσεως, μετενεχθεῖσαι ὑπὸ τῆς σπερματορροίας καὶ τῶν συμπαρομαρτούντων συμπτωμάτων αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Η ΑΝΔΡΙΚΗ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ

Ἐκ τῶν μᾶλλον σπουδαίων καὶ δυσαρέστον συνεπειῶν, ὑφ' ὧν οἱ πάσχοντες σπερματορροίαν κατατίκονται, ἐστὶν ἡ ἐπιγιγνομένη αὐτοῖς **Ἀνικανότης**.

Αὕτη δὲ θεωρητέα παρ' ἀνδράσι διττῶς. α') Ἀνικανότης περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν ἐν γένει τοῦ ἀνδρικοῦ καθήκοντος—*aspermia*—καὶ β') Ἀνικανότης πρὸς γονιμοποίησιν παρ' ἀνδρὶ, διατηροῦντι σύμπασαν τὴν δύναμιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ συζυγικοῦ καθήκοντος—*Azoospermia*.—

Τὸ πρῶτον εἶδος τῆς ἀνικανότητος, ἥτοι—*aspermia*.

Καὶ ἡ μὲν τοῦ πρώτου εἶδους ἀνικανότης πρὸς ἐκπλήρωσιν ἐν γένει τοῦ ἀνδρικοῦ καθήκοντος δυνατὸν νὰ προκύπῃ ἐκ τῶν ἐξῆς, ἥτοι

- 1) ἐκ ψυχικῶν καὶ
- 2) ἐκ σωματικῶν, τούτέστι ὑλικῶν, ἀλλοιώσεων.

Καὶ περὶ ἐκείνων τῶν αἰτίων τοῦ πρώτου εἶδους τῆς ἀνδρικῆς ἀνικανότητος, τῶν ἀπολύτων ἢ στιγμιαίων ἀδυναμιῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος αἰτινες μόνον εἰς τὰς ψυχικὰς στιγμὰς ἀνάγονται, δὲν συμβάλλει πρὸς τὸν σκοπὸν ἰδίως τοῦ ἡμετέρου ἔργου νὰ πραγματευθῶμεν

θέλομεν ὁμως ἀναφέρει μόνον, ὅτι τὸ μῖσος ἢ ἡ ἀπέχθεια πρὸς τὸ θῆλυ, μεθ' οὗ συνδέεται ὁ ἀνήρ, ὡς καὶ τούναντίον ἢ ἐντεῦθεν μεγίστη πρὸς ἀλλήλους φιλοφρονητικὴ πρόσκλησις ἐκατέρωθεν τῶν συζύγων, ὡς καὶ ἡ φαντασία, τὸ δέος κτλ., δύνανται ἐπὶ τινα καιρὸν ἀνικανότητα περὶ τὴν συνουσίαν νὰ προκαλέσωσι. Σὺν τούνοις ἡ αἰδώς, ἡ μετὰ δέους μέριμνα, ὁ φόβος τῶν προτέρων καταχρήσεων, καθιστῶσι πολλάκις τινὰς τῶν νέων συζύγων ἀνικάνους ἐν τῇ ταῦ ὕμεναίου εὐνῇ.

Μόλις δεῖται τοιοῦτος νεανίας, ὃς εὐσυνειδήτως γινώσκει τὰς νεανικὰς παρεκτροπὰς του, κἀπως πανηγυρικῆς τιнос ἀναγνώσεως περὶ ἀνικανότητος καὶ τῶν τοιούτων, ἐξ ὧν ἡ ἀνικανότης, ὡς συνέπεια τοῦ ἀνιανισμοῦ, μετὰ τῶν τρομερωτάτων χρωμάτων νὰ περιγράφηται, ἵνα καταστῇ περιδεὴς καὶ ἀπολέσῃ τὴν αὐτοπιστίαν του καὶ προσέλθῃ μετὰ περιδεῶν προλήψεων καὶ πλείστων ἀμφιβολιῶν περὶ τῆς ἀληθοῦς αὐτοῦ ἀνδρότητας ἐν τῷ ὕμεναίῳ, ὅτε ἐκπληκτικῶς ὀρᾷ ἐν τῇ πρώτῃ εὐκαιρίᾳ, ὅτι ἀνίκανος ἀπέβη.

Τοιαῦτα λοιπὸν ψυχικὰ κωλύματα τοῦ συζυγικοῦ καθήκοντος, ὑπερβολικὴ διέγερσις, προκατάληψις καὶ ἀδημονία, εἰσὶν οὐ σπανίως, ἅτινα τὰς πρώτας ἐφέσεις ἐν τῇ γαμπλίῳ εὐνῇ ἀπόλλυσι καὶ οὕτω τινὲς τῶν νεανιῶν ἀφίενται κατὰ τὰς ροδινὰς καὶ χρυσὰς αὐτῶν ἑβδομάδας ὑπὸ τῆς ἤδη λυπηρᾶς ἀτυχίας νὰ κατατίκωνται.

Εἰς τὰ τοῦ ἔρωτος λέγουσιν ὁ Michaelis καὶ Albrecht-von Haller ἡ προπαρασκευὴ πρὸς ἐρωτικὴν πρᾶξιν συνήθως οὐδεμίαν χορηγεῖ ἐξυληρότησιν τῇ ἀνικανότητι

καὶ τινες μάλιστα τῶν ἡρώων ἐρυθριῶσιν ἐν τῷ ἔρωτι, ἀναγκαζόμενοι νὰ ἐξασκήσωσι τὸ συζυγικὸν καθῆκον αὐτῶν, καθ' ὃ τότε τὸ προσγιγόμενον δέος καὶ τὸ καθῆκον ἀλλοιοῦσι τὴν ὅλην ἀνδροκὴν ἕξιν.

Πολλάκις τινὲς τῶν ὑποψηφίων γαμβρῶν, ὡς ὁ Nimmer λέγει, ἀπεπειράθησαν πρὸ τοῦ γάμου αὐτῶν μετ' ἀκόσμων γυναικῶν, ὅπως πεισθῶσιν, ὅτι εἰσὶν ἐπιτήδειοι πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ καθήκοντος, καὶ οἱ ὅποιοι, ἐπειδὴ ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀπέτυχον, ἐθεώρησαν ἑαυτοὺς ἀνικάνους.

Τοιαῦτα λοιπὸν περιπτώσεις τῆς ἀνικανότητος, αἵτινες μόνον ἐπὶ στιγμιαίᾳ ἐλλείψεως τῆς αὐτοπιστίας σπηρίζονται καὶ διὰ τινος συνεχοῦς ἐπιτάσεως καὶ προσοχῆς τοῦ πνεύματος ἐπὶ τὴν ὀχείαν πραγματοποιοῦνται, λαμβάνουσι μετὰ σκόπιμον θεραπείαν εὐνοϊκὴν πορείαν.

Τοιαῦτα τρομερὰ παραπλίσια καταστάσεις τῆς ἀνικανότητος, ἀνευ ἐλαχίστης αἰτίας, αἴρονται συνήθως τῷ εὐεργετικῷ φρονήματι τοῦ ἀνδρὸς καὶ οὐδαμοῦ μᾶλλον ἢ ἐνταῦθα τὸ δογματικὸν παρομιῶδες «ἡ πίστις σου σέσωκέ σε» ἰσχύει.

Ὁ ἀτυχὴς ὀφείλει μόνον στερεῶς νὰ πιστεύῃ ἐν τῇ ἀκράτῳ δραστηριότητι τῶν γεννητικῶν λειτουργιῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ τούτου νὰ ἦ πεπεισμένος καὶ ἀρκεῖ ἡ τοιαύτη πλήρης πίστις ἐν ταῖς πλείσταις τῶν περιπτώσεων ν' ἀνακτήσῃ ταύτην τὴν τόλμην, τοῦ νὰ καταστῇ ἰσχυρὸς πρὸς τὴν γεννητικὴν λειτουργίαν. Εὐνοϊκόν τι νεῦμα, λόγοι τινὲς τῆς ἀνεγέρσεως καὶ παραινέσεις ἑμψροнос

ιατροῦ ἐξαρκουῖσιν εἶτα, ἵνα ἐπαναφέρωσι τῷ ἀπαρηγορήτῳ ἀνδρὶ δυστυχοῦς γυναικός, μάλιστα ὅλης τῆς οἰκογενείας, τὴν εὐτυχίαν τοῦ γάμου καὶ τοῦ βίου αὐτῶν.

Καίτοι τὸ εἶδος τῆς οὕτω καλουμένης ψυχικῆς ἀνικανότητος δὲν ἀνήκει ἐνταῦθα, οὐχ ἥτιον λίαν οὐσιωδές ἐστι διὰ τὸν πρακτικὸν ἰατρὸν καὶ διὰ τοὺς ὑπὸ ταύτης κατεχομένους.

Τοιαῦται λοιπὸν περιπτώσεις τῆς χαλαρᾶς ἰκανότητος καὶ τῆς μεταδραμούσης ἀνικανότητος εἰσιν ἐπὶ τέλους λίαν συχναὶ καὶ παρέχουσιν, ἔνεκα τοῦ ποικίλου αὐτῶν καὶ διαφόρου σχήματος, μέγα ἐνδιαφέρον.

Δυστυχεῖς γάμοι, στείρωσις, συζυγικαὶ διαζεύξεις, πιθανῶς καὶ αὐτοχειρῖαι δυνατὸν ὑπὸ πεπειραμένου καὶ ἐπιτηδείου ἰατροῦ, κατέχοντος τῆς πλήρους ἐμπιστοσύνης τῶν ἀσθενῶν, νὰ προληφθῶσιν, ἐὰν οὗτος τοὺς ἀσθενεῖς, οἵτινες ἔνεκα τῆς ἀνικανότητος αὐτῶν πρὸς αὐτὸν καταφεύγουσι, δύνηται μετὰ παραμυθίας καὶ καλῆς ἐπικουρικῆς συμβουλῆς νὰ τοὺς ὠφελήσῃ. Πρὸ πάντων καταφεύγουσι πρὸς τὸν ἰατρὸν οἱ νεόγαμοι, οἵτινες ἐντελῶς ἐμπίπτουσιν εἰς ἀπελπισίαν διὰ τῆς ἐκστατικῆς ἀποκαλύψεως, καθ' ἣν ἀδυνατοῦσι ταῖς ἰδίαις γυναιξὶ συγγίγνεσθαι· οὐ μόνον ἐμφρονες γυναῖκες, ἀλλὰ πᾶσαι ἀνευ ἐξαιρέσεως, βαθέως πεπικραμέναι, συναισθάνονται τοῦτο καὶ ἐκ τοῦ ἀνδρός, πρὸς ὃν μετ' ἐνδομύχου ἔρωτος εἶχον ἀφοσιωθῆναι, ἀπωθοῦνται καὶ βδελύσσονται, τῆς ἀνικανότητος μετὰ τὸν ἐπισυμβάντα γάμον αὐταῖς δηλωθείσης. Ὅσον δ' ἀπειρότεραι καὶ ἀθώοτεραι αἱ νέαι ἐρχονται εἰς γάμον, τόσον χρονιώτερον διαρκεῖ, ὅπως πει-

σθῶπιν, ὅτι ἐκ τοῦ γάμου αὐτῶν ἐλλείπει. Ἀλλὰ, τῆς διαπιστώσεως ταύτης ἀπαξ γινομένης, διατηρεῖται κατόπιν τὸ αἶσθημα τοῦ ὀνειδισμοῦ καὶ τῆς βδελυγμίας. Ὡς αὐτῶς παρὰ τοῖς νεογάμοις ἀνδράσι ἢ ἐλλείπουσα αὐτοῖς ἡδονὴ ἢ ὁ φόβος, ὅτι ἄτεκνοι θὰ μένωσι, δὲν παρέχουσι τοσαύτην λύπην, ὅσην ἢ βαθεῖα αἰδῶς καὶ ἢ κατάνοησις, ὅτι θὰ καταστῶσιν ὑβριστικοὶ καὶ μισητοὶ παρὰ τῶν γυναικῶν αὐτῶν, τῶν παρακινουσῶν αὐτοὺς πρὸς τὸν ἰατρὸν. Εἰς τοιοῦτους λοιπὸν λυπηροῦς, ἀπορρητῶς δυστυχεῖς γάμους, οἵτινες πολλάκις σκοτεινοὶ καὶ τοῖς πλησιεστέροις συγγενέσι μένουσιν, εἰσδύει μόνον ὁ ἰατρός, πρὸς τὴν ἐπιστήμην τοῦ ὁποίου πλήρη ἐχεμύθειαν καὶ ἐμπιστοσύνην οἱ ἀσθενεῖς ἔχουσιν.

Ὁ διάσημος Pittaval ἐκφράζεται λίαν δυσμενῶς ἐν γένει περὶ τῶν τλημόνων τούτων ἀνικάνων ἀνδρῶν καὶ ἐπιζητεῖ, ἵνα μεγίστην αὐστηρότητος τοῦ νόμου ἐφαρμοζῆται ἐναντίον τῶν τοιούτων. Παραβάλλει δ' αὐτοὺς πρὸς τοὺς παραχαράκτας, πρὸς τοὺς ἀπατεῶνας παντὸς εἶδους καὶ γνωματεύει νὰ ἐπιβλέπωνται οἱ τοιοῦτοι κατὰ τοὺς νόμους· ὁ Pittaval συνηγορεῖ περὶ τοῦ χωρίου τοῦ ἀποστόλου Παύλου «ὁ ἀνὴρ ὀφείλει τῇ γυναικὶ αὐτοῦ τὸ χρέος ν' ἀποδίδῃ», ἐπομένως τὸ χρέος τοῦτο—debitum—ἔστι τὸ συζυγικὸν καθῆκον, ὅπερ ἀνευ ἀμφιβολίας ἐννομὸν ἐστι· «ὁ ἀνίκανος λοιπόν, λέγει, ὅστις ὑπὸ μορφήν συζύγου »ὑπεδείχθη καὶ ὅστις τὸ χρέος τοῦτο δὲν ἐκπληροῖ καὶ τὴν »σύζυγόν του ἀπεπλάνησεν, οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου »ὑπεράσπισιν δύναται νὰ λάβῃ». Προσθέτει συνάμα, ὅτι εὐκολώτερον δύναται τις νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν πρὸ

τοῦ στήνοντος παγίδα ἢ πρὸ τοῦ ἀνίκανου, ὅστις ὑπὸ τοὺς ὠραίους φενακισμοὺς τοῦ κόσμου ἐξαπατᾷ τὴν νεάνίδα, συνδέων μετ' αὐτῆς γάμον καὶ παρέχων αὐτῇ τὴν σκιὰν ἀντὶ τῆς οὐσίας. Ὁ ἴδιος Pittaval θεωρεῖ τὸν ἀνίκανον, τὸν τὴν ἀνικανότητα αὐτοῦ κρύπτοντα, ἵνα τὴν προῖκα τῆς νέας λάβῃ, ἀπλῶς ὡς πανοῦργον, κλέπτην, μὴ δυνάμενον νὰ γείνη, ὡς ὀφείλει, τούτέστι ἀληθῆς ἀνὴρ, πατὴρ καὶ σύζυγος.

Ὁ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῆς Τολουζῆς δικηγόρος Haggerac λέγει ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ὅτι οἱ ἀνίκανοί εἰσιν ἀπατεῶνες, οἵτινες ψευδῆ ὄνια πωλοῦσι καὶ παραβάλλει αὐτὸς ὡσαύτως τοῖς παραχαράκταις, οἵτινες καθιστῶσιν ἀδέβαιον τὸ ἐμπόριον διὰ κερματίων μετὰ ψευδῶν ἐγγραγμάτων, ἀποπλανῶσι δ' οὐ μόνον, τὰς νέας, ἀς νυμφεύονται, ἀλλὰ καὶ τοὺς γονεῖς, οἵτινες τὰς θυγατέρας αὐτοῖς ἐμπιστεύονται.

Ἐὰν δ' ὁ σκοπὸς τοῦ γάμου ἀποβλέπῃ τὴν τεκνοποίησιν καὶ τὴν καταπράυνησιν τῆς τῶν σωματικῶν ἡδονῶν φλογός, ἐξαπατῶσι λοιπὸν οἱ τοιοῦτοι ἀνίκανοι τὰς γυναῖκας αὐτῶν κατ' ἀμφοτέρους τοὺς σκοπούς, ἐξ ὧν ὁ πρῶτος ὁ εὐγενέστατός ἐστίν. Ἀνάπτουσι ἐπὶ τέλους φλόγα τινά, ἥς τὸν ἀναρριπισθέντα σπινθῆρα ἀδύνατοῦσι νὰ καταστείλωσιν. Ὑπὸ τοιαύτην λοιπὸν ἔποψιν, λέγει ὁ Pittaval, ὀφείλομεν νὰ θεωρῶμεν τοὺς ἀνίκανους· ἀλλ' ὁποῖαν ἀπαχθῆ σύστασιν ἠθέλομεν φαντασθῆ κατὰ ταῦτα περὶ αὐτῶν, ἐὰν ἠθέλομεν ἀποδείξῃ, ὅτι οὐδένα ἄλλο ἢ ἐψευσμένον γένος αὐτῶν εἰκονίζεται!

Οἱ κείμενοι ὁμῶς νόμοι τῶν πλείστων ἐθνῶν δὲν

συνάδουσι μετὰ τῆς ὑπερβολικῆς αὐστηρότητος τοῦ Pittaval, ἀλλ' ὑπερασπίζουσι τὸν σκοπὸν τοῦ γάμου καὶ ἀναγνωρίζουσιν, ὡς μόνην κυρίαν αἰτίαν διαζεύξεως τῶν συζύγων, τὸ ἀδύνατον τῆς ἐκπληρώσεως τούτου τοῦ σκοποῦ καὶ τῶν καθικόντων.

Ἡ δευτέρα ὑποδιαίρεσις τοῦ πρώτου εἶδους τῆς ἀνικανότητος, τῆς ἐκ σωματικῆς ἀλλοιώσεως ἐξαρθωμένης ἀνικανότητος, ἐστὶν ἡ ἀνεπιτηδειότης πρὸ πάντων πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ καθήκοντος, καθ' ἣν τὸ γεννητικὸν μῦριον ἐξ ὑλικῶν σωματικῶν αἰτιῶν δὲν εὐπραγεῖ ἐν τῇ πρὸς τούτο ἀναγκαίᾳ διεγέρσει, καὶ ἥτις θεωρεῖται ὡς συνέπεια λίαν συχνῆ τῶν ἄνω μέχρι τοῦδε παρ' ἡμῶν διαπραγματευθέντων νοσημάτων.

Ἀνυανισταί, ὄνειρῶξαι καὶ σπερματορροῖα συνεχόμενοι, ἔχουσι ψυχρὸν, ἀθαλές, παρηκμακὸς, συνεσταλμένον πέος, μόλις προφαινόμενόν συνήθως ἐκ τοῦ ἐπισείου, παριστὸν ἕνεκα τούτου εἰδικὴν τινα μορφήν καὶ ἀδύνατον πρὸς ἐκάστην διεγερσιν.

Ἄνευ διεγέρσεως ἐκκρίνεται ὁ κατὰ τὴν ποιότητα ἡλθιωμένος καὶ διεφθαρμένος θορός, ἄνευ διεγέρσεως οἱ τοιοῦτοι πάχοντες ἐγείρονται τὴν πρωίαν ἐκ τῆς κλίνης, καθ' ἣν μάλιστα καὶ αὐτοὶ οἱ μικροὶ παῖδες ἐπὶ πεπληρωμένης κύσπεως, οὐ σπανίως, μετὰ διεγέρσεων ἐγείρονται, ἄνευ διεγέρσεως εὐρίσκονται ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἐρασιμωτάτων καὶ ἐλκυστικωτάτων νεανίδων, ἄνευ διεγέρσεως βαδίζουσιν ἐν τῇ τοῦ ὑμναίου εὐνῇ, ὁ θορὸς πρὸς μορφήν καὶ ἀνίαν αὐτῶν ἐκρέει ἄνευ αἰσθήματος διεγέρσεως καὶ ἡδονῆς πρὸς βδελυγμίαν καὶ ἀπόνοιαν

τῆς δυστυχοῦς, συχνάκις, ἀξιαρέστου συζύγου αὐτῶν.

Ἐνίοτε δ' ἐπέρχεται, μερικῶς ἢ τεχνητῶς παραχθεῖσα, διέγερσις, καθ' ἣν ἔπεται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πρὸ τῆς ἐπιψαύσεως τῶν αἰσθημάτων καὶ πόθων αὐτῆς τῆς γυναικός, ἢ ταχεῖα ἀπέκκρισις τοῦ θοροῦ, ὅτε ἡ ἐξηρηθισμένη καὶ ἐν ἡμέρῳ ἐπιθυμία παρακελευσθεῖσα γυνὴ φρικτῶς φενακίζεται καὶ ὁ νεανίας κεκοπιакῶς, ἀπομεικρυσμένος καὶ ἄτονος ἀπρακτεῖ ἐν ταῖς ὠλέναις, ἐν τοῖς ἐπιστενάζουσιν αὐτῆς κόλποις.

Ἡ τοιαύτη λοιπὸν ἀπώλεια τῆς διέγερσεως τοῦ πέους, ἢ προερχομένη ἰδίως ἐκ τῆς παραχθείσης ἀτονίας τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, ὡς ἐκ τῶν καταχρήσεων, καὶ ἰδίως ἐκ τῆς ὀσφυακῆς χώρας, ἐξ ἧς ἐκφύονται αἱ ἀναιμικῶς ἠτονισμένοι καὶ κεχαλαρωμένοι νευρικοὶ ἴνες τοῦ ἐκ τοῦ 1-3 ἱερῶν νεύρων ἐκφνομένου διεγερτικοῦ νεύρου τοῦ πέους —Nervus erigentes—, οἱ κλάδοι τοῦ ὁποίου κατὰ τὴν κάθοδον αὐτῶν συνενούμενοι μετὰ τοῦ συμπαθητικοῦ μεταβαίνουν καὶ διακλαδίζονται εἰς τὰ ἀγγεῖα τοῦ πέους, προκαλεῖ τὴν **ἀνικανότητα**· ἢ διαστολὴν λοιπὸν τῶν νεύρων τούτων προκαλεῖ τὴν διέγερσιν καὶ σφρίγγωσιν τοῦ πέους, ἄνευ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτέλεσις τοῦ ἀνδρικοῦ καθήκοντος ἀδύτατος ἐστὶ· διὰ τοῦτο πολλάκις ἐπὶ νευρασθενικῶν ἀντανακλαστικῶν κεντρομῶλων ἢ κεντροφύγων παθήσεων τῶν τοιούτων νευρικῶν κλάδων ἀπόλλυται ἡ διέγερσις τοῦ πέους. Καὶ ὅσον ἀφορᾷ περὶ τῶν κεντρομῶλων οὐκ ἔχομεν πρόχειρα γνωστὰ ἀποτελέσματα, ἐνῶ περὶ τῶν κεντροφύγων ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ ἀποκοπὴ τῶν τοιούτων νευρικῶν κλάδων

ἀπώλειαν διέγερσεως τοῦ πέους ἐπέφερον, ὡς πειραματικῶς τοῦτο πολλάκις παρὰ τοῖς ἵπποις ἀπεδείχθη.

Ἐκ τῶν τοιούτων λοιπῶν διεγέρσεων, αἵτινες πρὸς βάλλουσι τὸ θῆλυ, μὴ δυνάμεναι νὰ ἐπιφέρουσιν αὐτῷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας καὶ τὸ τέρμα τῆς διέγερσεως, ἐπιγίγνονται παρὰ ταῖς πλείσταις πᾶσαι ἐκεῖναι αἰλίαν ὀχληραὶ καὶ δυσάρεστοι νευρικοὶ διαταράξεις, αἵτινες ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν ὑστερικῶν παθήσεων ἀναφέρονται.

Σπασμοὶ κατὰ τὰ διάφορα ὄργανα, ὀδύνη, ἡμικρανία, λειποθυμία, παλμοί, τρόμοι, ψυχικὴ ὑπεραισθησία παντὸς εἶδους κλπ. εἰσὶν αἱ παθήσεις, ὧν τὴν αἰτίαν οἱ πλεῖστοι ἰατροὶ ἀγνοοῦσι καὶ ὧν ἡ τελευταία αἰτία λίαν συχνὰ ἐν τῇ τοῦ ὑμεναίου εὐνῇ κεῖται. Διηνεκεῖς διέγερσεις, ἐπιθυμίαι ἄνευ ἡδονῆς καὶ τέρψεως καὶ ἐρεθισμοὶ ἄνευ ἡδονικῆς ἐκπληρώσεως διαταράττουσι, μάλιστα μετὰ τινὰ καιρὸν, τὸ ἰσχυρὸν τοῦτο νευρικὸν σύστημα.

Ἔστι δὲ τὸ μᾶλλον δυσάρεστον καὶ αἰσχυρτικόν, ἐναντι τῆς γυναικός, τὸ εἶδος ἐκεῖνο τῆς ἀνικανότητος, ἐν ᾧ μόνον ὁ ἀνὴρ, καίτοι διατηρεῖ τὸ θορικὸν ὑγρὸν, ἀνεπιτήδειός ἐστι πρὸς πᾶσαν χαρὰν καὶ καθῆκον τοῦ γάμου καὶ ἔρωτος, ὡς ἐλλειπούσης πάσης ἰσχυρᾶς ἀναγκαίας διέγερσεως τοῦ πέους.

Τὸ δεύτερον εἶδος τῆς ἀνικανότητος, ἦτοι—azoospermia.

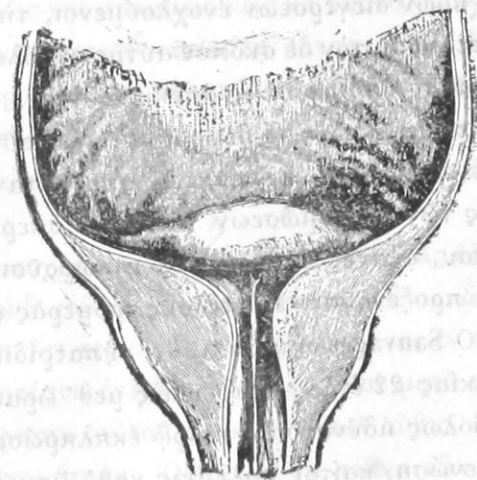
Τοῦτο τὸ εἶδος ἐστὶν ἐκεῖνο, ἐν ᾧ ἢ μὲν πρὸς γονιμοποίησιν ἐπιτηδειότης ἐλλείπει, ἢ δὲ σύμμιξις καὶ ἐκπλήρωσις τοῦ ἀνδρικοῦ καθήκοντος πραγματοποιεῖται, ἀλλ' οὐδεμίᾳδ' ὡς γονιμοποιήσιν, οὐδεμίᾳ ἐγκυμοσύνῃ παρὰ ταῖς γυναιξὶ δύνатаι νὰ ἐπισυμβῇ, ὡς στερουμένου τοῦ ἀνδρικοῦ θοροῦ ἐκεῖνου, ὅπερ χαρακτηρίζει αὐτὸν ὡς ζωηρόν καὶ ἐνεργητικὸν γονιμοποιήσιν πράκτορα, — τοῦτέστι τῶν Σπερματοζωῶν.—Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἀνικανότητος ἐστὶ πολὺ ὀλιγώτερον προσβάλλον τὴν κοινωνικὴν καὶ συζυγικὴν ζῶν, τοῦλάχιστον ἦττον αἰσχυρτικὸν πάθος.

Διάφοροί εἰσιν αἱ τε αἰτίαι καὶ τροποποιήσιν, ὑφ' ἧς ὁ ἀνὴρ καθίσταται ἀνίκανος, καίτοι πολλάκις μάλιστα κατέχει τὴν ἐπιτηδειότητα τῆς τῶν καθηκόντων ἐκπλήρωσεως· ὅπως δ' ἢ σπερματορροία καὶ ὁ ἀνάνισμος νοσοποιήσιν τὸν θορὸν καὶ μεταβάλλουσιν αὐτὸν εἰς ὑδαρές τι ἀδύνατον ὑγρὸν, οὕτω ὡσαύτως νοσηραὶ καταστάσιν τῶν διαφόρων ὀργάνων νοσοποιήσιν καὶ ἀναστελλοῦσιν τὴν ἐπιτηδειότητα πρὸς γονιμοποιήσιν καὶ προξενοῦσιν οὕτω τὴν ἀνικανότητα.

Εἰς ἠρεθισμένους καὶ νοσηρῶς κεχαλαρωμένους σπερματογωγούς, εἰς νοσηρὰς ἀλλοιώσιν τοῦ οὕτω δὴ καλουμένου σπερματικοῦ λόφου ἢ τῆς ἐπιγλωττίδος τοῦ σπερματογωγικοῦ στομίου π. χ. εἰς ἐπουλώσιν τούτου, ὡς καὶ ὁ Peyronnie ἀναφέρει, ἐστὶ συνήθως τὸ ὄργανον

ἀνίκανον νὰ ἐκτοξεύσῃ τὸν θορὸν κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν καὶ ἐνίοτε μόνον ὑπὸ μηχανικῆς πιέσεως ἐκβλύζεται. Τοῦτο συμβαίνει ἰδίως κατὰ τὴν συρρίκνωσιν τῶν σπερματογωγῶν, — *Ducti ejaculatorii*, — κατὰ τὰς σκληρύνσιν καὶ ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου (ἴρα εἰκ. 9) καὶ κατὰ τὰς

Ἡ εἰκὼν αὕτη παριστά ὑπερτροφίαν προστάτου κατὰ τοὺς τρεῖς αὐτοῦ λοβούς, οἵτινες, πιέζοντες τὸν σωλήνα τῆς σπέρματος καὶ προκαλοῦντες οὕτω δυσουρίας καὶ διαφόρους ἀλλοιώσιν καὶ πορῶσιν τῶν ἐκσπερματικῶν ἁγωγῶν, κατεργάζονται τὴν ἀνικανότητα πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ συζυγικοῦ καθήκοντος, ὅπερ ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει πολλάκις ἐκτελεῖται μὲν, ἀλλὰ μετ' ἐπαισθητῆς ὀδύνης.

(Εἰκὼν 9).

παραλύσιν ἐκεῖνων τῶν μυϊκῶν μερῶν, ἅτινα συμβάλλουσι πρὸς τὴν τοῦ θοροῦ ἐξακόντισιν.

Λίαν στενὴ πόσθη, δυσκόλως ἢ ὄλως ἀδύνατον ὑπεράνω τῆς βάλανου ἀνασυρομένη—φίμωσις, — δύνатаι τὰς ἐντελεῖς ἐκτοξεύσιν τοῦ θοροῦ νὰ παρακωλύσῃ καὶ οὕτω τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄτομον ἀνίκανον νὰ καταστήσῃ.

Ἡ μεγίστη καὶ μετ' ὀδύνης τοῦ πέους συνδεδεμένη σπῆσις, καθ' ἣν ἐπίσης ἢ ἀπέκκρισις τοῦ θοροῦ ὑπὸ ὀδυνηρὰν αἴσθησιν λαμβάνει χώραν καὶ τελευταίως, σινεπεία τούτων, ἢ ἀπόφραξις τῶν θοραγωγῶν καὶ ἢ ἀλ-

λοίωσις αὐτῶν τῶν ὄρχεων, καθ' ἣν οἱ τελευταῖοι πλέον οὐκ εἰσὶν ἐν καταστάσει τὸν θορὸν νὰ παρασκευάζωσι, ὡς ἀτροφοῦντες ἐπὶ τέλους, χαρακτηρίζουσι τὴν οὕτω ἐννοουμένην **ἀνικανότητα**.

Ἐπάρχουσι περιπτώσεις, καθ' αἷς εὐρωστοὶ ἄνδρες, ὑπὸ ἰσχυρῶν διεγέρσεων ἐνοχλούμενοι, τὴν μὲν ἐκπλήρωσιν ἐκτελοῦσι, τὸν δὲ σκοπὸν αὐτῆς οὐδόλως, ὡς οὐδὲν ἴχνος θορικῆς ἀπεκκρίσεως ἀπεκκρίνοντες. Ὡς αἷτια τῶν περιπτώσεων τούτων θεωροῦνται αἱ οὕτω δὴ καλούμεναι στενώσεις ἢ συμφύσεις τῶν σπερματαγωγῶν ἢ ἀποφράξεις τῶν ἐκστομῶσεων τούτων ἢ ὑπερτροφία τοῦ προστάτου, αἷτινες ἰσχυρῶς ταλαιπωροῦσι τοὺς πάσχοντας καὶ προξενοῦσιν ἐπὶ τέλους τρομερὰς συνεπειὰς αὐτοῖς.

Ὁ Sauvages διηγείται, ὅτι εὐπατριδὴς τις ἐκ Βενετίας, ἡλικίας 22 ἐτῶν, νυμφευθεὶς μεθ' ὠραιότητος γυναικός, οὐδόλως ἠδύνατο ἐν καιρῷ ἐκπληρώσεως τὸν θορὸν νὰ ἐκκενώσῃ, καίτοι πολλάκις καθ' ἕπνον ὄνειρώξεις ἐπάσχειν· ὑποβαλὼν δ' ἑαυτὸν ὑπὸ τὴν θεραπείαν τῶν πλέον διασήμενων ἰατρῶν οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἔσχε, καθ' ὅτι ὁ ἀλλόκοτος οὗτος τρόπος τῆς τοῦ θοροῦ ἀπεκκρίσεως ἐγένετο μόνον καθ' ἕπνον καὶ οὐχὶ ἐν ἐγρηγόρσει καὶ παρεῖχεν οὕτω μεγίστην σύγχυσιν διὰ τε τὴν διάγνωσιν καὶ θεραπείαν αὐτοῦ, ὅτε ἕτερος τῶν ἰατρῶν Casbourn, ἐννοήσας τὸ πάθος, διεσαφίνισεν, ὅτι ἡ αἷτια τοῦ πάθους τούτου ἐκεῖτο ἐν τῇ οὐρήθρᾳ καὶ ὅτι αὕτη κατὰ τὴν ἰσχυρὰν διεγερσιν ἐν καιρῷ τῆς ἐκπληρώσεως σχεδὸν μέχρις ἀποφράξεως διὰ τινος νοσηροῦ ὑπερσαρκώματος ἢ σπασμωδικοῦ τρόπου συνεστέλλετο καὶ ἀντέτασεν οὕτω μέγα

κώλυμα κατὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ θοροῦ, ὥστε αἱ πρὸς τὰ ἐξω ὠθοῦσαι τὸν θορὸν συσταλτικαὶ μυϊκαὶ δυνάμεις οὐκ ἐπῆρκουν τὸ κώλυμα τοῦτο νὰ ὑπερνικήσωσι. Καθ' ἕπνον ὁμως, ἔνεκα τῆς μικρᾶς λορδώσεως τοῦ πέους καὶ τῆς ἀρκετᾶ φυσικῆς χαλαρώσεως αὐτοῦ, ἢ οὐρήθρα δὲν δύναται τοσοῦτον ἰσχυρῶς καὶ σπασμωδικῶς νὰ συσταλῇ, ὅτε, ἔνεκα τούτου, ἀπεκκρίνεται ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ὁ θορὸς πολὺ εὐκολώτερον· οὕτως ἐφάντασθη ὁ ῥηθεὶς ἰατρὸς καὶ δικαίως, καθότι ἡ νόσος, συνεπείᾳ τῆς διαγνώσεως ταύτης, ὑπὸ τῆς λελογισμένως ἀντιταχθείσης θεραπείας ἐπιτυχῶς ἰάθη.

Ἐσαύτως καὶ καταχρήσεις ποτῶν καὶ νικοτιανῆς ἐφάνησαν ὡς αἷτια προξενούντα **ἀνικανότητα**. Οὕτω διηγείται ὁ Jacquemart, ὅτι τεχνήτης τις, ἐργαζόμενος ἐν καπνοεργοστασίῳ, κατέστη ἐντελῶς ἀνικανὸς καὶ μετὰ τὴν ἐκ τούτου ἀποχώρησιν αὐτοῦ ἀνέκτησε καὶ αὐθις τὴν ἀνδρικὴν αὐτοῦ ἰκανότητα. Ἐσαύτως τὰ τέκνα τῶν ἐν καπνοεργοστασίῳ ἐργαζομένων ἐργατῶν θνήσκουσι κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς γεννήσεως αὐτῶν, ὧν ἡ θνησιμότης ἐστὶ μείζων πάντων τῶν ἄλλων καὶ ὑψίστανται συχνὰς ἀποβολὰς καὶ μάλιστα προώρους τοκετούς, ὧν τὸ ἐνάμιον ὑγρὸν νικοτιανῆς ὀξει. Κατὰ δὲ τὸν διάσημον Trousseau καὶ ἡ ὑπέρμετρος χρῆσις τοῦ καφῆ ἀνικανότητα προξενεῖ· ὁ δὲ Linné καλεῖ τὸν καφῆ λειξερὶν τῶν ἐκτομῶν — Liqueur des charpons.

Ἐσαύτως καὶ ἡ ἐκ τῶν νοσημάτων τῶν ὄρχεων, ὡς ἐκ τῆς ἀτροφίας, τῆς φυματώσεως (φθίσεως αὐτῶν), τοῦ καρκίνου, τῆς σκληρύνσεως καὶ ἡ ἐκ τῶν ὁμοίων τούτοις

ἐπιγιγνομένη ἀνικανότης ἐστὶ κατὰ τὴν πρόγνωσιν καὶ θεραπείαν ἢ μᾶλλον ἀπαίσιος. Ἀπόφραξις τῶν τελειωμένων περάτων τῆς ἐπιδιδυμίδος, σαρκοκίλη—Sarcocèle—κισσοκίλη—varicocele,—ὕδροκίλη—hydrocele,—δύνανται νὰ προξενήσωσιν ἀνικανότητα, διότι, ἕνεκα τούτων, ἢ κωλύεται ἢ ἀπέκκρισις τοῦ θοροῦ ἢ τοῦλάχιστον ἢ ἐκπλήρωσις λίαν ἐπώδυνος καὶ δύσκολος γίνεται. Ἡ γένεσις τῶν κισσοκίλων ὀφείλεται ἰδίως εἰς διαφόρους, χαλάρωσιν προξενούσας, αἰτίας καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἀφροδισιακὰς καταχρήσεις, καθ' ἃς μεγαλειτέρα εἰσροὴ αἵματος εἰσπορίζεται, ὅτε συνάμα τὰ ἀπωθοῦντα πρὸς τὰ ὀπίσω τὴν εἰσροὴν ἀγγεῖα ὑπερπληρούμενα ἀτονοῦσιν. Ἐτέρα τις αἰτία τῆς κισσοκίλης ἐστὶ συνήθως καὶ ἡ ἐπιδρωσα θερμότης, ἥτις ταῦτοχρόνως λίαν χαλαστικῶς ἐπιδρᾷ.

Αἱ ὑπέριμετραι θερμοκρασίαι κωλύουσιν, ὡς γνωστόν, τὴν ἐνεργητικότητα πάσης μυϊκῆς συσκευῆς. Ἐπὶ τέλους καὶ ἡ κατάχρησις τῶν ὑπεράγαν ἀφθόνων χαλαστικῶν ποτῶν, ὡς τοῦ καφέ, ὡς ἄνω εἶδομεν, καὶ τοῦ τείου, κισσοκίλην, λέγεται, ὅτι ἐπίνευκεν· (εὐτύχημα διὰ τὰς γραιάς, λέγει ὁ Hildenbrandt, ὅτι ἡ κισσοκίλη εἰδικὸν τῶν ἀνδρῶν νόσημά ἐστι).

Ἐσαύτως ἡ ὑπὸ τοῦ Morgani, Braehet, Londe κλπ. περιγραφομένη σπερματορροία, ἢ ἕνεκα συσσωρεύσεως καὶ ἐπισχέσεως τοῦ θοροῦ ἐν τοῖς ὄρχεσιν, τῇ ἐπιδιδυμίδι καὶ τοῖς θοραγωγοῖς ἀναφαινομένη καὶ ἡ ἐξόγκωσις τοῦ ὄρχεος, ἥς αἰτία ἐπίσχεσις τῆς τοῦ θοροῦ ἀπεκρίσεως διὰ τὴν ἀπόλυτον ἐγκράτειαν, ἥτις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐν ταῖς Μοναῖς ἀπαντᾷται, ἀγει ὡσαύτως, κατὰ

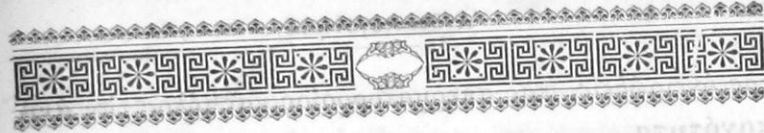
τὸν Haller, ἕνεκα τῆς μακρᾶς διαρκείας αὐτῆς, εἰς ἀνικανότητα μετ' ἀτροφίας τῶν ὄρχεων.

Τὸ νόσημα τοῦτο, ἥτοι τὴν σπερματοκίλην ἀνεζήτουν ἰδίως ἐν Μοναῖς, διὰ τῶν δις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν, ἥτοι κατὰ τὸ ἔαρ καὶ φθινόπωρον, κανονικῶς διατεταγμένων ἀφαιμάξεων νὰ μειώσωσιν, ἐξ οὗ καὶ ἡ φράσις Monachum diminuire. Ἡ ἐκ τῆς ἐγκρατείας αὕτη νόσος δύναται, ἐπὶ πολὺν χρόνον παρατεινομένη, ν' ἀπολήξῃ ἐπὶ τέλους εἰς μελαγχολίαν, ἐπιληψίαν καὶ εἰς ἄλλας νευρασθενείας, πρὸς πρόληψιν τῶν ὁποίων ἐτελεῖτο ἐπιτακτικῶς δις τοῦ ἔτους ἡ τοπικὴ ἀφαιμάξις παρὰ τὰ γεννητικὰ ὄργανα, ἢ ἐπίθεσις βδελῶν, ἢν Minution οἱ μοναχοὶ ἐκάλουν· οὐδόλως δ' ἀπίθανον, ὅτι καὶ ἡ ἐπικρατοῦσα παρ' ἡμῖν ἐπίθεσις τῶν βδελῶν κατὰ τὸ ἔαρ καὶ φθινόπωρον ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκ τῆς συνθηρίας ταύτης πρὸς κατεύνασιν τοῦ ἀφροδισιακοῦ ἐρεθισμοῦ καὶ ἀνάπτυξιν τῶν διανοητικῶν δυνάμεων.

Ἀμφότερα λοιπὸν τὰ εἶδη ταῦτα τῆς ἀνικανότητος, τοῦτέστι τὰ δι' ἔλλειψιν διεγέρσεως παρατηρούμενα, ὧν τὰ αἰτία μᾶλλον ψυχικὰ ἢ ὑλικά δυνατὸν νὰ ἦναι, ὡς καὶ ἐκείνη ἡ περίπτωσις, ἐν ἣ, ὑπάρχοντος τοῦ θορικοῦ ὑγροῦ, ἢ ἕνεκα τῆς ποιότητος αὐτοῦ, ἢ τοῦ παρὰ φύσιν τρόπου τῆς ἀπεκρίσεως, δύνανται τοιαῦτα στειώσεις νὰ προκαλῶνται, εἰς δυνατὸν εἰς πολλὰς τῶν περιπτώσεων τὰ πάθη ταῦτα ἔτι ἰάσιμα νὰ θεωρῶνται, μάλιστα, τῆς οὐσιωδεστέρας κυρίως αἰτίας διερευνωμένης, ἐπιτυγχάνεται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἡ θεραπεία διὰ τινος προσωπικῆς ἀναλόγου φυσικοθεραπευτικῆς μεθόδου, δυ-

ναμένης τὸ κώλυμα καὶ τὴν γενικὴν ἀτονίαν νὰ ἄρῃ, ἐξ ὧν ἡ σπερματορροία καὶ ἡ ἀνικανότης, ὡς συνέπειαι, τῷ νοσοῦντι τεκμαίρονται.

Δι' ὃ Σπερματορροία καὶ Ἀνικανότης εἰσι λίαν συχνὰ συνεργάται, δηλαδὴ ἐνέργειαι μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θεμελίου κειμένης αἰτίας, ἐξ ἧς δηλοῦνται, καθ' ἃ καὶ ὁ Pithe λέγει· ὅπως δ' ἡ γενικὴ καὶ τονοτικὴ ὑδροθεραπευτικὴ μέθοδος μετ' ὀρθῆς διαίτης ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν λοιπῶν φυσικοθεραπευτικῶν μέσων, οὕτω καὶ αἱ ἄπειροι ἱαματικαὶ ἐπιδράσεις ἐπὶ τῶν νοσηρῶν συνεπειῶν ταύτοχρόνως δύνανται νὰ ἐξασκηθῶσι.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΗΣ ΣΠΕΡΜΑΤΟΡΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΑΠΑΛΛΑΓΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΔΙΑΘΕΤΙΚΩΝ ΑΙΤΙΩΝ ΑΥΤΩΝ

Ἴνα ῥιζικῶς θεραπεύσωμεν ἀμφότερα ταῦτα καὶ σπουδαιότατα νοσηρὰ εἶδη, ἅτινα ἐν παρατεταμένοις σταδίοις πλήθος διαταράξεων ἐν ἑαυτοῖς ἐγκλείουσι καὶ ἀμηχάνως ἐμπίπτουσι κατὰ βᾶθος ἐν τῇ πνευματικῇ καὶ σωματικῇ ὑγείᾳ τῶν δυστυχῶν καὶ συνήθως μάλιστα δυσελπίστων πασχόντων, ἐστὶ πρὸ παντὸς ἄλλου ἐπιναγκες τὰς πηγὰς αὐτῶν νὰ ἐρευνήσωμεν, ἐξ ὧν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἔχουσι. Τούτου δ' ἐπιτευχθέντος καὶ τῶν πηγῶν τούτων ἀποφρασσομένων, ἐξ ὧν τὸ κακὸν ὄργμᾰ, διαλύεται τότε ταύτοχρόνως σύμπας ὁ κλύδων τῶν νοσηρῶν τούτων συμπτωμάτων.

Διὰ τοῦτο ποιήσωμεν κατ' ἀρχὰς τὸν λόγον ἐν τῇ θεραπευτικῇ ἡμῶν κυρίως περὶ θεραπείας ἐκείνων τῶν εἰδῶν τῆς νόσου, ὧν τὰ προδιαθετικὰ αἴτια προξενούσι

τὰς ὄνειρώξεις, τὰς σπερματορροίας καὶ τέλος τὴν **ἀνικανότητα**.

Πραγματευθῶμεν λοιπὸν τὴν θεραπείαν τούτων συμφώνως τῇ παθολογικῇ λειτουργίᾳ τῶν οὐρογεννητικῶν ὀργάνων, περὶ ἧς ἐν τῷ τρίτῳ μέρει ἐν ἐκτάσει διεξήλθομεν. Καὶ δὴ

**α' Θεραπεία τῆς φλεγμονῆς
καὶ τοῦ ἐρεθισμοῦ τῆς οὐρήθρας,
ὡς νόσηρὰ αἷτια τῆς Σπερματορροίας.**

Καὶ ὡς τοιαῦτα ἔχομεν τὰς ἐρεθιστικὰς καταστάσεις τῆς οὐρήθρας, τὰς παραγομένας, εἴτε ἐκ τραυματικῶν ἐπιδράσεων, εἴτε ἐκ τροφῶν καὶ ποτῶν ἐρεθιστικῶν, εἴτε ἐξ ἄλλων μολυσματικῶν ἐρεθισμῶν, ἐξ ὧν καὶ ἡ χρονία γονόρροια.

Ἡ συχνωτάτη νόσος τῆς οὐρήθρας ἐστὶν ἡ φλεγμονὴ τῆς βλεννομεμβράνης αὐτῆς. Αἱ πλεῖσται δ' ἄλλαι παθήσεις τοῦ σωλῆνος τούτου εἰσὶν ἔμμεσοι ἢ ἄμεσοι συνέπειαι ταύτης τῆς βλεννομεμβράνης.

Καὶ αἷτια τῆς οὐρηθροίτιδος εἰσι

- α') Μηχανικά, τοῦτέστι τραυματικά,
- β') χημικὰ καὶ
- γ') Τινὲς τῶν δυσκρασιῶν, αἰτινες συμβάλλουσι καὶ ἀναπτύσσουσι φλεγμονὰς τῆς βλεννομεμβράνης τῆς οὐρήθρας.

Καὶ πρὸς μὲν τὰ μηχανικὰ αἷτια τῆς οὐρήθρας ἀριθμοῦμεν ἐκτὸς τῶν τραυμάτων καὶ τὰς θλάσεις, τὰς προσστροφάς, τὴν εἰσαγωγὴν ἀλλοτρίων σωμάτων ἐν τῇ οὐρή-

θρα, ὡς τοῦ καθετῆρος, τῶν λιθοθριπτικῶν ἐργαλείων κλπ.

Πρὸς δὲ τὰ χημικῶς ἐπιδρῶντα, τὰ ἐρεθιστικὰ ποτά, τὰς ἐρεθιστικὰς ἐνέσεις καυστικῶν οὐσιῶν ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, τὰς δριμείας οὐσίας παντὸς εἶδους, τὰ ἀφθονα ἐρεθιστικὰ διουρητικά, ἰδίως τὸν βλεννορροϊκὸν μολυσματικὸν ἰόν, ἥτοι τὴν μολυσματικὴν ὑλὴν τῆς βλεννορροίας, ἔνεκα ἀκαθάρτου προσλαλιᾶς, ἐξ ἧς τὸ πρῶτον ὑπὸ Salisbary 1873 τὰ πυώδη μικρόβια τῆς βλεννορροίας ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἐν ἐκτάσει εἶτα ὑπὸ τοῦ Richard ἐσπουδάσθησαν, περὶ ὧν αἱ ἐσχάτως λεπτομερεῖς περιγραφαὶ ὑπὸ τοῦ Neisser, ὡς ἀκριθέστεραι καὶ ὀρθότερα κατὰ τὸ 1879 ὑπὸ πάντων τῶν εἰς ταῦτα ἀσχολουμένων παραδεχθεῖσαι, ὡς ἐντελῶς κλασικαὶ διαμένουσι καὶ τῶν ὁποίων ἡ περιγραφὴ παριστᾷ τοὺς γονοκόκκους τούτους στρογγύλους ἀνὰ δύο συνηθροισμένους ἢ δύο πρὸς δύο ἐπιπεπλεγμένους καὶ διὰ τινος βλεννώδους περιτυλίγματος, ἐν εἰδει διπύρων, συνημμένους, ὧν ἡ διάμετρος ποικίλεται ἀπὸ 3 μέχρι 6 χιλιοστῶν τῆς γραμμῆς· κατὰ δὲ τὸν Buum καὶ Kiers ἀπὸ 1 μέχρι 7 χιλιοστῶν τῆς γραμμῆς. Πολλαπλασιάζονται δὲ διαδοχικῶς ἀναλόγως τῶν δύο ἐπικαθέτων αὐτῶν καὶ εὐρίσκονται οὐχὶ πολυειδῶς διατεθειμένα, ἀλλ' ἀθροιστικῶς.

Πάν ὅ,τι χαρακτηρίζει πρὸ πάντων ταῦτα δὲν εἶναι μῆτε τὸ σχῆμα αὐτῶν, μῆτε ὁ τρόπος, δι' οὗ ἀντιδρῶσι κατὰ τῶν χρωματιστικῶν οὐσιῶν, ἀλλ' ἡ εἰσόδους αὐτῶν εἰς τὸ πρωτόπλασμα τῶν πυοκυττάρων, ὅτε συναθροίζονται κατὰ σωρείας εἰς ταιαύτας ποσότητας, ὥστε ὁ πυρὴν αὐτῶν μένει μόνος ἐκτὸς, ἰδιότης, ἥτις εἰς οὐδεμίαν ἄλ-

λιν ἐμπύσιν παρατηρεῖται κατὰ τὸν Baum, εἰ μὴ εἰς τὴν ἐπιλόχειον κυστίτιδα, καθ' ἣν ἐπίσης εἰσβάλλουσιν εἰς τὰ ἐπιθηλιακὰ κύτταρα.

Ὁ Baum ἀπάντησεν ὡσαύτως τοὺς γονοκόκκους τούτους καὶ εἰς τὸ βλενωδες ἔκκριμα τῆς μήτρας, ἰδίως παρὰ γυναιξί, αἵτινες ἔπαθον ἢ ἔσχον νεωστὶ βλεννορροίαν, εἰς τὴν ἀπλὴν δὲ κυστίτιδα ἐλλείπουσιν οὗτοι.

Ἡ παρουσία ὅθεν τούτων τῶν γονοκόκκων χαρακτηρίζει τὰς μολυσματικὰς βλεννορροίας· ταῦτα λοιπὸν εἰσι τὰ εἰδικὰ τῆς βλεννορροίας μικρόβια.

Ὁ ἑρευνητὴς οὗτος ἠδυνήθη νὰ παρατηρήσῃ ἀκριβῶς, σχετικῶς μὲ τὸν τρόπον τῆς ἐπιδράσεως αὐτῶν, πάσας τὰς φάσεις αὐτῶν τῶν γονοκόκκων κατὰ τὴν βλεννορροϊκὴν ἐπιπεφυκίτιδα τῶν νεογνῶν· ἅμα ἀφίχθῶσιν οἱ γονοκόκκοι οὗτοι εἰς τὸν σάκκον τοῦ ἐπιπεφυκότος τοῦ ὀφθαλμοῦ πολλαπλασιάζονται ταχέως καὶ ταύτοχρόνως εἰσβάλλουσιν εἰς τὰ ἐπιθηλιακὰ κύτταρα, ἔνθα, ἐνσφηνούμενα ἐν τῷ μεσιτίῳ ἰσῷ, ἀφικνοῦνται μέχρι τῆς κόρης. Ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας ἡμέρας ἡ παρουσία αὐτῶν προκαλεῖ σωρηδὸν μεταναστεύσεις τῶν λευκοκυττάρων διὰ τῶν διεσταλμένων πόρων τῶν τριχοειδῶν ἀγγείων.

Αἱ σωρεῖαι αὗται, ἥτοι οἱ λοβίσκοι, διαχωρίζουσι τὰ ἐπιθηλιακὰ κύτταρα καὶ κατὰ μέρος τὰ ἀποκολλῶσιν ἐντελῶς ἐκ τοῦ ὑποκειμένου συνδετικοῦ ἰστοῦ, ὅτε ὀρᾷ τις ἐκτὸς τούτων συχνάκις νὰ σχηματίζεται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐπιθηλίου ἰνώδές τι ἐξίδρωμα, ἐν ᾧ συναθροίζονται οἱ γονοκόκκοι. Ἡ εἰσδυσίς λοιπὸν τούτων σταματᾷ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ὑπὸ τὸν ἐπιπεφυκῶτα

ἐπιθηλιακῆς στιβάδος, ἔνθα ἀναμφιβόλως οὐχ εὐρίσκουσι πλέον εὐνοϊκὰς συμβάσεις πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν. Φείδονται δ' οἱ γονοκόκκοι οὗτοι καὶ τοῦ κερατοειδοῦς· πιθανὸν διότι δὲν ζῶσιν, εἰ μὴ ἐπὶ κυλινδρικοῦ ἐπιθηλίου καὶ ὅτι τὰ λεπιδοειδῆ, ἥτοι τὰ στρωτὰ ἐπιθήλια, σχηματίζουσιν ἀκατάλληλον ἔδαφος διὰ ταῦτα.

Ἀπὸ τῆς τετάρτης δ' ἡμέρας τὰ ἐπιθηλιακὰ κύτταρα γονιμοποιοῦσιν ἀφθόνως καὶ ἡ γονιμοποίησις αὐτῶν ἐστὶν ἐντελής τὴν δεκάτην ἢ δωδεκάτην ἡμέραν καὶ ἐνίοτε σχηματίζεται ἐπιθήλιον διὰ πεταλοειδῶν κυττάρων, ὅπερ ἀντιτάσσει τοῖς γονοκόκκοις ἀνυπέρβατον διάφραγμα, ὡστε ἀναγκάζονται ταῦτα νὰ ζῶσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας καὶ οὕτω βαθμυδὸν νὰ ἐξαφανίζονται· οὕτως ἔχει καὶ ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, ἀλλὰ δυστυχῶς ἥττον ταχέως, ὡς καὶ ἡ βλεννορροϊκὴ ὀφθαλμία τῶν ἐφήβων ἐστὶν ἐπίσης μᾶλλον διαρκῆς ἢ τῶν νεογνῶν.

Τὸ παράσιτον λοιπὸν τοῦτό ἐστὶν ὁ πράκτωρ πάσης μολυσματικῆς βλεννορροίας· ἐνίοτε σὺν τούτῳ ἀνευρίσκονται καὶ ἕτερα πνογενῆ μικρόβια καὶ ἰδίως οἱ χρυσοφανεῖς σταφυλόκοκκοι--*Staphylococcus aureus*,--πρὸς οὓς, κατὰ τὸ Baumgarten, ὀφείλεται ἡ γένεσις τῶν βαθέων ἐμπυωδῶν φλεγμονῶν, αἵτινες πολλάκις ὡς ἐπιπλοκαὶ τῆς βλεννορροίας παρουσιάζονται καὶ τοιαῦτα εἰσι τὰ περιορηθηρικὰ ἀποστήματα, τὰ τοῦ προστάτου, τῶν βουβωνικῶν ἀδένων, τῶν ὄρχεων κλπ. Πρὸς τὴν διήθησιν δὲ ταύτην τῶν πνογενῶν τούτων μικροβίων ἀποδίδουσι τὴν αἰτίαν τῆς παραγωγῆς ἐνδοκαρδιτιδῶν καὶ λοιπῶν βλεννορροϊκῶν ἀδενοπαθειῶν, καθ' ἃς τὰ ἀνευρεθέντα καὶ

ἐξεικονισθέντα ἐσχάτως ὑπὸ Martin, Peignon καὶ Kammerer
ὡς γονόκοκκοι οὐκ ἦσαν παρὰ σταφυλόκοκκοι χρυσοφα-
νεῖς—*Staphylococcus aureus*.

Πρὸς δὲ τὰ ἐκ δυσκρασίας προδιαθετικὰ αἷτια, αἴτι-
να τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἐν τοῖς διαφόροις χυμοῖς τοῦ αἵμα-
τος ἔχουσιν, ἀνήκουσιν αἱ ἀρθρῖται δυσκρασίαι, αἱ ρευ-
ματικά, αἱ χοίραδικαί, αἱ αἰμορροϊδικαὶ καὶ αἱ συφιλιδι-
καὶ παθήσεις, αἵτινες οὐ σπανίως, ἕνεκεν ἐλαφρῶν κατα-
χρήσεων περὶ τὴν διαίταν, ἀφορμὴν βλεννορροίας δίδουσι.

Καὶ αἱ μηχανικαὶ ἢ τραυματικαὶ βλάβαι· Αὗται ἔχου-
σιν, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν καὶ σχήματος
καὶ θέσεως, ἐν ᾧ ἀναφαίνονται, μεγίστην σπουδαιότητα
ὅσον πλησιέστερον τοιαῦται τρώσεις τῆς οὐρήθρας πρὸς
τὸν τράχηλον τῆς κύστεως εὐρίσκονται, τόσον δεινότερά
εἰσι τὰ φαινόμενα καὶ αἱ συνέπειαι αὐτῆς.

Αἱ ἐσωτερικαὶ διατρώσεις, διαρρήξεις καὶ διατρήσεις
τῆς οὐρήθρας συνήθως ἐπέρχονται ἕνεκα καθετῆρος
παντός εἶδους καὶ μεγέθους, ἐκ μεθοδικῆς καθετηριά-
σεως, ἐκ λαθοθηρίας, καθ' ἣν θρίμματα ἐκ λίθων ἢ ἐξ
ἄλλων μέσων πρὸς διάφορον ἀνοικεῖον σκοπὸν ἢ πρὸς
ἐρεθισμὸν ἀντανισμοῦ εἰσαγόμενα σώματα, ὡς βελόναι
ὀπέατα κλπ., ἐξ ὧν ἐπιγίγνεται λίαν ταραχώδης φλεγμο-
νὴ καὶ καθίσταται λίαν ἐπικίνδυνος διὰ τῆς τῶν οὔρων
διαθρέξεως καὶ διηθήσεως τῶν τρωθέντων ἰσθῶν, ὑφ'
ἧν καὶ ἡ εὐκόλος ἀπορροήσις τῶν οὔρων, ὅτε πλείσται
ἐπιπλοκαί, ὡς ἐξεγκώσεις, διηθητικὰ ἀποστήματα καὶ
οὔραιμια, δύνανται ν' ἀναπτυχθῶσι.

Λίαν ἄξια λόγου εἰσὶ τὰ συμπτώματα τοῦ ἀπλοῦ κα-

θετηριασμοῦ τοῦ μετὰ τίνος, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον,
δυσκολίας ἐν τῇ κύστει εἰσαχθέντος καθετῆρος, καθ' ὃν
πάραυτα ἔπονται εἰσβολαὶ σφοδρῶν ῥιγῶν, ὀφειλόμεναι
εἰς ἐλαχίστην τρῶσιν τῆς βλεννομεμβράνης τῆς οὐρή-
θρας. Ὁ *Patrequia* τὰς εἰσβολὰς ταύτας τῶν ῥιγῶν, τῶν
ὑπὸ πυρετῶν συνοδευόμενας, κλπ. χαρακτηρίζει διὰ τοῦ
ὀνόματος—**οὔρηθρικός πυρετός**—παρέρχονται δ', ὡς
ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τάχιστα, ἀπομακρυνομένου τοῦ τὴν
τρῶσιν προξενήσαντος ὄργανου ἐν τῇ οὐρήθρᾳ.

Δεινότεραί εἰσιν αἱ εἰσβολαὶ τοῦ ῥίγους καὶ αἱ συνέ-
πειαι αὐτοῦ, αἵτινες μετὰ τὴν τρῶσιν τῆς βλεννομεμ-
βράνης ἢ μετὰ τὴν διάτρησιν, συνεπείᾳ χειρουργικῶν
ὀργάνων, ἀκολουθοῦσι καὶ δι' ἐκεῖναι αἱ εἰσβολαὶ τοῦ
ῥίγους, αἵτινες δὲν ἐπέρχονται ἀμέσως μετὰ τὸν καθε-
τηριασμὸν, ἀλλὰ ἀργότερον μετὰ τὴν πρώτην οὔρησιν
ἢ τὴν ἐπομένην ἡμέραν, συνεπείᾳ τῆς τῶν ἰσθῶν διη-
θήσεως τῆς ἀντανικλαστικῆς ἐπιδρώσεως ἐκ τῆς ἐκτρώ-
σεως προελθούσης φλεγμονῆς. Αἱ εἰσβολαὶ αὗται εἰσιν
ἰσχυρότεραι καὶ ἐπανερχονται συχνάκις μεθ' ἑκάστην οὔ-
ρησιν, ἥτις, κατ' ἀρχὰς ἐπώδυνος ἀναφαινομένη, εἴτα
ἀδύνατος γίγνεται—ἐπίσχεσις οὔρων.

Ὁλεθριώταται δ' εἰσιν αἱ διὰ τοῦ καθετῆρος γινόμεναι
ἀποπλανήσεις, ἥτοι ψευδεῖς ὁδοὶ τῆς οὐρήθρας, τοῦτέ-
στιν αἱ διὰ καθετῆρος διατρήσεις αὐτῆς καὶ τῶν γεινια-
ζόντων ἰσθῶν ἐν πορρωτέρῳ ἐκτάσει, καθ' ἣν ὁ καθετῆρ
οὐ μόνον τὸν τοῖχον τῆς οὐρήθρας διαρρηγνύει, ἀλλὰ καὶ
ἐκτὸς αὐτοῦ εἰς ψευδῆ ὁδὸν ἰσχυρῶς πόρρω παρορμᾷ.
Ἄμαθις, βίαιος, ἀνεπιτήδειος χειρισμὸς τοῦ καθετῆρος,

δυσαναλογία αὐτοῦ πρὸς τὴν οὐρήθραν, ἢ, ὅπερ καὶ συχνότερον, λεπτὰ αἰχμηρὰ ἐργαλεῖα, ἢ λεπτοὶ καθετήρες, ἔνεκεν ἀγνοίας τῶν στενωμάτων τῆς οὐρήθρας, κακὴ διεύθυνσις αὐτῶν, φλεγμονῶδες οἴδημα καὶ ψαθαρότης τῆς οὐρήθρας, ἐνίοτε καὶ ἀνωμαλῖαι περὶ τὴν διάπλασιν αὐτῆς εἰσι συνηθέστατα αἱ αἰτίαι τούτων τῶν τραυμάτων τῆς οὐρήθρας.

Συνηθέστατα αἱ τοιαῦται ψευδεῖς ὁδοὶ λαμβάνουσι χώραν κατὰ τὸν βολβὸν τῆς οὐρήθρας, ἥτοι ἐν τῷ μέρει ἐν ᾧ ἡ οὐρήθρα ὑπὸ τὴν σύμφυσιν τῶν ἰβικῶν ὀστέων πρὸς τὴν λεκάνην ἀνακάμπεται. Ἐπὶ ὑπαρχόντων στενωμάτων δυνατὸν αἱ τοιαῦται διατρήσεις τῆς οὐρήθρας, τούτεστι αἱ ψευδεῖς ὁδοί, νὰ λάβωσι χώραν, ἐνθα τὸ στένωμα κεῖται, ὡς π.χ. καὶ ἐν αὐτῷ ἔτι τῷ σκαφοειδεῖ λάκκῳ.

Ἐκ τῶν ἀλλοτρίων σωμάτων, ἅτινα ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ἀνευρίσκονται καὶ προκαλοῦσι τὰς συνεπεῖς φλεγμονάς, εἰσὶν οὐ σπανίως λιθάρια, πυρῆνες, ὑάλιναι χάνδραι, βελόνας, στάχεις, ἅτινα παῖδες ἢ καὶ μωροὶ ἐν τῇ οὐρήθρᾳ αὐτῶν παίζοντες εἰσήγαγον τυχαίως ἢ σκοπίμως· ὁ Gospard διηγείται περίπτωσιν, καθ' ἣν κύαμοι πρὸς ἀναντισμὸν ἐν τῇ οὐρήθρᾳ εἰσήχθησαν καὶ συνεπῶς ἐπίσχεσιν τῶν οὔρων, σφάκελον τοῦ πέους, οὔρικὰ ἀποστήματα καὶ ἐπὶ τέλος τὸν θάνατον τοῦ ἀσθενοῦς προὔξενον.

Ἄσαστως καὶ ἡ χρῆσις τῶν ἐλαστικῶν καθετήρων δέον μετὰ μεγίστης περιβλέψεως νὰ διενεργῆται, καθ' ὅτι οὐκ ὀλίγαι περιπτώσεις ἐν τῇ θεραπευτικῇ ἰστορίᾳ ἀναφέρονται, καθ' ἃς τεμάχια διαρρηχθέντων ἐλαστικῶν καθετήρων ἀνεῦρον.

Πολλάκις καρφοβελόνας, διπλαῖ καλαμίδες τῶν τριχῶν (φουρκέται) καὶ στάχεις ὀλισθαίνουσιν ἐν τῇ οὐρήθρᾳ διὰ τῆς ἐκμυζούσης κινήσεως αὐτῆς, δι' ἣν εὐκόλως πρὸς τὰ κάτω καὶ ἔσω εἰς τὴν κύστιν κατέρχονται, ὡς εἰσαγόμενα πάντοτε διὰ τοῦ ἀμβλέως ἄκρου αὐτῶν, ὧν ἀμφοτέραι αἱ ἀχμαὶ τῶν τριχοβελονῶν, αἱ ἀκίδες τῶν κριθῶν, τοῦ στάχου κλπ. κωλύουσι φυσικῶς τὴν πρὸς τὰ ἔξω παλινδρομήσιν τῶν ἀντικειμένων τούτων. Ταῦτα λοιπὸν τὰ ἀνοίκεια, ἀφικνούμενα ἐν τῇ κύστει, κατεργάζονται ἐπὶ τέλος τὰς τρομερὰς συνεπεῖας αὐτῶν.

Θεραπεία. Ἡ θεραπεία τῶν τοιούτων φλογιστικῶν καταστάσεων τῆς οὐρήθρας, συνεπεῖα μὲν τρώσεων ἐνεργεῖται κατὰ τοὺς κανόνας τῆς χειρουργικῆς διὰ τῶν ἀντιφλογιστικῶν μέσων, διὰ χλιαρῶν λουτρῶν ἢ ἡμιλούτρων, διὰ χλιαρῶν ἐπιθεμάτων μετὰ ναρκωτικῶν ἐπαλείψεων, διὰ τοπικῆς εἰσαγωγῆς παυσωδύνων ἀντισπαστικῶν ὑποθεμάτων, ὡς τὸ Salol μετ' εὐθαλείας καὶ ἀντιπυρίνης κτλ, δι' ἀπολύτου ἠσυχίας καὶ κατακλίσεως, δι' αὐστηρᾶς λιτῆς διαίτης, δι' ἐσωτερικῶς γενναίας δόσεως θεϊκῆς ἢ ὑδροχλωρικῆς κινίνης καὶ εἶτα δι' ἐλαφρᾶς τονικῆς θεραπείας, ἄχρις οὗ αἱ εἰσβολαὶ τοῦ ῥίγους ἐντελῶς ἐκλείψωσι· συνεπεῖα δ' ἀλλοτρίων σωμάτων δέον, ὅσον τάχος, νὰ ἐνεργῆται ἡ ἀφαίρεσις καὶ ἀπομάκρυνσις αὐτῶν ἐκ τῆς οὐρήθρας δι' εἰδικῶν ἐργαλείων, ὧν ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως διευθύνεται ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν δεικνύεται ἡ ἔδρα τῆς προσβολῆς, ἐν ἣ τὸ ἀλλότριον σῶμα ἐνεσφηνώθη.

Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον μεταχειριζόμεθα τὰς δια-

φόρους οὐρηθρικός πυρηνολαβίδας τοῦ Haffler, Amusset, Sagalas, ὡς καὶ τὰ κοχλιαρίδια — Cnrette — τοῦ Soroy, d' Etiolles, ὁ δὲ Diessenbach ἀπωθεῖ τὰς ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ἐμπεπαρμένας βελόνας ὡς ἐξῆς : εἰσάγων τὸν δάκτυλον βαθέως ἐν τῷ ἀπενθυμένῳ ὠθεῖ τὴν πρὸς τὰ ὀπισθεν ἐνεσφηνωμένην κεφαλὴν τῆς καρφοβελόνης καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κατέρχεται αὕτη ὑπὸ τὸ δέρμα καὶ διαπερᾶ αὐτό, ὅτε δι' ἀπλῆς λαβίδος τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῆς ἐπιτελεῖ. Ἐὰν δὲ τὰ τοιαῦτα ἀλλότρια σώματα ᾧσι λίαν σκληρὰ, μεγάλα, ἰσχυρῶς καὶ ἀκινήτως ἐμπεπαρμένα ἢ ἐγκεκυστωμένα, ᾧν ἡ ἐξαγωγὴ δι' ἀναιμάκτου ὁδοῦ κρίνεται ἀδύνατος, τότε δεόν τὰ τοιαῦτα διὰ τῆς οὐρηθροτομίας ν' ἀποπέμψονται.

Αἱ χημικῶς ἐπιδρῶσαι οὐσίαι ἐπὶ τῆς βλεννομεμβράνης τῆς οὐρήθρας. Τοιαῦτά εἰσι τὰ κακῶς διεφαρμένα τῇ ζυμῶσει ποτά, ὡς ἡ χρῆσις τοῦ ζύθου τοῦ ὄξυνίζοντος οἴνου κλπ. Πάντες μάλιστα οἱ ζῦθοι διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς ἐμπεριεχομένην λυκίνην ἐνεργοῦσιν ἀσθενικῶς ἐπὶ τῆς ἀφροδισιακῆς σφαίρας, δι' ὃ πᾶσαι αἱ γονόρροιαὶ τῇ χρήσει τοῦ ζύθου ἢ τοῦ ὄξυνίζοντος οἴνου παροξύνονται οὐρήθρα, κύστις καὶ σύμπασα ἡ γεννητικὴ σφαῖρα διὰ τῆς ἐν τῷ ζύθῳ ἐμπεριεχομένης λυκίνης προσβάλλονται, διὰ τοῦτο ὁ ζύθος ὑπὸ πολλῶν θεωρεῖται ὡς ἐξασθενῶν τὰς ἀφροδισιακὰς ἡδονάς, τούτεστι ἀναφροδισιακὸν φάρμακον.

Ἡ δὲ εἰδικὴ θεραπεία τῆς ὀξείας βλεννορροϊκῆς μολυσματικῆς παθίσεως τῆς οὐρήθρας διαιρεῖται εἰς **ὑγιεινὴν** καὶ εἰς **φαρμακευτικὴν** θεραπείαν.

Καὶ ἡ μὲν **ὑγιεινὴ** θεραπεία, ἥτοι αἱ ὑγιεινὰ διατάξεις ἐναντίον τῆς νόσου ταύτης κατὰ τὸ ὄξύ στάδιον αὐτῆς, εἰσὶν οὐχ' ἥττον ἢ τ' ἀπ' εὐθείας ἐπιδρῶντα θεραπευτικὰ μέσα. Δι' ὃ πρὸ παντὸς ἄλλου ἐστὶν ἀναγκαῖα ἡ τήρησις τῆς σχετικῆς σωματικῆς ἡσυχίας καὶ ἡ ἀποφυγὴ τῶν ἐρεθιστικῶν τροφῶν καὶ ποτῶν, ἥτις οὐ μόνον λίαν φανερῶς τὴν διάρκειαν τῆς νόσου συντέμνει, ἀλλὰ καὶ μετὰ μεγίστης πιθανότητος τὰς βαρείας αὐτῆς ἐπιπλοκὰς καὶ τὸ στάδιον τῆς χρονιότητος προλαμβάνει. Ἀπαγορευτέα ὅθεν σωματικὴ κόπωσις καὶ βάδισις, ὡς καὶ ἡ ἵππασία, ἡ γυμναστικὴ, ἡ ὀπλασκία κλπ. καὶ ἀντὶ τούτων συνιστᾶται, ὅσον οἶόν τε, ἡ ἡσυχία.

Ὡσαύτως ἀπαγορεύεται πᾶς ἐρεθισμὸς ἢ διέγερσις τοῦ πέους καὶ αὐστηρότατα πᾶσα ἀφροδισιακὴ προσλαλιά, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀφροδισιακὴν διέγερσιν διεγείρει, ὡς ἀναγνώσματα διεγερτικά, εἰκόνες ἀσέμων παραστάσεων κλπ. αὐστηρῶς δεόν ν' ἀπομακρύνονται. Τοῦναντίον συνιστᾶται καλῶς προσηρμοσμένον ἀνάζωστρον—Suspensoire—καὶ ψυχρὰ τοπικὰ ἐπιθέματα, ἰδίως ἐπὶ φλογιστικῆς οἰδηματώδους καταστάσεως τοῦ πέους. Ἡ δὲ τροφή δεόν ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ποιότητος καὶ ποσότητος νὰ κανονίζηται, διὸ ἀποφεκτέα ἐν γένει πᾶσαι αἱ δύσπεπτοι τροφαὶ καὶ συνιστᾶται μᾶλλον ἢ ἐλάττωσις τῆς τοῦ δείπνου τροφῆς οἰνοπνευματώδη ποτὰ ἐντελῶς ἀπαγορεύονται. Μετρίως μόνον ἐπιτρέπεται, ἄνευ ἐλαχίστης καταχρήσεως, παρ' ἀτόμοις ἀτόνοις, ἔνεκα ἰδιοσυγκρασίας αὐτῶν, ἡ χαλάρωσις τῆς αὐστηρᾶς ταύτης διαίτης.

Ἡ δὲ **φαρμακευτικὴ** θεραπεία διαιρεῖται ὡσαύτως

εἰς ἐξωτερικὴν, ἤτοι τοπικὴν ἄμεσον καὶ εἰς ἐσωτερικὴν ἔμμεσον.

Ἐξωτερική, ἤτοι τοπικὴ ἄμεσος θεραπεία· ἡ τοπική, ἤτοι ἡ ἄμεσος θεραπεία τῆς βλεννορροίας, κατέκτησε μεγαλειτέραν ἐπέκτασιν, σχοῦσα πολλοὺς ὀγαδοὺς ἢ ἡ ἐπινοουμένη ἐνέργεια τῆς ἐσωτερικῆς μόνον χρήσεως τῶν γνωστῶν ἐνδεδειγμένων φαρμάκων.

Καὶ διὰ τοπικὴν θεραπείαν προτείνουσι τὰ τοπικὰ ἀντιφλογιστικά, τὰ στυπτικά καὶ ἀπολυμαντικά φάρμακα, τὴν χρῆσιν τῶν ὀποίων συνιστῶσιν οὐ μόνον ὑπὸ θεραπευτικὴν ἐποψίν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἐκτρωτικὴν ἐναντίον τῆς βλεννορροίας. Καὶ ἡ μὲν ἐκτρωτικὴ μέθοδος ἐπισκοπεῖ τὴν λίαν δραστήριον καὶ ταχεῖαν ἀπόκρουσιν τοῦ ἐτι ἐντελῶς νέου μολυσματικοῦ ἰοῦ τῆς βλεννορροίας διὰ τῆς χρήσεως τῶν καυστικῶν μέσων· ἐπισκοπεῖται λοιπὸν διὰ τῆς μεθόδου ταύτης, ἵνα ἡ βλεννόρροια, ἥς ἡ θεραπεία συνήθως ἐπὶ ἑβδομάδας καὶ μῆνας πολλάκις παρατείνεται, ἐντὸς μιᾶς ἢ δύο ἡμερῶν θεραπευθῇ.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Debeney καὶ εἴτα ἀπὸ τῆς σχολῆς τοῦ Ricord ἡ ἠρωϊκὴ αὕτη μέθοδος ἐγένετο λίαν περιλάλητος καὶ ὅτε μὲν θερμῶς συνιστάτο, ὡς ἐπενεγκοῦσα λαμπρὰ ἱαματικά ἀποτελέσματα, ὅτε δὲ τὸναντίον ὑπὸ τῆς πείρας κατεπολεμεῖτο, ὡς προκαλοῦσα τάναντία κλπ. Συνίστατο δὲ αὕτη εἰς ἐγχυσιν ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ἰσχυρᾶς διαλύσεως νιτρικοῦ ἀργύρου 1 πρὸς 30, πρὸς 25 μάλιστα καὶ πρὸς 15 ἐνίοτε μέρη ἀπεσταγμένου ὕδατος, δι' ἧς πᾶσα βλεννορροϊκὴ ἐκκρίσις, ὡς ἔλεγον, ἔπαυε καὶ οὕτως ἡ διάρκειά τῆς θεραπείας τῆς νόσου συνετέμενετο.

Αἱ τοιαῦται ἐκτρωτικαὶ μέθοδοι, ἐκτός τινων λίαν περιορισμένων ἐνδείξεων, δὲν προτείνονται πλέον τὴν σήμερον, διότι ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν, οὐ μόνον ἀνευ κινδύνου, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐπώδυνός ἐστιν· ὁ δὲ Venot, ἕνεκα τούτου, συνίστα τὸ πρῶτον ἀναισθητικὴν τοπικὴν ἐγχυσιν χλωροφορμίου καὶ εἶτα καυστικὴν τινα διάλυσιν, ἰδίως τὴν ἐξ ἀσβέστου, ἤτοι τὸ—*aqua calcis*—τόνδε δὲ τρόπον καὶ ὁ Kuchnmeister προτείνων, συμπληροῦ αὐτὸν καὶ διὰ τῆς ταῦτοχρόνου ἐσωτερικῆς χορηγήσεως μεγάλης δόσεως βαλσαμικῶν. Ἡ μεγάλη λοιπὸν χρῆσις τῶν βαλσαμικῶν καὶ ἡ ταύχρῶνος χρῆσις τῶν καυστικῶν ἐνέσεων ἀπῆρτιζον τὴν ἐκτρωτικὴν λεγομένην Μέθοδον.

Ὁ δὲ Neisser προσπαθῶν ν' ἀποφύγῃ τοὺς κινδύνους, οὓς ἡ μέθοδος αὕτη προκαλεῖ, ἠπλοποίησεν αὐτὴν, περιορισθεὶς μόνον εἰς ἐγχυσιν λίαν ἠραιωμένης διαλύσεως νιτρικοῦ ἀργύρου. Ἐκτός τῆς ἀπιστίας ταύτης ἐν γένει καὶ τῆς ἐπὶ μακρὸν διαρκούσης χρήσεως ταύτης ἔπεται ὅτι τοιαύτη θεραπεία δὲν θεωρεῖται ἐκτρωτική.

Ἡ τοπικὴ αὕτη ἄμεσος θεραπεία τῆς βλεννορροίας ἐπισκοπεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐνδεδειγμένων φαρμάκων ἐν τῇ πεπονθυίᾳ μοίρᾳ τῆς οὐρήθρας. Ἡ ἐφαρμογὴ δ' αὕτη ἐπιτελεῖται, ὡς καὶ εἰς πάσας τὰς βλεννομεμβράνας, ἢ δι' ἐνέσεως ἐν τῷ σωλῆνι τῆς οὐρήθρας, τουτέστι δι' ἐγχύσεων, ἢ δι' ἄμεσον ἐφαρμογῆς, ἤτοι δι' ἐπιθέσεως τῶν φαρμακευτικῶν ὑλῶν ἐν τῇ προσβληθείσῃ θέσει τῆς οὐρήθρας. Καὶ εἰς μὲν τὰς διαχύτους παθύσεις τῆς οὐρήθρας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐπιτελεῖται ἡ ἐγχυσίς καθ' ὅλην τὴν οὐρήθραν ὡς τὸ σκοπιμώτερον, εἰς δὲ τὰς το-

πικῶς περιγεγραμμένας βλεννορροίας ἐπιτυγχάνεται ἡ θεραπεία αὐτῶν διὰ μόνης τῆς τοπικῆς ἐφαρμογῆς τῶν θεραπευτικῶν οὐσιῶν κατὰ τὴν ἔδραν τῆς ἐν τῇ οὐρήθρᾳ νόσου.

Ἐγχύσεις — Injections.— Αἱ ἐγχύσεις λίαν ἐλαφρῶν κατ'ἀρχὰς στυπτικῶν ἢ ἀπολυμαντικῶν φαρμάκων ἔχουσι τὸν σκοπὸν τῆς ἀπολυμάνσεως καὶ ἐπιδρῶσιν, ὡς ἡ γαργάρα καὶ τὸ ὀφθαλμικὸν κολλύριον, ἐν ταῖς οἰκείαις βλενομεμβράναις.

Καὶ ἀληθῶς ἔπεται, μετὰ σκόπιμον μεθοδικὴν διαχείρισιν τούτων τῶν ἐγχύσεων, ἡ θεραπεία τοῦ νοσηροῦ βλεννορροϊκοῦ προϊόντος ἐντὸς χρονικοῦ τινος διαστήματος, ἀναλόγως τῆς ἐντάσεως τῆς νόσου, καίτοι πλεῖστα κατηγορίαι ἠγέρθησαν κατὰ τῆς μεθόδου ταύτης· οὕτως αἰτιῶνται, φέρ' εἰπεῖν, διὰ τῶν ἐγχύσεων τούτων τὴν πρὸς τὰ ἔσω ἐν τῇ οὐρήθρᾳ διαπομπὴν τοῦ μολυσματικοῦ βλεννορροϊκοῦ πύου, τὸν ἰσχυρὸν ἐπιγιγνόμενον διὰ τούτων ἐρεθισμὸν τῆς οὐρηθρικῆς βλενομεμβράνης, τὴν γέννησιν τῶν ἀμέσων ἐπιπλοκῶν, τούτέστι τὸν κατάρρουν τῆς κύστεως, τὴν ἐπιδιδυμίτιδα κλπ, ὡς καὶ ἄλλας παντοειδεῖς συνεπείας π.χ. στενώσεις καὶ λοιπὰ.

Καὶ ὡς φάρμακα δι' ἐγχύσεις τῆς οὐρήθρας προτείνονται οὐκ ὀλίγα, ὧν ἡ ἐκλογὴ οὐδόλως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς τῶν συμπτωμάτων ἀναλογίας, ἀλλ' ἀφίεται καθαρῶς εἰς τὴν βούλησιν τοῦ ὑποκειμένου, δι' ὃ δυνάμεθα εἰπεῖν, ὡς Tarnowsky εἶπε, «πᾶν ὅ,τι ὠφελεῖ τὸν μὲν, βλάπτει τὸν δέ». Ἐνεκα τούτου συμβαίνει πολλάκις οἱ ἀσχολούμενοι περὶ τὴν θεραπείαν τῆς βλεννορροίας ν' ἀπωθῶ-

σιν ἐκεῖνα τὰ μέσα, ἅτινα οἱ ἄλλοι ὡς λυσιτελῆ ἀναγνωρίζουσιν. Ἡ ἐκλογὴ λοιπὸν τῶν δι' ἐγχύσεως φαρμακευτικῶν μέσων ληπτέα ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς βλεννορροϊκῆς φλεγμονῆς. Δι' ὃ κατὰ τὸ φλογιστικὸν στάδιον τῆς οὐρηθρήτιδος μεταχειρίζομεθα ἰδίως ἐπὶ ἐξογκώσεως τοῦ πέους τὰ ψυχρὰ ἐπιθέματα, τὰς ἐξ ὀξικοῦ μολύβδου ἢ ἀμμωνιακοῦ ἁλατος διαλύσεις, ὡς καὶ λίαν ἐλαφρὰς ἐνέσεις 1 πρὸς 300 ὀξικοῦ μολύβδου ἢ 1 πρὸς 3000 ἢ 4000 ἀπεσταγμένου ὕδατος διαλύσεως ὑπερμαγγανικοῦ κάλεος. Ἄλλὰ καὶ κατὰ τὰ ἀργότερα στάδια τῆς νόσου καὶ κατὰ τὸν διάχυτον ἐρεθισμὸν τῆς βλενομεμβράνης ὠφέλησαν αἱ προειρημέται ἐνέσεις. Παρελθόντων δὲ τῶν ἰσχυρῶν φλογιστικῶν συμπτωμάτων, τῇ καταλλήλῳ χρήσει ἐλαφρῶν καθαρτικῶν, ἰδίως ἐλαιούχων καὶ διουρητικῶν, συνιστῶνται αἱ ἐκ στυπτικῶν φαρμάκων λίαν ἐλαφρὰ ἐνέσεις. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν χρήσει εἰσὶν αἱ σκευασαί τοῦ ψευδαργύρου — *Zincum Sulfuricum*, *Zincum aceticum*, ἢ *Zincum Sulfo — carbonicum*, ὑπὸ ἐλαφρὰν διάλυσιν 2 γραμμαρίων πρὸς 2000, ἤτοι 0,30 πρὸς 300,0 ἀπεσταγμένου ὕδατος· ὡς καὶ τὸ ὑπερμαγγανικὸν κάλι—*Kali Hypermanganicum*—ὑπὸ διάλυσιν 0,05 πρὸς 150,0 ἀπεσταγμένου ὕδατος. Πειραματικῶς ὠφέλησαν εἰς ἐνέσεις καὶ τὰ ἀψευδήματα τείου, ὡς καὶ αἱ ἐκ βεβρασμένου στυφοῦ οἴνου ἐνέσεις. Ὡσαύτως μετεχειρίσθησαν τὴν στυπτηρίαν, τὸν βόρακα, τὸ βορακικὸν ὄξύ, τὴν τανίνην καὶ ἄλλα ὁμοίως στυπτικὰ ἀπὸ 2—5 ἐπὶ τοῖς χιλίοις· ὡς καὶ τὸ βισμοῦθον $\frac{1}{2}$ — 1% , τὸ Κάδμιον

1 πρὸς 1000 ἢ 2000. Προϋτάθησαν ὡσαύτως καὶ χρησιμοποιοῦνται εἰς ἐνέσεις ἐναντίον τῆς βλεννορροίας καὶ ἡ Resorcin, Thallin, creolin, Hydrarg, Salicylicum καὶ πολλὰ ἄλλα. Μόνον λίαν σπανίως καὶ μετὰ μεγίστης περιβλέψεως μεταχειρίζονται τὰς ἐκ νιτρικοῦ ἀργύρου καὶ θειικοῦ χαλκοῦ ἐνέσεις.

Τὰ μάλα συντελεῖ πρὸς θεραπείαν τῆς νόσου ἡ ἀναλόγως ἐνδεδειγμένη θερμοκρασία τῶν ἐνέσεων καὶ ὁ χειρισμὸς αὐτῶν, καθ' ἃς ἀδεξίως ἐκτελούμενος ἀνευ τῆς γνωστῆς ἀντισηψίας δὲν ἐπιφέρει τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα, δι' ὃ δέον ἐκάστοτε μετὰ μεγάλης περισκέψεως τὸ τοιοῦτον νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν καὶ ἀκριβῶς νὰ ὑποδεικνύηται.

Καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνέσεων μεταχειριζόμεθα πρὸ πάντων τὰ ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμος κλυστήρια μᾶλλον ἢ τὰ ἐκ μετάλλου μετὰ τῆς μικρᾶς ἐκείνης αἰχμῆς, ἅτινα τοῦλάχιστον δέον νὰ προτιμῶνται τῶν ἐξ ὑέλου καὶ ἐκείνων τῶν διαφοροτρόπως ἐπιπεπλεγμένων μετὰ τοῦ ἀπιοειδοῦς προσαρτήματος, ὡς τὰ ὑπὸ τοῦ Langlebert, Stewart, καὶ ἄλλων κατασκευασθέντα. Αὐτὰ δ' αἱ ἀρχαῖαι μέθοδοι τῶν ἐνέσεων παρέχουσιν λυσιτέλειαν μᾶλλον ἢ αἱ ἐπιπεπλεγμένα διακλύσεις τῆς οὐρήθρας, ὡς ἡ τοῦ Morgau, Burchardt, Fischer καὶ ἄλλων.

Ἐπὶ ἐξειδήσεως τῆς βλεννομεμβράνης τῆς οὐρήθρας καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς νόσου πᾶσαι αἱ στυπτικαὶ ἐγχύσεις, ἰδίως αἱ καυστικαὶ ἐνέσεις, αὐστηρῶς ἀπαγορεύονται, ὡς προκαλοῦσαι, ἔνεκα τῆς ἐξειδήσεως τῆς βλεννομεμβράνης, μᾶλλον λύσεις, ἐκδάρσεις καὶ αἰμορραγίας αὐτῆς

ἢ ὠφέλειαν, τοῦθ' ὅπερ οὐ σπανίως κατὰ τὴν ἀπρόσεκτον καταπολέμησιν τῆς νόσου διὰ τῶν προῶρων ἀρχομένων ἐνέσεων παρατηρήθη, ὅτι τραύματα καὶ αἰμορραγίαι ἐπικολούθησαν. Ὅσαύτως ἀπαγορεύονται αἱ ἐνέσεις ἅμα τῇ ἐμφανίσει ἐπιπλοκῶν φλογιστικῆς φύσεως, ὡς κυστικοῦ κατέρρου, ἐπιδιδυμίτιδος, προστατίτιδος κλπ. καὶ ἐπαναλαμβάνονται αὖθις μετὰ τὴν κατεύνασιν τούτων.

Σχετικῶς δὲ τῷ ζητήματι, ἐὰν αἱ ἐνέσεις, τούτέστι αἱ ἐγχύσεις ἀμέσως κατὰ τὴν εἰσβολὴν τῆς νόσου, ἢ μετὰ τὴν κατεύνασιν φλογιστικῶν φαινομένων αὐτῆς δέον νὰ ἐνεργῶνται, γνωματεύομεν, ὅτι ἐν ἀρχῇ τῆς νόσου πάραυτὰ ἐνδείκνυνται αἱ ἐνέσεις φυσικῶς, ἐὰν αὐταὶ πρότερον ἀπλοῦν ἀντιφλογιστικὸν καὶ ἀπολυμαντικὸν τινα σκοπὸν ἔχωσιν. Εἰς πολλὰς μάλιστα, σχεδὸν εἰς πλείστας τῶν περιπτώσεων, συνιστῶνται θερμαὶ ἐγχύσεις, αἵτινες πολὺ κάλλιον τῶν ἄλλων ἀνέχονται.

Τοπικὴ βαθεῖα ἐγχύσις ἢ ἐνεσις. Εἰς περιπτώσεις περιγεγραμμένης τοπικῆς βλεννορροϊκῆς οὐρηθρίτιδος καὶ μάλιστα, καθ' ἣν ἡ ἔδρα τῆς νόσου ἐν τῷ προστατικῷ μέρει ἀναγνωρίζεται, καὶ καθ' ἣς πᾶσα ἐγχύσις διὰ τῶν μικρῶν τούτων γνωστῶν κοινῶν κλυστήρων δὲν ἐξικνεῖται, ἐπεννόησαν διάφορα ἐργαλεῖα, δι' ὧν διερχόμενοι τὰ ἔμπροσθεν ὑγιᾶ μέρη τῆς οὐρήθρας, διακλύζουσιν ἀπ' εὐθείας, τῇ στυπτικῇ ἀντιβλεννορροϊκῇ ἐνέσει, τὰ πεπονθότα βαθέως κείμενα μέρη αὐτῆς, ὡς τὸν βολβόν, τὸ μεμβρανῶδες μέρος, τὸ προστατικὸν κλπ., ἢ

τοι ποιοῦσι βαθείας ἐγχύσεις--injections postero-urethrales κατὰ τὸν Diday.

Τὰς τοιαύτας δ' ἐνέσεις ἐκτελοῦμεν, εἴτε διὰ τοῦ ἀπλοῦ ἐλαστικοῦ καθετῆρος, ὡς τοῦ Mercier, Diday, Bron, εἴτε διὰ τοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μᾶλλον συνάδοντος ἀπλοῦ καθετῆρος τοῦ Guyon καὶ Ultzmann, δι' οὗ τὸ ἐγχυόμενον ὑγρὸν ἀφικνεῖται μέχρι τῆς κύστεως.

Ἐτι δ' ἀπλουστέρα καὶ μᾶλλον εὐχρηστός ἐστιν ἡ συσκευὴ διὰ βαθείας ἐγχύσεις ἢ ἐξ ἐνὸς ἐλαστικοῦ κόμμεος καὶ ἀπλοῦ κλυστῆρος ἀπαρτιζομένη ἢ ἡ τοῦ ἐξ ἐκείνων διὰ τὰς καταωνήσεις χρησίμου κλυστῆρος. Εἰσάγομεν λοιπὸν ἐν πρώτοις τὸν πρότερον ἀντισηπτικῶς προπαρασκευασμένον καὶ διὰ βαζελίνης κεχρισμένον καθετῆρα, φυλάσσοντες βεβαίως καὶ ἐκτελοῦντες πάντας τοὺς κανόνας τῆς αὐστηρᾶς ἀντισηψίας, καὶ ἀφικνούμεθα ἐν τῇ κύστει, βεβαιούμενοι διὰ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἐκροῆς τῶν οὐρῶν, εἴτα ἀνασύρομεν αὐτὸν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἄχρις οὗ κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς ἡμῶν σταματήσωμεν τὴν αἰχμὴν τοῦ καθετῆρος, ἐν ᾗ μέρει τῆς οὐρήθρας κεῖται ἢ ἔδρα τῆς περιγεγραμμένης παθήσεως, ὅτε διενεργοῦμεν διὰ τοῦ κοινοῦ κλυστῆρος τὰς ἐγχύσεις ἢ προχωροῦντες ἐσώτερον τὰς πλύσεις τῆς οὐρήθρας καὶ κύστεως.

Ἄσαστως καὶ διὰ τὰς βαθείας ἐγχύσεις τὰ αὐτὰ προειρηνημένα εἰς διαλύσεις φάρμακα μεταχειρίζομεθα, ὡς τὸν ψευδάργυρον, τὴν στυπτηρίαν, τὸ ὑπερμαγγανικὸν Κάλι κλπ.

Ἄσαστως μεταχειρίζονται ἀλοιφὰς καὶ ὑποθέματα διὰ τὴν θεραπείαν τῆς βλεννορροίας. Δι' ἐπιχρίσεων τοῦ καθε-

τῆρος μετ' ἀλοιφῆς, μάλιστα τοιαύτης, μεθ' ἧς στυπτικαὶ ἀντιβλεννορροϊκαὶ φαρμακευτικαὶ οὐσίαι συμμίγνυνται, ἐκτελεῖται ἢ ἀπ' εὐθείας φαρμακευτικὴ ἐπίθεσις καὶ ἐπενέργεια ἐπὶ τινῶν θέσεων τῆς βλεννομεμβράνης τῆς οὐρήθρας. Ἡ πείρα ὅμως μᾶς διδάσκει, ὅτι δυσκόλως ἢ ἀλοιφὴ ἐν τῷ ὠρισμένῳ μέρει ἢ θέσει φέρεται, πρὶν ἐπαλείψῃ τὰ ἀμέσως ἔμπροσθεν μέρη τῆς οὐρήθρας, δι' ὧν μέλλει ὁ κεχρισμένος καθετῆρ νὰ διέλθῃ. Διὰ τοῦτο ἐπενεοῦθησαν διάφορα ἐργαλεῖα, ἅτινα τὴν εἰσαγωγὴν τοιούτων ἀλοιφῶν ἢ ὑποθεμάτων πρὸς τὰ ἐνδον φέρουσιν ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐπιχρίσεως τῶν ἔμπροσθεν κειμένων μερῶν, δι' ὧν διέρχονται ταῦτα. Καὶ μεταξὺ τούτων θεωρεῖται τὸ εὐχρηστότερον καὶ σκοπιμώτερον τὸ Porte-remède τοῦ Tittel, δι' οὗ εὐχερῶς πάσας τὰς ἐν εἰδει ἀλοιφῶν ἢ ὑποθεμάτων ἀντιβλεννορροϊκὰς οὐσίας εἰς διάφορα μέρη τῆς οὐρήθρας εἰσάγομεν. Καὶ τοιαῦτα ὑποθετά, ἥτοι κηρία προπαρασκευάζονται τῇ συνεκτικότητι τοῦ βουτύρου, τοῦ κακάου, ἢ τῆς στερεᾶς γλυκερίνης ἢ ζωϊκῆς κόλλας μετὰ τῶν προμνησθέντων ἀντιβλεννορροϊκῶν φαρμάκων κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἀντιβλεννορροϊκὰς ἐνδείξεις καὶ ἀντικαθιστῶσι τὰς ἀντιβλεννορροϊκὰς ἐγχύσεις.

Ἄσαστως διὰ θεραπείαν τῆς βλεννορροίας πολλοὶ μετεχειρίσθησαν καὶ τὰς ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ἐμφησίσεις λεπτοτάτης κόνεως ἐκ τῶν ἀντιβλεννορροϊκῶν οὐσιῶν. Ἡ μέθοδος αὕτη, συστηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Maller, ἤχθη εἰς πρᾶξιν πολλάκις ὑπὸ τοῦ Bouliomie. Διενεργεῖται δὲ διὰ τοῦ ἐμφυσητῆρος τοῦ ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεος τοῦ Schötter καὶ

μάλιστα ὑπὸ τὴν διέρευναν τοῦ ἐνδοσκοπίου τῆς οὐρήθρας.

Ὅσαύτως καὶ ἡ θεραπεία διὰ τοῦ ἀπλοῦ καθητηριασμοῦ ἐφάνη λυσιτελής. Ἡ συστηματικὴ εἰσαγωγὴ τῶν ἐλαστικῶν κηρίων ἢ καθητῆρων παρέχει λαμπρὰ ἀποτελέσματα ἐναντίον τῆς χρονίας μάλιστα βλεννορροίας καὶ μάλιστα εἰς ἐκείνας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ ἐφαρμογὴ τούτων διὰ τοῦ ἀπευθείας ἐρεθισμοῦ, διὰ τῆς πίεσεως τοῦ ὑπερφυοῦς ἰστοῦ, τῶν διαφόρων ὑπερσαρκώων τῶν κονδυλωμάτων καὶ διὰ τῆς διαστολικῆς ἐπιδράσεως τῶν καθητῆρων ἔχει μεγίστην ἐπιρροήν, ὡς καὶ ἡ χρῆσις τῶν ψυχρῶν καθητῆρων τοῦ Winternitz· τὸ εἶδος τοῦτο τῶν καθητῆρων ἐστὶν ἀπλοῦς μεταλλικὸς καθητῆρ, δι' οὗ ἐγχείομεν ψυχρότατον ὕδωρ, ὅπως ψυχρὰ καταστήσωμεν τὰ περιβάλλοντα αὐτὸν μέρη.

Ἡ ἐνδοσκοπικὴ θεραπεία τῆς βλεννορροίας.

Ἡ ἀκριβὴς ἐξεύρεσις τῆς ἕδρας τῆς νόσου ἐν τῇ οὐρηθρικῇ βλεννομεμβράνῃ διὰ τοῦ ἐνδοσκοπίου ἄγει ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ ἐπιδιώκωμεν τὴν κατ' εὐθειαν θεραπείαν αὐτῆς.

Καὶ κατὰ μὲν τὰς διαχύτους ἀναφαινομένας φλογιστικὰς οὐρηθρήτιδας ἢ διὰ τοῦ ἐνδοσκοπίου θεραπεία ἀποκλείεται, ἐνῶ κατὰ τὰς τοπικῶς περιγεγραμμένας ἢ διὰ τοῦ ἐνδοσκοπίου διενεργουμένην θεραπεία θετικὰ ἀποτελέσματα παρέσχεν, ἰδίως κατὰ τὴν κοκκώδη οὐρηθρήτιδα — urethritis granulosa — διὰ τοῦ εἶδους τούτου τῆς θεραπείας ἐντελής ἴασις ἐπέτυχεν ἀνευ ἐσωτερικῶν ἢ ἐξωτερικῶν ἐγγύσεων καὶ φαρμακευτικῶν μέσων.

Ἡ ἐνδοσκοπικὴ τοπικὴ θεραπεία συνίσταται εἰς καυ-

τηρίασιν τῶν διὰ τοῦ ἐνδοσκοπίου ἀνακαλυπτομένων πεπονηθότων μερῶν τῆς οὐρήθρας. Καὶ ὡς καυστικὰ μέσα εἰσὶν ἐν χρήσει ὁ χυτὸς νιτρικὸς ἀργυρος ἢ ἡ διάλυσις αὐτοῦ, ὁ ὀξικὸς μόλυβδος, τὸ βάμμα τοῦ ἰωδίου ἢ ἡ διάλυσις ἰωδιούχου κάλεος μετὰ γλυκερίνης, ὡς καὶ διάφορα ὀξέα κλπ.

Οὐ μόνον τὰ ἐμπροσθεν μέρη τῆς οὐρήθρας διὰ τῆς μεθόδου ταύτης θεραπεύομεν, ἀλλὰ καὶ βαθύτερα αὐτῆς μέρη προσιτὰ τῇ χρήσει τοῦ ἐνδοσκοπίου ποιοῦμεν καὶ συνεπῶς καλὰ θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα ἐκάστοτε ἀναφέρομεν.

Ἐσωτερικὴ καὶ ἔμμεδος θεραπευτικὴ ἀγωγὴ τῆς βλεννορροίας. Ἐκ τῶν ἀπειραρίθμων μέσων, ἅτινα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς θεραπείας τῆς βλεννορροίας ἐσωτερικῶς ἐχορηγήθησαν, ἴστανται εἰσέτι ἐν χρήσει τινὰ τῶν βαλσαμικῶν, ὧν ἡ ἐνέργεια ἐπὶ τῆς οὐρηθρήτιδος λυσιτελῶς ἀναγράφεται.

Περὶ δὲ τοῦ εἶδους καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῶν ἐσωτερικῶν τούτων φαρμάκων ἐπὶ τῆς μολυσματικῆς φλογισθεῖσης οὐρηθρικῆς βλεννομεμβράνης ἀναγράφονται διάφοροι ἐρμηνεῖαι. Πιθανὴ δὲ φαίνεται ἐκείνη μόνον ἢ θεωρία, ὡς ὁ Ricord λέγει, καθ' ἣν τὸ οὔρον ἔνεκα τῶν ἐνύδαρεϊκαταστάσει ἐμπεριεχομένων συστατικῶν ἢ ἄλλων οὐσιῶν τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος βαλσαμικῶν φαρμάκων ἐν καιρῷ τῆς διόδου αὐτοῦ διὰ τῆς οὐρήθρας κατ' εὐθειαν ἐπὶ τῆς βλεννομεμβράνης αὐτῆς λυσιτελῆ ἀντισηπτικὴν ἐπίδρασιν ἐξασκεῖ. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐνεργείας ἐστὶ πιθανὸν μόνον διὰ τὰς παθήσεις τῆς ἀνδρικῆς οὐρήθρας,

καὶ οὐχὶ διὰ τὰς βλεννορροϊκὰς παθήσεις τοῦ γυναικείου κόλπου, τοῦ ἀπευθυμένου, τοῦ ἐπιπεφυκῶτος κλπ., ὅπερ ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐπιρροῆς μένει.

Τὸ μᾶλλον λοιπὸν ἐν χρήσει μεταξὺ τῶν ἐσωτερικῶς χορηγουμένων βαλσαμικῶν εἰσι τὸ Καπάϊον βάλσαμον, τὸ Τολουταϊκόν, τὸ Περουβιανόν, ὡς καὶ πᾶσα βαλσαμικὴ ῥητίνη.

Τὸ κοπάϊον βάλσαμον χορηγεῖται 20—30 σταγόνας, τρεῖς τῆς ἡμέρας, πρὸ τοῦ φαγεῖν ἢ μᾶλλον ἄρχεται τις λαμβάνων ἀπὸ 2—3 σταγόνων καὶ βαθμυδὸν ἀνέρχεται καθ' ἐκάστην, ἄχρις οὗ 30 σταγόνες πρὸ ἐνὸς ἐκάστου φαγητοῦ ἀνέλθωσιν. Ἐνεκα δὲ τῆς λίαν ἀπδοῦς γεύσεως αὐτοῦ διάφοροι σκευασαίαι αὐτοῦ ἐπενοήθησαν μεμιγμέναι μετὰ διαφόρων ἀρωματικῶν βαμμάτων. Ἐπίσης χορηγεῖται πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀπδοῦς γεύσεως αὐτοῦ εἰς καψύλια ἢ εἰς καταπότια μετὰ κεκαυμένης μαγνησίας ἢ κόνεως μυρτιδάνου· ὁ δὲ Zeissl ἐσωτερικῶς προτιμᾷ τὴν τερεβενθίνην τοῦ Καναδά.—*Balsamum Canadense*.—Τὸ δὲ μυρτιδάνον—*Piper Cubebarum*—χορηγεῖται, εἴτε εἰς κόνιν πρόσφατον, εἴτε εἰς ἐκχύλισμα αἰθεριῶδες. Μάλιστα τὸ μυρτιδάνον θεωρεῖται μᾶλλον ἀνεκτὸν εἰς τὸν στόμαχον ἢ τὰ βαλσαμικά, ἅτινα οὐ σπανίως διαφθεύρουσι τὴν πέψιν καὶ γενικὸν ἐρυθρὸν ἐξάνθημα τοῦ δέρματος προκαλοῦσιν, ὅτε δέον ν' ἀπομακρύνωνται.

Καὶ εἰς πρόσφατον σκόνιν τὸ μυρτιδάνον χορηγεῖται ἀπὸ 5-15 γραμμαρίων καθ' ἐκάστην ἢ εἰς καταπότια εἰς ἀγάλογον ποσότητα ἔπονται ἔπειτα, ὡς γνωστόν, πλεῖσται ἄλλαι ῥητινώδεις βαλσαμικαὶ παρασκευαὶ πρὸς θερα-

πείαν τῆς βλεννορροίας, ὡς τὸ *oleum ligni Santali flavi*, ἔνεκα τῆς ἐν αὐτῷ ἐμπεριεχομένης ῥητίνης καὶ αἰθερίου ἐλαίου· χορηγεῖται δὲ τοῦτο μετ' ἐλαίου ἡδυόσιμου, ἥτοι *olei santali 15, 0, ol menthe piper gutt 10 D.* ἐκ τοῦ μίγματος τούτου 12—20 σταγόνας τρεῖς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας ἢ σκοπιμώτερον ἐντὸς καψυλίων.

Οὐ σπανίως τὰ βαλσαμικά ταῦτα ἐσωτερικῶς χορηγούμενα προξενοῦσιν ἐνίοτε κατάρρουν τοῦ στομάχου ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐνδείκνυται πάραυτα ἡ ἀποχὴ αὐτῶν. Μάλιστα ἐπὶ παρατεταμένης χρήσεως αὐτῶν ἀναπτύσσεται ἐξάνθημά τι ἐπὶ τοῦ δέρματος μετὰ κνησμοῦ, ὅπερ παρέρχεται ἅμα τῇ ἐγκαταλείψει τῶν βαλσαμικῶν. Ὁ δὲ Ricord λέγεται, ὅτι παρετήρησε μεγίστην ἐπίδρασιν τῶν βαλσαμικῶν καὶ ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Ἐννοεῖται λοιπὸν οἰκοθεν, ὅτι ἡ θεραπεία τῆς βλεννορροίας δὲν περικλείει ὠρισμένα φάρμακα, ἀλλὰ διενεργεῖται ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ αὐτῆς καὶ τῆς ἰδιοσυγκρασίας τοῦ πάσχοντος.

Τελευταίως ὁ Felix Guyon ἐνεργεῖ τὴν θεραπείαν τῆς βλεννορροίας παρ' ἀνδράσι δι' ὄλως νέας μεθόδου, ἐπινοηθείσης ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Paul Janet καὶ τεθείσης ἐν χρήσει ἤδη ἐν τῷ Νοσοκομῷ τῶν Παρισίων (Necker) μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας. Ἡ μέθοδος αὕτη, ἀπολυμαίνουσα ταχέως τὸν σωλῆνα τῆς οὐρήθρας κατὰ τὰ διάφορα στάδια τῆς βλεννορροίας, προκαλεῖ οὕτω τὴν καταστροφὴν τῶν ὑπὸ τοῦ Neisser κατὰ τὸ 1879 ἀνακαλυφθέντων γονοκόκκων, ἐξ ὧν ἡ γένεσις τῆς μολυσματικῆς βλεννορροίας.

Τὴν θεραπευτικὴν ταύτην μέθοδον ἐφαρμόζομεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ 20ετίας, ἥτοι τὰς ἀντισηπτικὰς ἐλαφρὰς διαλύσεις ὑπερμαγγανικοῦ κάλεος ἐν τῇ οὐρήθρᾳ εἰς ἐνέσεις· ἥδη δὲ ὡς ἐκτελούμεναι αἱ πλύσεις αὗται μόνον κατ' ἰδιαίτερον τρόπον ἔσχον τὸν χαρακτῆρα νέας ὅλως μεθόδου.

Ἡ περιγραφὴ δὲ τοῦ κλυστήρος τῆς νέας ταύτης μεθόδου ἔχει ὡς ἑξῆς: ἥτοι συνίσταται ἐξ ἀπλοῦ δοχείου 2 λίτρων χωρητικότητος καὶ ἐξ ἐλαστικοῦ ἐκ κόμμεως σωλῆνος, ὡς ὁ κλυστήρ τοῦ Esmarch μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ ἐλαστικὸς οὗτος σωλὴν εἶναι μακρότερος, ἥτοι 2 μέτρων, καὶ ἐν τῷ μέσῳ φέρει στρόφιγγα καὶ κατὰ τὸ ἄκρον αὐτοῦ ὑέλκρον σωλῆνα 9 ἑκατοστομέτρων τὸ μῆκος, οὗ τὸ μὲν ἐν ἄκρον ἐν τῷ ἐλαστικῷ σωλῆνι ἀκριβῶς ἐμπεπαρμένον εἶναι, τὸ δὲ ἕτερον ὡσειδὲς ἢ ἀπισειδὲς αὐτοῦ ἄκρον μετὰ μικρᾶς ὀπῆς ἐν τῇ αὐχμῇ αὐτοῦ δύναται εὐχερῶς καὶ κατ' εὐθείαν νὰ εἰσάγῃται κατὰ τὴν χορῆσιν εἰς τὸ στόμιον τῆς οὐρήθρας, τοῦτέστι εἰς τὸν σκαφοειδῆ λάκκον αὐτῆς.

Καὶ ἀναλόγως τοῦ σκοποῦ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ κλυσματοῦ τούτου ὑψοῦμεν ἢ καταβιβάζομεν τὸν κλυστήρα οὕτως, φέρ' εἰπεῖν, διὰ πλύσεις τῆς ἐμπροσθίου μοίρας τῆς οὐρήθρας ὑψοῦμεν μόνον τὸν κλυστήρα εἰς 60 ἑκατοστά τοῦ μέτρου, ἐὰν δὲ σκοπεύωμεν ἐσώτερον νὰ ἐπιχειρήσωμεν τὰς πλύσεις ταύτας, ἥτοι ἐν τῷ μεμβρανώδει μέρει ἢ προστατικῷ ἢ καὶ κύστει, τότε ὑψοῦμεν αὐτὸν εἰς 1 1/2 μέτρον ὑπεράνω τοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας.

Γίνονται δ' αἱ πλύσεις αὗται κατὰ προτίμησιν χλιαραῖ

35 βαθμῶν θερμοκρασίας, ἢ δὲ ποσότης τοῦ δι' ἔγχυσιν ὑγροῦ δὲν ὑπερβαίνει δι' ἐκάστην πλύσιν τὴν ποσότητά μιᾶς ἢ μιᾶς καὶ ἡμισείας λίτρας.

Καὶ διὰ μὲν τὰς ἀπλᾶς βλεννορροίας, καθ' ἃς τὸ δξὺ στάδιον αὐτῶν παρῆλθεν, ἐκτελοῦμεν ταύτας καθ' ἐκάστην ἀνευ διακοπῆς κατὰ τὸ 12άωρον χρονικὸν διάστημα. Ἡ δὲ πρὸς πλύσιν διάλυσις ποικίλλεται ἀπὸ 1 : 4000 μέχρι 1 : 1000 καθαροῦ ἀπεσταγμένου ὕδατος. Καὶ κατ' ἀρχὰς ἀρχόμεθα ἐκ τῶν ἐλαφρῶν διαλύσεων τοῦ ὑπερμαγγανικοῦ κάλεος, εἶτα αὐξάνομεν τὴν ποσότητα, τοῦτέστι ποιοῦμεν πυκνοτέρας διαλύσεις τὰς ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ἐνέσεις ἀναλόγως τῆς προβαινούσης βελτιώσεως τῆς νόσου.

Ἡ διάλυσις δ' αὕτη τοῦ ὑπερμαγγανικοῦ κάλεος δεόν πάντοτε διὰ καθαροῦ ἀπεσταγμένου ὕδατος χλιαροῦ νὰ προπαρασκευάζεται.

Ἡ ἐφαρμογὴ λοιπὸν τῆς νέας ταύτης Μεθόδου γίνεται ὡς ἑξῆς: ὁ ἀσθενὴς κατακλίνεται ὑπτίως, κεκαμμένα ἔχων τὰ κάτω ἄκρα, ἀνωθεν τῶν ὁποίων τίθεται εἰς ὕψος κατάλληλον τὸ ἐμπεριέχον τὴν χλιαρὰν διάλυσιν τοῦ ὑπερμαγγανικοῦ κάλεος. Καὶ εἶται λαμβάνομεν τὸν ὑέλκριν σωλῆνα, ὃν πάντοτε ἔχομεν βεβυθισμένον ἐντὸς ὑγροῦ ἀντισηπτικοῦ καὶ ἀφοῦ καλῶς καθαρίσωμεν διὰ σωλινίων ἐμβεβρεγμένων εἰς ἀντισηπτικὴν ὑδραργυρικὴν διάλυσιν, τότε προσαρμόζομεν αὐτὸν εἰς τὸν ἐλαστικὸν σωλῆνα, καθ' ἣν στιγμὴν θὰ τεθῆ ἐν χρήσει, φυλάσσοντες, οὕτως εἰπεῖν, αὐστηρὰν ἀντισηψίαν.

Καὶ διὰ πλύσιν μόνον τῆς ἐμπροσθίου μοίρας τῆς οὐ-

ορήθρας μέχρι τοῦ βολβοῦ αὐτῆς δέον τὸ ἐμπεριέχον τὴν διάλυσιν δοχεῖον νὰ τεθῆ εἰς ὕψος 60 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου ἄνωθεν τοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας.

Πρὸ ἐκάστης δὲ πλύσεως δέον ὁ ἀσθενὴς νὰ διατάσσεται νὰ οὐρῆ καὶ μεθ' ἐκάστην πλύσιν τοῦλάχιστον ἐπὶ 2 ὥρας ν' ἀπέχη τῆς οὐρήσεως. Καὶ ἡ μὲν ἐκροὴ τῶν οὐρῶν πρὸ τῆς πλύσεως ἐπισκοπεῖ τὰς ἐν τῇ οὐρήθρᾳ τυχόν εὐρισκομένας φλογιστικὰς πνῶδεις ὕλας παρασύρουσα νὰ καθαρῖση, ἵνα μὴ εἰσχωρήσωσιν ἐσώτερον διὰ τῆς πλύσεως ταύτης, ἥτοι πρὸς τὴν κύστιν.

Ἐκτελοῦμεν λοιπὸν τὰς πλύσεις τῆς οὐρήθρας ὡς ἐξῆς. Διὰ τε τοῦ ἀντίχειρος καὶ μεσαίου δακτύλου τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς συγκρατοῦμεν τὸ πρὸς πλύσιν πέος ἀπὸ τῆς στεφάνης τῆς βάλανου, καὶ διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, ἐν εἶδει γραφικοῦ καλάμου, διὰ τῶν τριῶν δακτύλων συγκρατοῦμεν τὸν ἐλαστικὸν σωλῆνα, τούτέστιν ὀλίγον ἄνωθεν τῆς προσαρμογῆς τοῦ ὑελίνου σωλῆνος καὶ διευθύνομεν αὐτὸν πρὸς τὸ στόμιον τῆς οὐρήθρας καὶ τῇ πίεσει τοῦ ἐλαστικοῦ σωλῆνος, ὅτε μὲν βραδύνομεν τὴν εἰσροὴν κατὰ βούλησιν, ὅτε δὲ ἀφίνομεν ἐλευθέραν. Πρὸ ἐκάστης δὲ πλύσεως δέον νὰ μὴ παραμελῶμεν πρῶτον τὴν ἐξωτερικὴν ἀντισηπτικὴν πλύσιν τῶν ἐξωτερικῶν μερῶν τῆς οὐρήθρας, χειλέων καὶ βάλανου αὐτῆς κλπ.

Εἶτα διανοίγοντες τὰ χεῖλη τῆς οὐρήθρας εἰσάγομεν τὸν τοῦ κλυστήρος ὑελίνον σωλῆνα, ὅστις ἀποφράσσει τὸ στόμιον τῆς οὐρήθρας καὶ πληροὶ οὕτω τὴν οὐρήθραν, τῇ ὀθήσει ἢ ὑποχωρήσει τῆς συγκρατούσης τὸν σωλῆνα δεξιᾶς χειρὸς ἐκβλύζει καὶ αὐτὴς τὸ ἐγγεόμενον ὑγρὸν καὶ

οὕτω εἰσρέον ἐξακολουθεῖ ἡ περαιτέρω πλύσις ἄχρις ἀποπερατώσεως αὐτῆς. Τὸ δὲ χρονικὸν διάστημα, ὅπερ πρὸς πλύσιν ἀρκεῖ, οὐκ ἔστιν ἕλαττον τῶν 4 τῆς ὥρας πρῶτων στιγμῶν οὐχὶ δὲ καὶ μείζον τῶν 6 στιγμῶν πρὸς διοχέτουςιν τῆς μιᾶς καὶ ἡμισείας λίτρας, συνισταμένης ἐκ διαλύσεως ὑπερμαγγανικοῦ κάλεος ἐν τῇ οὐρήθρᾳ.

Πρὸς πλύσιν δὲ τῆς ἐσωτερικῆς μοίρας τῆς οὐρήθρας ἀναρτῶμεν τὸ δοχεῖον εἰς ὕψος ἄνωθεν τοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας (1 2)4 τοῦ μέτρου. Καὶ ἐνταῦθα ἐπίσης τὴν αὐτὴν θέσιν τηρεῖ ὁ ἀσθενὴς, ὡς προείρηται, καὶ ἀφοῦ διαταχθῆ νὰ οὐρήσῃ καὶ εἰς αὐστηρὰν ἀντισηψίαν τὰ περίξ τῆς οὐρήθρας μέρη ὑποβληθῶσιν, ἀρχόμεθα εἶτα πλύνοντες πρῶτον ἀντισηπτικῶς τὸ ἐμπροσθεν μέρος τῆς οὐρήθρας, εἶτα ἀναρτῶμεν τὸ δοχεῖον εἰς τὸ ὠρισμένον ὕψος πρὸς πλύσιν τῆς ἐσωτερικῆς μοίρας τῆς οὐρήθρας καὶ συμβουλευόμεν τὸν ἀσθενῆ νὰ ποιῆ ἰσχυρὰς ἀναπνοάς, ὅπως διὰ τῶν μηχανικῶν τούτων κινήσεων εὐκολώτερον καὶ ἐσώτερον ἢ διάλυσις αὐτὴ εἰσβάλλῃ, τούτέστιν εἰς τὴν ὀπισθίαν μοῖραν μέχρι τῆς κύστεως. Ἐὰν δ' ὁ ἀσθενὴς αἰσθάνηται ἔπειξιν πρὸς οὐρησιν, δέον ν' ἀπομακρύνωμεν τὸν σωλῆνα, διακόπτοντες ἐπὶ στιγμὴν τὴν πλύσιν καὶ νὰ συγκρατῶμεν τὴν βάλανον κατὰ τὴν οὐρησιν πιέζοντες αὐτὴν, ἵνα αὐξάνῃ οὕτως ἡ διάτασις τῆς οὐρήθρας πρὸς ἀκριβεστέραν ἐκτέλεσιν τῆς ἀπολυμαντικῆς ἀντιβλεννοροϊκῆς πλύσεως. Μετὰ δὲ τὸ πέραν ἐκάστης πλύσεως δέον γὰ ἐπικαλύπτεται τὸ στόμιον τῆς οὐρήθρας διὰ τινος τεμαχίου φενικοῦ βάμβακος ἐντὸς διαλύσεως ὑπερμαγγανικοῦ κάλεος ἐμβεδρεγμένου.

Ἡ ἐπιστημονικὴ δὲ διάκρισις μεταξὺ ἀπλῆς οὐρηθρότιδος καὶ μολυσματικῆς βλεννορροίας γίνεται μόνον διὰ τοῦ μικροσκοπίου, δι' οὗ ἐν τῇ δευτέρᾳ οἱ γονόκοκκοι ἀνευρίσκονται, οἵτινες ἐν τῇ πρώτῃ ἐλλείπουσι.

Πρὸς διάγνωσιν δὲ τῆς ἐκτάσεως τῆς νόσου συμβουλεύομεν τὸν ἀσθενῆ νὰ οὐρήσῃ καὶ νὰ διαχωρίσῃ τὸ οὖρον αὐτοῦ εἰς δύο κεχωρισμένα δοχεῖα, καὶ ἐὰν τὸ ἐν τῷ πρώτῳδοχείῳ ἐξὶόν οὖρον ἐμπεριέχῃ κροκίδας τινὰς, νημάτια, ἤτοι φλογιστικοῦ ἐπιθηλίου προϊόντα καὶ τὸ κατόπιν δεύτερον οὖρον οὐχί, τότε γνωματεύομεν, ὅτι ἡ ἕδρα τῆς βλεννορροίας κατέχει τὴν ἐμπροσθίαν μοῖραν τῆς οὐρήθρας, ἐὰν δὲ καὶ τὰ δεύτερα ἔχωσι τὰ αὐτὰ φλογιστικά προϊόντα, ὡς ἐκεῖνα τῶν πρώτων, τότε ἡ βλεννόρροια κατέχει τὴν ἐσωτερικὴν, ἤτοι ὀπισθίαν μοῖραν τῆς οὐρήθρας. Ἡ διάκρισις ὅμως αὕτη συμβάλλει μόνον διὰ τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τῶν πλύσεων, καίτοι ἐν ἀμφιβολίᾳ οὐδεὶς κίνδυνος ὑπάρχει πλύνοντες σύμπασαν τὴν οὐρήθραν, ἀρκεῖ μόνον νὰ τηρῶνται αὐστηρῶς οἱ ἄνω ὑποδειχθέντες ἀντισηπτικοὶ κανόνες τῶν πλύσεων.

Καὶ πρὸς ἐκτροπικὴν μάλιστα θεραπείαν κατὰ τὰ ὀξεία στάδια τῆς νόσου δεόν τοῦλάχιστον ἀνευ διακοπῆς καθ' ἐκάστην ἡμέραν νὰ ἐκτελεῖται ἡ ἀντιμολυσματικὴ αὐτῆ πλύσις, ἐνῶ κατὰ τὰς ἄλλας περιπτώσεις καθ' ἕκαστον δωδεκάωρον χρονικὸν διάστημα. Καὶ διὰ μὲν τὰς ὀξείας βλεννορροίας ἀρκοῦσι 12—15 πλύσεις, διὰ δὲ τὰς ἄλλας 8. Ἐπὶ τέλος ὁ Janet δι' ἰσχυρίζεται, ὅτι πᾶσα ἄλλη ἐσωτερικὴ θεραπεία δεόν ν' ἀποκλείπεται ὡς ἀνωφελεῖς ἢ μάλλον ἐπιβλαβῆς. Ἐνῶ τούναντίον ὁ Fournier

καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ὡς ὁ Duplay, ὁ Mauriac, συνιστῶσι τὴν μικτὴν θεραπευτικὴν μέθοδον, ἰδίως δὲ τὰ βαλσαμικά, μεθοδικῶς χορηγούμενα καὶ πρὸ πάντων μετὰ τὸ ὄξυ στάδιον τῆς νόσου.

Ἡ χρονία λοιπὸν παρημελημένη βλεννόρροια διὰ συμπικνώσεως καὶ ὑπερτοφίας τῆς πασχούσης βλεννομεμβράνης, ἰδίως κατὰ τὴν χώραν τοῦ σπερματικοῦ λόφου, προκαλεῖ οὐ σπανίως τὰς ὄνειρώξεις, τὰς σπερματορροίας καὶ ἐπὶ τέλος τὴν ἀνικανότητα.

Ταῦτα πάντα, συνήθως ἐπὶ ἔτη ἐπιτεινόμενα, καταβάλλουσιν ἐπὶ τέλος ἰσχυρῶς καὶ αὐτὰς τὰς δυνάμεις τοῦ πάσχοντος καὶ ἐπιφέρουσι πάντα τὰ ἀπελπιστικὰ περιγραφέντα φαινόμενα.

Ὁ ἀσθενὴς καὶ ἐνταῦθα ὑποβάλλεται εἰς ἀπλὴν λιτὴν δίαιταν, ἀποφυγὴν πάντων τῶν ποτῶν, ὡς ζύθου, οἴνου καὶ παντὸς οἴνοπνευματώδους ποτοῦ, καὶ ἐκείνων τῶν καρυκευμάτων, τὰ ὅποια ἐπιβλαβῶς ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῶν οὐρογεννητικῶν ὀργάνων· λαμβάνει δὲ εὐπεπτον τροφὴν ζωμοῦ, νωποῦ βουτύρου, γάλακτος, λευκοῦ ἄρτου καὶ τῶν ὁμοίων. Ὡς ποτὸν δὲ προσήκει μόνον τὸ πρόσφατον ψυχρὸν ὕδωρ.

Ἐπὶ ἀτροφίας τοῦ πέους καὶ ἐντελοῦς χαυνώσεως καὶ ἐκνευρίσεως αὐτοῦ, προτείνεται ἡ διατήρησις αὐτοῦ διὰ καθαρῶν ἐλυτροειδῶν περικαλυμμάτων, δρῶντων διεγερτικῶς ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπιδοθητικῶς νὰ διευκολύνῃ διὰ ψυχρῶν κλυσμάτων καὶ τὰς κοιλιακὰς κενώσεις.

Τὸ καθ' ἐκάστην ἐπὶ τινὰ χρόνον παρατεινόμενον ἐλυτροειδὲς τοῦ πέους περικάλυμμα, ὅπερ τὴν κυκλοφορίαν

καὶ ἀλλαγὴν τῆς ὕλης διευκολύνει, συννενοῦμεν ψυχροῖς καθεστῆκεν τῆς ἔδρας λουτροῖς, ἅτινα εἴτα ψυχρότερα ἀφίενται νὰ μεταβληθῶσι πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῆς χρονίας ἀτονίας καὶ ἐρεθισμοῦ.

Ἐπὶ ταῦτοχρόνου ὑπονομευούσης παθίσεως τοῦ προστάτου ἀδένοϋ, ἰδίως ἐπὶ χρονίας ἐξοιδήσεως αὐτοῦ ἐνδείκνυται πρὸς ἀπαλλαγὴν ταύτης τῆς καταστάσεως καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ὅλης ἀφροδισιακῆς σφαίρας ψυχραὶ καταιώνσεις ἐπὶ τοῦ περινέου—Douches.

Σὺν τούτοις κατὰ τὸν Guyon ἐνδείκνυται ἐπὶ χρονίας ἐξοιδήσεως τοῦ προστάτου, συνεπεία τῆς φυσικῆς ἀλληλεγγύης, ἣν ἀπέδειξαν, ὅτι ὑπάρχει μετὰ πρὸς προστάτου καὶ ὄρχεων, καὶ ἡ ἐκτομὴ τῶν ὄρχεων—castration.—Μάλιστα τελευταίως, ἀπλοποιοῦντες αὐτήν, ἐπιχειροῦσιν ἀντὶ τῆς ἐκτομῆς τὴν διέκκρισιν τῶν σπερματικῶν λώρων—canal deferents,— ἦν πρῶτος ὁ Harisson καὶ εἴτα ὁ Haynes ἐπιτυχῶς ἐπὶ πεπαλαιωμένης ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου, καθ' ἣν καὶ αὐτὸς ὁ καθετηριασμός ἦν ἀδύνατος, ἐξετέλεσεν· ὁ δὲ Ligneu ἀναφέρει τρεῖς περιπτώσεις ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου, καθ' ἃς μετὰ τὴν ἐκτομὴν τῶν ὄρχεων ἡ ἐξόγκωσις τοῦ προστάτου ἐπαισθητῶς ἠλαττώθη· οὕτως ἔκτοτε σπανιώτερον ἐγένετο ὁ καθετηριασμός, ὡς γενομένης ἐκουσίως τῆς ἐκκενώσεως τῶν οὔρων.

Ὡσαύτως ἐνδείκνυται καὶ ἡ τοπικὴ ἐν τῷ προστατικῷ μέρει τῆς οὔρηθρας ἢ ἐν τῷ ἀπευθυμένῳ ἔνθεσις ὑποθεμάτων—suppositoires— ἐκ βουτύρου Κακάου ἢ γλυκερίνης μεθ' ἑνὸς ἢ ἡμίσεως κόκκου εὐθαλείας τῆ προσθή-

κη καμφοῦρας ἢ ἰωδοῦχου κάλεος ἢ ἰωδοφορμίου κλπ. Ἐσωτερικῶς δὲ τὸ ἰωδοῦχον ἢ βρωμοῦχον κάλι.

Ταῦτοχρόνως δ' ἐνεργοῦμεν καὶ μηχανικῶς ἔσω ἐν τῇ οὔρηθρᾳ ἐν τῇ προστατικῇ μοίρᾳ αὐτῆς διὰ καθετηρος, ἐξασκοῦντος πίεσιν τῶν μερῶν ἐκείνων ἢ διὰ διακλυσμάτων ψυχρῶν ἐνέσεων—Psychrophora— ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς προστατικῆς χώρας. Τὰ δὲ συνήθη χλιαρὰ λουτρά τῶν γεννητικῶν ὀργάνων διευκολύνουσιν ὡσαύτως τὴν θεραπείαν τούτου. Ἀποφευκτέα ὅμως, ὡς ἐπιβλαβῶς ἐπιδρῶσαι, πᾶσαι αἱ ἰσχυραὶ κινήσεις καὶ ἐρεθισμοὶ τοῦ σώματος, ὡς ἡ ἵππασία, τὰ ἄλματα, ἡ γυμναστικὴ, ὁ χορὸς κλπ.

Ἐκ τῶν ἐκ δυσκρασίας προδιαθέσεων, αἵτινες τῇ συμπράξει καὶ ἀναφανίσκει χρονίας βλεννορροίας προξενούσι φλεγμονὴν τοῦ σωλῆνος τῆς οὔρηθρας μετὰ τῶν συνεπειῶν αὐτοῦ, ἀνήκουσιν ἐνταῦθα ἡ Σύφιλις, ἡ ὑδραργυρικὴ καχεξία, ἡ χοιραδική, ὁ ρευματισμός, ἡ ἀρθρίτις κλπ. Χρονία βλεννόρροια τοιοῦτου εἶδους, σπριζομένη ἐπὶ τοιαύτης καχεξίας χρῆζει ἤδη μείζονος θεραπείας, κατατασσομένη μᾶλλον ἐν τοῖς ὀρίοις τῆς γενικῆς θεραπείας.

Χρονίαι βλεννόρροιαι, αἵτινες συμβαδίζουσι μετὰ πεπαλαιωμένης Συφιλίδος ἢ μεθ' ὑδραργυρικῆς δηλητηρίασεως, προσέτι ὁ οὕτω καλούμενος βλεννορροϊκὸς ρευματισμός, ὁ προξενῶν διὰ τὴν ἐντασιν τῆς παρατεινομένης βλεννορροίας ἐρεθισμὸν τῶν Νεφρῶν, ἐξ ὧν αἱ ὀδῦναι τῶν τε μυῶν, ὀστέων, ἀρθρώσεων, αἵτινες, ἔνεκα τῆς πλανητικῆς καὶ διασπαστικῆς φύσεως αὐτῶν, ὡς

ρευματικά βλεννόρροιαι χαρακτηρίζονται, καὶ ἔχουσι μεγίστην ὁμοιότητα τοῖς τετραβαθμίαις συφιλιτικαῖς ὀδύναις, χρήζουσι μείζονος χρόνου πρὸς θεραπείαν αὐτῶν. Ἐπὶ τῶν τοιούτων παθήσεων ἐστὶ λοιπὸν ἐπάναγκες ν' ἀντιτάξωμεν οὐ μόνον τὴν εἰδικῶς ἐνδεδειγμένην θεραπείαν, ἀλλὰ καὶ τὴν πλήρη ἀναγεννητικὴν θεραπείαν, τούτέστι τὴν ἐναντίον τῶν δυσκρασιῶν τούτων καὶ τὴν καθαρὰν διαιτητικὴν θεραπείαν, τούτέστι τὴν γυμναστικὴν, τὰ λουτρά, τὸν γαλβανισμόν, τὴν ἐν εὐαέρω κλίματι διαμονὴν καὶ πᾶν ὅ,τι συντελεῖ πρὸς ἀναγέννησιν καὶ ἀνάπλασιν ἐκ νέου πασῶν τῶν χυμικῶν ὑλῶν καὶ ἀπέκκρισιν τῶν ἐκ τῶν δυσκρασιῶν τούτων βλαβερῶν οὐσιῶν ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.

β' Ὁ ἀνανισμὸς καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ.

Ἡ ὅλη σωματικὴ νόσος αἴρεται τότε μόνον διαρκῶς, ἅμα ἀποβληθῶσι τὰ αἷτια τῆς γεννήσεως αὐτῆς. — *Sublata causa, tollitur effectus.*

Καὶ συνεπῶς τὰ νοσηρὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀνανισμοῦ τότε μόνον διαρκῶς θεραπεύονται, ἅμα ἐντελῶς ἀρθῆ τὸ τοῦτον προξενοῦν διαμάρτημα.

Ἔστι μάλιστα λίαν δύσκολον, ἂν οὐχὶ ἀδύνατον, νὰ διεξαγάγωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ νὰ προσδοποιήσωμεν τὴν ἀφαίρεσιν, ἥτοι τὴν ἄρσιν τοιούτου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, βαθέως ἐρριζωμένου ἀνομήματος. Ἡ συνήθεια αὕτη, ἡ δευτέρα μήτηρ, εἰσδύει τοσοῦτον βαθέως

τὰς ρίζας αὐτῆς ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νέου **ἀνανιστοῦ**, ὥστε δεῖται ἀπεράντου καὶ δεινοῦ πολέμου πρὸς καταπολέμωσιν καὶ ὑπερνίκησιν τῶν σαρκικῶν αὐτοῦ ἐπιθυμιῶν. Ἔστι δὲ φεῦ! τὴν σήμερον λίαν σπάνιον, ὡς ὁ Tissot διηγεῖται, οἱ νέοι ἄνδρες νὰ φέρωσι τὴν πλήρη καὶ εὐρωστον ἀνδρότητα αὐτῶν ὡς προῖκα ταῖς παρθενικαῖς αὐτῶν νύμφαις.

Ἄρκοῦμεθα ἤδη ἐν ὀλίγοις ν' ἀναφέρωμεν τὰ πλεόν συντελεστικά πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ ἀνανισμοῦ μέσα, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης τῆς καταχρήσεως οὐ μόνον ἐξαρτᾶται ἡ εὐεξία ἐνὸς ἢ πολλῶν, ἀλλ' ἐν γένει ὅλης τῆς γενεᾶς καὶ τῶν ἐθνῶν.

Ἐπειδὴ δ' ὁ σωματικὸς ἀνανισμὸς λαμβάνει τὴν γέννησίν του ἐκ τοῦ πνευματικοῦ, δι' οὗ αἱ διεθθαμέναι εἰκόνες τῆς φαντασίας διεγερτικῶς ἐπὶ τῶν γεννητικῶν μερῶν ὑπερκατοπτρίζονται, διὰ τοῦτο ἀποφευγέτω ὁ ἀνανιστής,

α') πᾶν ὅ,τι ἡ φαντασία δύναται νὰ διαθερμάνῃ καὶ εἰς ἡδονὰς νὰ ὀδηγήσῃ· ἐπειδὴ δ' ὁ ἀνόσιος ἐν ἀποκρύφῳ ἐξυπηρετεῖ τῷ ἰδίῳ σώματι τὸ ἄφρονον αὐτοῦ ἁμάρτημα, διὰ τοῦτο ἀποφευκτέον καθ' ὀλοκλήριαν,

β') τὴν μόνωσιν. Ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς μεμονωμένης ἡσυχίας ἰδίως ἡ φαντασία ἔχει ἀπεριόριστον ἐλευθερίαν νὰ διαζωγραφίξῃ λίαν ζωηρῶς τὰς τῆ ψυχῆ εἰσπιπτούσας ἡδονικὰς εἰκόνας καὶ νὰ ἐπιφέρῃ δι' αὐτῶν διέγερσιν, ἥτις δυνατὸν μέχρι μανίας νὰ ὑψωθῇ,

γ') Προσέτι δεόν ὁ ἀνανιστής νὰ ἐπιμελῆται τῆς εὐρωστίας τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ ν' ἀποφεύγῃ τὴν δια-

φθορὰν τῆς ψυχῆς, καίτοι πολλάκις ὁ τοιοῦτος κατανοεῖ τοὺς ἐκ τοῦ ἀντανισμοῦ ἀναφαινομένους κινδύνους, στερεῖται ὅμως τῆς πρὸς ἀποφυγὴν αὐτῶν ἰσχυρᾶς βουλήσεως,

δ') τηρητέα αὐστηρὰ ἐγκράτεια, ἐν ἣ ἀποφευκτέα ἰδίως ἢ ἄφθονος ἀπόλαυσις θρεπτικῶν τροφῶν τὰ πολὺ αἶμα καὶ χυμὸν προξενοῦντα εὐερέθιστα ἐδέσματα, π. χ. ἄφθονα κρέατα, ὠά, chocolate, οἴνους, καρυκεύματα καὶ οὕτω καθεξῆς· πρὸ πάντων δ' ὅταν ὁ ἀντανιστὴς δὲν ἀσχολεῖται εἰς ἐπίπονον σωματικὴν τινα ἐργασίαν.

Δι' ὃ ἕκαστος τῶν νέων, ἐπιθυμῶν ἐκ τοῦ ἀνομήματος τούτου ἐλεύθερος νὰ μὲνη, δεόν ν' ἀποφεύγη,

ε') καὶ τὴν Ἀπραγίαν, ταύτην τὴν ἀρχὴν παντὸς ἀμαρτήματος, τὸνναντίον δὲ νὰ ἐπιμελῆται καθ' ἑκάστην διὰ τινος σκοπίμου ἰσχυρᾶς σωμαστικῆς τῆς σωματικῆς αὐτοῦ δυνάμεις, ἄχρις οὗ νὰ καταπονῆται. Τοιοιυτοτρόπως αἱ δυνάμεις καὶ οἱ χυμοὶ τοῦ ὀργανισμοῦ προσηκόντως καταναλίσκονται, οὕτως ὁ ἐρεθισμὸς τῶν γεννητικῶν ὀργάνων διασκεδάζεται, καὶ οὕτως ἀσχολούμενος ὁ νεανίας μένει βεβαίως πόρρω τῶν τρομερῶν ἐνοχλήσεων τοῦ πάθους αὐτοῦ, ὅτε τὸ πνεῦμα ἀπασχολεῖται τοῖς σπουδαίοις τὴν ψυχὴν ζωογονοῦσιν ἀντικειμένοις. Εἰς τοῦτο δὲ συμβάλλεται ἰδίως καὶ ἡ μετὰ ζέσεως σπουδῆ τῶν φυσικῶν γνώσεων, ἢ ἐννόσεις τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ γνησίου καλοῦ, πραγμάτων ἀληθῶν καὶ ὠραιοτήτων ἐν τῷ συνόλω τοῦ παντός,

στ') ἐνωρὶς δεόν τῆς κλίνης ν' ἀπομακρύνηται, διότι οὐδὲν ἐπιβλαβέστερον ἢ μετὰ τὸν ὕπνον ἐπὶ τινα ἔτι και-

ρὸν ἢ ἐν θερμῇ κλίνῃ διαμονή, ἐν ἣ ἀναφαίνεται συνηθέστατα παρὰ τοῦ ἐκ τῆς θερμότητος τῆς κλίνης ἐρεθισμοῦ, ἔτι μᾶλλον καὶ παρὰ τῆς εὐνοϊκῆς ἀπομονώσεως, τὸ ἐπικινδυνωδέστατον δέλεαρ πρὸς ἀντανισμόν.

ζ') Διεγερτικὰ ἀναγνώσματα, φαντασιώδεις χοροὶ — Ballets—, μιμορχήματα, θέατρα, θεάματα ἀσέμων εἰκότων, αἵτινες δυστυχῶς πανταχοῦ ἐπεξετάθησαν, ὡς Στερεοσκοπία, Μικρογραφίαι καὶ τὰ παρόμοια καὶ ἀναστροφὴ μετὰ προσώπων ἀλλοίου χαρακτῆρος, δεόν ὀριστικῶς ν' ἀπομακρύνονται. Τὸνναντίον ὁ συλλογισμὸς περὶ τῆς μελλούσης αὐτεξουσιότητός του, περὶ τῆς ποτὲ νύμφης καὶ συζύγου, περὶ τῶν καθηκόντων, ἅτινα οὗτος ὀφείλει αὐτῇ ὡς ἀνὴρ καὶ πατὴρ νὰ καταστῆ ποτε ὑπόχρεως, δύναται ὁ συλλογισμὸς οὗτος νὰ διαφυλάξη αὐτὸν ἐκ τῶν παραφορῶν, αἵτινες προϊόντος τοῦ χρόνου θὰ παρεκώλυον αὐτὸν κατὰ τὴν λαμπροτάτην ἀνδρικὴν ἡλικίαν νὰ χερνηγῆ καὶ νὰ καρπῶται τῶν τέρψεων τοῦ γάμου καὶ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ. Δεόν δὲ νὰ διανοῆται πρὸς τὴν ἐπομένην Γενεάν, πρὸς ἣν καὶ οὗτος ὀφείλει ἴσως νὰ προσκληθῆ τὴν θυσίαν αὐτοῦ νὰ προσφέρῃ, ἵνα μὴ παρῆσθαι ἀσθενὴς καὶ ἀνάπηρος καὶ ἵνα μὴ τὸ πατρικὸν αὐτοῦ ὄνομα πιθανόν ποτε μετ' ἀρᾶς, ὑπ' ἐκείνων, οὓς ἤθελε γεννήσῃ, προφέρῆται καὶ

η') ἀποφευγέτω λοιπὸν ὡσαύτως ὁ ἀντανιστὴς ἐκάστην βαρυθυμίαν, μανιώδη μεταμέλειαν, ἥτις τόσον εὐστόχως τὸν καταδιώκει, πτερυγίζουσα, ὡς ἡ Γλαύξ, ὁμοίᾳ κακῷ τινι δαίμονι, ἀλάστορι, ἀκαταπαύστως ὑπεράνω τοῦ βαράθρου, ἐν ᾧ ὁ ἀντανιστὴς ἐδυθίσθη καὶ

οὐδὲν πλέον σωτήριοιόν μέσον αὐτῷ ὑπολείπεται πρὸς ἀμυναν καὶ σωτηρίαν αὐτοῦ ἢ παρηγορίαν αὐτῷ νὰ προσφέρωμεν καὶ ὅλαις δυνάμεσι νὰ φροντίσωμεν στερεὸν ἔδαφος νὰ ἐπιτύχωμεν, ἐφ' οὗ δύναται ὁ ποῦς νὰ στηριχθῆ.

Καὶ ἐὰν ἐπίσης ὁ ἀνγανιστὴς κατανοήσῃ μετὰ συνέσεως τοῦτο, ὅτι αἱ πλεῖστοι καὶ ὑψίσται τέρψεις, αἱ πατρικαὶ χαραὶ ἀλέπτισαν, τότε ὑπολείπεται αὐτῷ τῆ παραιτήσεως τοῦ ἀνγανισμοῦ ἢ ἐλπίς τοῦλάχιστον τοῦ νὰ περιάψῃται αὐτῷ ἄλλας καθαρὰς τέρψεις, αἵτινες τὸ μὲν πνεῦμα φαιδρύνουσι, τὸ δὲ σῶμα εὐρωσιτῶσι, τούτέστι τὴν συναίσθησιν τῆς ἀνακτωμένης δυνάμεως καὶ τὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν εὐεξίαν.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ ὑπὸ τὴν ἐποψίαν τοῦ Γάμου, πρὸ τοῦ ὁποίου οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνγανιστῶν εἰσέτι ἐπιδίδονται τῷ ἁμαρτήματι ἢ ἐκ παραφορᾶς τῆς γεννητησιῶν ὀρμῆς, δι' ἣν παρὰ γυναικῶν οὐδεμίαν πλέον εὐχαρίστησιν ζητοῦσι καὶ εὐρίσκουσιν, ἢ ἐξ αἰδοῦς καὶ δέους διὰ τὴν ἀνικανότητα αὐτῶν, ἢ διὰ πνευματικὴν καὶ σωματικὴν ἀηδίαν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὑποχωροῦσι, παρατηρεῖται, ὅτι ὁ σύνδεσμος οὗτος τοῦ γάμου σπονδαῖον διαδραματίζει πρόσωπον ἐν τῇ οἰκονομίᾳ πάσης κοσμικῆς διοικήσεως.

Πάντες οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες κατὰ τὴν πεῖραν καὶ στατιστικὴν τῶν ἀρχαίων καὶ νέων χρόνων, π. χ. κατὰ τὸν Friedreich καὶ Reich κλπ., ἐξικνοῦντο εἰς ἐξαίρετον, ὑψηλόν, εὐρωστον καὶ ὑγιὲς γῆρας ἦσαν νενυμφευμένοι ὅτι δ' ὁ ἀληθὴς γάμος, ὡς εἰπεῖν, προφυλάσσει ἐκ

τινῶν ἀσθενειῶν, τοῦτο γνωστὸν καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐτύγχανε, διὰ τοῦτο διὰ τὴν προτίμησιν ταύτην τοῦ γαμικοῦ συνδέσμου ἀπὸ τῆς ἀγαμίας ἤγειρον τῷ ὑμένι θεῷ καὶ ὑπερασπιστῇ τῶν γάμων ἀνδριάντας κάτωθεν τῶν ὁποίων ἔγραφον «τῷ ὑμεναίῳ τῷ τὴν ἡλικίαν ἐπὶ μῆκος προάγοντι». Οἱ πλεῖστοι τῶν δυστυχῶν ὑποχονδριακῶν εἰσιν ἄγαμοι. Ἐν Σπάρτῃ οἱ ἄγαμοὶ εἰσῆγοντο εἰς δίκην· ὁ ἔγγαμος βίος παρέχει τὰς λαμπροτάτας τέρψεις τοῦ βίου, τὴν οἰκιακὴν ἀγαλλίασιν, τὴν οἰκιακὴν εἰρήνην. Διὰ τῆς συμπαθείας δευτέρου τινος ἀτόμου τὸ πᾶν ἡπιώτερον καθίσταται καὶ μετριάζεται καὶ οὐδεμία ἄλλη σχέση δύναται ἐν τῷ κόσμῳ τὴν τρυφερὰν ἐπιμέλειαν καὶ θεραπείαν τῆς συζυγικῆς ἀγάπης ν' ἀντικαταστήσῃ καὶ ἐπὶ μακρὸν νὰ ἐξασφαλίσῃ· οὐδεμία δὲ χαρὰ ἐστὶ μείζων ἢ ἐκείνη τοῦ καλὰ καὶ ὑγιᾶ τέκνα ἔχοντος καὶ ἡ ἀληθὴς ἀνανέωσις, ἣν ἡ περὶ αὐτὸν οἰκογένεια παρέχει.

Τῶν εὐχαριστήσεων τούτων στερεῖται ὁ ἐκ τοῦ ἀνγανισμοῦ ἄγαμος, δειλὸς καθιστάμενος καὶ τοῦ ἔγγαμου βίου περιδεής, ἀνάνδρως καὶ ἀφηρημένως ἀπεργάζεται ταύτης τῆς σοφῆς ἀποκαταστάσεως τῆς φύσεως καὶ ὁμοιάζει ἀποπεφυλισμένῳ κορμῷ, ὅστις μονήρης καὶ ἐγκαταλελειμμένος διατελεῖ ἐν ἡλικίᾳ, ἐν ἣ προώρως ἀφικνεῖται καὶ προσπαθεῖ ἐπὶ τέλους κατὰ τὰς ἀσθενείας του δι' ἐμμίσθου καὶ ἐπιμελοῦς ὑπηρετοῦ τινος, ἵνα τῷ παρέχῃται τὸ στήριγμα καὶ ἡ μεριμνα, ὧν τὸ εὐεργέτημα μόνον ὁ γάμος ἀποδίδει διὰ τοῦ φυσικοῦ συνδέσμου, τοῦ ἱεροῦ συζυγικοῦ ἔρωτος.

Καὶ ἔάν ὁ ἀντανιστὴς κατώρθωσεν ἢ ἀπομακρύνῃ τὸ τρομερὸν σφάλμα του, ἔπεται ὅτι δὲν εἶναι καὶ ἀππλάγμενος καὶ ἐκ τῶν ἐπιγενομένων παθήσεων αὐτοῦ. Οὐκ ἔστιν ἀνὴρ εἰσέτι δραστήριος καὶ εὐρωστος, διότι, τῆς ἐγκρατείας αὐτοῦ, ὡς ἤδη ὑπερερειθισμοῦ καὶ ἀτονίας τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ἐπενεργούσης, ἀκολουθοῦσι συχναὶ ὄνειρώξεις, ἐπειδὴ ὁ θορὸς εἰθισταὶ πρὸς ἐκκρῖσιν καὶ μόνος του τὴν ἐξοδὸν αὐτοῦ μηχανᾶται. Ἐνεκα τούτου συνιστᾶται αὐτοῖς διὰ τὴν μοναδικὴν πλήρη ἀνάρρωσιν καὶ ἐπανάκτησιν τῶν δυνάμεων αὐτῶν φυσικὴ τις ὑγιῆς καθαρὰ συνουσία, μετρίως ἐξησκουμένη καὶ μὴ ἐπιτρέπουσα πάσας τὰς δυνατὰς συναλλαγὰς καὶ καταχρήσεις καὶ ἢ ὁποῖα αὕτη καὶ μόνη δύναται τὰ ἴχνη τοῦ προτέρου ἁμαρτήματος νὰ κατασβέσῃ· ὁ σκοπὸς λοιπὸν οὗτος κάλλιστα ἐπιτυγχάνεται ἐν **ὑγιεὶ Γάμῳ**.

Ἐσαύτως καὶ τῇ Πολιτείᾳ προσήκει περὶ τούτου μεριμνᾶν, ὅπως ὁ γάμος μὴ τόσον εὐκόλως ἀπειργηται. Τότε πλείστοι θ' ἀποφεύγωσι τὸ ἁμάρτημα αὐτῶν, ἢ δὲν θὰ ἐπιδίδωνται πλέον εἰς αὐτό, εὐθύς ὡς ἤθελεν αὐτοῖς ἐπιτευχθῆ ἔν τῇ χειρὶ ἐρασμίας παρθένου νὰ προσκομίσωσι τὴν ἔφεσιν τῆς Φύσεως καὶ οὕτως ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς ὁδοῦ, τοῦ φυσικοῦ ἔρωτος, νὰ διαμείνωσι.

Τί θὰ ἔλεγε τὴν σήμερον ὁ Λυκοῦργος, ὁ Σόλων ὁ Πλάτων, ἐάν ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν ἀνεγείροντο, περὶ τῆς πορείας τῶν γεγηρακότων παρθένων καὶ νεανιῶν ; ὁ Λυκοῦργος ἐνομοθέτησε τὴν αὐστηροτάτην τῶν ποινῶν περὶ τούτου, καθ' ἣν νέα, ἰσχυρῶς, καὶ ἐπιτηδείως πρὸς γο-

νιμοποιήσιν ἔχοντα, ἄτομα ἀμφοτέρου τοῦ γένους δὲν ἐννυμφεύοντο.

Τὸ διάγραμμα τῆς τοῦ Πλάτωνος—περὶ ἀνατροφῆς—ἐσκόπευε καὶ τὴν τῆς Πολιτείας εὐεξίαν· ἐν δὲ τῇ ἡμετέρᾳ Γενεᾷ θυσιάζονται ἐν βεβιασμέναις μοναυλίαις αἱ κάλλιστα ζωϊκαὶ δυνάμεις καὶ ὑποσκάπτεται μετ' ἰσχύος τὸ ὑγιὲς καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς Πολιτείας.

Ἐκτὸς δὲ τούτων τῶν ἠθικῶν, μᾶλλον ψυχικῶν μέσων, δι' ὧν δυνατὸν ὁ ἀντανισμὸς, ὅπως ἐκποδῶν γένηται, ὑπάρχουσι καὶ ἕτερα διαιτητικὰ καὶ σωματικά, ἅτινα, καλῶς καὶ δεξιῶς ἐφαρμοζόμενα, δύνανται ἐκ τοῦ ἀνομήματος τούτου νὰ προφυλάξωσι τὰ ἄτομα καὶ τοῦ ὑπάρχοντος ἤδη ἢ ἀπομακρύνωσι.

Ἐνταῦθα ἀνάγονται αἱ τροφαὶ καὶ τὰ ποτά, ἀῆρ καὶ ἱματισμὸς, ὕπνος καὶ ἐμπάθειαι καὶ ἰδίως κανονικὴ τις ἀναλογία μετὰξὺ κινήσεως καὶ ἡσυχίας τοῦ σώματος.

Ξηρὸς, καθαρὸς, ὁρσερὸς, ὑγιὲς ἀῆρ ἔστιν, ὡς δι' ἕκαστον ἄνθρωπον, μάλιστα διὰ τοὺς ἐξησθετισμένους ἀντανιστὰς, ἐπάναγκες βοήθητικὸν μέσον, ὅπως ἀπαλλαγθῶσιν ἐρρωμένως τοῦ ἁμαρτήματος αὐτῶν.

Μᾶλλον δ' ὁ θερμὸς ὑγρὸς ἀῆρ, ὅστις χαλαρωτικῶς ἐφ' ὅλου τοῦ ὀργανισμοῦ ἐπιδρᾷ, χεῖρω ποιεῖ τὴν μετὰ τοῦ ἀντανιστοῦ συμβαδίζουσαν σωματικὴν τῆς ἀτονίας κατάστασιν. Καὶ ἔνθα τὸ σῶμα, τὸ μυϊκὸν σύστημα, ἀτονον, ἐκεῖ καὶ τὸ πνεῦμα ἀνδραποδιζόμενον ἀδυνατεῖ εἴτα ἐλευθέρως πλέον νὰ ὑπερισχῆ τῶν ὀρέξεων καὶ παθῶν· ὁ δ' Ἄρεταῖος ἀναφέρει, ὅτι ὀφείλει τις τοὺς ἀντανιστὰς νὰ συμβουλευῆ χάριν τῆς ἀναρρώσεως αὐτῶν νὰ ἐνδαι-

τῶνται ἐν καθαρῷ ἀέρι, παρὰ τοῖς λειμῶσι, πηγαῖς καὶ ῥύαξιν, ἢ θεὰ τῶν ὁποίων ζωογονεῖ τὸ πνεῦμα καὶ ἐπαναφέρει τὰς δυνάμεις καὶ εὐρωσιτῆ ἐκ νέου τὸ σῶμα. Ὁ τῆς πρωΐας ἀήρ, ὡς ὁ υγιέστατος πρὸ πάντων, ὃν πρέπει ὁ διαμαρτήσας ν' ἀπολαμβάνη, ἐστὶ τονικὸν μέσον, ὅτε ἡ διάχυσις τῶν δροσερῶν λειμώνων, ἢ ἀγνῆ καὶ λαμπρὰ τέρψις τοῦ γεγηθότως ἀποπνέοντος χλοώδους τῶν δένδρων ἀποσπῶσι τὴν διάνοιαν αὐτοῦ ἐκ τῶν διεφθαρμένων τῆς φαντασίας εἰκόνων. Ἡ καθαρὰ εὐώδης καὶ δροσερὰ πνοὴ τῆς πρωΐας ἀπαιτεῖ καὶ διεγείρει πρὸς δραστηριότητα καὶ συνάμα ἕνεκα τούτου ἐτι περισσότερον ὁ ἀνναιστής θέλει ἥδουσαι, ἐὰν τὴν ἀπόλαυσιν ταύτην τοῦ ἐλευθέρου δροσεροῦ ἐξοχικοῦ ἀέρος μετὰ τινος οὐχὶ λίαν κατάπονούσης καὶ ψυχαγωγούσης ἐργασίας συνδέσῃ.

Σπουδαιότατη συνάμα καὶ ἀπολύτως ἀναγκαία ἐστὶ καὶ ἡ κίνησις. Δι' ὃ δέον πρὸ τοῦ πρωΐνου ἀκρατίσματος — προγεύματος — νὰ γίνηται μέτριός τις περίπατος ἐν ὑπαίθρῳ ἢ ἐν οἰκιακῷ κήπῳ. Μετρία καὶ ἐπιτηδείως γενομένη κίνησις ἐν ὑπαίθρῳ, καλὸς πρὸ πάντων ἀήρ ἐστὶν ἐξαιρετικὸν τονικὸν μέσον, προκαλοῦν τὴν ὄρεξιν καὶ ἀναζωπυροῦν τό τε πνεῦμα καὶ νευρικὸν σύστημα.

Πόσον ὠραῖον ἦθελεν εἶναι, λέγει ὁ Huselland, ἐὰν ἰδίως καὶ τὴν σήμερον οἱ ἀνεπτυγμένοι καὶ οἱ εἰς τὸ ἐμπόριον ἀσχολούμενοι ἀντὶ ἐκ τοῦ καταστήματος ἢ γραφείου αὐτῶν νὰ βαδίζωσιν εἰς καφενεῖον ἢ καπνολεῖον καὶ ἐκεῖ τὸ ἐκ πνευματικῆς κοπώσεως ἄλλως σῶμα ἐτι μᾶλλον ἐκθηλώσωσι καὶ πρὸς πάθος ἔτοιμον κατα-

στήσωσιν, ἐμιμοῦντο τοὺς ἀρχαίους καὶ ἐκ τῶν φιλοσοφικῶν ἢ ἄλλων ἐργασιῶν μὴ ἀποτροπιαζόμενοι τῇ ἀγροτικῇ ζωῇ νὰ ἀφιερῶνται, τὸ σκάφιον καὶ τὴν δίκελλαν ἐν χειρὶ νὰ λάβωσι καὶ τὸν κῆπον ἢ ἀγρὸν αὐτῶν νὰ καλλιεργήσωσιν, ὡς ὁ Γλάδστον ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκάστοτε πράττει.

Ὡς πρὸς τὸν ἱματισμὸν τῶν τοιούτων, οἵτινες ἐν τῷ ἀνναισμῷ παρεξέτραπνσαν, ὑπομιμνήσκομεν, ὅτι πάντα τὰ θερμαίνοντα ὑπὲρ τὸ δέον τὰ γεννητικὰ μόρια ἐνδύματά εἰσιν ἐπιβλαβῆ, ὡς διεγείροντα καὶ ἐξασθενοῦντα τὴν ἄλλως προσβεβλημένην γεννητικὴν σφαῖραν. Ὅθεν ἀποφευκτέαι αἱ στενάχωροι βαρεῖαι, ἰδίως ἐξ ἐρίου, ἀναξυρίδες, αἵτινες βλάπτουσιν ἐτι μᾶλλον, ἐὰν ἄνευ, ὡς εἴπειν, ἀναζώστρον καὶ μόνον διὰ ζωστήρος περὶ τὴν ὀσφῦν συσφιγγῶνται, διότι ὁ ζωστήρ οὗτος ἐπικείμενος τρόπον τινὰ λίαν στενὸς καὶ πιέζων παρακωλύει τὴν ἐκ τῆς κάτω κοιλίας παλινδρόμησιν τοῦ αἵματος, ἐξ οὗ αὐξάνεται ἡ θερμότης καὶ ὁ διεγερτικὸς ἐρεθισμὸς κατὰ τὰ γεννητικὰ ὄργανα. Καθαριότης δὲ τῶν χιτῶνων καὶ παντὸς ἱματισμοῦ ἐστὶν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ λίαν λυσιτελής.

Τροφὴ καὶ ποτὰ εἰσιν ἐκτὸς τούτου καὶ τὰ λίαν δύσσοπυδαῖα ἀντικείμενα διὰ τοὺς ἀνναιστής πρὸς θεραπείαν αὐτῶν.

Ὁ ἀνναιστής ὀφείλει κατὰ τοὺς ἀκολούθους θεμελιώδεις κανόνας νὰ ζῇ. Καὶ ἐκ μὲν τῶν τροφῶν δέον ἐν ὀλίγοις νὰ λαμβάνη καὶ μάλιστα ἐκ τῶν θρεπτικωτέρων καὶ εὐπέπτων, ἵνα μὴ ὁ στόμαχος ὑπερπληρούμενος ἐνοχλῆται, συνάμα ν' ἀποφεύγῃ πάσας τὰς βλενωδεις τρο-

φάς, ἰξώδεις καὶ βαρέως δυσπέπτους, ἐκ δὲ τῶν ποτῶν ν' ἀποφεύγη πάντων, καὶ ἰδίως ἐκείνων, ἅτινα κατὰ τὴν ἰδιαίτεράν πείραν ἐκδηλοῦσιν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων.

Καὶ εἰς τὰς δυσπέπτους τροφὰς κατατάσσομεν πάντα τὰ ὀριμέα καρυκεύματα, τὰ ἰσχυρῶς ἡλατισμένα καὶ τὰ λίαν παχέα τῶν τροφῶν εἶδη, ὡς καὶ τὰ χοίρινα κρέατα καὶ τὰ ὄμοια. Ὅσαύτως τὰ ὄσπρια, ἔνεκα τῆς ἐμπνευματώσεώς των, ἣν προξενοῦσι, εἰσὶν οὐχὶ κατάλληλα, ὡς καὶ οἱ πέπονες, οἱ σίκυες καὶ οὕτω καθεξῆς. Τέϊον καὶ καθῆς ἀποφευκτέα εἰσὶ. πρὸ πάντων δέον ὁ ἀντανιστῆς νὰ θέσῃ ὡς ὄριον, ὅσον τὸ δυνατόν, ὀλιγώτερα ποτά, μάλιστα τοῦ αὐτοῦ εἶδους ν' ἀπολαυθάνῃ, διότι διὰ τῆς ὑπερβολῆς τῶν ποτῶν ὁ χυμὸς τῶν τροφῶν γίνεται λεπτότερος καὶ ὑδαρέστατος, καὶ συνεπῶς ἀτονοῦται καὶ παρακωλύεται ἡ ζῶηρὰ κανονικὴ καὶ καλὴ πέψις. Ἡ ἰδία αὐτῆ μαγειρικὴ κατὰ τὸ εἶδος καὶ τρόπον ἐπενεργεῖ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐπιβλαβῶς ἐπὶ τῶν τοιούτων πασχόντων, διότι αἱ διαφόρου εἶδους πρὸς παρασκευὴν φαγητοῦ συνθέσεις, αἵτινες συχνάκις καθ' ἑαυτὰς ἀβλαβεῖς τροφαὶ εἰσιν, ἢ τοῦ ὄψου αὐτῶν διασκευάσεις βλάπτει τὴν ὅλην κατάστασιν τοῦ πάσχοντος, ἔνεκα τούτου δέον τῶν τελευταίων καὶ τῶν νοστίμων λίχνων, καρυκευμάτων καὶ εὐωχικῶν συμποσίων ἐγκρατεῦσθαι. Ἐκ δὲ τῶν ἰχθύων ἀποτρέπονται ἰδίως αἱ ἐγγέλους ὁ σαλαμὸς καὶ πάντες οἱ τεταραχευμένοι καπνιστοὶ ἰχθύς. Εὐπεπτοι συνάμα καὶ θρεπτικαὶ διὰ τοὺς πάσχοντας ἐπιτήδειοι τροφαὶ εἰσιν : τὸ πρόθειον, τὸ βόειον, ὀρνίθια κρέα, τὰ τῶν περδίκων, λα-

γῶν κλπ. Καὶ κατὰ τὴν πρωίαν ἐξεσι τοῖς πάσχουσι κυθίσκον ζωμοῦ λαμβάνειν καὶ εἰς τὸν ὡς ἐκ τῆς μεγάλης αὐτῶν ἀτονίας, ἢ πέψις δύσκολος γένηται, ὥστε τὰ κρέατα τούτων πάντων δυσπέπτως ἔχουσι, τότε λαμβανέτωσαν τὸν ἐκ τῶν κρεάτων τοῦτον ἐκτεθλιμμένον ἢ μετρίως μεμαγειρευμένον ζωμόν. Ἐκ δὲ τῶν λαχανικῶν ἐπιτραπίτω αὐτοῖς αἱ καλά λευκοκράμβαι καὶ ἔτι ἕτερα εὐπεπτα λαχανικά : τὸ (Sago), ὁ φάρος κλπ. Κατὰ τὸν Crusius προσέτι αἱ φάκαί λίαν τονικῶς ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ γεννητικῶν ὀργάνων, ἔνεκα τούτου λέγουσιν, ὅτι ἐπιδρῶσι καταλλήλως ἐπὶ τῆς ἀπεκκρίσεως τοῦ θοροῦ καὶ τῶν ἐλευθέρων ἐκουσίων κενώσεων τῶν οὔρων.

Ὡς ποτὰ δ' εἰσὶν ἐνδεδειγμένα τάδε : τὸ τῆς καλῆς ποιότητος γάλα ἐστὶν ἢ μᾶλλον τοῖς τοιούτοις προσήκουσα τροφή, τὸ ὕδωρ μεμιγμένον οἴνῳ ἢ ζακχάρει καὶ ὁ ἀπλοῦς, καλῶς ζεζυμωμένος ζῦθος μετρίως λαμβανόμενος, ἢ κοινῶς καλουμένη Σοκολάτα — *Cacao tubulata* — μετὰ γάλακτος βεβρασμένη, ἰδίως ἐπιτηδειότερα καὶ μᾶλλον εὐτροφος διὰ τοὺς ἀτόνους ἢ καλῶς καὶ ἄνευ ἀρωματικῶν οὐσιῶν παρεσκευασμένη Σοκολάτα. Ἐπὶ τέλους δέον ἐκάστοτε ν' ἀποφεύγωμεν τὸ ὑπέρμετρον καὶ τὰς καταχρήσεις, ἐπιτελοῦντες τὸ σκόπιμον καὶ λυσιτελές κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν τε τροφῶν καὶ ποτῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὴν διαίταν τῶν ὑπὸ ἀντανισμοῦ ἢ σπερματορροίας ἐξησθενημένων ὑπαγορευόμενα τὰ ἐπόμενα παραγγέλματα.

Τὴν πρωίαν μετὰ τὸν μικρὸν περίπατον λαμβανέτω ὁ

ἕπνου δέον αἱ χεῖρες ποτὲ ὑπὸ τὸ ἐφάπλωμα ἢ καλύμμα-
τα τῆς κλίνης νὰ μένωσι, διότι ἀκουσίως πῶς ἀναφαίνε-
ται κατὰ τὴν νύκτα ὀνειρώξεις. Συνάμα ν' ἀποφεύγη ὁ
ἀτονος πᾶν κώλυμα τῆς συνεχοῦς παρατάσεως τοῦ ἕπνου
αὐτοῦ, ἵνα ἡδέως καθεύδῃ. Ὁσαύτως ν' ἀποφεύγη τὴν
κατάκλισιν ἐν θερμῷ δωματίῳ καὶ νὰ καλύπτηται ὅσον
τὸ δυνατὸν ἐλαφρότερον. Ἐὰν δ' αἰσθάνηται, ὅτι ἔχει
τοὺς πόδας ψυχρούς, ὅπερ συχνὸν παρὰ τοῖς ἀντανισταῖς,
νὰ προστρίβῃ αὐτοὺς θερμῷ μαλίνῳ ὑφάσματι. Προτι-
μητέος ὁ πρὸς ἀνατολὰς κείμενος ἄνευ ὑγρασίας θάλαμος
διὰ τὴν κατάκλισιν. Ν' ἀποφεύγη 3—4 ὥρας τοῦλάχισ-
τον πάσης τροφῆς πρὸ τῆς κατακλίσεως, διότι ἡ πέψις
ἐν καιρῷ τοῦ ἕπνου ἀνησυχίαν καὶ ἀγωνίαν προξενεῖ
καὶ ἐπιδρᾷ διεγερτικῶς ἐφ' ὅλης τῆς κάτω κοιλίας. Τοιαύ-
τη οὖν ἐν συνόψει ἐστὶν ἡ διαίτα, ἥς τὸ κάλλιστον μέρος
αὐτῆς τὸ ἐγκρατεῦσθαι τῶν εὐωχιῶν καὶ δεῖπνων.

Ἐπιθυμῖαι, ὄργαι καὶ διεγέρσεις εἰσι δι' ὅλους τοὺς
ἀνθρώπους, πλὴν ἐτι μᾶλλον διὰ τοιοῦτους ἐξασθενη-
μένους, ἐπικίνδυνος σκόπελος. Ἡ ἀλληλουχία μεταξὺ
πνεύματος καὶ σώματος ἐστὶν ἡ σπουδαιότατη, δι' ἣν
εὐπάθεια τοῦ ἑνὸς μεγάλως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς εὐεξίας
τοῦ ἄλλου. Πραεῖα, τὴν διέγερσιν φαιδρύνουσαι, ἐπιθυ-
μῖαι, χαρὰ καὶ ἐκπληξίς ἐπιδρῶσι τονικῶς, ἐνῶ τούναν-
τίον αἱ πιέζουσαι στεναχωρίαὶ ἐπιδρῶσιν ἀτόνως καὶ χα-
λαρῶς εἰς πάντα, πρὸ πάντων μάλιστα εἰς τοὺς ἀνα-
νιστάς. Διὰ τοῦτο δυσθυμία, λύπη, ἄχθος, μέριμνα, δέος
καὶ ἀπελλισία, ἄπερ τόσον προθύμως τοὺς ἀντανιστάς
ἐνεδρεύουσι, δέον αὐστηρότατα ἐξ αὐτῶν ν' ἀπομακρύ-

νωνται. Διὸ ἐλάχιστόν τι ἐνάντιον πρᾶγμα, ὅπερ τὴν ψυχὴν
αὐτῶν ἀνῆ, ἐπιταχύνει ἐτι μᾶλλον τὴν ἀτονίαν αὐτῶν,
ἐνεκα τῆς ὁποίας ἐπιθυμοῦσι πάντοτε μᾶλλον τὴν ἐρη-
μίαν καὶ οὕτως ἐμπίπτουσιν αἰεὶ βαθύτερον ἐν τῷ βαρά-
θρῳ τοῦ ἀντανισμοῦ τῶν. Καὶ ἡ ἀνάρρωσις τοῦ ἄλλως
συνήθους δυσθύμου, ἀτόνου νεανίου ὑπὲρ ἄγαν, τῇ
δυσθυμίᾳ ἐνδίδουσα, ἀτελειώτως χαλεποῦται.

Τὸ μοναδικὸν καὶ κάλλιστον μέσον πρὸς καταπολέμη-
σιν τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν τοιούτων ἀτόνων ἀσθενῶν ἐστὶν
ἢ εἰς ἄλλα ἀντικείμενα διασκεδαστικὴ ἐνασχόλησις.

Ἐνεκα τούτου οὐδὲν ἐπιβλαβέστερον τοῖς ἀντανισταῖς
καὶ οὐδὲν περισσότερον ἀνθίσταται εἰς τὴν θεραπείαν
καὶ ἀπαλλαγὴν ἐκ τοῦ πάθους αὐτῶν, ὅσον ὁ ἀπράγμων
καὶ σχολαστικὸς βίος, ἐν ᾧ ἀρκετὴν εὐκαιρίαν εὐρίσκουσι
νὰ ἐπιδίδωνται τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν ἐκάστου εἶδους,
τόσον μάλιστα τοῖς κατηφέσειν, ὅσον καὶ τοῖς ἡδυπαθέσι
καὶ οὕτω πώποτε δὲν δύνανται νὰ ἐξέρχωνται ἐκ τοῦ
λαβυρίνθου, ἐν ᾧ πνεῦμα καὶ σῶμα, ἐφέσεις, ἐπιθυμῖαι
καὶ εὐχαί, βουλήσεις καὶ δραστηριότητες αὐτῶν, πάντα
ταῦτα ἀνδραποδῶς ἐμπεπλεγμένα ἔχουσι.

Ὁ ἐνεκα ἀντανισμοῦ ἐξασθενησθεὶς ἰσχυρῶς κυριεύε-
ται ὑπὸ θαρραλέων ἐλπίδων καὶ χαρᾶς, ἐν ἧ δύναται νὰ
ἐλπίζῃ, ὅτι ἐπιμυκνύεται ὁ βίος αὐτοῦ, ἐὰν τὴν ὁδὸν
τοῦ μυσσαροῦ πάθους αὐτοῦ διὰ παντὸς ἐγκαταλείψῃ καὶ
ἐξερευνᾷ ἐν ἐκάστη εὐκαιρίᾳ τὴν ἀληθῆ καὶ εὐγενῆ χα-
ρὰν καὶ εὐχαρίστησιν. Καὶ ὡς τοιαύτη οὐδεμία ὑγιεστέ-
ρα, τονικωτέρα καὶ τὸν βίον παρατείνουσα χαρὰ ὑπάρχει,
ὡς ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ἐν τῇ οἰκιακῇ εὐτυχίᾳ, ἐν τῇ

κοινωνία ἀγαστῶν καὶ καλῶν ἀνθρώπων, ἐν τῇ θεᾷ καὶ ἀντιλήψει τῶν ωραίων τῆς φύσεως εὐρίσκομεν. Τούτου ἕνεκα συνεστήσαμεν τὸν γάμον καὶ μάλιστα τὸν φυσικὸν καὶ ὑγιᾶ, ὡς οὐσιῶδες θεραπευτικὸν μέσον τοῦ ἀνυανισμοῦ.

Τερπνὰ ἠθικὰ ἀναγνώσματα, φαιδραὶ ἐξοχαί, μετρίαι ἐν ὑπαίθρῳ ἀσχολίαι, ἰππασίαι, πορεῖαι, σπουδὴ τῶν φυσικῶν γνώσεων καὶ τὰ παρόμοιά εἰσι τὰ ἄριστα ἀλεξίκακα τοῦ μυσαροῦ τούτου πάθους καὶ ἰατρικῶς τὰ μόνα τὴν τόνωσιν τοῦ ὀργανισμοῦ ἐπισκοποῦντα φάρμακα.

Πάντα δὲ τὰ πυρωτικά, ἀτονοῦντα φαρμακευτικὰ μέσα, ἰδίως αἱ ἀφαιμάξεις καὶ τὰ παρόμοια, ἅτινα τὴν ἐξηρηθισμένην φαντασίαν τοῦ ἀνυανιστοῦ ὑποτίθενται, ὅτι κατευνάζουσιν, εἰσὶν ἀνεξαιρέτως ἐπιβλαβῆ, διότι ἐξασθενοῦσιν αὐτόν. Καὶ ἡ ἐξασθένεισι δὲν δύναται τὸν σωματικῶς καὶ πνευματικῶς κεχαλαρωμένον, τὸν ἐκδοτον, οὐ ὅστι᾽ αὐτὸν καὶ μυελοὺς τὸ πάθος αὐτοῦ καταβιβρώσκει, νὰ θεραπεύσῃ ἢ νὰ βελτιώσῃ.

Ἡ δὲ ἐπὶ ἐξ αἰῶνων ἐπιτελουμένη παρὰ τοῖς μοναχοῖς μείωσις τοῦ αἵματος — *minutio sanguinis* — ἐντελῶς τοῦ σκοποῦ αὐτῶν ἀπετύγχανεν.

Ἐνομιζέτο δ' ὅτι αἱ σαρκικαὶ ἡδοναί, αἱ ἀφροδισιακαὶ καταχρήσεις ἐμειοῦντο διὰ τοῦ μέσου τούτου, ἥτοι ἠμποδίζοντο, ἐξ οὗ καὶ ἡ λέξις *minuo* — ἐμποδίζω — ταῖς περιοδικαῖς ἀφαιμάξεσιν, ἃς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἔαρος καὶ φθινοπώρου ἐτέλουν· οὐχ ἥττον δυστυχῶς διὰ τῆς προαπίσεως ταύτης, τοῦ φλεβοτόμου, οὐδεμίαν νόσον ἢ

ἐγκάθειρξιν ἀπωθοῦμεν. Πᾶσα ἀφαιμάξις σπουδαίαν ἀξίαν ἔχει. Ἡ διὰ τῶν κατ' ἔτος δύο ἢ τριῶν ἀφαιμάξεων προξενηθεῖσα ἐξασθένεισις ἐπέφερε τάναντία τοῖς ἐξησθενισμένοις ἐκατέρων τῶν γενῶν καὶ ἔπραττον πᾶν ὅ,τι καὶ πρὸ τούτων ἐξήσκουν. Δι' ὃ τὰ τῆς φύσεως μόνον ἐν τῇ φύσει καὶ διὰ τῆς φύσεως καὶ τῶν δυνάμεων αὐτῆς δύνανται οἱ ἀνυανισταὶ ριζικῶς νὰ θεραπευθῶσι.

Σκόπιμος, ἐπιτηδεῖα κινήσις, συνετῶς προσήκουσα ἀμοιβαία ἀλλαγὴ μεταξὺ ἡσυχίας καὶ σωματικῆς δραστηριότητος, ἥτις ἐν γένει διὰ τοὺς πάντας ἐπάναγκες καὶ ὑγιᾶ θεωρεῖται, ἔστι μᾶλλον λυσιτελὲς τοῖς τῷ ἀνυανισμῷ ἐξηντλημένοις καὶ τοῖς ἐπιθυμοῦσι τὴν διὰ παντὸς ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἐκ τοῦ φθοροποιοῦ τούτου πάθους. Ἡ διὰ τῆς ἐκλύσεως τῶν δυνάμεων ἐπελθοῦσα ἀδράνεια διὰ τῶν σκοπίμων ὑγιῶν κινήσεων καὶ αὐθις ἀποτίθεται καὶ ἡ κυκλοφορία τῶν χυμῶν ἐπαυξάνεται. Αἱ κινήσεις αὗται ἐπιδρῶσι λυσιτελέστερον ἢ τὰ φαρμακευτικὰ μέσα, καθ' ὅτι πάντα τὰ φάρμακα ἐνταῦθα ἄνευ κινήσεων, ἥτοι σωματικῶν ἀσκήσεων, οὐδόλως ἀνύουσι.

Αἱ ἀσκήσεις καταπονοῦσι τὸ σῶμα, ἀναπτύσσουσι τὸ μυϊκὸν σύστημα, προξενοῦσιν ὑγιᾶ ὕπνον καὶ διευκολύνουσι τὴν πέψιν. Ἐπειδὴ δὲ πλεῖστοι τῶν ἀνυανιστῶν κατέχονται ὑπὸ ὑποχονδρίας καὶ δυσθυμίας, διὰ τοῦτό ἐστι συχνάκις λίαν δύσκολον νὰ παρακινήσωμεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἀσκήσεις, καθ' ἃς ἡ μεγάλη ἐξάντησις, ἣν κατὰ τὰς πρώτας τῶν ἀσκήσεων ἡμέρας αἰσθάνονται, τοὺς καθιστᾷ ἀθύμους καὶ δεδιότας τὰς τοιαύτας ἀσκήσεις νὰ ἐξακολουθήσωσι. Μόνον δὲ διὰ τῆς λογικῆς, ὅτι πᾶσα

ἀρχὴ ἐστὶ δύσκολος καὶ ὅτι ἡ γύμνασις ἀνυψοῖ ἐκάστην δύναμιν, δυνάμεθα παραινεντικῶς νὰ πείσωμεν αὐτοὺς νὰ ἐξακολουθήσωσι καὶ οὕτως ἀνακτώμενοι τὴν δύναμιν καὶ θάρρος οἱ διὰ μικρὸν περίπατον πρότερον καταπονούμενοι, δύνανται εἶτα ἐφ' ὀλοκλήρους ὥρας ἀνευ ἐλαχίστου κόπου νὰ ὀδεύωσιν.

Ἐνταῦθα κεῖται ἡ κυρίως αἰτία ἐν τῇ ἐλλείψει τοῦ θάρρους, δι' ἣν ἅπασα ἡ θεραπευτικὴ μέθοδος ἀποτυγχάνει· ὁ δὲ διάσημος διαιτητικὸς τῆς ψυχῆς Feuchtersleben λέγει, ὅτι «ἐκαστος δύναται νὰ γείνη ὑγιὴς καὶ ἐλεύθερος τῶν τῶν ἀδυναμιῶν αὐτοῦ, ἐὰν κατὰ βᾶθος σπουδαίως τοῦτο ἐπιθυμῇ». Τὸ — *Valere aude!* — = θάρρει νὰ θεραπευθῆς» δέον ἰδίως τοῖς ἐξησθενιμένοις ἀνανισταῖς παρακελεύεσθαι ὅποιον ἀποτέλεσμα ἠθελε φέρη ἢ ἐπιταγὴ ἐνὸς ὑπνωτίζοντος;

Δέον ὡσαύτως νὰ ὑπενθυμίσωμεν, ὅτι αἱ σωματικαὶ ἀσκῆσεις νὰ μὴ ἐκτελῶνται μῆτε ἀμέσως μῆτε ἀργὰ πρὸ καὶ μετὰ τὸ γεῦμα καὶ ὅτι τοῦλάχιστον ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὰς ἀσκῆσεις νὰ ἀναπαύηται τὸ σῶμα, ἐφ' ὅσον τοῦτο ὡς ἐκ τῶν ἀσκῆσεων ἐστὶ θερμὸν καὶ μηδὲν νὰ ἐσθίη.

Διὰ τῶν φυσικῶν σωματικῶν ἀσκῆσεων καὶ ἡ ἀδπλος τοῦ δέρματος διαφόρησις διευκολύνεται, ὅπερ ἐπάνεγκες διὰ τὴν εὐεξίαν πάντων τῶν ἀτόνων καὶ νοσοῦντων, ἰδίως τῶν ἀνανιστῶν.

Μεταξὺ λοιπὸν τῶν ἀσκῆσεων ὑπὸ ἰατρικὴν ἐποψίν τὸ κυρίως καὶ κεκανονισμένον συστηματικὸν μέσον, ὅπερ ἐνδείκνυται πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς τῷ ἀνανισμῷ

ἀνατετραμμένης ὑγείας καὶ ἰδίως πρὸς πρόληψιν μάλιστα τοῦ πάθους τούτου, ἐστὶ, λέγομεν, ἡ **Γυμναστική.**

Δι' ἀληθοῦς κανονικῆς Γυμναστικῆς ὑπὸ τὴν κυρίαν ἔννοιαν τῆς λέξεως τὸ σῶμα εὐρωστίᾳ, τὸ μυϊκὸν σύστημα ἀναπτύσσεται, τὸ αἷμα κυκλοφοροῦμενον τάχιστα καταναλίσκεται καὶ συχνότερον ἀνανεοῦται, ἡ δὲ νευρική λειτουργία ἀνυψοῦται καὶ οὕτω πνεῦμα καὶ βούλησις ἰσχυροποιεῖται.

Ἐν τῇ γυμναστικῇ τῶν ἡμετέρων προγόνων, ἥτις πάντῃ ὁμοία ἐστὶ τῇ παρούσῃ ὀρθοπαιδικῇ, ἐνορᾷ τις τὴν προγονικὴν ἡμῶν ἀρχαιότητα ἐν τῇ γυμναστικῇ νεότητι αὐτῆς καὶ θαυμάζει καὶ ἐκπλήττεται εἰς τὸ «**καλὸς κ' ἀγαθός**»· βεβαίως τὸ ἀληθὲς καλὸν ἐπὶ βάσεως τῆς ὠραιότητος, τὸ πραγματικῶς πνευματῶδες καὶ σωματικῶς ἰδεῶδες, ἡ ὠραία ψυχὴ ἐν τῷ ὠραίῳ σχήματι τοῦ σώματος· οὕτως οἱ πρόγονοι ἡμῶν εἶχον καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα ὑγιᾶ καὶ μεγάλῃν καὶ κλασικῶς περίφημον. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν νομοθέται ἀπῆτουν παρὰ τῶν νέων τὰ γυμνάσματα, δι' ἃ ἡ κλασικὴ ἐκείνη ἀρχαιότης ἐμερίμνα καὶ ἐπεσκόπει. Τούτων ἕνεκα δὲν ὑπῆρχον ἡδυπαθεῖς λάγνοι καὶ ἀνανισταὶ ἀσθενεῖς καὶ ἀθλίως τῇδε κάκεισε περιφερόμενοι.

Τὸ γῆρας τῶν προγόνων ἡμῶν διετήρει ἔτι τὸ ἀρχέτυπον τῆς ἀκμῆς, αἰσθήσεως καὶ δυνάμεως. Ἄνδρότης καὶ πνεῦμα ἀπῆστραπτον ἐκ τοῦ μετώπου αὐτῶν. Καὶ οἱ νεανῖαι, οὗτοι οἱ ἥρωες τῆς εὐψυχίας, τῆς ὑγείας, τῆς ἀνδρείας, τῆς ἀγνότητος, οὗτοι οἱ ἀρχικοὶ τύποι τῆς ἀνδρότητος, σφριγῶντες τὴν τε ἀκμὴν καὶ ἀπλότητα,

ἔφερον ἐν ἑαυτοῖς τὸ τεκμήριον τῆς ἀληθοῦς ὠραιότητος καὶ καλῆς ὑγείας.

Βεβαίως ἡ ἀληθὴς φυσικὴ Γυμναστικὴ, ἣν οἱ τῶν προγόνων ἡμῶν νέοι ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν πρεσβυτέρων καθ' ἐκάστην ἐξήσκουν μεθ' ἀπλῆς τονικῆς τροφῆς, ἐπιρρώννυσι σῶμά τε καὶ πνεῦμα ταυτοχρόνως προφυλάττει ἐκ τῶν παθῶν καὶ ἀποσοβεῖ τὴν πλέον σκυθρωπὸν καὶ στρυφνὴν φύσιν, τὴν τάσιν καὶ ἐπιθυμίαν πρὸς ἀπομόνωσιν καὶ τὴν ἀργίαν.

Οἱ ἄθλοι, οὓς ἠγωνίζοντο ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις, ἡ παλαιότερα αὐτῆ, ἐν ἧ ἡρέμα τὸ σῶμα καὶ πνεῦμα ἐξησκοῦντο, ἔνθα ὑπὸ μουσικὴν καὶ οἰμηγῆματα ἐδιδάσκετο καὶ κατεμανθάνετο τὸ πένταθλον τῶν ἀρχαίων, ἧτοι τὸ ἄλμα, ὁ δίσκος, ὁ δρόμος, ἡ πάλη, ἡ πυγμὴ ἢ τὸ ἀκόντιον, ἐν ᾧ ὁ ὑπερτερῶν πάντων τούτων παγκράτιστος ὠνομάζετο, δῆλον ὅτι ὑπῆρξεν ἡ Σχολὴ τῶν ἀνθέων δι' ὅλας τὰς ἀρετὰς τῆς τῶν προγόνων ἡμῶν, τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος.

Ἐκεῖνα τὰ γυμνάσια ὑπῆρξαν ἀληθεῖς προπαγάνδαι διὰ τὴν εὐψυχίαν, ὑγείαν, ῥώμην, εὐμάθειαν, διὰ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην, ἐλευθερίαν καὶ θεοσέβειαν.

Οἱ τοιοῦτοι δ' ἀγῶνες τῆς ἑλληνικῆς γυμναστικῆς ἀπεπερατοῦντο ὑπὸ τῶν νέων δι' ἰσχυροῦ λουτροῦ, ἐν ᾧ κατεδίοντο οὗτοι καὶ ἐνήχοντο.

Ἀληθῶς θαῦμα ἦν, ἀφοῦ ὁ κατὰ τὴν δύναμιν ἰσχυροποιημένος καὶ εἶτα κεκοπιακῶς νέος ἐκοιμάτο ἐπὶ ὄρισμένης αὐτοῦ θέσεως ὑγιῆς καὶ εὐρωστος, ἄνευ τοῦ

τοῖς πάθεσι καὶ φιληδονίαις ὑποδουλεύειν καὶ ἐγείρετο ἐκ νέου ρωστικῶς κατὰ τὴν πρωίαν.

Διὰ τοῦτο δέον καὶ παρ' ἡμῖν τὴν σήμερον ἡ γυμναστικὴ νὰ μὴ θεωρῆται ὡς ἐπουσιῶδες ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς περὶ ἀνατροφῆς τῶν παιδῶν.

Πόσαι ἑκατοντάδες παιδῶν, ἀρρένων καὶ θηλέων, οἵτινες ἐκ τῶν ἐκπαιδευτηρίων, διδασκαλείων, προκαταρκτικῶν φυτωρείων, ἐκ τούτων τῶν κατὰ τὴν πείραν ἀφθόνων καὶ βδελυρῶν ἐστιῶν καὶ ἀποικιῶν τοῦ ἀναισιμοῦ ἀπολυόμενοι ἐξέρχονται, δὲν φέρουσι τὴν τικεδόνα ἐπὶ τοῦ μειώπου αὐτῶν, τὸ βλάστημα τοῦ θανάτου καὶ τῆς καρδίας αὐτῶν; Γάλλος τις ἠθικολόγος λέγει, ὅτι «les élèves de l'école sortent innocents, mais chaste jamais», τούτεστι ἐξέρχονται μὲν τοῦ σχολείου ἀθῶοι, ἀλλὰ σεμνοί, ἧτοι ἀγνοὶ ποτέ.

Πόσον ζωνρῶς ἠθέλεν ἐπιδράσῃ ἐπ' αὐτοῖς ἡ γυμναστικὴ καὶ ἰσχυροποίησῃ αὐτοὺς κατὰ τε τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἀποσπάσῃ ἐκ τῶν ἠδονικῶν εἰκόνων καὶ τὸ σῶμα καθαρῶς διατηρήσῃ ἐκ τοῦ βδελυροῦ τούτου πάθους!!!!

Τὸ νεαρὸν καὶ ἀκραιφνὲς τοῦ πνεύματος προξενεῖ εὐθυμίαν. Εὐθυμος δὲ διάνοια, ζωνρὸν καὶ ἐναργὲς πνεῦμα ἐπὶ θεμελίῳ ὑγιοῦς, ἰσχυροῦ σώματος, ἄγει εἰς ἀληθῆ εὐσέβειαν, εἰς ἐλευθερίαν τῆς βουλήσεως, μὴ ὑποκύπτουσαν ὑπὸ τὸν τυραννικὸν ζυγὸν τοῦ νοσήματος, εἰς ἐγκράτειαν, εἰς σωφροσύνην καὶ σεβασμὸν πρὸ τοῦ ἰδίου σώματος αὐτοῦ, ὅπερ λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος δέον ναδς τοῦ ἀγίου Πνεύματος εἶναι, ἐν ᾧ

ἐγκλείεται τὸ καθαρὸν καὶ ἐλεύθερον ἔσαει, τὸ γνήσιον πνεῦμα· ὅθεν μόνη ἡ γνησία αὐτῆ γυμναστικὴ ἐστὶ τὰ μάλιστα προφυλακτικὸν καὶ ἀποτρεπτικὸν μέσον τούτου τοῦ ἀπορρήτου ἀνομήματος, δυναμένη τὸν ὑποπεσόντα αὐτῆς ν' ἀνορθώσῃ καὶ οὕτω νέον καὶ αὐτῆς ἰσχυρὸν ἄνδρα καὶ καλὸν πολίτην νὰ μεταπλάσῃ.

Μήπως διὰ τούτου ἐπιθυμοῦμεν νὰ μὴ ἀφαιρέσωμεν τὴν τροφήν ταύτης τῆς ἐννεακεφάλου ὕδρας, τούτου τοῦ δράκοντος, τούτου τοῦ καταστρέφοντος τὴν δύναμιν ὅλης τῆς γενεᾶς, τοῦ δεῖ διαβιδρώσκοντος τὰς καλλίστας δυνάμεις τῶν ἔθνων σκώληκος, νὰ μὴ τολμῆσωμεν νὰ συντρίψωμεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, διότι δὲν ἀντεπεξερχόμεθα ἐναντίον αὐτοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ ἰσχύος ;

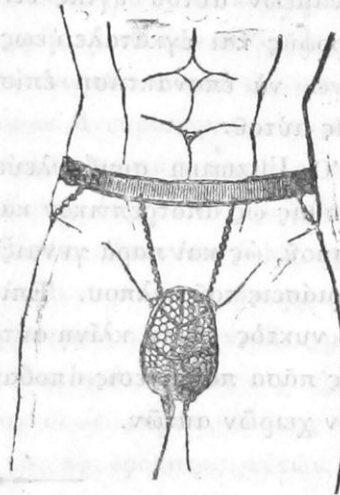
Τὸ ἀπόφθεγμα τοῦτο « ἡ πίστις σου σέσωκέ σε » δέον νὰ πραγματοποιῆται εἰς πάντας, οἵτινες σπουδαίως καὶ πιστῶς τὸ ὀρθὸν θηρεύουσιν ἐν τῇ **σωδωροδύνη, ὠραιότητι καὶ ἰσχύει.**

Οἱ τρεῖς οὗτοι κίονές εἰσιν ἐκεῖνοι, οἵτινες τὸν νεανίαν προφυλάττουσι πρὸ παντὸς ἐπιβλαβοῦς, εἰσὶν οἱ τρεῖς ἀστέρες, οἵτινες, ἐφ' ὅσον ἐκλάμποντες καθοδηγοῦσιν αὐτόν, ἀδύνατόν ἐστι ἐγκαταλεῖψαι αὐτόν νὰ βυθισθῇ ἐν τῇ δίνῃ τῆς διαφθορᾶς, ἐν τοῖς κύμασι διεφθαρμένων καὶ ἀποπεπλανημένων ἠθῶν. Ἡ εἰκὼν 10 μᾶς δεικνύει μηχανήματι, ὅπερ ἐπινοηθὲν ἐφηρομόζετο ἐκεῖ, ἐνθα μίτε αἱ πατρικαὶ καὶ ἐξαγορευτικαὶ νουθεσίαι, μίτε ἡ λογικὰ, μίτε τὰ διάφορα πρὸς τοῦτο ἀναγνώσματα, μίτε ἐπὶ τέλους ἡ πρόσδεσις τῶν χειρῶν ἐν καιρῷ

νυκτὸς ἰσχυσαν, ὅπως παρακολύσωσι τὸν δυστυχή ἀνανιστὴν ἐκ τοῦ ἀνομήματος τούτου.

Ἄλλ' ὡς ἡ γυμναστικὴ, οὕτως ἐπίσης ἐπωφελὴς ἐστὶ

Ἡ εἰκὼν αὕτη ἐστὶ, ὡς ἐξεκονίζεται, ὑπόκοιλός τις ἐξ ἀργύρου ἄλυσσειδῆς δικτυωτῆ πλάξ μετ' ἐλαστικῆς κόμμεως κατὰ τὴν περιφέρειαν, ἵνα μὴ αἱ προστριβαί τρώσῃς ἐπὶ τῶν μηρῶν ἐπιφέρωσιν, προσάπτεται δὲ τὸ μηχανήμα τοῦτο, καλῶς συγκρατούμενον, ἐπίσης δι' ἄργυρων μικρῶν ἀλυσσῶν μετὰ μικρῶ κλειθροῦ, ὃ τὸ κλειδίον ἀφαιρεῖται ἐκ τοῦ πάσχοντος.

(Εἰκὼν 10).

τὸ καθαρὸν καὶ ὑγιὲς λουτρὸν καὶ αἱ ἀσκήσεις τοῦ νήχεσθαι, αἵτινες οὐ μόνον ὡς κάλλιστα μέσα πρὸς εὐρωστίαν τοῦ σώματος ἐνδείκνυνται, ἀλλὰ καὶ συντελοῦσιν ὡς θεραπευτικὰ καὶ προφυλακτικὰ κατὰ τοῦ ἀνανισμού.

Ἐν τέλει διὰ τῆς κεκανονισμένης ταύτης διαίτης, διὰ τακτοποιήσεως τοῦ ὕπνου, τοῦ ἱματισμοῦ, τοῦ ἀέρος, δι' ἀποφυγῆς παντὸς ἐπιβλαβοῦς ἐρεθίζοντος ἀντικειμένου, ἰδίως διεγερτικῶν καὶ ἐκλυτικῶν εἰδῶν, διὰ σκοπίμου ἀσκήσεως ἀμοιβαίας καὶ λυσιτελοῦς κινήσεως, διὰ γυμναστικῆς καὶ λουτρῶν, διὰ τῆς αὐστηρᾶς φυγῆς τῆς ἀπομονώσεως καὶ ἀπραγίας καὶ τῶν ἐπαμφοτεριζόντων

κιβδήλων ἀναγνωσμάτων, διὰ καλῶς ἐγκριθείσης διασκεδάσεως κλπ. ἐπανακτῆ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ ὁ ἀναμιστής, ἐὰν πιστῶς ἐπιθυμῇ τῇ συντάσει πασῶν τῶν δυνάμεων αὐτοῦ ὑγιῆς εἶναι, τούτέστι διὰ τῆς ἀποστροφῆς καὶ ἐγκαταλείψεως τοῦ πάθους αὐτοῦ δύναται, λέγω, νὰ ἐπανακτῆσῃ ἐπίσης τὰς ἀπολεσθείσας δυνάμεις αὐτοῦ.

Ὁ Ullzmann συμβουλεύει τὴν ἀπλὴν τομὴν τῆς πόσθης ὡς ἀποτρεπτικὸν καὶ λυσιτελὲς μέσον τοῦ ἀναμισμοῦ, ὡς καὶ παρὰ γυναιξὶ τὰς ἐπανεϊλημμένας κεντηριάσεις τοῦ κόλπου. Ἐπὶ παιδῶν δέ, οἵτινες ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐν τῇ κλίνῃ αὐτῶν διαμαρτάνουσι, καὶ πρὸς οὐς πᾶσα παραίνεσις ἀποβαίνει ματαία, τὴν κατάδεσιν τῶν χειρῶν αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΠΕΡΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΩΝ ΣΤΕΝΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΟΥΡΗΘΡΑΣ

— Stricturen —

ΩΣ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΣΠΕΡΜΑΤΟΡΡΟΙΑΣ

Εἰς τὴν διὰ τῶν ὀργανικῶν μέσων, καθετῆρος κλπ. ἐντελῆ θεραπείαν τῶν στενώσεων ἐστὶν ὁμολογουμένως ἐπάναγκες καὶ ἡ ἀκριβὴς καὶ βεβαία αὐτῶν διάγνωσις, ἵνα μὴ μεταξὺ τῶν ἀπλῶν σπαστικῶν ἢ σπασμωδικῶν στενώσεων τοῦ τραχήλου τῆς κύστεως ἢ οὐρήθρας καὶ τῶν ἐξ ὀργανικῆς ἀλλοιώσεως στενώσεων αὐτῆς ἐπέλθῃ

σύγχυσις, ἥτις δύναται δυσαρέστους ἀποτυχίας νὰ φέρῃ. Ἄλλ' ἐστὶν ἤδη κατ' ἀκριβῆ ἐκτίμησιν οὐχὶ εὐκόλως δυνατὸν νὰ συγγένηται τὸ σπαστικὸν ἢ σπασμωδικὸν στένωμα, ὅπερ διακρίνεται ἐκ τῆς ἐκάστοτε καταπαυόσης καὶ ἐπανερχομένης ἀφορμῆς, μετὰ τῶν ἐξ ὀργανικῆς ἀλλοιώσεως προερχομένων στενωμάτων, καθ' ἃ τοιαῦται ἀλλοιώσεις ἐν αὐτῇ τῇ οὐρήθρᾳ ἀνευρίσκονται. Αἱ σπαστικαὶ ὄθεν στενώσεις, ἢ ἐμφάνισις αὐτῶν καίτοι πολλαχόθεν ἐξαρνος (κατὰ τὸν Roux), οὐχ ἥττον ὅμως, ὡς ἡ καθ' ἡμέραν πείρα μᾶς διδάσκει, ἴστανται ἐκτὸς ἀμβιβολίας καὶ πολλακίς ἐπέρχονται παρὰ τοῖς σπερματοροϊκοῖς καὶ εἰσβάλλουσιν ὀρμητικῶς καὶ αἰφνυδίως μετὰ τῶν συμπαραμαρτούντων συμπτωμάτων τῆς ἰσχυρίας, ἰσχυρᾶς στραγγουρίας, ἐπισχέσεως οὔρων, ὀδύνης τῆς κύστεως, χρήζουσαι, ὡς ἐκ τῆς σφῆδρότητος αὐτῶν, ταχείας τεχνητῆς βοήθειας. Αἱ τοιαῦται λοιπὸν σπαστικαὶ στενώσεις ἀναίρονται τάχιστα τῇ ἐπιθέσει θερμῶν καταπλασμάτων μετὰ ναρκωτικῶν ἀλοιφῶν, θερμῶν λουτρῶν καὶ ἐσωτερικῶς ἀντισπασμωδικῶν φαρμάκων, ὡς καὶ δι' ἀπλοῦ καθετῆρος, ἠπίως εἰσαγομένου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν θεραπείαν τῶν ἰδίως ἐξ ὀργανικῶν ἀλλοιώσεων προερχομένων στενωμάτων, ἅτινα ἀπότοκα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, χρονίας Γονορροίας εἰσὶν, ἐνδείκνυται πρὸ παντὸς ἄλλου ἢ ἄρσις τῶν αἰτίων τῆς τοπικῆς παθήσεως μετὰ τῆς γενικῆς τονώσεως, νέας διαμορφώσεως τοῦ σύμπαντος ὀργανισμοῦ, δι' ἧς πᾶσαι αἱ ὀχληραὶ καὶ λυπηραὶ συνέπειαι τῆς στενώσεως αἴρονται καὶ ὁ πάσχων, ὡς ἄλλος Φοῖνιξ νεωστὶ ἀναγεννηθεὶς ἐκ τῆς

τέφρας αὐτοῦ, ἐπανέρχεται ἀνακτιῶν ἐρρωμένως τὰς ἀπολεσθείσας αὐτοῦ δυνάμεις, ὅτε πρὸς μεγίστην χαρὰν καὶ ἐκπληξιν ὁ πάσχων αἰσθάνεται ἐπανακάμπτουσαν ἐν ἑαυτῷ τὴν ὀρμὴν, τὴν ἔφεσιν, ὧν ἐπὶ ὀλόκληρα ἔτη ἐστερεῖτο· ἐφορᾷ δ' αὖθις νέας χαράς, νέας ἡδονάς, αἷτινες ἄχρι τανῦν τῷ παρεῖχον ἀηδῖαν καὶ τῷ ἀπηγορεύοντο.

Ἡ τροποπεποιημένη καὶ συνδεδυασμένη μετὰ τῆς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν περιγραφείσης θεραπευτικῆς διαίτης θεραπεία ἐστὶ κατάλληλος σὺν τῇ τοπικῇ πρὸς χρῆσιν τῆς θεραπείας τῶν στενώσεων, ταύτης τῆς μοναδικῆς ἀληθοῦς ριζικῆς θεραπείας πρὸς ἄρσιν ὀργανικῆς στενώσεως. Ἡ θεραπεία λοιπὸν αὕτη λυσιτελής ἐστὶ οὐ μόνον ἐν καιρῷ τῆς τοπικῆς θεραπείας, ἀλλ' ἔχει τὸ πλεονέκτημα διὰ τῆς ταύτοχρόνου προοιούσης ἐπιδράσεως διαφόρων θεραπευτικῶν μολυσμάτων, ἅτινα ἤδη ἐπὶ μακρὸν ἐν τῷ νοσοῦντι σώματι κατεῖχοντο ἕνεκα γενικῆς ἀτονίας, νὰ φέρῃ πρὸς ἀποχώρησιν τὰς γενομένας ἐπιβλαβεῖς ὑλὰς πρὸς τελείαν ἐντελῆ λύσιν καὶ ἐξώθησιν ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ, ὁ ὅτι τὸ σῶμα ἀνακτᾷ διὰ ταύτης τὴν δύναμιν τοῦ ν' ἀποχωρίζῃ πᾶν ὅ,τι περιττὸν τῷ γίγνεται, ἐξ οὗ ἡ ἀληθὴς ἀνανέωσις. Καίτοι πολλαχόθεν τινὲς γνωματεύουσι καὶ συγγραφαὶ περὶ τούτων ἐντυγχάνουσιν, ἐν αἷς πομπωδῶς δηλοῦται, ὅτι δύναται ν' ἄρῃσιν πᾶσαν στένωσιν ἄνευ οὐδεμιᾶς τοπικῆς παθήσεως διὰ μόνης τῆς ὁμοιοπαθητικῆς καὶ ὑδροθεραπευτικῆς ὁδοῦ, οὐχ ἥττον ὅμως τοῦτό ἐστὶ γελοιωδέστατον, ἢ μεγάλης, ὡς εἰπεῖν, ὄζει ἀγυρτείας. Διότι ἕκαστος τῶν πεπειραμένων ἰατρῶν κάλλιστα

ἐννοεῖ, ὅτι οἱ τοιοῦτοι οὐδόλως ἀληθῆ ὀργανικὴν στένωσιν κατέμαθον νὰ ἐξετάσωσι καὶ διαγνώσωσιν· οὐχ ἥττον ὅμως ἐστὶ λυπηρὸν διὰ τοὺς πλανηθέντας πάσχοντας, οἵτινες ἐπὶ ματαίῳ παλλάκις ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἀναμένουσι τὴν θεραπείαν των, ἐξ οὗ ὁ ὠραιότατος καὶ καταλλεστότατος χρόνος πρὸς ἀληθῆ ριζικὴν θεραπείαν διαλείπει καὶ ἀνωφελῶς διέρχεται καὶ μεγαλειότεραι προσγίγνονται βλάβαι κλπ. Διότι ἐνταῦθα μῆτε ἡ ὁμοιοπαθητικὴ, μῆτε ἡ ὑδροθεραπευτικὴ καὶ ἡ ἀγωγικὴ θεραπεία τοῦ Schroth μεθ' ὅλου αὐτῆς τοῦ κάλλους ὠφελεῖ, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἡ μηχανικὴ διεύρυνσις καὶ μόνη.

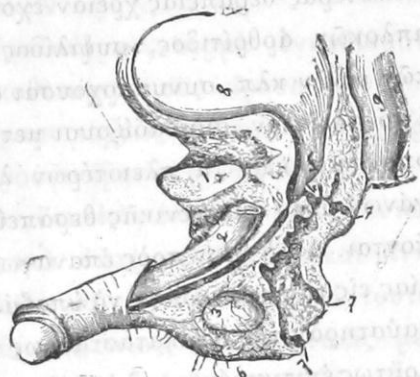
Ἐν τῇ ἀληθείᾳ δὲ θεραπεία, ἐν τῇ εὐστοχωτάτῃ καὶ εὐχερεστάτῃ χρήσει τῶν κηρίων — καθετήρων — ἐπισυμβαίνει συνήθως καὶ ἰδίως εἰς εὐερέθιστα νευρικὰ ἄτομα ὁ οὐρηθρικός πυρετός — *Fievre urethrale*, — ὁμοίος τῷ ἐντατικῷ διαλείποντι πυρετῷ καὶ διαρκεῖ ἀπὸ 1—3 ἐνίοτε ἡμέρας, καθ' ἧς μεταξὺ τούτου τοῦ χρόνου τῆς διαρκείας τοῦ πυρετοῦ οὐδὲν ἀξιόλογον πορρωτέρω βῆμα ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν στενώσεων δυνατὸν γενέσθαι. Ἐνῶ τοῦναντίον ἡ παρ' ἡμῶν περιγραφείσα μικτὴ διαιτητικὴ θεραπεία οὐ μόνον τὸν διὰ καθετηριασμοῦ ἐπιγιγνόμενον πυρετὸν παρακωλύει, ἀλλὰ καὶ ἐντελῶς προλαμβάνει. Ὅθεν τοῦτο ἐπιτυγχάνεται πρὸ πάντων διὰ τῶν ἐνεργητικῶς διοχετευτικῶν ἢ ἀπαγωγικῶν μέσων, διὰ τῶν θερμῶν κάτωθεν τῆς ὀσφύος ὑγρῶν περιτυλιξεων μετὰ τῶν ἐπομένων θερμῶν ἡμιλούτρων, διὰ τῶν ἐν αὐτῷ τῷ ἀπευθυμένῳ ψυχρῶν κλυσμάτων καὶ διὰ τῆς ἀπλῆς λιτῆς φυτικῆς διαίτης.

Ὅτι λογικὴ αὐστηρὰ διαιτητικὴ μέθοδος μετὰ τῆς ταύτοχρόνου τοπικῆς μεταχειρίσεως εἰσαγομένη ἐπιδρᾷ μεγάλως ἐπὶ τῆς συντομίας τοῦ χρόνου, ἐστὶν ἥδη τοῖς πᾶσι δῆλον, ἀναλογιζομένοις, ὅτι αἱ ἐκ τῶν καθετηριασμῶν ἐπιγιγνόμεναι κατ' ἀντανάκλασιν — Reaction — ἐρεθιστικαὶ καταστάσεις, ἐξ ὧν ὁ οὐρηθρικός πυρετός, παρὰ τοῖς ἀτόνοις ἀπλαῖς καὶ περιορισμέναις διαιτητικαῖς σχέσεσιν ὀλίγον ἢ μᾶλλον οὐδὲν ἔδαφος εὐρίσκουσιν, ἵνα ἐπ' αὐτοῦ νοσηρῶς ἐνεργήσωσι καὶ οὕτω πορορώτερον νὰ ἐπεκταθῶσι.

Πρὶν δὲ προδῶμεν εἰς τὴν ἰδίως ἀποθεροπειάν τῶν στενώσεων, προτάξωμεν τὴν εἰκόνα μεγάλης τινος στενώσεως, δι' ἧς κωλυμένης τῆς οὐρήσεως, παλινδρομεῖ πρὸς τὰ ὀπίσω τὸ ρεῦμα τῶν οὐρῶν καὶ οὕτως ἀπεργάζεται βαθεῖαν ἐγκόλπωσιν ἐσῶθεν τοῦ στενώματος, ἐν ἧ ἀναπτύσσεται βαθεῖα φλεγμονή, ἐγκλείουσα τὸν βλεννοροϊκὸν ἰόν, τὸν τοὺς γονοκόκκους ἐμπεριέχοντα, ὅστις ἀργότερον εἰς χρυσοφανεῖς γονοκόκκους μεταβάλλεται καὶ ἀπεργάζεται συνεπῶς διὰ τῆς διαβρώσεως τῶν περικεκλούντων αὐτὸν μερῶν παντὶ σθένει πρὸς ἐξοδὸν τοῦ διάφορα τὸ μέγεθος καὶ τὴν πορείαν **συρίγγια**, τοῦθ' ὄπερ ἀρκοῦσαν εὐκαιρίαν χορηγεῖ ἡμῖν τὸ σχῆμα τῆς 11 εἰκόνας, ἐν ἧ ὀρῶμεν τὴν ἐπιταθεῖσαν στένωσιν, ἄνωθεν τῆς ὁποίας, ὡς ἐβήθημεν εἰπόντες, διαστέλλονται τὰ μέρη αὐτῆς, σχηματίζοντα διάφορον τότε μέγεθος καὶ μορφήν ἐγκόλπωσιν, ἐν ἧ τὸ τε βλεννοροϊκὸν πῦον θορός καὶ οὔρα ἀναμίξ ἁμνάζουσι καὶ σχηματίζουσιν οὕτω χρονίαν φλεγμονὴν τῆς ἐγκόλπωσιν ταύτης, ἧς

τὰ φλογιστικὰ προϊόντα πῦον κλπ., κωλυόμενα, ἕνεκα τῆς στενώσεως, ν' ἀπεκκριθῶσι, διαδιβρώσκουσι κατὰ τοὺς νόμους τῆς βαρύτητος τὰ κάτωθεν γειτνιάζοντα

Ὅρῶμεν ἐν τῇ εἰκόνι ταύτῃ 1) τομὴν τοῦ ὀστέου τῆς ἡθικῆς συμφύσεως, 2) σπραγγώδη σώματα τῆς οὐρήθρας, 3) ὄρχεις, 4) ἐσωτερικὸν στόμιον τῶν συρίγγιων ἄνωθεν τῆς στενώσεως, ἐξ ὧ καταφαίνονται οἱ διάφοροι πόροι αὐτῶν, 5) τὸ βαθύτερον καὶ προστατικὸν μέρος τῆς οὐρήθρας, ἐν ᾧ δεικνύεται ἡ διηρησμένη ἐγκόλπωσις τοῦ μέρους τούτου, 6) ὄσχεον, τὸ περιβάλλον τὴν ὄρχιν, 7) ἐξωτερικὰ στόμια τῶν συρίγγιων ἐν τῇ περιπέφῃ καὶ ὄσχεφ, 8) κύστις καὶ 9) ἀπευθυσμένον.

(Εἰκὼν 11).

μέρη καὶ διατρυπῶσι τὰ διάφορα πλατύσματα καὶ μῦς τοῦ περιπέφου καὶ οὕτω διανοίγουσι διαφόρους σπραγγώδεις πόρους κατὰ τε τὸ ὄσχεον, περιπέφον καὶ ἐνίοτε ἐντὸς τοῦ ἀπευθυσμένου ἐντέρου.

Ἡ θεραπεία τῶν στενώσεων, κατὰ τὴν ἡμετέραν μεθοδικὴν ἀγωγὴν, διαίρειται κατὰ τὸ εἶδος καὶ τρόπον αὐτῆς

α) εἰς γενικὴν καὶ

β) εἰς τοπικὴν θεραπείαν.

α) ἡ γενικὴν θεραπεία ἐπιτελεῖται πάντοτε ἀναλόγως τῆς ἀτομικῆς ἰδιοσυγκρασίας καὶ ἀτομικῆς καταστάσεως, ἐν οἷς ἐνταῦθα ἀνήκουσι τὸ εὐερέθιστον, ἡ ἀτονία, ἡ κατ' ἀντανάκλασιν ἐρεθιστικότης τοῦ πάσχοντος κλπ. καὶ ἀναλόγως τοῦ τρόπου καὶ μεγέθους, δι' ὧν ἡ παρουσιαζομένη στένωσις μᾶλλον ἢ ἥττον κατὰ μέγα βαθμὸν ἐπε-

νεργεῖ ἐπὶ τῆς γενικῆς καταστάσεως. Ὅσον βαθύτερον αἱ δυσάρεστοι συνέπειαι τῶν στενώσεων εἰσδύουσι τὰς ρίζας αὐτῶν ἐν τῷ γενικῷ ὀργανισμῷ, τόσον μᾶλλον ἐνεργητικώτερας θεραπείας χρειαν ἔχουσιν. Ὡσαύτως αἱ μετ' ἐπιπλοκῶν ἀρθρίτιδος, συφιλιδος, ρευματισμοῦ, χοιραδικῶν εἰδῶν κλπ. συνυπάρχουσαι στενώσεις, αἰτινες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συμβαδίζουσι μετὰ διαταράξεως ἢ ἀνατροπῆς μερικῶν ἢ πλειοτέρων λειτουργιῶν διαφόρων ὀργάνων ἀνευ τῆς γενικῆς θεραπείας, βραδύτερον θεραπεύονται. Δι' ὃ δέον πρὸς ἐπαναγωγὴν τῆς ἡλλοιωμένης ὑγείας εἰς τὴν κατὰ φύσιν νὰ ὑποβάλλωμεν τὸν πάσχοντα εἰς αὐστηρὰν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ὑγείας θεραπείαν, καὶ οὕτως ἐπιτυγχάνεται διὰ μιᾶς ἢ ἄριστος ὄλων τῶν αἰτίων καὶ στενώσεων. Διὰ ταύτης καὶ μόνης δυνατὸν ὁ ἡλλοιωμένος ὀργανισμὸς τονούμενος νὰ ἐπαναχθῆ καὶ αὐθις εἰς ἐντελῆ καὶ ἀνθίζουσαν ὑγείαν.

Ἐν πρώτοις δέον τοῖς τοιούτοις τοῖς ὑπὸ στενώσεων πάσχουσι νὰ προταθῶσιν, ἕνεκα τῆς γενικῆς νοσηρᾶς καταστάσεως αὐτῶν, παρατηρήσεις τινὲς περὶ τῶν περὶ τὴν διαίταν παρεκτροπῶν καὶ ἰδίως ἐν καιρῷ τῆς θεραπευτικῆς διαίτης περὶ τῆς καταχρήσεως τοῦ οἴνου.

Ὅθεν ὁ οἶνος δέον εἰς τὰ εὐερέθιστα ἄτομα ἐντελῶς ν' ἀπαγορευθῆ, ἢ ἕνεκα ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων μεγίστην ἐλάττωσιν νὰ ὑποστῆ. Αἱ τροποποιήσεις αὗται δύνανται φυσικῶς νὰ διευθύνωνται κατὰ τὴν ἐκάστοτε περίπτωσιν κατὰ τὸν μέγαν βαθμὸν τῆς ἀτονίας, τῆς κατ' ἀντανάκλασιν ἐρεθιστικότητος κλπ. Παρά τισι τῶν ἀσθενῶν ἢ χρῆσις ὀσμῆος καὶ ἐρεθιστικοῦ οἴνου ἐμβάλει ἐνί-

στε μέγα κώλυμα εἰς τὴν τοπικὴν θεραπείαν καὶ αἱ ἐνοχλήσεις τῆς οὐρήθρας καὶ κύστεως λίαν ἐρεθιστικῶς ἐπαυξάνονται τῇ χρήσει τοῦ οἴνου καὶ μάλιστα τοῦ πρᾶμνείου καὶ τῶν ἐρεθιστικῶν ὀψων.

Περιειλήσεις μεθ' ἡμιλουτρῶν, θερμὰ ἐγκαθίσματα μετὰ τοὺς ἐκάστοτε καθητηριασμοὺς αἴρουνσι σὺν τοῖς τοπικοῖς θερμοῖς ἐπιθέμασι ταχέως τὸν ἕνεκα τῶν χειρισμῶν τοῦ καθητῆρος προσγινόμενον ἐρεθισμὸν.

Αἱ περιειλήσεις δῆλον, ὅτι εἰσὶν ἐκεῖναι, αἰτινες ἐνταῦθα παροχευτικῶς ἰδίως καὶ ἀναψυκτικῶς, ὡς καὶ ἀντιφλογιστικῶς, ἐπενεργοῦσι καὶ αἱ ὁποῖαι ἕνεκα τούτου τὴν πάθνησιν τῆς ἐρεθιστικότητος, ἥτις συχνάκις μεθ' ἀπλῆν εἰσαγωγὴν τοῦ καθητῆρος ἐκδηλοῦται λίαν ἐντατικῶς καὶ ἰδίως παρ' εὐαισθητοῖς ἀτόμοις, κάλλιον καὶ ἀκινδυνωδέστερον αἴρουνσι ἢ αἱ ἀφαιμάξεις καὶ βδέλλαι, ἀντισπαστικά καὶ παροχευτικά φάρμακα κλπ.

Αἱ περιειλήσεις ἐξασκοῦσι διὰ τῆς ἐπιδράσεως αὐτῶν κατευναστικὴν καταψυκτικὴν καὶ ἀντιφλογιστικὴν δύναμιν ἐφ' ὅλον τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ διαρκοῦσιν ἐπὶ τοσοῦτον, ἄχρις οὗ ἢ μετὰ τῶν ὀθονίων καὶ τοῦ σώματος ἀμωσφαιρικῆς στοιβάς ἀρχίζει νὰ ὑπερβαίη τὴν θερμότητα τοῦ σώματος. Καταβιάζουσι συνάμα τὴν ταχύτητα τοῦ σφυγμοῦ, μειοῦσι τὴν ὑπερβολικὴν λειτουργίαν τῆς καρδίας, ἀποβάλλουσι λίαν ἰσχυρῶς τὸ ἐκ τοῦ αἵματος ἀθρακικὸν ὀξὺ καὶ παροχετεύουσι τὸ αἷμα ἐκ τῶν εὐγενεστέρων, ἥτοι ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἐρεθισθέντων ὀργάνων πρὸς τὴν περιφέρειαν, δηλαδὴ πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν δέρμα καὶ

οὕτω διχοτομοῦσι τὸν τοπικὸν ἐρεθισμὸν εἰς μεγάλα γενικὰ καὶ ἐπιπόλαια μέρη.

Ψυχραὶ ὅμως καταιώνήσεις—douches—ἢ ψυκτικὰ λουτρὰ εἰσιν ἀποφευκτέα, ἢ τοῦλάχιστον μετὰ μεγίστης περισκεύεως ἐνδείκνυνται, ὡς ἀποφέροντα οὐρηθρικὸν πυρετὸν καὶ κατάρρουν τῆς κύστεως.

Ἡ τροφή ἐν καιρῷ τῆς θεραπείας ἔστω λιτή καὶ μᾶλλον ψυτική. Πρὸς πόσιν μόνον ὕδωρ, ὑπαρχούσης δὲ ἐρεθιστικῆς καταστάσεως καὶ ὀδυνῶν κατὰ τὴν οὐρην, χορηγοῦμεν γαλάκτωμα καννάβεως μετὰ σπερμάτων κωδιῶν ἢ γλυκέων ἀμυγδάλων, διάλυσιν ἀραβικοῦ κόμμεως, ἔγχυμα λίνου κλπ. Νεαρὸι καρποὶ, βεβρασμένα ὀπώρα καὶ τὰ παρόμοια, τροφή λευκῶν κρεάτων ἀπαρτίζουσιν ὧδε τὴν δίαιταν· ἀποφυγὴ δὲ τῶν ὠν καὶ τῶν ὀριμέων καταχωσμάτων — Σαλτσῶν — καὶ τῶν ὑποβινπιτιῶντων καρυκευμάτων καὶ παντὸς εἶδους οἰνοπνευματώδους ποτοῦ καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀντενδείκνυται τῇ ἐξηρεθισμένῃ καταστάσει τοῦ πάσχοντος καὶ

β'). Ἡ τοπικὴ θεραπεία τῶν στενώσεων τῆς οὐρήθρας. Ἐπειδὴ εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων, εἰς τὰς οὕτω δὴ καλουμένας ὀργανικὰς χρονίαις στενώσεσι, αἵτινες συνήθως τὸν τυλώδη χαρακτῆρα ἔχουσι, γενικὴ τις μόνον θεραπεία δὲν ἔξαρκεῖ, ἵνα ἄρῃ τὴν στένωσιν μετὰ τῶν φαινομένων αὐτῆς, διὰ τοῦτο προβαίνομεν εἰς τὴν μηχανικὴν εὐρυνσιν, διαστολὴν—dilatation—τῆς οὐρήθρας, δι' ἣν χρῶμεθα κηρίοις τε καὶ καθετῆρσι.

Μεταξὺ δὲ τῶν πολλῶν εἰδῶν καθετῆρων προτιμητέοι πρὸς καθετηριασμὸν μᾶλλον οἱ μαλακοί, οἱ ἐξ ἐλαστικοῦ

κόμμεως κατεσκευασμένοι καὶ ἰδίως κατὰ τοὺς καθετηριασμοὺς εὐαισθητῶν ἀτόμων ἢ οἱ μεταλλικοὶ καθετῆρες, οἵτινες προτιμῶνται μάλιστα διὰ βεβιασμένον καθετηριασμόν. Καίτοι οἱ μεταλλικοὶ προτιμῶνται εἰς τὰς χρονίαις τυλώδεις στενώσεσι, οὐχ ἦττον ὅμως καὶ οἱ μαλακοὶ δὲν στεροῦνται τῆς προτιμήσεως ταύτης.

Ὅσον ἠπίως, ἠρέμα, ἀνευ βίας καὶ πρῶως διευθύνομεν, τῇ συμπράξει βεβαίως ἐπιτηδείας χειρὸς, κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τὸν καθετῆρα, τοσοῦτον ταχέως καὶ ἐπεικῶς ἀφικνούμεθα εἰς τὸν ποθοῦμενον σκοπὸν καὶ ὀλιγώτερον διατρέχομεν τὸν κίνδυνον κατὰ τὴν ἐξάσκησιν ψευδῆ ὁδὸν νὰ προξενήσωμεν ἐν τῇ πεπονηθείᾳ μοίρᾳ τῆς οὐρήθρας.

Συνήθως ὅμως κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ καθετῆρος ἀναφαίνεται σπασμωδικὴ τις συστολή τῆς οὐρήθρας, ἥτις πολλάκις αἴρεται διὰ τῆς ἐπὶ τινι καιρὸν διαμονῆς ἐν αὐτῇ τῇ οὐρήθρᾳ τοῦ εἰσαχθέντος καθετῆρος, ὃν εἶτα τῇ ἐλαφροῦ καὶ ἠπίῳ πρὸς τὰ πρόσω ὠθήσει, ὑπερνικῶντες τὴν στένωσιν, εἰσάγομεν.

Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ καθετῆρος, ἐὰν ὑπερνικήσωμεν τὰς ἐστενωμένας θέσεις, ἔπεται ἀμέσως ἐξ ἐρεθισμοῦ τοῦ μυϊκοῦ συστήματος τῆς οὐρήθρας ἰσχυρὰ ἐπειξις πρὸς οὐρην, δι' ἣν ὁ καθετῆρ ἢ ἐσπευσμένως ἐξωθεῖται ἢ ὀφείλομεν καὶ αὐθις ἠρέμα νὰ τὸν ἀποσύρωμεν.

Ἐνίοτε ὁ εἰσαχθεὶς καθετῆρ ἢ κηρίον συγκρατεῖται ὑπὸ τῆς οὐρήθρας ἕνεκα συστολῆς αὐτῆς, καθ' ἣν δέον τότε ν' ἀναμένωμεν μικρὸν τι ἢ μέγα χρονικὸν διάστημα, ἄχρις οὗ διαλυθῇ ἢ τοιαύτη σπασμωδικὴ συστολή, ὅπως

ἀποσύρωμεν αὐτόν. Διότι ἡ ἰσχυρὰ καὶ ταχεῖα πρὸς τὰ ἐξω ἔλξις τοῦ καθετῆρος ἐστὶ λίαν πλημμελὴς καὶ ἐπιτείνει ἐπὶ τὰ χεῖρω τὴν νοσηρὰν κατάστασιν.

Ἡ διαμονὴ δὲ τοῦ ἐν τῇ οὐρήθρᾳ εἰσαχθέντος καθετῆρος δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰς 5 ἢ 10 τῆς ὥρας στιγμῆς, διότι ἡ παρατεταμένη ἐγκάθειρξις αὐτοῦ ἐν τῇ οὐρήθρᾳ προξενεῖ εἰς τινὰς περιπτώσεις ἰσχυρὸν ἐρεθισμόν καὶ ἀπαγορεύει ἐκ τούτου τὴν ἐπομένῃν ἡμέραν τὸν καθετηριασμόν. Ἐν περιπτώσει δ' ἀνεκτικότητος τῆς βλεννομεμβράνης τῆς οὐρήθρας καὶ ἐλλείψει σπασμωδικῆς συστολῆς δυνάμεθα βαθμυδὸν καὶ δις τῆς ἡμέρας νὰ καθετηριάζωμεν.

Ὅθεν διὰ τὴν διαστολὴν τῆς οὐρήθρας μεταχειριζόμεθα, κατὰ τὴν ιδιότητα τῶν περιπτώσεων, τὰ αἰχμηρὰ ἢ πυρηνωτὰ στρογγύλα κηρία· ἕνεκα τούτου ἐστὶ πάντοτε ἀναγκαῖα ἢ κατὰ τὴν διάμετρον καὶ σχῆμα κατάλληλος ἐκλογὴ τῶν ἐργαλείων. Τὰ αἰχμηρὰ καὶ κᾶπως ἰσχυρὰ προξενούσι τοῖς εὐερεθίστοις ἀτόμοις συνήθως ἐρεθισμόν, ἐνῶ τὰ πυρηνωτὰ βεβαιότερον τὰς στενώσεις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διέρχονται.

Πρὸς ἐξέτασιν λοιπὸν καὶ ἔρευναν, ὅπως βεβαιωθῶμεν ποῦ ἡ στένωσις ἐγκεῖται καὶ ὑπὸ ποίαν διάστασιν ἀνευρίσκεται κλπ. μεταχειριζόμεθα τοὺς μαλακοὺς, λείους, καθαρῶς ἀντισηπτικούς καθετῆρας μεγέθους, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διαμέτρον ἀρ. 5—7 καὶ ὅσον μεῖζον τὸ κῶλυμα φαίνεται, τοσοῦτον δέον προσεκτικώτερον ἀπαλῶς καὶ πρῶως τὴν εἰσαγωγὴν νὰ ἐκτελῶμεν.

Καὶ διὰ τῶν τοιούτων μαλακῶν καθετήρων ἐκτυποῦ-

ται καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος τῆς στενώσεως καὶ παρέχεται ἡμῖν σαφῶς ἡ ἔδρα τῆς στενώσεως. Μόνον ἐν ἀνάγκῃ κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν πλέον ἐστενωμένων μερῶν τῆς οὐρήθρας μεταχειριζόμεθα μικροτέρους τὸν ἀριθμὸν καθετῆρας, ἐκ τῶν ἀρ. 2—3. Καὶ πρὸς εὐκολωτέραν αὐτῶν εἰσαγωγὴν ἐπιχρῶμεν αὐτοὺς δι' ἐλαίου ἀμυγδάλων μετὰ ὑδροχλωρικῆς κοκαίνης πρὸς ἐπάμβλυσιν τῆς εὐαίσθησις τῆς οὐρηθρικῆς βλεννομεμβράνης καὶ ἀποφυγὴν τοῦ ἐρεθισμοῦ. Ἐγχυσίς διὰ θερμοῦ ἐλαίου ἀμυγδάλων μετὰ ὑδροχλωρικῆς κοκαίνης διευκολύνει τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ἐλαστικῶν καθετήρων πέραν τῶν στενώσεων τῆς οὐρήθρας.

Λίαν ἐπιβλαβῶς ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῆς οὐρηθρικῆς βλεννομεμβράνης τὰ οὕτω δὴ καλούμενα ἔμμονα ἢ διαρκῆ κηρία, ἅτινα ἐπὶ μακρὸν ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ἀφίενται καὶ δι' ὧν πολλοὶ τῶν ἰατρῶν θετεύουσιν, ἵνα ταχέως πρὸς τὸν ποθοῦμενον σκοπὸν ἀφίχθῶσι. Τινὲς μάλιστα ἐπιτρέπουσι τοῖς ἀσθενέσιν ἐφ' ὥρας καὶ ἡμέρας μετὰ τῶν εἰσαχθέντων καθετήρων νὰ κινῶνται καὶ νὰ περιφέρωνται· ὁ δὲ Pithe λέγει, ὅτι οὐδὲν θαῦμα, εἰάν τοιοῦτοι ἀσθενεῖς μετ' ἀληθοῦς κορήθρου ἐν τῇ οὐρήθρᾳ αὐτῶν σημαντικὴν αὐξήσιν τῆς χρονίας αὐτῶν βλεννορροίας πάθωσι· διότι εὐαίσθητος οὐρήθρα οὐδέποτε ὑπομένει ἀβλαβῶς ἐπὶ πολὺν χρόνον τὴν ἐπαφὴν ἀλλοτρίου σώματος, καὶ τὰ λεπτότατα ἐλαστικὰ κηρία φλεγμονὴν ἐν αὐτῇ διεγείρουσιν, εἰάν ἐπὶ μακρότερον ὑπὲρ τὸ δέον ἐν τῇ οὐρήθρᾳ διαμείνωσι.

Ἐσαύτως καὶ ἡ κίνησις ἢ ἡ παρατεταμένη βᾶδισις

ἀντεδείκνυται ἐν καιρῷ τῶν καθητηριασμῶν, διότι οὐκ ὀλίγοι τῶν ἀσθενῶν ἔνεκα ταύτης διὰ τοῦ ἀναφαινομένου ἐρεθισμοῦ τὴν θεραπείαν αὐτῶν βραδύνουσι.

Διὰ τῆς προειρηθείσης ταύτης μεθόδου, καθ' ἣν αἱ ταυτόχρονοι περιελίξεις καὶ ἐπιθέματα ἐπαμβλύνουσι τὴν γενικὴν εὐαισθησίαν καὶ τοπικὴν ἐρεθιστικότητα, δυνάμεθα καὶ δις τῆς ἡμέρας κατ' ἐξακολουθήσιν τὸν καθητηριασμὸν τὰ ἐνεργῶμεν, καὶ οὕτως ἡ εὐαισθησία τῆς οὐρήθρας ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐξαφανίζεται καὶ οὐδὲν πλέον κώλυμα κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἀντιτάσσεται.

Ἀνερχόμεθα εἶτα, ἐὰν ὁ εἰσαχθεὶς καθητῆρ ἀνωδύνως καὶ ἀνευ βραδύτητος εὐκόλως διὰ τῆς στενώσεως διέρχεται, εἰς μεγαλειτέραν διάμετρον τῶν καθητῆρων, ἄχρις οὗ ἐπὶ τέλος καταλήξωμεν εἰς τὴν φυσικὴν διάμετρον τῆς οὐρήθρας. Ἡ δὲ διάρκεια τῶν μικρῶν ἀπλῶν στενώσεων πρὸς ἐντελῆ διαστολὴν αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς ἐβδομάδας, τῶν δὲ μεγάλων τυλωδῶν στενώσεων διαρκεῖ ἐπὶ πολλοὺς μῆνας, ἄχρις οὗ ἡ οὐρήθρα ἀνακτῆσθαι τὴν φυσικὴν αὐτῆς εὐρυσιν.

Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις δέον οἱ ἀσθενεῖς, ἀφοῦ ἐπίτινας ἐβδομάδας διδαχθῶσιν εἰς ταύτην τὴν καλὴν ἐπίδοσιν τοῦ καθητηριασμοῦ, οἱ ἴδιοι τὴν ἐλαφρὰν ταύτην ἀσχολίαν τῆς κατ' ὀλίγον διαστολῆς νὰ ἐπιχειρῶσι καὶ οὕτως οἱ ἴδιοι νὰ καθητηριάζωνται. Ἐπὶ μακροτέρων στενώσεων μετὰ τὴν πλήρη ἐπιτευχθεῖσαν διαστολὴν, δέον μετὰ τινα χρονικὸν διάστημα, 2—4 ἐβδομάδων, τὸν καθητῆρα καὶ αὐτὸς νὰ εἰσαγάγωμεν καὶ ἐκ τούτου νὰ βεβαιώμεθα, ἐὰν ἡ οὐρήθρα καὶ πάλιν δὲν συνεστάλη, τοῦθ'

ὅπερ δηλοῦται ἐκ τε τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ καθητῆρος καὶ ἐξ νύξημένης ἢ ἠλαττωμένης ἀκτίνος τοῦ κρουνοῦ τῶν οὔρων.

Διὰ ταύτης τῆς ἐλαφροῦς βεβαίως ἀνωδύνου καὶ ἀκινδύνου θεραπείας δυνάμεθα μετὰ δεούσης ὑπομονῆς καὶ ἀσκήσεως ν' ἄρωμεν τὰς πλείστας τῶν στενώσεων ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ πλέον λεπτοῦ καθητῆρος, ἐὰν ὁ πάσχων οὐκ ἔστιν ἐπίνοσος, ὑπεραισθητικὸς ἢ ἔνεκεν ἰδιοτροπίας ὑπὲρ ἄγαν εὐαίσθητος.

Ἐὰν ὅμως αἱ στενώσεις ᾧσιν λίαν οὐλώδεις, σκληραῖ, μονίμως ἰσχυραὶ προδίδουσαι διὰ τοῦ μήκους αὐτῶν τὸν ἀριθμὸν τῆς πληθύος αὐτῶν καὶ διὰ τῆς μεγάλης ἀντιστάσεως τὴν στιφρότητα, τὴν χονδρῶδη σύστασιν αὐτῶν καὶ ᾧσιν ἀήττητοι ἀπέναντι τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μαλακῶν καὶ εὐκάμπτων κηρωτῶν καὶ ἐλαστικοῦ κόμμεως καθητῆρων, τότε ἐνδείκνυται τὰνάπαλιν ὁ μεταλλικὸς καθητῆρ, ὁ στερεός, ὁ διαστολεὺς τοῦ Tompson ὡς καὶ ἡ γαλβανοκαυστική, ἐπὶ τέλος πρὸς διεκπεραίωσιν τοῦ καθητῆρος, ἢ εἰς χαλεπωτέρας περιπτώσεις καὶ αὐτὴ ἡ οὐρηθροτομία, ἥτοι ἢ διὰ τοῦ Οὐρηθροτόμου τοῦ Maisonneuve διάνοιξις τῆς οὐρήθρας.

Ἀλλὰ καὶ τὰ ἐξ ἀργύρου ἢ τὰ ἐκ τινος μεταλλικῆς συνθέσεως — Packfong — ἐργαλεῖα εἰσὶ μετὰ τὰ κηρία κατάλληλα πρὸς διαστολὴν τῆς οὐρήθρας. Ἰδίως οἱ ἐκ νικελίου κατεσκευασμένοι καθητῆρες τοῦ Guyon, πρὸς οὓς προσαρμύζεται ἕτερος λεπτότατος καὶ εὐκαμπτος ἐλαστικὸς καθητῆρ χρησιμεύων ὡς ὀδηγὸς πρὸς βεβαίαν καὶ ἀσφαλεῆ εἰσαγωγὴν τοῦ ἑτέρου.

Διὰ τῶν τοιούτων σκληρῶν καθετηριασμῶν ἐπιτυθενόμεθα τὴν ἀντίστασιν τῶν στενώσεων νὰ ὑπερνηκίσωμεν καὶ ταύτοχρόνως πίεσιν τινα νὰ ἐξασκίσωμεν ἐπὶ τῶν ἐσκληρυνκώτων ἰστών, δι' ἧς ὡσαύτως ἀπορρόφῃσις τοῦ ἐξιδρώματος καὶ κατὰ μέρος ἐξαφάνῃσις τῶν νοσηρῶν ὑπερσαρκωμάτων ἐπιγίγνεται, διότι, ὅπως ἐπὶ βλεννοροϊας κατὰ τὴν βάλανον καὶ στεφάνην ἀνάπτύσσονται κονδυλώματα, οὕτω καὶ ἐν τῇ οὐρήθρᾳ κατὰ τὰς στενώσεις αὐτῆς καὶ χρονίας βλεννοροϊας λαμβάνει χώραν ἢ ἀνάπτυξις τῶν τοιούτων ὑπερσαρκώσεων.

Ὁσαύτως καὶ κατὰ ταύτην τὴν θεραπείαν ἐμμένομεν πρὸ πάντων εἰς τὸν θεμελιώδη νόμον, τούτέστι ἐπὶ 10 μόνον στιγμᾶς τῆς ὥρας ἀφίνομεν τὸν καθετῆρα ἐν τῇ ἐστενωμένῃ οὐρήθρᾳ καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς καταπράϋνσιν τῶν ἀντανεκλαστικῶν παθήσεων μεταχειριζόμεθα ψυχρὰ ἐπὶ τοῦ πέους ἐπιθέματα, ἡμίλουτρα κλπ.

Κατὰ δὲ τὴν πορείαν τῆς διὰ τῶν μεταλλικῶν καθετῆρων θεραπείας παρατηροῦμεν λίαν συχνὰ, ὅτι ὁ πρότερον χονδρώδης ἰστός γίνεται μαλακώτερος καὶ ἐλαστικώτερος καὶ οὕτως ὁ μεταλλικὸς καθετῆρ διέρχεται κατὰ μικρὸν χαλαρώτερον καὶ ἐλαφρότερον· ὁ καθετῆρ λοιπὸν ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις προχωρεῖ ἀμέσως καὶ εὐκόλως πρὸσω, ἄχρις οὗ αἰφνυδίως καὶ αἷθις ὑπὸ τινος ἄλλης σκληρᾶς τυλώδους θέσεως ἀποκρουσθῆ καὶ ἐνσφηνωθῆ.

Ἐπὶ τοιαύτης λοιπὸν δευτέρας στενώσεως ἐνεργοῦμεν ὁμοίως ὡς καὶ ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς. Ἐρευνῶμεν τὴν διάμετρον τῆς δευτέρας καὶ τῶν ἐπομένων.

στενώσεων καὶ προσαρμοζόμεν ταύτη τὸ μέγεθος τοῦ ἐλαστικοῦ καθετῆρος. Πρὶν ὅμως πρὸς τὰ πρόσω προχωρήσωμεν δεόν πρότερον τὴν πρώτην ἤδη διασταλαῖσαν στένωσιν κατὰ μικρὸν διὰ μεγαλειτέρου τὸν βαθμὸν καθετῆρος τόσον πολὺ νὰ διαστείλωμεν, ὥστε ἢ διάβασις πρὸς τὴν πλησιεστέραν ἐστενωμένην θέσιν ἐλευθέρα νὰ γείνη καὶ ἢ εἰσαγωγή τῶν καθετῆρων ἀκωλύτως νὰ λαμβάνη χώραν.

Ἄμα δ' ἀμέσως τὴν πρώτην στένωσιν ἄπαξ πρὸς μεγαλειέτερον μέγεθος καθετῆρος καταστήσωμεν προσιτὴν, τότε ἐνεργοῦμεν τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς διαστολῆς τοῦ ἐπομένου μέρους ταχύτερον καὶ βεβαιότερον καὶ ἢ πίεσις τοῦ μεγαλειτέρου καθετῆρος ἐπενεργεῖ ἐπὶ μεγαλειτέρας ἐπιφανείας καὶ ἢ ἀπορρόφῃσις ταχύτερον εὐκολύνεται καὶ οὕτως ὀλιγώτερον φοβούμεθα τὴν διάνοιξιν ψευδοῦς ὁδοῦ.

Ἐπάρχουσιν ὅμως καὶ περιπτώσεις ἰσχυρῶν, οὕτως εἰπεῖν, τυλωδῶν στενώσεων, αἵτινες παρουσιάζουσι σημαντικὴν σκληρότητα καὶ δύναμιν ἀντιστάσεως, ἐναντίον τῶν ὁποίων πᾶσα πρᾶξις καὶ κατὰ μικρὸν διαστολὴ διὰ τῶν κηρίων ἢ καθετῆρων καὶ τοῦ ἰσχυροτάτου μεταλλικοῦ καθετῆρος μένει ἐντελῶς ἄνευ ἀποτελέσματος. Δι' ὃ ὁ Ricord εἰς τοιαύτας περιπτώσεις προτείνει τὸν βεβιασμένον καθετηριασμόν. Πλὴν τὸ εἶδος τοῦτο τῆς διαστολῆς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συνοδεύεται ὑπὸ ἐπικινδυνωδεστέρων συνεπειῶν· οὕτως ὁ Vital καὶ Bardeleben βεβαιοῦσιν, ὅτι ἐπέρχονται διὰ τοῦ τοιούτου καθετηριαμοῦ, διαρρηξίεις, ἰσχυραὶ φλεγμοναὶ μετὰ σημαντικῶν ὀδυνῶν

κατὰ τὴν οὐρῆσιν καὶ πυώδους ἐκκρίματος καὶ οἰδήματος τοῦ τὴν στένωσιν περιβάλλοντος μέρους, δι' ὃ οἱ πλείστοι τῶν ἀσθενῶν δὲν ὑποφέρουσι τὴν ἠρωϊκὴν ταύτην ἐφαρμογὴν, ἥς συνέπεια ἐπὶ τέλους, ὁ οὐρηθρικός πυρετός καὶ ἡ οὐραιμία ἐστί.

Ἐκ πάντων τούτων τῶν ἀνακοινωθέντων γεγονότων, ἄπερ μάλιστα παρουσιάζονται εἰς τοὺς καθετηριαζομένους κατ' ἰδίαν ἀσθενεῖς, τὰ συννηθέστερά εἰσιν αἱ ψευδεῖς ὁδοὶ καὶ διατρήσεις, αἵτινες ἐπισυμβαίνουν συνήθως εἰς τὰς πλέον δυσχερεῖς θέσεις τῆς οὐρήθρας.

Ἐν τῷ εὐθεῖ μέρει τῆς οὐρήθρας, ἔνθα ἦττον ὀδυνηραὶ εἰσι, σπανίως γίνονται αἱ τοιαῦται ψευδεῖς ὁδοί. Τὸ σύννηθες δὲ μέρος, ἐφ' οὗ αἱ διατρήσεις αὗται τῆς οὐρήθρας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, λαμβάνουσι χώραν, κατὰ τὸν Riccord καὶ Lippert ἐστὶ κατὰ προτίμησιν ἡ θέσις τῆς μεταβάσεως τοῦ βολβοῦ τῆς οὐρήθρας—Pars bulbosa—εἰς τὸ μυεβρανῶδες μέρος αὐτῆς καὶ μετὰ ταύτην ἐστὶν ἡ θέσις μικρὸν πρὸ τοῦ τραχήλου τῆς κύστεως, ἦτοι ἡ μεταξὺ τοῦ προστάτου κειμένη λεπτὴ καὶ μικρὰ ἀναδιπλωσις τοῦ ὀπισθίου τείχους τῆς οὐρήθρας, ἥτις πολλάκις μέγα κώλυμα εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ καθετῆρος ἐμβάλλει. Ἀναφέρουσι μάλιστα, ὅτι ὀκτὼ διατρήσεις ἐν τῇ αὐτῇ οὐρήθρᾳ παρετηρήθησαν.

Ὁ Hunter παρετήρησεν ἕξ, ὁ Colot καὶ ὁ Ducamps ὀκτώ, ὡς ὁ Royer καὶ Bokintansky ἀνάλογα παραδείγματα βεβαιούσι. Αἱ τοιαῦται λοιπὸν διατρήσεις, αἵτινες, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐπισυμβαίνουν κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ βεβιασμένου καθετηριασμοῦ καὶ δυνάμεναι νὰ παραχθῶσιν

οὐ μόνον ὑπὸ μὴ πεπειραμένου ἰατροῦ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν μᾶλλον ἐπιτηδεῶν καὶ ἐξησκημένων περὶ τὰ γεννητικὰ ὄργανα ἰατρῶν, συνταράσσουσι τοὺς πάσχοντας καὶ παρασύρουσιν οὐ μόνον τὴν ὑγείαν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ζωὴν εἰς τὸν ὄλεθρον.

Δι' ὃ ἔνεκα τούτων τῶν αἰτίων δέον ὁ διὰ τῆς βίας πρὸς διαστολὴν καθετηριασμός νὰ περιορίζηται καὶ νὰ ἐνεργῆται μόνον εἰς πολλὰς ὀλίγας ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς πάντα τὰ ἄλλα μέσα ἐναυάγησαν. Καὶ μάλιστα πολλάκις ἀντὶ τούτου μᾶλλον ἢ **Οὐρηθοτομία** ἐνδείκνυται, ἢ ἐπὶ ἐπισχέσεως τῶν οὐρῶν ἢ ἐξωτερικῇ παρακέντησις τῆς κύστεως.

Ὁ διὰ τῆς βίας καθετηριασμός θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ζηλωτῶν αὐτοῦ ὀπαδῶν ὡς γενικὴ θεραπευτικὴ μέθοδος διὰ πάσας τὰς στενώσεις, ἐξ ἄλλων δὲ ἦττον ἐνθουσιασιῶν μόνον εἰς ἀδιαβάτους καὶ ἀδιεξόδους στενώσεις, καθ' ἃς καὶ ταυτόχρονος ἐπίσχεσις τῶν οὐρῶν συμβαδίζει, ὡς ἔσχατον βοηθητικὸν μέσον· ἢ δὲ ἡ προτεινομένη μέθοδος τοῦ Mayer «ἄσον στενωτέρα ἢ στένωσις τόσον χονδροτέρος δέον νὰ ἦναι ὁ πρὸς εἰσαγωγὴν καθετῆρος» κατεδείχθη ἐν τῇ πράξει τὰ μάλα ἐπικίνδυνος.

Δι' ὃ νομίζομεν, ὡς καὶ ὁ Lippert κηρύσσει, ὅτι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς χονδροτέρου καθετῆρος οὐδόλως εἴμεθα ἐξησφαλισμένοι ἐκ τῶν ψευδῶν ὁδῶν.

Κατὰ τὴν ἰσχυρὰν πίεσιν δυνατὸν νὰ διαρρήξωμεν τὴν οὐρήθραν καὶ μάλιστα νὰ προκαλέσωμεν καὶ θανατηφόρα συμπτώματα, ἰδίως εἰς τὰς τυλῶδεις στενώσεις, ὧν τὰ τοιχώματα ἦττον ἀντίστασιν παρέχουσι καὶ διαρ-

ρήγνυνται λίαν εύκόλως, ὅτε ἔπονται αίμορραγίαι, διατρήσεις ψευδῶν ὀδῶν, εἰσβολαὶ οὐρηθρικοῦ πυρετοῦ μετὰ πάντων τῶν τρομερωτάτων καὶ ὀδυνηρῶν φαινομένων. Δι' ὃ δυσκόλως ὑποβάλλονται οἱ πλεῖστοι τῶν ἀσθενῶν εἰς τὴν μέθοδον ταύτην, ἥτις βεβαίως ἐστὶ μάλλον ὀδυνηροτέρα ἢ ἡ ἐσωτερικὴ τομὴ τῶν στενώσεων.

Ὅθεν ἀποδοκιμαστέα ἡ μέθοδος αὕτη, ὡς ὁ πολύπειρος Lippert λέγει: «ἰδίως ἐπὶ τυλωδῶν στενώσεων τὸν διὰ βίας καθετηριασμόν, ὅστις ἐφ' ὅλας τὰς καταστάσεις σκαιῶς διαρρηγνύει τοὺς ἰστούς, θεωροῦμεν ὡς σκληρὰν καὶ ἐπικίνδυνον μέθοδον καὶ εἰς ἐκείνας μόνον τὰς περιπτώσεις προτιμῶμεν τοῦτον, ἔνθα ἀδύνατον ἢ εἰσαγωγὴ τοῦ οὐρηθροτόμου πρὸς ἐσωτερικὴν οὐρηθροτομίαν.»

Τὸν ἐπικίνδυνον τοῦτον βεβιασμένον καθετηριασμόν ἐκτελοῦσι διὰ τοῦ εἰς ὄξυ κωνοειδῆς ἄκρο ἂν ἀπολήγοντος μεταλλικοῦ καθετῆρος τοῦ Royer.

Ἐτερον δὲ βοηθητικὸν μέσον, ἐγχειριστικὸν εἶδος, οὗ τὴν χρῆσιν προτιμῶμεν ἐπὶ σκληρᾶς μάλιστα στενώσεως καὶ ἐπὶ εὐαισθητῶν ἀτόμων, καθ' ἃ ἢ κατὰ μικρὸν διαστολὴ παρακωλύεται, ὡς ἐκ τῆς δυστρόπου εὐαισθησίας αὐτῶν, ἐστὶν ἡ ἐσω ἐντομὴ τῆς οὐρήθρας — **οὐρηθροτομία ἐσωτερικὴ.**

Τὴν ἐγχείρησιν ταύτην ἐπιχειροῦμεν διὰ τῆς μάλα ἐν χρῆσει οὐρηθροτόμου τοῦ Maisonneuve, ὅπερ ἔξασκεῖ διπλὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν χρονίων στενώσεων τῆς οὐρήθρας. Διότι οὐ μόνον διαστέλλομεν τὸν ἐσκληρωμένον οὐλώδη ἰστόν τῆς στενώσεως διὰ τοῦ ἐργαλείου τούτου, ἀλλὰ καὶ τέμνομεν ἐκεῖ, ἔνθα τὸ τυλωδες δὲν δύναται νὰ

διασταλῆ καὶ οὕτως ἐπαναφέρομεν τὴν φυσικὴν διάμετρον τῆς οὐρήθρας. Τοιουτοτρόπως διὰ τοῦ ἐργαλείου τούτου ἐκτελοῦμεν ταυτοχρόνως τὴν τε διάτασιν, διαστολὴν καὶ τομὴν τῶν στενώσεων.

Ἡ μέθοδος αὕτη τῆς διατομῆς τῆς οὐρήθρας ἐξησκηῖτο ἤδη ἀπὸ τοῦς ἀρχαίους χρόνους καὶ ἐτέθη αὐτῆς εἰς χρῆσιν μετ' ἀποτελέσματος ὑπὸ τοῦ Philips, Armolt, Mercier, Civials, Ducamp καὶ τελευταίως ἐτροποποιήθη ἰδίως ὑπὸ τοῦ Maisonneuve. Διὰ ταύτης ἡ στένωσις δὲν διαρρηγνύεται οὐδὲ συνθλάται, ὡς κατὰ τὸν διὰ βίας καθετηριασμόν, ἀλλὰ διχοτομεῖται καὶ ἐκ πείρας εἰς ἄγνωστα, ὅτι τὰ τῆς τομῆς τραύματά ἐστὶν ἥττον ἐπικίνδυνα τῶν συνθλάσεων καὶ διαρρήξεων.

Ὡσαύτως ἕτερα μέθοδος πρὸς διαστολὴν τῆς οὐρήθρας ἀναγράφεται ἡ διὰ τῶν διαστολέων αὐτῆς· οἱ διαστολεῖς οὗτοι, οἵτινες πρὸς ἀναιμάκτους διαστολὰς χρησιμεύουσι, κατεσκευάσθησαν τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Charrier Fergusson, Weiss καὶ ἄλλων, ἔχουσι δὲ μορφήν ἀπλοῦ μεταλλικοῦ καθετῆρος, πλὴν μετὰ δύο σκελῶν, ἅτινα διὰ τινος στρέβλης ἀπομακρύνονται καὶ αὐτῆς κατὰ τὸ δοκοῦν συνέρχονται· ὁ πρὸς εὐρυνσιν οὗτος διαστολεὺς διατείνει ἐκ τῶν ἔμπροσθεν πρὸς τὰ ὀπίσω ὄλην τὴν οὐρήθραν· ἕτερος δὲ διαστολεὺς καὶ ὁ καιαλληλότερός ἐστὶν ὁ ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ Thompson προταθείς, ὅστις εἰσάγεται τῇ προσαρμογῇ λεπτοῦ τινος ἐλαστικωτάτου ὀδηγοῦ — Conductor — προπορευομένου καὶ διὰ τινος στρέβλης — βίδας — καὶ διανοίγονται κατὰ τὸ δοκοῦν ἢ συγκλείονται τὰ σκέλη ταῦτα. Ἀμφότεροι δὲ οἱ διαστολεῖς οὗτοι προῦ-

ποθέτουσι τὸ δυνατόν τῆς διαβάσεως τῆς οὐρήθρας διὰ τοῦ ἐλαστικοῦ ὀδηγοῦ, δι' ὃ μεταχειριστέοι, ἔνθα ἡ οὐρήθρα κατὰ μέρος διαβατὴ ἐστὶ.

Παρ' εὐαισθήτοις ἀτόμοις, παρ' οἷς μικρά τις διαστολὴ τῆς οὐρήθρας οὐρηθρητικούς πυρετούς προκαλεῖ, καὶ ἡ κατάστασις τῶν νεφρῶν, ἰδίως τῆς πυέλου αὐτῶν, ἀπαγορεύει τὴν περαιτέρω ἐξακολούθησιν τοῦτου τοῦ καθετηριασμοῦ, συμβουλεύει ὁ Οἷς, ὅπως ἐνεργῶμεν τὴν διαστολὴν τῆς οὐρήθρας τῇ χρήσει τοπικῆς ἀναισθησίας καὶ ἰδίως τῶν στενώσεων αὐτῆς διὰ λεπτοῦ πυρηνωτοῦ καθετηρός, οὔτινος ἡ διάμετρος νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὴν τῶν στενώσεων καὶ μετὰ τὴν βεβαίαν εἰσαγωγὴν ἐγκαταλείπομεν αὐτὸν ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, μεθοδικῶς προσδένοντες αὐτόν, ἵνα μὴ πρὸς ἔσω ἢ ἔξω ὀλισθήσῃ, ἐπὶ 24 ὥρας νὰ διαμείνῃ· εἶτα διὰ τῆς καθημερινῆς ἀλλαγῆς τοῦτου καὶ ἀντικαταστάσεως μεγαλειτέρας διαμέτρου δυνάμεθα νὰ φθάσωμεν τὸ φυσικὸν εὖρος τῆς οὐρήθρας. Ἡ μέθοδος αὕτη ὀνομάζεται—*Permanente graduelle dilatation—sonde à demeure*—. Ὁ ἀσθενὴς δὲ κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς θεραπείας ταύτης δέον νὰ μένῃ κλινῆρης ἀποφεύγων πᾶσαν παρεκτροπὴν τῆς διαίτης καὶ ἔνεκα μεγάλης εὐαισθησίας χορηγοῦμεν αὐτῷ ναρκωτικόν τι ὀπιούχον ἰδίως. Ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ἀναπτύσσεται κατάρροισ τῆς κύστεως, ἀλλὰ παραβλέπεται ἀπέναντι τῆς προσδοκουμένης θεραπείας. Ὅθεν ἡ μέθοδος αὕτη ἐνδείκνυται, ἔνθα ἡ διὰ τοῦ Thompson διαστολή, ὡς ἐκ τῆς εὐαισθησίας τῆς οὐρηθρικῆς βλεννομεμβράνης καὶ τῆς νευρικῆς ἐρεθιστικότητος τοῦ πάσχοντος, κωλύεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἡ ΚΑΥΤΗΡΙΑΣΙΣ — **Cauterisation** — ὩΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ ΜΕΣΟΝ ΤΗΣ ΣΠΕΡΜΑΤΟΡΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΟΥΡΗΘΡΑΣ ΣΤΕΝΩΣΕΩΝ

Καίτοι ἡ συνήθης πείρα περὶ τῆς θεραπείας τῶν τῆς οὐρήθρας στενώσεων δι' ἀπλῆς διαστολῆς συνήθως οὐδεμίαν βλάβην, ἀλλὰ μάλιστα εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα τοῖς ἰατροῖς παρεῖχεν, οὐχ ἥττον ὅμως ἤγαγεν αὐτοὺς ἥδη, ὡς καὶ πρὸ πέντε αἰώνων, εἰς τὸν συλλογισμόν, ὅπως τὰς στενώσεις ταύτας διὰ χημικῶν οὐσιῶν καταστρέψωσιν. Οἱ χειρουργοὶ τοῦ 15ου, 16ου καὶ 17ου αἰῶνος ἐξήγαγον ἐκ τῆς θεωρίας ταύτης, ὅτι ἐπειδὴ ἡ στένωσις τῆς οὐρήθρας δι' ὑπερτροφικῶν ὑποβλεννίων ὑπερσαρκώσεων, ἐν εἰδει κονδυλωμάτων, γίγνεται, διὰ τοῦτο ἐδικαιοῦντο μάλως νὰ καταφεύγωσιν εἰς τὴν χρῆσιν τῆς καυτηρίασεως. Δι' ὃ ἐπειράτο ὁ Francesco Diaz κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα τὴν καυτηρίασιν πρὸς θεραπείαν τῶν στενώσεων τῆς οὐρήθρας. Διὰ δὲ τοῦ John Hunter ἡ μέθοδος αὕτη ἐκτίσασατο ἐν τῷ παρελθόντι αἰῶνι λίαν ἐκτεταμένην χρῆσιν, ἣν καὶ μέχρι τὴν σήμερον ἰδίως ὁ Duplay ὡς βοηθητικὸν ἢ προλειαινὸν μᾶλλον τὴν θεραπείαν τῶν στενώσεων μεταχειρίζεται· συνίσταται δ' αὕτη εἰς εἰσαγωγὴν ἀπλοῦ κηρίου, ἐφ' οὗ κατὰ τὸ εἰσαχθισόμενον ἄκρον ἐπιτίθεται νιτρικὸς ἀργυρὸς καὶ οὕτως εἰσαγόμενος καυτηριάζει τὴν οὐρήθραν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν πρὸς τὰ ἔσω—

cauterisation antero—postérieur. ὁ δὲ Lallemand, Ségalas καὶ Ducamps, ἐπεγνόησαν κολοσσαίαν συσκευὴν ἐργαλείων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ ἀναφέρουσιν, ὅτι πλείστας στενώσεις διὰ τῶν καυτηριάσεων τούτων ἐθεράπευσαν. Κατ' ἀρχὰς δὲ τοῦ παρόντος αἰῶνος συνέστησεν ὁ Whateley ἀντὶ τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου τὸ καυστικὸν κάλι καὶ ἔνεκα τῆς καυτηριάσεως ταύτης ἕτερα καυτηριοφόρα προὔτάθησαν, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ καυτηριοφόρον τοῦ Lallemand. εὑρίσκει τὴν μεγαλειτέραν προτίμησιν.

Ἡ μοναδικὴ νοσηθία, ἐν ἣ περιπτώσει θέλομεν ταύτην νὰ γνωρίζωμεν, μεταχειριζόμενοι τὴν καυτηρίασιν, εἶναι αἱ μετὰ λίαν ἐπιμόνου βλεννορροίας συνδεδεμέναι σπογγώδεις βλεννορροϊκαὶ ἐκσαρκώσεις καὶ αἱ ὑπὸ ἐλκώδους μορφῆς συμβαδίζουσαι στενώσεις. Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην λέγει ἡμῖν ὡσαύτως ὁ Vital, ὅτι πραγματικῶς ὀφείλομεν ὡς λίαν λυσιτελεῖν ν' ἀναγνωρίσωμεν ἔτι καὶ τὴν σήμερον καὶ δι' ἐκείνας τὰς περιπτώσεις, ἐνθα ἀληθῆ σπογγώδη ὑποβλέννια κονδυλώματα, τὴν διὰ τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου ἐπαθὴν διὰ τοῦ καυτηριοφόρου Lallemand.

Εἰς τοιαύτας λοιπὸν περιπτώσεις δύναται ἐλαφρὰ τις καὶ ταχεῖα ἐπίψαισις τῶν σπογγωδῶν τραχωμάτων, ἥτοι κονδυλωμάτων, τῶν ἀδρανῶν καὶ χρονίων ἐλκώσεων τῶν ἀπαρτιζουσῶν τὰς στενώσεις διὰ τοῦ χυτοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου 2-3 φορὰς ἐπαναλαμβανομένη κάλλιστα τὰς σπογγώδεις ὑπερσαρκώσεις ὡς καὶ τὴν βλεννορροϊκὴν ἐκκρίσιν νὰ ἐξαλείψῃ. Τὰς καυτηριάσεις δὲ ταύτας μεταχειριζόμεθα ὡσαύτως καὶ πρὸς ἐπάμβλυνσιν τῆς ὑπερβολικῆς

ἐρεθιστικότητος τῶν τοιούτων ἀξανομένων ἐλκωδῶν μορφῶν τῶν στενώσεων, καθ' ὧν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐνεργοῦμεν τὴν καυτηρίασιν ταύτην καὶ δι' ἀπλοῦ κηρωτοῦ καθετῆρος, οὗ τὴν αἰχμὴν ἐμβυθίζομεν εἰς λειοτετριμμένην κόκκιν νιτρικοῦ ἀργύρου καὶ οὕτως εἰσάγομεν αὐτὸν εἰς τὰς στενώσεις τῆς οὐρήθρας.

Ἐπὶ βαθέως δὲ κειμένων στενώσεων σκοπιμώτερα ἢ διὰ τοῦ καυτηριοφόρου τοῦ Dithel εἰσαγωγὴ τῶν τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου ὑποθεμάτων—Suppositoires uréthrales,—οὐχ ἥττον ὅμως ἡμεῖς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διαστολῆς τῆς οὐρήθρας σπανίως μετεχειρίσθημεν τὰς καυτηριάσεις, αἵτινες μᾶλλον λυσιτελεῶς ἐνεργοῦσιν μόνον ἐναντίον τῶν ἔνεκα ἐξελκώσεων καὶ χρονίων ἀτόνων παραλυτικῶν καταστάσεων ἐπιγιννομένων Σπερματορροϊῶν, γένόμεναι καὶ διευθυνόμεναι δεόντως παρὰ τὸ προστατικὸν μέρος τῆς οὐρήθρας, ἥτοι ἐπὶ τοῦ σπερματατικοῦ λόφου, παρὰ πρὸς διαστολὴν τῆς οὐρήθρας.

Καὶ ὡς καυστικὸν μέσον πάντοτε προὔτιμήθη ὁ νιτρικὸς ἄργυρος τοῦ καυστικοῦ κάλεος. Διότι τὸ καυστικὸν κάλι καυτηριάζει βαθύτερον καὶ συνεπῶς ἢ ἀντίδρασις αὐτοῦ ἔνεκα τῆς ὑδροσκοπικῆς αὐτοῦ ιδιότητος ἔστι λίαν ἐπικίνδυνος ἢ ὁ νιτρικὸς ἄργυρος, ἂν καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ ἢ διὰ καυστικοῦ κάλεος μέθοδος δὲν στερεῖται θιασῶτων, θεωρούντων τὸναντίον ἀνεπαρκῆ τὸν νιτρικὸν ἄργυρον μὴ ἔχοντα λυσιτελεῖν ἐνέργειαν κατὰ τῶν στενώσεων, ὡς ὁ Everand Home ἀναφέρει περίπτωσιν τινα, καθ' ἣν ἐνήργησε τὴν καυτηρίασιν οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 1256 φορῶν εἰς ἄτομον πάσχοντα στένωσιν

καὶ ἡ ἐπελθοῦσα οὐλὴ μικρὰν τινὰ ἐλαστικότητα καὶ ἐνταντικότητα παρεῖχε, τοῦθ' ὅπερ καὶ ὁ Thompson ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ ἐπιχειρισθέντων ἀπέδειξε. Ὅθεν ἡ μέθοδος αὕτη τῶν καυτηριάσεων διὰ τὴν θεραπείαν τῶν στενώσεων ἔσχε μεγίστην ἐπίδοσιν, ὡς ὑποστηριχθεῖσα ἐπὶ τῶν ψευδῶν θεωριῶν τοῦ ἰστοῦ τῶν στενώσεων, ὡς ἰσχυρίζοντο θεωροῦντες αὐτάς, ὡς σάρκας περιττὰς—*chairs superflues*.— Τὸ τελευταῖον ὅμως αὐτῆς ἄνθος κατέπεσεν ἐν τῇ μεσότητι τοῦ ἀποικομένου τούτου αἰῶνος, συναπτόμενον τοῖς ὀνόμασι Segalas Ducamps καὶ ἄλλων, οἵτινες τὴν ὀργανοθίκην τῆς μεθόδου ταύτης εἰς ἀξιόλογον συλλογὴν περιήγαγον.

Διὰ δὲ τῶν καυτηριοφόρων τῶν δι' ἐνὸς ἐπιπώματος, ἦτοι ἐμβόλου, καλυπτομένων καὶ οὕτως εἰσαγομένων μέχρη τοῦ τῆς στενώσεως τόπου, ἐν ᾧ τὸ πρῶτον ἡ ἐπαφὴ αὐτοῦ τοῦ καυτηρίου μετὰ τοῦ ζωϊκοῦ ἰστοῦ λαμβάνει χώραν—*Cauterisation latérale*,— ὁ βαθμὸς τῆς τοπικῆς καυτηριάσεως ἐστὶν ἀβέβαιος τοῦ νὰ καταμετρηθῇ ἢ κατανοηθῇ. Ἄν δὲ τὸ ἐνδοσκοπίον, ὅπερ ὠρισμένην τοπικὴν θεραπείαν ἐν τῇ οὐρήθρᾳ διενκολύνει, διὰ τὴν ἀκριβῆ τοποθέτησιν τῶν καυστικῶν καὶ πρὸς νέαν ἀξίαν αὐτῶν συντελέσῃ ἐστὶ ζήτημα.

Τελευταίως συνέστησαν καὶ νέαν τινὰ ἐνεργητικὴν καυτηρίασιν—*cauterisation actuale*,—τὴν ἐν εἴδει γαλβανοκαυστικῆς ὑπὸ Middeldorpf συστήθεισαν. Αὕτη δέ, ὡς καὶ ἐκεῖναι τῆς γαλβανοκαυστικῆς χημικῆς μεθόδου—*electrolyse lineaire*— πρὸς τὴν καυτηρίασιν τῶν στενώσεων συστήθεισαι, καὶ ὑπὸ Molley, Tripier, Amusat, Neu-

mann, V. von Bruns καὶ ἄλλων ἀπέκτησε τὴν αὐτὴν προσήκουσαν ἀξίαν ἐν τῇ χειρουργικῇ θεραπείᾳ δι' ὅσον ἐλάττων ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ τῆς γαλβανοκαυστικῆς ταύτης χημικῆς μεθόδου θεραπευθέντων στενώσεων, τοσοῦτον ἢ διὰ αἱ περιπτώσεις ὑποτροπῶν εἰσὶν γνωσταί.

Πρὸς ἀποπεράτωσιν δὲ τῆς θεραπείας τῶν τῆς οὐρήθρας στενώσεων ὀφείλομεν πρὸς ἀπολογίαν, ἀνθ' ἧς ἀφέθημεν περὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου κάπως ὑπερβολικώτεροι, νὰ προσθέσωμεν ὧδε καὶ ὀλίγα τινά.

Αἱ στενώσεις λοιπὸν καὶ ἡ μεθοδικὴ θεραπεία αὐτῶν εἰσὶν τούτου ἔνεκα ὑπὸ θεραπευτικὴν ἐποψίαν λίαν σπουδαῖαι, δι' ὃ ὀφείλομεν νὰ διακρίνωμεν αὐτάς, διότι οὐ σπανίως παρίστανται πολλακίς αὐταὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ὡς τὰ μόνα αἰτιατὰ αἰτία τῆς τε ὄνειρώξεως, σπερματορροίας καὶ σενεπῶς ἀνικανότητος, ἔνθα περ ἡ ἄρσις αὐτῶν ὡς πρῶτη ἔνδειξις τῆς θεραπείας πάντων τούτων λογίζεται—*Sublata causa, tollitur effectus*.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ

Μάλιστα ἡ ἀνικανότης οὐδεμίαν ἄλλην ἐν τοιαύταις σχέσεσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἔχει αἰτίαν, ὡς ἄνω εἶπομεν, ἢ τὰς παλαιὰς καὶ παρημελημένας στενώσεις καί, κατὰ τὸ ἀπόφθεγμα *cessante causa cessat effectus*, δύναται ἢ

ἀνικανότης εἰς τοιαύτας περιπτώσεις τότε μόνον ἀληθῶς καὶ ἐντελῶς ν' ἀρθῆ, ἐνθα πᾶσα στένωσις καλῶς διαγιγνωσκομένη αἴρεται.

Ἐὰν μάλιστα ἡ ἀνικανότης προέρχεται ἐξ ἐξαντλήσεως πάσης πρὸς νέαν δραστηριότητα συμβαλλούσης δυνάμεως, ἐξ ἀποσβέσεως ἐκάστης γενικῆς λειτουργίας, καὶ συνεπῶς οὐδὲν πλέον ὑγιοῦς φύσεως ὑπάρχει, ἐφ' οὗ δύναται τις κατὰ τὴν θεραπείαν νὰ ἐρείδεται, τότε πᾶσα προσδοκία ἐπίσης δι' ἕκαστον ἰατρὸν περὶ τῆς θεραπείας αὐτῆς ἀπόλλυται. Ἐκτός τούτου ἦν ἀφορμὴ ἔτι, ἥτις ὠριζεν ἡμᾶς, ἵνα τὸ κεφάλαιον τῶν στενώσεων, ὅσον οἶδόν τε, θεμελιωδῶς καὶ κᾶπως διεξοδικώτερον νὰ πραγματευθῶμεν, διότι πλείστοι ἀγνοοῦσι καὶ μόλις ὑποπτεύουσιν, ὅτι ἡ ἀνικανότης αὐτῶν ἐπὶ τινος στενώσεως ἐρείδεται καὶ οὕτω δυνατόν αὕτη ἐν σμικρῷ συνήθως διαστήματι χρόνου ν' ἀρθῆ καὶ ὅπως μάλιστα ἔχωμεν πλείστας ἀποδείξεις ἐκ τῆς καθ' ἑκάστην πείρας, οὕτω καὶ ἐνταῦθα εἰς πλείστας περιπτώσεις τῶν ἀνελπίστως ἐχόντων ἀτόμων δυνάμεθα νέας καὶ βεβαίας προσδοκίας περὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν νὰ ἰδρούσωμεν. Δι' ὃ δέον ἢ πρόγνωσις τῆς ἀνικανότητος μετὰ μεγίστης συνέσεως νὰ ἐκφράζηται. — Ἔστι δὲ αὕτη τοῖς ἠθικῶς πάσχουσιν ἀνικανότητα λίαν εὐνοϊκὴ, πλὴν τῶν νευρασθενικῶν, παρ' οἷς ἥττον εὐνοϊκὴ φαίνεται, παρ' ἀτόμοις δὲ τοῖς ὑπὲρ ἄγαν ἀφροδισιακᾶς καταχρήσεις ὑποστᾶσι μᾶλλον ἢ ἥττον κακίη. Εἰδικὴ δὲ θεραπεία τῆς Ἀνικανότητος κατὰ τὸν Eulenburg, ἐν ὅσῳ αὕτη ἔχει ὡς αἰτίαν τὴν παρὰ φύσιν κατάστασιν τοῦ πέους ἢ κατὰ τὴν προσλαλιὰν μηχανικόν τι κώλυμα τῶν παρακειμένων αὐτοῦ μερῶν, ἐστὶ φυσικῶς σχεδὸν ἄνευ ἐξαιρέσεως χειρουργικὴ καὶ ἐπισκοπεῖται κατὰ τὰς διαφόρους κυρίας αἰτίας αὐτῆς.

Ἡ δὲ καθαρῶς ψυχικὴ ἀνικανότης, οὐχὶ ἐκείνη ἢ εἰς τὰ νευρασθενικὰ εἶδη ἀναγομένη, ἀπαιτεῖ θεραπείαν ψυχολογικὴν, πρὸ πάντων ἐνθερμον καὶ ἰσχυρὰν παραίνεσιν, δι' ἧς τὸ ἀπολεσθὲν θάρρος ἐν τῇ ἰδίᾳ ῥώμῃ καὶ τῇ ἀταραξίᾳ τοῦ πάσχοντος ἀτόμου ἀναγεννᾶται, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ἐκ τῆς πείρας τὸ ἀνάληθες αἴτιον τῆς ἀποδειλιάσεως.

Καὶ τοιοῦτοτρόπως κατωρθώθη εἰς οὐκ ὀλίγας περιπτώσεις ἄνευ οὐδεμιᾶς τοπικῆς ἢ γενικῆς θεραπείας νὰ προληφθῆ οὐ μόνον ἢ ἐν τῷ ὑμεναίῳ δυστυχία καὶ συνεπῶς ἢ ἀτεκνία, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἢ διάζευξις τοῦ γάμου.

Εἰς περιπτώσεις δέ, καθ' ἃς ἀναγνωρίζεται ἡ μᾶλλον ἀποδίδεται ἢ αἰτία τῆς ἀνικανότητος εἰς ἀφροδισιακᾶς καταχρήσεις, ἐνδείκνυται πρὸ παντὸς ἄλλον ἢ αὐστηρὰ ἀποφυγὴ παντὸς ἐρεθισμοῦ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων καὶ πᾶσα συχνὴ προσπάθεια διὰ προσλαλιᾶν.

Περὶ δὲ τῶν κυρίως αἰτίων τῆς ἀνικανότητος τῶν ἕνεκα ἐξαντλήσεως καὶ εὐερεθίστου ἀτονίας ἐν οἰκείῳ μέρει, ἐν τῷ περὶ σπερματορροίας, ἐν ἐκτάσει ἀνεφέρομεν, καὶ συνεπῶς τὴν ἐνδοδειγμένην θεραπευτικὴν μέθοδον συνεστήσαμεν. Ἐσχάτως δὲ ἀναφέρομεν μόνον ἐνταῦθα, ὅτι συνεστήθη καὶ ὑπὸ τοῦ Mitchell—Playfair ὅλως νέα θεραπευτικὴ μέθοδος ἐφαρμοζομένη ἐν ἰδιαιτέροις θεραπευτηρίοις, ἥτις, ὡς λέγουσι, καταπληκτικῶς παρὰ τοῖς νευρασθενικοῖς ἐπέδρασε. Συνίσταται δ' αὕτη

εἰς διαιτητικὴν μέθοδον συνδυαζομένην μετ' ἀφθόνου τροφῆς, προστριβῶν—massages, — ἠλεκτρισμοῦ, ὑδροθεραπευτικῶν μέσων, ἀπολύτου ἡσυχίας τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, ἠλεκτρικῶν λουτρῶν, κτλ., ἐξ ἧς πλείω τῶν περιπτώσεων ἀπεδείχθησαν, ὅτι μετὰ 6 — 8 ἑβδομάδων διαμονὴν ἐν τοῖς θεραπευτηρίοις τούτοις τῶν ἀσθενῶν ἐντελῶς τεθεραπευμένοι ἦσαν. Τινὲς μάλιστα διατείνονται, ὅτι ἡ ἐπάθεια τῶν θεραπευτηρίων τούτων ἐπιδρᾷ εἰς ἐκεῖνα τὰ εἶδη τῆς ἀνικανότητος, ἅτινα ὡς αἰτίαν αὐτῶν ἔχουσι τὴν ὑπερβολικὴν διανοητικὴν ἐργασίαν, τὴν ἀπώλειαν ἢ στέρνησιν ποθητοῦ προσώπου κλπ. ἄλλα δὲ εἶδη ἀνικανότητος οὐδόλως ὑποχωροῦσι διὰ τῆς μεθόδου ταύτης τῆς δι' ἀφθόνου καὶ μετὰ βίας τροφῆς — Masteur, — διότι πλείστοι οὐδόλως ὑποφέρουσιν αὐτὴν ἢ μᾶλλον μετὰ ἐπὶ τὰ χεῖρω ἀποκλίσεως. Δι' ὃ ἐνταῦθα ἡ ἐνδειξις αὕτη κεῖται ὅτι ἐντελῶς ἐν τῷ δεινῷ καὶ δυσκόλῳ τῆς ἐφαρμογῆς.

Φάρμακα δὲ ἀποδεκτῆς ἐνεργείας, ἂν καὶ πολλὰ ὡς ἀφροδισιακὰ φημίζονται, οὐχ ἥτιον ὅμως δὲν δυνάμεθα μετὰ πολλῶν ἐτῶν πείραν νὰ συστήσωμεν, καθ' ὅσον μάλιστα καὶ ἡ ἡμετέρα φιλολογία περὶ τῶν θεραπευτικῶν μέσων τῆς ἀνικανότητος ἀκινητεῖ. Τὰ δὲ ναρκωτικά, ἅτινα πολλάκις ὡς ἀφροδισιακὰ θεωροῦνται, δέον αὐστηρῶς καὶ σαφῶς ν' ἀπαγορεύωνται.

Τοπικὴ δὲ θεραπεία τῆς οὐρήθρας διὰ τὴν ἀνικανότητα μόνον εἰς φλογιστικὰς καταστάσεις, ὡς εἴρηται, ἐνδείκνυται ἐν ὑγιεινῇ δὲ καταστάσει τῆς οὐρήθρας αὐστηρῶς ἀπαγορεύεται πᾶσα εἰσαγωγὴ καθετῆρος, καυστι-

κῶν μέσων, ἠλεκτρισμῶν κλπ., ἅτινα μᾶλλον κακὰ ἀποτελέσματα ἢ ἐπιτυχίας ἐπέφερον.

Αἱ ψυχραὶ καταιονίσεις ἰδίως ἐπὶ τοῦ περινέου, αἱ ψυχραὶ διακλύσεις τοῦ ἀπευθυμένου, αἱ τοπικαὶ ψύξεις καὶ ἐρεθιστικαὶ προστριβαὶ μᾶλλον λυσιτελῶς ἐπὶ τῆς ἀνικανότητος ἐπέδρασαν. Κατὰ δὲ τὴν παραλυτικὴν ἀνικανότητα πᾶς τεχνητὸς ἐρεθισμὸς ἢ ὑπερερεθισμὸς τῶν γεννητικῶν ὀργάνων μᾶλλον ἀπαγορεύεται ἐκτὸς μόνον τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, οὗ ἡ τοπικὴ ἐφαρμογὴ ἐφάνη, ὅτι κάπως ἐσταμάτησεν εἰς τοὺς ἐκ καταχρήσεως ἡμαρτηκότητας τὴν ἐντελῶς ἐπαπειλοῦσαν κατάπτωσιν αὐτῶν. Ἀφροδισιακὰ δὲ μέσα, δυνάμενα τὴν ἐπίτασιν τῆς γεννητικῆς ὀρμῆς νὰ προκαλῶσιν, ἀναφέρομεν ἐν παρόδῳ, ὡς τοιαῦτα θεωρούμενα, τὰ ἐξῆς : α') εἰσὶν αἱ εὐπεπτοὶ καὶ εὐκόλως ἀφομοιούμεναι, ἥτοι ἀπορροφούμεναι, τροφαί, αἵτινες ἐπὶ τὰ πλείω τὴν θοροπαραγωγὴν αὐξάνουσι καὶ διὰ ταύτης τὴν γεννητικὴν ἐφεσιν διεγείρουσι. Καὶ ἐκ μὲν τῶν ζωϊκῶν οὐσιῶν ὡς τοιαῦται θεωροῦνται τὰ ὠά, διάφορα κυνηγίων κρέα, ἰχθύς, αὐγοτάραχα, χαβιάρια καὶ ἐκ τῶν ὀστράκων τὰ ὀστρεῖδια κλπ. Ἐκ δὲ τῶν φυτικῶν οὐσιῶν τὰ ὕδνα (μανιτάρια), τὰ κάστανα, τὰ γεώμηλα, ἡ βανίλλη, ἡ ἀρωματικὴ σοκολάτα κλπ. β') τὰ αἰθεριώδη διεγερτικά, ἰδίως τὰ ἀρωματικὰ οἶνοπνευματώδη ποτά, ὁ καλὸς καὶ γενναῖος παλαιὸς οἶνος, πρὸ πάντων ὁ τῶν μεσημβρινῶν χωρῶν, μετὰ τὴν λήψιν τοῦ ὁποῦ ἢ αὐξανομένη φαντασία μετὰ τῆς ταύτοχρόνου ἀρμονίας τοῦ νευρικοῦ συστήματος διεγείρει ἰσχυρῶς τὰς πρὸς ἡδονὴν ἐφέσεις, ὡσαύτως τὰ διάφορα ἀρωμα-

τικά, τουτέστι τὰ πιπεροειδιῖ, τὰ καρυόφυλλα (μοσχοκάρφια), τὰ μοσχοκάρυα, τὸ μοσχομάκερ — *macis*, — τὰ σέλιννα, τὰ ἄνηθα, τὰ μάραθρα καὶ τὰ τούτοις παρόμοια· ἐνεργοῦσι δὲ ταῦτα ὡς εὐκολύνοντα ἔνεκα τῶν πεπτικῶν ἀρωμάτων αὐτῶν τὴν τε πέψιν καὶ ἀφομοίωσιν τῶν ἀφθόνως ληφθέντων ἐδεσμάτων· παρομοίως καὶ τὰ κατὰ μέρος ἐρεθισμὸν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων προξενοῦντα καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, τουτέστι πρὸς διέγερσιν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, κατὰ διαφόρους μᾶλλον ἢ ἥττον ἀναλόγους σκευασίας προὔταθσαν. Τοιαῦτα δὲ εἰσὶν ἡ βανίλλη, ὁ κρόκος, τὸ καστόριον καὶ λοιπά. Οἱ ἀρχαιότεροι δὲ συγγραφεῖς ἀπέδιδον μεγάλην διεγερτικὴν ἐπιρροὴν εἰς τὰς σκευασίας τοῦ φωσφόρου, ὧν ὅμως, ὡς ἀπεδείχθη, ἐλαχίστη ἐστὶν ἡ φυσιολογικὴ ἐνέργεια, ἥτις πόρρω ἐστὶ τῆς φημισθείσης ταύτης ιδιότητος καὶ γ'). Τὰ τὴν οὐρογεννητικὴν ὁδὸν κατ' εὐθείαν διεγείρονται ἀφροδισιακὰ μέσα· καὶ ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται αἱ κανθαρίδες καὶ τὰ ὅμοια εἶδη αὐτῶν, εἶτα δὲ οἱ συγγενεῖοντες αὐταῖς ἐλαιοκάθοροι, οἵτινες ἰδίως κατὰ τὸν μᾶιον ἀναφαίνονται — *Maiurmer* — *Moloes majales* — καὶ ἐσωτερικῶς δίδονται, ὧν τὰ συστατικά μέρη διὰ τῶν οὐρῶν ἐν ἀμεταβλήτῳ καταστάσει ἐν μέρει ἀποχωρίζονται· ἐξασκοῦσι δ' οὗτοι ἐπὶ τῶν αἰσθητικῶν ἰνῶν τοῦ θορικοῦ διαδρόμου μᾶλλον ἢ ἥττον ἰσχυρὸν ἐρεθισμὸν καὶ προκαλοῦσιν οὕτω διὰ τῆς μεταφορᾶς τοῦ ἐρεθισμοῦ τούτου ἐπὶ τῶν διασταλτικῶν ἀγγείων καὶ νεύρων τοῦ πέους τὴν οὕτω δὴ καλουμένην λόρδωσιν αὐτοῦ. — Πριαπισμὸν — ὁμοίαν ἐνέργειαν παρετήρησαν ἐκ τοῦ

αἰθερίου ἐλαίου τῶν μυρμύκων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων μυρμύκων, ἐκ τῆς χρήσεως τῶν σκευασιῶν ἐμετικῶν καρύων, ὡς καὶ ἐκ τινῶν ρητινωδῶν βαλσαμαρωματικῶν οὐσιῶν, ὡς φέρ' εἰπεῖν, σμύρνης, γαλβάνου, περουβιανῶν βαλσάμων, τοῦ βαλσάμου τῆς Μέκκας κλπ. Ἐν δὲ τῇ νοτίᾳ Ἀμερικῇ λέγεται, ὅτι κατεσθίουσιν εἰδός τι μεγάλων μυρμύκων πρὸς διέγερσιν ἀφροδισιακὴν καὶ ἐρεθισμὸν τῆς γενετησίου ὀρμῆς· συνάμα καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συντελοῦσι τὰ μέγιστα πρὸς διέγερσιν ἀφροδισιακῆς ἐφέσεως καὶ αἱ διὰ διεγερτικῶν ἡδονικῶν εἰκόνων παραστάσεις καὶ αἱ ψυχικαὶ διεγέρσεις καὶ τὰ τοιαῦτα, ἅτινα τὴν αὐτοπιστίαν εἰσὶν ἐπιτύδεια ν' ἀνυψῶσιν. Εἰς τοὺς ἀνικανότητα πάσχοντας ἡ ὑποχονδρία καὶ ἡ φαντασία οὐ σπανίως ἀξιόλογον πρόσωπον διαδραματίζουσι, προκαλοῦσαι ἀβεβαιότητα, ἔλλειψιν ἐμπιστοσύνης, φόβον περὶ τῆς ἀνικανότητος καὶ εἰς τόσον μεγαλείτερον βαθμὸν, ὅσον νευρικώτερον ἢ ὄντως ἀσθενέστερον τὸ ἄτομόν ἐστι.

Μεταξὺ δὲ τῶν ἀφροδισιακῶν ποτῶν πρὸ πολλοῦ αἱ κανθαρίδες διαδραματίζουσιν ἀξιόλογον μέρος, ὡς ὁ *Paré* ἀναφέρει, ὅτι τὸ οὐσιῶδες συστατικὸν τῆς ἰταλικῆς λειξήρεως οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ σκευασία τῶν κανθαρίδων, ὡς καὶ ἐν Γαλλίᾳ αἱ τοῖς πᾶσι γνωσταὶ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *Pastilles galantes* συνίστανται ἐκ τῆς αὐτῆς οὐσίας, δηλαδὴ ἐκ κανθαρίδων· καὶ τὴν σήμερον ἔτι καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ εἰς ἄλλας χώρας διάφορα εἶδη καὶ σκευασίαι κανθαρίδων δι' ἐρωτικούς σκοποὺς διαπιπράσκονται, ἢ χρῆσις τῶν ὁποίων πολλάκις μάλιστα

οὐ μόνον τοῦ ἐπισκοπούμενου ἀποτελέσματος ἡστόχη-
σεν, ἀλλὰ καὶ κακῶν συνεπειῶν πρόξενος ἐγένετο. Καὶ
συνειθίζουσι νὰ χορηγῶσι τὰς καθαρίδας ὡς ἀφροδι-
σιακὸν μέσον ὑπὸ μορφήν λειοτετριμμένης κόνεως ἀπὸ
ἡμίσεως μέχρις ἑνὸς κόκκου ἐφ' ἅπαξ διδομένης ἢ τὸ
βάμμα αὐτῶν 1 : 10 οἴνοπνεύματος, αἰθέρος. Καὶ ἐκ τοῦ
μίγματος τούτου 10—15 σταγόνας ἀπλοῦν ἢ ἐντὸς γα-
λακτώματος γλυκέων ἀμυγδάλων χορηγοῦσι. Ὡσαύτως
ἀξιόλογον ἐπίδρασιν πρὸς θεραπείαν τῆς ἀνικανότητος
παρέσχον καὶ αἱ καταιονήσεις τῶν ἐξ ἀνθρακικοῦ ὀξέος
ἀτμῶν. Διὰ δὲ τὴν ἐξ ἀτονίας ἀνικανότητα ἐνδείκνυνται
τὰ τονικὰ φάρμακα, ἥτοι ὁ σίδηρος, ἡ κίνα, ἡ ἐν ταῖς
ἐξοχαῖς διαμονή, ἡ ὑδροθεραπεία κλπ.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ε'.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΑΠΕΥΘΥΣΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΚΤΟΥ,
ΩΣ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΣΠΕΡΜΑΤΟΡΡΟΙΑΣ

**Ἐπίσχεσις κοπρανωδῶν ὑλῶν,
καθ' ἕξιν δυσκοιλιότης καὶ θεραπεία αὐτῶν.**

Ὅπως παλμοί, σκοτοδινία, κεφαλαλγία καὶ τεταραγ-
μένος ὕπνος, διαταράξεις νευρικαὶ καὶ ἀνορεξία κλπ.
οὕτω προέρχονται καὶ σπερματορροιαὶ μετὰ ταυτοχρό-
νων ἐντερικῶν ἐνοχλήσεων κατὰ τὴν ἐπίμονον δυσκοι-

λοιότητα. Δι' ὃ ἐξεστράτευον καὶ ἔτι καὶ τὴν σήμερον
ἐκστρατεύουσι πλεῖσθ' ὅσα φαρμακευτικὰ μέσα ἐναντίον
τούτων τῶν νοσηρῶν ὑπονοουμένων συμπτωμάτων καὶ
δυστυχῶς ἀνευ ὠφελείας.

Ἀποδίδει τις τὰς καταστάσεις ταύτας εἰς διαταράξεις
τῶν νεύρων ἢ τοῦ αἵματος, συγγέει τὰς ἐνεργείας μετὰ
τῶν αἰτίων, διανοεῖται πρὸς ὑπερβολικὴν εὐσαρκίαν,
πληθώραν, πολυαιμίαν, ἢ τούναντίον πρὸς ἔλλειψιν χυ-
μῶν, ἀναιμίαν, θεραπεύει ἰδίως ταύτας τὰς νομιζομένας
κυρίως παθήσεις κατὰ τὰ ὑποτιθέμενα αἰτία αὐτῶν πλὴν
καὶ αὐθις εἰς μάτην.

Πολλάκις μάλιστα οἱ τοιοῦτοι πάσχοντες ἀπέρχονται
εἰς διάφορα τονικὰ λουτρά καὶ προσπαθοῦσι διὰ πάντων
τῶν καταπραῦντικῶν μέσων μεριμνῶντες τὰ καθ' ἕκα-
στα φαινόμενα ν' ἄρῳσιν, ὡς εἶπειν, ἐπισκοποῦσι τὴν
θεραπείαν τῆς Σπερματορροίας, τῆς κεφαλαλγίας ἢ τῆς
ἀνικανότητος καὶ τῆς ἀτονίας, ἐν ἐνὶ λόγῳ φροντίζουσι
μόνον ν' ἄρῳσι τὰ συμπτώματα, παραγνωρίζοντες τὴν τε-
φύσιν καὶ αἰτίαν τούτων τῶν ἐνοχλήσεων, ἀποπλανώμε-
νοι οὕτως ἀνωφελῶς.

Ἐνεκα λοιπὸν τῆς τοιαύτης συγχύσεως ἢ κυρίως βα-
θεῖα πάθησις τῶν ἐνοχλήσεων τούτων ματαίως θερα-
πεύεται καὶ συνεπῶς ἀνεπισχέτως πόρρω ἐξαπλοῦται,
διότι οὐδόλωσ τὸ αἴτιον τῶν παθήσεων τούτων ἀπεδίδε-
το εἰς τὴν συνήθη δυσκοιλιότητα, ἥτις, ὡς ἐπουσιώδης
καὶ ὡς ἀπλοῦν σύμπτωμα τῶν δυσπεπτικῶν ἐνοχλήσεων
θεωρουμένη, ἐντελῶς παρεωράτο, ἐνῶ τούναντίον, αὐτὴ
καὶ μόνη, ἐστὶν οὐ μόνον ἡ ἀρχὴ τῆς νόσου, ἀλλὰ καὶ

εις πλείστας τῶν περιπτώσεων ἢ βαθυτάτη φύσις τῆς αἰτίας πάντων τούτων τῶν ἐνοχλήσεων.

Ἡ τοιαύτη λοιπὸν καταστάσα καθ' ἕξιν δυσκοιλιότης ἐστὶν εἴτα ταυτοχρόνως αἰτία τῆς Σπερματορροίας, τῆς ἀμβλύτητος τῆς μνήμης, ἀνικανότητος, ἀτονίας, κεφαλαλγίας καὶ παλμῶν, τῶν ὡς εἶπειν αἱμορροϊδῶν, ὑποχονδρίας κλπ., ἥτις ἐπὶ διεστραμμένης μάλιστα καὶ παρημελημένης θεραπείας αὐξάνεται καὶ παράγει πάσας τὰς ἐνοχλήσεις ταύτας, ὡς ἀρύουσα τὴν τροφήν αὐτῆς ἐκ τινος θαψιλῶς διδούσης ῥίζης εὐφόρον φυλλώδους δένδρου, οὗ ἢ ἐπέκτασις ταχέως αὐξάνει, εἰ αἱ ῥίζαι τῆς παθήσεως ταύτης οὐκ ἀποτέμνονται. Ἔστι δὲ γνωστόν, ὅτι ἡ πέψις ἐστὶν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς. Ἐξ αὐτῆς λοιπὸν καὶ ἐκ τῆς συνεπῶς ἀποτελουμένης ἀλλαγῆς τῆς ὕλης, τῆς ἀφομοιώσεως αὐτῆς, ἐξανθεῖ ἢ ἀληθῆς ἐντελῆς ὑγεία.

Καὶ ἐκ τῆς καθ' ἕξιν δυσκοιλιότητος ἐπιγίγνονται συνήθως, ὡς ἐν τῷ παθολογικῷ μέρει τοῦ παρόντος πονήματος κατεδείχθη, ἀκούσιοι συνήθως παρεκδεχόμενοι σπερματορροῖαι, αἵτινες τῇ ἀπωλείᾳ ἐπὶ τέλους πρὸς πλήρη καταστροφήν τῆς γεννητικῆς σφαιράς, πρὸς καταστροφήν τῆς οὐρηθρικῆς συσκευῆς καὶ τελευταίως πρὸς ἀνικανότητα μεθ' ὄλων τῶν ἐπομένων παθήσεων αὐτῆς καὶ ἀτονιῶν ἄγουσιν ἀνεπισχέτως πρὸς τὰ πρόσω.

Τίνι δὲ τρόπῳ αἱ ἐν τῷ ἐντερικῷ σωλῆνι ἐπὶ μακρότερον ἐπισχόμεναι κοπρανώδεις ὕλαι, καὶ ὁ ἐκ τούτων ἐπιγιγνόμενος μηχανικὸς ἐρεθισμὸς καὶ ἡ ἐνόχλησις προξενούσιν ἀπωλείας τοῦ θοροῦ, ἐξηκκριβώθη ὡσαύτως ἐν τῷ Παθολογικῷ μέρει τῶν γεννη-

τικῶν ὀργάνων ἐν τοῖς αἰτιολογικοῖς αἰτίοις αὐτοῦ.

Δι' ὃ ἐνταῦθα πρόκειται μόνον περὶ κυρώσεως λελογισμένης φυσιατρικῆς θεραπείας, τῆς μεγάλης ταύτης νοσηρᾶς αἰτίας, ἥτοι τῆς δυσκοιλιότητος, ἵνα διὰ τῆς ἄρσεως ταύτης πᾶσαι αἱ νοσηραὶ ἐνοχλήσεις διαλυθῶσι. Καὶ τὸ οὐσιῶδες τῆς νόσου, ὅπερ ἐκ τῆς καθ' ἕξιν δυσκοιλιότητος ἐξαρτᾶται, δεόν ὑπὸ σπουδαίαν θεραπευτικὴν ἔποψιν νὰ θεωρῆται. Ὅτι δὲ μόνον διὰ τῆς ἄρσεως τῆς δυσκοιλιότητος, ἥτις αἰτία τῆς σπερματορροίας καθίσταται, δυνάμεθα τὴν τελευταίαν μεθ' ὄλων τῶν ἐνοχλήσεων αὐτῆς νὰ θεραπεύσωμεν, δεῖται οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως. Καὶ ὅμως ἐπὶ αἰῶνας διήρκεσε καὶ μέχρι τοῦ νεωτέρου χρόνου παρημελήθη ἡ κατανόσις τῆς σπουδαίως διαταρασσούσης τὸν ὀργανισμόν ἐπιρρείας, ἣν ἡ δυσκοιλιότης δύναται ἐφ' ὅλης τῆς οἰκονομίας τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ταυτοχρόνως νὰ ἐξασκήσῃ. Διὰ τοῦτο ἔδει καὶ τὸ ἐπὶ μακρὸν θαυμαζόμενον γνωμικὸν φιλοσόφου ἀγγλοῦ ψυχολόγου, ὅτι «τὸ πνεῦμά ἐστιν ἐλεύθερον, τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος βεβυσμένου ὄντος» ὡς τὸ μέγιστον ψεῦδος ὑπὸ τῆς πείρας ν' ἀποσιωπηθῇ, καθότι τὰ Νοσοκομεῖα. Φρενοκομεῖα, Γεροντοκομεῖα καὶ ὑδροθεραπευτήρια ἀγγέλλουσιν ἡμῖν πλεῖσθ' ὅσα, ἅτινα ἐξ ἀτονίας τοῦ σώματος ἀτονίαν τοῦ πνεύματος παρήγαγον. Δι' ὃ οὐ σπανίως αἱ συνέπειαι τῶν δυσπέπτων τούτων ἐνοχλήσεων σωματικὴν ἀτονίαν ἐπιφέρουσιν, ἐξ ἧς ἀδυναμία συνήθως τοῦ πνεύματος.

Ἡ κυρίως αἰτία, μάλιστα ἴσως ἡ μεγίστη πασῶν τῶν κοιλιᾶκῶν ἐνοχλήσεων καὶ ἐπισχέσεων, ἥτις δεόν κατὰ

βάθος ν' ἀνιχνεύηται, κεῖται οὐ μόνον ἐν τῷ ἐντερικῷ σωλῆνι, ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ, ἰδίως ἐν τῷ μεγίστῳ καὶ ἐκτεταμένῳ ὄργάνῳ τοῦ ἀνθρώπου, τούτέστι ἐν τῷ δέρματι.

Ἡ πεπτικὴ ἐνέργεια οὐκ ἔστι μόνον ἔργον τῶν ἐντέρων, δηλαδὴ δὲν ἐκτελεῖται μόνον ἐν τοῖς ἐντέροις, ἐξ ὧν ἡ εὐρωστία, ἀλλὰ πολὺν περισσώτερον καὶ ἐν τῷ δέρματι, ὅπως, φέρ' εἰπεῖν, ἐκ τῆς βλεννομεμβράνης, δηλαδὴ ἐκ τοῦ ἐσωτερικῶς περιτυλίσσοντος τὰ ἔντερα καὶ σπλάχνα δέρματος, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικῶς μεγάλου κυρίου δέρματος.

Καὶ ἐκ μὲν τῆς βλεννομεμβράνης ἀναπτύσσονται διάφοροι ἀπεκκρίσεις μετ' ἐμπνευματώσεων καὶ ἀφοδοῦνται, ἐκ δὲ τοῦ δέρματος ὡσαύτως ἐν εἶδει ἀπαρατηρήτου καὶ ἀκαταπαύστου ἀποπνοίας ἀποχωρίζονται.

Sanctorius εὐκλεὴς ἰατρός τῆς λιμνοθαλαττίας πόλεως, ὅστις ἐπὶ 30 ἔτη τοῦ βίου αὐτοῦ ἐν Βενετία ἐαυτὸν ἐπὶ τῆς πλάστιγγος κατέτριβε, προσπαθὼν νὰ ὀρίσῃ, ὅσον οἶόν τε, μετὰ μεγαλειτέρας ἀκριβείας τὴν σχέσιν τῆς πέψεως μετὰ τῆς διηνεκοῦς ἀπεκκρίσεως τοῦ δέρματος, ἐζύγιζε πάσας τὰς τροφὰς καὶ ποτά, ὡς καὶ τὰς ἀπεκκρίσεις αὐτοῦ μετὰ μεγίστης μερίμνης καὶ προσεῖχεν ἀκριβῶς εἰς τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ, ἰδίως διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ δέρματος καὶ ἀφίχθη ἐπὶ τέλους εἰς τὰ μᾶλλον ἀξιοπεριέργα καὶ σπουδαῖα ἀποτελέσματα, ὅτι τὰ $\frac{5}{8}$ πασῶν τῶν πρὸς τροφήν στερεῶν καὶ ὑγρῶν οὐσιῶν ἐν ἀερώδει μορφῇ διὰ τῆς τοῦ δέρματος ἐξατμίσεως μεταβαλλόμενα ἀποχωρίζονται. Ὡσαύτως αἱ παρατηρήσεις

τοῦ Stahl καὶ ἄλλων συνάδουσι ταῖς τοῦ Sanctorius, ὡς ἐν τοῖς θερμοῖς λουτροῖς πειραματικῶς βεβαιοῦται. Τὰ ὅμοια δὲ πιστοποιοῦσι καὶ τινες τῶν παρατηρήσεων ἀρχαιοτέρων ἰατρῶν, ὡς αἱ τοῦ Dedort, Keil, Sauvages κλπ. Δι' ὅ αἱ παρατηρήσεις αὗται πρὸς θεραπείαν τῶν κοιλιακῶν ἐπισχέσεων διὰ τῆς φυσικοθεραπευτικῆς μεθόδου λαμβάνονται ὑπὸ μεγάλην σπουδαιότητα. Διὰ τῶν παρατηρήσεων τούτων βεβαιοῦται ὡσαύτως ἐναργέστερον ἡ θεραπευτικὴ δύναμις τοῦ ἡμετέρου συστήματος, οὐ ἡ μᾶλλον ἀνεπανόρθωτος λυσιτέλεια διὰ τούτου ἐπιτυγχάνεται.

Ἐκ τῶν παρατηρήσεων τούτων ἐξάγεται, ὅτι ἡ λίαν σπουδαία ἀδύλως ἐπιτελουμένη λειτουργία τοῦ δέρματος μεταβάλλεται τῇ ἐπιδράσει τῆς τοῦ ἔτους ὥρας, τῶν ψυχικῶν παθήσεων καὶ τῇ ιδιότητι αὐτῶν τῶν πρὸς τροφήν οὐσιῶν, καὶ ὅτι λίαν ἐπαισθητῶς ἐλαττοῦται κατὰ τὰς πλείστας χρονίας παθήσεις τῆς κάτω κοιλίας ἡ συνήθης αὕτη τοῦ δέρματος ἀπόπνοια καὶ τό τε εὐρωστόν τοῦ ὄργανισμοῦ καὶ ἡ φυσικὴ αὐτοῦ ἕξις διὰ ταύτης τῆς λίαν σπουδαίας λειτουργίας τοῦ δέρματος, ἣν ὑπὸ τὴν ἄνω ἐπωνυμίαν ἀδύλων διαφόρων ἀνεφέρομεν, ἀκριβέστατα ἀναμεταξύ των συνεχονται.

Ἐν ταύτῃ λοιπὸν τῇ ἀποπνοίᾳ, ἥτοι τῇ ἀδύλῳ διαφορῇ τοῦ δέρματος, κεῖται ἡ πρώτη αἰτία καὶ τὸ ἔρησμα τῆς ἡμετέρας θεραπείας. Δι' ὅ διὰ μόνης τῆς φυσικοθεραπευτικῆς μεθόδου, δηλαδὴ διὰ τῶν λουτρῶν, περιελίσεων, προστριβῶν, γυμναστικῆς κλπ., δυνατὸν αἱ μὲν δυσπεψία ν' ἀρθῶσιν, αἱ δ' ἐκκενώσεις τῆς ἕδρας τῇ

ἐπιδράσει τῶν ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δέρματος ἐνδεδειγμένων φυσικῶς νὰ τακτοποιηθῶσι.

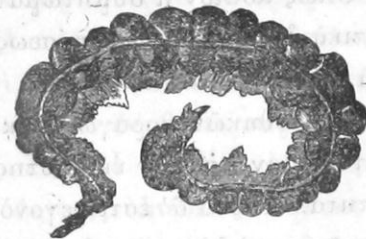
Σὺν τούτοις ἔπεται, ὅτι καὶ ἡ μηχανικὴ βοήθεια ἐν τῇ ἄρσει τῶν ἐν λόγῳ παθήσεων εὐρίσκει τὴν λογικὴν ἐνδειξὴν αὐτῆς. Ἀναμνησκόμενος τις ἰδίως, τοῦθ' ὅπερ ἡ πείρα διδάσκει, ὅτι ἀπίθανα ποσὰ κοπρανῶδων ὑλῶν συλλέγονται ἰδίως ἐν τῷ ἀπευθυμένῳ, καὶ ὅτι τοσαῦτα ποσὰ οὐ μόνον ἐπ' ὀλίγον, ἀλλὰ ἐπὶ μῆνας καὶ ἐτι χρονιώτερον ἐν τοῖς ἐντέροις συνηθροισμένα δυνατὸν νὰ ἐπίσχωται, καταγινώσκει ἐντεῦθεν, ὡς τοῖς πᾶσι καταληπτόν, ὅποσαι σειραὶ παθολογικῶν φαινομένων, μάλιστα μηχανικοῦ εἶδους, τῇ πίεσει ἐπὶ τῶν ὀπισθεν τῆς κύστεως κειμένων σπερματοθηκῶν, διὰ τανισμοῦ καὶ συσπάσεως, διὰ συστολῆς τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος, ἐρεθισμοῦ κλπ., δύνανται νὰ ἐπισυμβῶσι, ὡς καθ' ἑκάστην πραγματικῶς ὑπὸ τῶν τοιούτων ἀλλοιώσεων προξενοῦνται.

Αἱ τοιαῦται λοιπὸν τεθησαυρισμένα κοπρανῶδεις ὑλῆαι σκληροῦνται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, λιθῶδως, ὅτε τὸ ἐντερον λαμβάνει ὅλως ἰδίαν μορφήν, ἕνεκα τῶν ἐν αὐτῷ ἐγκαθειργμένων σφαιροκωνοειδῶν, ὡς εἰπεῖν, κοπράνων, ὡς ἐπιτυχῆς τις ἀποτύπωσις ἐν τῷ ἐγχειριδίῳ τοῦ Ausely μᾶς δεικνύει καὶ ἦν πρὸς πλείω κατάληψιν ἀποτυπόμεν· (ὄρ. εἰκ. 12).

Ὁ τόπος δέ, ἐν ᾧ αἱ κοπρανῶδεις αὗται ὑλῆαι χρονίως συνηθροίζονται καὶ προκαλοῦσιν οὕτω τὰ κακοῖθη καὶ προδιαθετικὰ συμπτώματα τῆς σπερματορροίας καὶ διαταράξεως ὅλου τοῦ ὀργανισμοῦ, ἐστὶ τὸ ἀπευθυμένον ἐντερον, σιγμοειδῆς καμπή, ὁ ἀνιὼν καὶ ἐγκάρσιος καὶ

κατιῶν κλάδος τοῦ παχέος ἐντέρου καὶ ἐνίοτε καὶ αὐτὸ τὸ τυφλόν, ὡς ἐν τῷ παρατιθέντι σχήματι ἐξεικονίζεται.

Ὁ Rokitansky ἀναφέρει ἐν τῷ 18 τόμῳ τοῦ ἱατρικοῦ περιοδικοῦ 33 περιπτώσεις νεκροψιῶν, καθ' ἃς ἡ γυναῖκα τῶν ἀπειργμένων κοπρανῶδων ὑλῶν εἰς τὸ μέγιστον τῆς

(Εἰκὼν 12).

ποσότητος βαθμὸν εἶχεν ἀφιχθῆ· ὁ δὲ Lamarthuree ἀνεῦρεν ἐν τῇ νεκροψίᾳ γυναικὸς τινος ὑπὲρ τὰς εἴκοσι λίτρας κοπρανῶδεις ὑλᾶς, ἐν τῷ ἀπευθυμένῳ καὶ κατιόντι κώλῳ συνηθροισμένας. Ὡσαύτως καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ προσκληθέντες ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου συναδέλφου Κ. Καραμαοῦνα ἐν τινι προαστείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ συνεπισκεφθέντες πάσχουσαν τινα ὑπὸ χρονίου καὶ σκληροῦ ὄγκου κατὰ τὸν προκτόν, καὶ ἡ ὁποία οὐδόλως ὑπὸ δυσκοιλιότητος κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν κατείχετο, ἀλλὰ μᾶλλον διαρροϊκὰς ἀκουσίους κενώσεις ἔσχε, συνεπεία τῶν ὁποίων μεγάλως ἀπισχναίνετο, ἐξεπλάγημεν διαγνώσαντες, ὅτι ὁ, ἐν εἶδει σκληρᾶς καὶ ὀγκώδους στεφάνης σύμπασαν τὴν χώραν τῆς κάτω λεκάνης πληρῶν, ὄγκος οὐδὲν ἄλλο ἦν, εἰ μὴ ἀπολελιθωμένοι κοπρανῶδεις ὑλῆαι, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων διετρεῖτο σωλὴν τις ἐξ οὗ αἱ διαρροϊκαὶ ἀκούσιοι ἀφοδεύσεις ἀνευ συναισθήσεως τῆς πασχούσης, ἕνεκα τῶν παραλυτικῶς διὰ τὴν μεγάλην διάτασιν καὶ πίεσιν καταστάντων σφιγκτήρων τοῦ προκτοῦ. Ἐπιχειρίσαντες οὖν τὴν ἐξαγωγὴν καί, πρὸς

ἐκπληξιν τῶν παρισταμένων, ἐξυγίσαμεν αὐτάς, ὧν τὸ βάρος ὑπερέβη τὰς 6 ὀκάδας.

Ὅπως λοιπὸν ἡ συμπτωματολογία, τούτέστι τὰ παραλυτικά φαινόμενα τῆς πίσεως καὶ τοῦ ἐρεθισμοῦ, οὕτω καὶ ἐνταῦθα αἱ παθήσεις ἐκ τῆς πίσεως τῆς κύστεως, σπερματοθηκῶν θοραγῶν κλπ. προξενούσι τὴν Σπερματορροίαν καὶ τὴν ἐκ ταύτης προσγιγνομένην Ἄνικανότητα. Τοῦτο δ' ἐστὶ γεγονός καὶ ὑπὸ τῆς πείρας βεβαιούται καὶ λίαν σπουδαῖον ἅμα διὰ τὴν θεραπείαν, καθ' ἣν οὐ μόνον ἐξωτερικῶς ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικῶς δυνατὸν νὰ ἐπιδράσωμεν.

Τὰ δ' ὑπὸ τοιούτων συνηθροισμένων κοπρανῶδων ὑλῶν ὑπερπεπληρωμένα ἐντερικά μέρη διαταράσσονται ὡσαύτως κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν καὶ ἰδίως κατὰ δύο διευθύνσεις.

Τὸ ἐντερον, πρὸ πάντων τὰ παχέα ἔντερα, ἄπερ ἐνταῦθα ἀξιοπαρατήρητά εἰσι, συνίστανται ἐσωτερικῶς ἐκ μιᾶς βλεννομεμβρανῶδους πτυχῆς μετ' οὐσυπίδων (χνοῦδι) καὶ ἀδένων πρὸς ἀπορρόφησιν, προσέτι ἐκ τινος ἰνώδους ἰστοῦ καὶ μυώδους μεμβράνης, ἧτις προώρισται εἰς τὰς κινήσεις τῶν ἐντέρων νὰ συμπράτῃ. Αἱ τελευταῖαι αὗται κινήσεις τῶν ἐντέρων διὰ τε τὴν πέψιν καὶ τὴν πρὸς τὰ πρόσω διαπομπὴν τῶν ἐκκριτέων ὑλῶν (κοπράνων) εἰσι λίαν ἀναγκαῖαι, αἵτινές εἰσιν ὑπὸ τὸ ὄνομα σκωληκκοειδεῖς περισταλτικαὶ κινήσεις γνωσταί, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐσθεῖ εἰσιν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ διὰ τὴν ἀκατάπαυστον δραστηριότητά τῶν ἐντέρων ἐπὶ ὑγιοῦς καὶ καλῆς πέψεως.

Τὰ δὲ ὑπὸ τῶν κοπρανῶδων ὑλῶν ὑπερτεταμένα, συνωθισμένα, συνερροικνωμένα, αὐθις συνεσταλμένα καὶ ἐγκεκολωμένα τῶν ἐντέρων μέρη, ἅτινα σφαιρώμα ἐπὶ σφαιρώματος ἐν εἰδει μεγάλου κομβολογίου παρίστανται (ἴδρα εἰκ. 12), εἰσιν οὐχὶ εἰς κατάστασιν τὰ ἔντερα ταῦτα τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐν εἰδει περισταλτικῶν κινήσεων κατὰ φυσιολογικὸν νόμον νὰ ἐπεξεργασθῶσι, διότι βεβαίως ἐκ τῆς πίσεως ταύτης ἡ μυώδης μεμβράνη τῶν ἐντέρων ταύτοχρόνως διατεταμένη καὶ ἀπολελεπτυσμένη, καὶ πολλάκις ἐξηλεκωμένη, καθίσταται μερικῶς ἢ γενικῶς ἄτονος ἢ μάλιστα παράλυτος κατὰ τε τὴν ἔντασιν καὶ δραστηριότητα αὐτῆς.

Ἡ ἰτονισμένη λοιπὸν αὕτη μυϊκὴ μεμβράνη μετὰ πάσης αὐτῆς τῆς δραστηριότητος καὶ προσπαθείας ἀδυνατεῖ ἔνεκα τούτου τὰς πρὸς ἀφόδευσιν ὠρισμένας ὕλας τακτικῶς πρὸς τὰ ἔξω νὰ συνωθῆσιν.

Ἄλλὰ καὶ ἡ ἐσωτερικὴ βλεννομεμβράνη μετὰ τῶν παρὰ φύσιν προστυχουσῶν ἐπιδράσεων κατὰ τὰς τοιαύτας κοπρανῶδεις συλλογὰς ἀπ' εὐθείας προσβάλλεται. Αἱ ἐπισχόμεναι καὶ ἐσκληρυσμέναι κοπρανῶδεις ὕλαι, ὡς σκληραὶ, ἄπεπτοι, ἀδιάλυτοι, ἄχρηστοι καὶ ἀπεκκριτέοι ὕλαι, διάκεινται πρὸς τὸ ἐντερον καὶ ἰδίως ἀπέναντι τῆς βλεννομεμβράνης αὐτοῦ, ὡς ἀλλότρια ἐρεθιστικά καὶ νοσοποιὰ αἰτία. Προκαλοῦσι δ', ὡς τὰ ἀλλότρια σώματα, ἐρεθισμόν, ὡς οἱ πυρῆνες τῶν κερασιῶν, οἱ τῶν προύμων ἢ αἱ τῶν συῶν τρίχες κλπ. ἅτινα ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐν τῷ ἐντερικῷ σωλῆνι ἀμετακινήτως ἐμμένουσι.

Τῶν τοιούτων δ' ἐρεθιστικῶν καταστάσεων ἐπιτεينو-

μένων, ἐπέρχεται φλεγμονή δυναμένη μέχρι τοῦ ἀνωτάτου σταδίου αὐτῆς ν' ἀφίχθῃ, τεύτεστιν εἰς γάγγραιαν ν' ἀπολήξῃ, ὡς γνωστόν ἐστίν· οὕτως ἀποπερατοῦται δυστυχῶς πολλάκις ὁ τοιοῦτος φλογιστικός ἀγών, ὡς ἦδη ἑκατοστῆς λυπηρῶν περιπτώσεων μᾶς δεικνύουσι, καθ' ἃς ὁ θάνατος ἐπῆλθε συνεπείᾳ τῆς ὑπὸ τῶν τοιούτων πυρήνων ἢ ἄλλων συσσωρευθέντων καθιζημάτων ἀναπτυχθείσης φλεγμονῆς τῶν ἐντέρων.

Ἐν ταῖς ἡμετέραις, περὶ ὧν ὁ λόγος, περιπτώσεσι δυνατόν μόνον χρονίαι φλεγμοναὶ ν' ἀναπτυχθῶσιν. Αἱ δ' ἐρεθιστικαὶ αὗται καταστάσεις χρονίου εἶδους εἰσὶν αἱ κατάρροϊκαὶ φλεγμοναὶ τῆς ἐντερικῆς βλεννομεμβράνης, κατάστασις, ἣτις παρίσταται κατὰ ἓνα μόνον βαθμὸν βαθύτερον ἢ ἡ φλεγμονή. Οὗτος δὲ ὁ κατὰ τὴν καθ' ἕξιν δυσκοιλιογένεια συνυπάρχων χρόνιος ἐντερικός κατάρροος μετὰ νοσηρῶν προϊόντων αὐτοῦ, ἐξιδρωμάτων, ἐκσαρκώσεων, βροστρυχωδῶν ἐπαρμάτων, ἐξοιδήσεων τῆς βλεννομεμβράνης διὰ τοῦ διηνεκοῦς ἐρεθισμοῦ ὑπὸ τῶν διηνεκῶς ὑπαρχόντων κοπρανῶδων ὑλῶν ἐξακολουθητικῶς ὑποστηρίζεται καὶ μάλιστα εἰς νέαν εἰσαγωγὴν τροφίμων οὐσιῶν παροξύνεται.

Οὗτος δ' ὁ ἐντερικός κατάρροος ἐστίν, ὅστις τοὺς ἀδένες καὶ οὐσιπίδας (χνοῦδι) ἐν αὐτῷ τῷ ἐντέρι ἀλλοιοῖ καὶ κατὰ τὰς φυσικὰς αὐτῶν ἀπεκκρίσεις τὸ διὰ τὴν πέψιν τόσον σπουδαῖον ἐντερικὸν καὶ ἀδενῶδες ὑγρὸν κωλύει ἢ τούλάχιστον σπουδαίως διαταράσσει. Ἡ δὲ πάθησις αὕτη τῆς ἐντερικῆς βλεννομεμβράνης προσεπεκτείνεται ὡσαύτως διὰ τῆς συμπαθείας καὶ ἐπὶ τῆς

μυϊκῆς ἐντερομεμβράνης οὕτως, ὥστε ἡ φυσικὴ μάλιστα ιδιότης τοῦ ἐντέρου κατὰ τὰ ἐσωτερικὰ τοιχώματα αὐτοῦ, ἥτις πρὸς ἐξίδρωσιν διὰ τῶν ὀργάνων αὐτῆς προώριται, ὡς ἐπίσης καὶ πρὸς φυσιολογικὴν ἐνέργειαν τῶν προειρημένων περισταλτικῶν κινήσεων διὰ τὴν πρὸς τὰ πρόσω ἐπιτηδειότητα τῆς ἐξωθήσεως, ἀλλοιοῦται καὶ σπουδαίως διαταράσσεται, ὅτε ἀναφαίνονται εἶτα ὀργανικαὶ καὶ λειτουργικαὶ διαταράξεις ταυτοχρόνως ὑπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς αἰτίας, τούτεστιν ὑπὸ τῆς κοπρανῶδους συναθροίσεως, ἐξ ἧς συμβαίνει προσέτι ἐπὶ οὕτω δυσκόλου καὶ διεφθαρμένης πέψεως διεφθαρμένοι χυμοὶ ἀπορροφούμενοι νὰ κυκλοφορῶσι καὶ οὕτως ὀλόκληρον τὸν ὄργανισμὸν νὰ νοσοποιῶσι.

Οὕτω λοιπὸν δηλοῦται φυσικῶς, καὶ εἰκότως, ὅτι ἡ τοῦ Zander καὶ ἡ τοῦ Fekler οἰκιακὴ τῶν μελῶν γυμναστική, ὡς καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Schroll τροποποιημένη ἰδιοφυῆς φυσικοθεραπευτικὴ μέθοδος διὰ παροχῆς λευκοῦ ἄρτου, λευκοῦ οἴνου, κατὰ προτίμησιν τοῦ ρητινίτου οἴνου, λαχανικῶν καὶ ἐν γένει σκοπίμου διαίτης, δύναται μόνον τὰς τοιαύτας αἰτίας, τούτεστι πεπαλαιωμένας δυσκοιλιογένειας μεθ' ἀπάντων τῶν συνεπειῶν αὐτῶν ριζικῶς ν' ἄρῃ καὶ τὰς τακτικὰς ἐκκενώσεις νὰ προοδοποιήσῃ, τὸν κατάρροον τοῦ ἐντέρου ν' ἀπομακρύνῃ καὶ τὰς μᾶλλον πεπαλαιωμένας σκληρὰς ὑλας εἰς ἕξωσιν νὰ φέρῃ.

Ὁ πρόδρομος δὲ τῆς θεραπείας ταύτης θεμελιεῖται ἐπὶ τῆς ἄρσεως τοῦ χρονίου ἐντερικοῦ κατάρροου, καὶ ἐπισκοπεῖται ὡς ἑξῆς.

Δέον ὁ πάσχων ἀνευ φυσικοῦατρικῆς διαίτης, μάλιστα

ἐν ἐκάστη φαρμακευτικῇ ἢ ἄλλῃ θεραπευτικῇ μεταχειρῆσει π. χ. γυμναστικῇ κλπ., νὰ μὴ ἐσθίῃ καὶ πίνη ὡς καὶ πρότερον, ἀλλὰ μετὰ περιορισμοῦ, πᾶν ὅ,τι τὸ προστυχὸν ἀναμιξ καὶ συγκεχυμένως, διότι πᾶσαι αἱ περιγιγνόμεναι οὐσίαι, αἵτινες οὐχὶ ἀπολύτως τὴν ζωικὴν συντήρησιν ἀποβλέπουσι, καταναλίσκονται ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι μόνον, ἵνα διατηρῶσι τὸν κατάρρουν καὶ τὴν ἐρεθιστικὴν κατάστασιν νὰ ὑποστηρίζωσι. Αἱ ἄλεπτοι λοιπὸν ὑλαὶ ἐπικείνται καὶ αὐθις ἐκ νέου ἐπὶ τῶν παλαιῶν καὶ σχηματίζουσιν οὕτω στιβάδας καὶ κρίκους περὶ τὰς πεπαλαιωμένας ὑλας. Πάντες δ' οἱ χυμοὶ ἀπορροφούμενοι καὶ ἐν τῷ αἵματι εἰσαγόμενοι, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ τῶν ἀδένων ἐκκρίσεις, αἵτινες ἀπεκκρίνονται καὶ πρὸς πέψιν συμβάλλουσι, γίνονται διὰ τὴν καταρροϊκὴν πάθησιν τοῦ ἐντέρου ἐκ νέου ἐρεθιστικοί, παροξύνοντες οὕτω καὶ αὐθις τὴν νοσηρὰν πάθησιν, ὅτε ὁ πάσχων ἔχει ἀφόδευσιν μόνον, ἐν ὅσῳ χορηγοῦνται αὐτῷ τὰ ὑπακτικά, ἅμα δὲ ταῦτα ἀναβάλλονται, ἀρχεται καὶ αὐθις ἡ δυσκοιλίότης ἐκ νέου ἐξακολουθητικῶς. Τοῦτο δὲ συμβαίνει ἀναγκαίως, διότι σὺν τῷ παρατεταμένῳ κατάρρῳ ἡ ἀδράνεια ἐπίσης τοῦ ἐντέρου ἀναφαίνεται καὶ ἡ παρακώλυσις συνεπῶς τῶν περισταλτικῶν κινήσεων αὐτοῦ διαμένει, καὶ οὕτω τὸ ἔντερον ἀναδέχεται καθ' ἐκάστην πλείω βάρη νὰ ὑπερνικᾷ. Διὸ πᾶσα τοῦτον ριζικὴ θεραπεία διὰ φαρμακευτικῶν μέσων, ἥτοι ὑπακτικῶν, σχεδὸν πάντοτε ἀδύνατος ἐστὶ.

ΤΕΛΟΣ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Πρόλογος	Σελ.	3
Εἰσαγωγή, περὶ γένους, ζωῆς καὶ παραγωγικῶν μοριῶν τοῦ ἀνθρώπου	"	7

ΜΕΡΟΣ Α'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς ἐπενεργείας τῶν παραγωγικῶν μοριῶν ἐφ' ὄλου τοῦ ὀργανισμοῦ	"	12
--	---	----

ΜΕΡΟΣ Β'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ τῶν παραγωγικῶν ὀργάνων τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς κατὰ φύσιν ἀλληλουχίας αὐτῶν	"	18
Α' Περὶ τοῦ ἀνδρικοῦ μορίου, ἤτοι περὶ τοῦ πέους	"	20
Β' Περὶ βαλάνου	"	26
Γ' Περὶ σηραγγῶδων σωμάτων	"	27
Δ' Περὶ τῆς οὐρήθρας	"	36
Ε' Περὶ Κουπεριανῶν ἀδένων καὶ Προστάτου	"	43
ΣΤ' Περὶ κύστεως	"	51
Ζ' Περὶ Σπερματογωγῶν	"	54
Η' Περὶ Σπερματικῶν κυστιδίων	"	61

Θ' Περι Ἐπιδιδυμίδος	Σελ.	70
Γ' Περι Ὁρχων	"	73

ΜΕΡΟΣ Γ'

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΘΟΛΟΓ. ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙΩΣΕΩΝ ΤΩΝ ΓΕΝΝ. ΟΡΓΑΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περί τῶν ἀνωμάτων τοῦ θοροῦ ἐκκρίσεων.	Σελ.	96
--	------	----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περί τῶν, ἔνεκα φλεγμονωδῶν καταστάσεων τῆς οὐρήθρας, αἰτίων τῆς σπερματορροίας.	"	104
--	---	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περί τοῦ, ἔνεκεν ἀννανισμοῦ, τῶν γεννητικῶν μορίων ἐρεθισμοῦ.	"	109
---	---	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Στενώσεις τῆς οὐρήθρας ὡς αἷτια τῆς σπερματορροίας καὶ στενώσεως θεωρούμενα.	"	130
--	---	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Περί διακριτικῶν σημείων τῶν στενώσεων	"	147
--	---	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Περί τῆς ἔνεκα παθήσεων τοῦ ἀπευθυσμένου καὶ πρῶτου, προκαλουμένης σπερματορροίας.	"	151
α) ἐπίσχεσις τῶν κοπράνων	"	"
β) σχισμαί	"	152
γ) ἐσωτερικαὶ αἰμορροδαϊκαὶ παθήσεις	"	155
δ) ἔρπηθ	"	156
ε) Ἐλμινθες, ὡς αἷτια τῆς σπερματορροίας.	"	157

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Περί παθήσεων τῆς κύστεως ὡς αἷτια τῶν νοσηρῶν σπερματορροίων.	"	162
--	---	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Περί τῶν συνεπειῶν τῆς παρὰ φύσιν γονορρ...	"	165
---	---	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Περί τῶν συνεπειῶν τῆς σπερματορροίας ἐφ' ὅλου τοῦ ὀργανισμοῦ	"	179
α) παραλυτικὰ φαινόμενα ὡς συνέπεια σπερμ.	"	182
β) ἐρεθισμοὶ τῶν διαφόρων τοῦ σώματος ὀργ.	"	186
γ) φαινόμενα στομάχου, ἐντέρων καὶ κύστεως, ἔνεκα ἀπορρήτων καταχρήσεων	"	199

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Ἡ ἀνδρική ἀνικανότης	"	203
Τὸ πρῶτον εἶδος τῆς ἀνδρικής ἀνικανότητος, ἤτοι aspermia	"	"
Τὸ δεύτερον εἶδος τῆς ἀνικανότητος, ἤτοι azoospermia	"	212

ΜΕΡΟΣ Δ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περί θεραπείας τῆς σπερματορροίας καὶ ἀνικανότητος καὶ περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν προδιαθετικῶν αἰτίων αὐτῶν	"	219
α) Θεραπεία τῆς φλεγμονῆς καὶ τοῦ ἐρεθισμοῦ τῆς οὐρήθρας ὡς νοσηρὰ αἷτια τῆς σπερματορροίας	"	220
β) Ὁ ἀννανισμὸς καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ	"	250

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ θεραπείας τῶν στενώσεων τῆς οὐρήθρας
stricturam ὡς αἰτίων τῆς σπερματορροίας. » 274

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

*Ἡ καυτηρίασις — cauterisation — ὡς θεραπευτικόν μέσον τῆς σπερματορροίας καὶ τῶν τῆς οὐρήθρας στενώσεων » 295

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Θεραπεία τῆς ἀνικανότητος » 299

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Θεραπεία τῶν παθήσεων τοῦ ἀπενδυσμένου καὶ πρᾶκτου, ὡς αἰτία τῆς σπερματορροίας » 306

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΟΥΣΙΩΔΗ

Πρόλογ.	στίχ.	α'	ἀντι πείρα	γράψε πείρα
Σελίς	12	» γ'	» ἠλλαττωμένα	» ἠλαττωμένα
»	25	» στ'	» ἐξ ὧν οἱ	» οἱ
»	26	» ια'	» θήλεως	» θήλεως
»	33	» θ'	» erator	» erectior
»	37	» α'	» πλείστας	» πλείστας
»	39	» κγ'	» ejaculatorii	» ejaculatorii
»	45,47	» ιστ', ιζ')	»	»
»	49	» κα', κε')	» σθηγγία	» σθηγγία
»	52	» ι'	» σφυγκτιῖρα	» σφυγκτιῖρα
»	»	» κγ'	» σχιματοειδῶς	» σχιματοειδῶς
»	»	» κδ'	» οὔρα	» οὔρα
»	57	» α'	» ἐπιδυμιδας	» ἐπιδυμιδας
»	61	» ι'	» ἦν.. ἀποσπᾶται	» ἦν... ἀποσπᾶται
»	69	» ιε'	» ὄρχεος	» ὄρχεως
»	91	» δ'	» ἐπηρειάζεται	» ἐπηρεάζεται
»	100	» κη'	» κοπρανιδῶν	» κοπρανιδῶν
»	113	» ε'	» εἰσθηρσάσης	» εἰσθηρσάσης
»	116	» κη'	» εἰκ. 6	» εἰκ. 10
»	129	» ε'	» σκέπτεται	» σκέπτεται
»	136	» ιδ'	» πάσχοντες	» πάσχοντας
»	143	» κ'	» ἦς τὴν	» τὴν
»	154	» α'	» ἐκῶν	» ἐκῶν
»	155	» στ'	» ἀκούσιοι	» ἀκούσιοι
»	163	» δ'	» εὐρεθιστικότητι	» εὐρεθιστικότητι
»	166	» ιθ'	» ἐξασκουμένης	» ἐξασκουμένης
»	169	» α'	» οἰκίας	» οἰκίας

Σελίς	182	στίχ.	η'	ἀντι	ἐξηρωμένης	γράψε	ἐξηρωμένης
»	492	»	κη	»	διαγραφεία	»	διαγραφείδα
»	204	»	στ	»	τούνοις	»	τούτοις
»	208	»	ιδ'	»	αὐτός	»	αὐτούς
»	210	»	κδ'	»	ἀδύτατος	»	ἀδύνατος
»	216	»	κστ	»	ὄρχεος	»	ὄρχεως
»	227	»	ε'	»	ἀμβλέως	»	ἀμβλέος
»	232	»	ε'	»	injections	»	injections
»	240	»	δ'	»	ἐπιπεφυκώτος	»	ἐπιπεφυκώτος
»	241	»	κδ'	»	Νοσοκομω	»	Νοσοκομείω
»	256	»	ια'	»	ἐξασκουμένη	»	ἐξασκουμένη
»	259	»	ιδ'	»	στενάχωροι	»	στενόχωροι
»	262	»	ιδ', ιζ'	»	ἐψημένους	»	ἐψημένους
»	263	»	θ'	»	θεραπευτικήν	»	θεραπευτικήν
»	264	»	κδ'	»	στενάχωροι	»	στενόχωροι
»	304	»	ιστ	»	ὄδον	»	ὄδον.

